

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54 — Nr. 1—2

IANUARIE—FEBRUARIE 1942

SUMARUL:

<i>Studii:</i>	
S. Pașcovschi: Din efectele gerurilor asupra plantelor lemnoase — — —	1
P. Crețoiu: Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România (IV) — — — — —	17
<i>Comentarii — Insemnări:</i>	
M. Rădulescu: Ameliorarea pădurilor Statului — — — — —	19
I. Vlad: Contribuțiuni la sistematica tratamentelor din regimul codru —	26
C. Fedorovici: Curățirea rapidă a zăpezii de pe liniile ferate silvice —	34
I. Lupe: Perdelele agro-forestiere și importanța lor din punct de vedere militar — — — — —	37
At. Haralamb: Insemnări din Transnistria — — — — —	45
<i>Vânătoare — Pescuit:</i>	
V. Cota: Câteva lipsuri ale legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei — — — — —	49
<i>Cronica internă</i> (p. 55), <i>Cronica externă</i> (p. 64), <i>Cronica cinegetică</i> (p. 67), <i>Cronica mercurială</i> (p. 70), <i>Cărți</i> (p. 75), <i>Reviste</i> (p. 77), <i>Informații</i> (p. 83), <i>Decrete</i> (p. 85) <i>Soc. Progresul Silvic</i> (p. 89), <i>Publicații</i> (p. 91).	

SOMMAIRE:

<i>Études:</i>	
Des effets des gelées sur les plantes ligneuse — S. Pașcovschi	
La distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie (IV) — — — — — P. Crețoiu	
<i>Commentaires:</i>	
Amélioration des forêts de l'Etat — — — — — M. Rădulescu	
Contributions à la systématique des traitements dans le régime de la futaie — — — — — I. Vlad	
L'enlèvement rapide de la neige accumulée sur les voies ferrées forestières C. Fedorovici	
Les rideaux agro-forestiers au point de vue militaire — — — — — I. Lupe	
Notes de Transnistrie — At. Haralamb	
<i>Chasse et Pisciculture:</i>	
Quelques lacunes de la loi pour la protection du gibier — — — — — V. Cota	

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Lois, Société „Progresul Silvic”, Publications.

INHALT:

<i>Abhandlungen:</i>	
Ueber die Wirkungen des Frostes auf die Holzpflanzen — — — — — S. Pașcovschi	
Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung — — — — — P. Crețoiu	
<i>Mitteilungen:</i>	
Verbesserung in der Kultur der Staatswälder — M. Rădulescu	
Beiträge zur systematik der betriebsformen — I. Vlad	
Beseitigungsmittel des Schnees von den Forstseisenbahnen — — — — — C. Fedorovici	
Die Bedeutung der Schutzwaldstreifen von militärischen Standpunkt — I. Lupe	
Forstliche Notizen aus Transnistrien — — — — — At. Haralamb	
<i>Jagd und Fischerei:</i>	
Einige Mängel des Jagdgesetzes — — — — — V. Cota	

Chronik, Bucherschau, Zeitschriften schau, Nachrichten, Gesetze, Verei „Progresul Silvic”.

Sequoia gigantea Dec. in Arboretum experimental de la Sabed. jud. Murey.
Sequoia gigantea Dec. dans l'Arboretum expérimental de Sabed Dép
Murey.

Sequoia gigantea Dec. von dem Versuchsforstgarten Sabed, Bez. Murey.

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETATI „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil, Prof. V. N. STINGHE

Inscris la Registrul de publicatii pe baza de pe laudă Tribunalul Ilfov
la numărul 104/1942

Redacția și Administrația: Bulevardul Teohari Popovici Nr. 11. — București

ANUL IV — Nr. 1-2

IANUARIE—FEBRUARIE 1942

SUMARUL:

Stufă:		
S. Pasovochi:	Din efectele generale asupra punților lemnice	1
P. Crețaru:	Distribuția geografică a speciilor de insecte lemnice din România (IV)	17
Cosecvență — Insecte:		
M. Rădulescu:	Ameliorarea punților lemnice	19
I. Vlad:	Contribuția la cunoașterea insectelor din regiunile codru	26
C. Fedarovi:	Cuadrul lemnice așezat pe baza ferale silvice	34
I. Lupa:	Pericolele agro-silvice și măsurile lor din punct de vedere științific	35
At. Haralamb:	Tranzacții de Transilvania	47
Vânătoare — Păsări:		
V. Cota:	Căteva tipuri de lași pentru vânătoarea și vânătoarea vâpătoare	41

Cronica internă și, în Cronica externă și, în Cronica științifică (p. 67), Cronica materială și în Căminul (p. 75), Revista (p. 77), Informații (p. 80), Decrete (p. 82) și în Progresul Silvic și în Publicații (p. 71).

SOMMARIO:

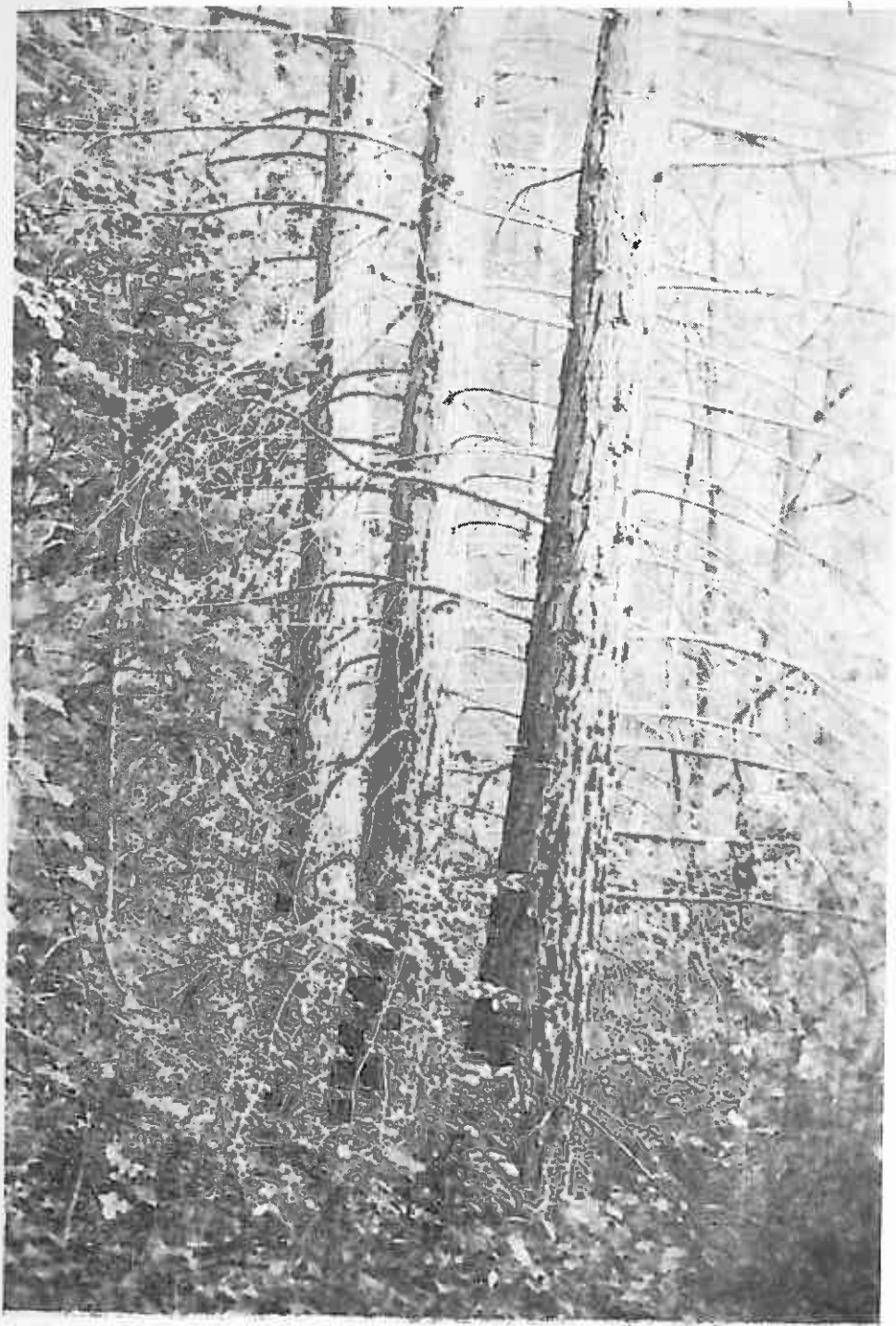
Stufă:	
Din efectele generale asupra	punților lemnice — S. Pasovochi
La distribution géographique	des espèces de insectes lemnice de Roumanie (IV) — P. Crețaru
Cosecvență — Insecte:	
Amelioration des ponts de	bois — M. Rădulescu
Contributions à la connaissance	des insectes des régions de la forêt — I. Vlad
Ensemble général de la	zone lemnice établie sur la base des données forestières — C. Fedarovi
Les dangers agro-silvicoles	et les mesures à prendre au point de vue scientifique — I. Lupa
Notes de Transilvanie. — At. Haralamb	
Chasse et Pêche:	
Quelques espèces de lași	pour la protection de la forêt — V. Cota

Cronica, Literatură, Informații și Decrete, Nouvelles, Letre, Société, Informații și Decrete, Publicații.

INHALT:

Stufă:	
Über die Wirkungen des	Proses auf die Holzbrücken — S. Pasovochi
Die geographische	Verteilung der Holzbrückenarten in Rumänien — P. Crețaru
Insekten:	
Verbesserung	der Holzbrücken — M. Rădulescu
Beiträge zur systematischen	Kenntnis der Holzbrückenarten — I. Vlad
Das allgemeine	Wissen über die Holzbrückenarten auf der Grundlage der forstlichen Daten — C. Fedarovi
Die Gefahren	des Waldschadens und die wissenschaftlichen Maßnahmen — I. Lupa
Forstliche Notizen aus Transilvanien — At. Haralamb	
Jagd und Fische:	
Einige Arten	der Jagdwildnis — V. Cota

Cronica, Bucherzeugnisse, Zeitschriften, Anzeigen, Nachrichten, Gesetze, Verordnungen, „Progresul Silvic”.

Sequoia gigantea Dec. în Arboretum experimental de la Săbed jud. Mureș
Sequoia gigantea Dec. dans l'Arboretum expérimental de Săbed Dép.
Mureș.
Sequoia gigantea Dec. von dem Versuchsforstgarten Săbed, Bez. Mureș.

Pinus monticola Don. în Arboretum experimental dela Sabed jud. Mureș.
Pinus monticola Don. dans l'Arboretum expérimental de Sabed Dép.
Mureș.
Pinus monticola Don von dem Versuchsforstgarten Sabed, Bez. Mureș.

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestierăDIN EFECTELE GERURILOR ASUPRA PLANTELOR
LEMNOASE

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

Chestiunea rezistenței diferitelor plante lemnoase la ger se pune destul de des în discuție. De obicei lumea forestieră se interesează de efectele gerurilor târzii și timpurii, mai rar de ale gerurilor excepționale de iarnă. Eu însă am căutat să urmăresc tocmai consecințele iernilor grele asupra diferitelor esențe și în cele ce urmează vreau să discut observațiunile, ce am reușit să culeg în această privință; la urmă adaog și câteva date asupra gerurilor târzii, rezultatul observațiunilor făcute cu totul fugitiv.

Pentru a intra în chestiunea efectelor gerurilor de iarnă, trebuie precizat dela început că este foarte greu de urmărit pe baze într'adevăr științifice. Anume este greu de prins legătura între îmbolnăvirea sau moartea arborelui și starea timpului. În primul rând iarna fenomenele vegetative sunt sistate sau reduse la minimum; n'ai după ce să observi că planta suferă. De multe ori starea maladivă, datorită gerului de iarnă, se manifestă mult mai târziu, în plin sezon de vegetație; n'ai de unde să știi, ce anume fenomene meteorologice din lungul iernii, când timpul s'a schimbat de atâtea ori, au provocat-o. În al doilea rând, ceea ce obișnuim a numi „înghețarea“ sau „degerarea“ plantei poate fi provocat pe căi foarte diferite. În lucrările de specialitate se găsesc date concludente asupra acestui punct (P. Scrauer, op. cit., pag. 513—514; C. Georgescu, op. cit., pag. 175—177). Moartea unui organ al plantei însemnează moartea țesuturilor lui. Ori țesuturile pot fi omorâte prin frig în diferite feluri. Se poate întâmpla efectiv o „înghețare“, adică

transformarea în gheaţă a substanţelor lichide din interiorul celulelor, ceea ce aduce distrugerea lor; desigur acest caz poate avea loc numai dacă gerul surprinde ţesuturile pline de sevă. În alte cazuri substanţa protoplasmică din celule ajunge din cauza frigului într'o stare de înţepenire; dacă durează timp prea mult, această înţepenire poate trece pe nesimţite în moarte sau să producă o stare bolnăvicioasă, care să se manifeste mult timp după aceea. Un ger foarte puternic poate produce moartea bruscă a unei plante întregi sau a unui organ al ei, chiar dacă a durat timp scurt; se cunoaşte că fiecare plantă are temperatura ei minimă, sub care nu poate trăi. În fine variaţiunile bruşte de temperatură cu amplitudini mari pot şi ele să omoare sau să îmbolnăvească ţesuturile; în special desgheţul brusc în timpul primăverii după un ger puternic poate omorî chiar o plantă rezistentă, pe când desgheţul lent după un frig tot atât de aspru face ca şi speciile sensibile să scape bine.

În urma acestor spicuri sumare din literatură devine clar cât este de dificil să lămureşti ce anume a vătămat planta, pe care primăvara o găsim moartă sau bolnavă. Ar trebui să execuţi singur observaţiunile meteorologice, să notezi din timpul iernii tot ce ar putea fi eventual primejdios şi apoi, în sezonul de vegetaţie, să controlezi dacă plantele s'au resimţit într'adevăr. Mărturisesc că n'am lucrat în felul acesta. Am făcut tocmai invers: am observat vara că unii arbori suferă, pe semne din cauza gerului, şi abia atunci am căutat să restabilesc starea timpului din iarna precedentă şi să deduc ce anume ar fi putut provoca această suferinţă. Datele asupra timpului le-am extras din Buletinele Institutului Meteorologic; trebuie notat că felul în care se publică observaţiunile în acest Buletin nu corespunde uneori scopului prea special urmărit de mine şi nu mi-a permis să trag totdeauna concluzii absolut precise. Totuşi rezultatele obţinute îmi par destul de interesante ca să fie publicate.

În ultimii ani următoarele trei ierni s'au remarcat prin lungime şi temperaturi minime scăzute: 1928—29, 1931—32 şi 1939—40. Mai interesante au fost iernile 1928—29 şi 1939—40, care au durat mult timp şi au adus geruri extrem de mari. Iarna 1931—32 a fost cea mai lungă, dar în puţine locuri din ţară s'au înregistrat temperaturi prea scăzute; în schimb desgheţul de primăvară a fost în general brusc, iar în unele regiuni au intervenit şi variaţii sensibile de temperatură chiar în

cursul iernii. În urma acestor trei ierni am putut observa vătămări la diferite plante lemnoase.

Desigur și în alți ani am avut ierni interesante. În 1935—36 timpul s'a menținut foarte cald până în Februarie, apoi au venit zapezi mari și geruri, care însă au durat puțin. Am putut observa în acea iarnă la Gurghiu înfiorirea alunului dela 22 Ianuarie, dar un ger mic survenit la 24—25.I. a făcut ca florile deschise să se vestejească; între 26—31.I, încălzindu-se iarăși timpul, alunul a înfiorit în masă; la câteva zile după această au aparut și ghiociei. Gerurile foarte mari dela 10—15 Februarie au întrerupt primăvara pornită și au distrus florile femele de alun ce au legat fructul; la 20.II primăvara a reînceptut în toată regula, dar alune în acel an n'au mai fost. Urmări mai serioase asupra vegetației esențelor lemnoase nu s'au observat.

În 1938—39 s'au înregistrat temperaturi foarte scăzute în prima decadă a lunii Ianuarie, dar au durat numai câteva zile; nu cunosc să fi suferit pe undeva plantele lemnoase de pe urma lor.

Să examinăm acum pe rând efectele celor trei ierni, ce se pot considera ca excepțional de grele. În primăvara 1929 la Cetatea Albă s'a constatat că toți salcâmi sunt uscați. Orașul, până atunci plin de verdeață, a ajuns pustiu și dezolant, căci cel puțin 90% din arborii plantați pe străzi și în grădini erau salcâmi. N'au scăpat decât prea puține exemplare tinere, crescute la adăpost, mai ales lângă pereții sudici ai clădirilor.

Această iarnă la Cetatea Albă (stațiunea meteorologică se află chiar în oraș) a avut următoarele caractere: se poate considera că a durat aproximativ 125 zile, dela 20.XI până la 25.III, dar și mai târziu temperatura a scăzut de mai multe ori sub 0°; totalul zilelor cu îngheț efectiv ajunge astfel la 135. Temperatura minimă absolută a fost de $-26,8^{\circ}$ la 10.II. Față de temperaturi medii normale în Decembrie și Ianuarie nu s'au înregistrat abateri sensibile; în Februarie însă media lunară a fost de $-11,3^{\circ}$, deci cu $10,1^{\circ}$ sub normală de $-1,2^{\circ}$, iar în Martie a atins $-2,0^{\circ}$, deci cu $5,2^{\circ}$ sub normală de $+3,2^{\circ}$ (normală în Decembrie este $+0,6^{\circ}$, în Ianuarie $-2,1^{\circ}$). Aceste abateri trebuie considerate ca foarte mari (A. Ionescu, „Iarna anului 1928—29”). În fine faptul că la 26 Martie s'a înregistrat $+12,5^{\circ}$ ne-ar permite să vorbim de un desgheț rapid.

Ce anume a provocat uscarea salcâmului? Cred că temperaturile neobişnuit de scăzute pentru acea regiune, care au durat timp îndelungat, în Februarie și Martie, aproape două luni. Salcâmul a murit pentru că organele lui au fost supuse prea mult timp unei temperaturi neobişnuit de mici; deci moartea prin „înfejenirea protoplasmei“, cazul menționat mai sus. Explicația se potrivește și cu faptul că în cea mai friguroasă regiune a ariei sale naturale din America, statul Pennsylvania, n'are de suportat în Ianuarie-Februarie temperaturi medii mai scăzute de $-3,3^{\circ}$, cel mult $-4,3^{\circ}$. (C. A. Schenck, op. cit., vol. I, pag. 176—180 și 184—186, vol. III, pag. 564). Nu cred să-l fi omorât brusc gerul prea mare, care ar fi trecut de minimum suportabil pentru această specie; în alte regiuni din țară s'au întâmplat, fie în acelaș an, fie în alți, temperaturi tot atât de joase, dar nu s'a semnalat de nicăeri pieirea salcâmului în masă. Deasemenea în America crește sălbatic în regiuni, unde se înregistrează temperaturi minime de -28° , până la -30° și pe alocuri trecând chiar sub această din urmă cifră (ibidem). Desghețul brusc, după părerea mea, nici el n'a putut fi cauza morții salcâmului. Clima la Cetatea Albă este foarte capricioasă, și variații mari și bruște de temperatură constituie regula. Deci plantele de acolo trebuie să fie obișnuite cu ele. Nu este exclus însă că anumite exemplare nu ar fi pierit din cauza gerului de iarnă, au ajuns în primăvară, dar foarte slăbite; desghețul brusc ar putea fi lovitura de grație, care le-a omorât.

Trebuie să mai menționez că, în general salcâmul nu se arată absolut rezistent iernilor din Sudul Basarabiei; degerarea lui era cunoscută și mai înainte la Cetatea Albă. Răposatul meu tată, care se ocupa mult cu horticultura, îmi arăta deseori primăvara exemplare de salcâm uscate, după spusele lui din cauza gerului din iarna precedentă; era însă vorba totdeauna de cazuri izolate, câte un arbore ici-colo. Se uscau arbori de dimensiuni destul de mari, până la 25—30 cm la bază. Tatăl meu avea un criteriu de a recunoaște salcâmul degerat: scoarța se desprinde foarte ușor de pe trunchiu, iar cambiumul este transformat într'o mazăgă negricioasă și lipicioasă.

Alt fenomen provocat de geruri din iarna 1928—29 a fost uscarea în masă a mojdreanului din Arboretul Experimental Sabed, de lângă Târgu Mureș. E adevărat că am văzut

lucrurile mult mai târziu, dar făcând anumite socoteli am ajuns la concluzia că aceiași iarnă grea le-a provocat. Mojdreanul a fost plantat pe aici în cantitate mare pe coaste degradate (spontan nu există). A crescut în general sub formă de tufe. În 1935, când am trecut prima dată pe acolo, am fost surprins de aspectul curios al acestor tufe: aveau la mijloc un buchet de tulpini groase, complect uscate, iar împrejur mai multe tulpini tinere, lăstărite dela baza celor vechi. După creșterile anuale în înălțime (care la specii din genul *Fraxinus* se cunosc destul de bine pe câțiva ani în urmă) am putut aprecia vârsta tulpinilor tinere la cca. 5—6 ani. Am găsit și o plantație, unde tulpinile noi păreau mai tinere, abia de 2—3 ani; deci trebuie să fi fost iarna 1931—32, care a vătămat această plantație.

În ce privește caracteristicile acestor ierni în regiunea Sabedului, din nefericire nu pot da date precise. Cele mai apropiate stațiuni meteorologice sunt tocmai la Cluj (cca. 65 km distanță în linie dreaptă) și la Câmpia Turdei (cca. 55 km). Totuși în lipsa altor date și ținând seama că aceste două localități se află într-o regiune geografică asemănătoare¹⁾, voi reproduce aceste date. La Cluj în 1928—29 iarna a durat cca. 140 zile, cu 126 zile de îngheț efectiv și cu minima absolută de $-32,5^{\circ}$ la 11.II; media lunii Februarie a fost de $-7,4^{\circ}$, adică cu $4,7^{\circ}$ sub normala de $-2,7^{\circ}$ (este o diferență destul de mare, dar nu exagerată); media lunii Martie a fost de 0° , adică cu $3,5^{\circ}$ sub normală, dar nescoborînd sub 0° nu mai poate juca rol mare; media celorlalte luni de iarnă nu s'a depărtat de normală decât prin puțin (normala în Decembrie este de $-1,2^{\circ}$, în Ianuarie $-4,5^{\circ}$); variații prea bruște de temperatură nu par să se fi produs. La Câmpia Turdei nu s'au făcut observații în acel an. În 1931—32 la Cluj iarna a durat aproximativ 160 zile, la care se mai pot adăoga câteva zile cu geruri târzii din Aprilie; numărul total al zilelor cu îngheț efectiv a fost de 144, iar minima absolută de $-22,7^{\circ}$ la 15.II; în luna Decembrie temperatura medie a fost de $-4,6^{\circ}$, adică cu $3,4^{\circ}$ sub normală, în Ianuarie a fost de $-7,2^{\circ}$, adică cu $2,7^{\circ}$ sub normală, în Februarie a atins $-9,9^{\circ}$, adică cu $8,3^{\circ}$ sub normală, în Martie a fost $-3,2^{\circ}$, adică cu $6,7^{\circ}$ sub normală; variații prea bruște de temperatură nu par să se fi produs. La

1) Sabedul se află la marginea estică a Câmpiei Ardealului, iar Clujul și Câmpia Turdei la marginea ei vestică.

Câmpia Turdei iarna a durat în acel an cca. 155 zile, plus oarecari geruri târzii în Aprilie; numărul total al zilelor cu îngheţ a fost 152, iar minima absolută a atins $-28,7^{\circ}$ la 14.II; variaţii prea bruşte de temperatură nu par să se fi produs, cu excepţia gerului târziu din Aprilie, când la data de 10 a fost îngheţ de $-0,4^{\circ}$, iar la 13 s'a înregistrat $+21^{\circ}$; în ce priveşte diferenţele faţă de valorile normale, nu se pot stabili, căci nu se cunosc aceste din urmă valori.

În posesia datelor de mai sus, să încercăm a restabili cauzele pieirii mojdreanului dela Sabed. Din nefericire n'am putut afla de unde au fost aduşi puieţii sau seminţele; se ştie că în asemenea cazuri clima locului de origină joacă un rol de maximă importanţă. Astfel rămânem întru câţva fără puncte de reper. În orice caz cred că minima de $-32,5^{\circ}$ ar fi greu de suportat pentru această specie. În regiunile din ţară, unde creşte spontan, asemenea temperaturi nu prea au loc (cât se poate judeca după datele climaterice de care dispunem). De asemenea în Câmpia Ardealului constituie o excepţie; minimile de aici în mod aproape regulat ating valori între -20° şi -30° , dar sub această din urmă cifră scoboară cu totul rar (de ex. în anii din urmă, cu excepţia lui 1929, numai în Ianuarie 1940 a atins $-30,0^{\circ}$ la Cluj şi $-30,2^{\circ}$ la Câmpia Turdei). Prin urmare se impune concluzia: în iarna 1928—29 tulpinile mojdreanului la Sabed au fost omorîte brusc de un ger prea puternic. Pieirea unui număr mai restrâns de exemplare în 1931—32 cred că trebuie explicată astfel: prin iarna prea lungă, când temperaturile medii s'au menţinut tot timpul sub normale, iar în Februarie—Martie această abatere a atins valori foarte mari (fără ca totuşi minimile absolute să scadă sub valori insuportabile pentru această specie). Deci ar fi o omorîre lentă a ţesuturilor, caz analog pieirii salcâmului la Cetatea Albă. Pentru 1928—29 o atare explicaţie nu s'ar potrivi, căci diferenţele faţă de normale au fost mult mai mici, decât în 1931—32, şi s'au produs într'un interval mult mai scurt de timp; pagubele însă au fost incomparabil mai însemnate.

Uscarea mojdreanului am observat-o şi în alt punct, mult îndepărtat de cel dintâiu. În vara 1938 cercetând valea Bela Reca (un afluent al cunoscutei văi a Sirinei), în apropiere de Drencova, jud. Caraş, am fost surprins de aspectul mojdreanului, care creşte spontan şi foarte abundent pe acolo: ace-

leasi tufe, ca la Sabed, cu buchete de tulpini uscate la mijloc si tulpini tinere vii imprejur. Dar aici aprecierea timpului, când s'a produs uscarea, mi-a părut mult mai dificilă; fără îndoială tot cele două ierni 1928—29 și 1931—32 trebuie puse în discuție, însă n'am putut ajunge la o concluzie definitivă; mă înclin totuși a crede că aici iarna 1931—32 a produs paguba cea mai mare. Date meteorologice pentru Drencova n'avem nici cu atâta aproximație, ca pentru Sabed. Stațiunea cea mai apropiată este la Turnu Severin (cca. 60 km în linie dreaptă). Regiunea s'ar părea asemănătoare, dar nu trebuie uitat că între cele două localități se interpun Porțile de Fier și Cazanele, ceea ce poate aduce schimbări sensibile în aspectul climei. În orice caz voi reproduce datele dela Turnu Severin și voi căuta să trag concluzii pe baza lor. În 1928—29 iarna a durat cca. 120 zile, în plus au mai fost geruri târzii în Aprilie; totalul zilelor de îngheț 102, iar minima absolută a fost de $-26,6^{\circ}$ la 22.II; în Ianuarie temperatura medie a fost de $-6,1^{\circ}$, deci cu 4.8 sub normală de $-1,3^{\circ}$, în Februarie a atins $-9,9^{\circ}$, deci cu $9,1^{\circ}$ sub normală de $-0,8^{\circ}$; în Decembrie a fost apropiată de normală (normal în Decembrie $+1,4^{\circ}$), în Martie a fost mult sub normală, s'a ridicat însă peste 0° , cu toate că la începutul lunii au mai fost geruri puternice; au avut loc și variații sensibile de temperatură la intervale scurte: dela $-26,6^{\circ}$ la 22.II s'a trecut la $+5^{\circ}$ la 27.II și iarăși la $-22,5^{\circ}$ la 4.III. În 1931—32 iarna a durat aproximativ 155 zile, iar totalul zilelor efective de îngheț a fost 123; minima absolută a atins $-22,0^{\circ}$ la 23.XII; temperaturile medii n'au arătat diferențe mari față de normale; dar aceasta rezultă din cauza oscilațiilor bruste de temperatură, tocmai în a doua jumătate a iernii, când sunt mai periculoase pentru vegetație: dela $-9,5^{\circ}$ la 26.I până la $+11,6^{\circ}$ la 30.I, dela $+7,8^{\circ}$ la 9.II până la $-18,0^{\circ}$ la 12.II, apoi în tot cursul lunii Martie îngheț cu numai trei zile, în care temperatura s'a ridicat peste 0° , dar într'una din ele a și atins $+10,3^{\circ}$ (18.III), iar dela 1.IV încălzirea rapidă, cu $+24,0^{\circ}$ la 5.IV.

În fața acestor date și din cauză că pe teren nu am ajuns la concluzie precisă asupra anului, în care s'a produs uscarea, încercarea de a stabili ce anume a provocat-o se lovește de greutăți multe. În tot cazul temperaturi prea joase, care să scoabă sub minima suportabilă pentru mojdrean, nu par să

fi avut loc; de ex. mojdreanul cultivat la Casa Verde, pe care îl am continuu sub observație, nu s'a resimțit nici la temperaturi mai joase; la fel pare să se compoarte și cel dela Sabed, pe care l-am mai revăzut și în 1940 și n'am observat nici o vătămare, deși iarna precedentă a adus temperaturi foarte scăzute. Rămân însă alte două ipoteze, care par să aibă acelaș grad de probabilitate: sau frigul destul de intens, care a durat prea mult timp în Ianuarie-Februarie 1929 și ar fi provocat moartea prin înțepenirea țesuturilor, sau oscilațiile prea dese și mari de temperatură, și mai ales desghețul brusc, din Ianuarie-Aprilie 1932.

După Prof. C. Georgescu, care deasemenea a făcut observații asupra mojdreanului din regiunea Drencovei, la uscareea lui contribuie și o altă cauză, anume insolația prea puternică din timpul verii. După d-sa, cauza principală rămân totuși gerurile de iarnă¹⁾. Cred că și la Sabed poate fi vorba de acelaș lucru, căci plantațiile de acolo se găsesc pe un versant sudic repede și insolația este foarte puternică în timpul verii.

După iarna 1939—40 am putut face o serie de observațiuni interesante la Timișoara și în Parcul Bazoș (15 km la Est de Timișoara), în ce privește comportarea diferitelor specii de arbori și arbuști cultivați. Cum este vorba de mai multe esențe, originare din țări diferite, voi discuta întâiu caracterele acestei ierni la Timișoara, ca să mă pot referi la ele, când va veni rândul fiecărei specii. Iarna propriu zisă a durat aproximativ 105 zile și a fost foarte uniformă, numai cu câteva zile de desgheț; astfel, adăogând gerurile timpurii și târzii, putem socoti numărul zilelor cu îngheț efectiv tot la 105; au fost 37 zile, în care minima a scăzut sub 10°, iar minima absolută a atins —27,2° la 16.II; temperatura medie în Ianuarie a fost de —7,3°, deci cu 5,4° sub normală de —1,9°, iar în Februarie —5,0°, adică cu 5,4° sub normală de +0,4°; în Decembrie a fost apropiată de normală (normala în Decembrie +1,2°), iar în Martie deși a fost cu 3,6° sub normală de +5,8°, dar trecând deasupra lui 0° nu ne mai interesează; au fost oarecari variații de temperaturi, de ex. termometrul a arătat +5,0° la 23.I și +7,6° la 29.II (maximele zilnice), pe când în jurul acestor zile a domnit frig aspru; desghețul a fost în general lent.

1) Comunicare verbală.

Să trecem acum în revistă pagubele pricinuite esențelor lemnoase de această iarnă și să căutăm a le explica. În primul rând la Timișoara a avut mult de suferit *Sophora japonica* L., plantată ca arbore de aleie în două locuri, pe Calea Sacalazului și pe Aleia O. Goga, lângă Casa Verde. Câțiva arbori s'au uscat complect. La alți câțiva s'a uscat o parte din coronament, cu crăci groase până la 10—15 cm. Marea majoritate însă au pierdut numai ramurile subțiri, de 1—2 ani. Frunzișul s'a dezvoltat destul de abundent din mugurii dorminzi ai ramurilor mai groase. Acești arbori prezentau în timpul verii un aspect foarte curios cu frunzișul des, aproape normal, care forma o coroană globuloasă și bine încheiată, iar din ea ieșiau în toate părțile ramuri uscate, galbene și țepene. Puține exemplare au scăpat neatinse. Înflorirea în această vară a fost cu totul slabă. În anii normali am observat o perioadă de înflorire foarte lungă, dela 15 Iulie până pe la 15, chiar 20 Septembrie; floarea se producea din abundență, atrăgând o mulțime de albine. Anul acesta numai exemplarele, ce au scăpat cu totul neatinse, au produs multă floare; dintre cele vătămate câteva au înflorit slab, iar majoritatea de loc. Perioada de înflorire s'a redus mult, chiar la arborii în aparentă neatinși: primele flori au apărut abia către 1 August, iar la 10 Septembrie nu mai era nici una.

Cauza pagubelor produse poate fi căutată atât în gerul prea mare, cât și în durata mare a frigului. Din literatura, ce am avut la îndemână, nu m'am putut lămuri, care este minima absolută suportabilă pentru această specie în patria ei din China și Coreea. La C. A. Schenck (op. cit., vol. I, pag. 248—249 și vol. III, pag. 576) nu găsim date precise asupra porțiunilor nordice din aria ei, unde crește sporadic; în ce privește regiunile situate mai la Sud, unde se găsește în abundență, minimele absolute nu scoboară acolo sub $-20,0^{\circ}$. Deci presupunerea că gerul din această iarnă la Timișoara s'a apropiat de minimum, la care poate rezista, este pe deplin îndreptățită. În ce privește presupunerea a doua, din datele climatologice ale lui C. A. Schenck ar rezulta că această esență în Coreea suportă temperaturi medii lunare până la $-11,5^{\circ}$ în Ianuarie și $-7,5^{\circ}$ în Februarie; dar în marea parte a ariei sale aceste temperaturi oscilează între $-0,4^{\circ}$ și $-3,7^{\circ}$, cel mult scoboară la $-4,7^{\circ}$, iar pe abocuri sunt deasupra lui 0° . Cu

alte cuvinte nu sunt mult depărtate de mediile normale ale Timișoarei. Faptul că în această iarnă temperatura la Timișoara s'a menținut mult timp cu mult sub normală ar fi putut desigur aduce moartea lentă a țesuturilor. Nu este exclus ca ambele fenomene să fi influențat la fel de intens.

În parcul Școlii Silvice Casa Verde au suferit câteva specii. Mai multe tufe de liliac (*Syringa vulgaris* L.) s'au uscat complect. S'ar putea atribui această uscăre și inundațiilor, care au avut loc aici în primăvara 1940. Dar liliacul s'a uscat pe alocuri și în oraș, unde nu au fost inundații. Prin urmare cred că iarna grea a fost cauza uscării. Este interesant că aceste exemplare la început și-au dezvoltat frunze în mod normal, iar uscarea s'a produs mai târziu, abia în Iulie-August; alte exemplare, alături de ele, au rămas cu totul sănătoase.

În cazul liliacului cred că explicația plauzibilă este durata prea mare a frigului intens. Temperatura de $-27,2^{\circ}$ nu pare prea scăzută, ca să omoare această plantă; se știe că este cultivat cu succes și în localități mai la Nord situate, unde asemenea temperaturi se întâmplă regulat; apoi faptul că tufele au înfrunzit primăvara și s'au uscat abia mai târziu pledează deasemenea în contra presupunerii că ar fi fost vătămate de un ger prea mare. În schimb faptul că a trebuit să suporte în Ianuarie temperatura medie de $-7,3^{\circ}$, iar în Februarie de $-5,0^{\circ}$ ar putea să-i fi fost fatal. Referindu-ne la aria lui naturală din țară și luând spre ex. tot Turnu Severin, vedem că mediile normale ale acestor luni sunt abia $-1,3^{\circ}$ și $+0,8^{\circ}$.

Tot în parcul Școlii Silvice un exemplar bătrân de *Carya pecan* Engl. & Graeb. (= *C. olivaeformis* Nutt.) a înfrunzit mult mai târziu decât de obicei (dintr'o scăpare din vedere n'am notat data precisă), a înflorit foarte slab și toamna a avut numai câteva fructe, care nici nu s'au copt, pe când în condițiuni normale fructifică anual și abundent.

Cauzele, care au influențat așa de nefavorabil vegetația acestei specii, trebuie căutate mai repede în durata neobișnuită a frigului, decât în gerul prea mare. În patria ei din America (Ch. S. Sargent, op. cit., pag. 177—179; C. A. Schenck, op. cit., vol. I, pag. 99—101, 109—112 etc.) are o arie întinsă cu condițiuni climaterice foarte variabile. La limita nordică, în statul Iowa, găsește o climă continentală pronunțată, cu minime absolute care scoboară până la -35° , chiar -40° și cu

temperatura medie normală, care poate atinge -10° în Ianuarie, în unele regiuni aproape tot atâta și în Februarie, și chiar în luna Martie poate fi sub 0° . Deci condițiuni incomparabil mai grele, decât cele din iarna 1939—40 la Timișoara. În cea mai mare parte din aria sa domnește însă o climă cu temperaturile medii ale lunilor de iarnă deasupra sau puțin sub 0° , dar cu minimele absolute scoborând sub -30° . În fine, în părțile cele mai sudice, statele Louisiana și Texas, iarna în mediu este foarte caldă, cu peste $+10^{\circ}$ în Ianuarie (ca media anuală la noi!), dar totuși cu geruri rare, care pot atinge -16° . Acestea toate mă îndreptățesc să cred că este o specie în general rezistentă la geruri mari de scurtă durată, în schimb sensibilă la prelungirea neobișnuită a timpului prea frigos. Probabil exemplarele cultivate la noi provin din statele mai sudice, unde este arborele cel mai frecvent din grădini și mult căutat pentru fructele lui.

Un exemplar frumos de *Pinus excelsa* Wall. din curtea Școlii Silvice deasemenea a suferit: o parte din ace s'au uscat, tot frunzișul avea o culoare gălbuie și arborele a tânjit tot anul; totuși și-a desvoltat ace noi și pare să revină treptat. Acest arbore originar din munții Himalaia pare în general să se împace prost cu clima noastră. În patria lui are o arie extrem de întinsă, atât orizontal, cât și vertical; date climaterice sunt cunoscute din prea puțin locuri. După C. A. Schenck (op. cit., vol. I, pag. 270—272, vol. II, pag. 375) minimele absolute nu scoboară sub -18° nicăeri în aria lui naturală; iar în stațiunea caracteristică minima absolută este abia de $-11,2^{\circ}$, iar temperaturile medii ale lunilor de iarnă sunt peste $+4^{\circ}$. Putem presupune deci că la noi s'a resimțit și din cauza temperaturii minime prea scăzute și din cauza duratei mari a frigului neobișnuit. Menționez că exemplarul dela Casa Verde este cultivat la adăpost, lângă un perete expus spre sud.

Exemplarele de *Chamaecyparis lawsoniana* Murr. atât la Casa Verde, cât și în Parcul M. Eminescu din Timișoara au pierdut și ele o parte din cetină. Această esență în patria ei, statele Oregon și California, deși are o arie relativ restrânsă, crește în condițiuni climaterice foarte diferite (C. A. Schenck, vol. I, pag. 43—44 și 50, vol. II, pag. 120—121): în locurile mai joase minima absolută nu scoboară sub -9° , iar mediile lunilor de iarnă sunt mult deasupra lui 0° ; în schimb la limita

superioară creşte în locuri, „unde iarna aduce 3 m de zăpadă, care deseori persistă până în Iunie“ (date climaterice mai precise lipsesc). Necunoscând provenienţa precisă a exemplarelor cultivate la noi, e greu de spus, ce anume a putut să le vătăme; ca şi în cazul precedent cred că atât durata mare a timpului frigos, cât şi minima prea scăzută au putut influenţa.

În Parcul M. Eminescu s'au uscat complet câteva exemplare tinere de *Cryptomeria japonica* D. Don. plantate cu câţiva ani în urmă. În general, din câte ştiu, această specie peste tot unde s'a încercat, s'a dovedit incapabilă să suporte iernile noastre. În cazul descris este interesant că un exemplar mai mare a avut primăvara ramurile de jos verzi, iar în sus cetina complet înroşită; apoi s'a uscat tot. Se vede că ceea ce a fost acoperit de zăpadă, nu s'a resimţit; deci dacă arboraşul întreg ar fi fost învelit de ceva, ar fi rezistat.

Cred că se poate afirma cu precizie că la noi *C. japonica* este omorâtă de geruri prea mari, care scoboară sub minimum suportabil pentru ea. Din nefericire datele climaterice asupra ariei ei (fie naturală, fie cultivată) din Japonia, ce-mi stau la dispoziţie, sunt incomplete (C. A. Schenck, vol. I, pag. 238—247, vol. II, pag. 146—147). Totuşi s'ar putea trage concluzia că la limita nordică rezistă la friguri prelungite, anume chiar trei luni cu mediile normale sub 0° şi mergând până la —3,3°; în schimb minimele absolute pe acolo nu scoboară sub —19°. Desigur la o astfel de esenţă cu aria destul de întinsă ar trebui să ţinem seama şi de origina plantelor cultivate la noi, dar ne lipsesc datele.

În Parcul Bazoş au suferit trei esenţe răşinoase. *Abies nordmanniana* Spach. a avut mulţi lujeri tineri complet uscaţi („cruciuliţe“ întregi); dar n'a pierit nici un arbore. Într'un grad mai slab uscarea parţială a cetinei s'a observat la *Chamaecyparis lawsoniana* Murr. şi la *Picea orientalis* Carr.; cel dintâiu pare să fi suferit ceva mai mult decât al doilea, şi mai mult decât la Timişoara; unui exemplar i s'a uscat tot vârful.

În ce priveşte caracterele iernii se pot admite cele dela Timişoara. Deci asupra lui *Ch. lawsoniana* nu este nimic de adăugat. Ar fi interesant să stabilim ce a putut vătăma celelalte două specii, originare din Caucaz şi Asia Mică, unde cresc natural în aceiaşi regiune şi formează arborete amestecate.

După C. A. Schenck (op. cit., vol. I, pag. 284—289, vol. II, pag. 83—84 și 278—279) în patria lor trebuie să suporte o iarnă foarte aspră, cu 5 luni având temperaturi medii sub 0° , iar cea din Ianuarie putând ajunge -10° ; lipsesc datele asupra minimelor absolute, dar se poate presupune că într'o climă atât de rece ele trebuie să scoboare mult sub cele observate la Timișoara. Avem de a face deci cu esențele foarte rezistente la frig. Ce anume a putut provoca vătămarea lor în 1939—40? Nu m'ași incumeta să dau un răspuns. Poate cele câteva zile calde intervenite în Ianuarie și Februarie au pus seva în circulație mai activă, iar mai târziu revenind ger aspru țesuturile au fost omorite din această cauză. După P. Sorauer (op. cit., pag. 571—572) asemenea întâmplări se cunosc chiar la molidul european și la pinul silvestru în aria lor naturală de vegetație; de altfel sunt două esențe cel puțin tot atât de rezistente la frig, ca și cele de care ne ocupăm aici. Dar și această explicație îmi pare nițel forțată, căci zilele calde au fost puține și temperatura n'a atins valori prea ridicate.

* * *

În ce privește efectele gerurilor târzii n'am prea multe de spus. Aceste geruri se întâmplă destul de frecvent la noi în țară, în unele regiuni chiar regulat, aproape în fiecare primăvară. Fără îndoială înregistrarea lor sistematică, cu stabilirea pagubelor produse vegetației lemnoase, poate prezenta un interes foarte mare. De altfel au fost deseori menționate în paginile revistelor noastre de specialitate; cred totuși că marea majoritate au scăpat nedescrise.

Mie personal mi-au atras atenția până acum în două primăveri. În 1936, la Gurghiu s'a produs un ger târziu în prima decadă a lunii Aprilie. Se vede că a fost destul de slab, căci efectele lui nu s'au cunoscut decât în părțile cele mai de sus ale pădurii Mocear, la altitudini în jurul de 600 m. Au suferit puieții din semințișuri preexistente și arbuștii din subarboret, de următoarele specii: păducel (*Crataegus monogyna* Jacq.), fag, carpin și jugastru. Frunzele de curând deschise au fost pălite de ger și s'au uscat; dar n'au fost atinse toate exemplarele, multe au scăpat tefere; în general primele două specii au fost mai puternic vătămăte. După înălțimea, până la care

s'au uscat frunzele, se pare că stratul de aer rece a fost destul de subţire, cel mult 1—1½ m.

Mai puternic şi mult mai întins a fost gerul târziu din Mai 1940. Efectele lui le-am putut constata în trei puncte destul de îndepărtate. Întâiu pe domeniile UDR, la Văliug (jud. Caraş) am găsit foarte mulţi puieti de fag din acest an, numai cu cotiledoane, uscaţi complect. Mai erau şi puieti cu cotiledoane verzi, chiar printre cei uscaţi; fără îndoială însă aceştia au răsărit după ger. Au suferit şi seminţişuri mai mari de fag, chiar exemplare până la pârîş. La acestea în general s'au uscat frunzele tinere abia desfăcute, dar mai târziu au dat altele destul de bine dezvoltate; au fost însă destule, la care frunzişul nou era slab dezvoltat şi clorotic (văzute la sfârşitul lunii Iunie). Dela o anumită altitudine în sus nu se mai găseau exemplare vătămate; cauza, după afirmaţia colegului A. Tătăruşanu, Şeful Ocolului Văliug, este că la data gerului (16—17 Mai în acea regiune) fagul din partea superioară a versanţilor nu era încă înfrunzit.

În pădurile Ocolului Silvic Radna (jud. Arad) am găsit deasemenea mulţi puieti mici de fag uscaţi; aici însă seminţişurile ceva mai mari n'au suferit de loc, deci gerul nu s'a lăsat decât în straturile de jos ale aerului, imediat deasupra solului. Îngheţul a avut loc probabil la 15 Mai, când l-a înregistrat staţiunea meteorologică Deva.

În fine la Gurghiu, în pădurea Mocearul de Sus, a suferit lăstarul de stejar pedunculat din partea de NV a pădurii. Exemplarele până la 2 m înălţime au pierdut frunzele cu desăvârşire. La data de 2 Iunie, când am trecut pe acolo, frunzele erau ca fierte, atârînd în smocuri în jos, puţin îngălbenite, dar încă pline de sevă (poate din cauza timpului foarte umed şi ploios uscarea lor a întârziat); alături de ele au şi apărut frunzuliţe noi, abia de câţiva mm la acea dată. Arborii mai mari din prăjinişurile de alături n'au fost atinşi de loc, deci stratul de aer rece nu s'a ridicat mai sus de 2 m. Deasemenea gerul pare să se fi localizat în partea aceasta a pădurii (aproape platou, cu altitudinea de cca. 450 m); mai în sus, pe coaste şi pe muche inclusiv porţiunea, unde am observat gerul târziu în 1936, n'am găsit nici un semn de trecerea lui. Şi aici îngheţul trebuie să fi survenit în jurul datei de 15 Mai, când l-a înregistrat staţiunea meteorologică Târgu Mureş.

Literatura consultată:

- C. Georgescu. „Curs de Botanică. II 2. Phytopatologie forestieră“.
A. Ionescu. „Iarna anului 1928—29“, în Buletinul Meteorologic Lunar, Nr. 2/1929.
Ch. S. Sargent. „Manual of the Trees of North Amerika“. Boston & New York, 1933.
C. A. Schenck. „Fremdländische Wald- und Parkbäume“. Berlin, 1939.
P. Sorauer. „Handbuch der Pflanzenkrankheiten“. Berlin, 1924. Vol. I. Buletinul Meteorologic Anual 1929.
Buletinul Meteorologic Lunar 1928, 1929, 1931, 1932, 1939, 1940.

*Des effets des gelées sur les plantes ligneuses.**Über die Wirkungen des Frostes auf die Holzpflanzen.*

Die Beobachtungen des Einflusses der Winterfröste auf die Holzpflanzen sind schwer zu verfolgen wegen zwei Ursachen: 1. die Pflanzen werden krank oder sterben manchmal viel später, während des Sommers; 2. das „Erfrieren“ der Pflanzen kann eigentlich einige sehr verschiedene Phänomene bedeuten: der Tod durch die Bildung des Eisens in den Zellen der Pflanze; ein „starrender“ Zustand des Protoplasmas wegen des grossen und langzeitigen Frostes, welcher den Tod bringt oder die Pflanze schwer erkrankt; der plötzliche Tod durch einen sehr grossen Frost, der obwohl eine kurze Zeit dauert, aber unter das für die Art ertragbare Minimum absteigt; endlich das Absterben der Zellen durch grosse und plötzliche Schwankungen der Temperatur, besonders am Ende des Winters.

Drei Winter werden als sehr schwer bezeichnet: 1928—29, 1931—32 und 1939—40. In 1928—29 wurden fast alle Robinien (*Robinia pseudoacacia* L.) in Cetatea Albă durch den Frost zum Tod gebracht. Nach der Meinung des Verfassers besteht die Ursache des Absterbens der Pflanzen darin dass die grossen Fröste zu lange gedauert hatten: in Februar war die mittlere Temperatur $-11,3^{\circ}$ ($10,1^{\circ}$ unter Normal), in März $-2,0^{\circ}$ ($5,2^{\circ}$ unter Normal).

Die Blumeneschen (*Fraxinus ornus* L.) vom Versuchsboretum Sabed (Dist. Mureş) wurden in demselben Winter sehr stark und wieder in 1931—32 nur zum Teil beschädigt. Im ersten Falle war die Ursache vielleicht, dass der Frost ein absolutes Minimum von $-32,5^{\circ}$ erreicht hatte, welches für diese Art schädlich sein sollte. In 1931—32 wäre gegenseitig das lange Dauern der verhältnissmässig grossen Frösten schuldig: die mittlere Temperatur war in Dezember $-4,6^{\circ}$ ($3,4^{\circ}$ unter Normal), in Januar $-7,2^{\circ}$ ($2,7^{\circ}$ unter Normal), in Februar $-9,9^{\circ}$ ($0,3^{\circ}$ unter Normal), in März $-3,2^{\circ}$ ($6,7^{\circ}$ unter Normal).

Das Erfrieren der Blumenesche wurde auch bei Drencova (Dist. Caraş) beobachtet; hier aber wurde es nur im Jahre 1938 beobachtet und es war unmöglich festzustellen, ob es den in Jahren 1928—29 oder

1931—32 geschehen ist. Die Ursache kann das lange Dauern der grossen Fröste in 1928—29 sein: Januar mit mittlerer Temperatur von $-6,1^{\circ}$ ($4,8^{\circ}$ unter Normal), Februar mit $-9,9^{\circ}$ ($8,1^{\circ}$ unter Normal). Oder können es auch die grossen Schwankungen der Temperatur in Winter und Frühling des Jahres 1932 sein.

Nach dem strengen Winter 1938—40 wurden in Timişoara und Umgebung viele Holzarten beschädigt. Das absolute Minimum der Temperatur war $-27,2^{\circ}$; die mittlere Temperatur in Januar $-7,3^{\circ}$, in Februar $-5,0^{\circ}$ (in beiden Monate mit $5,4^{\circ}$ unter Normal). Die beschädigten Arten waren:

Sophora japonica L., deren einige Exemplare ganz ausgetrocknet sind, die mehrere aber fast alle 1—2 jährige Triebe verloren; die Ursachen können in dem zu grossen Frost, wie auch in das lange Dauern der Fröste, gesucht werden.

Einige Sträucher von Flieder (*Syringa vulgaris* L.) trockneten, viel später im Sommer aus. Die Ursache ist vielleicht das lange Dauern der Fröste.

Ein altes Exemplar von *Carya pecan* Engl. & Graeb. wurde stark beschädigt, vielleicht gleichweise durch das lange Dauern der Fröste.

Ein *Pinus excelsa* Wall. lidedete auch den ganzen Sommer hindurch; man kann glauben, dass der Frost viel zu gross für sie war und zu lange gedauert hatte.

Chamaecyparis Lawsoniana Murr. hat etwas Laub verloren; vielleicht, wie bei der vorigen, wegen der beiden Ursachen.

Einige Exemplare von *Cryptomeria japonica* D. Don sind ganz ausgetrocknet; zweifellos wurden sie durch die niedrige minimale Temperatur zu Grunde gebracht.

Endlich lidedeten ein wenig auch zwei sehr widerstandfähige Arten. *Abies Nordmanniana* Spach. und *Picea orientalis* Carr. Die Ursachen sind schwer zu finden; vielleicht hatten einige plötzliche Erhebungen der Temperatur am Ende des Winters den Saft in Bewegung gebracht und die Fröste, die bald zurück khrten, beschädigten die viel empfindlicher gewordenen Zellen.

Zum Schluss werden auch zwei Fälle der Spätfröste beschrieben. Der erste beschädigte im April 1933 bei Gurghiu (Distr. Mureş) junge Pflanzen von Weissdorn (*Crataegus monogyna* Jacq.), Rotbuche, Weissbuche und Feldahorn. Die Folgen des zweiten, am etwa 15.V.1940, wurden in drei Orten beobachtet: bei Väliug (Distr. Caraş) verloren die jungen Buchenbestände (bis 10—15 Jahren alt) fast alles Laub und viele Keimlinge trockneten ganz aus; bei Radna (Distr. Arad) hatten nur die Buchenkeimlinge zu leiden, von denen viele ganz ausgetrocknet sind; endlich bei Gurghiu wurden die jungen Stieleichenbestände (ein Niederwald bis 15 Jahre alt) sehr stark beschädigt und verloren fast das ganze Laub.

DISTRIBUȚIA GEOGRAFICĂ GENERALĂ A PLANTELOR LEMNOASE DIN ROMÂNIA (IV)

de P. CRETZOIU

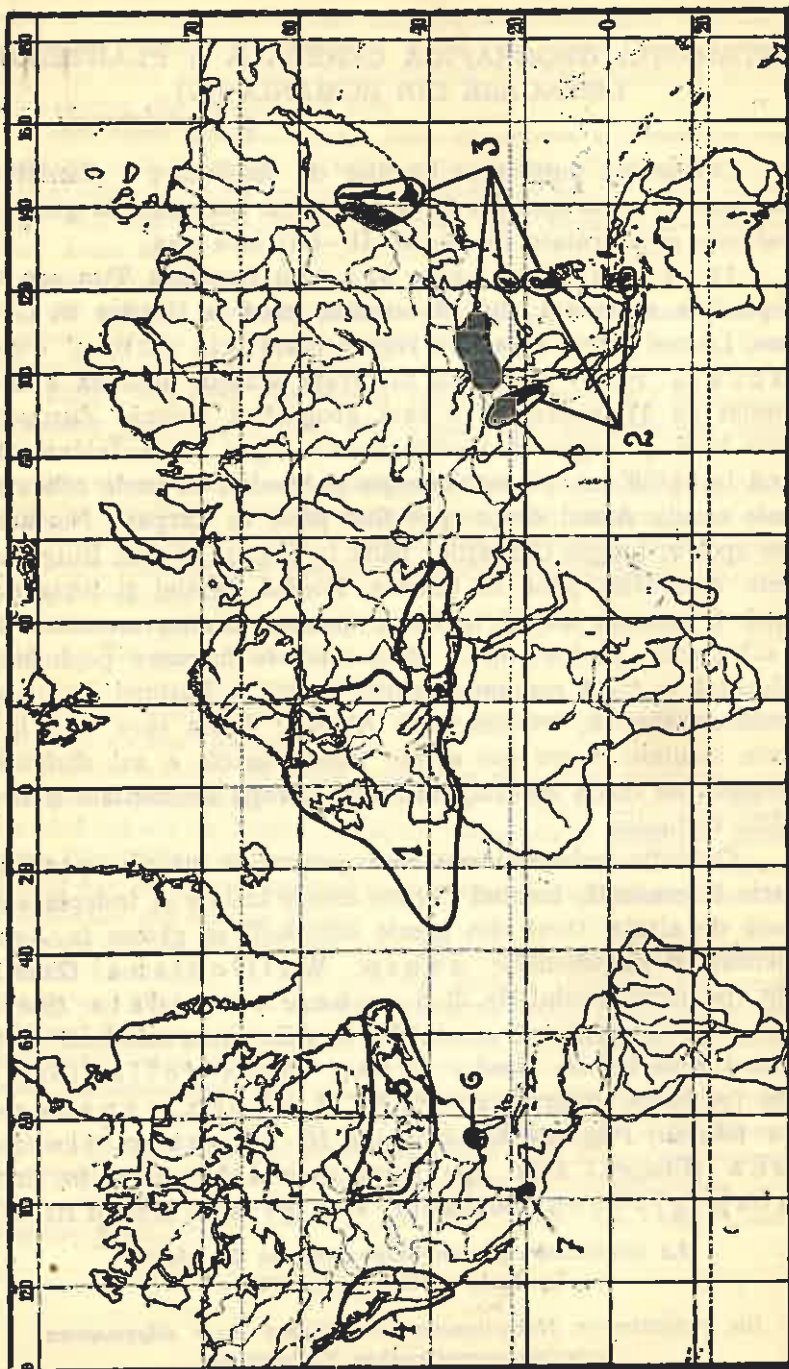
Continuăm publicarea hărților de răspândire a plantelor lemnoase ce cresc spontan în țara noastră, adăugând la gimnospermele deja tratate (în partea II—III) încă una:

12. *Taxus baccata* L. — În România Tisa are o răspândire sporadică, din Maramureș până la Dunăre în Cazane. La noi specia aceasta e reprezentată prin subsp. *eubaccata* Pilg. (pe harta alăturată arealul acesteia e însemnat cu 1); aceasta e o rasă geografică proprie Europei, Asiei-Mici și regiunii mediteraniene. Spre Nord înaintează până la 61°30' lat. N, în Norvegia și Suedia, de unde coboară peste insula Aland drept spre Sud până în Carpații Nordici, trec apoi în lungul Carpaților până la Dunăre și prin Bulgaria peste Asia-Mică până în Caucaz, Nordul Persiei și Siria de Nord. O stațiune izolată în Est e Crimeia. Limita meridională a subspeciei *eubaccata* Pilg. include întreaga peninsulă balcanică și toată regiunea mediteraniană a Europei, inclusiv peninsula iberică, trecând și în Algeria; limita spre Vest include insulele Azore (pe aceste insule specia e azi distrusă complet de mâna omului), întreaga Europă occidentală și insulele britanice.

Celelalte subspecii sau rase geografice au o răspândire foarte interesantă, locuind fiecare centre izolate și îndepărtate unele de altele. Două din aceste subspecii se găsesc în Asia orientală și meridională: subsp. *Wallichiana* (Zucc.) Pilg. (pe hartă arealul Nr. 2) și subsp. *cuspidata* (Sieb. et Zucc.) Pilg. (pe hartă arealul Nr. 3). Alte patru subspecii sunt proprii Americii de Nord: subsp. *brevifolia* (Nutt.) Pilg. (pe harta alăturată arealul Nr. 4), subsp. *canadensis* (Marsh) Pilg. (pe hartă arealul Nr. 5), subsp. *floridana* (Chapm.) Pilg., (pe hartă arealul Nr. 6) și în fine subsp. *globosa* (Schlecht.) Pilg. (pe hartă arealul Nr. 7).

*La distribution géographique générale des plantes
ligneuses de Roumanie (IV).*

*Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen
pflanzengeographischen Verbreitung.*

COMENTARII—INSEMNAȚII

AMELIORAREA PĂDURILOR STATULUI

de M. RADULESCU

O regulă de bună gospodărie forestieră recomandă ca pe lângă exploatarea cu raport susținut și regenerarea la timp a pădurilor, să se urmărească de aproape ameliorarea permanentă a masivelor. Cu alte cuvinte să se aplice stăruitor operațiunile culturale, să se introducă speciile de amestec, indicate de stațiune, să se înființeze subarboretul, unde se simte nevoia, să se îmbunătățească solul etc. Și acestea toate, ca să se asigure un procent mai mare de specii prețioase în masive, să se sporească creșterile, să se amelioreze condițiile naturale de formarea trunchiurilor și să se pună în valoare materialul, provenit din arborii învinși în lupta pentru existență.

În ce privește economia noastră forestieră, trebuie notat, că primele două categorii de lucrări — exploatarea cu continuitate și regenerarea la timp a pădurilor — au format obiectul preocupărilor administrației silvice încă dela înființarea ei și asupra lor se găsesc și prevederi clare și explicite în Codul silvic.

Ameliorarea masivelor în schimb a fost lăsată mult timp pe plan secundar. În oarecare măsură explicația o găsim poate în faptul că la noi pădurile au ocupat în trecut suprafețe întinse, iar lemnul n'avea prea mare căutare.

Au fost însă și împrejurări când lucrările dela acest capitol au fost greșit aplicate. Astfel mult timp nu s'a dat importanța cuvenită mărăcinetului în pădure. De aceea a fost extras fără milă și s'a vândut pe lucru de nimic la locuitori pentru garduri, unelte agricole etc. în loc să fie păstrat cu sfințenie pentru protecția solului, ori să fie folosit ca punct de plecare în lucrările de refacerea arboretelor degradate.

În aceeași ordine de idei, amintim că de multe ori, când

cererea pentru unele produse lemnoase (nuele, căpriori, grinzi, stâlpi de telegraf și telefon, piloți, tei pentru chibrituri etc.) era mare și materialele respective nu se găseau în parchetele în rând de exploatare, ele se extrăgeau greșit din pădure „sub formă de operațiuni culturale“. Nu mai vorbim de practica pășunatului în pădure, care a adus atâtea prejudicii arborilor noastre până în timpul din urmă.

E dela sine înțeles, că prin extracțiunile amintite, multe din pădurile statului, ușor accesibile, au fost sărăcite de materialele lor mai de preț, li s'a inerbat și înțelenit solul, li s'a întrerupt masivele, ori au fost transformate în arborete din specii secundare.

Exemple edificatoare în această privință se găsesc în pădurile statului din nordul Dobrogei și în multe arborete de șleau din câmpie, din care s'a scos stejarul. De asemenea în pădurile de fag cu brad sau fag cu gorun, din care s'a extras bradul pentru șindrilă, ori gorunul pentru poduri, traverse, doage etc.

Dacă la acestea mai adăugăm și stricăciunile produse prin pășunat — bătătorirea solului, distrugerea semințișurilor și lăstarilor etc. — e clar că activitatea ce urmează să fie desfășurată în domeniul ameliorării pădurilor noastre, va necesita multă muncă și mult capital.

Cu toate greutățile semnalate, găsim totuși mulți șefi de ocoale, cari n'au neglijat nici această latură nobilă a economiei forestiere, de care depinde îmbunătățirea calității și cantității produselor lemnoase și sporirea veniturilor statului din păduri și după care se judecă gradul de dezvoltare al gospodăriei silvice românești și simțul de prevedere al poporului nostru în materie de păduri. În acest scop, din proprie inițiativă și de cele mai multe ori numai prin plata muncii în natură (dijmă) au executat cu atenția cuvenită diversele lucrări de cultură, cerute de conducerea rațională a masivelor, dela starea de „semințiș“ până la reînceperea lucrărilor de exploatare și regenerare.

Aceste frumoase manifestări, din domeniul culturii forestiere, legate de persoane cu tragere de inimă și îndemn la lucru, trebuiau să fie însă generalizate și la restul pădurilor statului. Pentru aceasta din anul 1933, Administrația Caps a cerut ca fiecare ocol să execute anual în cadrul programului de împă-

durire, pepiniere, culegere de semințe și lucrările necesare de îngrijirea arboretelor tinere, de la starea de semințiș și până la închiderea masivelor.

În puține cuvinte, aceste lucrări se referă la desțelenirea solului, în arboretele cu consistența mică, introducerea speciilor de amestec în arboretele pure, creerea subarboretului acolo unde lipsește, degajarea semințișurilor de ierburi și specii cotropitoare, înființarea perdelelor de protecție la marginea masivelor și receperea semințișurilor cu creștere lăncedă.

Odată cu acestea se activează energic și la înobilarea masivelor cu speciile prețioase din regiunile respective și la refacerea arboretelor degradate.

Lucrările din acest domeniu sunt azi destul de înaintate și se execută de toate ocoalele Caps în virtutea unui program întocmit pentru deceniul 1934—1944.

Datele mai jos ne pot da o idee de eforturile făcute de Caps în ultimii cinci ani cu privire la mobilizarea solului, degajarea și receperea semințișurilor.

Anul	Mobilizarea solului	Degajarea	Receperea	Suma cheltuită Lei
		semințișului		
		ha	ha	
936/37	10.035	9.901	86	3.965.000
937/38	11.229	7.964	305	4.486.000
938/39	10.854	9.023	484	5.300.000
939/40	6.579	8.253	181	4.433.000
940/41 *)	3.930	5.639	139	3.762.000

Aceleași eforturi s'au făcut de altfel și în compartimentul celorlalte lucrări de ameliorare amintite.

În ce privește operațiunile culturale (curățiri și rărituri) în pădurile Statului, ele se execută în baza prevederi-

*) Datele pe 1940/41 nu cuprind lucrările privitoare la teritoriile cedate în Basarabia, Bucovina, Transilvania și Dobrogea.

lor amenajamentelor sau memoriilor justificative, aprobate de Consiliul tehnic al pădurilor.

Spre a le intensifica și urmări mai de aproape executarea, din anul 1936, ele se fac și în baza unui program de lucru anual — după executarea căruia se întocmesc situații însoțite de dări de seamă amănunțite.

În general se lucrează în etajul dominat. Pe lângă igiena arboretelor prin aceste lucrări se caută să se împlinescă și o cerință de ordin social: satisfacerea populației din vecinătatea pădurilor cu lemn de lucru și foc, ieftin, obținut de cele mai multe ori numai în schimbul muncii în pădure.

Se obișnuiește apoi și personalul silvic inferior și populația rurală cu munca migăloasă de cultura pădurilor.

În ultimă analiză se aduc venituri frumoase în Casa Statului, cu toate că lucrările din această categorie au în primul rând caracter cultural și numai după aceea și caracter financiar.

Datele de mai jos ne permit să cunoaștem activitatea desfășurată de ocoalele silvice C.A.P.S. în ultimii cinci ani în cadrul operațiunilor culturale (curățiri și rărituri) în pădurile Statului.

Anul	Spr. parc. ha	Materiale rezultate:				venituri lei	cheltuieli lei	Procentul cheltuielilor din venituri
		lemn lucru m ³	lemn foc steri	nuele	crăci			
				gră- mezi	grămezi			
1936—37	84.070	118.000	425.000	52.000	106.000	42.000.000	4.200.000	9,5
1937—38	62.732	110.000	511.000	23.000	103.000	65.700.000	9.900.000	15
1938—39	51.603	113.000	595.000	26.000	103.000	84.200.000	14.250.000	17
1939—40	47.578	143.000	473.000	16.000	63.000	95.200.000	13.200.000	14
1940—41	42.662	82.000	564.000	18.000	72.000	150.000.000	22.500.000	15

Cifrele de sigur sunt modeste atât în ce privește suprafețele parcurse cu lucrări, cât și quantumul materialelor rezultate. De asemenea și în ce privește veniturile realizate.

Trebuie menționat însă, că până în prezent operațiunile culturale se fac aproape numai în pădurile de câmpie și în

*) Datele 1940/41 nu cuprind lucrările privitoare la teritoriile cedate în Basarabia, Bucovina și Dobrogea.

cele accesibile din regiunea de deal. Multe din pădurile de câmpie au însă arboretele degradate, ori sunt cu consistența redusă. În consecință lucrările referitoare la curățiri și rărituri se limitează numai la extracția arborilor uscați, sau pe cale de a fi eliminați din masive în lupta pentru existență („îngroparea morților“).

La deal, unde sunt masive întinse de fag sau fag cu ceva brad, din care s'ar putea scoate cantități mari de materiale, prin aplicarea operațiunilor culturale și în care arboretele reacționează puternic după rărituri, lucrările nu pot fi executate decât pe scară redusă.

Motivele principale sunt: lipsa drumurilor de scoatere și până de curând concurența produselor principale din pădurile tăiate pentru înființarea de pășuni comunale cum și cele din exploatarea pădurilor comunale și compozitorale.

La munte de asemeni nu se pot aplica deocamdată operațiunile culturale din lipsă de drumuri și rentabilitate.

În ce privește pădurile de baltă până mai anii trecuți aproape nici lemnul din produsele principale de aci n'avea căutare. De aceea și operațiunile culturale sunt la început.

Acum însă lucrurile se schimbă: lemnul s'a împuținat și e din ce în ce mai căutat pe piață. De unde concluzia că operațiunile culturale vor putea fi aplicate mai ușor de aci înainte și în regiunile mai depărtate de așezările omenești, unde până acum „nu erau rentabile“.

Pe lângă acestea trebuie menționat că pe lângă construcția de căi ferate înguste, pentru deschiderea masivelor infundate, Casa Pădurilor Statului a început din anul 1941 o campanie intensă pentru dotarea ocoalelor cu rețele de drumuri^{*)}, cu scopul ca să înlesnească aplicarea unei gospodării forestiere mai fină și să se intensifice și producția.

Această politică sănătoasă trebuie urmată însă cu toată încordarea impusă de împrejurări, întru cât e fapt dovedit, că după scurt timp, cheltuielile investite în construcțiuni de drumuri se amortizează. Întâiu produsele pădurii se pot desface cu prețuri îndoit de sau întreite „la cioată“, iar în al doilea rând,

^{*)} În anul financiar 1941/42 sunt în curs de executare 42 km. drumuri forestiere noi și reparare și consolidare 68 km. drumuri și 28 km. poteci cu suma totală de 14.100.000 lei.

o seamă de materiale, care până aci putrezeau în pădure, pot fi puse în valoare prin operațiuni culturale. Totodată se dă de lucru și populației rurale pe timpul când muncile agricole stagnează. Conducerea rațională a masivelor, nu limitează însă aplicarea operațiunilor culturale — curățiri și rărituri — numai la extrăgerea arborilor învinși în lupta pentru existență, ci intervine energetic și în etajul dominant, cerând să se pună în valoare arborii predominanți și cu defecte de creștere, care împiedică dezvoltarea elementelor de viitor. **)

În acest caz, venitul pădurilor din produsele secundare poate fi considerabil sporit în bani și materiale, iar arboretul rămas în picioare se poate dezvolta cu putere și poate da și material de calitate mai bună (trunchiuri înalte, drepte, pline și fără noduri, cu creștere mai omogenă).

* * *

Pentru atingerea acestui scop, e necesar ca pe lângă intensificarea construcției de drumuri, serviciul nostru silvic:

— Să stăruie mai mult în lucrările de teren (regenerări, cultură, amenajare, sortarea și industrializarea materialului etc.)

— Să se dea atenția cuvenită pregătirii personalului silvic inferior, care prin firea lucrurilor e chemat să supravegheze și să conducă lucrările pe teren.

— Cât privește personalul superior, e necesar să se înființeze cât de curând cursuri de perfecționare pentru completarea și consolidarea cunoștințelor profesionale și punerea în curent cu realizările mai de seamă din diversele ramuri ale economiei forestiere din țară și peste hotare.

— În același timp să se simplifice, la maximum lucrările de birou și cele de desfacerea materialelor provenite din exploatarea în regie, ca personalul să poată activa mai mult pe teren.

Altfel riscăm să întârziem mult timp înflorirea economiei noastre forestiere și să pricinuim pierderi incalculabile economiei naționale, sub cuvânt că am avea o silvicultură tânără față de țările cu civilizație veche din apusul Europei.

**) Rărituri în etajul dominant practicate de silvicultura franceză și daneză.

Cu o organizare temeinică, adaptată la împrejurări și cu o încordare mai mare a Corpului silvic, suntem siguri că în scurt timp lucrările de ameliorarea pădurilor statului vor putea lua întreaga sa dezvoltare.

E credința justificată de realizările Administrației Caps din ultimul timp, pentru întărirea căreia orice inginer silvic trebuie să activeze cât mai intens.

Verbesserung in der Kultur der Staatswälder.

L'amélioration des forêts de l'Etat.

L'auteur fait un exposé sur les travaux d'amélioration exécutés dans les forêts propriété de l'Etat, à partir de 1933. Il s'agit seulement des forêts situées dans la plaine ou dans la région de basses collines. Dans celles de hautes collines et de montagne on n'a pas pu intervenir faute de routes d'accès et de vidange.

On donne aussi les dépenses engagées par ces travaux et le revenu en argents réalisé par la vente des matériaux obtenus.

CONTRIBUȚIUNI LA SISTEMATICA TRATAMENTELOR DIN REGIMUL CODRULUI

de I. VLAD

Tratamentul se definește ca modalitatea în care, în cadrul unui anumit regim, se face exploatarea pădurii.

Cum însă, modul în care se intervine cu tăerile de exploatare într'o pădure, influențează, în cel mai înalt grad, regenerarea, însemnează că, în mod implicit, în alegerea tratamentului de aplicat, se au în vedere și posibilitățile, în care se poate obține regenerarea.

Numai în puține cazuri, s'ar putea spune numai într'un singur caz, exploatarea nu ține seamă de mersul regenerării, și anume, în cazul codrului cu tăeri rase pe suprafețe mari. Și nu se ține seamă de acest lucru, deoarece, dela început, se ia hotărîrea, să se facă regenerarea pădurii pe cale artificială. Dar nici în acest caz nu este indiferent faptul, că tăerea se face pe suprafețe, astfel alese ca mărime, încât să se poată veni imediat cu plantația, sau pe suprafețe, din care cel puțin o parte, să rămână neplantate mult timp, când prin acoperirea solului cu o pătură ierbacee și prin degradarea acestuia, se îngreuiază foarte mult chiar regenerarea artificială.

Intervenția noastră, în felul cum se produce, în timp și spațiu, cu ocazia exploatării, influențează nu numai regenerarea — ce se produce concomitent cu exploatarea, sau ca o urmare a acesteia, în unele cazuri putând să o și precedeze — aceasta fiind determinantă și în ceea ce privește forma, dar mai ales compoziția viitoare a pădurii și a componentelor acesteia, a arboretelor.

Numai în acest fel se explică faptul, că organizatorul exploatării, preocupat exclusiv de această operațiune, cum ar rezulta din definiția de mai sus, nu propune pretutindeni aplicarea tăerilor rase, care asigură, în cel mai înalt grad, orien-

tarea, ordinea, siguranța limitelor, ușurința unei exploatați concentrate, scutirea de cheltueli și muncă pentru construirea și întreținerea prea multor drumuri, etc., etc., toate atât de importante din punct de vedere al tehnicei întreprinderii forestiere, prin formarea înșiruirilor potrivite de tăeri, putându-se asigura și rezistența arboretelor contra răsturnărilor de vânt.

Amenajistul însă, ține seamă în fixarea cadrului, care să-i asigure avantajile amintite, din punctul de vedere al organizării recoltării produselor și de faptul, ca silvicultorul să aibă mână cât mai liberă în modul de intervenție în arboretul bătrân.

Când spunem: codrul cu tăeri rase, codru cu tăeri succesive, codru cu tăeri în ochiuri, grădinărit propriu zis, grădinărit în ochiuri, codru cu tăeri în benzi, codru cu tăeri în culise, etc., vedem că numai în câteva cazuri, ne referim, în numirea tratamentului, la suprafața pe care se face exploatarea, această numire fiind dată, în genere, de felul în care se intervine în arboret, pentru obținerea, în condițiuni cât mai multumitoare a regenerării.

Prin urmare, făcând abstracție de tratamentul tăerilor rase, pe suprafețe întinse, tratament care caracterizează cultura forestieră cea mai primitivă și mai extensivă (din punct de vedere al preocupărilor culturale, nu și din punct de vedere a cheltuelilor de energie și bani ce atrage după sine) și căreia trebuie să i se dea numele de devastare în loc de exploatare, în toate celelalte tratamente, preocuparea de căpetenie este pe lângă actul momentan al exploatării, asigurarea permanenței pădurei, actul exploatării fiind intim legat de acel al regenerării.

Din cele de mai sus rezultă însă, că există și tratamente ale căror nume derivă, nu atât din modul în care se intervine cu exploatarea pe o anumită suprafață cât din modul cum a fost aleasă această suprafață — câmpul de acțiune pentru un anumit timp — care variază ca mărime, formă, situație și succesiune, după împrejurările în care se lucrează într'un loc sau altul.

Deci, după cum ne indică numele diverselor tratamente, pentru o sistematizare a acestora, trebuie să ținem seamă de suprafața, ca mărime, formă, situație și succesiune, pe care

avem de trecut cu exploatarea, într'un anumit timp și de modul în care intervenim în arboret, pentru ca să-i asigurăm regenerarea.

Metoda de mai sus a fost recomandată de Wappes (Centralblatt für das gesamte Forstwesen 1904) și adoptată aproape de toți silvicultorii germani de mai târziu, diferențierile mai adânci făcute de unii dintre aceștia, constând mai mult în scoaterea la iveală a consecințelor variației celor 2 elemente de mai sus, decât din folosirea de noi elemente diferențiale de bază.

După modul intervenției în arboret Wappes deosebește:

1. Tăerea grădinarită (extragerea de arbori izolați, sau extragerea de grupe de arbori, fără ca ochiurile ce iau naștere să mai fie lărgite ulterior).

2. Tăerea progresivă în vederea regenerării în grupe (extragerea de arbori izolați sau grupe de arbori, după care urmează lărgirea ochiurilor ce au luat naștere, operațiunea făcându-se nu prin tăeri rase, adică progresându-se numai din punct de vedere al măririi ochiurilor, ci și din punct de vedere al răririi masivului).

3. Tăeri succesive sau progresive de arbori, păstrându-se acoperișul uniform repartizat pe toată suprafața unui arboret, sau a unei părți însemnate a acestuia și rărindu-se treptat până la ridicarea totală.

4. Tăerea în ochiuri repartizate după șablonul unei table de șah.

5. Tăerea rasă.

Ținând seama de suprafața pe care se lucrează, într'un timp dat, Wappes deosebește tăerea:

1. Pe puncte, adică arbori izolați, câmpul de activitate fiind pădurea întreagă sau o mare parte din aceasta (cuponul).

2. În benzi (la margine de masiv, cu o lățime dela 1—2 înălțimi de arbori înconjurători).

3. Pe zone. (Ca mai sus. Lățimea este mai mare).

4. Pe suprafața unui arboret sau pe suprafețe mai mari.

Din combinația celor 2 elemente — câmpul de lucru și modul de intervenție — rezultă procedeul de regenerare și implicit procedeul de exploatare pe care-l adoptăm. Într'o pădure însă, având în vedere variația formelor sub care se prezintă arboretele, este greu de obținut regenerarea numai prin

unul din procedeele de mai sus și atunci va trebui să fie întrebuințate mai multe procedee, în același timp, pe locuri diferite, sau vor fi întrebuințate mai multe procedee, pe același loc, însă în mod succesiv (după Vanselow — Theorie und Praxis der natürlichen Verjüngung im Wirtschaftswald 1931 — metode aditive și substitutive).

După mărimea, forma și așezarea câmpului de activitate care este definit de Chr. Wagner (Grundlegung einer forstlichen Betriebslehre, Berlin, 1935) ca suprafața de pădure cu limite bine distincte și care trebuie să fie exploatată într'un anumit interval de timp¹⁾, Rubner (Heske-Rubner: Die Vorratswirtschaft Berlin, 1936) distinge:

I. Suprafețe mari, pe care nu se resimte influența arboretelor apropiate, decât pe o fâșie la margine.

II. Suprafețe mai mici, pe care influența arboretului vecin se face simțită pe toată suprafața.

a) Fâșii de 5—10 m lățime, de lungime variabilă, bucurându-se de adăpost lateral.

1. Situate la margine de arboret.

2. Situate în interiorul arboretului (ochiuri).

b) Benzi. (Mai late, fiind totuși adăpostite lateral de arboretul bătrân).

1. Benzi la margine de masiv.

α) Partea dintr'o bandă ce se găsește în afara acoperișului, bucurându-se numai de adăpost lateral (partea de pe care s'a ridicat în întregime acoperișul).

β) Partea de sub acoperiș, pe care contactul cu exteriorul masivului se face simțit (masivul numai rărit).

2. Benzi în interiorul arboretului (ochiuri).

c) Culise cu adăpost bilateral.

d) Ochiuri mici care rămân la mărimea inițială, cu adăpost din toate părțile.

În ceea ce privește mărimea benzilor, Rubner indică, pentru porțiunea din afara acoperișului care trebuie să fie mai mică decât cea de sub acoperiș, o lățime variind între $\frac{1}{2}$ și $\frac{3}{4}$ din înălțimea arborilor înconjurători. Lățimea părții de sub ac-

1) Noi înțelegem prin „câmp de activitate“, în sens larg, locul pe care se intervine cu tăerile de regenerare, la un moment dat, fără să-i fixăm acestui loc limite în timp și spațiu, acest lucru depinzând de mersul regenerării arboretului respectiv.

periş poate atinge 1—2 înălţimi de arbori. In cazul tăerilor progresive în ochiuri, lăţimea unei benzi atinge două înălţimi de arbori exploatabili, iar dacă pe suprafaţa ochiului se taie, dela început, ras 1—1¹/₂ înălţimi. Pentru tăerile în culise se admite, în caz că se taie ras, 1—1¹/₂ înălţime de arbori, ca lăţime.

Bine înţeles, că toate aceste cifre sunt aproximative, variind cu staţiunea şi, mai ales, cu esenţele componente ale arboretelor, așa încât experienţa locală este întotdeauna bine venită şi dă rezultate mai sigure.

Trecând la modul în care se recoltează materialul în pădure făcând abstracţie de suprafaţa pe care se lucrează (pădurea întregă, cuponul, afecţia, parchetul, ochiul de diverse mărimi, banda, fâşia, culisa, etc.) deosebim 3 forme fundamentale de intervenţie:

1. Tăerea sub acoperiş (adăpost uniform).
2. Tăerea rasă (adăpost lateral sau de loc).
3. Tăerea grădinărită.

Aplicând tăerea sub acoperiş pe suprafeţele de mai sus obţinem:

I. Tăerea sub acoperiş pe suprafeţe mari (de ex. afecţii) din codru cu tăeri succesive.

II. Tăerea sub acoperiş pe suprafeţe mai mici:

a) Tăerea progresivă în fâşii de 5—10 m lăţime (esenţe cu temperament delicat).

1. Fâşiile se găsesc la margine de masiv.
2. Fâşii situate în interiorul arboretului (se deschide un ochiu, neridicându-se acoperişul decât în mod progresiv şi se lărgeste, după aceea, prin fâşii pe care se fac tot tăeri progresive — Femelschlag al lui Gayer).

b) Tăerea progresivă în benzi (esenţe care suportă mai greu umbra).

1. Benzi la margine de masiv.
2. Benzi în interiorul masivului.

c) Tăerea progresivă în culise.

d) Ridicarea acoperişului de pe suprafaţa ce rămâne constantă ca mărime a ochiului prin tăeri progresive.

Referindu-ne la al doilea mod de tăere, adică la tăerea rasă, se repetă aceleaşi forme, cu deosebirea că după tăerea rasă pe suprafeţe mari, nu ne mai putem aştepta la o regene-

rare naturală, decât dacă ne resemnăm să așteptăm instalarea primilor pionieri, după care urmează toată succesiunea vegetală, până când se ajunge din nou la tipul de arboret exploatat.

În ceea ce privește tăerea rasă, pe câmpuri de acțiune mici (fâșii, benzi, ochiuri, etc.) este posibilă regenerarea naturală în toate formele arătate mai sus, cu condiția ca cerințele speciilor respective, în ceea ce privește factorul de migrație în primul rând și ceilalți factori ecologici, în al doilea rând, să fie satisfăcute.

Și mai limitată, ținând seamă de variația ca mărime a câmpului de activitate, este posibilitatea regenerării naturale prin tăeri grădinarite, aceste tăeri fiind aplicate întotdeauna pe suprafața întregii păduri sau pe porțiuni mari din aceasta, pe cupoane.

Rezumând, putem să prezentăm variația tratamentelor, după felul intervenției și câmpul de acțiune, după cum urmează:

I. Tăere grădinarită	$\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ grădinarit propriu} \\ \text{zis} \\ 2. \text{ grădinarit în grup} \\ \text{pe (ochiuri de mărime constantă)} \end{array} \right.$	$\left. \begin{array}{l} a) \text{ pe toată suprafața} \\ \text{pădurii} \\ b) \text{ pe cupoane} \\ a) \text{ pe toată suprafața} \\ \text{pădurii} \\ b) \text{ pe cupoane} \end{array} \right\}$	
II. Tăere sub acoperiș (tăeri progresive)	$\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ în ochiuri (variab. în timp ca supraf.)} \\ 2. \text{ în benzi și fâșii} \\ 3. \text{ culise} \\ 4. \text{ pe afecțiuni} \end{array} \right.$	$\left. \begin{array}{l} a) \text{ pe întreaga supraf.} \\ b) \text{ pe afecțiuni (zone)} \end{array} \right\}$	
III. Tăerea rasă	$\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ în ochiuri (supraf. variab.)} \\ 2. \text{ în benzi și fâșii} \\ 3. \text{ în culise} \\ 4. \text{ pe parchete} \end{array} \right.$	$\left. \begin{array}{l} a) \text{ pe întreaga supraf.} \\ b) \text{ pe afecțiuni (zone)} \end{array} \right\}$	

Dar, în schema mai sus arătată, nu am cuprins decât

2) Benzile și fâșiile se aplică, de obicei, pe toată suprafața, sau pe „înșiruri de tăeri”.

3) Pentru culise se pot face aceleași diferențieri ca pentru ochiuri.

tratamentele în forma lor cea mai simplă, adică tratamentele bazate pe un singur mod de intervenție.

Presupunând, într'un caz dat, câmpul de acțiune constant și dictat mai mult de considerații în legătură cu organizarea exploatării, asigurând însă un cadru larg intervenției în scop cultural, după cum am mai spus, condițiile staționale, starea, forma, compoziția arboretelor, etc., nu ne vor permite să aplicăm, cu ocazia regenerării, un singur procedeu de intervenție. Numai în amenajamentele noastre, nu a fost, decenii de-a-rândul, cunoscută, ca modalitate de tratament, decât aceea a „tăerilor succesive“, care se aplica după cel mai strict și acultural șablon tuturor arboretelor, indiferent de starea și compoziția acestora, pentru ca în urma rezultatelor dezastruoase obținute, să se sară astăzi peste cal și să se considere, în cele mai multe cazuri, ca salvatoare tăerea în ochiuri. Trebuie însă, să se țină seama, în aplicarea acestui tratament, de dificultățile care se întâmpină, din primul moment, cu ocazia recoltării materialului, la aceste dificultăți adăogându-se, pe măsură ce exploatarea înaintează, marginile de ochiuri cresc în lungime și sunt expuse tot mai mult influenței factorilor exteriori și dificultățile de ordin cultural, ajungându-se, în multe cazuri, să se renunțe, după un timp, la regenerarea naturală.

Cu această observație, încheiem considerațiunile făcute asupra tratamentelor, rămânând să se stăruiască, cu altă ocazie, asupra combinațiilor mai des întâlnite și asupra împrejurărilor care au determinat aplicarea de tratamente combinate, fie în mod succesiv, fie în mod aditiv.

Contributions à la systématique des traitements dans le régime de la futaie.

Beiträge zur systematik der betriebsformen.

In Rahmen dieses Aufsatzes beschäftigt sich der Verfasser mit den Gesichtspunkten nach welchen die Betriebsformen, zu unterscheiden sind.

Zwecks einer deutlichen Einteilung muss man die folgenden Elemente berücksichtigen: das Arbeitsfeld (im Sinne Chr. Wagners) der Schlag und die Hiebsart. Wenn aber das Arbeitsfeld, eine besondere Bedeutung vom betriebstechnischen Gesichtspunkt gewinnt, so sind die anderen zwei Elemente (Schlag und Hiebsart) vom Standpunkt des

waldbaulichen Eingriffs im Walde viel wichtiger. Es gibt auch Fälle, wo der Schlag sich i. d. R. über die ganze Fläche des Arbeitsfeldes ausdehnt, wie z. B. beim schlagweisen Hochwald und wiederum andere Fälle wo sich das Arbeitsfeld seine Bedeutung ganz verliert, da man auf der ganzen Fläche der Betriebsklasse arbeitet, wie z. B. beim Femelschlag, wenn die Waldfläche nicht zu gross ist.

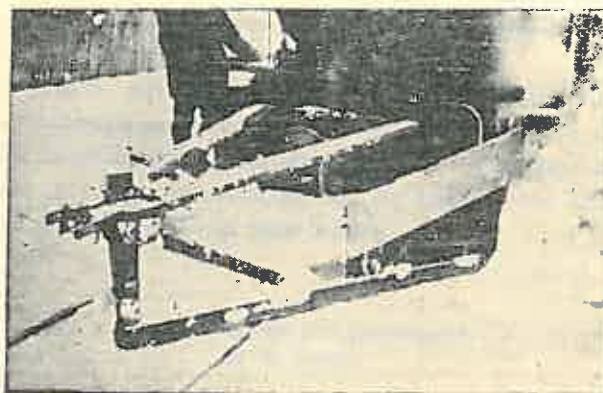
Wenn man aber Schlag und Arbeitsfeld im weiterem Sinn, also als ein Teil des Waldes fasst, auf welcher man ohne Zeit- und Flächenbestimmung erntet und verjüngt, so ergibt sich, dass die einzigen ganz typischen Merkmale einer Betriebsform, wie Wappes (Centralblatt für das gesamte Forstwesen 1904) gezeigt hat, der Schlag und die Hiebsart sind. Jedoch, zeigt sich als angebracht, dass man auch das Arbeitsfeld, Vervollständigungs halber, mitberücksichtigt. In diesem Sinn hat der Verfasser eine Einteilung gedacht.

CURĂȚIREA RAPIDĂ A ZĂPEZII DE PE LINIILE FERATE SILVICE

de Ing. C. FEDOROVICI

Din cauza zăpezilor mari ce cad în mod obișnuit pe liniile căilor ferate silvice, se întâmplă foarte des înzăpezirea trenurilor și stagnarea circulației.

Intrucât CAPS-ul trebuie să-și continue fără întrerupere traficul pe căile sale silvice, pentru a menține continuitatea aprovizionării cu lemne de foc a autorităților militare, civile și populației Capitalei, trebuia găsită o soluție practică pentru înlăturarea acestui inconvenient.

Fotogr. Nr. 1. — Plugul împins.

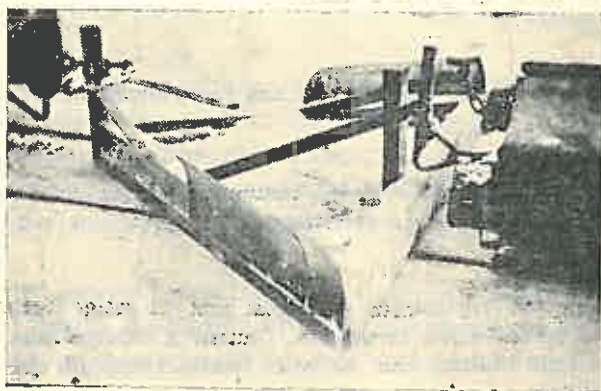
De obicei, desfundarea liniei se practică prin simpla ridicare a zăpezii cu lopețile de către lucrătorii întreținerii liniei. Dar pe lângă costul ridicat al acestor manopere, se mai adaugă și timpul inutil pierdut prin stagnarea circulației.

Pentru aceste motive am construit încă din anul 1940/1941 un plug de zăpadă care în iarna trecută ne-au dat rezultate apreciabile la desfundarea liniei ferate silvice a Centrului de

Exploatarea Curtea de Argeș, între Curtea de Argeș și Cumpăna, ca și a ramificațiilor sale.

Dacă zăpada n'a trecut de 30 cm înălțime atunci plugul se atașează la urma trenului (Fotografia Nr. 2). In cazul când zăpada este mai mare, plugul vine fixat în fața locomotivei (Fotografia Nr. 1).

Fotogr. Nr. 2. — Plugul tras.

Acest plug are avantajul de a înlătura toată zăpada până la nivelul șinei și pe o lățime de circa 2,60 m, asvârlind masa de zăpadă, pe ambele părți, la o distanță de 2—3 m dela axa liniei.

Plugul constă dintr'un triunghiu construit din trei traverse de stejar sau fag, având înăuntrul acestei rame solide, o podină prinsă de marginile interioare ale traverselor. Totul este prins în buloane și armat cu șini de fier colțari pe partea de jos, care vine în contact cu șina. Pe ambele părți ale plugului din față, sunt prinse două aripi solide din tablă groasă de fier, sau din scânduri groase.

În față și în spatele plugului sunt prevăzute câte un dispozitiv de cuplare, întrucât în cazul când el este tras, se mai cuplează în urma lui un vagonet pentru a evita plugului mișcările pendulare.

În cazul când plugul este împins, el este prins într'un jug care este fixat de locomotivă.

Este de observat însă ca toate capetele contrașinilor liniei la macazuri, treceri de pasagiu și poduri, să nu fie mai înălțate decât nivelul șinelor, ci să fie îndoite în jos pentru a permite alunecarea plugului fără smucituri.

Acest plug ne-a adus reale servicii. În iarna 1940/41 am avut o economie de 200.000 lei.

Costul acestui plug se ridică la 5.000 lei și se poate construi foarte ușor în oricare atelier.

Beseitigungsmittel des Schnees von den Forsteisenbahnen.

L'enlèvement rapide de la neige accumulée sur les voies ferrées forestières.

Pour enlever rapidement et à bas prix la neige accumulée en hiver sur les voies ferrées forestières, l'auteur a construit une charrue, semblable à celle utilisée pour les voies ferrées normales, qui a donné de bons résultats.

PERDELELE AGRO-SILVICE ȘI IMPORTANȚA LOR DIN PUNCT DE VEDERE MILITAR *)

de Ing. ION LUPE

Perdelele agro-silvice sau perdelele de protecție, sunt lucrări silviculturale cari au ca prim scop protecția culturilor agricole împotriva vânturilor uscate, a gerurilor și a vânturilor reci de iarnă și redarea unei mai mari cantități de umezeală solului prin reținerea la adăpostul lor a zăpezii spulberate de vânt.

Acest gen de lucrări se fac de obicei în câmpiile întinse de stepă, lipsite de păduri și unde cantitatea de apă ce cade sub formă de precipitații nu este suficientă, sau se află la limita inferioară, pentru culturile agricole.

În aceste câmpii, de stepă, economisirea apei joacă un foarte mare rol pentru cultura agricolă, care de cele mai multe ori e supusă la călduri mari, de lungă durată și la vânturi ferbinți, tocmai în perioada fecundării și a creșterii bobului la cereale și în special la grâu. În alte cazuri culturile tinere sunt supuse vânturilor reci de iarnă, fără zăpadă, cari le distrug prin îngheț.

Perdelele agro-silvice vin să remedieze aceste desavantajii ale stepei prin adăpostul ce-l oferă împotriva vânturilor și prin reținerea zăpezii căzute pe sol și a umezelii din aer și sol, din cauza calmului ce se formează în spațiul protejat de ele. Ele formează pentru câmpia agricolă un fel de irigație verde, dând totodată și o anumită cantitate de lemn pentru construcții rurale și întrebuințări casnice.

O altă însemnătate în afară de aceea din punct de vedere economic, mai au aceste perdele forestiere pentru estetica și peisagistica stepei, căreia îi reduce complet monotonia plictisitoare.

---

*) Lucrarea a fost prezentată la Institutul de cercetări și experimentație forestieră.

Dar o valoare destul de mare prezintă aceste plantații forestiere din punct de vedere al apărării naționale și al operațiilor militare în timp de războiu.

Rândurile de față au ca scop să scoată în evidență importanța acestor plantații din punct de vedere militar.

Pentru ilustrarea celor ce vom afirma, vom da și câteva exemple din campania actuală în Rusia, unde astfel de lucrări se găsesc din abundență în special în stepele din Sudul și Sud-Estul țării.

Trebue să ne exprimăm regretul că, din lipsa unui aparat fotografic, nu putem însoți aceste rânduri cu fotografii, cari ar constitui dovezile cele mai bune a celor exprimate.

Descrierea importanței perdelelor de protecție din punct de vedere militar se poate face, fie luând ca punct de plecare operațiile militare în diferite faze (ofensivă, defensivă, stabilizare) și arătând efectele perdelelor, fie luând ca bază de plecare efectele perdelelor în diferitele faze ale operațiilor militare. Noi vom urma calea doua, adică vom arăta care sunt contribuțiunile perdelelor în diferite faze ale operațiilor militare.

Vom urmări deci efectele perdelelor forestiere din punct de vedere al: camuflajelor, obstacolelor, materialelor lemnoase și protecției contra intemperiilor.

Camuflaje.

Cea mai mare importanță pe care o au perdelele forestiere, din punct de vedere militar, este aceea privitoare la camuflaje. Astfel, în organizarea lucrărilor de fortificații la frontierele țării, ele pot ascunde în interiorul sau în spatele lor diferite lucrări de fortificație ca: șanțuri anti-car, cazemate, obstacole, linii ferate de transport, etc.

În timpul operațiilor de războiu ele oferă deasemeni camuflaj atât în deplasare și staționare, cât și în primele linii de luptă.

I n d e p l a s a r e. Cum perdelele de protecție sunt plantate de obicei pe marginea drumurilor, ele oferă cel mai bun camuflaj contra vederilor terestre și aeriene, în special pentru trupele pedestre și coloanele în marș.

Astfel, o coloană care merge pe lângă o perdea cu căruțele împănate cu crengi verzi, începe să nu mai fie distinsă chiar dela distanța de 4—500 m. Dacă sunt împănăți și caii

cu verdeață și coloana stă pe loc, nu mai poate fi distinsă chiar dela distanța de 2--300 m, dacă se proiectează pe perdea. Nu mai vorbim de mărșăluirea în dosul perdelei, când din cauza acesteia orice mișcate devine complet invizibilă pentru cei din partea opusă a perdelei, la orice distanță s'ar afla.

Trupele pedestre mărșăluind spre inamic, dacă au în lungul itinerariului de marș perdele forestiere, merg cu o siguranță mult mai mare decât în câmp deschis, unde sunt expuse mereu vederii aeriene și terestre din partea inamicului. La cea mai mică bănuială că ar putea fi descoperite, ele pot dispărea în câteva clipe în frunzișul verde și des al perdelelor, astfel că nu mai pot fi văzute și reperate chiar dela câțiva metri.

Intr'o regiune cu perdele de protecție, camuflarea unei coloane se poate face și prin înșelare, imitând perdeaua. Astfel, coloana care se deplasează pe un drum lipsit de perdea, însă într'o zonă cu perdele și are căruțele și caii bine împănate cu ramuri verzi, dacă se oprește, apare din avion ca o perdea de protecție, înșelând pe inamic.

In staționare. Perdelele forestiere oferă și în staționare cel mai bun adăpost împotriva vederilor aeriene și terestre pentru trupele pedestre cât și pentru coloane și unități motorizate, fie că acestea staționează pentru mai mult timp în interiorul perdelei, fie că fac numai o haltă de odihnă.

Ele pot camufla deasemeni avantposturile și cuiburile de arme automate sau artileria anti-aeriană, cari fac siguranța comandamentelor în staționare.

Tot în staționare pot adăposti în ele: posturi de comandă instalate în adăposturi și posturi T. F. F. pe cari le camuflează complet în contra vederilor din avion, precum și depozite temporare de muniții sau alte materiale.

In campania actuală din Ucraina și Crimeia nu puține au fost cazurile când fiind atacați de aviația inamică ne-am găsit ascunzișul în tufișurile perdelelor de protecție. Ele ne-au oferit de multe ori liniște când, din cauza unei pene sau din alte motive, eram nevoiți să oprim mașinile sau coloana hipo, pentru câțiva timp, în câmp și când aviația inamică sbura pe deasupra noastră, fără să ne poată vedea din cauza frunzișului protector al perdelelor.

In timpul luptei. In primele linii perdelele oferă

un camuflaj foarte bun pentru ocuparea bazei de plecare la atac, precum și un loc foarte bun chiar ca bază de plecare la atac. Ele constituie și aici cel mai bun camuflaj pentru lucrările de organizarea terenului ca: tranșee, locașuri pentru arme automate și guri de foc, fortificații de orice fel, etc.

Gurile de foc ale artileriei și cuiburile de arme automate lucrează cu mult mai mare siguranță atunci când sunt camuflate bine în tufișurile perdelelor.

Confirmarea celor afirmate mai sus ne-o dă majoritatea perdelelor din Ucraina și Crimeia, cari sunt aproape peste tot brăzdate și găurite de: tranșee, măști individuale, locașuri pentru arme automate și guri de foc ale artileriei precum și adăposturi pentru posturi de comandă. Cele mai mari lupte s'au dat acolo unde configurația terenului s'a complectat cu perdelele de protecție, pentru a oferi condiții prielnice unei bune rezistențe. În aceste locuri perdelele au plătit scump adăpostul oferit. Ele au fost sdrobite complet, sacrificându-se ca și acei ce au căzut loviți de gloanțele ucigașe pornite din armele automate ascunse în frunzișul perdelelor.

Pozițiile de rezistență cu perdelele distruse și cimitirele din fața Odesei, dela Malaja Belozerka (Marea de Azov) și dela intrarea în Crimeia, sunt cele mai grăitoare mărturii a celor afirmate mai sus.

Obstacolele.

În afară de obstacolul de vedere pe care l-am descris la capitolul camuflajelor, perdelele de protecție mai pot oferi, cu mici lucrări suplimentare, obstacole împotriva înaintării infanteriei și cărelor de luptă.

Obstacole împotriva trupelor pedestre. O perdea de protecție poate fi împânzită cu sârmă ghimpată formând o rețea destul de bună și totodată ascunsă în tufișul arborilor, astfel că trupele inamice nu iau cunoștință de existența ei decât atunci când vin în contact direct cu ea. Această rețea poate fi flancată cu foc de arme automate ascunse în tufișul perdelei. Un desavantaj îl prezintă aici perdelele prin faptul că sunt drepte și nu în zig-zag cum se construiesc de obicei rețelele, însă folosind succesiv și după caz perdelele perpendiculare sau înclinate una față de alta și cu complectări de rețele se poate înlătura în parte acest desavantaj.

Obstacole împotriva carelor de luptă. Dacă arborii din perdele ating dimensiuni destul de mari, având o grosime de 20—25 cm în diametru, sau chiar mai mult și dacă perdeaua e destul de lată având mai multe rânduri de arbori de talie mare, plantați la 1,50 sau 2,00 m pe rând, plantarea făcută în romb, perdeaua poate oferi obstacol împotriva carelor de luptă ușoare și autoblindatelor.

Dacă între arborii perdelei se mai plantează și mine anti-car, câte una între doi arbori pe rând, atunci obstacolul e și mai eficace. Nu mai vorbim de flancarea cu tunuri anti-car care pot bate din ascunziș carele, în timp ce ele ar căuta să se strecoare printre arbori sau în timpul mersului mai încet peste aceștia, în caz că sunt mai subțiri și-i culcă la pământ.

Dacă perdeaua are în față sau în interiorul ei un șant anti-car, efectul este mult mărit.

Pentru ca perdelele de protecție să poată servi cât mai bine și apărării naționale, în scopurile arătate mai sus, ar fi bine ca la întocmirea planului general al rețelei de perdele dintr'o regiune să ia parte și un delegat al Marelui Stat Major al Armatei, care să arate care sunt vederile și necesitățile apărării naționale, în acea regiune, pe cari le-ar putea satisface perdelele forestiere.

Materiale lemnoase

Perdelele de protecție fiind compuse de cele mai multe ori din mai multe esențe forestiere (salcâm, stejar, frasin, plop, ulm, glădiță, zarzăr și diferiți arbuști) și fiind plantate în regiuni lipsite de pădure, unde lemnul se găsește cu greu, pot servi ca sursă de material lemnos pentru întrebuințări ușoare.

Materialele lemnoase ce se pot obține din perdelele forestiere, pentru scopuri militare se pot clasa astfel:

a) Materiale pentru camuflaj. În afară de camuflajul propriu zis arătat la primul capitol, perdelele oferă materialul necesar pentru camuflarea vehiculelor în mers și în staționare.

Acest material constă din crengi și frunze cu care se împănăază vehiculele de orice fel, uneori și caii și chiar oamenii, pentru a apărea dela distanță sub forma unor tufișuri, înșelând astfel pe inamic.

Tot cu crengi din arborii perdelelor se pot camufla diferite obiective importante așezate, din diferite motive, în afara perdelelor, ca: baterii de artilerie, posturi de observație, posturi sau intrări în posturi de comandă, depozite de materiale și muniții, etc.

b) Materiale de transmisiuni. Ca materiale de transmisiuni perdelele pot oferi pari pentru linii permanente, când arborii sunt destul de groși și înalți și pari de campanie pentru liniile ce se întind pe câmp în zona de operații, cu cablu de campanie.

Când aceste linii cu cablu de campanie se întind în lungul perdelei, arborii acesteia formează suportii naturali pe cari se întind firele.

Tot din arborii perdelei se pot confecționa rolele de lemn și traversele necesare întinderii liniilor de campanie.

În campania din Ucraina, în timpul marilor lupte de la Marea de Azov, distrugându-se foarte mult cablu, întins pe pământ, din cauza bombardamentului, am primit ordin să confecționăm „cca 1000—1500 pari de campanie prin exploatare locală”. Cum în regiune, în afară de perdelele de protecție nu exista altă sursă de material lemnos, am recurs la acestea și printr'o răritură condusă de autorul acestor rânduri, am obținut o parte din parii ordonați.

c) Materiale de geniu. Perdelele oferă, ca material de geniu, țăruiși pentru rețele de sârmă ghimpată sau schelete pentru arici și cai de friză.

Din crengile subțiri și din arbuști se obțin fascine foarte bune pentru căptușirea taluzelor la șanțurile de tragere și la șanțurile anti-car precum și la pereții adăposturilor construite în terenuri friabile.

La construcția adăposturilor sub pământ și a fortificațiilor perdelele pot contribui, în afară de camuflaj și fascine, cu lemnul necesar pentru cadre și straturile de rezistență ale acoperișului precum și pentru toate construcțiile mărunte în interiorul încăperilor adăpostului ca: paturi, scaune, mese, polițe, cuiere, ș. a.

Tot ca material de geniu, arborii din perdele pot furniza lemnul necesar pentru reparații ușoare de podețe sau poduri mai mari, ca și acela pentru pavarea drumurilor la trecerea acestora prin terenuri mlăștinoase.

d) Material de caroserie și reparații diverse. Pe lângă întrebuințările arătate mai sus, perdelele mai pot furniza material lemnos pentru mici reparații imediate la vehiculele hipo- și chiar automobile întrebuințate în operații.

Astfel, din ele se pot lua materiale necesare pentru fasonarea multor din piesele de lemn ce alcătuiesc o căruță sau un furgon, precum și unele piese mai ușoare pentru reparația caroseriilor la auto-camioane.

Tot astfel pot furniza materialul necesar pentru repararea uneltelor de lucru ale pionerilor (cozi de unelte ș. a.).

Contribuția perdelelor agro-silvice cu material lemnos este de-o foarte mare însemnătate, în regiunile lipsite de pădure, în toate timpurile, dar mai cu seamă în timp de războiu, când prezența lor economisește timp și mijloace de transport, cari astfel pot fi folosite în alte scopuri.

Protecția împotriva intemperiilor

Perdelele de protecție mai folosesc în timp de campanie și ca adăpost împotriva vântului și prafului pentru trupele ce mărșăluiesc în lungul lor. Ele pot oferi adăpost, pe vreme de ploaie sau zăpadă, pentru trupele obligate de-a rămâne pe poziții și cari își pot confecționa din frunzișul arborilor perdele mici acoperișuri împotriva ploii sau zăpezii.

În zilele călduroase de vară, ele oferă deasemeni răcoare și umbră, atât pentru cei ce mărșăluiesc pe lângă ele, cât și pentru cei cari staționează la adăpostul lor.

Concluzii

Din cele arătate mai sus se observă că perdelele agro-silvice, în afară de marea lor importanță ce o au pentru agricultură și economia rurală în stepă, mai au o destul de mare însemnătate pentru apărarea națională în sensul că:

— oferă camuflaj în: deplasare, staționare, timpul operațiilor propriu-zise, la fortificațiile permanente și depozite de materiale și muniții,

— oferă, cu unele lucrări suplimentare, obstacol împotriva trupelor pedestre și carelor de luptă ușoare,

— dau materiale pentru: camuflaj, transmisiuni, lucrări de geniu și diverse reparații.

— oferă protecție împotriva intemperiilor pentru trupele în marș și staționare.

Luând în considerare cele de mai sus, problema perdelelor de protecție nu mai rămâne o problemă pur agro-silvică ci trece și în rândul lucrărilor de interes militar și ca atare aceste lucrări trebuiesc proiectate și executate în așa fel încât să satisfacă cât mai bine ambele scopuri.

Proiectarea în mare a acestor lucrări pentru câmpiile românești, ar trebui să fie făcută în concordanță cu vederile M. St. M. al Armatei. Acesta, printr'un delegat al său, ar trebui să ia parte la lucrările de proiectare, după amănunțite recunoașteri în teren, alături de inginerul însărcinat cu conducerea și executarea lucrărilor.

În acest fel perdelele agro silvice, pe lângă contribuția însemnată ce o aduc producției agricole, ar contribui foarte mult și la apărarea hotarelor țării.

Die Bedeutung der Schutzwaldstreifen vom militärischen Standpunkt.

Les rideaux agro-forestières au point de vue militaire.

On relève l'importance des rideaux de protection au point de vue militaire, surtout dans les régions sans forêts.

Elles offrent la possibilité de camoufler les divers travaux de fortifications, ainsi que les troupes et les colonnes qui stationnent, marchent ou luttent. Elles constituent aussi de sérieux obstacles contre les armées de l'ennemi.

Puis elles fournissent d'importants matériaux ligneux pour camouflage, transmission et divers autres besoins. Enfin elles abritent les troupes en cas d'intempéries.

INSEMNĂRI DIN TRANSNISTRIA

de Ing. AT. HARALAMB

Insemnările de mai jos se referă la vegetația lemnoasă și vânatul din colțul extrem din Sud-Vestul Transnistriei, limitat la porțiunea de teren cuprinsă între: Marea Neagră, Limanul Nistrului și o linie care ar trece prin Ovidiopol și Odesa ¹⁾.

Regiune de stepă, unde vegetația lemnoasă se întâlnește numai în cuprinsul satelor sau în compunerea perdelelor de protecție răspândite mai peste tot câmpul.

Insemnările noastre s'au făcut în cursul lunilor Octombrie și Noiembrie 1941.

*

Limanul Nistrului, care în unele puncte atinge și 7 km lățime, are comunicație cu Marea Neagră numai printr'un canal îngust (de 100—200 m), al cărui nume este Sabulat. În rest, limanul este separat de mare printr'o limbă de nisip a cărei lățime variază între 50 și 500 m, cunoscută sub numele de peninsula Carolina (inițial insulă).

Omul înțelegând să folosească și aceste nisipuri, a plantat viță de vie mai în tot cuprinsul peninsulei; azi este distrusă. Dintre speciile lemnoase semnalăm în primul rând prezența sălciei mirositoare (*Eleagnus augustifolia* L.), care în cuprinsul peninsulei este mai frecventă pe partea din spre liman. Au fost și mai sunt încă exemplare groase de 30—40 cm. Pentru nevoile de camuflaj ale adăposturilor de luptă bolșevice, toate exemplarele au fost tăiate de jos pentru ca prin lăstărire să dea naștere la tufișuri. Vegetează destul de viguros.

În afară de această specie, în peninsulă se mai întâlnesc,

---

1) Itinerariul urmat: Bugaz (Basarabia), peninsula Carolina, Ternovî, Opt Verste, Dalinic, Baraboi, Tătarca, Limanul Suhoi, Acarșa Mică (Kleinliebenthal) și Acarșa Mare (Grossliebenthal).

dar puține ca număr, următoarele specii: dud, gutui, vișin, agriș. Deasemenea am găsit o vatră de oțetar sălbatic (*Ailanthus glandulosa*) cu 5—6 lăstari de 50—70 cm înălțime, precum și o salcie de talie mică.

Peninsula Carolina. Tufe de *Eleagnus* pe malul Limanului

Lângă gara Carolina-Bugaz situată tot pe nisipurile peninsulei, dar imediat sub coasta platoului ucrainian lângă satul Ternovi, se află câteva exemplare mari de arțar american (*Acer negundo*) cu diametre de 60 cm. Tot acolo mai există într-o ușoară denivelare a nisipului un buchet cu plopi de Canada cu diametre cuprinse între 10 și 20 cm la înălțimea pieptului și cu înălțimi de 8—9 m. Deasemenea există un nuc (*Juglans regia*) de 4—5 m înălțime și 30 cm diametru.

Urcând pe platoul ucrainian, acesta domină marea dela o înălțime de 20—25 m. Terenul (până la Odesa) este șes, dar străbătut din loc în loc de cozile diverselor limanuri, unele din ele fiind uscate. Pe fundul acestor văi largi se scurge leneș câte un fir de apă, mărginit de o parte și de alta, de cele mai multe ori, cu mari întinderi mlăștinoase.

Monotonia acestui ținut stepic, cultivat agricol, este întreruptă de verdeața satelor (destul de rare) și de perdelele

de protecție. Cu toate acestea, în cuprinsul satelor nu este prea multă verdeață. În această privință se deosebesc satele din Bărăgan, care par că sunt ascunse sub bogăția acoperișului arborilor plantați.

Remarcăm și aici prin sate prezența și dominanța salcâmului, după care vin: arțarul american, ulmul, plopul alb și piramidal, liliacul, agrișul, socul negru, glădița, dudul, oțetarul sălbatic. Prin satele populate în special de nemți se mai pot zări prin curți și exemplare de Thuya.

O specie care se întâlnește peste tot locul în această regiune este gărdurarița (*Lycium*), folosită ca gard viu.

Perdelele de protecție se compun din următoarele specii: salcâmul, salcia micșitoare (*Eleagnus augustifolia* L.), zarzărul, arțarul american (*Acer negundo*), Sofora (*Sophora japonica*), oțetarul sălbatic (*Ailanthus glandulosa*), *Koelreuteria paniculata* Lam., *Fernus mahaleb* L., *Amorpha fruticosa* L., *Rhamnus cathartica* L. și glădița.

Asupra constituirii și felului cum vegetează perdelele de protecție nădăjduim să revenim.

Pe linia ferată care duce dela Odesa la Bugaz, la km. 9 în apropiere de satul Suhoi Liman, pe o suprafață de circa 300 m² am aflat grupate următoarele specii: câteva tufe pipernicie de stejar (*Quercus robur* L.), *Fraxinus excelsior* (de 3 m înălțime și 4—5 cm $\varnothing$), *Ulmus montana* With. (cu dimensiuni mai mici decât ale frasinului), *Sophora japonica*, răsura (*Rosa* sp.), *Cornus sanguinea* L., *Scumpia* (*Cotinus coggygia* (L.) Scop. La data de 26 Octombrie când am văzut acest grup de specii, frasinul, ulmul și sofora aveau frunzele căzute, la sânger erau pe cale de dispariție, la scumpie puțin pălite, la răsura parte verzi parte îngălbenite, iar la stejar uscate dar încă menținându-se pe ramuri.

Marea majoritate a speciilor semnalate sunt introduse. Doar gheorghinarul (*Crataegus* sp.), răsura (*Rosa* sp.) și porumbarul (*Prunus spinosa* L.) credem că sunt spontane. Primele două se întâlnesc izolat ici și colo peste câmpuri. Porumbarul l-am întâlnit izolat (câteva exemplare) dealungul liniei ferate lângă halta Opt Verste situată între gățile Baraboi și Carolina; la Suhoi Liman, în schimb, l-am găsit într'o vâlcea, acoperind des o suprafață destul de mare.

Dintre animalele și păsările sălbatece, se întâlnesc: epuri (mulți în peninsula Carolina), prepelițe și mierle (prin perdelele de protecție). Ceea ce apare însă ca specific al regiunii este prezența în număr extrem de mare a graurelui (*Sturnus vulgaris*). Se întâlnește pe câmpuri în stoluri impresionant de mari, care în vârtejurile de sbor pe care le fac, uneori par că întunecă cerul. Prin sate graurii se amestecă uneori cu vrăbiile, străjuind prin arbori și chiar pe sub streșinile caselor și atenanselor.

De remarcat aproape inexistența ciorilor. Doar la Acarșa Mare și Dalnic am zărit o singură dată câteva exemplare.

Se pare că în regiune ar exista și dropia. Ar fi fost semnalată în două puncte (Baraboi și Dalnic) de două persoane; una din ele ar fi văzut chiar un dropioi împușcat.

În fine, pentru a încheia, notăm aci și pasajul de găște din direcția Odesa spre West (Limanul Nistrului), pasaj care a început din primele zile ale lui Octombrie și a continuat până spre sfârșitul lunii Noembrie.

Forstliche Notizen aus Transnistrien.

Notes de Transnistrie.

Notes concernant les arbres et le gibier qu'on rencontre dans le coin Sud-Ouest de la Transnistrie (région comprise entre les fleuves Dniester et Boug).

La contrée ayant un caractère steppique, les arbres ont été plantés; font exception le prunellier (*Prunus spinosa*), l'églantier (*Rosa*) et l'aubépine (*Crataegus*). Tous ces arbres se trouvent seulement en villages et dans les rideaux de protection agro-forestières.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

CÂTEVA LIPSURI ALE LEGII PENTRU PROTECȚIA VÂNATULUI ȘI REGLEMENTAREA VÂNĂTOAREI

de Ing. silv. VASILE COTTA

Actuala noastră lege de vânătoare are o vechime de peste 20 ani. S'a spus adeseori — și cu toată dreptatea — că avem o lege bună, care a servit și altor țări ca model în legiferarea de acest gen. Abstracție făcând de alte argumente, — numai faptul că legea s'a putut menține timp de peste două decenii, este o dovadă că a corespuns — în genere — nevoilor dela noi.

Recunoașterea părților ei bune (ca principii și directive generale) — nu ne poate împiedeca însă, de a semnala și unele lipsuri de amănunt. Că legea amintită are unele lacune o dovedește și faptul că cercurile conducătoare vânătoarești dela noi se și ocupă cu gândul modificării ei. De altfel este și firesc ca după 20 ani de aplicare să iasă la iveală lipsurile. Chiar admitând că legea ar fi fost perfectă la data întocmirii ei (ceea ce nu este cazul în unele privințe, după cum vom vedea mai jos), — modificarea ce se proiectează acum este firească și din alte motive:

Altele au fost împrejurările de acum 20 de ani și altele sunt necesitățile vânătoarei românești astăzi.

Susținând deci necesitatea modificării legii noastre de vânătoare, și având convingerea că această modificare va deveni în curând un fapt împlinit, — să ne fie permis a semnala aci câteva lipsuri care neapărat vor trebui lecuite prin noua lege.

Terenurile de aplicații vânătoarești la școlile silvice.

Cunoștințele teoretice se fixează mai bine în memoria elevilor dacă sunt urmate de aplicații practice. Accastă tendință este accentuată din ce în ce mai mult în învățământul modern.

Cursurile de vânătoare dela toate școlile silvice dela noi, au fost în mare parte stânjenite de lipsa unor terenuri didactice pe care să se poată face aplicații. O singură școală (din cele cinci pe care le avem), a reușit să-și creeze un teren didactic, — și aceasta numai de doi ani încoace.

Legea noastră de vânătoare nu conține nici o dispoziție privitoare la rezervarea pentru necesitățile didactice vânătoarești ale școlilor silvice a terenurilor necesare, — așa încât școlile ori nu pot obține terenuri la libera concurență, ori sunt expuse a se duce la mari depărtări, unde din cauza cheltuielilor mari de transport, terenurile nu pot fi folosite pentru scopul căruia i-au fost destinate.

Noua lege de vânătoare va trebui să cuprindă neapărat o dispozițiune categorică în sensul că pentru aplicațiile de vânătoare ale școlilor silvice de orice grad, să se rezerve pădurile și terenurile fără pădure, care vor fi cerute de școlile respective, în întindere suficientă nu numai pentru demonstrații, ci și pentru vânători în toată regula, pentru ca elevilor să li se poată inocula încă în școală pasiunea de vânător. Trebuințele didactice trebuie să aibă întăetate față de dorințele vânătorilor particulari.

Dacă aceste terenuri vor fi formate din pădurile Statului, ele să fie cedate gratuit, — iar dacă în compunerea lor vor intra și terenuri comune de vânătoare, arendarea să se facă prin bună învoială cu arenda medie a terenurilor înconjurătoare. Iar pentru a se ajunge cât mai de timpuriu scopul urmărit, — contractele actuale de arendare, în ce privește porțiunile ce urmează a intra în compunerea terenului didactic, trebuiesc reziliate prin însăși prevederile legii.

Permisele de vânătoare ale elevilor.

O gravă omisiune s'a strecurat în legea de vânătoare din 1921, modificată în 1923, anume: singura înlesnire pe care o

face legea elevilor dela școlile de silvicultură este aceea că prin art. 39 li-se face „favoarea de a plăti numai jumătate din taxele de vânat“. Cu alte cuvinte, dascălii școlilor respective nu pot face aplicații de vânatoare decât cu elevii cari au permise. Dacă elevul nu are bani pentru a-și scoate un permis, — trebuie să stea acasă. Prin urmare însăși executarea programului analitic este împiedecată de o dispoziție legală. Este ceva de neînțeles.

Acastă profund păgubitoare omisiune trebuie cât mai devreme înlăturată printr'o dispozițiune, care să prevadă categoric că: elevii școlilor silvice de orice grad, atunci când vânează în scop didactic sub conducerea profesorilor respectivi de vânatoare, sunt scutiți de a poseda permis de vânatoare. Drept permis urmează a servi o dovadă din partea Direcțiunii școlii respective că elevul urmează cursurile.

Dar atât nu ajunge. Elevilor trebuie să li-se înlesnească posibilitatea de a vâna și în afară de supravegherea profesorilor. Ei trebuie să iasă din școală cu o practică de vânător cât mai întinsă iar pentru aceasta cele câteva vânători organizate sub conducerea profesorilor nu ajung. Cu deosebire, timpul stagiului de vară oferă un bun prilej pentru aceasta.

Iată de ce dispozițiunea legală de mai sus trebuie completată cu alta care să sune așa: Elevilor școlilor de silvicultură de orice grad, la cererea școlilor respective, li-se vor elibera permise de vânatoare. Aceste permise dau dreptul elevilor să vâneze în condițiuni legale ca oricare vânător.

Școlile silvice pregătesc elevii în ramura vânătorească nu pentru ele și nici pentru Corpul Silvic. Viitorii slujitori ai pădurilor urmează a-și pune cunoștințele în serviciul colectivității vânătorești. Invățământul silvic trebuie să dea în viitor o dezvoltare mai mare pregătirii teoretice și practice vânătorești. Din acest motiv, a menține piedecile legale de care am vorbit mai sus, este pur și simplu o monstrucitate.

Terenuri de vânatoare pentru personalul silvic.

Personalul silvic de teren, prin însăși natura ocupațiunilor sale este legat de regiunea unde activează. La cancelarie se lucrează ziua-noaptea; la pază și exploatarea personalul trebuie să fie prezent chiar și în sărbători. El nu poate părăsi postul

pentru a se deplasa pentru 2—3 zile ca să vâneze într'o regiune mai mult sau mai puțin îndepărtată. În schimb de nenumărate ori trece prin pădurile ce administrează. O oră-două, o jumătate de zi când are răgaz, ar putea să-și satisfacă pasiunea de vânător, fără cheltuială mare și fără pierdere de timp, — dacă din pădurile ce administrează i s'ar rezerva o parte și pentru nevoile sale. Ne putem da seama cât suferă un pasionat al vânătoarei — inginer silvic, brigadier sau pădurar — care trece în fiecare zi peste un teren de vânătoare format din pădurea de sub îngrijirea sa, admiră vânatul la a cărui ocrotire contribuie și el — poate mai mult decât arendașul — în schimb îi este interzis să tragă un singur foc de pușcă și uneori chiar să poarte o armă la umăr. În asemenea condițiuni trebuie să ai o exemplară tărie de caracter, pentru a continua să ocrotești vânatul și să dai concurs nelimitat arendașului dreptului de vânătoare. Și cu cât ar fi mai ridicat randamentul muncii inginerului silvic, dacă n'ar mai exista acest motiv de nemulțumire!

Din simpla examinare a acestei stări sufletești poate să tragă oricine concluzia logică: Prin viuitoarea lege a vânatului, va trebui să se rezerve — în mod gratuit — la fiecare Ocol silvic cu păduri de ale Statului, o suprafață de 10—20% din totalul pădurilor Ocolului, aleasă dintre cele accesibile și situată corespunzător față de reședința Ocolului, unde personalul silvic să poată vâna, iar în cuprinsul acestui teren, precum și în restul pădurilor Ocolului (pe lângă învoirea scrisă a arendașului) să poată vâna și fără permis de vânătoare. Permisul însă va fi obligator dacă vrea să vâneze în alte terenuri. Aceasta va fi o răsplată pentru eforturile ce va depune în opera de ocrotire a vânatului. De altfel, satisfăcându-se această justă doleanță, nu s'ar face altceva decât să se restabilească o situație pe care am moștenit-o în Transilvania în anul 1918, dar pe care legiuitorul nostru n'a mai menținut-o. La Ocoale cu păduri comunale, posesorale etc. personalul silvic al Ocolului respectiv, să aibă prioritate la arendare.

Personalul silvic să nu mai fie obligat a cere carte de recunoaștere ca paznic de vânătoare.

Art. 68 din legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei în alineatul penultim, prevede eliberarea unei

„cărți legalizate“ fiecărui paznic privat de vânătoare, după ce în prealabil va fi depus jurământul. Pentru un cetățean care, ne fiind funcționar public, n'a depus nici un jurământ, era necesară această formalitate pentru a avea dreptul să încheie acte valabile înaintea justiției. Faptul împotriva căruia ne ridicăm este însă acela, că unii inspectori de vânătoare pretind și pădurarilor Statului să aibă asemenea cărți legalizate spre a putea fi angajați paznici de vânătoare. Considerăm această măsură ca un exces de zel, spre a nu o numi șicană.

Intr'adevăr: pădurarii și brigadierii silvici sunt funcționari ai Statului, cari au depus un jurământ la intrarea în serviciu. Deci situația lor nu este aceeaș cu a unui cetățean oarecare fără de nici o calitate oficială.

Dar nu este numai atât: Art. 48 din lege acordă pădurarilor dreptul de a controla dacă vânătorii găsiți pe teren au sau nu permis de vânătoare. Art. 94 din aceeaș lege, prevede că procesele verbale de flagrant delict de vânătoare, încheiate de agenții silvici ai Statului vor constitui o dovadă deplină până la înscrierea lor în fals. Prin urmare, prin însuș textul acestor două articole de lege agenții silvici sunt asimilați paznicilor privați cu carte de recunoaștere. Este așa dar o formalitate inutilă, care ușor poate fi considerată șicană sa umilire, atunci când unii inspectori de vânătoare cer și pădurarilor și brigadierilor să aibă cărți de recunoaștere.

Pentru a pune definitiv la punct această chestiune, — noua lege trebuie să prevadă în mod categoric că personalul silvic al Statului, de orice grad, în cazul când este angajat la paza vânatului nu are nevoie de „carte legalizată“, ci ajunge o dovadă din partea Ocolului silvic respectiv, că este în serviciul Statului și că la intrarea în serviciu a depus un jurământ.

Sunt numeroase semnele ivite în ultimul timp, care ne arată că în raporturile dintre Corpul silvic și o bună parte din restul lumii vânătoarești este pe cale de a se produce o destindere. Corpul silvic și-a manifestat în repetate rânduri dorința sinceră de a se înhăma la greaua muncă a redresării economiei noastre cynegetice. Oficialitatea noastră vânătoarească lucrează spre a pune temelia nouă administrației sale.

În preajma acestor mari prefaceri, socotim că trebuie înlăturate toate motivele care ar putea da naștere în viitor la fricțiuni care nu ar putea fi decât în detrimentul randamentului muncii tuturor.

Acesta a fost motivul pentru care am ținut să semnaliez în acest articol câteva din lipsurile actualei legi pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei.

Einige Mängel des Jagdgesetzes.

Quelques lacunes de la loi pour la protection du gibier.

L'auteur signale quelques lacunes de la loi roumaine sur la protection du gibier et la réglementation de la chasse. Il préconise qu'elles soient complétées par la prochaine modification de la loi. Ainsi:

- 1) Les élèves des diverses écoles forestières ne doivent pas payer les permis de chasse.
- 2) Les écoles doivent être dotées avec de terrains de chasse.
- 3) Le personnel forestier n'a pas besoin d'une légitimation spéciale comme les autres gardes-chasse qui n'appartiennent à l'Administration forestière.

C R O N I C A

INTERNĂ

● Anul forestier 1941.

Încă un an, poate cel mai sbruciumat, din șirul celor ce de atâtea vreme tărăzuiesc omenirea, și-a depănat zilele, sub privirile îngrijorate, dar pline de nădejdi, ale atâtor popoare nepăstuite. După cum era și de prevăzut, anul 1941 a stat în întregime sub influența evenimentelor externe, crunta apăsare a războiului.

În țară, după sfâșierile de hotare, care umpluseră satele și orașele de refugiați și după grozăviile unui cutremur de pământ fără precedent, care lăsase atâtea familii lipsite de adăpost în pragul iernii, a venit turburarea de la sfârșitul lui Ianuarie, care a adăogat încă o picătură amară, în paharul mult încercatului nostru neam.

Dar cu acestea, coborișul destinelor noastre luase sfârșit. Cu sosirea primăverii întreaga nație își încordează puterile spre a pune stavilă greutăților ce ne împovărau. O campanie agricolă temeinic organizată a acoperit toate ogoarele țării cu semănături, iar armata și-a desăvârșit și mai mult pregătirea, spre a veghea la împlinirea năzuințelor noastre sfinte.

În Martie și Aprilie războiul cuprinde și colțul sud-estic al Europei, iar campania din peninsula balcanică, deși de scurtă durată, ne-a chemat privirile și spre acele hotare, unde ni se părea că va dăinui pentru totdeauna liniștea. Tot ea a adus pe pământul patriei, mii și mii de frați de peste Dunăre slujind sub steag străin, spre a găsi mângâiere și ocrotire.

La începutul verii, când lucrurile păreau a se fi domolit, izbucnește spre răsărit, încăierarea cea mai teribilă din toate, prin forțele angajate și prin lungimea frontului de luptă. Nesățiosul colos sovietic, care de 25 ani pândea prilejul să se reverse asupra Europei și care abia cu un an înainte își mutase fără nici un sacrificiu, frontiera, cu sute de kilometri spre apus, dă semne, că nu mai poate aștepta, că vrea să profite din nou de presupusa slăbiciune a altora. Ingrămădind nenumărate armate și mașini de război la granița germano-română, comuniștii așteptau momentul potrivit, spre a invadea întregul continent și spre a realiza, în fine, visul lor de totdeauna: desființarea statelor și impunerea cu forța a crezului bolșevic. De data aceasta însă, socoteliile lor au fost greșite. În fața teribilei amenințări, armatele germane, la care s'au asociat curând italienii, românii, finlandezii și alte popoare ale Europei au ridicat disciplinat zid de foc și fier, pornind cea mai măreață campanie militară a tuturor timpurilor.

La flancul sudic al imensului front de luptă s'a aliniat, din prima zi a războiului, armata română sub conducerea D-lui General Ion Antonescu (azi Mareșal). Intr'un șir de bătălii de nimicire și de încercuire, armatele aliate au împins hoardele bolșevice tot mai adânc spre inima Rusiei, depășind liniile cele mai înaintate ale fostului front din 1917/18 și ajungând la ineputul iernii la porțile Leningradului și Moscovei și la picioarele Caucazului.

Viteaza noastră oștire a reușit, încă din prima lună de război, să elibereze Bucovina de Nord și Basarabia, dându-ne prilejul și mângâierea rară a împlinirii hotarelor spre răsărit, după numai un an de la prăbușirea lor. În memorabilele bătălii de la Odesa, stepele Nogailor și Crimeia, regimentele noastre au reînviat și au dat strălucire unor vechi virtuți strămoșești, înscriind nepieritoare pagini de glorie, zestre neprețuită a generațiilor de mâine.

Cu venirea iernii, bătăliile s'au demolit, însă armatele noastre veghiază departe, la împlinirea destinului neamului, iar țara le secondează eforturile, muncind disciplinat și cu încredere în viitor.

Stând sub semnul războiului, gospodăria forestieră a țării a trebuit să lucreze și să se adapteze acestei situații. Dacă a bună parte din personalul silvic superior și de pază a putut fi mobilizat pentru lucru în cadrul administrațiilor respective, tineretul a fost, din prima zi la datorie, în rândurile armatei. Mulți camarazi de ai noștri, mai ales din contingentele noi, au făcut întreaga campanie din răsărit, stând și acum de pază, în câmpiile înghețate ale Rusiei. Doi din ei au plătit cu viața lor tânără supremul sacrificiu pentru țară și nenumărate jertfe de sânge au fost aduse de atâți camarazi răniți. Lupta încă nu s'a terminat, dar noi prețuim de acum și vom slăvi totdeauna sacrificiul făcut de acest viteaz tineret silvic, în slujba marilor idealuri ale patriei.

Prin schimbarea intervenită în Februarie, la conducerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor au venit D-nii General Ion Sichițiu, ca ministru și Aurelian Pană ca subsecretar de Stat. Drept colaborator pentru chestiuni silvice, D-lor și-au ales și de data aceasta, în postul de secretar general pe unul din rândurile noastre, pe D-l Ing. consilier silvic Horia Const. Lazăr. Pentru a 4-a oară, în ultimii 5 ani, un silviculor ajunge înalt sfetnic pentru treburile forestiere, un semn deslușit al vremurilor și o indicație îmbucurătoare a evoluției administrației Statului, care din ce în ce mai mult, face apel la specialiști pentru posturile de conducere.

Către sfârșitul anului, schimbări au intervenit și în conducerea unora din administrațiile silvice importante: la Administrația Casei Pădurilor a fost numit D-l Ing. cons. silvic N. G. Teodorescu, urmând D-lui A. Nedelcovici, iar la Fondul bisericesc din Cernăuți, D-l Silviu Dimitrovici.

Din noianul de evenimente trăite în 1941 vom desprinde și menționa, în prima linie, pe acelea, care au cauzat griji mai adânci și preocupări mai importante breslei noastre și administrațiilor silvice.

Cu intrarea în război, economia generală a țării a trebuit să sufere anumite adaptări și restricții inerente și necesare în asemenea

imprejurări. Mobilizarea armatei a redus numărul brațelor de muncă disponibile la lucrările din păduri, din care cauză stocurile de lemne au fost de la început mai mici. De asemenea rechizițiile de animale și vehicule au diminuat transporturile de la păduri la stațiile de cale ferată. În fine, din cauza deplasărilor de trupe și de materiale către front, transportul lemnului — în special al celor de foc, către centrele de consumație, a avut de luptat cu multe dificultăți. La începutul iernii se aduseseră în Capitală, de pildă, mai puțin de $\frac{1}{2}$ din cantitățile prevăzute, iar alte orașe de la câmpie se găseau în situații și mai grele.

Un comisariat al guvernului, creat anume pentru organizarea aprovizionărilor cu lemne, a stimulat și dirijat lucrările, fără a putea împlini toate lipsurile, inerente stării de război.

Ca o încercare în plus, încă din primele zile ale lui Noemvrie, s'a abătut asupra țării, cea mai grea iarnă, ce s'a pomenit în ultimul secol. Cantități colosale de zăpadă au astupat drumurile, făcând circulația aproape imposibilă și micșorând nădejdea, de a completa slabele disponibilități de combustibil, existente în orașe la venirea iernii.

În Capitală și în unele localități favorizate de apropierea zonei carbonifere sau petrolifere s'a recurs, în parte cu bune rezultate, la o înlocuire a lemnului de foc prin cărbuni — din care de asemenea au existat cantități prea reduse în depozite — și mai ales prin petrol lampant.

S'a făcut raționarea distribuției cantităților aflate în depozite, s'au creat trenuri-navetă pentru lemne de foc, în sfârșit s'a făcut tot ce a fost cu putință, spre a micșora suferințele, dar greutatea au fost prea numeroase și greu de înlăturat. Nu mai puțin gravă a fost problema transporturilor de la depozite la domiciliu, așa că frâna pusă de guvern urcării neconținute a prețurilor a înlesnit în oare care măsură și populației nevoiașcă aprovizionarea cu combustibil.

Activitatea diferitelor administrații și instituții forestiere a avut deci de întâmpinat tot felul de greutăți. Lucrând cu un personal redus numeric și cu mijloace bănești mai restrânse, dar având de plătit cheltuielile sporite, ca urmare a creșterii prețului — în special la mâna de lucru și la transporturi, aceste administrații au căutat și au reușit, în cea mai mare parte, să acopere nevoile de lemne ale armatei și populației civile, sprijinind efortul general al țării, pentru ducerea războiului.

Nici preocupările pentru o mai bună organizare pentru viitor n'au lipsit. Printr'o Decizie ministerială din 1 Decembrie se regroupează serviciile silvice din Ministerul Agriculturii și Domeniilor în organe pentru îndrumare și control, pe categorii de lucrări și organe de administrare. S'a creat un serviciu de control general al Ministerului, pentru chestiunile forestiere și o comisie mixtă de control gestionar.

S'au reînființat Direcțiunile silvice, Inspectoratele, ocacele și serviciile din Bucovina de Nord și Basarabia, încadrându-le cu personal de primă calitate și dotându-le cu mijloace de lucru sporite.

Administrația Fondului bisericesc din Bucovina, care în trecutul an de restriște se refugiase la Vatra-Dornei, a revenit în Cernăuți, re-

întregindu-și patrimoniul și recuperând o parte din actele și dosarele lăsate în mâna cutropitorilor în Iunie 1940.

În ce stare se vor fi găsind pădurile acestor năpăstuite provincii, o știu desigur camarazii noștri, chemați să precia oficiile silvice din acele părți de țară. Vor trebui străduințe continui, în anii de pace, ce vor veni, spre a reface tot ceea ce s'a stricat acolo într'un an de anarhică administrație.

În anul expirat, lipsite de o parte din colaboratori, ca și de liniștea necesară, publicațiile de specialitate au tânjit. „Revista Pădurilor“, în al 53-lea an de la înființare, s'a văzut nevoită să-și restrângă volumul, apărând în total în 631 pagini, față de cele peste 1000 pagini ai anilor ante-belici.

Dintre celelalte publicații silvice, au apărut numai „Viața Forestieră“ și „Pădurea Românească“ deasemenea în forme mai reduse, ca număr de pagini.

Institutul de Cercetări forestiere a dat la tipar volumul VII al Analelor sale, precum și un număr de 10 lucrări din celelalte serii de publicațiuni.

Tot în 1941 a apărut, într'o prezentare deosebit de îngrijită, a III-a ediție a „Agendei forestiere“ a D-ilor Prof. V. Stinghe și D. Sburlan. Apoi broșura „Conducere și responsabilitate proprie în sectorul silvic“ a D-lui Traian Heroiu.

Cu toată starea de război, doi tineri colegi, Ene Mircea și Trițănescu Atanasie au fost trimiși de ICEF în străinătate, pentru completarea studiilor.

Învățământul silvic, de toate gradele, a avut o activitate rodnică și aproape normală. Grație amănărilor pentru studii și scutirilor de concentrare ale personalului didactic, școlile silvice au putut pregăti inginerii, conductorii și brigadierii de care au nevoie, din zi în zi mai mare, administrațiile noastre silvice.

Ca un răsunset al acestor nevoi crescânde, anul acesta s'au primit în anul I al Facultății de Silvicultură 78 studenți, cel mai mare număr de la 1923 încoace.

Activitatea Societății „Progresul silvic“ s'a desfășurat și ea potrivit împrejurărilor. Adunarea generală din acest an, onorată prin prezența D-lui Ministru General I. Sichitiu, fiind sorocită la 21 Mai, adică mult înainte de începerea războiului din răsărit, s'a putut ține neturburat. S'a desbătut chestiunile:

1. Individualizarea conducerii economiei forestiere în cadrul noilor reforme.

2. Conducerea exploatărilor și adaptarea valorificărilor forestiere la condițiunile economiei actuale.

Prima a avut ca raportori pe d-nii: D. Grozescu, Tr. Heroiu și Ilie Demetrescu. A doua pe d-nii: I. Zeicu, C. Emanoil și D. Sburlan.

S'a reînnoit mandatul expirat al D-ilor consilieri A. Nedelcovici, Horia Lazăr, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu și Mircea Manoilescu.

Din cauza dificultăților de transport, s'a renunțat la excursia de studii, ce devenise o tradiție a acestor adunări.

În cursul anului 1941 au trecut pragul veșniciei următorii membri ai Societății noastre: Al. Lazurian, Victor Pop de Harsanu, Iacob Antoniu, Teodor Spirescu, Theodor Sărăteanu, Ernest Tomae, Horia Grecu, Roman Berențan, P. Ghervasia, Andrei Ionescu, G. Teodorescu (Arnicu) și Em. Negoescu. Remarcăm moartea prematură a regretatului Ing. consilier silvic Andrei Ionescu, membru în cons. de administrație al Societății și fost secretar general și vechiu luptător pentru revendicările corpului și ale profesiei noastre silvice.

Deasemenea ținem să menționăm la loc de cinste, moartea eroică, pe câmpul de luptă a scumpulor noștri camarazi: Inginerul șef silvic Roman Berențan din serviciul Domeniilor Coroanei căzut la Odessa și Ing. subinspector silvic Pant. Ghervasia, șeful Ocolului silvic Roman, răpus de gloanțele dușmane în luptele din stepa Nogailor.

Tuturor acestora, Societatea noastră prin membrii săi de azi și de mâine, le va păstra memoria neuitată și le va cinsti numele așa cum se cuvine unor luptători pentru idealuri înalte și curate.

Prof. D. A. Sburlan

● Conferință cu caracter silvic la Arad.

Cu toată vitregia vremurilor de azi, când atențiunea tuturor e îndreptată pentru apărarea și lărgirea hotarelor țării, la granița de Vest (la Arad), veteranul nostru coleg D-1 Ing. Inspector General silvic Victor Pascu a ținut la sfârșitul anului trecut o conferință intitulată: „Metodele și problemele științifice forestiere“.

Conferința a avut loc în sala festivă a Liceului „Moise Nicoară“ din Arad. În prezența colegilor ingineri silvici ai Direcției, convocați la sediul Direcției și pentru o conferință de serviciu.

Spicuiam mai jos un rezumat al interesantei D-sale conferințe.

În introducere, D-sa arată importanța cardinală pe care o are pădurea în mersul ascendent al culturii și tineretii omului, spunând că pădurea ar trebui să fie una din cele mai entusiaste preocupări ale omului: de azi și poate și celui de totdeauna, sprijinindu-și aceasta afirmație și pe mărturisirile unor capete dintre cele mai fecunde și organizate nu numai în cadrul unui popor, ci chiar în acela al unei întregi umanități (Rousseau, Chateaubriand, Humboldt, I. Simionescu). În parca finală a introducerii ne îndeamnă la un efort intens și întreținut de o permanentă voință, pentru a aduce vânt curățitor în metodele de lucru învechite, instaurând altele, vii, crescute din și prin efortul oamenilor din ultima vreme. Cu un cuvânt spiritul trebuie scos de pe linia moartă a obișnuințelor și trecut în aerul ozonat al unor alte adevăruri.

Intrând în subiect, conferențiarul, arată pe ce temelii nestatornice sunt asezate aproape toate tezele silviculturii, bazate pe cercetări și metode învechite. În continuare spune: „Științele forestiere au aplicat și aplică în întregime metodele logice clasice, formulate de Aristotel, adică inducția și deducția, cari nu sunt potrivite pentru descoperirea adevărilor științifice, fiindcă e condiția fundamentală a calculului logic c: permanența și imutabilitatea, câtă vreme cunoașterea, dimpotrivă

constă din neconținuta lărgire a noțiunilor și din găsierea a noi raporturi.

Adevărul este totdeauna cu mult mai complicat, ca să poată fi limitat în schemele logice. În natură, îndărătul fiecărui fenomen nu se găsește numai o cauză stabilită, ci un întreg complex de cauze, astfel că metodele simple ale logicii nu se pot aplica niciodată cu succes și putem spune și azi despre ele, ceea ce a spus și Huxley, că cele mai răspândite, sunt metodele obișnuite ale gândirii noastre zilnice și că deja omul primitiv le-a întrebuițat, ba chiar au fost utilizate și mai înainte, ba chiar și animalele mai superioare acționează logic.

Astfel, științei i-a trebuit sisteme noi, mai adaptate cercetării, mai ales în domeniul științelor naturale. Și știința a găsit astfel de sisteme.

În biologie, mari servicii a adus o ramură a matematicii: Calculul probabilităților, care după Laplace, nu e altceva decât introducerea în matematică a bunului simț uman („le bon sens réduit au calcul“).

În argumentarea celor expuse în partea primă a tratării sale D-l Pascu ne-a adus exemple interesante, de o valoare cu adevărat științifică, exemple alese cu un deosebit discernământ, atât din domeniul științelor naturale, cât și din cel forestier, din care rezultă dărămarea concluziilor deductive și inductive științifice, care au persistat mult timp ca axiome, ajunse chiar la rangul de dogme.

În partea a doua a tratării ni se fac cunoscute metodele moderne, ce se aplică azi în cercetările științifice, îndeosebi în lumea organică și cari incontestabil ar trebui utilizate în toate științele ce au obiect colectiv, dat fiind faptul că știința forestieră e o știință întemeiată pe aplicațiile biologiei.

Ca urmare, se demonstrează în primul rând aplicația calculului probabilităților, care are două teoreme de importanță metodică și anume: teoria dimensiunilor biologice și legea numerilor mari a lui Bernouilli.

Cu aceste, cercetătorul constată că în analiza fenomenelor nu hazardul (întâmplarea) va decide, sau că înapoia lui ar exista vre-o forță mistică, ci fiecare fenomen are cauze precis stabilite care lucrează în cadrele nexului causal. Conferențiarul afirmă pe drept cuvânt că „grupul cauzelor, îndeosebi a celor dinamice, este atât de complicat, încât o analiză precisă, atotcuprinzătoare e imposibilă și după cum spunea și marele fizician M. Planck: „pentru noi legile dinamice ale indivizilor biologici și ale unor fenomene sunt inabordabile“.

Dar în mai multe cazuri fenomenele, în afară de legile dinamice, mai au și legi statistice, care pot fi analizate.

În legea numerilor mari găsim norma împrăștierii cazurilor posibile, cuprinse în formula generală binomială a lui Pascal, care reprezintă grafic curba de împrăștiere binomială a lui Gauss.

Norma împrăștierii s'a dovedit în multe mii de cazuri de dimensiuni biologice, a fi adevărată lege a naturii — lege fizică —, care

împreună cu legea numerilor mari constituie baza cardinală a biometriei.

Biometria, această știință nouă, prin metodele ei a devenit auxiliara indispensabilă și extrem de fertilă a tuturor științelor naturale în materie organică, în care primim analize desăvârșite ale grupelor de indivizi organici“.

Pentru demonstrarea esenței analizei biometrice, colegul V. Pascu a luat un caz foarte potrivit din domeniul forestier, anume ni s'au analizat și grafic din punct de vedere al volumului 371 trunchiuri de pin silvestru, toți cu diametrul terier de 36 cm, având volume, înălțimi și coeficienți de formă extrem de variați. Volumele trunchiurilor, fără coajă, variază între 0,5—1,5 m. c. deci cuprind o serie întregă de volume a tabelelor de cubaj, într'o stațiune cu un sol, în aparență, pe deplin uniform.

Din demonstrația grafică a rezultat, că împrăștierea volumelor coincide cu împrăștierea ideală (respectiv cu curba lui Gauss), micile abateri datorându-se micimii numărului de trunchiuri.

Tot la fel a expus că se pot analiza și seriile de valori ale înălțimilor și coeficienților de formă ale grupului de 371 trunchiuri pini silv., cari au același împrăștiere. Ba chiar ceva mai mult, analiza biometrică ne invederează conexiunea reciprocă ce există între cele trei elemente variabile: volumul, înălțimea și coeficientul de formă, în care analiză biometrică se aplică: metodele corelației. Aceste metode sunt potrivite și pentru descoperirea nexului cauzal al celor două elemente variabile.

Spre încheiere colegul V. Pascu afirmă că nu aceea e greșala, ca și cum științele forestiere n'ar fi adoptat îndeajuns metodele logicei clasice, precum a susținut acest lucru Dr. Wappes, ci faptul că le-au adoptat chiar numai pe ele, și anume exclusiv în legătură cu ficțiunile pe cari ficțiuni se bazează științele forestiere toate părțile lor esențiale și specifice. Susținând teza sa conferențiarul afirmă: „Metodele și formulele dendrometriei au baze fictive, pornind dela supoziția, ca și cum trunchiurile ar fi corpuri rotative.

Tabelele de cubaj și de producție sunt cu totul fictive. Nu e suficient ca tabela de cubaj și producție să cuprindă numai valori medii „izolate“ adică fictive, dacă se ține cont de natural. Unde există o valoare medie, acolo trebuie să existe și serii de valori inferioare și superioare în strânsă legătură una cu alta. Totalitatea varianțelor pozitive și negative e cel puțin așa de importantă ca o valoare medie. Extinderea variației, mărimea dispersiunii (abaterii), coerența seriei întregi, sunt tot așa de importante, ca valoarea medie. Valori medii de sine stătătoare, n'au nici un sens și nici o justificare.

Dar datele tabelelor ncastre sunt nici măcar valori medii, ci incizii fictive, arbitrare, nemotivate în natură, în largul întregii variații.

Precum sunt legați împreună prin statistică indivizii societății omenești nu numai cu privire la vârstă, ci cu privire și la dimensiuni și aptitudini, neexcluzându-se nici cele spirituale, tot așa de riguroasă

o și legătura statistică între arborii unui masiv și tocmai cu ajutorul biometriei putem analiza această legătură statistică.

Dar fiecare parte a științei forestiere se bazează pe ficțiuni. Amenajarea pădurilor, estimarea valorii pădurilor, statistica forestieră, părți de frunte ale științei noastre, se bazează pe ficțiuni himerice, irealizabile.

Deci ca să putem a ne familiariza cu adevăratele metode, trebuie neapărat să căutăm contactul cu științele biometrice, pentru că în locul tabelelor de cubaj și de producție învechite și fictive, să obținem în viitorul apropiat tabele de cubaj și de producție „naturale”, iar oamenii noștri de știință să ne ofere precepție și îndrumări economico-silvice bazate pe legi sigure „biometrice”.

Colegul V. Pascu și-a încheiat conferința, însoțită de demonstrațiuni grafice și matematice, astfel: „În definitiv și silvicultura trebuie să se ocupe în mod critic de metodele biometrice, ceea ce îi poate fi numai de folos real, căci precum a afirmat-o odinioară filozoful francez Causin: „Critica e viața științei”.

Ing. I. Diaconescu

● Elogiul salcâmului.

De câte ori și de cine nu s'a scris bine despre salcâm? Se putea altfel în fața atâtor însușiri bune și foloase pe cari ni le aduce?

Semnalăm acum un articol publicat de d-l Romulus Dianu în ziarul „Curentul” cu data de 10.II.1942, provocat de ceea ce a văzut D-sa că s'a putut realiza în ținutul arid al Anatoliei turcești, prin folosirea salcâmului. Acest arbore a reușit să dea acolo „și humus pentru agricultură și rezervă de apă în regiunile bătute de vânturi”.

Arătând că noi am nesocotit orânduirea firii prin desființarea pădurilor, din care pricină am ajuns să facem țării noastre „o climă imposibilă”, d-l Romulus Dianu conchide că după războiu „va trebui să punem la loc pădurile, cum vom ști, acolo unde au fost”.

● Școală de brigadieri silvici și de pădurari la Chișinău.

În Mon. Of. Nr. 6 din 8 Ianuarie a. c. s'a publicat condițiunile de admitere în Școala de brigadieri silvici și de pădurari din Chișinău. Deci avem o nouă școală pe lângă celelalte deja existente.

Pentru brigadieri, candidaților li se cere să aibă, ca studii 7 clase primare, iar vârsta să fie cuprinsă între 17 și 29 ani. Cei reușiți la concurs vor fi bursieri. Numărul locurilor nu este fixat. Elevii sunt obligați să aducă anumite alimente și să plătească o taxă de 500 lei pentru rechizite școlare. În plus, li se cere un anumit echipament. Durata cursurilor este de 3 ani. Titlurile și drepturile celor ce vor absolvi școala vor fi aceleași ca și la celelalte școli din țară. Absolvenții sunt obligați să servească Statului, fără întrerupere, 3 ani. Altfel va trebui să restituie Statului câte 12000 lei pentru fiecare an școlar.

Pentru pădurari, se cere ca studii de bază numai 4 clase primare, iar durata cursurilor este numai de un an. Restul obligațiilor sunt aceleași. Locurile sunt limitate la 20.

● Adunarea generală a A. G. I. R.-ului.

A avut loc la 22 Februarie a. c. în sala de festivități a localului său propriu.

După ce, în cuvântul său de deschidere, d-l ing. Șt. Mihăescu, președintele asociației, a omagiat memoria celor 17 ingineri căzuți pentru Patrie în războiul de reîntregirea hotarelor, s'a citit darea de seamă asupra activității Consiliului în anul 1941 — cel de al 24-a an al existenței asociației.

Din darea de seamă, reținem ceea ce a preocupat în deosebi Consiliul:

1. Românizarea întreprinderilor, problemă asupra căreia s'a stăruit în deosebi, nu fără rezultate.
2. Demersuri în legătură cu asimilarea inginerilor cu gradele militare în caz de concepțare sau de mobilizare. Propunerile se găsesc în studiul forurilor competente.
3. O mai bună salarizare a inginerilor din serviciile publice. Un proiect de ameliorare a fost întocmit și prezentat autorităților în drept să hotărască.
4. Studii și ante proiecte privind modificarea legilor Corpului Tehnic și a Colegiilor Inginerilor.
5. Memoriul privind vederile asociației în legătură cu organizarea viitoare a profesiunilor.
6. Luarea în studiu a problemei unei Case de credit sau a unei Bănci a inginerilor.

După discuțiunea destul de amplă de care s'a bucurat această dare de seamă și după descărcarea dată Consiliului asupra gestiunii financiare, Adunarea generală a ales, pentru o perioadă de 3 ani, patru noi membri în Consiliu și anume pe d-nii: I. Cantunari, Dem. Grozescu, I. Andriescu-Cale și G. Popescu-Botoșani. S'au ales apoi cenzorii și supleanții lor.

● Administrarea islazurilor comunale.

În ziarele din Capitală cu data de 26 Februarie a. c. (Universul Nr. 55 și Curentul Nr. 5040) s'a putut lua cunoștință de toată lumea că, în inspecțiile pe care le-a întreprins, d-l P. Strihan, subsecretar de Stat la Ministerul de Interne, a găsit nereguli în gestiunea islazului comunei Cornetu din județul Ilfov.

Faptul ar putea constitui prilej de ample și interesante comentarii asupra felului cum s'a înțeles să se gospodărească până acum aceste bunuri comunale. Vremurile de azi nu sunt însă pentru astfel de discuții. Socotim totuși că un mai des control pe acest câmp de activitate nu poate fi decât spre bine și în sensul celor dorite și militate de noi.

T. H. Crivăț

● **Dela Centrul internațional de Silvicultură — Berlin.**

— Și Croația a aderat oficial la statutele Centrului internațional de Silvicultură dela Berlin—Wannsee, primind calitatea de membru activ, cu începere dela 1 Oct. 1941.

Domnul Ing. Ivica Frkovic, Ministrul Pădurilor și al Minelor, a fost numit de către guvernul respectiv ca delegat în comitet.

(202)

● **Schimbări în învățământul forestier elvețian.**

Odată cu închiderea anului școlar 1940/41, Profesorul Henri Badoux, dela Secțiunea forestieră a Politehnicei dela Zürich, a ieșit la pensie. Această strălucită personalitate și din câmpul scrisului de specialitate, a ilustrat catedra de Introducere în științele forestiere, Protecția pădurii împotriva plantelor și animalelor, torenților și avalanșelor și Politică forestieră, timp de 27 de ani. Cursurile sale se remarcă printr'o deosebită limpezime, o limpezime romană.

În legătură cu succesiunea deschisă prin pensionarea amintită, s'a pus și întrebarea schimbării catedrei deținute de Badoux. Într'adevăr, intrunirea unor discipline atât de deosebite ca fire într'o singură catedră nu mai putea fi păstrată. Consiliul Politehnicei a hotărât să despărtească Protecția pădurii de catedra respectivă, căreia i s'a adăugat, însă, Administrația forestieră.

Ca urmaș al lui Badoux, de astădată la catedra de Politică și Administrație forestieră a Secției forestiere de pe lângă Politehnica dela Zürich, a fost ales, cu unanimitate, pe temeiul unui concurs, Charles Gonet, născut în 1892. Personalitatea noului profesor este în deobște cunoscută în țara sa și chiar peste graniță. A fost și este un mare însușețitor în materie de economie forestieră. Este, astfel, directorul Asociației forestiere din Vaud și al Oficiului cantonal al lemnului din Vaud. Gonet a făcut multe călătorii de studiu, în aproape întreaga Europă (Germania, Finlanda, Țările baltice, Polonia, Austria, Cehoslovacia, România, Jugoslavia, Ungaria, Anglia, Olanda, Belgia), ocupându-se cu organizarea administrațiilor forestiere, cu industria și comerțul lemnului. Prin numirea sa se păstrează tradiția ca unul dintre profesorii Secției forestiere — Ecole forestière, cum îi zic elvețienii de limbă franceză — să fie de origine romandă, cea ce a pricinuit o adevărată satisfacție în rândurile populației din Elveția romandă.

În acelaș timp, s'a mai produs și expirarea mandatului de decan al Secțiunii forestiere, demnitate deținută timp de cinci ani, de către

D-l Profesor H. Knuchel, Consiliul profesoral a ales drept urmaș, pentru perioada următoare pe D-l Profesor H. Leibundgut.

(După Journal fr. suisse, 1941/212).

(203)

● Dela vecinii Bulgari.

Imprumut pentru păduri și împăduriri.

— Pe temeiul unei legi, a fost contractat un imprumut, în sumă de 675 milioane leva, dela Banca agricolă și Cooperativă. Imprumutul va fi folosit astfel: 250 mil. pentru consolidarea și împădurirea râpilor; 75 mil. pentru reîmpădurirea de arsuri și tăeri rase și pentru conversiunea crângului în codru; 250 mil. pentru construcții și întrețineri de drumuri de pădure; și 100 mil. pentru construcții de locuințe pentru muncitorii de pădure, hotărnicirea pădurilor, ș. a.

(204)

Tăcere anticipată pentru întemeierea unui capital de exploatare.

— Ministerul Agriculturii din Bulgaria a fost împuternicit pe cale de lege să îngăduiască tăcerea anticipată a unei posibilități din pădurile comunale.

Banii rezultați urmează a fi folosiți ca un fel de capital de exploatare în pădurile numite, după un plan mai dinainte întocmit.

(205)

— De când cu anexarea Macedoniei și a Traciei grecești, cererea de cărbuni de lemn a crescut simțitor, deoarece ținuturile denumite sunt deficitare în ce privește, atât lemnul de lucru, cât și cel de foc. Mai înainte de aceasta, Bulgaria exporta cam jumătate din producțiunea sa de mangal (30.000 tone anual), în Grecia și țările Orientului apropiat.

După D. D. Fw., 1942/2, 34).

(206)

● Spania se îngrijește serios de păduri.

— Administrația provinciei Murcia a deschis un credit de 2 mil. pesetas pentru țeluri de reîmpădurire în timpul iernei. Se vorbește de plantațiuni cu rășinoase.

— Față de lipsa de lemn, care bântuie țara, schimbarea acestuia în mangal a fost înfrântă. Astfel, nu mai este îngăduit ca trunchiurile mai groase de 18 cm. diametru să fie întrebuințați pentru facerea cărbunilor.

(207)

— Și în ce privește semințele forestiere, s'au luat o seamă de măsuri, în interesul culturii pădurilor. Astfel, exportul semințelor recoltate în pădurile spaniole este oprit. Trimiterile de semințe forestiere dintr'o provincie într'alta nu se pot face decât pe temeiul unui permis de transport eliberat de autoritatea forestieră provincială.

(După D. D. Fw., 1942/22, 34).

(208)

● Vizite forestiere de specialiști germani în Slovacia.

Domnii Director Ministerial Eberts și Profesor Kollmann au întreprins, în cursul lunii Decembrie, o călătorie la Pressburg (Slovacia), în urma unei invitații a D-lui Medricky, Ministrul Economiei. Cu acest prilej, au avut loc convorbiri asupra proiectului de lege forestieră și al statisticii forestiere slovace. Deasemenea, s'a discutat și întrebarea întemeierii unui institut pentru cercetarea lemnului, care ar fi să fie pus sub conducerea Profesorului Dr. Holik.

Invitații au ținut și câte o conferință publică la Universitatea locală și anume, despre: „Principiile noli legislații forestiere germane și „Rezultatele cercetărilor și valorificărilor moderne ale lemnului în Germania“.

Lucrurile s'au încheiat cu vizitarea unor păduri din Carpații păduroși și a zonei de protecție Malacky.

(209)

● Elveția strânge fructele de pădure.

Pe temeiul unei dispoziții din 6 August 1941 a Ministerului Economiei, Serviciul agricol al Orașului Zürich are dreptul să strângă și să dispună de fructele sălbatice din ținutul său.

Printr'o publicație de presă a Serviciului respectiv, de pe toamnă se ocupă cu strângerea castanelor sălbatice (de Hippocastanum), a ghindei și a jirului. Deosebit de sfaturile asupra felului cum trebuie culese și manipulate, se arată și prețurile la care se vor cumpăra. Și anume: Castanele cu 15 frs.; ghinda necojită 18 frs. iar jirul 45 frs. necojit. 75 frs. cojit de suta de kg.

Castanele și ghinda sunt folosite pentru pregătirea de erzațuri de cafea, iar jirul pentru scosul uleiului.

Pentru nevoile casnice proprii, poate fi reținută o cantitate de 6 kg jir cojit de fiecare persoană din familie, în cazul că n'au putința să se aprovizioneze cu alte semințe uleioase.

(210)

Ilie C. Demetrescu

● **Carne de vânat pe piața Capitalei.**

Vânătorul corect nu urmărește câștiguri materiale de pe urma indeletnicirii de vânător. Folosul pe care-l caută este contactul cu natura — izvor de sănătate fizică și sufletească. Fără să piardă nici un moment din vedere această țintă de totdeauna, — ar fi totuși o greșeală de neertat, să neglijeze valorificarea cât mai intensivă a produselor vânătoarei. Aceasta cu deosebire în vremuri de criză de supraconsumație ca cele pe care le trăim.

În preajma sărbătorilor Crăciunului și după acestea, Casa Pădurilor Statului la dorința exprimată de Președinția Consiliului de Miniștri, a trimis câtorva magazine din Capitală, spre a fi desfăcută populației, peste 1200 kg carne de cervidee și este în curs de expediere altă cantitate. Cunoscută fiind scăderea foarte mare a numărului de iepuri care a avut loc în Banat și Crișana în anul 1940, — și deoarece acestea erau regiunile care dădeau cele mai frumoase tablouri de vânat mic util cu păr, — nu s'a putut trimite în acest an pe piața Capitalei decât un mic număr de epuri și fasani.

Am semnalat în această cronică inițiativa de mai sus, nu atât pentru volumul și valoarea produsului, cât pentru a scoate în evidență bunele intențiuni și faptul că începutul a fost făcut.

În Germania, unde stocul de vânat la unitatea de suprafață este mai mare decât în România, contribuțiunea produselor vânătoarei la îndulcirea crizei de carne de pe piață este mult mai simțită decât la noi.

(5)

● **Terenuri de vânătoare pentru propagandă națională.**

S'a vorbit și s'a scris, nu odată, despre covârșitoarea importanță pe care o are vânătoarea și pescuitul sportiv, din punctul de vedere al propagandei naționale. Frumusețile naturale ale țării, sufletul deschis și primitiv al Românului în puține ocaziuni pot fi așa de bine cunoscute ca atunci când cutreeri munții și stai în contact strâns cu băștinașii. Altfel ți-se întipăresc în memorie imaginile și impresiile în fuga trenului sau cu prilejul unor recepții, și altfel în singurătatea codrului când spiritul îți este odihnit, înregistrează trainic tot ceea ce percepe ochiul și urechea.

Cine n'a auzit, apoi, despre așa numitele „vânători diplomatice” și „vânători politice”? Puțini știu câte foloase a tras unul dintre vecinii noștri și dușmanul nostru de totdeauna — în detrimentul nostru — de pe urma propagandei făcute cu multă dibăcie, prin vânătoare.

Ceea ce s'a făcut la noi până acum în această materie, este extrem de puțin. Dar un fapt patrecut de curând ne dă cele mai frumoase nădejdi: Președinția Consiliului de Miniștri sesizându-se de importanța pe care o are vânătoarea din punctul de vedere al propagandei naționale, a dat dispozițiunii Direcțiunii Economiei Vânătorului, să înființeze un teren de vânătoare pentru propagandă națională, — oferind mijloacele bănești necesare. Direcțiunea Economiei Vânătorului a hotărât să înființeze deocamdată un teren de cerbi.

Cum însă un asemenea teren nu se poate improviza într'un an sau doi, și cum pe de altă parte nevoia de a avea un teren de propagandă națională este presantă, — Direcțiunea Economiei Vânătorului probabil va încheia un aranjament cu Asociația Vânătorilor Ingineri Silvici din București, — pentru a-l arenda în scop de propagandă, o parte din terenul său Cașin-Soveja, teren care cu multă trudă și cheltuială a fost amenajat și cercuit.

Și de data aceasta, trebuie să subliniem faptul extrem de îmbucurător, că însăși Președinția Consiliului de Miniștri s'a sesizat de efectul propagandistic pe care-l are vânătoarea. Pătrunderea până în cele mai înalte cercuri conducătoare a unor convingeri de această natură, nu poate decât să dea cele mai bune speranțe acelor care luptă pentru așezarea vânătoarei românești la locul de cinste pe care-l merită.

(6)

● Vizita unor oaspeți germani la Societatea „Progresul Silvic“.

Vânătoarea românească a avut un nou prilej să servească interesele propagandei noastre naționale.

O delegație a organizației muncii germane în frunte cu D-l general Herzog, în cursul vizitei sale prin România a ținut să vadă și trofeul record mondial al D-lui ing. insp. silvic Romeo Stănescu. În acest scop, în ziua de 11 Februarie a. c. delegații germani au admirat trofeul amintit, expus în sala de lângă biblioteca Soc. „Progresul Silvic“. Oaspeții au fost primiți de D-nii ingineri consilieri silvici C. M. Bunescu și Valer Popovici, subadministratori C. A. P. S., precum și D-nii A. M. Comșin, Directorul Economiei Vânătorului, inginer insp. gl. silvic Valer Linția din partea Direcțiunii Economiei Vânătorului.

Vigoarea excepțională a cerbului nostru carpatin, care își găsește expresie în trofeul record Romeo Stănescu, a dat înalților oaspeți un prilej de adevărată desfătare vânătoarească și — poate — le-a încolțit în inimă dorința de a ne cerceta mai des.

Pentru zilele următoare, în cinstea oaspeților noștri, s'a proiectat o vânătoare de mistreți și lupi în regiunea Rupea din jud. Târnava Mare.

(7)

● Cadre vânătoarești în serviciul exterior al Casei Pădurii Statului.

Administrația C. A. P. S. în exercitarea atribuțiilor ce are în materie de gospodărie vânătoarească, face un nou pas în direcțiunea așezării pe baze solide a organizării sale exterioare, Simțindu-se necesita-

tea continuității în activitatea din exterior, printr'un ordin circular a dat dispozițiunile următoare:

— La fiecare Direcțiune regională, lucrările cu caracter vânătoresc și piscicultură în apele de munte, să fie încredințate unui inginer silvic din centrala Direcțiunii — dintre cei mai pasionați vânători, indiferent de grad, care pe cât este posibil să aibă stabilitate în Direcțiunea respectivă. Toate lucrările cu caracter vânătoresc și piscicol vor fi repartizate spre a fi lucrate, acestui inginer, care va fi colaboratorul directorului regional în această materie.

La Occale, pe lângă șeful de ocol, care de drept are în atribuțiunile sale și pe cele de acest gen, un brigadier silvic de preferință dintre cei de control, precum și doi pădurari de pază vor constitui ajutoarele prin intermediul cărora șeful de ocol va aplica pe teren toate dispozițiunile ce primește.

Aceste cadre, ținute la curent cu toate dispozițiunile vânătoarești și piscicole, vor forma un organ permanent pe toată țara și sunt menite a contribui la îmbunătățirea condițiunilor cinegetice dela noi. Nu înseamnă că restul personalului silvic nu va activa și de aci înainte în această direcțiune. Scopul urmărit este numai acela de a avea continuitate în lucrări. (8)

● Modificarea legii asupra portului și vânzării armelor.

Din cauza restricțiunilor impuse de starea excepțională prin care trece țara, vânătorimea românească a fost supusă unor formalități greoaie în ce privește portul armelor de vânătoare. Șirul acestor inevitabile neplăceri este departe de a se fi sfârșit.

Legea No. 677, asupra portului și vânzării armelor, publicată în M. Of. No. 173 din 24 Iulie 1941, a fost modificată și completată prin legea apărută în M. Of. No. 26 din 31 Ianuarie 1942.

Dacă noua lege aduce o îmbunătățire prin faptul că, dă și minorilor dreptul de a obține permise de port armă în anumite condițiuni. — În schimb menține formalitățile greoaie din trecut (art. 14) privitor la eliberarea nouilor permise (certificat de bună purtare, certificat dela cazierul judiciar și viza organelor militare). Ceea ce este mai grav, este faptul că legea face (prin art. 4 și 15) trimiteri la regulamentul ei de aplicare, regulament care n'a apărut încă nici pentru legea din 24 Iulie 1941, iar organele militare refuză să elibereze noi permise fără acest regulament. Este imperios necesar să se remedieze cât mai neîntârziat această stare de lucruri profund dăunătoare vânătorimii.

(8)

Vasile Cotta

● Evoluția pieței internaționale a lemnului în noua conjunctură de război.

Exportul European de lemnărie, cifrat anual la cea. 33—40 milioane m. c. lemnărie de diferite sortimente, a fost deținut până în anul 1938. de către 12 țări exportatoare, cari, potrivit situației lor geografice și a debușeurilor naturale, au avut următoarele cote:

Tările nordice (Norvegia, Suedia, Finlanda)	39,6%
Tările baltice (Estonia, Letonia, Lituania)	6,8 ..
U. R. S. S.	19,9 ..
Polonia	10,7 ..
Europa Centrală (Cehoslovacia, Austria)	11,7 ..
Tările Sudice (România, Iugoslavia)	11,3 ..
	100 %

Mai mult ca trei sferturi din exportul total de lemnărie al țărilor nordice e absorbit de piețele importatoare din Vestul Europei și din Bazinul Mediteranean.

Tările din Europa Centrală și Sudică își plasau deasemeni produsele lor forestiere în bazinul Mediteranean și o mică parte în țările din Vestul Europei.

Anexarea Austriei la Germania, făcută în Septembrie 1938 și a Cehoslovaciei în Martie 1939, a dus la dirijarea întregului stoc pentru export al acestor țări, spre interiorul Germaniei, reducându-se prin aceasta exportul total de lemnărie al Europei cu cca. 12%, fără a produce perturbări în structura celorlalte țări exportatoare de lemnărie.

Războiul germano-franco-polonez, izbucnit în Septembrie 1939, a modificat însă completamente structura exportului european de lemnărie.

Sub imperiul măsurilor de blocadă a Anglo-Francezilor, țările exportatoare din Bazinul Baltic, n'au mai putut trimite mărfurile angajate în țările din Vestul Europei, deoarece Germanii au declarat lemnul, pasta de celuloză și pasta de hârtie, drept material de război și orice transporturi încărcate cu aceste mărfuri riscau să fie scufundate.

Războiul Ruso-Finlandez, a făcut ca și puținele transporturi de lemnărie ce mai erau posibile, să fie evitate completamente.

În situația creată de conflictul armat european, comerțul de lemnărie s'a transformat în aprovizionări locale, în bazinul Mării Baltice și al Mediteranei.

De această situație au beneficiat Canada și U. S. A., cari au putut mări considerabil transporturile lor de lemnărie pentru Anglia, Franța și Belgia.

Lemnul din Congo-Belgian, a găsit plasamente rentabile pe piețele țărilor industriale din Vestul Europei.

Exportul european de lemnărie, în anul 1940, a fost prin excelență, format din lemnul românesc și iugoslav.

Înainte de izbucnirea conflictului armat germano-anglo-francez, existau în Europa două piețe pentru comerțul de lemnărie din Europa:

- a) piața Baltică, formată din țările baltice, Suedia, U. R. S. S., Finlanda, Norvegia și Polonia, cari dețineau 75% din comerțul total de lemnărie al Europei,

- b) piața Sud-Estică, formată din România-Iugoslavia și Austria cari dețineau restul de cca. 25%.

Prețurile lemnului românesc și iugoslav erau determinate de cotațiunile lemnului din Nord, dela bursa din Londra.

În anul 1940, prin desființarea aproape totală a pieții baltice, prețurile lemnului din România și Iugoslavia au încercat majorări sensibile, putând fi dictate de exportatori, ce-au impus totodată caetele lor de sarcini a produselor exportabile.

În cronică lemnului din lunile Aprilie și Mai 1940, sugeram exportatorilor noștri să nu se grăbească de a angaja comenzi mari și cu termene lungi de livrare, pentru că numai în acest mod pot beneficia realmente de majorările de prețuri ce survineau dela o lună la alta.

Poziția României în comerțul internațional al lemnului.

Datorită situației internaționale, poziția României în compartimentul comerțului european de lemnărie a devenit excepțional de bună, astfel încât, în anul 1940, România a avut cuvântul hotărâtor pe piața internațională a lemnului.

Caracteristica exportului forestier al României, în anul 1940, o formează deplasarea produselor exportate spre țările cu devize forte.

Exportul forestier spre Ungaria și Germania a scăzut din cauza funcționării defectuoase a convenției de plăți cu aceste țări, dar în schimb, s'au mărit cantitățile exportate în Siria, Palestina, Egipt și chiar în Anglia.

Toate țările cereau cantități mari de lemnărie pentru nevoile armatelor engleze, australiene, etc. cât și pentru consumul intern. Transporturile pentru Orientul apropiat cum ajungeau în Byrouth, Tel-Aviv, Haiffa sau Alexandria erau distribuite armatelor direct din vapoare.

Se cereau orice dimensiuni și de orice calitate.

Italia a importat cantități mari din România pentru Libia și Abisinia prin porturile Bengazi și Masaua.

Turcia, care în ceilalți ani avea angajamente mari de lemnărie din Polonia, a importat în 1940 din România cca. 30.000 m³ cherestea de brad și cca. 20.000 m³ lemn de mină.

În anul 1940, România a avut mari cereri de lemnărie din toate țările din Bazinul Mediteranean! Europa de Vest, Africa de Nord și

America de Sud. Exportul a fost însă limitat din cauza greutăților de navigație și a lipsei liniilor de navigație ce au fost desființate în majoritate.

Exportul lemnului european în 1941.

Războiul european, declanșat în 1939, a trecut în anul 1940 peste Franța, Danemarca, Belgia, Olanda, Norvegia și s'a extins în 1941 cuprinzând Iugoslavia și Grecia pentru a se localiza în vara trecută pe frontul din Răsărit sub forma unei coaliții a tuturor țărilor din Europa, în frunte cu formidabila armată a Germaniei.

Datorită desființării liniilor de navigație, ce formau baza transporturilor de lemnărie, din cauza eflinătății lor, față de transporturile feroviare, exportul european de lemnărie s'a redus în 1941 la aprovizionări locale dela un port la altul.

Transporturi mai mari s'au putut face în Marea Neagră în lunile Martie—Mai 1941, pentru U. R. S. S. și Turcia, celelalte mări fiind transformate în teatre de operațiuni.

Exportul lemnului Românesc în anul 1941.

Sub influența factorilor externi, ce-au dus la suprimarea treptată a tuturor căilor de comunicație pe apă, exportul de lemnărie al Europei a fost redus în anul 1941, ajungând să fie determinat numai de transporturile locale de coastă, efectuate între porturile aparținând aceluiaș bazin maritim (Marea Baltică, Marea Adriatică și Marea Neagră).

La aceste transporturi trebuiesc adăogate și transporturile transoceanice din Atlantic, sub forma convoaelor armate, ce-au asigurat plasarea lemnului canadian în insulele britanice.

În anul 1941, România, prin poziția sa geografică, a avut un export de lemnărie în toate lunile, mai mare în primele 6 luni, când s'au exportat cantități mai mari în bazinul Mării Negre cu destinația Turcia și U. R. S. S., și mai mic în restul anului.

Pentru a ne face o idee precisă de modul cum a evoluat exportul nostru forestier în anul 1941, dăm mai jos cantitățile de lemnărie, pe sorturi, exportate în anii 1939, 1940 și 1941, exprimate în tone metrice:

Felul materialului	1939	1940	1941
lemn de foc	23.064	—	510
lemn rotund pt. gatere	24.081	10.296	5.964
lemn de mină	22.677	12.225	667
lemn pentru hârtie	32.889	15.705	5.248
traverse	1.299	700	306
cioplitură	37.408	18.274	—
doage	3.605	938	115
cherestea	574.210	266.810	115.215
părți de lăzi	25.011	11.399	—
%	100	49	19

Din compararea cantităților de lemnărie exportate în anii 1939—1941, reese că exportul de lemnărie a fost redus cu 51% în 1940 și cu 83% în 1941, fiind o consecință a greutăților de export provocate de complicațiile internaționale ce-au dus la desființarea majorității liniilor maritime de navigație.

Pe natură de esențe forestiere, s'au exportat următoarele cantități de lemnărie:

	1939	1940	1941
lemn de foc	28.064	—	510
lemn rotund foioase	10.639	5.629	3.553
lemn rotund rășinoase	68.959	23.227	8.327
cioplitură rășinoase	36.464	18.078	—
cioplitură foioase	2.243	896	306
doage	3.605	938	115
cherestea brad	497.651	250.821	104.217
cherestea foioase	76.559	15.989	10.998
	749.244 tone	336.977 tone	128.025 tone

Baza exportului nostru forestier o formează cherestea de brad, care reprezintă până la 80% din totalul cantităților exportate, după care urmează lemnul rotund de rășinoase și cioplitura de brad.

Foioasele reprezintă 6—12% din totalul exportului forestier.

Deoarece în anul 1941, majoritatea exportului nostru forestier este format din cherestea de rășinoase, dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate în anii 1939—1941.

	1939	1940	1941
Anglia	63.670	14.721	—
Olanda	7.574	2.153	—
Belgia	1.450	—	—
Franța	1.157	722	—
Germania	120.554	31.148	37.123
Ungaria	54.989	17.299	—
Italia	49.094	15.684	4.527
Grecia	29.075	21.684	—
Turcia	8.008	9.245	5.810
Palestina	30.621	48.898	—
Siria	27.350	26.179	—
Egipt	65.565	51.097	—
U. R. S. S.	—	—	56.691
Alte țări	34.544	11.991	66
	497.651 tone	250.821 tone	104.217 tone

În anul 1939 s'au exportat cantități mari de lemnărie pentru Germania, Italia și Ungaria.

În anul 1940, exportul nostru de rășinoase a fost dirijat spre țările cu devize forte, adică: spre Egipt, Siria, Palestina, Olanda și Anglia.

Exportul din 1941 a fost determinat de posibilitățile de transport, adică în Germania cu vagoanele C.F.R. și în Turcia, U. R. S. S. și Italia cu vapoarele S.M.R.-ului pe Marea Neagră și cu șlepurile N.F.R.-ului pe Dunăre.

Peste 50% din totalul cantității de cherestea de rășinoase și aproape jumătate din exportul forestier total al României din 1941, a fost absorbit de Uniunea Sovietică, pentru lichidarea leilor noștri rămași în Basarabia.

Cantitatea de 5.663 vagoane cherestea vândută U. R. S. S.-ului și care a fost livrată în lunile Martie—Mai 1941, prin porturile Galați și Constanța, a fost transportată cu vasele sovietice în porturile Odesa, Nicolaev, Sevastopol, Feodosia, Mariopol și Rostov.

Majoritatea materialelor livrate în 1941 U. S. R. S.-ului a reintrat însă în patrimoniul Statului Român, sub formă de captură de război.

Tot în anul 1941 s'au mai exportat:

bușteni de foioase pentru Elveția (264 vag.) și Turcia (45 vag.).

lemn pentru mine în Turcia (241 vag.).

lemn pentru hârtie în Italia (438 vag.) și Bulgaria (32 vag.).

După înlăturarea pericolului bolșevic dela Prut și gurile Dunării, s'au expedit din Galați în lunile Iulie—Octombrie 1941 cca. 450 vagoane cherestea de brad, fag și lemn pentru celuloză, cu destinația Italia, aflate în depozitele Soc. „Foresta”.

Materialele au fost transportate cu șlepurile pe Dunăre și Sava până la ultimul port navigabil, de unde au fost expediate în Italia de Nord cu vagoane C. F.

Reducerea exportului nostru forestier a fost determinată și prin măsurile luate de Ministerul Economiei Naționale de a nu se mai exporta lemnul subtire de rășinoase, destinat pentru fabricile de celuloză din Italia și Germania.

Ing. Vasile C. Filip

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

Die Prüfung nichtmetallischer Baustoffe. Hrsg. v. Otto Graf, vol. III din Handbuch der Werkstoffprüfung, hrog. v. E. Siebel. XXVI, 800 pag. Berlin: J. Springer 1941.

Al treilea volum din seria de şase volume privitoare la încercarea materialelor, scoasă sub îngrijirea prof. Erich Siebel cu concursul institutelor pentru încercarea şi studiul materialelor de pe lângă şcolile superioare, soc. Kaiser-Wilhelm şi industria din Germania şi al Institutului de încercarea materialelor din Zürich, cuprinde încercarea materialelor nemetalice. Acest volum este prelucrat sub îngrijirea prof. O. Graf de mai mulţi specialişti în materialele din categoria celor nemetalice.

Din bogatul material pe care îl cuprinde volumul acesta, direct interesantă pentru noi este partea privitoare la încercarea lemnului de construcţie tratată de Dozent Dr.-Ing. habil. K. Egner, Dr. W. Erdmann, Oberingenieur F. Kaufmann, Prof. Dr.-Ing. F. Kollmann, Prof. Dr. J. Liese şi Prof. Rr. R. Trendelenburg şi partea privitoare la încercarea cleiurilor tratată de Dr.-Ing. habil. E. Mörath.

După examinarea procedeeleor de determinare a speciei şi de cercetare a structurii lemnului, de apreciere a însuşirilor de creştere (mersul fibrelor, nodurile, inelul anual), se trece la expunerea procedeeleor

de măsurare a umidităţii, umflăturii, contragerii şi greutateii specifice a lemnului.

O extensiune deosebită are capitolul încercării rezistenţelor lemnului la compresiune, flambaj, întindere, încovoiere, forfecare, isbire, despicare, torsiune, solicitări repetate şi uzură, şi al măsurării durităţii şi elasticităţii.

Urmează studierea comportării lemnului faţă de ciuperci, insecte şi foc, duşmani ai lemnului care mult timp l-au scos dintre materialele superioare de construcţie, prezentarea metodelor de încercare a lemnelor impregnate cu diverse substanţe prezervative, spre a se vedea puterea fungicidă, insecticidă şi ignifugă, precum şi compoziţia şi provenienţa acestor substanţe.

Un capitol special se ocupă de problemele în legătură cu încercările plăcilor uscare le construcţie, materiale fabricate din lemn, care au câştigat o foarte extinsă întrebuinţare în construcţii.

Comun tratării tuturor problemelor de mai sus este prezentarea critică a metodelor şi procedeeleor de încercare întrebuinţate până acum şi a rezultateleor încercărilor executate după normele în vigoare, evidenţierea condiţiunilor de îndeplinit pentru obţinerea unor cifre practice valabile şi stabilirea nevoilor încă de împlinit de studiile şi încercările materialeleor.

Forma și mărimea pieselor de probă, locul de unde să fie luate probele, mersul fibrelor și inelelor anuale față de direcțiile solicitărilor, umiditatea probelor sunt elemente la care se referă toate considerațiunile ce se fac asupra fiecărui fel de încercare a lemnului și aplicării rezultatelor în practică. În modul acesta se lămurește, în mare măsură, neînțelegerea multor din însușirile lemnului și se deduc condițiunile unei bune întrebuintări a acestui material în construcție.

Partea privitoare la încercarea cleiurilor prezintă mai întâi o clasificare a cleiurilor după materialele de bază din care sunt preparate, o analizare a compoziției chimice a cleiurilor și a mijloacelor de determinat însușirile lor. Se arată apoi încercările pieselor înclaiate, care constau din analiza chimică pentru identificarea naturii cleiului întrebuințat, din încercări mecanice pentru stabilirea rezistențelor și din încercări biologice pentru a se vedea comportarea față de bacterii și ciuperci.

Deasemenea, cunoștințe interesante în legătură cu lemnul și materialele fabricate din el sau cu materiile întrebuințate în industriile consumatoare de lemn, sunt cuprinse în partea privitoare la încercarea hârtiei și cartonului ca material de construcție (tapete, cartoane gudronate,

etc.), în partea care tratează însușirile gudrocanelor și asfalturile (gudrocanele pentru impregnat lemnul, carbolineumul pentru spoit lemnul, cartoanele și plăcile de fibră pentru izolație) și în aceea a încercării vopselelor.

Evident nu sunt lipsite de interes și celelalte părți din această carte privitoare la ciment, beton, sticlă, piatră, mortare, etc., atât prin cifrele pe care le oferă pentru practică, cât mai ales pentru imaginea de ansamblu, din care se văd căile urmate în studiul diverselor materiale, stadiul în care s'a ajuns și prin aceasta lipsurile pe care le are încă cunoașterea lemnului față de celelalte materiale.

Cunoașterea cât mai largă a încercării materialelor poate conduce deasemenea la o bază solidă de lucru pentru realizarea unor cât mai uniforme metode și procedee de încercat, fapt care ar face mai ușor comparabile rezultatele obținute la diverse materiale.

În marea mulțime de publicații apărute în domeniul încercării materialelor în vremea din urmă, se simțea tot mai acută nevoia unei priviri de ansamblu. Această sinteză este realizată în condițiuni optime de volumele apărute din seria *Handbuch der Werkstoffprüfung*. Volumele următoare sunt așteptate cu deosebit interes.

N. Ghelmezii

HOLZ ALS ROH- UND WERK-
STOFF.

Anul 4 (1941), Caietul 11 (Nov.).

B. Huber, W. Holdheide și K. Raack.

Zur Frage der Unterscheidbarkeit des Holzes von Stiel- und Traubeneiche.

Deosebirea dintre lemnul de stejar și gorun.

Deosebirea anatomică dintre lemnul de stejar și gorun este o problemă încă nerezolvată. Autorii articolului au făcut numeroase încercări de determinare luând în considerare toate elementele anatomice ale lemnului, mărimea, frecvența, așezarea lor, etc. S'a ajuns la un procedeu de determinare care nu dă însă mai mare siguranță decât 90% pentru gorun și 75% pentru stejar

Th. Ploetz:

Versuche über den Aufschluss des Holzes.

Încercări asupra descompunerii lemnului.

Găsirea unui procedeu de preparare a celulozei, care să asigure un randament mare și un produs stabil, are deosebită importanță în industriile care prelucrează mai departe celuloza pe cale chimică. Autorul arată că printr-o prealabilă preparare a lemnului cu acizi dibuți la temperatură ridicată se obțin rezultate foarte bune. Se arată

condițiunile aplicării procedului în diferitele cazuri de prelucrare chimică a lemnului pentru obținerea celulozei.

K. Egner și H. Sinn:

Über die Holzrocknung mit Grossschaukeln.

Asupra uscării lemnului cu balansoare mari.

Se arată rezultatele încercărilor făcute cu balansoare mari, încercări prealabile fiind făcute încă din 1939 cu balansoare mici.

Încercările au fost făcute în șoproane închise, în aer liber și în șoproane încălzite, scândurile fiind așezate în diferite feluri.

Articolul este foarte interesant.

Mici comunicări:

Congresul Academiei pentru studiul construcțiilor în Passau la 10-11 Oct. 1941.

Caiete de sarcini pentru celuloza în Finlanda.

Industria tanantelor în Norvegia. Materii prime noi pentru fabricarea celulozei.

Fabricarea celulozei și hârtiei în Finlanda.

Mărirea fabricării fibrelor artificiale în Franța.

Standardizarea gaterelor.

Dimensionarea schelelor de lemn.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 51 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

H. Janssonius: Anatomische Bestimmungstabelle für die javanischen Hölzer.

V. Dieterich: Forstliche Betriebswirtschaftslehre.

H. Herklotz și O. Biermann: Sägetechnische Prüfungsfragen für den Sägewerker.

H. Narath: Holzbearbeitungsmaschinen.

K. Berlit: Belastungen und Beanspruchungen im Hochbau (Mauerwerk, Holz und Stahl).

Un tabel cu însușirile și întrebuințările lemnului de mahon.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE,

Nr. 4/1941.

A. Bourquin:

La récolte des écorces à tan dans les coupes d'hiver.

Recoltarea scoarței de tanin din tăierile de iarnă. (8 pag.).

Recoltarea scoarței de tanin nu se poate face decât de pe arborii în sevă.

Din cercetări făcute în Germania și în Elveția rezultă că se poate recolta scoarța și primăvara din tăierile făcute iarna, căci seva circulă și în arborii doborâți.

Calitatea scoarței recoltată este foarte variabilă. Cantitatea de muncă depusă este mai mare, deci și prețul muncii. Lemnul rămas iarna în scoarță, odată cu revenirea sezo-

nului frumos, este expus bostrichizilor.

Karl-Alf. Meyer:

La haie, un type forestier du moyen âge.

Hățişurile, un tip forestier din Evul Mediu. (6 pag.).

Flora forestieră elvețiană n'a suferit schimbări frapante de cel puțin 2000 ani. În acest timp ea a fost supusă la tratamente foarte variate, mergând de la devastare la îngrijiri culturale din cele mai rafinate.

Asupra acestui tip forestier s'a scris îndeajuns. Autorul articolului dă ceva indicații bibliografice.

În articol pretinde a spune ceva nou.

Între marile defrișări și primele manifestări ale lipsei de lemn, adică în cursul secolelor XIII—XVIII, importanța pădurei a fost eclipsată de acela a pășunii, în regiunile dens populate.

Speciile care compun aceste haturi sunt de lumină, stejarul pedunculat dominând chiar dacă în apropiere este și gorunul.

Acest tip forestier procură populației de la țară lemn de foc și pentru întrebuințări rurale, formând în același timp și hotar între proprietăți.

Tipul este sinonim cu ceea ce francezii numesc bocage, englezii hedgerows sau enclosures, germanii Knicks, Strut. Loh.

F. Roten:

Compte rendu du cours sur les avalanches, donné aux fonctionnaires forestiers suisses, du 15 au 21 Décembre 1940. (7 pag.).

Dare de seamă a cursului asupra avalanșelor predat personalului forestier la

15—21 Dec. 1940. (Urmare și sfârșit).

3. Meteorologie și avalanșe cu d-l Chr. Thams.

4. Demonstrații și lucrări pe teren — cu d-l Jost.

M. B.:

De la force de résistance des constructions en bois.

Despre forța de rezistență a construcțiilor de lemn. (2 pag.).

Prof. E.-J. Moe din Oslo a studiat gradul de rezistență, la acțiunea diverselor catastrofe, a caselor de lemn, de cărămidă și de beton.

Dacă la incendiu — cum este și natural — cele de lemn sunt cele mai expuse, în schimb în caz de bombardament ele s'au dovedit mult mai rezistente decât celelalte. Sunt constatări făcute în Norvegia și Finlanda.

Nr. 5/1941.

M. Petitmermet:

Aperçu sur notre ravitaillement en bois. (6 pag.).

Privire asupra aprovizionării noastre cu lemn.

În cursul celor 10 ani cari au precedat războiul actual, pădurea elvețiană a produs anual în medie 2.020.000 m³ lemn din care 1.370.000 m³ (45,4%) lemn de lucru și 1.650.000 m³ (54,6%) lemn de foc și de hârtie. Aceste cantități nu acoperă nevoile țării, căci se importă încă 226.770 m³ lemn de lucru brut, 128.000 m³ cherestea și 323.400 m³ lemn de foc și pentru hârtie (678.170 m³ în total). Consumul total al țării a fost de 2.657.500 m³.

Nevoile în lemn sunt și mai mari azi din cauza lucrărilor cerute de apărarea națională. Importul de benzină și cărbuni este micșorat cu mult, astfel că mulți din cei ce abandonase folosirea lemnului trebuie să revie.

Se arată planul de lucru stabilit pentru a se putea face față cât de cât nevoilor, din pădurile țării.

A. Bourquin:

Des écorces! Encore des écorces! (2 pag.).

Scoartă! Mereu scoartă!

Războiul obligă Elveția și în ceea ce privește produsele tanante să se limiteze la ceea ce poate produce. Isoarele indigene sunt trei: lemnul de castan, cel de stejar și cel de rășinoase. Exploatarea primelor două categorii nu poate fi extinsă prea mult. În schimb exploatarea scoarței de molid se poate face pe o scară mai mare.

Se face un apel în acest sens.

În anul precedent recolta a atins 2000 tone, depășind cu 600 tone media celor 2 ani precedenți. Și această cantitate este insuficientă.

Prețul de vânzare al scoarței a crescut ca să se poată exploata cât mai mult. Se vor organiza și cursuri speciale.

A. Barbey:

Reminiscences de la forêt yougoslave. (3 pag.).

Reminiscențe din pădurea iugoslavă.

Câteva cuvinte despre pădurile de stejar ale Serbiei; pinetele din Bosnia (o rasă bosniacă a pinului negru); resturile de Pinus leucodermis (o specie vecină cu pinul negru, și ea calcicolă); Picea omorica din re-

giunile muntoase ale Serbiei, Bosniei și Muntenegrului; regiunea de Karst; pădurile de munte constituite din molid, brad, fag, arțar.

*** :

Convention relative aux livraisons d'écorces à tan pendant l'année 1941.

Convenție relativ la livrarea scoarței de tanin pentru anul 1941.

Intre asociația producătorilor indigeni de scoarță și asociația proprietarilor fabricilor de tăbăcit. Primii se obligă să producă mult, cei de al doilea să cumpere tot.

Scoarța trebuie să fie:

Cea de molid: sănătoasă, uscată, fără mucegalu, fără prea mulți solzi, livrată în ruloari.

Cea de stejar: sănătoasă, uscată, netedă, provenind dela arbori de 20-30 ani.

Prețul a 100 kg este fixat la 14.II. 1941, la 12 fr. pentru molid și 20 fr. pentru stejar.

*** :

Arrêté du Conseil fédéral concernant l'extension des cultures et la compensation de défrichement.

Hotărîrea Consiliului federal privind extinderea culturilor și compensarea defrișărilor. (1 pag.).

Un plan federal a hotărît să se defrișeze o suprafață păduroasă de 2000 ha pentru ca terenul să se dea cultivei agricole.

În schimb, prin compensație, să se planteze o suprafață egală în regiunile de munte.

Statul acordă în acest scop o subvenție. Deasemenea, Cantoanele sunt autorizate să perceapă o taxă de 1-10 franci de fiecare ar defrișat, pen-

tru a constitui un fond de ameliorațiuni forestiere.

Decretul intră în vigoare la 1.IV. 1941.

*** :

Circulaire Na. 64 de l'Office de guerre pour l'industrie et le travail concernant la fourniture d'écorce à tan (1 pag.).

Circulara Nr. 64 a Oficiului de războiu pentru industrie și muncă, privind furnizarea scoarței de tanin.

Annales de l'Institut de recherches forestières. Vol. XXI, fasc. 2; 244 pages; 1939; 12 fr.

Cuprinde:

1. H. Knuchel: Recherches sur le façonnage et l'utilisation des bois de feu.

Cercetări asupra fasonării și utilizării lemnului de foc. (Prima comunicare).

2. H. Burger: Propriétés physiques des sols boisés et nus. 4-ème communication: La forêt, source de santé et lieu de délassement.

Proprietățile fizice ale solurilor împădurite și goale.

Comunicarea a 4-a: Pădurea izvor de sănătate și loc de destindere.

3. W. Naegeli: Mesures de lumière en plein champ et à l'intérieur de peuplements.

Măsuri de lumină în plin câmp și în interiorul arboretelor.

4. H. Burger: De l'accroissement en plein champ et à l'intérieur de l'appareil foliaire. 4-ème communication.

Despre creșteri în funcție de arbore și aparatul foliaceu. Comunicarea a 4-a.

5. K.-A. Meyer: Alternance des essences et répartition ancienne du chêne en Suisse occidentale.

Alte:nanța speciilor și repartizarea din trecut a stejarului în Elveția occidentală,

Nr. 6/1941.

J. P. C.:

Hérédité et sélection.

Ereditate și selecțiunea, (5 pag.).

Sam. Aubert:

A propos de la colonisation des sols rocheux. (3 pag.).

Despre colonizarea solurilor stâncoase.

Arătând cum natura lucrează pentru acoperirea cu vegetație a unui teren stânccs, indică unele specii ierboase sau lemnoase cari se instalează mai întâiu: *Globularia cordifolia*, *Campanula pusilla*, cimbrul, *Salix retusa*, o specie de *Citissus*, ș. a.

H. B.:

Divers sur le parc national suisse de l'Engadine.

Asupra parcului național elvețian din Engadina.

S'au împlinit 25 ani dela înființarea acestui parc. Cuprinde azi 160 km², repartizați pe teritoriul a 4 comune. Aceste comune primesc indemnizațiuni anuale. În perioada 1914—1939 li s'a plătit 700.000 fr.

Se dă variația numărului diferitelor specii de animale: Cerbii s'au înmulțit dela 20 căți erau în 1919 la 350 exemplare în 1939. Căprioarele dela 40 la 2000, Caprele negre dela 600 la 1300, Mufionii (introduși în 1924) dela 12 la 88.

Flora și fauna parcului sunt sus-trase la orice intervenție din partea omului.

***:

Instructions du 25 Mars 1941 pour l'exécution des défrichements.

Instrucțiunile din 25

Martie 1941 pentru executarea defrișărilor.

Nr. 7/1941.

A. Barbey:

La plus grande peuplerie d'Europe.

Cea mai mare suprafață cu plop din Europa. (7 pag.).

Este vorba de marea suprafață mlăștinoasă dela Nord de lacul Bourget din Franța (situată între Lyon, lacul Geneva și Aix-les-Bains) care începând din 1936 a fost plantată de Serviciul de reîmpăduriri din Chambéry, folosind popul de Canada.

Suprafața plantată are 750 ha. Plantația s'a făcut cu exemplare de 3 ani având 3—4 m înălțime. Distanța de plantat a fost 4—5 m.

În prealabil s'a făcut 54 km canale de drenare, de 3 categorii, cele principale având o înclinare de 1‰.

Intrucât terenul era acid, la fiecare exemplar, în momentul plantării, s'a pus 500 g șgură de defosforațiune.

Plantația este amenințată însă de a fi atacată de *Saperda carcharias* L.

H. Badoux:

Projets de réorganisation forestière dans le canton de Berne.

Proiecte de reorganizare forestieră în Cantonul Berna. (3 pag.).

Emile Basset:

Les gros chênes de la forêt communale de Goumoëns-la-Ville.

Stejarii groși din pădurea comunală Goumoëns-la-Ville. (1 pag.).

Este vorba de arbori de dimensiuni mari pe care-i produce o porțiune anume din pădurea comunală, constituind obiect de exploatare după amenajament.

***:

Extraits du rapport de gestion pour 1940 de l'Inspection fédérale des forêts.

Extrase din raportul de gestiune din 1940 al Inspecției federale a pădurilor. (3 pag.).

Interesante date privind activitatea administrației forestieră elvețiană în cursul anului 1940.

Ch. Gut:

Abri transportable pour bûcherons.

Adăpost transportabil pentru tăietorii de lemne. (1 pag.).

Se dă fotografiile a două barăci mici de adăpost pentru lucrătorii cari lucrează în pădure. Aceste adăposturi au următoarele dimensiuni: 3×3 m deschis și 3×1,50 m închis.

Nr. 8/941.

E. Graff:

A propos des défrichements.

În legătură cu defrișările. (6 pag.).

Autorul arată că nu trebuie să se alarmeze lumea prea mult de faptul că împrejurările grele prin care trece acum Europa au dus la hotărîrea de a se defrișa câteva sute de ha pădure pentru a se da terenul agriculturii. De altfel se vor face plantații în compensație în regiunile de munte.

Arată că în decursul vremurilor suprafața pădurilor Elveției a variat tot funcție de împrejurări.

F. Roten:

Une canalisation originale en bois de mélèze.

O canalizare originală cu lemn de larice.

S'au împlinit 100 ani de când izvoarele de apă caldă dela Pfäfers au fost captate dintr'un loc inaccesibil și duse la 4 km distanță la

Bad Ragaz. Conducta folosită a fost făcută din lemn de larice și construită ca un butoi, având 10 doage legate cu cercuri de fier. Temperatura apei care la origină este de 37°, se răcește până la instalațiile de băi numai cu 1,5°—2°.

Tuburile durează 30 ani.

Incercările făcute în anii din urmă de a se înlocui conducta de lemn cu o alta din alt material decât lemn n'au dat rezultate concludente, așa că s'a rămas și pe mai departe tot la lemn.

C. Albisetti:

Le peuplier. De son importance forestière et économique.

Plopul. Despre importanța sa forestieră și economică. (2 pag.).

Numeroasele fabrici de furniruri și mobilă din Elveția au nevoie de mult material, care în parte era adus din străinătate.

Azi când granițele sunt închise impune ca proprietarii de păduri să se gândească la folosirea plopului, pentru care s'ar găsi și locuri potrivite și prețuri remuneratorii.

Aug. Barbey:

La forêt: Usine de carbonisation.

Pădurea: uzină de carbonizare. (2 pag.).

Se dau date privind fabricarea cărbunelui de lemn în Franța meridională necesar gazogenelor, folosindu-se niște cuptoare tip „Magnein“. Fiecare cuprinde 4—5 steri. Lemnele de fag, stejar, frasin, cireș, teiu se taie în bucăți de câte 1 m. Un ster produce 55—65 kg cărbune din lemn moale și 65—85 kg din lemn tare. Patru cuptoare produc, în 48 ore, 10000 kg cărbune. Un m³ cărbune de lemn atârână 200—250 kg. Puterea calorică este de 7500—8000 calorii la kg.

At. Har.

I N F O R M A Ț I U N I

Revista a apărut cu întârziere din lipsă de hârtie.

— D-1 Ing. Dem. Sburan profesor cu titlu provizoriu la catedra de drumuri și instalații de transporturi forestiere și mașini unelte dela Facultatea de Silvicultură a Politehnicei din București a fost definitivat în postul ce ocupă. (Mon. Of. 18 din 22.I.942).

— Prin decizia ministerială Nr. 1955 din 23 Ianuarie 1942, d-1 Cornel Popescu director în Administrația centrală a Ministerului a fost numit membru în Consiliul de protecție al pădurilor în locul d-lui inspector general administrativ V. Florescu.

— D-1 Neagoș Nic. ing. șef silvic se menține în centrul Inspectoratului silvic Focșani, revenindu-se asupra repartizării D-sale la Serv. silvic județean Covurlui. (Mon. Of. 15/942).

— D-1 Gheorghiu Ion ing. șef silvic, din Centrul Direcției Silvice se repartizează la cerere, pe data de 15.I.1942, ca șef la Serv. silvic județean Covurlui.

— D-1 Ing. silvic Frigură D. a fost reprimat în serviciul silvic al statului, la Casa Pădurilor Statului, pe data de 1 Febr. 1942, fiind repartizat ca șef al ocolului silvic Tismana (Mon. Of. 33/942).

— D-1 I. Berliba Boris ing. silvic a fost primit în Serviciul Casei Pădurilor Statului pe data de 15.II.a. c.

și repartizat ca șef al ocolului silvic Talmaz din Basarabia.

— D-1 Ing. subinsp. silvic Vasile Rusu a fost mutat dela Serv. silvic județean Alba în Centrul Inspectoratului silvic Alba Iulia.

— Pe data de 1 Ianuarie 1942, au fost numiți în Administrația Casei Pădurilor Statului următorii ingineri silvici: N. Damian inginer șef silvic și Dincă Dumitru, Iordache Mircea, Budiu Emil, Popescu Stelian ingineri stagiați silvici (Mon. Of. Nr. 21/942).

— D-1 Ing. șef Mih. Ștefănescu a fost mutat, în interes de serviciu, dela Școala de brigadieri silvici Gurghiu (Târgoviște) la conducerea Serviciului silvic județean Alba. (Mon. Of. 24/942).

— D-1 Ing. Popescu D. Ioan fost ajutor al ocolului silvic Cislău a fost pus în disponibilitate din serviciul Casei Pădurilor Statului pe data de 17 August 1941.

— Ministerul de agricultură și domeniilor a fost autorizat prin Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 8/942 să angajeze temporar 95 funcționari pentru Direcțiile regionale silvice Chișinău și Cernăuți pendinte de Administrația Casei Pădurilor Statului. (Mon. Of. 19/942).

— Prin Decizia Ministerului Agriculturii și Domeniilor Nr. 1264/342 s'a aprobat rezultatul examenului Inginerilor Șefi Silvici, candidați la gradul de Subinspector silvic, în ordinea clasificăției astfel după cum urmează:

Fedeleş Constantin, Mircea Emilian, Niculescu S. Victor, Băncilă Mircea, Popescu D. Ioan, Dumitrescu Aurel, Anghelide P. Mihai, Predescu Gheorghe, Stelorian Dan, Vlad Ioan, Dan Constantin, Nicolau V. Gh. Bărlad, Petrescu Nicolae, Coban Diomid, Amzărescu Constantin, Ciolac Daniel, Manolescu C-tin, Marinescu M. Mihail, Gherghieş Constantin, Cojoc Gheorghe, Nişescu C-tin, Ursu Victor, Neagoe Nicolae, Stancu Sărbu, Constantinescu Gh. C-tin, Bimbaşu Alexandru, Popescu C. Sinaia, Constantin I. Ioan, Andreescu Andrei, Baranowschi Vladimir, Gheorghiu Ioan, Lugojanu Lucian, Răpeanu I. Ioan, Vasilescu Grigore, Florescu Gh. Ilie, Dinulescu Gh. Ioan, Mişescu Ioan, Constantinescu Al Ioan, Mircea Romulus, Anăreescu Grigore, Belcea Traian, Brebenaru Gheorghe, Popovici Iosif și Melenciuc Alexandru.

— In Mon. Of. Nr. 26 din 31 Ianuarie 1942 a apărut Decretul-Lege pentru „modificarea unor dispozițiuni din legea Nrr. 677/341 asupra portului și vânzării armelor“.

— Prețurile de vânzare ale pulberilor de vânat, notate mai jos s'au modificat cu începere dela 12 Februarie după cum urmează:

Pulbere de vânat fină în cutii a 200 gr., lei 335 kg.; idem în cutii a

1 kg., lei 300 kg.; pulbere de vânat extrafină, în cutii a 200 gr., lei 370 kg.; idem în cutii a 1 kg. lei 335 kg.

— D-l Ing. I. Andriescu-Cale Secretar general la Ministerul Lucrărilor Publice a ținut la Soc Națională de agricultură, în ziua de 22 Ianuarie a. c., o conferință tratând despre: „Pentru o politică a apelor“.

— In Mon. Of. 188 din 11 August 1941 a apărut Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 886 din 15 Iulie 1941, prin care se aprobă decretarea următoarelor noi monumente ale naturii: Cinci stejari seculari la Mănăstirea dintr'un lemn (Jud. Vâlcea); trei stejari seculari la Mănăstirea „Ghighiu“ din Jud. Prahova; Muntele Șesul Craiului din jud. Turda proprietatea bisericilor din comuna Posaga de Sus, în suprafață de 7 jug. 90 st. s.

— La Institutul de cercetări și experimentație forestieră sunt vacante următoarele posturi:

- 1 bibliograf (translator)
- 1 preparator
- 2 dactilograf(i)e
- 2 conductori silvici
- 3 brigadieri silvici
- 1 fotograf
- 1 laborant

Condițiunile de ocuparea lor sunt publicate în Mon. Of. Nr. 184 din 6 Aug. și Nr. 249 din 20 Oct. 1941. Concursul are loc la 15 Febr. 1942 ora 10. Cererile se primesc la Secretariatul Institutului în Șos. Kisselef 55 București până la data de 10 Februarie 1942.

DECRETE-LEGI

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

DECIZIE

(Mon. Of. Nr. 14 din 17 Ianuarie 1942).

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Având în vedere dispozițiunile legii de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor;

Având în vedere deciziunile noastre Nr. 33.976, 27.265, 29.820 și 38.563 din 1941;

Având în vedere referatul dela jurnalul d-lui secretar general pentru executarea lucrărilor referitoare la noua regrupare a organelor silvice centrale ale Ministerului;

În conformitate cu dispozițiunile decretului-lege Nr. 1.966 din 1933, completat cu legea interpretativă din 13 Iunie 1941;

Decidem:

Art. 1. Organele însărcinate cu dirijarea economiei forestiere sunt: de îndrumare, control și administrație.

Organele de îndrumare sunt: Consiliul tehnic al pădurilor, Îndrumarea economiei forestiere și Institutul de cercetări și experimentații forestiere (I. C. E. F.)

Pentru controlul îndrumării tehnice și gestionare sunt: Corpul inspectorilor de control general și Comisiunea mixtă de control gestionar.

Organele de administrație și gospodăria pădurilor sunt:

- a) Administrația Casei Pădurilor Statului (Caps) pentru pădurile Statului;
- b) Direcțiunea pădurilor persoanelor juridice, pentru pădurile instituțiilor publice și ale colectivităților;
- c) Direcția silvică, pentru pădurile particulare;
- d) Serviciul corecțiunii terenșilor și al ameliorării terenurilor degradate, ale cărui lucrări referindu-se la toate categoriile de proprietari funcționează independent de organele de administrație, lucrând pe lângă Secretariatul general al pădurilor;
- e) Serviciul corpului Invățământului silvic și al contabilității, urmând a lucra concomitent cu toate organele de îndrumare, control și administrație, va funcționa pe lângă Secretariatul general al pădurilor.

Art. II. Personalul existent la Direcțiile: Silvică, Pădurilor persoanelor juridice și Casa Pădurilor Statului, se încadrează și se reparațizează, pe data prezentei deciziuni, la Direcțiile și Serviciile silvice arătate la art. I, după cum urmează:

Nr. 964.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

DECIZIE

(Mon. Of. Nr. 16 din 20 Ianuarie 1942).

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Pentru a stabili modul de funcționare a Comisiei mixte de control gestionar, prevăzută de art. 5, a deciziei noastre Nr. 38.189 din 1 Decembrie 1941,

Decidem:

Art. I. Comisia mixtă de control gestionar se compune din 3 membri și anume: doi ingineri silvici și un expert contabil, din cadrul ministerului, care vor funcționa sub președinția celui mai mare și mai vechiu în grad dintre cei doi ingineri.

Art. II. Controlul gestionar se extinde asupra tuturor instituțiilor silvice, pendinte sau controlate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor și anume: Casa Pădurilor Statului, Direcția silvică, Direcția pădurilor persoanelor juridice și Institutul de cercetări forestiere.

Prin decizii speciale, comisiunea poate fi însărcinată și cu controlul gestionar al altor instituțiuni sau asociațiuni, unde se manipulează un ban public, angajat de vreun organ al Ministerului de Agricultură și Domenii, în interesul producției forestiere sau al valorificării lemnului.

Șefii instituțiilor de mai sus sunt obligați a pune la dispoziția comisiei întreg materialul documentar, pe care acesta l-ar găsi necesar pentru a-și îndeplini însărcinarea ce are.

Art. III. Comisiunea are următoarele obligațiuni:

a) Să execute din oficiu sau prin delegație cât mai dese descinderi inopinate la Administrațiile centrale și unitățile exterioare pendinte de acestea, pentru controlul:

Inventarului și al tuturor fondurilor în administrare;

Modului cum se execută bugetul la venituri și la cheltuieli;

Modului cum sunt ținute operațiunile contabile în bani și materiale;

Numerarului din casierii și al garanțiilor primite în păstrare;

Veniturilor, cheltuielilor, randamentului și rentabilității realizărilor;

Angajamentelor, evidenței și executării lor;

Aplicării legilor și regulamentelor financiare-contabile în vigoare.

b) Să examineze bilanșurile, conturile de gestiune și dările de seamă, care vor analiza separat venitul net rezultat din administrația patrimoniului forestier și separat rentabilitatea și beneficiul rezultat din

exploatările în regié, prezentate de instituțiile enumerate la art. II. înainte de depunerea lor la minister pentru aprobare.

Art. IV. Constatările comisiunii se vor consemna în procese-verbale, care vor fi semnate de membrii comisiei și șeful instituției sau unității supuse verificării sau delegatului său.

Art. V. Din constatările făcute comisiunea va trage concluziuni asupra:

Rolului economic sau social pe care îl îndeplinesc aceste instituții sau unitățile lor exterioare în raport cu sumele cheltuite;

Dificultățile de orice fel pe care le întâmpină aceste instituții;

Modul cum organele gestionare și cele de control își îndeplinesc îndatoririle ce au;

Prejudiciilor cauzate prin abuz, nereguli, neglijențe sau incapacitate, indicând suma și persoanele vinovate.

Art. VI. Pe baza concluziunilor, comisiunea va face propuneri concrete, care se vor depune prin Direcția de îndrumare și control din minister, pentru decizie și luare de măsuri.

Art. VII. În executarea îndatoririlor sale, comisiunea va fi ajutată de un secretar, delegat dintre personalul repartizat cu decizia Nr. 33.563 din 5 Decembrie 1941.

Art. VIII. D-1 șef al serviciului personalului din minister este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei deciziuni.

Data la 14 Ianuarie 1942.

Nr. 752.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

DECRET-LEGE

privitor la modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina

(Mon. Of. Nr. 41 din 17 Febr. 1942).

Art. I. Dispozițiunile art. 18, alin. 1 și 2, art. 20, 26 și 29 din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, astfel cum au fost modificate prin legea Nr. 134 din 1941, se modifică cum urmează:

Art. 18, alin. 1. — „Veniturile și cheltuielile Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, se vor fixa într'un buget propriu, care după verificarea lui de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, precum și de către Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor va fi aprobat prin lege.

Art. 18, alin. 2. — „Bugetul se va executa de Eforie sub supravegherea și controlul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, în ce privește administrarea și punerea în valoare a bunurilor Fondului, precum și de Mitropolia Bucovinei sub supravegherea și controlul Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor, în ce privește fondurile globale acordate Mitropoliei, drept contribuție pentru plata personalului bisericesc

din Bucovina, nevoile cultului și susținerea operelor culturale și de binefacere ale Eparhiei.

Art. 20. — „Ordonanțarea cheltuielilor ordinare și extraordinare prevăzute în buget pentru personal, materiale și orice sarcini în legătură cu administrarea și punerea în valoare a bunurilor acestui Fond, se va face de Eforie prin administrația Fondului și casieria lui.

Ordonanțarea privind plata personalului bisericesc din Bucovina, nevoile cultului și susținerea operelor culturale și de binefacere ale Eparhiei, se va face de Mitropolia Bucovinei și casieria ei, în limita sumelor globale prevăzute în bugetul Fondului drept contribuție pentru aceste scopuri.

Art. 26. — „Controlul aplicării bugetului se va exercita de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, precum și de Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor, prin o comisie de control compusă din 2 inspectori special delegați, câte unul de fiecare departament. Unul din inspectori va trebui să aibă calificarea de expert contabil.

Comisiunea va fi prezidată de către delegatul Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Comisiunea de control va trimite rezultatul verificărilor ei conținent Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor, precum și Inaltei Curți de Conturi.

Art. 28. — „Controlul preventiv al cheltuielilor se va exercita în conformitate cu dispozițiunile legii de organizare a Inaltei Curți de Conturi, a legii asupra contabilității publice și asupra controlului bugetului și patrimoniului public cum și a legii Nr. 969 din 1941, pentru organizarea controlului și judecății gestiunilor publice din Basarabia și Bucovina“.

Art. II. Se abrogă art. 27 și art. 28 din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina.

Dat în București la 16 Februarie 1942.

Nr. 456.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCALE

Stimate și Iubite Coleg.

În conformitate cu art. 21 din statute, cu onoare vă aducem la cunoștință că sunteți convocat la a 56-a adunare generală ordinară, care se va ține în ziua de 17 Mai 1941, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bd. Tache Ionescu No. 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de statute, adunarea generală se va ține irevocabil în a 8-a zi liberă, adică **Duminică 24 Mai 1941**, la aceeași oră și în acelaș loc. cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul adunării generale este următorul:

Ziua I-a 24 Mai 1942

1. Cuvântarea de deschidere a Domnului Președinte.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul cenzorilor pe 1941.
4. Aprobarea Bilanțului și contului de Venituri și Cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1940 și descărcarea Consiliului de administrație de gestiunea pe 1941.
5. Aprobarea Bugetului pe 1942.
6. Alegerea a 6 membri în Consiliul de administrație pe 4 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1943, conf. art. 28 alin. 5 din statute, în locul Domnilor: Butoi Al., Comșia Aurel, Georgescu P. C., Grozescu D., Haralamb At. și Mînescu G., — al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1942.
7. Alegerea pentru 1942 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

Ziua II-a 25 Mai 1942

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor.

1. Problema combustibilului în raport cu criza de lemn de foc.
Raportori: Al. Butoi, I. D. Popescu și N. Ghelmeziu.
2. Regenerarea pădurilor în urma exploatărilor forțate din timpul războiului.
Raportori: D. Grozescu, I. Zeicu și M. Rădulescu.

Ziua III-a 26 Mai 1942

Excursie de studii cu un program ce se va anunța la timp.

Pentruca desbaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 1 Mai 1942, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă;

3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A₄ 297×210 m.m.);

4. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;

5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea sedințelor;

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății;

7. În ședință se vor citi numai rapoartele generale;

8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe de probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în același chestiune.

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte,
Prof. M. DRĂCEA.

Secretar general,
C. Emanoil.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Directiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic.
publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Drănic, județul Dolj, proprietatea **Fundației Culturale I. C. Mihail**, în suprafață de 337 ha, 4471 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. **Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.**

b) Amenajamentul pădurii Bârza Horezu Poenari, județul Dolj, proprietatea **Fundației Culturale I. C. Mihail**, în suprafață de 450 ha. 1586 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. **Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.**

Dată astăzi 27 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Horia Lazăr.

No. 2318/942.

a) Amenajamentul pădurii Piscul Turcilor, județul Muscel, proprietatea **Dumitru Băjan**, în suprafață de 552 ha, 4000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 80 ani, și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. **Revizuirea după 20 ani.**

b) **Revizuirea** amenajamentului pădurii **Bucșani**, județul Vlasca, proprietatea **Eforiei Spitalelor Civile** din București, în suprafață de 296 ha, 1121 mp. Regim și tratament crâng compus. **Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru codru. Revizuirea după 10 ani.**

c) **Revizuirea** amenajamentului pădurii **Lunca**, județul Bihor, proprietatea **Prepozitului romano-catolic** din Oradea, în suprafață de 278 ha, 4200 mp. Regim și tratament codru simplu. **Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.**

d) Amenajamentul pădurii **Mocrea**, județul Arad, proprietatea **comunei Mocrea**, în suprafață de 138 ha, 1100 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. **Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.**

e) Amenajamentul pădurii **Ineu**, județul Arad, proprietatea **Coloniei Ineu**, în suprafață de 33 ha, 2400 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.**

f) Amenajamentul pădurii Bohoș, județul Arad, proprietatea Societății de Cumpărare de pădure Covăsiți, în suprafață de 432 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani, pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea la finele revoluției.

La fiecare zece ani se va face tabloul comparativ al prevederilor și realizărilor.

Data astăzi 27 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 2317/942.

a) Amenajamentul pădurii Cordurea, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urban Hărțăgani, în suprafață de 395 ha. 1100 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 4 Februarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 3237/942.

a) Amenajamentul pădurii Vaideeni, județul Vâlcea, proprietatea Statului, formând Seriile V, VI și VII din ocolul silvic Horez, în suprafață de 3806 ha. 8500 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani; una serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 96 ani și una serie de protecție cu explicabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Vintilă Vodă, Modruzești-Căprești ș. a., județul Buzău, proprietatea Statului, formând Seriile I și II-a din ocolul silvic Vintilă Vodă, în suprafață de 2881 ha. 2600 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 14 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 910/942.

a) Amenajamentul pădurii Tulca, județul Bihor, proprietatea comunei Tulca, în suprafață de 279 ha. 8400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Lipoveni, județul Suceava, proprietatea comunei Lipoveni, în suprafață de 94 ha. 1100 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Hamnica, județul Buzău, județul Buzău, proprietatea Ștefan N. M. Popescu, în suprafață de 52 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Broșteni, județul Vâlcea, proprietatea Ecaterina Păcuraru, în suprafață de 40 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Hălăucești, județul Roman, proprietatea Alexandru Guțulescu, în suprafață de 30 ha. 1100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Rușii Ciomârtan, județul

Dorohoi, proprietatea Ioan Iordache Lupășcu, în suprafață de 18 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 17 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 1275/942.

a) Amenajamentul pădurii Sicula, județul Arad, proprietatea comunei Sicula, în suprafață de 186 ha. 4500 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Popa Roman, județul Teleorman, proprietatea Marin și Ion Stan Cojoacă, în suprafață de 61 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 1277/942.

a) Amenajamentul pădurilor din Ocolul Silvic Crucea Domeniul Broșteni, județul Neamț, proprietatea A. S. R. Principelui Nicolae, în suprafață de 11396 ha. 7855 mp., tratată în 5 Serii de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani; o serie de codru grădinărit cu termenul exploatabilității 100 ani și una serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea în anul 1946.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Hodoș-Bodrog, județul Arad, proprietatea Mănăstirei Hodoș-Bodrog, în suprafață de 76 ha. 7200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Măruntșul, județul Dâmbovița, proprietatea C. Bosianu, în suprafață de 61 ha. 8263 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Data astăzi 2 Martie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 6068/942.

a) Amenajamentul pădurii Andronicescu, județul Câmpulung, proprietatea Nistor D. Andronicescu și soția, în suprafață de 132 ha. 7100 mp. Regim și tratament codru cu tăeri grădinărite. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăplazi, județul R.-Sărat, proprietatea Gh. Popescu Baldovin, în suprafață de 45 ha. 3745 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Talpoș, județul Bihor, proprietatea Comunei Talpoș, în suprafață de 337 ha. 5400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Socolești, județul Mehedinți, proprietatea moștenitorilor A. Delcescu, în suprafață de 24 ha. 4300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii Râpa, județul Bihor, proprietatea comunei Râpa, în suprafață de 298 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Barna, județul Roman, proprietatea comunei Boghicea, în suprafață de 63 ha. 5300 mp. Regimul crâng. Revoluția se va stabili la data începerii exploatărilor. Revizuirea după 10 ani

g) Amenajamentul pădurii Pravăț, județul Hunedoara, proprietatea statului, în suprafață de 513 ha. 4100 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția 80 ani și una serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 3778/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Dângești, județul Argeș, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 1834 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Alba, proprietatea Episcopiei Romano-catolice din Alba Iulia, în suprafață de 377 ha. 9400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 105 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Lucieni, județul Muscel, D-tru și Alex. Vlădescu, în suprafață de 141 ha. 900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pliciorul Jedului, județul Alba, proprietatea Bisericii Greco-catolice Răchiș, în suprafață de 108 ha. 5600 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pârâul Porcului, județul Alba, proprietatea comunei Ciugudul de Jos, în suprafață de 104 ha. 800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Sasului și Chicioara, județul Alba, proprietatea Erdt Iosif, în suprafață de 86 ha. 6300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Bârsești, județul Argeș, proprietatea Augusta P. Băltescu, în suprafață de 32 ha. 2600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 28 ani. Revizuirea după 20 ani

Data astăzi 9 Februarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 3777/942.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept

definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriță C.
Comșa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu I. A.
Lazăr H.

Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhățeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.
Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadierei	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu

Ilie C. Demetrescu

D. Sburlan

N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Președinți: { **Stinghe N. V.**
Nedelcovici Anastase

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: { **N. Ghelmeziu**
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.

Lazăr H.

Chiriță C.

Manoilescu Mircea

Comșa Aurel

Minescu G.

Demetrescu Ilie

Năstăsescu G.

Florescu P. M.

Rodoteatu St.

Georgescu P. C.

Sabău V.

Grozescu D.

Sburlan A. D.

Heroiu Tr.

Suhățeanu Mih.

Poșescu D. I.

Zeicu Ion

Cenzori: **N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.**

Cenzori supleanți: **St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

„BUCOVINA” I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54, Nr. 3—4

MARTIE—APRILIE 1942

SUMARUL:

Studii:

C. C. Georgescu, I. Morariu și P. Crețoiu: Contribuțiuni la studiul speciilor de Quercus în România	97
S. Pașcovschi: Inmulțirea prin drajonare la unele specii lemnoase în condițiuni grele de vegetație	105
Comentarii — Insemnări:	
At. Haralamb: Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii cerului în basiful Mureșului	109
S. Silian: Administratorii obștiilor de moșneni și ai composesoratelor	115
Tr. H.: Zece porunci pentru protecția ta	122
Vânătoare — Pescuit:	
Silviu Georgescu: Amenajarea pădurilor destinate cultivei fazanului	122

Cronica internă (p. 126), *Cronica externă* (p. 133), *Cronica cinegetică* (p. 136), *Cărți* (p. 140), *Reviste* (p. 142), *Informațiuni* (p. 148), *Necrolog* (p. 151), *Legi* (p. 153), *Soc. „Progresul Silvic”* (p. 154).

SOMMAIRE:

Études:

Contributions à l'étude des espèces de chêne de Roumanie. Quercus Virgiliana Ten.	— — C. Georgescu, I. Morariu și P. Crețoiu
La régénération par draçons à certaines espèces ligneuses en situations difficiles de végétation	— — — S. Pașcovschi
Commentaires:	
Contributions à la connaissance de la répartition du chêne chevelu dans le bassin de Mureș	At. Haralamb
Les administrateurs des forêts appartenant aux collectivités	— — — S. Silian
Dix règles pour ta protection	— — — Tr. H.
Chasse et Pisciculture:	
L'aménagement des forêts destinées à la culture du faisán	— — S. Georgescu

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Lois, Soc. „Progresul Silvic”.

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der Quercus-Arten in Rumänien, Quercus Virgiliana Ten.	— — — C. Georgescu, I. Morariu și P. Crețoiu
Wurzelausschlagsvermehrung einiger unter ungünstigen Umständen wachsenden Holzarten.	S. Pașcovschi
Mitteilungen:	
Beiträge zur Kenntnis der Zerreichenerbreitung des Mureșgebietes	— At. Haralamb
Die Verwalter der gemeinschaftlichen Bauern und Kommpossessoralwälder	— — — S. Silian
Zehn Gebote zu deinem Schutz	— — — Tr. H.
Jagd und Fischerei:	
Einrichtung der Wälder zur Fasanzucht	— S. Georgescu

Chronik, Bücherschau, Zeitschriften-schau, Nachrichten, Nachruf.

Clișeu S. Pașcovschi.
Populus robusta Schneid. în grădina dendrologică dela Bazoș (jud. Timiș)
care aparține Institutului de cercetări și experimentație forestieră.
Populus robusta Schneid. dans le jardin dendrologique de Bazoș (dép.
Timiș), appartenant à l'Institut de recherches forestières de Roumanie.

Cliseu S. Paşcovschi.

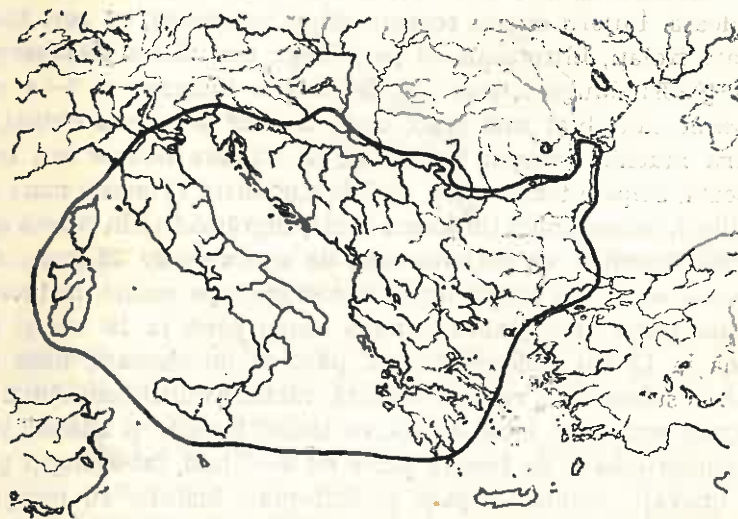
Cercis canadensis L. în floare, în grădina dendrologică dela Bazos (jud. Timiş), care aparţine Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră.
Cercis canadensis L. en fleur, dans le jardin dendrologique de Bazos (dép. Timiş), appartenant à l'Institut de recherches forestières de Roumanie.

S T U D I I

CONTRIBUȚIUNI LA STUDIUL SPECIILOR DE QUERCUS
DIN ROMÂNIA*Quercus Virgiliana* Ten.

de C. C. GEORGESCU, I. MORARIU și P. CRETZOIU

În Flora Romaniae Exsiccata ¹⁾ s'a distribuit la Nr. 2197 un exemplar de *Quercus Virgiliana* Ten. recoltat din Banat de prof. Al. Borza. Aceasta constituie o descoperire interesantă pentru flora arborescentă a României. În articolul de față noi

Fig. 1. — Areele lui *Quercus Virgiliana* Ten.

suntem în măsură a arăta prezența acestei specii în mai multe părți ale țării și în același timp să determinăm unitățile reprezentate în flora noastră din această specie. Totodată dăm la

1) Bul. Grăd. Bot. și Muz. Cluj, la Timișoara. XXI. 1941.

fiecare unitate caracterele de recunoaștere și alăturăm o cheie de determinare a tuturor unităților întâlnite de noi.

Quercus Virgiliana Ten., Fl. Neap. V (1836) 262; ap. Swartz, O., Mon. d. Eich. I (1937) 154.

Q. Streimii Heuff. in Wacht., Zeitschr. Nat. Heilk. I (1850) 97.; Freyn. Verh. Zool. Bot. Wien XXVII (1877) 422. *Q. Budayana* Haberle ap. Heuff. in Wacht. I, c. 97. *Q. Esculus* Bert. Fl. it. X (1854) 215 p. pte. *Q. Robur* ssp. *sessiliflora* γ *Virgiliana* p. pte. DC. Prodr. XVI, 2 (1868) 7. *Q. saxicola* Vuk. Form. Querc. croat. (1883) p. pte. *Q. Hirciana* Vuk. ap. Hirc, Rad. jugosl. Ak. LXIX (1884) 212. *Q. Dalechampii* Wenzig, Jahrb. Bot. Gart. Berlin IV (1886) 191 p. pte.; Asch. et Gräbn., Syn. IV (1911) 478. *Q. apennina* Posp., (Fl. Öst. Küstenl. I (1897) 318; Asch. et Gräbn. Syn. IV (1910) 940. *Q. croatica* Posp., l. c. 320. *Q. pubescens* var. *provincialis* Camus, Les chênes (1936) II Atl., pl. 130, expl. p. 35 și nota.

Arbore înalt, rareori arbustiv, cu coroana întinsă, destul de deasă. Lujerii anuali cenușiu alipit tomentoși, cu peri fasciculați, izolați, întrețesuți cu peri lungi, mai târziu glabrescenți sau glabri. Mugurii mari de 5—8 mm. lungime și 3—4 mm grosime sau chiar mai mari, ovali la vârf acuzi sau obtuzi, în patru muchii, cenușiu tomentoși, de culoare brunie sau brun roșcată. Stipele tomentoase, cad de timpuriu. Frunzele mari sau mijlocii, rareori mici (în locuri aride) îngrămădite în rozetă spre vârful lujerilor, cu pețiolul lung de aproximativ 25 mm, uneori mai scurt (pe lujerii târzii uneori aproape sesile), la început păslos păros apoi glabru, lamina lungă până la 16 cm și lată până la 13 cm, oblong-obovată până la lat-obovată, baza mai adesea subcordată, rareori cuneată, vârful rotunzit sau obtuz sau treptat acuminat, lobat-fidată, cu sinuri înguste și adânci, până la sinuat-lobată, de fiecare parte cu 4—7 lobi, lat-alungiți până la obovați, regulat dispuși și îndreptați înainte, cu marginea întreagă, scurți și rotunziți, sau sublobați cu 1—3 lobi ascuțiți sau obtuzi, fața superioară păroasă, adesea devenind glabră și lucioasă de culoare verde închisă, fața inferioară cu toment des cenușiu constând din peri stelați, peri fasciculați mărunți și peri simpli întrețesuți, adesea mai târziu glabrescentă și glaucescentă. Nervurile laterale proeminente, 6—8 de fiecare parte, îndepărtate, cele bazale $\pm$ perpendiculare ($\leq 80^\circ$), cele supe-

rioare diverg în unghi ascuțit (40°), cu numeroase nervuri intercalare, rețeaua de nervuri fină deasă și $\pm$ neregulată.

Amenții masculi lungi până la 8 cm, lănoși, sepalele lanceolate 6—8, antere oblongi și aproape tot atât de lungi cât și filamentele, de culoare verde închisă; florile femele cu pedunculii lungi de 6—8 cm, în raceme de câte 2—5, laciniile perigonului alungit-ovale, păroase.

Fructele 2—4 pe un peduncul, gros și tomentos, lung de 3—8 cm, uneori prin avortare subsesile și subsolitare. Cupula destul de mare înaltă de 12—30 mm și largă de 10—18 mm în diametru, cu pereții groși, cenușiu mătăsoși tomentoasă pe dinafară, scvame ovat-lanceolate, puțin gheboase slab adpres im-

Fig. 2. — *Quercus Virgiliana* f. *typica* (Posp.) Schwz. loc. Curt-Bunac distr. Durostor, $\frac{1}{3}$ măr. nat.

bricate și cu vârful îngustat într'un apendice obtuz și gălbui. Ghinda elipsoidal ovată ascuțită, lungă până la 40 mm și groasă până la 22 mm diametru.

Semnalat de Schwartz, din regiunile europene sudice și mediteraniene, unde este patria lui și anume: începând din Corsica peste Sicilia, Italia, Peninsula Balcanică, spre N până în Croația, Ungaria de S., Bulgaria, Serbia, Muntenegru, Albania, Macedonia, Thracia estică, spre S până în Eubea, Attica și Nordul Peloponezului.

După lucrarea autorului sus menționat am putut alcătui harta (Fig. 1) alăturată cu răspândirea speciei de față. Din această hartă se vede că *Quercus Virgiliana* este o specie Central mediteraniană cu o răspândire certă în Italia, Peninsula

Balcanică; probabil că se află și în Sudul Franței, de unde s'a identificat de A. Camus sub numele de *Quercus pubescens* var. *provincialis* și pe cari noi l-am trecut în sinomia lui *Quercus Virgiliana* Ten.

După cât se vede, în arealul acestei specii arătat de autorul susmenționat, nu este cuprinsă în România, deoarece în literatura anterioară nu se află citată specia din teritoriul nostru. S'ar fi putut bănui prezența sa din faptul că la *Q. apennina*, o sinonimie a lui *Q. Virgiliana*, Ascherson și Gräbner (l. cit. 491) menționează cu semnul întrebării o rasă a lui *Q. pendulina*, din Ardeal și Ungaria. Rezultă că descoperirea speciei în flora noastră se datorește d-lui Prof. Al. Borza, care o publică și o distribuie, cum s'a văzut, în „Flora Romaniae Exiccata” Nr. 2197, (Bul. Grăd. Bot. și Muz. Cluj la Timișoara XXI-1941), sub numele de *Q. Virgiliana* Ten. var. *Streimii* Heuff.

Materialul cercetat de noi ne arată că în România este răspândit sporadic în părțile sudice ale țării și anume în Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea și Basarabia de Sud.

Materialul nostru arată combinația de caractere proprie, după Schwartz, acestei specii. Dar întrucât majoritatea exemplarelor de herbar cercetate nu prezintă și fructe este necesar ca prin noi recoltări de material și prin observații de teren să se verifice exactitatea determinărilor noastre. Este de remarcă că specia prezintă la noi o mare scară de variabilitate.

var. *congestoides* C. Georg. et I. Mor. n. var.
Folia magna vel mediocra, petiolata; petiolus usque ad 18 mm longus, lamina coriacea, obovata usque obovata-oblonga, basi cordata usque attenuata, sinuato lobata, lobis utrinque 4-5 (-6), rotundatis vel emarginatis, parvis lobis inferioris saepe patentibus, supra sparsim puberula, subtus tomentella vel glaucescentia.

Frunze de mărime mijlocie până la mari coriacee, lungi de 9—16 cm și late de 5—10 cm, baza cordiformă până la atenuată, vârful rotunzit, pețiolul relativ mai scurt decât la celelalte varietăți până la 18 (20) mm lungime, limbul obovat sau oblong obovat, sinuat lobat, de ficcare parte cu 4-5 (-6) lobi rotunziți, cu marginea întreagă sau emarginată, perechea infe-

rioară de lobi aproape perpendiculară, cele superioare $\pm$ îndreptate înainte.

Acestei varietăți aparțin indivizii cari prin formă și mărimea frunzei amintesc de *Q. congesta* Presl. (apud Schwartz l. c. Atlas pl. XXXIV f. 4 și 10). Ca formă de frunză se mai aseamănă și cu *Q. pubescens* var. *provincialis* Camus. Se deosebește de toate celelalte varietăți prin numărul mai mic de lobi, modul de lobare al frunzelor sinuat lobate, lobi cu marginea întreagă și părozitatea persistentă a frunzelor pe fața superioară îl separă distinct de varietatea *Tenorei*, iar lobi larg rotunziți și consistența coriacee și nu rigidă a frunzelor îl diferențiază de var. *ambigua*, însă

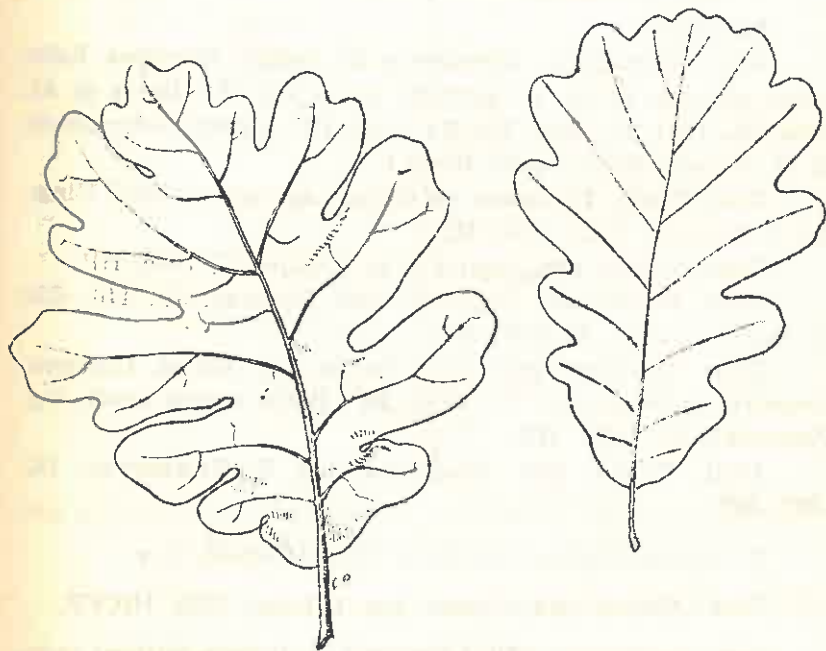

Fig. 3. — *Quercus Virgiliana* f. *typica* (Posp.) Schwz.; loc. Curt-Bunar distr. Durostor, $\frac{1}{2}$ din măr. nat.

persistența perilor pe fața superioară îl apropie de această varietate. Unele forme mai reamintesc de *Q. pubescens* f. *pubescens* (Loud) Schwz., dar combinația tipică a caracterelor de *Virgiliana* îl separă net și ne-a determinat să-l încadrăm acestei specii.

Material:

Distr. Tighina: păd. Gârbovăț, leg. C. Georgescu IX 1935 HP ¹⁾.

Distr. Caliacra: Valea Canara în apropierea satului Saranebe, leg. Pașcovski, VIII, 1937, HP.

Distr. Buzău com. Jugureni: pădurea Runceni trupul Tu-fele din Deal, leg. Pașcovski, IX, 1932, HP.

var. *Tenorei* (DC.) Schwz. Monogr. der Eichen Eur. u. Mittelm. I (1937) 160. Frunzele mari și late moi, penat-fidate, cu lobii lățiți, lungi și adesea iarăși lobulați, cu fața superioară glabră iar cea inferioară glabrescentă sau sbârlit puberulă și lanat păroasă pe nervuri, verzuie.

f. *typica* (Posp.) Schwz. l. c.

Material:

Distr. Mehedinți: Vârciorova în pădure deasupra liniei ferate alt. cca. 60 m, sol granitic șistos, leg. Al. Borza și Al. Buia, IX, 1941, Fl. Rom. Ex. Nr. 2197, HP. (apărut sub numele de Q. V. var. *Streimii* Heuff.).

Distr. Timiș: Timișoara, pe dealuri aproape de satul Ulma, leg. I. Wagner, VIII, 1876, HB.

Distr. Vlașca: păd. Ogarca, leg. I. Lupe, X, 1939, HP.

Distr. Buzău com. Jugureni: păd. Runceni, alt. 440—510 m, leg. Pașcovski, X, 1936, HP.

Distr. Durostor: păd. Curt Bunar, leg. Badea, Cretzoiu, Neuwirth și Pașcovski, VI, 1938, HP. Bobla coastă aridă, leg. Pașcovski, VI, 1938, HP.

Distr. Tulcea: păd. Ciucurova, leg. Z. Przemetchi, IX, 1937, HP.

f. *brachyphylloides* (Vuk.) Schwz., l. c.

Distr. Vlașca: păd. Ogarca, leg. I. Lupe, 1939, HICEF.

var. *ambigua* (DC.) Schwz. l. c. Frunze mijlocii rareori mari, coriace până la rigide, cu lobii mai înguști și ascuțiți, cu sinuri largi și puțin adânci, în stare adultă pe fața superioară puberulă, pe dos tomentoase sau glabrescente și glaucescente. Aci aparțin tipuri xeromorfe paralele cu cele de

1) HP. = Herbarul Laboratorului Botanic al Școlii Politehnice București. HICEF = Herbarul Inst. de Cercetări și Experiențe Forestiere București.

Q. p. var. undulata, cu care de altfel prezintă și raporturi de hibridizare numai convergențe adaptative.

Distr. Gorj: dealul Pocruia în împrejurimile Tismanei, leg. Petcuț și Cretzoiu, HICEF.

Cheie pentru determinarea varietăților și formelor de *Q. Virgiliana* Ten., întâlnite până acum în țara noastră.

1. A. Pețiolii frunzelor scurți sub 20 mm frunzele coriacee (groase), cu lobi rotunziți ori slab emarginați

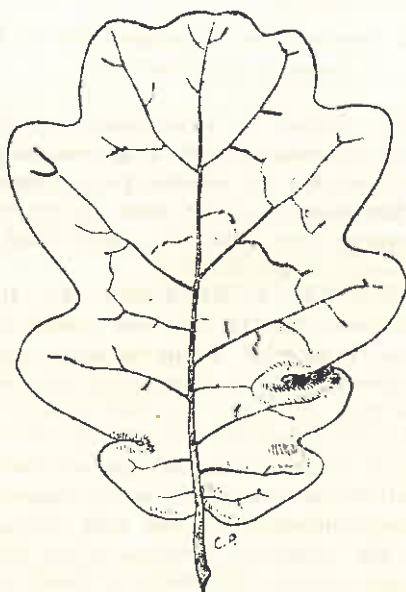

Fig. 4. — *Quercus Virgiliana* var. *congestoides* Georg. et I. Mor., loc. Gârbovăț prope urbe Tighina, $\frac{1}{2}$ din măr. nat.

var. *congestoides* C. Georg. et I. Mor.

B. Pețiolii mai lungi de 20 mm. 2

2. A. Frunze ierbacee până la coriacee, mari, lobi lați adesea sublobați, adulte pe fața superioară glabre.

var. *Tenorei* (DC.) Schwz.

a) Frunzele mari, fructele lung pedunculate

f. *typica* (Posp.) Schwz.

b) Frunzele mici, fructele scurt pedunculate

f. *brachyphyloides* (Vuk.) Schwz.

B. Frunzele coriacee până la rigide, mijlocii, rareori mari, lobii mai înguști, acuti sinurile deschise, adulte pe fața superioară sparsiu puberule.

var. *ambigua* (DC.) Schwz.

Contributions à l'étude des espèces de chêne de Roumanie
Quercus Virgiliana Ten.

Beiträge zur Kenntnis der Quercus-Arten in Rumänien.
Quercus Virgiliana Ten.

Die Verfasser bestätigen das Vorkommen von *Quercus Virgiliana* Ten in Rumänien und ergänzen in Abb. I, das von Schwarz angegebene Verbreitungsgebiet dieser Art. Es werden die systematischen Einheiten aufgezählt, die in Rumänien bis jetzt nach Herbarienbelege bestimmt worden sind. C. Georgescu und, I. Morariu beschreiben weiter eine neue Varietät, deren Merkmale folgenden sind:

var. *congestoides* C. Georg.-et I. Mor. Blätter mittelgross bis gross, etwas kürzeren, bis 18 (20) mm langen Stiel; Blattspreite 9—16 cm lang und 5—10 cm breit, in Umriss breit verkehrt — eiförmig, an der Basis breit herzförmig bis abgerundet, der Spitze abgerundet, seicht geschweift-gelappt, oberseits spärlich behaart bleibend, unterseits behaart und bereift, jederseits mit 5—7 kurzen, rundlichen, ganzrandigen oder schwach ausgerandeten Abschnitte; die untersten Lappen waagrecht abstehend die obersten nach vorne vorgestreckt, Die Blattform erinnert am *Qu. congesta* Presl, wie auch am *Qu. pubescens* var. *provincialis* Camus. Die lateinische Diagnose ist im rum. Text.

In Vergleich mit anderen Varietäten ist diese durch die kleinere Lappenzahl, die seicht geschweifte Lappung, die ganzrandigen, breiten und abgerundeten Lappen bezeichnet.

Din lucrările Institutului de Cercetări
și Experimentație Forestieră din România

INMULȚIREA PRIN DRAJONARE LA UNELE SPECII
LEMNOASE ÎN CONDIȚIUNI GRELE DE VEGETAȚIE

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

Este cunoscut că multe specii lemnoase sunt în stare să se înmulțească intens pe cale vegetativă, dacă ajung să crească în condițiuni nefavorabile fructificației. În general acest fenomen se întâmplă în situații extreme, la limitele ariei speciei respective, fie în altitudine, fie în latitudine. Se citează astfel de ex. cazul molidului din Nordul extrem, la limită între pădure și tundră, care se înmulțește regulat prin marcotaj, pe când la noi această facultate a lui este aproape necunoscută. La noi în țară în regiunile stepice, adică la limita sudică a pădurilor, ulmul de ex. arată deasemenea o tendință bine pronunțată de a se întinde prin drajonare, dând naștere boschetelor dese. Aceeași proprietate o au și diferiți arbuști de stepă, care reprezintă de obicei esențe premergătoare pădurii în aceste regiuni: porumbarul, cireșul pitic etc. (P. Enculescu, „Zonele de vegetație lemnoasă din România”, pag. 193—194)¹⁾.

Nu este însă neapărată nevoie ca o specie să se găsească la limita ariei sale pentru a manifesta această facultate. Anumite combinații ale factorilor microclimaterici pot să creeze deasemenea un „mediu-limită”, în care condițiunile devin ne-

---

1) Asupra drajonării în general informațiunile cele mai interesante se găsesc la M. Büsgen, „Waldbäume”, Jena, 1927, pag. 73—74; se face acolo și o clasificare a esențelor forestiere după facultatea de a drajona.

Dintre autorii români Ing. M. Petcuț s'a ocupat în ultimul timp de drajonare la stejar pedunculat și cer („Vitalitatea rădăcinilor de stejar”, Revista Pădurilor, 1939, Nr. 2). De fapt fenomenele descrise de D-sa sunt de altă natură, decât observațiunile mele de mai jos, deși au și un caracter comun, anume se produc deasemenea în condițiuni grele de vegetație.

favorabile pentru fructificație, și în locul ei trece înmulțirea vegetativă. Lipsa de lumină, provocată prin umbrire excesivă, poate produce la anumite specii înmulțirea prin drajonare: exemplarele născute pe această cale rămân de obicei pipernicite, capătă o formă particulară și nu ajung aproape niciodată să înflorească și să fructifice. Exemplele de mai jos se referă mai ales la acest caz, combinat câteodată și cu influența altor factori.

Prima specie de care trebuie să mă ocup aici este salba moale (*Evonymus europaeus* L.). Am și avut ocazia să descriu cazul cel mai interesant de înmulțire prin drajoni la această plantă. Anume în pădurea Peleticu-Muntele Tinosu, Ocolul Silvic Focșani, am găsit la punctul „Fântâna lui Cucu” un tufăriș întreg, care ocupă cca 100 mp. suprafață. Este constituit din fire dese de salbă moale, neramificate și înalte abia de 20—30 cm. Alte plante nu se găsesc printre ele. Am descoperit acest tufăriș toamna, după ce și-a pierdut frunzișul; avea un aspect foarte curios, ca o mulțime de bețișoare verticale, scurte și groase, acoperind des ca o perie toată suprafața solului. Sub pământ am găsit o împletitură de rădăcini lungi; din fiecare apăreau mai multe tulpini, la distanțe scurte între ele ¹⁾. Alt punct, unde am găsit salba moale foarte abundentă sub această formă pitică, este pădurea Slobozeanu Mic, Ocolul Silvic Tisău. Aici însă nu formează desigur compacte, ci se găsește răspândită peste tot sub masiv; rădăcini lungi orizontale poartă fiecare câte 1—3 tulpini neramificate, de 20—30 cm înălțime.

Tot acolo am găsit și câteva exemplare de salbă râioasă (*Evonymus verrucosus* Scop.), deasemenea pipernicite și născute prin drajonare în același fel. Această specie însă pare să se preteze mult mai puțin înmulțirii vegetative.

Salba mare (*Evonymus latifolius* Scop.) deasemenea a fost găsite de mine în formă pipernicită, cu rădăcini lungi și câteva tulpini aeriene, anume în pădurea Șoimoș, Ocolul Silvic Radna ²⁾.

Alți arbuști, la care am observat același fenomen și îi atribui aceleași cauze, — umbra prea mare, — sunt: lemnul căinesc (*Lingustrum vulgare* L.), clocotișul (*Staphylea pinnata*

1) A se vedea și „Vegetația arborescentă a munților jud. Râmnicul-Sărat”, *Revista Pădurilor*, Nr. 5/1935.

2) „*Revista Pădurilor*”, Nr. 1/1938.

L.) și călinul (*Viburnum opulus* L.), toți în pădurile Ocolului Silvic Tisău, în arborete de fag mai ales; la aceste specii însă înmulțirea vegetativă pare mai puțin frecventă.

Mai interesant este faptul că și anumite specii de arbori rămân câteodată ca exemplare pipernicite, care nu ajung de loc să fructifice și caută să se înmulțească prin drajonare. Facultatea teilor de a drajona puternic este de mult cunoscută. Dar cred că este o excepție ceea ce am găsit eu, tot în Ocolul Silvic Tisău, pădurea Pietroasa-Bădeni: puieți mici de teiu argintiu (*Tilia tomentosa* Mnch.), proveniți desigur din sămânță, dar nedesvoltați, cu tulpini abia de 10—15 cm înălțime, în schimb cu rădăcini foarte lungi și puternice, din care mai apar 1—2 tulpinițe, la fel de pipernicite. Mai frecvent pare fenomenul la sorb (*Sorbus torminalis* (L.) Cr.) și mai ales la scoruș (*Sorbus domestica* L.). Aceștia, creșcuți la umbră, deseori rămân piperniciți, înalți până la $\frac{1}{2}$ —1 m, și se întind prin drajonare, mai multe tulpini apărând din aceeași rădăcină. Cazul a fost observat de mine tot în pădurile Ocolului Silvic Tisău, iar în ce privește scorușul — și în pădurea Mârceasca din Ocolul Silvic Mărgineni.

În parcul Școlii Silvice dela Gurghiu există un exemplar de mălin (*Prunus padus* L.), plantat desigur și crescut ca arbore frumos, care fructifică des. Fructele lui sunt mâncate de păsări, care răspândesc semințele în toate părțile. S'au instalat astfel o mulțime de puieți, dar creșcuți la umbră au rămas toți piperniciți. Nu știu din ce cauză, cei mai mulți se găsesc tocmai acolo unde desişul arborilor bătrâni este mai mare, în partea joasă a parcului, lângă lac. Acești puieți au rămas ca nuiiele neramificate până la 1 m înălțime; în pământ însă prezintă rădăcini groase și lungi de câțiva metri, întinse orizontal aproape de suprafața solului; din fiecare rădăcină pornesc câteva tulpini.

Toate exemplele de mai sus au drept cauză umbra prea mare (masivul bătrân prea des). Am observat însă și unele cazuri când acelaș fenomen s'a produs din alte cauze. Pe vârful Ulmușoru, în Ocolul Silvic Râmnicul Sărat, pe un teren cu panta foarte repede și foarte pietros, am găsit mai multe exemplare pipernicite de *Evonymus verrucosus* Scop., *Lonicera xylostem* L. și *Sorbus torminalis* (L.) Cr. Toate acestea formau drajoni. La *L. xylostem* însă am găsit și fructe; era destul

de ciudat să vezi tufele mici, abia de 15—20 cm înălțime, purtând fructe. Aici cred că înclinația mare a terenului, unită cu natura solului, au provocat condițiuni de uscăciune exagerată; trebuie adăogată și altitudinea mare (945 m), aproape de limita superioară pentru toate aceste specii.

Scumpia (*Cotinus coggygria* Scop.) în regiunea de dealuri din Muntenia aproape peste tot rămâne pipernicită și se înmulțește prin drajonare. Am avut ocazia s'o observ în Ocolul Silvic Tisău, în mai multe păduri, în Ocolul Silvic Râmnicul Sărat în pădurile Buda și Modreni în special, și în Ocolul Silvic Focșani, pădurea Pelticu-Muntele Tinosu. Peste tot aici se găsește cam la limita sa superioară (alt. cca 350—550 m). Ocupă mai mult culmile dealurilor, formând subarboret în masive de gorun. Peste tot rămâne pipernicită, ca nuiele neramificate și înalte abia până la 50 cm în mediu; reproducându-se însă prin drajoni, tulpinile apar una lângă alta și formează un desis compact, care se poate întinde pe zeci de metri distanță în lungul culmii dealului. S'ar părea deci că și în cazul scumpiei lipsa de lumină este cauza imediată a înmulțirii vegetative. Totuși fără îndoială se resimte și influența condițiunilor neprielnice în general pentru vegetarea ei la o altitudine prea mare.

La régénération par drageons à certaines espèces ligneuses en situations difficiles de végétation.

Le phénomène de la régénération des espèces par voie végétative est assez connu, surtout quand elles se trouvent en situations extrêmes: à la limite de leurs aires altitudinales ou latitudinales.

Mais il n'est pas absolument nécessaire qu'une espèce soit à la limite de son aire de végétation pour qu'elle manifeste cette faculté de régénération par drageons. Certaines facteurs microclimatiques peuvent mettre l'espèce respective en situation de ne pas se régénérer par semences. Dans ce cas, elle passe à la régénération par voie végétative. Le manque de lumière — c'est à dire un ombrage excessive — peut y aboutir.

L'auteur en relève quelques cas rencontrés par lui en divers endroits de la Roumanie. C'est surtout *Evonymus europaeus* L. qui présente cette tendance. Il a observé aussi le phénomène a d'autres arbres et arbustes qu'il attribue à la même cause; soit: *Tilia tomentosa* Mnch., *Sorbus torminalis* (L.) Cr., *Sorbus domestica* L., *Prunus padus* L., *Ligustrum vulgare* L., *Staphylea pinnata* L. et *Viburnum opulus* L.

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA
CERULUI ÎN BASINUL MUREȘULUI

de Ing. AT. HARALAMB

În ținuturile românești transcarpatine, cerul este bine reprezentat în cuprinsul munților Banatului și pe versantul occidental al Apusenilor, printr'o fâșie care se întinde, de la Sud spre Nord, din marginea Dunării până în valea Someșului, pătrunzând și spre Est dealungul râurilor ce străbăt părțile muntoase.

Pe valea Mureșului, după L. Fekete și T. Blattny, pătrunderea lui, se întinde până la Orăștie formând și o pungă spre Sud în basinul Streiului ajungând astfel până la Hațeg).

Ulterior însă s'a constatat că suntem încă departe de a cunoaște întinderea exactă a acestei specii — ca și a altora — în Transilvania și că ea depășește în multe puncte linia trasată de autorii citați. Pe valea Mureșului, de pildă, cerul pătrunde mult mai spre Est, depășind localitatea Sebeșul Săsesc. Este drept că și autorii pomeniți mai sus, într'o notiță la pag. 487 a volumului I (apărut la un an după ce s'a publicat vol. II în care se cuprind și hărțile de distribuție ale speciilor) arată că a fost observat și în împrejurimile localităților: Pianul de Sus, Pianul de Jos, Petrești, Răhău, Călnic, Deal, Romos și Orăștie. Primele șase localități se găsesc în județul Alba (plasa Sebeș, la Sud de orașul Sebeș), iar celelalte două în jud. Hunedoara.

Socotim că nu este lipsit de interes de a se interveni cu precizuni în legătură cu prezența cerului în această regiune (a

*) Lucrarea a fost prezentată la I. C. E. F.

1) L. Fekete und T. Blattny: Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher in ungarischen Staate.

Selmecbánya. 1914, vol. I, pag. 487—488.

Idem. 1913, vol. II, harta V.

Sebeşului), mai ales că autorii citați nu dau numiri de păduri, ci de localități.

Din informațiile luate de mine²⁾, cerul ar exista în pădurile Groape proprietatea comunei Pianul de Sus (intervenind cu un procent de circa 10%), pădurea Mare proprietatea orașului Sebeș (procent 5%), pădurea Halinga proprietatea comunei Petrești (procent 1%) și pădurea comunei Răhău (procent 1%). Primele trei păduri sunt situate în spațiul cuprins între

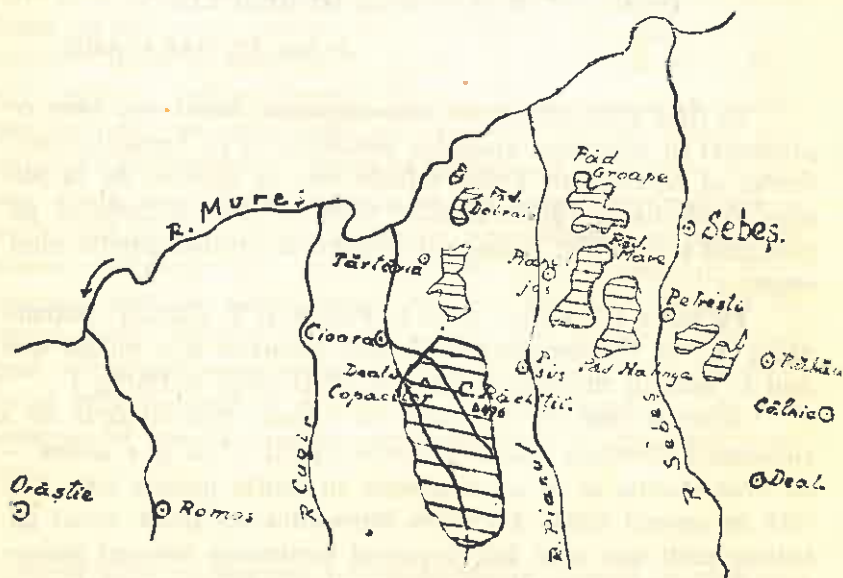

Fig. 1. — Schița de plan a regiunii Sebeș.

comunele Sebeș, Pianul de Jos și Petrești, toate pe partea stângă a râului Sebeș, iar cea din urmă pe dreapta Sebeşului la Sud-Est de comuna Petrești și la Vest de Răhău.

În ceea ce ne privește, am avut prilejul să constatăm prezența cerului într'unele din pădurile regiunii.

Înainte însă de a semnala locurile cercetate de noi, ținem să arătăm că toate aceste păduri, care au în compunerea lor și cerul, acoperă poalele ultimilor dealuri (prelungiri ale munților Sebeș) care se pierd în împrejurimile localităților Cioara, Tăr-

2) Date de D-l Ing. D. Ștefănescu Șeful ocolului de regim silvic Sebeș.

tăria, Pianul de Jos, Petrești, Sebeș, lăsând locul teraselor râurilor (Sebeș, Mureș) — mănoasele terenuri agricole ale regiunii, și ele în mică parte acoperite cu păduri.

Dăm mai jos locurile cu cer cercetate de noi.

1. La Vest de râul Sebeș și la Est de râul Cugir, la poalele dealurilor, se află comuna Cioara (altitudine 250—275 m). Urcând pe botul de deal dintre râurile Dreșmanul și Archișul, care unite la Cioara se varsă direct în Mureș, se află trupul de pădure Copăcel, proprietatea posesorului Cioara. Pe versantul sudic, care atâră în valea Archișului, arboretul este constituit dintr'un amestec de cer și gorun, având 8—10 m înălțime și 10—18 cm $\varnothing$. Este un crâng cu consistența 0,6, lipsit de subarboret. S'a pășunat intens. Altitudinea maximă a locului este de 400 m.

Pătrunzând mai adânc în basinul Dreșmanului, la Coasta Răchiții (expoziție generală sudică) pădurea este formată din gorun, carpen, fag și puțin cer spre creastă. Unele exemple de cer ating 20 m înălțime. Proprietatea este a comunei Cioara.

Peste Creasta Răchiții (a cărei altitudine maximă este de 476 m), pe versantul estic și sudvestic, care atâră în basinul râului Pianul (și el afluent direct al Mureșului), pădurea este compusă din gorun, fag, carpen și cer. Aici cerul ar intra ³⁾ în proporție de 20%.

Și în restul Văii Dreșmanului, în aval de Coasta Răchiții, atât pe versantul drept (expus spre Vest), cât și pe cel stâng, cerul se găsește în amestec cu gorunul și fagul. Pe versantul stâng se găsește într'o pădure-pășune.

2. La Nord-Est de comuna Cioara se află comuna Tărtăria, și ea situată tot la poalele dealurilor. Altitudinea locului: 250 m. Spre Nord-Est de localitate se află pădurea Dobraia, proprietatea urbarialistă din Tărtăria. Pădurea, care nu are mai mult de 120 ha, este constituită din cer pe poale și cer cu gorun spre creastă. Este tratată în crâng. Are în subetaj arțarul și lemnul căinesc. Expoziția generală este vestică, iar altitudinea 270 m.

Mai la Sud de aici, în pădurea Ciocârtea, cerul intervine cu un procent de aproape 40%, restul fiind gorun. Proprietatea este a Composesoratului din Tărtăria.

3) După referințele brigadierului silvic Simion Șuvaina.

În trupul de pădure Dosul, situat la Sud de Ciocârtea, cerul ajunge să fie chiar pur. Pădurea nu are însă decât circa 20 ha. Este tratată în crâng și aparține comunei Tărtăria.

3. Comuna Petrești situată la 4.500 Km la Sud de orașul Sebeș, este proprietara unei importante întinderi de pădure. Am putut vedea o parte din pădurea situată imediat la Sud de comună, pe stânga Sebeșului pe o terasă a căreia altitudine este

Fig. 2. — Pădurea comunei Petrești. În centrul fotografiei, un exemplar de cer, drept, bine elagat și cu bifurcarea produsă în partea superioară.

de circa 300 m. Pădurea, tratată în crâng, este constituită dintr'un amestec de gorun și cer de diferite vârste, la care uneori se mai adaugă și alte specii.

Pe această terasă solul este argilos, foarte compact, prezentând la suprafață un orizont negricios gros de 1—1.50 m, iar mai jos un orizont și mai gros de culoare galbenă, și el în

general la fel de compact. În unele locuri acest orizont galben este mai puțin compact, având și straturi orizontale înguste de pietriș fin.

Compunerea arboretelor pe această terasă variază:

Uneori, în asocierea cerului cu gorunul se adaugă pârul și mărul pădureț, arțarul tătäresc, carpenul, ulmul, precum și un bogat subarboret format din salbă moale (în primul rând).

Fig. 3. -- Pădurea comunei Petrești. În primul plan, trei exemplare de cer groase și drepte, cu ritidom bine format. Cioatele din revoluțiile anterioare sunt laterale. Răni de elagaj necicatrizate complet.

lemn câinesc, sânțer, porumbar (pe liziera pădurii), citiz și răsură. Pătura moartă bine reprezentată. Am văzut astfel de amestecuri în arborete tinere, de talie mărunță (4--6 m înălțime), unde arborii au în general trunchiuri strâmbe, fiind acoperiți complet de licheni.

Alteori cerul dispare aproape complet, arboretul fiind

constituit din gorun, mult carpen, mult arțar tătăresc, teiu, păr și măr sălbatec. Carpenul se prezintă sub formă de vetre (mai mulți lăstari dați de la o cioată), de circa 8 cm diametru fiecare lăstar, mai toate exemplarele fiind strâmbe. Pe anumite porțiuni carpenul este în stare aproape pură. Și acest caz tot în arborete de vârste mici.

Dacă pe terasă, unde solul foarte compact (cerul fiind o specie ce vegetează bine în astfel de condițiuni) îi îngăduie să intre cu un procent important în compunerea arboretelor, ținând bine pas la concurența celorlalte specii (formând chiar pâlcuri curate), în schimb pe coaste cerul este slab reprezentat, lăsând locul gorunului și celorlalte specii de amestec.

Când arboretele sunt de vârste mai înaintate, atunci amestecul se compune numai din gorun cu cer, cu rare exemplare din alte specii și fără subarboret, a cărui lipsă poate fi pusă în seama pășunatului vitelor.

În porțiunile de pădure cu arborete de vârste înaintate am găsit exemplare de cer de 12—15 m înălțime și 10—25 cm diametru, cu tulpini în general recte și mai mult sau mai puțin cilindrice. Ritidomul este foarte bine dezvoltat. Coronamentele acestor arbori mari sunt reduse la mai puțin de 1/4 din lungimea totală a trunchiurilor, dar cu răni de elagaj necicatrizate complet. Se remarcă ceea ce a fost deja pus în evidență⁴⁾: rectitudinea tulpinelor până spre vârf de unde se rezolvă în 2—4 ramuri mai groase oblice sau arcuat îndreptate în sus. Cioatele de cer din revoluțiile anterioare sunt laterale, ceea ce denotă: că exemplarele existente au luat naștere de la nivelul solului al cioatelor și că putrezirea cioatelor nu influențează buna dezvoltare a noii generații care s'a individualizat complet de vechea cioată.

La 12—15 Aprilie 1941 vegetația pădurii de la Petrești pornise: frunzele arborilor ce compuneau arboretul principal începuse să se desfacă. Și aici cerul se găsea în întârziere (la intrarea în vegetație) față de gorun.

Contributions à la connaissance de la répartition du chêne chevelu dans le bassin du Mureș.

L'auteur présente quelques précisions sur la présence du chêne chevelu (*Quercus cerris* L.) dans le bassin de la rivière Mureș.

4) C. C. Georgescu: Ceretele ca tip de pădure. II. Ceretele închelate. Rev. Păd. 10—11/1941, pag. 514.

ADMINISTRATORII OBȘTIILOR DE MOȘNENI ȘI AI COMPOSESORATELOR ¹⁾

de Ing. S. SILIAN

Obștiile de moșneni și composesoratele de păduri și pășuni împădurite (fiind asociațiuni de persoane fizice, cu drepturi patrimoniale determinate), sunt persoane juridice, având ca proprietate un bun indiviz.

Deși legiuitorul din 1910 și 1920 permite acestora ieșirea din starea de indiviziune, totuși, exercițiul dreptului de proprietate nu poate fi făcut decât tot în indiviziune, așa că facultatea acestora de a rupe starea de indiviziune, rămâne pur și simplu platonică (Legea modificatoare a C. S. din 18/IX/920). Curtea de Casație în Secțiuni unite, având a se pronunța asupra constituționalității legii dela 1920, a statuat că este perfect constituțională restricțiunea impusă prin art. VIII al legii din 18 Septembrie 1920, întrucât, această lege vizează numai exercițiul dreptului de proprietate, ceiace legiuitorul ordinar poate face fără a i se imputa că legiferează anticonstituțional. (Dec. No. 33/938 I. C. C. s. u.).

Codul silvic dela 1910, extins pe întregul teritoriu al țării, prin legea din 18 Septembrie 1920, are a se aplica și composesoratelor de păduri din teritoriile alipite. Obștiile de moșneni sunt creații nu ale legii, ci ale istoriei și tradiției românești. Asemenea colectivități (se înțeleg și composesoratele), nu au nevoie de o recunoaștere legală potrivit legii persoanelor juridice din 1924, sau potrivit legii asupra sindicatelor din 1921. Codul silvic prin art. 29 și următoarele, recunoaște existența de fapt și de drept a acestor colectivități, precizând că o comisiune

1) A se vedea și articolul D-lui Aurel C. Popescu: Asupra administrației și controlului la obștii și composesorate proprietare de păduri. „Revista Pădurilor” 10—11/941 pag. 535 (N. R.).

silvică sub președenția judecătorului de Ocol, va avea să stabilească:

1. Numele și pronumele persoanelor fizice cari compun colectivitatea;

2. Drepturile de proprietate ale fiecărei persoane fizice asupra patrimoniului comun al colectivității.

Aceste drepturi vor fi precizate în contradictoriu cu toți moșnenii și înscrise într'un tabel anume întocmit. Tabela de drepturi individuale va face parte integrantă din deciziunea pronunțată de Comisiunea silvică.

Această deciziune creiază de acum înainte, titlul valid de proprietate al fiecărui moșnean sau posesor și deci al întregii colectivități. Totuși, odată dreptul de proprietate indiviză stabilit, se pot ivi reclamațiuni din partea diferitelor persoane fizice sau juridice, cari și ele la rândul lor susțin a fi proprietare a bunurilor stabilite în tabelă. De aci diferite litigii.

Legiuitorul, ca și la societățile anonime, comerciale și la persoanele juridice legal recunoscute, a fixat organe de direcțiune și control.

Art. 37 Cod silvic, precizează că, în termen de una lună dela transcrierea tabelelor de drepturi, Judecătorul de Ocol (care este și președintele Comisiei silvice, după cum am arătat mai sus), va convoca pe obșteni sau posesori, în adunare generală, pentru a-și constitui așezământul obștei sau posesoriatului. Textul arată când adunarea generală este legal constituită.

Art. 38 Cod silvic, arată modul cum așezământul (statutul) trebuie întocmit.

Adunările generale vor trebui să fie anuale, conform art. 40 C. S. Ele pot fi și extraordinare în cazurile prevăzute de art. 42 Cod silvic. Ambele adunări vor trebui prezidate de judecătorul de Ocol respectiv sau de președintele Tribunalului.

Odată cu constituirea așezământului, moșnenii sau posesorii, trebuie să-și aleagă administratorii (Consiliul de administrație). Art. 46 Cod silvic limitează numărul lor la minimum 3 și maximum 5. Acești administratori vor alege din sânul lor un președinte și un casier. Aceste funcțiuni sunt cumulative, deoarece atât președintele cât și cassierul sunt în același timp și administratori, altfel ar însemna ca în cazul alegerii a minimumului de 3 administratori, să nu fie decât un singur membru în Consiliul de administrație. Legea arată că ei lucrează

valabil în majoritate și deciziunile lor trebuiesc constatate prin procese verbale. Atribuțiunile acestora (Consiliului de administrație) sunt determinate prin lege.

Acesta este cazul normal când obștea sau composesoratul s'a constituit cu paza tuturor formelor legale.

În grija sa de protector al averii colectivităților, legiuito-
rul a admis și soluționat și ipoteza obștilor încă neconstituite
cu așezământ, ceiace argumentează pe deplin că colectivitățile
nu sunt creațiuni ale legii, ci ale istoriei și tradiției, după cum
am arătat la început. În asemenea cazuri art. 47, alin. a. C. S.,
dă dreptul judecătorului de Ocol ca să numească Consiliul de
administrație al colectivității, substituindu-se astfel adunărilor
generale prevăzute de art. 40, 41 și 42 Cod Silvic. Judecătorul
de Ocol are deci puterile depline ale Adunării generale. Admi-
nistratorii numiți de el au aceleași drepturi și îndatoriri ca și
administratorii aleși de Adunările generale.

Problema care se pune este, dacă aceștia sunt numai sim-
pli mandatar de procese ale colectivităților, sau ei au atribu-
țiunile depline ale Consiliului de administrație desemnat de
adunarea generală.

Dacă se examinează alin. j. din art. 46 Cod silvic, se ob-
servă că administratorii — cu autorizația forului tutelar — au
dreptul să angajeze tot personalul necesar pentru exploatarea
și paza proprietății în codevălmășie. Deasemenea, alin. d, din
acelaș articol arată îndatoririle casierului. Dacă aceștia ar fi
simplici mandatar numai de reprezentare în justiție, ce sens
ar avea dispozițiunile cuprinse în aliniatele d și j din articolul
46 Cod silvic? Este fără îndoială situația administratorilor de-
semnați de adunarea generală. Atribuțiunile fiind absolut iden-
tice, administratorii provizorii numiți de judecător pe baza art.
47 alin. a. Cod silvic, pot cere întocmiri de amenajamente, au-
torizații de exploatare și a face orice alt act de administrație,
urmând ca soldurile realizate din diferite valorificări să fie con-
semnate și distribuite ulterior întocmirii tabelii definitive de
drepturi.

A se susține contrariul, ar însemna, ca administrația lor
să fie pasivă, bunurile să se părăginească și din organe de ad-
ministrare și conșevare, să devină simpli spectatori ai depre-
cierii bunurilor puse sub administrarea lor. Întrucât li s'ar

imputa o administrare pasivă și dăunătoare colectivității, rostul acestor administratori, ar deveni, din capul locului, nul.

În viitoarele modificări ale Codului silvic, situația acestora ar trebui complet clarificată din punct de vedere al drepturilor și obligațiilor.

În unele cazuri, judecătorii de ocol sau instanțele judecătorești (în plenul lor), au recurs la numiri de sequestri judiciari. Aceștia există chiar alături de administratorii provizorii, ceiace îngreuiază foarte mult exercițiul atribuțiilor ambilor. Socotim că nu se poate orându-se sequestru judiciar de către instanțele judecătorești decât numai în cadrul când terțe persoane își dispută dreptul de proprietate în contradictoriu cu colectivitatea. Dar chiar în acest caz, rostul acestuia trebuie limitat la dispozițiile cuprinse în Codul și Procedura civilă și în nici un caz activitatea lui nu poate fi pasivă.

În lumina celor mai sus expuse, administratorii provizorii, nu numai că au dreptul să exploateze bunul comun, dar sunt chiar obligați a solicita forului tutelar autorizația de întocmire a amenajamentelor și eliberarea permiselor de exploatare. Altfel, spiritul legii este greșit înțeles și din protector s'ar transforma în ruinător de drepturi de proprietate.

Les administrateurs des forêts appartenant aux collectivités.

L'auteur, interpretant les articles 46 et 47 du Code Forestier roumain, croit que les administrateurs des forêts appartenant aux collectivités, administrateurs désignés par la justice, ont les mêmes droits d'actionner comme ceux qui sont élus par l'assemblée générale des membres de la communauté.

„ZECE PORUNCI PENTRU PROTECȚIA TA“

de Tr. H.

Este vorba de lucrător și de lupta contra accidentelor. Șefii întreprinderilor organizate pe baze moderne întrebuințează toate sistemele spre a deprinde lucrătorul să se ferească el însuși de pericolele la care este expus în timpul muncii și spre a-i trezi atenția, a cărei lipsă s'a dovedit a provoca cel mai mare procent de accidente.

Intre mijloacele de educație se citează¹⁾:

1. Premiile, care stimulează lucrătorul, făcându-l să se preocupe de problema pazei contra accidentelor.

2. Propaganda prin jurnalul întreprinderii, spre a se atrage atenția asupra acțiunii de prevenire a accidentelor.

3. Diverse placarde pentru afișare, fie la avizierele speciale de prevenire a accidentelor, fie la locurile proprii acestor placarde.

4. Expunerea unor cazuri cu deosebire convingătoare. (Ex. o scară deteriorată care trezește imediat ideea accidentului, o ciocnire de biciclete, etc.).

5. Inițierea de chioșcuri care pot servi și pentru alte genuri de propagandă sau reclamă.

6. Numere speciale pentru prevenirea accidentelor în ziarul întreprinderii respective.

7. Anexe la plicul de salarii.

8. Placarde, întinse peste străzile întreprinderii.

9. Anunțuri zilnice în Radio al întreprinderii în săptămâna propagandei.

10. Afișarea distribuțiilor de premii.

Pentru educația lucrătorului în direcția trezirii și formării atenției ni se pare de o deosebită importanță mijlocul arătat

---

1) Enumerarea, ca și traducerea celor „Zece porunci pentru protecția ta“ o facem după articolul „Kampf dem Unfall“ datorit D-lui Dr. Heinz C. Schade, publicat în revista „Zeitschrift für Organisation“, Nr. 11/1941, pag. 203—206.

la Nr. 7, care, printr'o repetiție regulată, am putea spune obsedantă, este capabil să infiltreze în subconștientul lucrătorului atâta material spiritual, încât manifestările necesare prevenirii accidentelor să se facă mecanic, inconștient.

Lucrătorul din multe întreprinderi germane, primește în plicul său de salariu câte un imprimat, sub titlul: „Zece porunci pentru protecția ta“ (10 Gebote zu deinem Schutz). Pe una din părți acest imprimat poartă o fotografie a unui lucrător cu mâna rănită, bandajată și legată de gât cu o fașă. În partea de jos a fotografiei, stă scris:

— Accidentele micșorează producția

— Prevenirea accidentelor întărește puterea de apărare a Germaniei și protejează sănătatea ta.

Lângă fotografie se află un text în care se arată „consecințele accidentelor de muncă“ și anume:

Pentru comunitatea întreprinderii (Deficit în muncă și randament, supramuncă pentru restul lucrătorilor, turburarea mersului întreprinderii, întârziere și pierdere de material).

Pentru economia națională (pierderea anuală prin moartea a 8.500 lucrători accidentați capabili de muncă, micșorarea producției, deficit în randamentul muncii datorit celor mult peste 1.000.000 lucrători răniți prin accidente, inutile sarcini financiare care se ridică la circa 8.000.000 RM., zilnic).

Pentru Germania (vătămarea sănătății poporului, păgubirea capacității de apărare datorit zecilor de mii de invalizi anual, slăbirea puterii armate).

Textul conchide că 3/4 din accidente ar putea să fie evitate prin colaborarea tuturor germanilor. Fiecare să se gândească deci că: A preveni accidentele este mai bine decât a despăgubi accidentele.

Pe cealaltă parte a imprimatului se află scrise cele 10 porunci despre care am vorbit mai sus și dela ideia căroră am pornit, textul fiind însoțit și decâteva schițe care stimulează atenția.

Iată aceste porunci:

1. *Ordinea și curățenia constituiesc prima poruncă.*

Vino liniștit la muncă și nu lăsa în cale, jos sau în picioare, nimic care ar putea să împiedice.

2. *Poartă haine corespunzătoare muncii și pe măsură și folosește totdeauna trusa prescrisă pentru protecție.*

3. *Descoperă tu locurile periculoase pentru accidente din întreprindere și anunță-le, înainte ca cineva să fie acolo accidentat.*

4. *La mașini nu trebuie să cureți, să pornești sau să oprești ori să faci diferite operațiuni decât când mașina este scoasă din transmisie.*

5. *Verifică asupra siguranței înainte de fiecare întrebuințare unelte, scările și alte instrumente de lucru. Nu te agăța niciodată de instalațiuni și nu folosi lăzi sau scânduri în locul treptelor sau scărilor.*

6. *Mănuește cu grijă aparatele electrice. Trimite la atelierul electric pentru examinare orice cablu stricat sau prea vechi.*

Părțile metalice care împiedică trebuie îngropate.

7. *Nu aranja întreceri la fugă pe treptele sau culuarele întreprinderii. Neorânduiala aduce adesea pagube și este nedemnă pentru om.*

8. *Unde sar țândări și așchii, unde zboară praf și scântei, folosește întotdeauna ochelari de protecție. Întreabă în cazuri de îndoială agentul de încredere specialist în accidente.*

9. *Du-te la dispensar să-ți lege micile sgârieturi sau înțepături, pentru ca să eviți o înrăutățire a ranei.*

10. *Dă atenție prescripțiilor de circulație, în drum spre atelier și dela atelier. Graba nu te duce mai repede, poate chiar de loc la scop.*

Dix règles pour ton protection.

Zehn Gebote zu deinem Schutz.

On fait le commentaire et on montre l'importance de la protection de l'ouvrier contre les accidents. On relève, de l'article du Mr. le Dr. Heinz C. Schade (Z. f. O. Nr. 11/941), les moyens d'éducation les plus importants, en insistant sur les „dix règles pour ton protection“ qui, par répétition, peuvent aboutir de pénétrer dans le sous-conscient de l'ouvrier et de provoquer de manifestations propres dans le sens d'une auto-défense contre les accidents.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

AMENAJAREA PĂDURILOR DESTINATE CULTUREI FAZANULUI

de Ing. SILVIU GEORGESCU

Este fără îndoială că o rațională cultură de vânat, dar mai cu seamă cultura intensivă a fazanului, impune pădurei din punct de vedere cultural și economic, anumite servituți și câteodată chiar sacrificii.

O serie întreagă de nevoi și preferințe ale vânatului și în consecință cererile justificate ale cultivatorului său, au pus adesea pe proprietarul pădurei în conflict cu arendașul dreptului de vânat. De cele mai multe ori aceste diferende s'au soldat cu compromisuri, fie în dauna vânatului, fie în dauna pădurei sau, cum s'a mai întâmplat, au rămas nesoluționate. Se înțelege că atunci când proprietarul pădurei este una și aceeași persoană cu arendașul dreptului de vânat, neînțelegerile dispar, dar totuși mai rămân încă chestiuni tehnice de clarificat, pentruca atât pădurea cât și vânatul să dea, prin raportul dintre ele și fiecare în parte cel mai mare randament cu putință.

Misiunea de a împăca prin mijloace tehnice, cele două interese, revine exclusiv silvicultorului, care cunoscând datele problemei și având competența necesară, prescrie în mod coordonat, norme de urmat în gospodăria pădurei și a vânatului.

Un astfel de proiect de reglementare în timp, ar fi cece se obișnuște a se numi amenajament silvico-vânătoresc prin analogie cu binecunoscutul amenajament silvico-pastoral. Această lucrare însă nefiind — cel puțin la noi — cerută de nici o lege, ne vom mărgini a face observațiunile noastre numai la amenajamentul propriu zis, care, dat fiind câteva elemente

noui ce determină alcătuirea și economia lui, capătă o particularitate interesantă.

În ce constau servituțiile mai importante impuse pădurei de cultura fazanului?

Iată-le în rezumat:

a) Fără să excludă nici un fel de vegetație arborescentă din regiunea de șes, fazanul preferă tinereturile deci crângurile simple și compuse cu revoluții scurte;

b) Cere într'o mare măsură ogoarele de culturi agricole chiar în mijlocul pădurei, deci nevoia de a defrișa;

c) Cere o bogată varietate de peisagiu¹⁾ adică pe o întindere anumită de suprafață să se găsească, dacă este posibil, cât mai multe arborete, combinate și cu variate culturi agricole.

Cum vedem pretențiile unei fazanerii ideale sunt atât de mari, încât satisfacerea lor ar însemna cel puțin sacrificarea ordinii în pădure, dacă nu — ceea ce este inadmisibil — a pădurei însăși, iar amenajarea unei asemenea păduri cu respectarea regulilor științei și a legiuirilor, devine o adevărată problemă de echilibru.

Trecem peste discuția dacă vânătoarea prin importanța ei economică și socială, are dreptul să ceară pădurei sacrificii, aceasta putând să facă foarte bine obiectul unor observațiuni aparte. Noi ne referim numai la cazurile când proprietarul pădurei se hotărăște să sacrifice o parte din foloasele pădurii în favoarea vânatului și în acest caz exemplul cel mai bun ni-l oferă rezervațiunile Statului.

Caracteristic și foarte important la așezarea bazelor de amenajare este faptul că nu lemnul deci produsul principal este scopul urmărit, ci tocmai produsul accesoriu adică vânatul. Inversiunea aparent paradoxală, este totuși foarte naturală căci cultivăm pădurea spre a produce vânat și numai în secundar lemn.

În primul rând *exploatabilitatea*, element determinant în economia unei păduri, prezintă aici o curioasă particularitate. Într'adevăr vârsta la care trebuie conduse, arboretele nu este o consecință a dimensiunilor sau calităților urmă-

1) „peisagiu“ = cuvânt introdus în terminologia forestieră românească de D-l Ing. A. M. Comșia.

rite ale lemnului, ci este vârsta la care arboretul trebuie exploatat ne mai fiind prielnic vânatului. Astfel exploatabilitatea prezintă caracterul tehnic în sensul că exploatarea lemnului la o anumită epocă, este cerută de o necesitate tehnică, aceea a cultivei vânatului.

Negreșit că vârsta exploatabilității nu trebuie aleasă unilateral în favoarea vânatului, ci ea trebuie să corespundă într-o cât mai mare măsură și rostului pădurei.

În ce privește regimete, având în vedere preferințele amintite, vom cultiva crânguri simple, cu sau fără rezerve, sau crânguri compuse. Dar, deoarece și varietatea arboretelor este cerută, vom rezerva, într'o proporție mai mică și parcele de codru.

Modalitățile de tratament de aplicat la crânguri simple prezintă deasemeni curiozități. Într'adevăr păstrând sistemul tăerilor unice localizate, suntem siliți, pentru a avea o cât mai mare suprafață de teren cultivată agricol, a renunța la regenerarea naturală prin lăstari și a adapta regenerarea pe cale artificială. Metoda ar consta în defrișarea parchetelor odată cu exploatarea, după care să se practice câțiva ani cultura agricolă pregătitoare reimpăduririi pe cale artificială și în urmă iarăși cultură agricolă intermediară până la închiderea masivului. Cu acest procedeu, se obțin însemnate suprafețe din interiorul pădurei cultivate agricol, al căror procent poate să ajungă chiar 30% din suprafața seriei, ne mai având nevoie de a defrișa cu titlu permanent, nimic.

Dar observăm că regenerarea arboretelor prin sământă aparține regimului codru și pădurile noastre cel puțin sub raportul vârstei sunt crânguri, deci teoretic ambele denumiri sunt improprii. Noi credem că noțiunea de crâng este totuși, mai nimerită și în orice caz această combinație neprevăzută în practica arboretelor, nu are nimic anticultural și deci se poate adopta.

În complexul nostru forestier vom putea rezerva și arborete tratate în crâng simplu clasic sau cu tăeri în scaun (acolo unde este cazul).

Revoluțiile scurte în cazul crângului simplu clasic coborâte chiar sub 30 ani par a fi indicate; în cazurile regenerării artificiale, revoluția se poate mări pentru că arborii proveniți din sământă, care au în tinerețe o creștere anuală mai mică, să poată ajunge la dimensiuni economice.

Asupra felului de recoltare a posibilității nu mai insistăm; ea trebuie să fie pe suprafață.

Fiindcă am amintit de parcele destinate a fi conduse la vârste înaintate, vom alege de preferință regimul codrului grădinărit cu revoluțiile corespunzătoare esențelor componente.

Trecând acum la partea practică, amenajarea uneia sau mai multor păduri destinate culturai fazanului, ar consta în împărțirea în serii sau subserii de crâng simplu sau compus, cu suprafețe mici (100—300 ha), la care metoda de regenerare să alterneze, iar dispoziția lor pe teren precum și sensul tăerilor să fie studiat astfel încât o secțiune în profilul arboretelor să prezinte o cât mai mare variație.

Parcelele de codru într'o proporție de 10—20% din suprafața totală a pădurilor, vor fi convenabil împrăștiate în același scop și vor forma împreună o secție și serie aparte.

Tot acest complex de gospodărie forestieră, preconizat în schiță mai sus, la care s'ar adauga și amenajarea pur vânătorească a terenurilor cultivabile din vecinătate, ar răspunde într'o mare măsură cerințelor fazanului.

În concluzie putem afirma că știința amenajamentului, prin spiritul creator al inginerului silvic, este în măsură să rezolve și problema de care ne-am ocupat, care într'adevăr iese ca recum din obișnuit.

L'aménagement des forêts destinées à la culture du faisan.

Une culture intensive du faisan impose à la forêt, au point de vue économique et cultural, certaines servitudes et quelquefois même sacrifices. En effet, une culture intensive du faisan demande:

- 1) des taillis simples et composés à courtes révolutions;
- 2) des terrains cultivés avec de plantes agricoles dans le périmètre même de la forêt;
- 3) Grande variété de paysage, qui suppose une multitude de peuplements et de cultures agricoles.

A la suite de cette préférence on arrive à la situation suivante:

- 1) l'aménagement doit adopter l'exploitabilité technique;
- 2) il faut appliquer une combinaison des trois régimes;
- 3) La révolution des taillis et des tailles composés doit être courte. Pour la futaie en doit adopter le traitement jardiné.
- 4) Dans certains endroits de la forêt, la régénération des taillis doit être faite par voie artificielle, pour avoir de terrains à culture agricole.

C R O N I C A

I N T E R N Ă

● Un mare și entuziast prieten al pădurilor.

În ziua de 3 Martie a. c., a avut loc în amfiteatrul școlii Politehnice din Timișoara, conferința D-lui profesor universitar Emil Pop, de la Facultatea de Științe din Cluj, cu sediu provizoriu la Timișoara.

Titlul conferinței: „Pădurile și destinele noastre naționale”.

Sala arhiplină: profesori, lume intelectuală, studenți.

D-l Prof. Emil Pop este prea deajuns de cunoscut ca om de știință, în mijlocul vieții universitare și în lumea intelectuală din Timișoara, dar și foarte apreciat conferențiar. Sub auspiciile Școlii Politehnice cât și la Cercul Botanic al cărui președinte actual este, în numeroasele conferințe și comunicări ce le-a ținut în scurtul timp de când este vremelnice la Timișoara, refugiat din Cluj, a reușit să câștige interesul și simpatia auditorilor.

Așa credința deci că numerosul public din sală a fost atras nu atât de subiectul conferinței, cât de autoritatea conferențiarului. Căci — să fim drepti — cunoaștem interesul publicului față de pădure, chiar atunci când e vorba de oameni „mai luminați”.

D-l Prof. Pop are însă marea însușire de a reuși să câștige auditorul. Și a reușit și de astă dată. Rolul și importanța pădurilor, atât prin produsul lemnos, cât și prin influența benefică pe care pădurea o exercită asupra solului, asupra climei și mai ales asupra regimului apelor, pe care a știut să le desvolte cu multă competență dar și cu o notă a sa personală, din care se desprinde o duioasă dragoste de pădure, a format partea introductivă a conferinței sale.

După ce a știut să câștige astfel atenția publicului asupra importantului rol pe care-l joacă pădurea, D-sa a trecut la dezvoltarea temei ce și-a propus.

Și aici D-l Prof. Em. Pop, a dovedit pe deplin și competența și talentul. A dovedit că este la curent cu toate problemele forestiere ale țării, că a citit, a studiat și a ales, cu multă atenție, toată literatura și toate datele statistice cu privire la păduri, la mersul exploatarea, împăduririlor, consumului intern și exportului de lemn de lucru și foc din ultimele două decenii, însoțind expunerea sa de tablouri,

diagrame, statistici și hărți foarte elocvente. Iar pe deasupra acestora toate, a adăugat multă, foarte multă convingere, multă dragoste de pădure și mult lirism.

D-l Prof. Emil Pop a dovedit a fi un mare și entusiast prieten al pădurilor.

V. P.

● Un an de activitate a Direcției silvice Cluj-Alba Iulia.

După arbitrajul dela Viena, Direcțiunea silvică Cluj cu arhiva și puținul avut care a putut fi evacuat, se găsea la Sebeș-Alba, iar funcționarii săi pe drumuri. Din totalul de peste 160.000 ha pădure cât avea înainte, nu mai rămăsese în țara liberă decât 32.000 ha în Munții Apuseni. Suprafața era mult prea mică pentru a justifica menținerea unei mari unități administrative. Casei Pădurilor i se pusese astfel problema menținerii acestei Direcțiuni sau a desființării ei, și repartizarea pădurilor la Direcțiile vecine.

Conducătorii Casei Pădurilor au înțeles acest lucru și adăugând acestei convingeri o bună doză de simțire românească, au decis menținerea Direcției, atașându-i încă două Ocoale din Munții Apuseni, pentru a avea o întindere de 69.000 ha. Nici nu se putea altfel: Direcțiunea Cluj trebuia menținută ca unitate de sine stătătoare, având arhiva la un loc, personalul grupat deasemenea la un loc.

Deoarece atribuțiunile sale se întindeau numai asupra regiunii din Munții Apuseni, a fost botezată Direcția silvică Cluj a Moșilor, punându-i-se spre rezolvare problema socială atât de spinoasă, problema Moșilor.

Privită la început ca un organism fără viață lungă, Direcțiunea Moșilor a dovedit în scurtă vreme că poate să fie o unitate folositoare, chiar rentabilă și necesară. Intr'adevăr:

Mai înainte, pădurile din Țara Moșilor erau repartizate la trei Direcțiuni regionale. Fiecare din aceste Direcțiuni, își avea problemele sale mari de rezolvat în alte părți: fabrici, instalații de transport, comercializări, lucrări care absorbeau aproape toată puterea de muncă a conducerii, încât pădurile Moșilor, lipsite de mijloace de transport, devastate și cu multe neajunsuri de ordin social, erau lăsate pe al doilea plan ca unele ce pe deoparte nu aduceau decât neînsemnate venituri, iar pe de altă parte, erau condamnate peirii. Centrul de activitate al acestor mari Direcțiuni era deci deplasat în altă parte.

Cu Direcția Moșilor însă lucrurile s'au petrecut altfel: neavând în administrație decât exclusiv păduri din Munții Apuseni, vrând-nevrând toate activitatea ei a fost concentrată asupra acestei regiuni. La această situație de fapt s'a adăugat și hotărîrea dărză a conducerii Direcției de a ataca în față problema socială a Moșilor, atât de desbătută de 20 ani încoace, dar nerezolvată până azi.

Rezultatele n'au întârziat. Timp de abia un an au fost soluționate probleme care de 20 ani își așteaptă deslegarea.

Se știe că problema Moșilor se reduce aproape numai la problema

comunicațiilor care este în strânsă legătură cu desfacerea produselor și cu aprovizionarea. Odată rezolvată această chestiune, inviorarea vieții economice vine dela sine. Lucrul acesta își găsește o aplicare perfectă și în materie de gospodărire forestieră. Sesizând acest fapt, Direcțiunea Moșilor și-a propus să construiască instalații pentru transportul lemnului și să deschidă pădurile infundate. Timp de un an a întocmit proiecte și a realizat:

a) Construirea unui canal de apă de 6,5 Km la Ocolul Zlatna, datorită căruia s'a putut pune în valoare o pădure de peste 2000 ha. Canalul este apt și pentru transportul traverselor.

b) La izvoarele Arieșului se prezintă o situație ciudată: nu era rentabilă decât exploatarea lemnului de foc, câtă vreme rășinoasele în cea mai mare parte rămâneau în picioare. Explicația constă în faptul că lemnul de foc era transportat pe o distanță de 44 Km prin plutit liber. Dar și acest mijloc stătea la dispoziție numai primăvara și toamna când apele erau umflate. În restul timpului, debitul râului fiind prea mic, nu era posibil nici transportul lemnului de foc. Din cauza debitului redus, despre transportul buștenilor de rășinoase prin plutit liber nici nu putea fi vorba. Durata apelor mari fiind scurtă, până la îngheț nici posibilitatea în lemne de foc nu se putea transporta în întregime. Soluția a fost găsită în construirea a două opusturi — azi terminate — și a unui al treilea opust în construcție, cu ajutorul cărora atât transportul lemnului de foc cât și a buștenilor de rășinoase se face independent de variațiile debitului din cursul anului.

c) Un alt opust este în studiu la izvoarele Someșului Cald spre a pune în valoare o pădure de molid de 6000 Ha.

Nu am amintit aici decât lucrările mari, deși s'au construit drumuri noi, s'au reparat șosele, făcând posibilă valorificarea produselor accidentate și chiar executarea de operațiuni culturale.

Românizarea industriei forestiere din această regiune a constituit deasemenea obiectul preocupărilor tinerei Direcțiuni a Moșilor. Cea mai mare fabrică de cherestea din Munții Apuseni — Vaica Ierii — fostă evreiască și încreștinată peste noapte, va fi pusă în curând în imposibilitate de a mai funcționa și aceasta datorită cumpărării de către C. A. P. S. a materialului brut din pădurile ce aprovizionau fabrica. Acest material va fi debitat în fabrica Statului, care nu așteaptă decât desghețul spre a fi pusă în construcție. Cumpărarea materialului și lucrările premergătoare pentru construirea fabricii n'au fost operațiuni ușoare. A trebuit un sbucium de un an pentru a se ajunge acolo unde se găsește azi.

Lucrările de mai sus, sunt, fără îndoială, de natură a inviora viața economică în Munții Apuseni, dând posibilitate unei mari părți a sătenilor de a-și câștiga existența prin munca la pădure.

În acelaș timp gospodăria pădurilor intră într'o perioadă de ordine bazată pe continuitate în exploatare.

Dar cu aceasta problema Moșilor încă nu este rezolvată:

1. Pășunatul în păduri este o calamitate. În anul 1941 cu toate măsurile luate din timp, nici 20% din întinderea totală păduroasă n'a putut fi păzită de vite. Trebuie încă multă tenacitate și multă vreme pentru ca pădurile de aci să intre într'o perioadă de liniște.

2. Hotarele proprietății păduroase sunt sfârticate. Încălcările se țin lant și — în împrejurările de azi — restabilirea ordinii este și mai grea decât altădată.

3. Risipa de material practică de Motul, care nu știe să prețuiască fiecare părticică dintr'un arbore și care încă nu înțelege că această lipsă de grijă este în paguba sa, este una din preocupările de viitor ale administrației silvice.

4. Stabilirea consumului de lemn al industriei casnice moștești, acoperirea lui, îndrumarea muncitorilor de pădure spre exploatarea Statului și încetarea hoinărelii prin țară, este o altă problemă.

Am înșirat aci numai câteva din rănilo din țara Moșilor, care își așteaptă vindecarea.

Iată cum, Direcțiunea Cluj a Moșilor, cu sediul în Alba-Iulia, menținută ca unitate aparte din considerente de ordin național și social, a dovedit că răspunde unei reale necesități.

Interesant de relevant este faptul, că având o întindere păduroasă mică, deci și un buget mic, Direcția Cluj (Alba Iulia) a trebuit să-și reducă și numărul funcționarilor. Așa s'a întâmplat că n'a avut și nu are nici un inspector de control. În schimb, fiecare șef de serviciu, chiar și subdirectorul a primit însărcinarea să exercite controlul regional asupra a câte două Ocoale. S'a pus în aplicare astfel propunerea expertului german, D-l Gerlain, de a nu se țină organe aparte de îndrumare și control în serviciul exterior silvic, ci acest lucru să-l față șefii de serviciu (referenții). La Alba Iulia acest sistem a dat bune rezultate.

Gospodăria Direcției Alba Iulia nu trebuie judecată în acest prim an, și nici chiar în al doilea, prin prisma beneficiului bănesc. Investițiile mari făcute se rețin. După trecerea greutăților începutului va veni și câștigul în bani.

În concluzie, la Direcțiunea Moșilor s'a făcut o reușită experiență asupra rezultatelor pe care le poate da o unitate administrativă de mică întindere. Învățămintele trase de aci poate vor folosi mai târziu, când se va pune problema unei noi așezări a administrației forestiere românești.

V. Cota

● Un arbust de sărături.

La una din ședințele Cercului Botanic din Timișoara, d-l Bujoreanu, însărcinat cu predarea cursului de botanică la Facultatea de agronomie de la Chișinău, a semnalat prezența arbustului *Halimodendron halodendron* Voss. într'una din grădinile publice de seamă ale Chișinăului, adăogând în același timp că este o specie indicată de folosit în terenurile numite „sărături”.

Specia nu există însă numai la Chișinău, căci în erbarul Facultății de silvicultură din București există o ramură cu flori luată din „grădina dendrologică” dela Gârbovăt, Tighina, Deasemenea, d-l C. C. Georgescu profesorul de botanică al Facultății noastre de silvicultură a fost informat că s'ar găsi plantată și în Delta Dunării.

Halimodendron halodendron Voss. (syn. *H. argenteum* Fisch.) aparține familiei leguminoaselor. El atinge 2 m înălțime, fiind erect. Are ramuri cenușii-verzui-deschis, la început mățosos păroase. Frunzele sunt caduce, alterne, cu 1—3 foliole, rachisul devenind un spin. Foliolele frunzelor sunt spatulat-ovale, lungi de 2—3,5 cm, pe ambele părți fiind cenușii-verzui. Florile sunt de culoare violet-deschise și albe, plasate câte 2—4 pe ramurile vechi. Inflorește în Iunie-Iulie, dând naștere unor păstăi lungi de 2 cm, de culoare brun-gălbuie. Aria sa naturală de distribuție se întinde din Transcaucazia până în Turchestan și Altai.

● Greșeli care se răzbună.

D-l Mircea V. Pienescu a publicat în ziarul Curentul cu data de 5 Martie a. c. un articol intitulat ca mai sus.

Este vorba de ceea ce trebuie să fie politica agrară a unei țări. Politica agrară — spune D-sa — înseamnă grija de pământul țării pe care trăiește o națiune și de asigurarea hranei și a bogățiilor de schimb a acesteia. Pentru a arăta ce înseamnă o politică agrară greșită, D-sa dă drept exemplu Statele Unite. Acolo liberalismul cel mai perfect a dus la distrugerea unor vaste întinderi păduroase pentru a da terenul agriculturii. Rezultatul acestei acțiuni se poate vedea citind buletinul Ministerului de agricultură american. Se citează: „Această vastă țară, cu mai mult de 2 miliarde acre suprafață, pierde an de an cantitatea enormă de 3 miliarde tone de pământ prin acțiunea distrugătoare a apei și vântului asupra ogoarelor, ceea ce aduce țării o pagubă anuală de cel puțin 3800 milioane dolari”.

Relevând exemplul Americii, d-l Pienescu se îndreaptă apoi cu

gândurile la rosturile românești. La noi, nu numai unul și nu odată s'a crezut că ar trebui să luăm de pildă ceea ce se face dincolo de ocean. Și D-sa adaugă: Politica agrară nu se poate împrumuta fără pagubă și nu trebuie niciodată să aplaudăm măsuri ale căror rezultate nu le cunoaștem și ale căror urmări nu ne dăm osteneala să le prevedem. Politica agrară românească trebuie să isvorască din realitățile noastre, pentru că ea include grija de pătura agricolă și de viitorul nației... „Pesimismul buletinului oficial al Ministerului agriculturii din U. S. A. trebuie să fie spectrul greșelilor care se răsbună și ei trebuie pus mereu în fața celor care au răspunderea politicii agrare“.

● Mărirea patrimoniului Caps.

A-și mări patrimoniul, este pentru Casa Pădurilor Statului unul dintre scopurile sale. În acest scop se știe că în fiecare an, în bugetul său, se prevedeau și se prevăd fonduri — este adevărat mici în comparație cu ceea ce ar trebui — pentru cumpărare de păduri. Mai niciodată însă nici aceste reduse sume nu se puteau folosi în scopul pentru care fusesse destinate, găsiindu-se diverse pretexte de economii.

De aceea, ne-a surprins și ne-a bucurat când am citit în Mon. Of. Nr. 69 din 21 Martie a. c. hotărârile Consiliului de Miniștri de a se cumpăra două păduri și anume:

1. Dela D-na Elisabeta Ivașcu din com. Brestovăț jud. Timiș, o suprafață de pădure și loc arabil de 840 jugăre pentru suma de 4.620.000 lei.

2. Pădurea Ionășeni-Cozancea, pendinte de comuna Trușești jud. Botoșani, în suprafață de 345 ha, cu suma de 3.100.000 lei. Proprietatea a fost a D-nei Pulcheria S. Sturza și a D-lui D. D. Sturza.

● Expoziția cooperăției.

În cursul lunilor Martie și Aprilie a. c. a fost deschisă la București, expoziția cooperăției românești.

Vizitatorii ei au putut să urmărească, în timp, dezvoltarea pe care a luat-o cooperăția în diferitele compartimente ale economiei naționale. Dela mică încercări sau de la o slabă participare în comparație cu alte întreprinderi și negustori, în unele domenii, a ajuns, în scurt timp, să facă salturi impresionante. În special în ultimul an, Institutul a ajuns să aibă în mână, la anumite articole, aproape întreaga aprovizionare a țării.

Se înțelege că nu se putea să lipsescă sectorul lemnului, unde deasemenea s'a putut constata progrese simțitoare.

Este un vădit și îmbucurător progres. Conducerea actuală, în frunte cu d-l Ing. insp. g-l silvic Gh. Minescu directorul general al Institutului Național al Cooperației, își are un merit deosebit în acest progres. Este bine să se mai știe apoi că în cooperatie, d-sa este ajutat și de alți 22 ingineri silvici cari activează în posturi de mare răspundere în diferite sectoare, nu numai în cel forestier.

At. Haralamb

● **Dela Centrul internațional de Silvicultură Berlin.**

Actualul delegat al Italiei în Comitetul C. I. S.-ului este Generalul-locotenent Prof. Renzo Chierici, noul Comandant al Miliziei forestiere naționale (Administrația forestieră italiană).

(După D. D. Fw., 1942/80).

(211)

● **Înțelegere forestieră între Reich și țările nordice.**

De către împunătorii Reich-ului, Danemarcei, Finlandei și Suediei, a fost înscădită la 25 Ianuarie 1942, o înțelegere pentru întemeierea unei Comisiuni danezo-germano-finlandezo-suedeză pentru efectuarea comună a aprovizionării cu lemn din țările spațiului mărilor nordului și Baltice. („Deutsch-deutsch-finnisch-schwedische Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes“).

Inițiativa aceasta este pornită din dorința „de a se consfătuți împreună asupra unor probleme de economie forestieră și a lemnului și de știință forestieră, cum și de a se cerceta premisele unui schimb rându-it al produsurilor de lemnărie“.

Comisiia este alcătuită din câte un delegat al fiecărui guvern contractant, care delegat poate fi însoțit de specialiști.

Sediul Comisiunii este la Berlin. Ea poate ține ședințe în fiecare dintre țările contractante, după nevoie și dela caz la caz.

Cheltuielile cu trimiterea delegațiilor și a specialiștilor însoțitori privește, în parte, pe fiecare dintre țările respective.

Anunțurile de organizare și funcționare ale comisiunii se vor sta-tornici pe cale de regulament.

Propunerile Comisiunii sunt supuse comisiunilor guvernamentale ce vor fi să se instiue în fiecare țară pentru aducerea la îndeplinire a convențiilor economice bilaterale. Aceste din urmă comisiuni au să hotărască asupra măsurii în care e cazul să se treacă la îndeplinirea propunerilor amintite.

Adeziunea la constituirea Comisiei în discuție este deschisă pentru ori care altă țară europeană care ar avea interese comune de apărăt, O astfel de comunicare se va face către guvernul german, pe cale diplomatică. Acesta împărtășește adeziunea și celorlalte state membre ale Comisiunii.

Retragerea din Comisiune se va face pe aceeași cale, adică prin simplă comunicare către guvernul german, care împărtășește lucrul, la

rândul său și celorlalte state membre. Retragera este privită ca valabilă după un an după primirea cererii respective de către guvernul german.

Înțelegerea de mai sus intră în vigoare după prezentarea la Cancelaria Ministerului de Externe al Reich-ului a documentelor de ratificare din partea statelor contractante.

Înțelegerea este semnată într'un singur exemplar. Documentul original se păstrează în arhiva Ministerului de Externe al Reichului. Statele contractante vor primi, pe cale diplomatică, câte o copie certificată depe acesta.

(212)

● Monopolul produselor forestiere în Guvernământul general.

Printr'un decret din 17.I.1942, valorificarea produselor forestiere și anume a lemnului brut și de cherestea, a deșeurilor de lemn, a produselor accesorii inclusiv a semintelor forestiere și a puieților se poate face numai prin Departamentul Pădurilor din Administrația centrală a Guvernământului. Guvernul respectiv este împuternicit să emită dispozițiuni de aplicare a decretului amintit.

(După D. D. Fw., 1942/54).

(213)

● Unificarea tipurilor de gatere în Germania.

În urma propunerii Comitetului special al mașinilor de prelucrarea lemnului din Comisia economică a mașinilor, s'a adoptat o nouă ordine de unificare a gaterelor. Studiile preliminare au arătat, numai pentru 6 din 20 de fabrici de mașini de cherestea, că se construiau 68 de tipuri deosebite de gatere, cu marea mulțime de lame de ferestrău corespunzătoare. Și aceasta, fără motive de ordin practic. Industria de cherestea se pronunțase, deja pentru restrângerea numărului de gatere, manifestându-și preferința pentru ferestrele subțiri, scurte și cu mers grăbit. În felul acesta, s'a convenit să fie îngăduite numai 4 mărimi de gatere, cu lumina ramelor de 45, 56, 71 și 85 cm.

Ordinea cea nouă admite unele abateri. Astfel, furniturile de accesorii pentru gatere sunt libere. În cazuri deosebite, se pot încuviința abateri și în ce privește mărimea gaterelor. Restrângerea tipurilor amintite se aplică și față de cererile de export, cu excepția mărimilor peste 85 cm, care sunt libere.

Pentru interior, ordinea cea nouă a intrat în vigoare dela 28 Nov. 1941; iar pentru export, dela 1 Ian. 1943, în ce privește oferta și vânzările, și dela 1 Ian. 1944, în ce privește furnizarea contractărilor.

(După D. D. Fw., 1942/47).

(214)

● Dela Japonezi.

Sjiritul de prevăzătoare organizare al poporului nipon de care face probă în războiul de față, se oglindește și în celelalte câmpuri al vieții lor materiale și sufletești. Astfel, pentru valorificarea economică a

ținuturilor ocupate, guvernul a făcut ca organizațiile economice mai mari și concernele particulare sau mixte, având interese în ținuturile de miază-zi, să intre într-o organizație supremă de exploatare economică. Unul dintre cele șase despărțăminte principale ale acestei organizațiuni, se ocupă cu exploatarea lemnului.

(215)

Lipsa de petrol a Japoniei, a îndemnat cercurile guvernamentale să încurajeze extinderea gazogenelor cu cărbuni de lemn în tracțiunea automobilă și la motoarele cu explozie, în general. Intre altele, s'a dispus o restrângere cu 20% a folosirii casnice a mangalului, iar pe de altă parte, s'au luat măsuri ca producțiunea acestui material pentru 1942 să fie ridicată cu 30%, față de 1938.

(După D. D. Fw. 1942/54).

(216)

● Cătina în loc de răsurii.

Inspectorul general al drumurilor din Reich a emis o dispoziție prin care se impune folosirea, ori unde este cu putință, a cătinei (*Hippophae rhamnoides* L.) pentru plantarea locurilor pustiite. Și aceasta, pentru cuvântul că este o plantă foarte modestă și pentru că fructele sale conțin de două ori mai multă vitamină C, decât răsurile, recomandate mai înainte în scopul de mai sus. Cătina crește și pe pământurile crude, pe nisipuri calcare, pe pietrișuri ș. a.; cu alte cuvinte, pretutindenea unde alte plante n'ar putea vegeta mulțumitor. Cătina, apoi, mai și apără de vânturile vânturilor.

(După D. D. Fw., 1942/80).

(217)

● Centralizarea întrebărilor privitoare la lemn în Slovacia.

Sub egida Ministerului Economiei a luat ființă, cu începere dela 1 Iulie 1941, o Centrală forestieră și a lemnului. Asupra acestora au trecut toate competențele fostului Consiliu forestier și al lemnului, a cărui funcționare se dovedise defectuasă. În ce privește lemnul, primește competențele excepționale ale Consiliului economic superior.

Dintre îndatoririle sale, se enumără: Reglementarea producțiunii, prelucrării și distribuției produselor forestiere și ale lemnului; îngrijirea aprovizionării populației și a întreprinderilor și reglementarea desfacerii produselor respective pe piața internă și externă; dirijarea prețurilor în cazurile de export, ș. a.

Cea dintâi măsură a noii instituții privește reglementarea pieței naționale a lemnului de foc.

(După presa zilnică).

(218)

Ilie C. Demetrescu

● O nouă campanie pentru distrugerea ciorilor și coțofenelor.

Ministerul Agriculturii a dat dispozițiuni să se continue și în acest an campania de distrugere a ciorilor și coțofenelor. Cu toate că fiecare victorie își are rostul său în gospodăria naturii, totuși ciorile prea numeroase, prin cantitatea mare de produse agricole pe care o consumă, cauzează pagube care nu pot fi compensate de foleasele ce incontestabil aduc. În aceste vremuri de criză, o reducere a numărului de ciori și coțofene este deci justificată de nevoia economisirii fiecărui bob de grâu sau porumb.

Pentru încurajarea acestei acțiuni, s'au instituit și următoarele premii: câte 15 lei de fiecare pereche picioare de cioară neagră de semănături (*Corvus frugilegus*), cioară cenușie (*Corvus cornix*) și coțofană (*Pica pica*), sumă care se poate încasa imediat la Ocoalele agricole și Camerele agricole, prezentând picioarele păsărilor. Vânătorii cu permis de vânătoare, pot primi în schimb, 20 grame de pulbere neagră de fiecare pereche de picioare.

Cei ce vor captura sau ucide ciori care poartă un inel al centralei ornitologice române, vor putea lua parte — pe baza unei dovezi că au predat inelul — în loteria prin care se vor distribui premii în valoare de 700.000 lei (36 premii între 5.000 și 100.000 lei).

În legătură cu această campanie, iată care este contribuția Ocoalelor silvice în anul 1941 la campania de atunci privind reducerea numărului de ciori: 24.249 ciori negre și cenușii adulte, 4.418 ouă, 11.047 cuiburi distruse. Pentru a putea aprecia și folosul din punct de vedere vânătoresc, ar fi fost bine să se arate separat numărul ciorilor cenușii, care cauzează pagube mult mai mari în economia vânatului, decât ciorile negre.

Menționăm că în pădurile întinse, ciorile stau numai la margini de pădure, iar la munte sunt foarte rare și aceasta este cauza pentru care contribuția ocoalelor silvice nu este și mai însemnată. (10)

● Ocrotirea coloniei de stârci cenușii de lângă Timișoara.

În numărul 1/1942 al revistei „Carpații” pag. 19, se exprima îngrijorarea asupra soartei coloniei de stârci cenușii ce se mai găsește în jurul Timișoarei în pădurile Bistra și Ghiroc. Îngrijorarea era motivată de faptul că arborii în cari cuibăresc aceste păsări — mai curând sau mai târziu — vor fi tăiați și odată cu ei se vor nimici și cuiburile.

Casa Pădurilor Statului care are păduri cu numele de Bistra și

Ghiroce sesizându-se de acest fapt, a cerut organelor sale din exterior să caute soluția ca arborii în chestiune să fie menajați. Din răspunsul pe care l'a primit dela unitatea ce administrează pădurea Ghiroce, se constată că aci nu s'a tăiat nici un arbore, fie el uscat sau verde, în care erau cuiburi de stârci, nu s'a distrus nici un cuib și că din contră s'au luat din timp măsuri nu numai ca să nu se taie nici un arbore, ci chiar pentru paza cuiburilor, prin personalul silvic. Probabil arborii cu cuiburile distruse nu au fost situați în pădurea Statului.

În orice caz pentru ocrotirea în viitor a coloniei de stârci cenuși din pădurile Statului Ghiroce și Bistra, măsurile au fost luate. (11)

● Situația arendării dreptului de vânătoare din pădurile Statului.

Pentru a se cunoaște situația de azi a arendării dreptului de vânătoare din pădurile Statului, Casa Pădurilor a dat dispozițiuni organelor sale exterioare să-i trimită date. Această din motivul că în urma expirării termenului de arendare la unele contracte și prin nouile arendări, situația se schimbă des, așa încât datele vechi nu mai pot da o icoană reală a situației. În curând deci vom ști care este astăzi întinderea de păduri cu dreptul de vânătoare arendat, care este arenda minimă, maximă și medie pe hectar. Fără să se urmărească scopuri strict financiare, din totalizarea datelor astfel obținute, se vor putea trage concluziuni interesante. (12)

● Controlul executării contractelor de arendarea dreptului de vânătoare din pădurile Statului.

Controlul executării contractelor de arendarea dreptului de vânătoare din pădurile Statului este încredințat Ocoalelor silvice C. A. P. S.

Casa Pădurilor Statului printr'un ordin recent atrage atențiunea organelor sale exterioare asupra acestui lucru și dispune să i se înainteze procese-verbale asupra felului cum s'au executat contractele dela data punerii lor în aplicare și până azi.

Dând explicațiuni asupra felului cum trebuie interpretate diferitele articole mai importante din contracte, -- recomandă deplină obiectivitate la facerea acestor constatări, precum și o armonioasă colaborare a organelor Caps. cu arendașii dreptului de vânătoare, atunci când colaborarea este solicitată.

Măsura luată de C. A. P. S. va avea — fără îndoială — un efect binefăcător în privința prosperării gospodăriei noastre cinegetice, pentru că va reaminti arendașilor unele obligațiuni, care de mulți sunt prea adeseori uitate. (13)

● Cooperativa vânătorilor a trecut la fapte.

În altă cronică am făcut amintire despre constituirea Cooperativei vânătorilor. Între scopurile sale aminteam procurarea de echipament, munițiuni pentru membrii săi și valorificarea produselor vânătoarei în condițiuni mai avantajoase decât s'a putut face până acum, când vânătorii erau expuși speculanților, atât la aprovizionări cât și la vânzări.

Constatăm cu plăcere că, tânăra noastră Cooperativă înregistrează prima sa realizare: un prim stoc de 120.000 cartușe de vânătoare pentru armă cu alică a sosit și este în curs de distribuire, la prețul de 14,50 lei cal. 16 și 15,50 lei cal. 12. Față de prețurile de circa 25 lei cu atât se vând în comerț, diferența este apreciabilă.

Nu ne îndoim că se va merge și mai departe pe calea înfăptuirilor și în curând vom vedea realizată și valorificarea produselor vânătoarești și cu deosebire a blănurilor. (14)

● Regulamentul de serviciu al organelor onorifice de vânătoare și pescuit în apele de munte.

Este vorba de reorganizarea aparatului exterior al Direcțiunii Economiei Vânatului, despre care am făcut amintire în altă cronică. Azi, acest regulament este aprobat prin Decizia Ministerială și în cursul lunii Februarie a. c., s'a și început punerea lui în aplicare. Textul său fiind destul de lung, nu-l inserăm aci, (de altfel a fost publicat în revistele noastre de vânătoare din Februarie a. c.); ci ne mulțumim să-l examinăm numai în liniile lui mari.

Regulamentul, prevede funcționarea a 6 inspecți regionali, a câte unui inspector de fiecare județ și a altui inspector pentru fiecare plasă. Deosebit de aceasta, la județ se mai înființează câte o comisiune județeană compusă din 4 membrii de drept (între care și șeful serviciului silvic județean), și 3 cooptați. Toate aceste organe sunt onorifice.

Regulamentul fixează îndatoririle, atribuțiunile, competența și criteriile de alegere pentru fiecare organ. Scopul urmărit este pe de o parte oarecare descentralizare a administrației, iar pe de altă parte o contribuțiune a vânătorimii locale la desemnarea conducătorilor gospodăriei vânătoarești din exterior. Deci, în loc de numire făcută „de sus”, o selecționare venită „de jos”.

Se pun mari nădejdi în rezultatele pe care le va produce această nouă organizare. Intențiunea este în adevăr bună. Noi însă nu putem privi decât cu rezervă viitorul, pentru că știm ce înseamnă a lucra cu organe onorifice.

Cu ordinul No. 371/942 Direcțiunea Economiei Vânatului a început să pună în aplicare regulamentul, luând măsuri pentru numirile de inspecți județeni. Din informațiunile ce avem, reese însă că nemulțumirile au și început să se producă, iar reclamațiunile au început să

curgă, pentru că numirea comisiunilor de propuneri s'a făcut — în unele cazuri — pe sprânceană și — evident — și candidații propuși pentru funcțiunea de inspector județean nu sunt cei mai indicați. Pentru a nu se produce nemulțumiri și mai mari, Direcțiunea Economiei Vânătorului va trebui să aibă o deosebită grijă în examinarea propunerilor ce i-se fac din exterior și să anuleze lucrările acelor comisiuni de propuneri care n'au procedat obiectiv. Aceasta, cu deosebire atunci când în loc de 3 candidați nu este propus decât unul singur, prin urmare Ministerul nu mai are posibilitatea să aleagă, ci este obligat să primească singurul candidat propus.

Regulamentul are unele lipsuri care trebuiesc neapărat îndreptate înainte de a fi integrat în regulamentul legii vânătoarei ce urmează a fi modificată în curând. Chestiunea aceasta însă reclamă o discuțiune mai amplă decât permite această cronică. (15)

● **Apelul Direcțiunii economiei vânătorului către vânători pentru a contribui la opera ajutorului de iarnă.**

Dir. Ec. Vân. cu adresa No. 27703/1941 roagă vânătorimea românească să contribuie la opera ajutorului de iarnă, Amintește deasemenea apelul Ministerului Inzestrării Armatei adresat vânătorimii de a dona pieile de iepure și de mistreț pentru nevoile armatei. Nu avem date asupra numărului de piei donate. Socotim însă că ar fi trebuit date norme precise asupra conservării acestor piei de către autoritățile militare, pentru ca sacrificiul pe care vânătorimea îl face cu dragă inimă, să nu fie fără folos. (16)

● **Regulamentul legii asupra portului și vânzării armelor.**

Monitorul Oficial No. 71 din 24 Martie 1942 ne aduce — în sfârșit — bucuria de a vedea publicat regulamentul legii asupra portului și vânzării armelor. Cu toate că legea a apărut în Iulie 1941, totuși regulamentul ei a întârziat 8 luni. În cele mai multe părți ale țării comandamentele militare au refuzat atât eliberarea de noui permise pentru vânători cât și permise pentru paznici. Mulți vânători n'au putut practica vânătoarea și multe terenuri n'au putut fi îngrijite. Atât legea cât și regulamentul au unele lipsuri. Dar bine că le avem așa cum sunt. (17)

Vasile Cotta

R E C E N Z I I

CĂRȚI

IL. KNUCHEL: *Holzfehler*. [Defec-tele lemnului]. Ed. 2-a, 144 pag., 140 fig. Bern: Buehler & Co., 1940.

Ediția 1-a a acestei cărți a apărut în 1934 din inițiativa societății elveteiene Lignum, care și-a propus să acționeze pentru o mai largă și mai rațională întrebuințare a lemnului printr-o îmbunătățire a însușirilor lui. Ediția 2-a este întregită cu multe cunoștințe noi.

Înlocuirea lemnului în multe întrebuințări a fost rezultatul necunoașterii însușirilor lui și mai ales faptului că nu se găsiseră sistemele de întrebuințare care să elimine cât mai mult defectele lemnului. Mulțimea și gravitatea defectelor este o urmare a modului cum s'a crescut arborile, cum s'a exploatat și manipulat lemnul. În aceste domenii de activitate trebuie aduse primele corective. Acest lucru nu este posibil decât printr-o profundă cunoaștere a defectelor lemnului și a mijloacelor cu care să se împiedece nașterea lor.

Aceste cunoștințe a căutat să le dea prof. H. Knuchel în cartea sa. Defectele lemnului sunt împărțite în următoarele categorii: defecte ale formei trunchiului, defecte în structura anatomică a lemnului, defecte în structura lemnului datorite condițiilor atmosferice (vânt, ger, uscăciune, etc.), datorite omului (la exploatare, transport, depozitare,

etc.), animalelor (animalelor mari și insectelor) și plantelor (ciupercilor).

Deși într'un număr relativ de pagini, expunerea este foarte clară și completă. Numărul mare de figuri foarte bine alese și tipărite în excelente condițiuni fac textul ușor accesibil.

Cartea răspunde perfect nevoilor celor ce lucrează atât în domeniile producerii, exploatării și manipulării lemnului, cât și a celor ce întrebuințează acest material.

*

W. STOY: *Der Holzbau*. [Construcția în lemn]. Ed. 2, VIII + 140 pag., 160 fig. Berlin: J. Springer, 1941.

Cartea este ediția 2-a a aceleia apărută în 1939 sub numele de „Ingenieurholzbau”, căreia i s'au adus modificările și completările cerute de apariția noilor norme de calculat, proiectat și executat construcțiile în lemn.

După ce se arată pe scurt care sunt speciile lemnoase care se întrebuințează mai mult la construcții în Germania, modul de exploatare, manipulare și sortare a lemnului de construcție, se tratează în rezumat, dar ținând seama de rezultatele ultimelor cercetări, bazele calculului rezistenței elementelor de construcție din lemn. Se expun apoi pe larg mijloacele (buloane, cuie, cleiuri, penne, etc.) și modurile de executare a îmbinărilor lemnului. Urmează un

capitol special destinat construcției și calculului fermelor, insistându-se asupra noilor sisteme de construcție. În capitoie separate se tratează construcția turnurilor, tribunelor și podurilor din lemn.

Pentru construcțiile obișnuite de dimensiuni reduse schelele din lemn au rol secundar. Ele se construiesc după sisteme simple, fără a fi calculate în amănunt. Când schelele servesc la construcția podurilor și clădirilor mari în beton, la montarea din nou sau reparația podurilor metalice, etc., când deci ele înșile devin construcții mari și complicate,

trebuesc în prealabil proiectate și calculate amănunțit precum și executate cu multă atențiune. De aceea autorul acordă o deosebită importanță calculului și construcției schelelor.

Numărul mare de figuri face textul foarte ușor de înțeles și dau o imagine a stadiului înaintat la care au ajuns construcțiile în lemn.

Accastă carte se poate considera indispensabilă acelor ce construiesc în lemn, fie ingineri sau chiar dulgheri.

N. Ghelmezii

CĂRȚI NOI:

TR. HEROIU:

Conducere și responsabilitate proprie în sectorul silvic.

1941. Tip. „Bucovina”. 62 pagini. 100 Lei.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 4 (1941), Caietul 12 (Dec.).

K. Riechers și M. Igney:
Erfahrungen über Vakuumholz-
trocknung.

Experiențe asupra uscării in vid a lemnului.

In literatură sunt cuprinse foarte puține date asupra uscării lemnului in vid. Acelea care se găsesse sunt mai mult rezultatul încercărilor de laborator. Incercările autorilor in instalații industriale sunt făcute spre a răspunde întrebării dacă uscarea in vid este superioară aceleia sub presiunea atmosferică, atât calitativ și economic cât și din punctul de vedere al rapidității. Problema nu este pusă pentru orice întreprindere care întrebuințează lemnul, ci nu mai pentru acelea care au pretenții mari asupra calității lemnului, cum sunt fabricile de instrumente sau de elici pentru avioane.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute cu diferite combinații între vid, temperatură, curent de aer, așezarea scândurilor, repartiția încălzitoarelor, etc. spre a se stabili procedeul cel mai bun. Rezultatele cele mai bune s'au obținut când materialul a fost cât mai în contact cu suprafețele încălzitoare.

Josef Kissler:
Das mikroskopische Gefügebild
des Lignostone.

Structura microscopică a lignostonului.

Lignostonul, fiind fabricat din lemn printr'o puternică presiune la temperatură ridicată, capătă însușiri mult deosebite de ale lemnului din care a provenit. S'a căutat să se vadă ce schimbări structurale s'au produs in lemn prin acest tratament.

Autorul, in urma unor serii de încercări cu diferite probe de lignoston, ajunge la următoarele concluzii:

rupturi de țesuturi nu au loc decât foarte rar și sunt de dimensiuni microscopice;

schimbarea formei și poziției celulelor este reversibilă;

schimbarea locului celulelor urmează direcția celei mai mici rezistențe, fără a se face despărțiri sau pătrunderi de celule;

parte din celule sunt deformată prin presiune dincolo de limita elasticității.

Otto Bielgk:
Das Holz im Kriegsbrückenbau.
Lemnul in construcția podurilor de război.

Se arată care sunt condițiunile pe care trebuie să le îndeplinească construcția podurilor in timp de război

și moduli perfect în care lemnul corespunde acestor condițiuni. Câteva fotografii ale podurilor de lemn construite în război arată larga întrebuintare a acestui material în astfel de lucrări.

Hermann Hetrich:

Austauschverpackungen aus Holz oder Holzabkömmlingen.

Înlocuirea ambalajelor de metal cu ambalaje din lemn sau derivate ale lui.

Articolul arată pe scurt rezultatele la care s'a ajuns cu înlocuirea ambalajelor din metale cu ambalaje din lemn, carton sau hârtie. Aceste noi ambalaje înlocuiesc foarte bine pe acelea din metale.

Mici comunicări:

Cheltuielile cercetărilor industriale în U. S. A.

Micșorarea producerii rășinii în U. S. A.

Recoltarea esenței de terebentină în Suedia.

Încetarea exportului de lemn de *Caesalpinia sappan* L. (Sappanholz) din Ceylon.

Cea mai mare fabrică de celuloză din lume, Torviscosa.

Caroserii de automobile Ford din materia artificială cafelită.

Normalizarea dimensiunilor foilor de placaj.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 46 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

F. Wille: *Neue Bemessungsverfahren für Holz im Hochbau nach DIN 1052, Ausgabe 1940.*

W. H. Thurow: *Englisch-Deutsches und Deutsch-Englisches Wörterbuch der Chemie.*

G. G. Reinert: *Praktische Mikrophotographie.*

H. B. Platzer: *Das Herstellen von Kiefernlangholz und- abschnitten im Pflegehieb.*

C. Lanz: *Die Herstellung von Gasholz.*

F. Neiss: *Sparrendach und Pfostensteildach.*

N. Ghelmezii

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9—10/1941.

H. Leibundgut:

A propos des surexploitations; considérations au sujet de leur influence sur la culture forestière.

În vremurile de azi când de peste granițe Elveția nu-și mai poate acoperi deficitul de lemn necesar, pădurca elvețiană este chemată să satisfacă aceste nevoi.

Autorul se întreabă întrucât pădurea elvețiană poate suporta supraexploatările.

Pădurile acestei țări sunt supuse în marca lor majoritate regimului codru (94%); restul de 6% reprezintă crângul compus și simplu.

Supraexploatările actuale vin în plină perioadă de conversiune, ceea ce, din punct de vedere cultural, va complica mult operațiunile.

Ansamblul pădurilor publice se ridică la 130 milioane m³, la care dacă se adaugă și cele particulare, urcă la 170 milioane m³.

Materialul în picioare la ha este evaluat în mediu la 200 m³. Se socotește că la începutul acestui războiu, materialul în picioare era insuficient în cea mai mare parte din pădurile elvețiene. Rezerve nu existau decât în pădurile Statului și comunale, dar și acestea puține.

Posibilitatea în 1939 a fost evaluată la pădurile publice la 1,8 milioane m³ adică la 2,9 m³ la ha reprezentând 1,4% din materialul în picioare. Cea mai mare posibilitate o avea Cantonul Argovic cu 6,5 m³.

După statistici, supraexploatările în pădurile publice comportau la începutul războiului 6% din posibilitate adică 40% în pădurile statului, 28% în cele comunale girate tehnic și 1% în alte păduri comunale. Deci nu sunt rezerve. Din contră în anumite cantoane din Platoul elvețian și din Jura s'a anticipat posibilitatea cu 600.000 m³. În schimb pădurile de munte dețin rezerve de 500.000 m³, din care jumătate în Cantonul Grisons.

La o anchetă întreprinsă privind putința executării de supraexploatări, s'a răspuns în mod diferit de diferitele Cantoane. Sunt favorabile răspunsurile care ar comporta exploatări de material de foc. După opinia la 3/4 din cei solicitați, supraexploatările deja executate vor avea urmări supărătoare pentru pădure și cu atât mai mult pentru cele ce se vor mai face.

(Va urma).

Sam. Aubert.:
La Côte du lac de Joux.

Nr. 11/1941.

H. Leibundgut:
A propos des surexploitations ;
considérations au sujet de leur in-

fluence sur la culture forestière. (6
pag.). (urmare).

Se tratează — în continuare — posibilitățile de supraexploatare din punct de vedere cultural.

În legătură cu această nouă situație, în primul rând ar fi de luat în considerare răriturile. Socotește că răritura nu are importanță din punct de vedere cultural decât atunci când marcarea arborilor s'a făcut cu grijă și înțelegere. Din nefericire azi personalul fiind supraîncărcat, nu ar avea prea mult timp. În plus, răriturile presupun tăieri dispersate, deci necesită lucrători mulți, ceea ce în vremurile de azi nu se găsește. În condițiile de azi, autorul apreciază că prin rărituri nu se poate scoate — din punct de vedere cultural — decât 2% din materialul total aflat în picioare, deci circa 3% milioane m³, deci puțin mai mult decât cantitatea mijlocie exploataată anual.

Nu se va putea realiza toată cantitatea necesită de supraexploatări numai prin rărituri. Va trebui să se atace și arborele bătrâne prin tăieri de regenerare.

Să se ia în considerare diteritele tratamente din regimul codrul. Se apreciază și aici la 2% din totalul materialului în picioare.

Alte tăieri ar urca și ele la 1% din total.

S'ar obține astfel un total de 9 milioane m³.

H. B.:
Statistique forestière suisse 1939.

Se ia în considerare:

1. Suprafața păduroasă.
2. Exploatarea pădurilor publice.
3. Randamentul financiar al pădurilor publice.

5. Comerțul de lemne între Elveția și străinătate.

6. Consumul de lemn în Elveția.

7. Sarcini vamale asupra valorii importului, în procente.

***;

Société vaudoise de sylviculture. Course annuelle des 16 et 17 Juin 1941.

Se descrie fabrica de furniruri și placaje dela Tavannes.

***;

Instructions no. 4 de l'Office de guerre pour l'industrie et le travail sur l'approvisionnement de l'industrie, des foyers domestiques, des entreprises artisanales et de entreprises de transports en bois de feu (du 26 Août 1941).

Nr. 12/1942.

F. Aubert:

Les carburants de remplacement au Comptoir suisse.

Cu ocazia Târgului organizat la Lausanne, Societățile forestiere din Vaud și Rolle, au pus la cale un ansamblu de 18 standuri cu 20 exponanți.

S'au expus automobile și autotractoare cu gazogen de diferite tipuri, precum și mașini pentru fabricat cărbunele necesar gazogenelor.

Între altele, în articol se arată că pe viitor lemnul torificat va avea un rol preponderent ca combustibil pentru gazogene.

H. Leibundgut:

A propos de surexploitations; considérations au sujet de leur influence sur la culture forestière.

(Urmare și sfârșit).

În cazul când războiul s'ar prelunge, pădurile elvețiene ar fi con-

strânse să producă lemn care din punct de vedere cultural ar face să sufere pădurea. În acest caz va trebui să se recurgă la toate precauțiile posibile care să permită atenuarea urmărilor supărătoare ale supraexploatărilor. Măsura cea mai de seamă va fi o repartizare logică a supraexploatărilor. Va trebui să se excludă orice supraexploatare din arboretele tinere și mijlocii. Se arată apoi necesitățile de puieți necesari plantării parchetelor tăiate ras, care în acest caz ar fi dublu față de puieții folosiți până acum.

William Borel:

A propos de la méthode du contrôle.

Comentează două articole publicate de M. François și M. de Luze, forestieri francezi, în revista Societății forestiere din Franche-Comté, din Decembrie 1939 și Martie 1941, în legătură cu aplicarea acestei metode.

Jacques Barbey:

Fabrique de cellulose de bois S. A., à Attisholz.

Vizitată de Societatea foresticilor din Vaud cu prilejul excursiunii din 16—17 Iunie 1941.

Nr. 1/1942.

W. Nägeli:

Importance des rideaux-abris contre le vent pour la protection des cultures agricoles.

Un raport cerut de Comisiunea de supraveghere a Institutului de cercetări silvice elvețian, în legătură cu această problemă. Raportul este făcut după diferitele publicații existente. S'a avut în vedere date din Rusia și Danemarca.

At. Har

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT
FÜR FORSTWESEN.

Anul 93, Nr. 1, Ianuarie, 1942.

E. Hess:

*Die autochthonen Föhrenrassen
des Wallis.*

Rasele autoctone de pini din Wallis.

Se face o descriere a raselor de pini din cantonul Wallis în care pădurile n'au fost schimbate prea mult prin intervenția omului, ca cele din nordul Elveției.

Înainte de a trece la arătarea distribuției speciilor forestiere autorul face o descriere a condițiilor climatice ale cantonului Wallis. Se face apoi o descriere a arboretelor de pini și a lemnului diferitelor rase de pin.

Ch. A. Terrier:

Über das Auftreten der Rhabdocline — Douglasienschütte in der Schweiz.

Asupra apariției marelui Rhabdocline la Douglas în Elveția.

Autorul arată cum se prezintă această boală a acelor la Douglas, face o descriere a aspectului atacului, a ciupercii și a răspândirii geografice în Elveția. La sfârșit arată modul de combatere și de replantare a Douglasului.

L. Siegwart:

Über die Harzgewinnung in den Wäldern und vom Seifensieden im Haushalt.

Asupra recoltării rășinii din păduri și facerea săpunului acasă.

Se arată cum se făcea în trecut recoltarea rășinii și cum era aceasta

folosită între altele și la fabricarea săpunului în gospodărie.

Aus der Schweizerischen Forststatistik.

Din statistica forestieră elvețiană.

În continuare sunt date cifre cu comentarii ample, din statistica forestieră elvețiană.

Comunicări:

Marginile pădurii în jurul orașului Zürich.

Conferința directorilor forestieri ai cantanelor.

Anul 93 Nr. 2, Februarie, 1942.

F. Schneider:

Tagebuch einer Reise in Nord-Sumatra.

Jurnalul de zi și al unei călătorii în Nordul Sumatrelor.

Articolul este constituit dintr'un jurnal de zi și al unei călătorii în Nordul Sumatrelor, în care autorul descrie aspectul vegetației și al bogățiilor acestei insule.

Th. Wolff:

Zur Terminologie der Forst- und Holzwirtschaft.

Asupra terminologiei economiei silvice și a lemnului.

Autorul examinează pe rând din terminologia silvică germană cei mai importanți termeni ca: pădure (Wald), lemn (Holz), trunchiu (Stamm), coaje (Rinde), plută (Kork), etc., precum și denumirea germană a speciilor forestiere.

A. Fritsch:

Pflanzensoziologische Beobachtungen in Wirtschaftswaldungen.

Observațiuni de sociologie vegetală în pădurile cultivate.

Autorul descrie diferite tipuri de păduri bazat pe observațiuni de sociologie vegetală.

Articolul este în continuare.

Comunicări:

Recoltarea în cantitate mai mare a coajei de molid pentru tanin.

Anul 93, Nr. 3, Martie 1942.

Die Absteckung und Projektausarbeitung beim Waldstrassenbau.

Trasarea și prelucrarea proiectelor de drumuri forestiere.

Sunt expuse metode de trasare și

prelucrare a proiectelor de drumuri forestiere.

A. J. Schlatter:

Die Brennholzversorgung der Schweiz anfangs 1942.

Aprovizionarea cu lemn de foc a Elveției la începutul anului 1942.

Sunt arătate aspectele acestei probleme în Elveția așa cum au fost discutate cu prilejul congresului silvicilor elvețieni la 1 Septembrie 1941.

A. Fritsch:

Pflanzensoziologische Beobachtungen in Wirtschaftswaldungen.

Observațiuni de sociologie vegetală în pădurile cultivate.

În continuare, autorul descrie diferite tipuri de păduri bazat pe asociațiunile vegetale.

E. Vintilă

R u g ă m :

Anunțați schimbările de adresă

I N F O R M A Ț I U N I

— In urma demisiei d-lui General I. Sichițiu de la conducerea Ministerului de Agricultură și Domenii, pe data de 20 Martie a. c., d-l Aurel Pană subsecretar de Stat la același departament este însărcinat în această calitate cu conducerea Ministerului, având toate atribuțiunile ministrului și plenipotența de a contra-semna decrete-lege, decrete, jurnale și decizii.

— D-l ing. cons. silvic Dem. Grozescu directorul Direcției silvice din Ministerul Agriculturii și Domeniilor a fost numit membru în Consiliului de administrație al Centrului național de românizare.

— D-l C. Sfetcovici ing. insp. g-l silvic, directorul regionalei silvice Cernăuți a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și regula drepturile la pensie pe data de 1 Aprilie 1942. (Mon. Of. 76/942).

— In ședința de referate a Secției de Botanică a Academiei de Științe din România, care a avut loc în ziua de 28 Februarie a. c., d-nii prof. C. C. Georgescu și P. Cretzoiu au făcut o comunicare despre: Varietăți și forme de *Quercus pubescens* în România.

— D-l Gheorghiu Ion ing. șef silvic a fost transferat pe data de 15.I.1942 din centrul Direcției Silvice la Serv. silvic județean Covurlui. (Mon. Of. 46/942).

— D-l Iordache Mircea ing. silvic a fost numit în post vacant bugetar la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, în gradul de ing. silvic stagiar.

— D-l Băltărețu G. Alex. ing. sub-inspector silvic, dela Direcția producției vegetale, se repartizează la Direcția economică agrară. (Mon. Of. 53/942).

— D-l Leon Gh. inginer silvic dela Serv. silvic jud. Suceava se repartizează după cerere la Serv. silv. al jud. Câmpulung-Bucovina. (Mon. Of. 59/942).

— In Mon. Of. Nr. 67 din 19.III.1942 s'au publicat următoarele transferări de ingineri silvici:

1. Horn Alfred inginer șef silvic, dela ocolul silvic Agnita (jud. Tr. Mare), la Icef.

2. Donciu Dumitru inginer șef silvic, ca titular al ocolului Agnita.

3. Constantin Ion ing. șef silvic, se menține ca titular al ocolului silvic Șercaia (Jud. Făgăraș), revenindu-se asupra mutării d-sale la Ocolul Ilia.

4. Brebenarul Gh. ing. șef silvic, din centrul Inspectoratului Timișoara, ca șef al ocolului Ilia (jud. Hunedoara).

5. Popovici Remus ing. șef silvic, dela ocolul Săliște (jud. Sibiu) la Inspectoratul silvic Chișinău.

6. Popovici Iulian ing. șef silvic,

dela Serviciul silvic Caraș, la Inspectoratul silvic Chișinău.

7. Mihai T. Vasile ing. șef silvic, dela Serv. silvic județean Brașov la Inspectoratul silvic Chișinău.

8. Dan Teodor ing. șef silvic, dela Inspectoratul Timișoara, la Serv. silvic județean Caraș.

9. Leondarie Eugen ing. subinsp. silvic, dela Inspectoratul silvic Alba Iulia, la dispoziția Guvernământului din Transnistria.

10. Boeriu Valer ing. subinsp. silvic, dela ocolul silvic Beiuș, la Serv. silvic jud. Cernăuți și girant al Serv. silvic județean Hotin.

11. Kerschirig Wilfred, dela ocolul Intorsătura Buzăului la Serv. silvic județean Suceava.

12. Diaconescu Caton ing. subinsp. silvic, șeful Serv. silvic jud. Bihor (Beiuș Nord) și cu girarea Serv. silvic Beiuș Sud.

— Au fost primiți în Corpul tehnic silvic următorii ingineri silvici cu gradul de ing. silvic stagiar:

1. Ionescu T. Gheorghe din Caps.

2. Budiu E. Emil din Caps.

3. Iordache T. Mircea dela Dir. Silvică,

4. Babuția St. Teodor din Caps.

— Ocoalele Clișcăuți și Colencăuți aparținând Dir. silvică Cernăuți, foste reunite, se separă din nou, repartizându-se ca șefi de ocoale d-nii: Ep. Monasterschi ing. șef silvic la Clișcăuți, iar d-l Ing. Anton Levitschi la Colencăuți. (Mon. Of. 50/942).

— D-l Kersching Siegfried Ottmar ing. silv. stagiar numit la Serv. silvic județean Turda se consideră demisionat pe data de 13.X.1941 prin neprezentare la post.

— D-l Ing. silv. stag. Constantinescu Ion se consideră demisionat din serviciul silvic al Statului pe data de 1 Iunie 1941, prin neprezentare la post.

— D-l Bărbuceanu Mihai ing. silvic dela Serv. silvic județean Câmpulung-Bucovina se consideră demisionat pentru neprezentare la post. (Mon. Of. 59/942).

— In Mon. Of. Nr. 64 din 16.III. 942 a apărut decretul-lege pentru stabilirea competențelor Comitetului de Direcție al Casei Pădurilor Statului.

— In Mon. Of. Nr. 71 din 24 Martie a. c. a apărut legea Nr. 222 privind „Completarea art. VII din legea Nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecție“.

— Ministerul Agriculturii și Domeniilor a hotărât să nu se mai elibereze pe viitor autorizații de împușcare pentru cerbi, capre negre și urși, vânătorilor care nu au restituit, în termenul prevăzut, autorizațiile obținute. (Mon. Of. 49/942).

— Prin decizia ministerială dela Jn. Nr. 2919/942 s'a hotărât prelungirea epocii de vânătoare a tuturor speciilor de rațe și găște, până la 31 Martie 1942.

— A apărut „Regulamentul pentru aplicarea decretului-lege asupra portului și vânzării armelor“ (Mon. Of. Nr. 71 din 24 Martie 1942).

— Membrii „Cooperativei vânătorilor și pescarilor sportivi din România“ sunt anunțați că la sediul Cooperativei din Str. Polonă Nr. 8 București, a sosit un stoc de 120.000

cartușe de vânătoare marca „Sonne“ dela fabrica Wolff & Co. Walsrode-Germania. Cartușele sunt de calibru 12, 12 lungi, 16 și 20 cu alice 2,50, 3—3,50 mm și încărcate cu pulbere J/B Jagdbläthenpulver, pulbere pentru arme special marcate pentru pulbere fără fum.

Cartușele se vând cu prețul de 14,50 lei cal. 16, cu 15 lei cal. 20, cu 15,50 lei cal. 12 și cu 17 lei calibru 12 lungi.

Fiecare membru are dreptul să ridice 100 cartușe pentru prima parte socială de 500 lei vărsată. Peste fiecare parte socială de 500 lei vărsați în plus, primește câte 50 cartușe.

Rămânând disponibile din acest stoc o cantitate de 20.000 cartușe aproximativ, ele vor fi distribuite în ordinea înscrieri membrilor noi înscriși cu un capital de minimum 5 părți sociale vărsate (adică lei două mii cinci sute).

Pentru a feri pe vânători de specula ce se practică cu scumpirea excesivă a cartușelor de vânătoare, Cooperativa a comandat în Germania un nou stoc de cartușe.

Domnii vânători care doresc să se aprovizioneze prin Cooperativă sunt încunostiințați că pot să se înscrie ca membri vărsând minimum 4 părți sociale a 500 lei una (adică două mii lei).

Pentru orice informațiuni rog a se adresa la sediul Cooperativei.

— Ministerul de Interne, a aprobat eliberarea de autorizații de călătorie pe C. F. R., vânătorilor, cu condițiunea ca aceștia să prezinte

permisele de vânătoare pe anul 1941/42, vizate de autoritățile militare.

Autorizațiile se eliberează de către Circumscripțiile de poliție în comunele urbane și de postul de jandarmi în comunele rurale.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 4870/942 s'a prelungit până la 15 Mai 1942, valabilitatea permiselor de vânătoare și pescuit în Apele de Munte, până la 15 Mai 1942.

— Marele Stat Major a aprobat ca termenul prevăzut de Art. 52 din Regulamentul Legei Portului Armelor, publicat în Monitorul Oficial, Nr. 71 din 24 Martie 1942, în lăuntruul căruia se poate cere schimbarea permiselor de *port-armă* de vânătoare să fie prelungit cu 90 zile, cu incepere dela data susmenționată.

— Prin decizia Ministerului de Agricultură și Domenii Nr. 10.131 publicată în Mon. Of. 90 din 18 Aprilie 1942, se desființează Direcțiile și Serviciile (silvice) creat prin deciziile ministeriale Nr. 38189 din - Dec. 1941, Nr. 38563 din 1941, Nr. 752 din 14 Ianuarie 1942 și Nr. 964 din 15 Ianuarie 1942,

— Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea Silvică, face cunoscut cu adresa No. 11795/942 că s'a aprobat inginerilor silvici din cadrul public un concediu de 5 zile dela 23—27 Mai 1942 inclusiv pentru a participa la adunarea generală a Societății „Progresul Silvic“.

N E C R O L O G

---

†

DIONISIE BUCUR

Inginer inspector silvic (pensionar)

Vineri 20 Februarie 1942 s'a stins din viață la locuința sa din București. Dionisie Bucur, inginer inspector silvic, în vârstă de 66 ani. S'a născut la 18 Ianuarie 1875 în comuna românească Lancrăm din fostul comitat al Sibiului, azi jud. Alba.

Cursul primar la început în satul natal și la sfârșit în școala săsească din Sebeș. Cursul secundar l-a făcut tot în Sebeș; l-a terminat în 1892. A venit în regat și a făcut practică la farmacia lui Lazăr

Bistreanu din Bârlad, părinții lui dorind să-l facă farmacist. Intrucât nu s'a putut înscrie în cl. 5-a la liceul Sf. Sava, necunoscând limbile greacă și latină, s'a reîntors la Sibiu, la liceul luteran de unde și-a luat și bacalaureatul.

În 1893, citind în ziare, că s'a înființat o școală nouă de silvicultură la Brănești (Ilfov), în urma unei cereri făcută, a fost admis a face un an de practică la ocolul silvic Seaca Optășani (Olt), șef al ocolului fiind C. Melinescu.

În Septembrie 1894 s'a ținut examenul de admitere (în actualul local al Ministerului de Finanțe) la care s'au prezentat 35 candidați. Au reușit 13 candidați, dintre care și Dionisie Bucur, fiind clasificat al 3-lea.

Fiind o fire sârguitoare și având și bacalaureatul la bază, din primul trimestru a fost clasificat I.

După 2 ani de cursuri teoretice la Brănești și 1½ ani de practică la pădurile Statului, în 1898 la examenul de diplomă, a fost clasificat I. Astfel că diploma cu No. 1 a Școlii Speciale de Silvicultură dela Brănești, a fost emisă pe numele lui Dionisie Bucur, fiind Șeful primei promoții de silvicultori dela Brănești.

Cum pe atunci la Domeniile Coroanei (al căror administrator era Iancu Kalinderu) se cereau tineri silvicultori dintre fruntașii școlii, a fost primit în serviciul Domeniilor Coroanei, la 1 Aprilie 1898, unde a funcționat până la 1 Decembrie 1901, când a demisionat.

Dela 1 Decembrie 1901—1 Iulie 1903 a fost în Germania pentru specializare.

Reintors în țară la 1 Iulie 1903 a fost numit silvicultor diurnist la exploatările în regle, și la ocolul Malovăț (Mehedinți) unde a funcționat până la 15 Ianuarie 1916. Dela 16 Ianuarie 1916—15 August 1916 a fost Șef al ocolului silvic Cărbunefști (Gorj). Dela 15 August 1916—15 Decembrie 1916, a luat parte în război, însumat fiind ca milițian în Reg. 58 Gorj. Dela 15 Decembrie—28 Februarie 1917 Șef al exploatărilor Centrului militar Bărnova. Dela 1 Martie 1917—20 Iunie 1918 Șef al exploatărilor Mogoșești și Bărnova. Dela 20 Iunie 1918—1 Octombrie 1920 șef al ocolului silvic Răchitoasa (jud. Tecuci). Dela 1 Octombrie—15 Februarie 1922, Șef al ocolului silvic Maria Radna, jud. Arad și agent de control la Regiunea Lipova. Dela 15 Februarie 1922—31 Mai 1929 Șef al ocolului silvic Băbeni (Vâlcea). Dela 1 Iunie 1929—1 Ianuarie 1936 în Centrala Casei Pădurilor, când a fost pensionat.

Ca pensionar a dus o viață retrasă, frecventând doar congresele silvice anuale și conferințele dela Cercul de Studii.

În timpul din urmă fiind suferind, n'a mai putut lua contact cu colegii. S'a sfârșit Vineri 20 Februarie 1942, înconjurat de ai săi, cu o dorință ce nu și-a văzut-o realizată, căci fiul său e încă student al Facultății silvice din cadrul Școlii Politehnice din București și deci n'a putut supraveghea să-l vadă și pe el silvicultor.

Pentru activitatea sa a fost decorat cu Coroana României în gradul de Cavalier și Răsplata Muncii cl. I.

A fost înmormântat la Cimitirul Reînvierea din București. La ceremonia înmormântării au participat pe lângă membrii familiei, rude, prieteni și D-l Haralambie Grumazescu, inginer inspector general silvic pensionar, coleg din chiar promoția I a Școlii dela Brănești; D-l Aurelian Ionescu, inginer inspector silvic, ca delegat din partea Casei Pădurilor și D-l M. P. Florescu ca reprezentant al Societății „Progresul Silvic” în numele căreia a rostit câteva cuvinte de despărțire.

Din partea Administrației Casei Pădurilor, cât și a Soc. „Progresul Silvic” s'a depus câte o coroană de flori naturale.

Transmitem pe această cale, condoleanțe familiei sale.

M. P. F.

DECRETE-LEGI

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Legea Nr. 222

*pentru completarea art. VII din legea Nr. 87 din 1935
pentru pădurile de protecție*

Art. unic. — La art. VII din legea Nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecție se adaugă următoarele alineate:

„Pentru pădurile de protecție situate în zonele militare dreptul de preemțiune va fi exercitat de Ministerul Apărării Naționale, în conformitate cu dispozițiunile art. 16 din legea pentru creșterea zonelor militare și pentru măsurile necesare apărării țării”.

Dat în București la 23 Martie 1942.

Nr. 882.

Raportul d-lui ministru al apărării naționale către d-l Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareșal,

Conform dispozițiilor decretelor-legi Nr. 8.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940.

Avem onoarea a vă înainta pentru aprobare și semnătura Domniei-Voastră decretul-lege pentru completarea art. VII din legea Nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecție.

Prin prezentul decret-lege s'a prevăzut dreptul Ministerului Apărării Naționale la exercițiul preemțiunii asupra pădurilor de protecție, care sunt situate în zonele militare, drept ce aparține Ministerului de Domenii.

Măsura luată era necesară pentru a se putea generaliza asupra tuturor bunurilor situate în zonele militare măsurile de prevedere și siguranță ce se exercită, conform legii pentru creșterea zonelor militare, de Ministerul Apărării Naționale.

Primiți, vă rugăm, Domnule Mareșal, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministrul Apărării Naționale.

Nr. 3.755.

1942, Martie 21.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate și Iubite Coleg.

În conformitate cu art. 21 din statute, cu onoare vă aducem la cunoștință că sunteți convocat la a 56-a adunare generală ordinară, care se va ține în ziua de 17 Mai 1941, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bd. Tache Ionescu No. 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de statute, adunarea generală se va ține irevocabil în a 8-a zi liberă, adică **Duminică 24 Mai 1941**, la aceeași oră și în același loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul adunării generale este următorul:

Ziua I-a 24 Mai 1942

1. Cuvântarea de deschidere a Domnului Președinte.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul cenzorilor pe 1941.
4. Aprobarea Bilanțului și contului de Venituri și Cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1940 și descărcarea Consiliului de administrație de gestiunea pe 1941.
5. Aprobarea Bugetului pe 1942.
6. Alegerea Președintelui Societății pe o nouă perioadă de 4 ani.
7. Alegerea a 6 membri în Consiliul de administrație pe 4 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1943, conf. art. 28 alin. 5 din statute. În locul Domnilor: Butoi Al., Comșia Aurel, Georgescu P. C., Grozescu D., Haralamb At. și Minescu G., — al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1942.
8. Alegerea pentru 1942 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

Ziua II-a 25 Mai 1942

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor.

1. Problema combustibilului în raport cu criza de lemn de foc.
Raportori: Al. Butoi, I. D. Popescu și N. Ghelmeziu.
2. Regenerarea pădurilor în urma exploatărilor forțate din timpul războiului.
Raportori: D. Grozescu, I. Zeicu și M. Rădulescu.

Ziua III-a 26 Mai 1942

Excursie de studii cu un program ce se va anunța la timp.

Pentruca debaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărât următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 1 Mai 1942, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă;

3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A₄ 297×210 m.m.);

4. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;

5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor;

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății;

7. În ședință se vor citi numai rapoartele generale;

8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe de probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceeași ședințe.

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la debaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte.

Prof. M. DRĂCEA.

Secretar general,

C. Emanoil.

Sedințele Consiliului de Administrație

PROCES-VERBAL No. 7
Ședința din 29 Aprilie 1941

Prezenți D-nii: Const. Chiriță, Ilie Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Ghelmeziu, Gh. Năstăsescu, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, St. Rodoteatue V. N. Stinghe și I. Zeicu.

Ședința se deschide la orele 20 sub președinția D-lui V. N. Stinghe vice-președinte.

Ordinea de zi:

1. Discuțiuni în legătură cu adunarea generală.
2. Amenajarea podului clădirei.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Vicepreședinte V. N. Stinghe anunță Consiliul că delegația desemnată în ședința trecută, s'a prezentat la D-l Prof. M. Drăcea, în ziua de 9 Aprilie a. c. și făcându-l cunoscut demersul a peste 300 de membri ai Societății care-l roagă să revină la Președinția Societății, Domnia-Sa a acceptat să revină asupra demisiunii.

În momentul acesta intră în sala de ședințe D-l Prof. M. Drăcea fiind ovationat de membrii prezenți ai Consiliului, iar D-l Vice-președinte V. N. Stinghe îi oferă scaunul președințial.

D-l Prof. M. Drăcea, rostește următoarele cuvinte:

„Adânc mișcat de nobleța și spiritul de solidaritate de corp, de care nu m'am îndoit niciodată și pe care îl subliniază încăodată așa de precis, scrisoarea Dv. din 8 Aprilie a. c., vă rog să cunoașteți, că în împrejurările arătate, mă simt dator să viu în mijlocul Dvs., spre a-mi împlini mandatul pe care mi l-a încredințat adunarea generală și spre a continua, împreună cu Dvs. și împreună cu toți membrii, colaborarea la conducerea Societății noastre „Progresul Silvic”, a cărei Târie, Putere și Unitate sunt azi mai necesare ca oricând propășirii noastre forestiere“.

Se intră apoi în ordinea de zi și se discută măsurile pentru pregătirea adunării generale. Din cauza împrejurărilor adunarea având un caracter mai restrâns, invitațiile se vor face numai acele cerute de Statute.

Discuția celorlalte chestiuni la ordinea de zi se amână.

Ședința se ridică la orele 21,30.

p. Președinte, V. N. STINGHE

Secretar General,
C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 19
Ședința din 16 Decembrie 1941

Prezenți D-nii: M. Florescu, D. Grozescu, I. Zeicu, Manoilescu Mircea, M. P. Florescu, I. C. Demetrescu, St. Rodoteatu, C. Chiriță, Mih. Suhățeanu, M. Rădulescu, M. Drăcea, V. Stinghe, N. Ghelmeziu.

D-l Președinte M. Drăcea adresează Consiliului următoarele cuvinte:

Domnilor Membri,

Suntem cu toții sub impresia unei mari și dureroase pierderi. Acum o săptămână se găsea între noi și lua parte la frumoasele și animatele noastre discuțiuni, bunul nostru camarad Andrei Ionescu, cu care peste câteva minute aveam să ne întâlnim unii dintre noi în ședința Consiliului de Administrație a AGIR-ului, unde D-sa era Secretar General, spre a continua discuția, astăzi la ordinea zilei, a organizării profesionale a inginerilor.

Deși bolnav, Andrei Ionescu nu a înțeles să se cruțe niciodată atunci când era vorba să-și îndeplinească îndatoririle și chemarea sa față de Corpul inginerilor silvici și față de organismele în conducerea cărora avea un cuvânt hotărâtor.

Astăzi, Andrei Ionescu nu mai e între noi; un mare număr dintre noi și un mare număr de ingineri, membrii ai AGIR-ului au avut durerea de a-l conduce acum câteva zile la locul de veci.

Andrei Ionescu, Dvs. o știți foarte bine, a fost un distins membru al Corpului silvic și unul dintre stâlpii acestei Societăți, ale cărui idealuri le-a slujit ca membru în tot timpul carierei sale, ca membru în Consiliul de Administrație și ca Secretar General. Competența, puterea de muncă, caldă sa iubire de Neam și pentru Corpul ingineresc din care făcea parte ca un element distins, i-au deschis drum la Secretariatul General al AGIR-ului.

Participarea sa la ultima noastră ședință este o pildă de felul cum a înțeles să-și facă datoria în chestiunile mari și de interes general pentru Corpul ingineresc.

În amintirea acestui distins camarad și colaborator al nostru să păstrăm câteva minute de reculegere.

În semn de doliu, ridic ședința.

Președinte,

M. DRĂCEA.

Secretar General,

C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 20
Ședința dela 23 Decembrie 1941

Prezenți D-nii: A. Comșia, M. Drăcea, C. P. Georgescu, D. Grozescu, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, V. Sabău, V. Stinghe și I. Zeicu.
Prezidează D-l M. Drăcea.

La ordinea de zi:

Discuțiuni asupra organizării profesionale:

- a) Adresa Colegiului Inginerilor Nr. 6332/941.
- b) Idem AGIR. Nr. 570/941.

D-l Președinte M. Drăcea prezintă adresa Colegiului Inginerilor Nr. 6232 din 22 Decembrie 1941, prin care se cere Soc. „Progresul Silvic“ ca pentru ziua de 29 Decembrie 1941 să se delege doi membri care să ia parte la ședința Colegiului, în care se va discuta memoriul alcătuit pentru organizarea profesională a inginerilor în cadrul principiilor de reorganizare a funcționarilor în Stat, preconizate de D-l Mihail Antonescu, Vice-Președintele Consiliului de Miniștri; după aceea D-sa expune cuprinsul adresei AGIR Nr. 570/941 la care s'a anexat și un memoriu întocmit de această Societate privitor la organizarea inginerilor pe baze corporatiste, memoriu care, după cum arată adresa, cuprinde ultimul punct de vedere al AGIR-ului formulat de D-l Președinte St. Mihăescu și de D-nii: M. Manoilescu, D. Grozescu, I. Păsăreanu, membrii ai Consiliului AGIR.

D-l Președinte M. Drăcea relevă că punctul de vedere al Societății „Progresul Silvic“ în chestiunea organizării profesionale a inginerilor a fost debătut în mai multe ședințe anterioare ale Societății, despre care membrii au cunoștința și că acest punct de vedere a fost împărtășit Colegiului prin membrii Societății care sunt și membrii ai Colegiului. Unul dintre aceste puncte esențiale a fost păstrarea mai departe a Societății cu statutele sale eventual modificate, spre a putea să se ocupe de probleme tehnice de specialitate și de propaganda forestieră, cum și păstrarea Corpului Tehnic al inginerilor pentru funcționarii de Stat.

D-l C. P. Georgescu insistă ca noua organizație a inginerilor silvici să continue a alcătui o secție distinctă în marea masă a inginerilor.

D-l Președinte M. Drăcea arată că de fapt, chiar din cuvântarea D-lui Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri rezultă că individualitatea specialităților ingineresti va fi asigurată în viitoarea organizare profesională a inginerilor.

D-l Grozescu este de părere că delegații, atât acei pentru Colegiu, cât și cei pentru AGIR, ar trebui să fie orientați asupra proiectelor întocmite de aceste două organizațiuni pentru a putea cunoaște eventualele divergențe și a susține punctul de vedere al Societății „Progresul Silvic“. D-sa ca unul care a luat parte la redactarea memoriului AGIR în ultima sa formă expune principiile acestui memoriu.

D-l C. P. Georgescu observă că memoriul face distincție între cele două cadre de ingineri, cei dela Stat și particulari.

D-l Grozescu dă explicația că nici Consiliul Legislativ n'a admis la proiectul de reorganizare al Corpului Silvic a se decerne grade și ierarhii în cadrele particulare.

D-l Președinte M. Drăcea precizează următoarele:

Memoriul AGIR-ului, în forma sa actuală, la elaborarea căruia a contribuit și D-l Grozescu ca membru al AGIR-ului, diferă în unele privințe de cel inițial citit aci într-o ședință anterioară. Lipsesc de exemplu aprecierile făcute la adresa Colegiului, care de fapt nu a putut lucra decât în cadrul atribuțiilor foarte precis fixate de lege, la elaborarea cărei legi a contribuit și AGIR. Partea finală a memoriului anterior, care cerea ca viitoarea organizare a profesiei de inginer să se cristalizeze în jurul AGIR-ului, a fost lăsată deoparte, ceea ce desigur va ușura foarte mult discuția acestei chestiuni în viitoarea ședință proiectată a Colegiului, Colegiu care strânge în sine pe toți inginerii din România și în fața căruia D-l Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri a făcut expunerea D-sale.

Nu putem discuta încă un memoriu al Colegiului privitor la viitoarea organizație fiindcă nu este întocmit, Colegiul căutând ca în prealabil să-și iacă în această privință o cât mai completă documentare prin discuția ce va avea loc. Se pare însă că în câteva privințe opiniile sunt acum deja unitare și anume: păstrarea asociațiilor ingineresti existente cu statutele modificate, păstrarea Corpului Tehnic, crearea câtorva instituțiuni anexe, care interesează în deosebi pe ingineri.

Problemele care par încă deschise sunt următoarele:

a) Dacă viitoarea organizare se ocupă și de asociațiile de categorie, (ca de exemplu categoria pădurilor sau a lemnului, a zahărului, etc.), sau se ocupă numai de organizarea profesiei de inginer.

Se pare că ceea ce interesează în primul rând Guvernul este în special organizarea profesională a inginerilor.

b) Care sunt atribuțiile și răspunderile viitoarei organizații a inginerilor?, care sunt raporturile acestei organizațiuni cu Statul?; devine viitorul Corp al inginerilor un organ căruia i se delegă o parte din inițiativa și răspunderile Statului sau ramâne numai un organ de consultare al acestuia?

Se pare că în această ultimă direcție se îndreaptă viitoarea organizare a profesiunilor.

c) Dacă intrarea în viitorul Corp al inginerilor silvici este facultativă sau obligatorie și dacă acelaș Corp urmează să cuprindă numai pe inginerii funcționari de Stat sau pe toți inginerii și anume pe acei care lucrează în instituțiuni particulare.

În această ultimă privință punctul de vedere al Societății este acela pe care îl urmărește de 20 ani și care este cuprins în legea de

organizare a Corpului silvic, ca într'o viitoare organizare a profesiei de inginer să fie înglobați toți inginerii, în orice cadru ar activa.

d) Să se precizeze în ce măsură preocupările actuale de a organiza profesia de inginer urmează a se extinde și asupra Corpurilor anexe de colaboratori ai inginerului silvic, cum este de exemplu pentru noi Corpul Conducătorilor.

D-1 Președinte împărtășește ideea că preocupările de organizare trebuie să se extindă și asupra acestui Corp.

Acestea sunt problemele ce se pot pune și față de care delegații Societății vor trebui să ia atitudine în ședința viitoare ținută de Colegiul Inginerilor.

D-1 Grozescu crede că conducerea Statului a făcut apel pentru reorganizarea profesiunilor la Corpurile intelectuale, care urmează să colaboreze în chestiuni de Stat cu Guvernul și în acestea nu pot intra decât inginerii, celelalte cadre inferioare inclusiv muncitorii de pădure urmând a se organiza mai târziu.

D-1 V. Stinghe este de părere că nu ne putem lansa în discuțiuni pe chestia cadrelor mijlocii și inferioare sau pe chestia viitoarelor atribuțiuni ale noilor organizațiuni, câtă vreme nu știm asupra căror domenii se va discuta în ședința Colegiului și cu ce amplitudine. Căci, deși D-șii concep Colegiul cu atribuțiuni cât mai largi, întrebarea este dacă, și în ce măsură, Statul cedează din atribuțiile sale putându-se restrânge numai la ideile mari de concepție sau extinzându-se până la a ceda și din chestiunile de administrație, fie chiar numai în formă de consultare.

D-1 V. Sabău arată că în statul totalitar sunt bine fixate atribuțiile organizațiilor profesionale pe care însă conducerea Statului le consultă numai atunci când găsește de cuviință.

D-1 Președinte M. Drăcea rezumă discuțiunile, care conchid că organizația profesională ar fi bine să fie consultată în toate problemele tehnice ridicate pentru dezvoltarea vieții economice de Stat.

În alte ordine de idei, D-1 Președinte pune întrebarea — pentru cazul când s'ar pune problema organizării tehnice pe mari categorii cum ar fi: a) intelectualii, b) agricultură, muncă manuală, c) industrie și comerț —, unde ar fi cazul să se încadreze inginerii silvici?

Din discuțiuni a rezultat că prin felul preocupărilor noastre ne apropiem mai mult de cadrele industriei.

D-1 Președinte M. Drăcea face apel ca să nu se uite cultura pădurilor, de care noi suntem singuri și exclusiv răspunzători.

Se procedează la designarea celor doi delegați pentru ședința Colegiului Inginerilor din 29 Decembrie 1941 și sunt aleși D-nii: V. Stinghe și I. Zeicu.

Ședința se încheie la orele 12,30.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar general.

PROCES-VERBAL No. 1
Sedința din 20 Ianuarie 1942

Prezenți D-nii: Butoi Al., Chiriță Const., Comșia Aurel, Demetrescu Ilie, Drăcea Marin, Florescu P. M., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb Ath., Lazăr Horia, Heroiu Tr., Năstăsescu Gh., Nedelcovici A., Rădulescu Marin, Rodoteatu Stere, Sabău Vasile, Stinghe V. și Zeicu I.

Sedința se deschide la ora 19,30 sub președinția D-lui Prof. M. Drăcea, președinte.

Ordinea de zi:

1. Constituirea birourilor Societății pe 1942.
2. Cooptarea unui membru în Consiliul de administrație.
3. Numirea Comisiunilor și delegațiilor permanente.
4. Statutul funcționarilor Societății.
5. Bugetul Societății pe 1942.
6. Diverse — Administrative.
7. Comunicări.

Se citesc procesele-verbale No. 13 din 30 Septembrie, No. 14 din 14 Octombrie, No. 15 din 4 Noembrie, No. 16 din 25 Noembrie, No. 17 din 2 Decembrie, No. 18 din 8 Decembrie 1941 și se ratifică. Deasemenea se citește procesul-verbal al Comitetului de Direcție din 16 Decembrie 1941 și se aprobă.

Inainte de a se intra în ordinea de zi:

D-l Președinte M. Drăcea anunță Consiliului moartea eroică a inginerului silvic Pantelimon Ghervasia, șeful Ocolului silvic Român. Ca ofițer de rezervă într'un regiment de artilerie grea, Pantelimon Ghervasia a căzut eroic în lupta contra bolșevismului, în stepele Nogailor. În memoria celui dispărut, Consiliul păstrează un minut de reculegere.

D-l Președinte salută apoi Consiliul în nou an. Nădăjduște că acest an va aduce pacea și cu ea intrarea în normal și a rosturilor Societății noastre. Salută deasemenea pe membrii noui aleși sau realeși în Consiliul de administrație.

1. Constituirea biuroului Societății. Consiliul procedează la alegere. Se aleg:

Vice-președinți D-nii: Prof. V. N. Stinghe
Anastase Nedelcovici

Secretar General: D-l C. C. Emanoil

Cassier: D-l Marin Rădulescu

Secretari D-nii: Ath. Haralamb

N. Ghelmeziu

2. Cooptare. În locul vacant în Consiliu prin trecerea la cele veșnice a mult regretatului Andrei Ionescu, Consiliul cooptează în unanimitate pe D-l Ing. șef silvic Ioan D. Popescu.

3. Numirea comisiunilor și delegațiilor. Se re aleg cu oarecari modificări comisiunile și delegațiile vechi și anume:

Comisia Govora D-nii D. Grozescu, M. P. Folderscu, D. Sburlan, Ilie Demetrescu și I. D. Chirvăsuță.

Comisia Carmen Sylva D-nii: Al. Butoi, N. N. Caragea, Tr. Heroiu și Al. Chirișescu.

Comisia Amara D-nii: Marin Rădulescu, C. Emanoil, Ath. Haralamb și Const. Călinescu.

Căminul București: D-1 N. Ghelmeziu.

Delegația la C. A. P. I. R. D-nii: C. Chiriță, Ilie Demetrescu, C. Emanoil, V. Sabău și D. Sburlan.

Secțiile se realeză cele vechi cu mici modificări și anume:

Secția I-a Social culturală: Președinte Tr. Heroiu

Secretar: N. Ghelmeziu

Membri: C. P. Georgescu, A. C. Constantinescu, Ath. Haralamb, G. Nicolau-Bârlad, O. D. Rădescu.

Secția II-a (Profesionale): Președinte Dem. Grozescu

Secretar: Const. Chiriță

Membri: I. Andreescu, M. Burculeț, St. Predescu și I. Vlad.

Secția III-a (Economică): Președinte Vasile Sabău

Secretar: I. P. Zeletin

Membri: C. Emanoil, Al. Butoi, Vlad Liteanu.

4. Statutul funcționarilor Societății. Luându-se în discuție procesul de statut al funcționarilor Societății „Progresul Silvic“, dat spre studiere D-lui Ing. Cons. silvic Gh. Năstăsescu, în urma observațiilor făcute, Consiliul amână discuția urmând ca o Comisie compusă din D-nii: G. Năstăsescu, Dem. Grozescu și Ilie Demetrescu să pună la punct acest statut potrivit îndrumărilor date de Consiliu.

5. Bugetul pe anul 1942 se amână pentru o ședință viitoare aprobându-se însă tabloul de salarizare propus odată cu bugetul. Până la darea formei definitive a statutului menționat nu se vor face rețineri la fondul de pensii.

6. Comunicări. D-1 Președinte citește telegrama de răspuns a M. S. Regelui Mihai I la felicitările prezentate Suveranului de către Societate cu prilejul zilei Sale onomastice.

Deasemenea se citesc telegramele de răspuns ale D-lor: Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului și G-1 I. Sichițiu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, la felicitările prezentate de Societate cu prilejul anului nou.

Consiliul ia act.

D-1 Președinte citește scrisoarea de răspuns a D-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului la mulțumirile adresate de D-1 General I. Sichițiu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor în numele Corpului Silvic pentru deosebita atențiune ce dă chestiunii pădurilor și încrederei ce-și pune în Corpul Silvic care muncește pentru o bună îndrumare și gospodărire a lor, spre binele Țării.

Admiteri de noi membri. Consiliul aprobă primirea ca

membri în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1942 a D-lor Ing. Ilie Florescu și Corneliu Găvănescu.

7. Diverse — Administrative. Consiliul respinge cererea de admitere în Căminul Societății a studentului Ilie Năstăsescu neîntru-
mind condițiunile de admitere.

Cererea studentului D. Stratan, cu acelaș conținut, se amână până se vor primi referințe din partea Decanatului Facultății de Silvicultură. Ședința se ridică la orele 22,30.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar general.

PROCES-VERBAL No. 2
Ședința din 3 Februarie 1942

Prezenți D-nii: M. Drăcea, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, N. Ghelmeziu, M. Manoilescu, Tr. Heroiu, Marin Rădulescu, V. N. Stinghe și I. D. Popescu.

Ședința se deschide la orele 19.30 sub președinția D-lui M. Drăcea, președinte.

Se citește procesul-verbal Nr. 19 din 16 Dec. 1941, Nr. 20 din 23 Dec. 1941 și Nr. 1/1942 și se aprobă.

Ordinea de zi:

1. Bugetul Societății pe 1942.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l președinte anunță încetarea din viață a colegului nostru membru al Societății, Emanoil Negescu, ing. insp. silvic pensionar. Consiliu, păstrează un minut de reculegere în memoria dispărutului.

Deasemenea D-l președinte salută intrarea în Consiliu prin cooperare a D-lui Ing. I. D. Popescu și îi urează o activitate rodnică.

Se intră în ordinea de zi:

Înainte de discutarea bugetului, D-l Casier Marin Rădulescu citește referatele prin care se propune:

1. Să se mărească contribuția CEACS-ului pentru luminat și încălzitul camerei ce ocupă la parter, dela 10.000 lei la 15.000 lei pe anul 1942.

2. Să se majoreze taxele pentru locuit la cămin la 100 lei pe zi. Se hotărăște să nu mai fie primiți la cămin decât membrii cu plata cotizației la zi. Cei datori din cotizații sau alte datorii, vor fi îngăduiți numai o singură noapte cu plata dublă a taxei.

3. Mărirea cotizației membrilor de la 440 la 500 lei pe an inclusiv abonamentul la „Revista Pădurilor“, se aprobă cu începere de la 1 Ianuarie 1942.

Se vor lua măsuri pentru încasarea datoriilor rezultate din neplata cotizațiilor de către membrii, angajându-se eventual încasatori atât în capitală cât și pe lângă Direcțiunile Regionale și Inspectorate, cărora li se va acorda 10% din încasări.

Se ia act de procesele-verbale încheiate de organele fiscale de recensământ pentru imobilele din București și Govora.

Se citește proiectul de buget pe 1942. După discuțiuni la cari iau parte toți membrii prezenți, bugetul se aprobă cu un total de 3.800.000 la venitori și 3.800.000 la cheltuieli.

Diverse. Consiliul acceptă contribuția de 30.000 lei a Societății de gaz și electricitate, la cheltuielile de reparații ale stricăciunilor cauzate clădirii noastre prin prăbușirea unui calcan al clădirii vecine peste acoperișul nostru, în urma cutremurului din 1940, prin bonificarea sumei din consumul nostru de curent electric.

Ședința se încheie la orele 21.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar general, C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 3

Ședința din 17 Februarie 1942

Prezenți D-nii: Al. Butoi, I. C. Demetrescu, M. Drăcea, C. P. Georgescu, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Gh. Năstăsescu, D. Șburian, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu, I. D. Popescu și Ion Zeicu.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui M. Drăcea, președinte.

Ordinea de zi:

1. Adunarea generală 1942.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Se citește procesul-verbal Nr. 2 al ședinței din 3 Februarie 1942 și se aprobă.

1. Se hotărăște ca Adunarea generală să se convoace prima dată pentru 17, 18 și 19 Mai 1942 și a doua oară la 24, 25 și 26 Mai 1942 când adunarea se va ține irevocabil.

Se vor debata la adunarea generală următoarele probleme:

a) Problema combustibilului în raport cu criza de lemn de foc.

Raportori: Al. Butoi, I. D. Popescu și N. Ghelmeziu.

b) Problema regenerării pădurilor în urma exploatărilor forțate din timpul războiului.

Raportori: D. Grozescu, I. Zeicu și M. Rădulescu.

Se hotărăște ca să se facă o excursie al cărei program se va fixa la timp.

Se delegă D-l Ing. N. Ghelmeziu să redacteze Darea de Seamă.

Se vor trimite convocările și se va anunța în „Revista Pădurilor”.

Se vor începe lucrările administrative pentru organizarea adunării.

D-l Președinte anunță că la parastasul de 40 zile pentru mult regretatul Andrei Ionescu, Societatea a fost reprezentată prin D-l Vice-președinte A. Nedelcovici.

Ședința se încheie la orele 20,30.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar general, C. Emanoil

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu

Ilie C. Demetrescu

D. Sburlan

N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.
Nedelcovici Anastase

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.

Chiriță C.

Comșa Aurel

Demetrescu Ilie

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Heroiu Tr.

Popescu D. I.

Lazăr H.

Manoilescu Mircea

Minescu G.

Năstăsescu G.

Rodoteatu St.

Sabău V.

Sburlan A. D.

Suhățeanu Mih.

Zeicu Ion

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT.

SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

P R O T E C Ț I A
P A D U R I L O R

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

BUCOVINA” I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII "PROGRESUL SILVIC"

R E V I S T A P A D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54, Nr. 5—6

MAI—IUNIE 1942

S U M A R U L :

<i>Studii:</i>	
I. Vlad: Câteva aspecte ale problemei conversiunii — — — — —	165
D. Ciurileanu: Abacul coordonatometric „Ciurileanu” — — — — —	180
<i>Comentarii — Insemnări:</i>	
At Haralamb: Perdele de protecție în Sud-Vestul Transnistriei — — —	187
V. Lisievici: Transnistria forestieră — — — — —	196
Ilie C. Demetrescu: Intervenționismul de Stat în materie de combaterea insectelor vătămătoare pădurilor — — — — —	206
<i>Vânătoare — Pescuit:</i>	
C. Dan: Cum trebuie doborât vânatul mare? — — — — —	216
<i>Adunarea generală (pag. 222), Cronica tehnică (p. 229), Cronica internă (p. 232), Cronica externă (p. 240), Cronica cinegetică (p. 244), Cărți (p. 251), Reviste (p. 253), Informații (p. 258), Decrete (p. 261), Publicații (p. 266).</i>	

SOMMAIRE:

Études:

Quelques aspects du problème de la conversion — — — — — I. Vlad	
L'abaque coordonatometrique „Ciurileanu” D. Ciurileanu	
<i>Commentaires:</i>	
Rideaux-abris dans le Sud-Ouest de Transnistrie — — — — — At. Haralamb	
La Transaistrie forestiere — — — — — V. Lisievici	
L'intervention de l'Etat en matière de lutte contre les insectes dangeereuses pour les forêts — — — — — I. C. Demetrescu	

Chasse et Pisciculture:

Comment doit on chasser le gibier de grande taille? — — — — — C. Dan
Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Lois, Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Einige Betrachtungen über die Umformungsfrage — — — — — I. Vlad
Coordonatometrisches Rechenbrett „Ciurileanu” — — — — — D. Ciurileanu

Mitteilungen:

Waldschutzstreifen im Süd-Osten der Transnistrien — — — — — At. Haralamb
Ueber die Forstwirtschaft der Transnistrien — — — — — V. Lisievici
Staatsinterventionismus in der Frage der Bekämpfung waldbädlicher Insekten — — — — — I. C. Demetrescu

Jagd und Fischerei:

Wie soll das Hochwild erlegt? — — — — — C. Dan
Chronik, Bücherschau, Zeitschriftenschau, Nachrichten.

Căprioară împușcată în pădurea Statului Grozinți Jud. Hotin în 1938. Lungimea coarnelor 27 cm, deschidere 14,5 cm. Greutatea totală a căprioarei: 35 kg.

Chevreuil chassé dans la forêt domaniale de Grozinți (dép. Hotin) en 1938. Il a pesé 35 kg. Les bois ont eu 27 cm de longueur et 14,5 cm d'ouverture.

Mistreț (Solitar) de 140 kg greutate împușcat în anul 1938 în pădurea
Statului Clișcăuți-Poiana Jud. Hotin.

Sanglier de 143 kg, chassé en 1938 dans la forêt domaniale de Clișcăuți-
Poiana (dép. Hotin).

S T U D I I

CĂTEVA ASPECTE ALE PROBLEMEI CONVERSIUNEI

de I. VLAD

1. Introducere

Pentru schimbarea formei unui arboret, schimbare provocată de motive de ordin cultural sau economic, găsim în literatura silvică română 2 termeni, indicând operațiuni bine distincte: conversiunea și transformarea.

Prin conversiune se înțelege trecerea dela un regim la altul, pe când numele de transformare se dă operațiunilor de trecere dela un tratament, în cadrul aceluiași regim, la un alt tratament. Atât termenii, cât și definițiunile de mai sus, au fost luate din literatura franceză, unde însă nu se face nici astăzi o deosebire atât de tranșantă, între cele două genuri de operațiuni, mai ales, că trecerea dela un tratament la altul, are o importanță secundară, din punct de vedere practic. Este chiar curios faptul, că la noi se insistă peste tot, asupra transformării în înțelesul de mai sus, fără să se pomenească un alt gen de operațiuni, de o importanță mult mai mare, prin care se înlocuiesc esențele existente cu altele, care cresc în condițiuni mai bune, într'o anumită stațiune, sau produc cantitativ mai mult și de calitate mai bună.

În literatura germană găsim pentru aceste schimbări termenul generic „Umformung“, iar ca termeni, în parte, corespunzători celor din literatura franceză și română: „Umwandlung și Überführung“.

Se atrage atenția asupra faptului, că Germanii se ocupă numai de problema schimbării regimului și de problema schimbării speciilor lemnoase, pe aceasta din urmă tratând-o fie ca pe o problemă aparte, fie în combinație cu cea a schimbării

regimului. Schimbarea de tratament în cadrul unui regim nu poartă o denumire aparte.

În ceea ce privește întrebuințarea celor 3 termeni de mai sus, se menționează că, până nu de mult, erau întrebuințați când unul când celălalt pentru oricare din schimbările aduse formei și structurii arboretelor. În ultimul timp însă, se tinde să se facă o diferențiere și o precizare a noțiunilor „Umformung” fiind folosit, cum am spus, ca termen generic, „Überführung” având înțelesul conversiunii la noi, iar sub „Umwandlung” înțelegându-se înlocuirea speciilor existente, indiferent ce cale se urmează în atingerea acestui scop.

Noi vom face mai departe uz de termenii împământeniți la noi, urmând ca atunci când se va face și o înlocuire a esențelor, să se specifice acest lucru de fiecare dată.

Și acum să trecem la câteva considerații generale asupra conversiunii, în forma cea mai complexă, (adică trecerea dela crâng simplu la codru) concepută ca mai sus.

Ceea ce constituie motivul determinant în alegerea metodei de convertire, a timpului în care se petrece această operațiune, cât și a formei finale pe care o va avea un arboret convertit, este în primul rând, structura și compoziția actuală adică dela începutul convertirii, a arboretului respectiv și starea solului pe care vegetează arboretul și abia în al doilea rând natura și voința proprietarului, precum și situația și întinderea pădurii respective.

Excepții dela această regulă întâlnim numai în cazul schimbării speciilor, solul jucând totuși același rol.

Un factor extrem de important și de care depinde în mare măsură reușita conversiunii, este silvicultorul, care are de aplicat nu atât măsuri prescrise, cât de observat cerințele de fiecare moment și în fiecare punct ale arboretelor, aplicând măsurile corespunzătoare acestor cerințe. Un maestru poate după câțva timp să schimbe, fără mari cheltuieli și sacrificii de altă natură, complect fața unei păduri, în care se părea la început, că s'au instalat speciile de mică valoare, eliminând definitiv speciile nobile, după cum un neîndemânic ajunge tocmai la rezultate contrarii. Și aci este unul din punctele nevralgice ale schimbărilor de care ne ocupăm. O conversiune, mai ales dacă proprietarul consimte unele sacrificii, nu este, la prima privire, un lucru prea greu de executat. Este greu

însă, să ajungi la sfârșitul conversiunii, fără ca să dispară tocmai speciile de valoare și organismul pe care l-ai creat să fie viabil, adică aceste specii să-și găsească după conversiune și în noul regim condiții bune de vegetație.

Atunci se pune întrebarea: având în vedere diversitatea formelor sub care se prezintă arboretele în una și aceeași pădure, variația din punct de vedere al compoziției acestora, felul cum au fost îngrijite, etc., este posibil să se impună, cum s'a făcut la noi, aceeași metodă de conversiune, fixându-se dela început un cadru destul de rigid, în ceea ce privește prevederea locului și timpului diverselor operațiuni, astfel încât la sfârșitul revoluției de conversiune să trebuiască să se ajungă, întotdeauna la codrul regulat, care să prezinte o succesiune cât mai regulată, ca mărime și așezare, a claselor de vârstă, etc. etc.?

Hotărît că nu, deoarece rezultatele ce se obțin aplicând o metodă, care să ducă prin stadiul de crâng compus la codrul regulat, pot să fie excelente, în cazul, că avem de-a-face cu fagul pur sau în amestec cu alte esențe de umbră și la un adevărat dezastru, când avem de-a-face cu un amestec de fag cu gorun, sau și mai rău, de carpin cu stejar. Ţelul final, adică forma la care se ajunge după conversiune, trebuind să fie diferită, pentru păduri sau porțiuni de păduri diferite, ajungem la concluzia, că și drumul de urmat pentru atingerea ţelului, trebuie să varieze în raport cu starea în care se găsesc aceste păduri.

II. Metode de conversiune

Clasificarea metodelor, după care se procedează la schimbarea formei arboretelor, se poate face din mai multe puncte de vedere și anume: se are în vedere, în primul rând, dacă arborii existenți mai posedă sau nu facultatea de a lăstări, dacă pot sau nu să producă sămânță, dacă amestecul speciilor este cel dorit, sau conversiunea va fi condusă în așa fel încât proporția acestora să fie schimbată; mai departe, se are în vedere forma ce vor trebui să o aibă arboretele în viitor, într'un fel procedându-se pentru a se trece dela un crâng simplu sau compus la codru grădinărit și în altfel, pentru a se trece la codrul regulat, sau la alte forme intermediare între aceste 2 tratamente.

Faptul că facultatea de a lăstări a arborilor nu s'a pierdut încă, produce silvicultorului multă bătaie de cap, dată fiind diferența de creștere între pueții proveniți din sâmbânță și lăstari și puterea de coplesire a acestora din urmă în tinerete. Ajungerea la maturitate a arborilor, însemnează încetarea aproape cu desăvârșire a amenințării pericolului mai sus amintit și posibilitatea de a se proceda la regenerarea naturală.

Având în vedere numai facultatea de a lăstări a elementului crâng, deosebim:

A. Metode, care fiind aplicate, vom avea de luptat cu pericolul de coplesire al lăstarilor.

B. Metode la care acest pericol dispare.

C. Metode combinate.

A.

Metodele cuprinse în această grupă, pot să pară foarte simple, deoarece în teorie, este suficient să se taie pădurea existentă, sau porțiuni din pădure, care să reprezinte posibilitatea anuală pe suprafață, considerând revoluția de crâng sau de codru și să se semene sau planteze esențele dorite. Cât de simplă pare problema astfel privită, atât de complicată este rezolvarea ei, atât din punct de vedere economic, lupta cu lăstarii impunând cheltueli considerabile, cât și din punct de vedere cultural, de multe ori rezultatul acestei lupte fiind tocmai contrar celui așteptat.

Totuși sunt cazuri și porțiuni de pădure, în care aceste metode sunt de preferat, cel puțin din punct de vedere economic, altor metode cum sunt cele din grupa B, lit. a, ca de ex. o porțiune de pădure unde s'au instalat esențe moi, arbuști sau mărăcini a căror produs nu numai că e de mică valoare, dar prin faptul că protejează foarte puțin solul, acesta se degradează, făcând mai târziu, imposibilă o introducere a unor specii lemnoase mai pretențioase. Mai sunt suprafețe acoperite cu cioate îmbătrânite și mult distanțate unele de altele, cu lăstarii rari și vegetând lănced, la care se pot adăoga în crângul compus, rezerve rare, cu coroane prea dezvoltate, cu trunchiuri scurte.

În aplicarea acestei metode, se exploatează arboretul fie prin tăeri rase, fie sub acoperis. Tăerile rase pot să fie făcute

pe suprafețe mai mari, în ochiuri sau în bande la margine de masiv, sau în sfârșit, se pot combina aceste modalități de intervenire în arboret. Pentru a asigura mai bine reușita însămănțării sau a plantației se poate combina operațiunea cu cultura agricolă intermediară.

Pentru ca lupta cu lăstarii să fie dusă cu mai multă ușurință, se procedează prin una din metodele următoare:

1. Se taie lăstarii de pe cioată în timpul verii și de câte ori este necesar.

2. Se ciopârțesc cioatele cu ocazia exploatării.

3. Se taie cât mai jos și se acoperă cioatele cu pământ.

4. Se descojesc o parte din lăstari în luna Mai, făcându-se de obicei operațiunea de inelare.

5. Se taie lăstarii la o anumită înălțime dela pământ (80 cm până la 1 m).

6. Legarea împreună a lăstarilor cu sârmă.

7. Slăbirea puterii de lăstărire prin lăsarea unui acoperiș format din lăstarii mai bătrâni și care rămân în picioare, cel puțin câte unul de cioată.

Dintre aceste procedee se recomandă cele dela punctele 4, 5 și 7 care sunt mai avantajoase din punct de vedere bănesc și se asigură noilor pueți și un adăpost foarte necesar, în primii ani, pentru toate esențele.

Un alt mod de intervenție, mai ales pentru esențele de umbră, este formarea de culise, care combină tăerea rasă cu cea în bande.

Pentru o folosire cât mai rațională a fiecărei suprafețe unde diferențele, în ceea ce privește solul, sunt mari, se procedează, mai ales în cazul crângului compus, la înobilarea și regenerarea arboretelor, întrebuintând metoda combinată bavareză.

În acest scop, se recomandă plantarea de pueți bine dezvoltati, repicați și într'o anumită ordine, pentru ca să fie ușor de găsit, cu ocazia operațiunilor culturale.

Aceste metode au marele avantaj, că în ceea ce privește tempo de convertire se ține seama de situația proprietarului, operațiunea putând fi făcută într'o revoluție de crâng sau de codru. Numărul de pueți la ha este mai mic decât la o plantație obișnuită. Solul se degradează puțin sau de loc. Arboretul tânăr este protejat.

Are dezavantajul, că regenerarea se face, în cazul crân-

gului simplu, numai în mod artificial și că o mică întârziere a lucrărilor de regenerare, sau mai târziu de îngrijire a noului arboret, poate să provoace eșuarea întregii operațiuni.

B.

În grupa metodelor aplicabile, când noul arboret nu mai este amenințat să fie copleșit de lăstari, este cuprinsă metoda defrișării urmată imediat, sau mai târziu, de regenerarea artificială și metoda lăsării arboretului existent să îmbătrânească, până la pierderea, în mare măsură, a facultății de a lăstări, după care se procedează la regenerarea naturală sau artificială, de obicei însă la o regenerare combinată.

a) Metoda defrișării nu este recomandabilă decât în cazul când arboretul este complect degradat și chiar în acest caz este bine ca, în crângul compus, să se aplice numai elementului crâng, rezerva, care poate să mai reziste o revoluție, fiind păstrată cu sfințenie. Metoda conduce, în mod sigur, la codrul regulat, succesiunea claselor de vârstă și mărirea afecțiunilor fiind în mod aproape exclusiv, opera celui care face conversiunea, afară de cazul, că se abat calamități asupra arboretelor, care pot să strice ordinea ce se urmărea a fi creată.

După defrișare, se procedează la însămânțarea pe întreaga suprafață, sau în rânduri. În primul caz, însămânțarea se face de obicei, concomitent cu însămânțarea de cereale, care să asigure cel puțin în primul an, un adăpost tinerelor plante. În cazul al doilea, se combină împădurirea cu cultura intermediară, care durează până la intrarea stării de masiv.

S'a mai întrebuințat în Germania, sistemul creerii unui arboret de protecție, format din esențe repede crescătoare și de lumină, iar la adăpostul acestuia se plantau sau însămânțau esențele ce trebuiau să formeze viitorul codru, de obicei esențe de umbră. Se spera să se obțină, în acest fel, protecție pentru noul arboret și sol, care își păstra proprietățile de sol forestier și să se realizeze, în cursul revoluției, produse, care ar fi menținut, într-o oarecare măsură, veniturile constante. Scopul nu a fost atins din cauza greutății dirijării creșterii unui astfel de amestec, de cele mai multe ori întâmplându-se să dispară, sau să trebuiască să fie extrase, tocmai esențele, care trebuiau să formeze arboretul de viitor. Operațiunea este și foarte costisitoare.

Dacă metoda defrișării are unele avantagii, ca venitul realizat prin vânzarea cioatelor și venitul rezultat din cultura intermediară, regularea după voe a mersului tăerilor etc., dezavantagiile mari ce sunt legate de aplicarea acestei metode, ne obligă să o recomandăm foarte puțin și numai în cazuri, când nu se poate aplica altă metodă. Printre aceste dezavantagii este suficient să enumărăm: degradarea solului, care își pierde proprietățile de sol forestier, cheltuielile disproporționat de mari de creare a noului arboret în raport cu plusul de venituri realizat, cum s'a arătat mai sus și în al treilea rând greutatea și cheltuielile mari de care se leagă reintroducerea esențelor de amestec, când din vechiul arboret nu a mai rămas decât puțin, sau nu a mai putut rămâne nimic. La noi se adăuga, până în ultimul timp, pericolul exproprierii.

b) Dacă în metodele de mai sus, se preconiza pe lângă conversiune și o schimbare, cel puțin în parte, a esențelor, prin lăsarea să atingă vârsta maturității, a elementului crâng, (*Alt-wachsenlassen*), fie că se întrebuițează procedeul direct, când arboretul permite acest lucru, fie că se adoptă procedeul indirect sau mixt¹⁾, conversiunea fiind condiționată de adoptarea unei perioade de așteptare, în arboret trebuie să se găsească speciile corespunzătoare, care vor fi păstrate și în codru, atât ca număr de arbori, cât și ca repartizare a acestora.

Cum însă, chiar în crângul compus, în general, abstracție făcând de clasele mai bătrâne ale rezervei și de esențele moi, arborii sunt prea tineri, pentru ca să poată produce sămânță, trebuie să se adopte o perioadă de așteptare, în care se fac, cel puțin într'o parte a pădurei, tăeri preparatorii, aceste operațiuni fiind de o importanță capitală, atât din punct de vedere economic, până la aplicarea tăerilor de convertire, cât și a reușitei conversiunii.

Durata tăerilor preparatorii depinde de vârsta arborelor ce vor fi convertite în prima perioadă și de intrarea maturității la lăstari, care se produce la o vârstă mult mai mică decât la arborii de sămânță, acest lucru putându-se susține și despre rezervele de crâng compus.

1) L. Pardé, *Traité pratique d'aménagement des forêts*, Paris 1930 și V. P. Negulescu, *Ing. Conversiunea crângurilor în codru*, Revista Pădurilor, No. 1, 1939.

Având în vedere, că și puterea de lăstărire scade foarte mult la epoca maturității, se poate renunța, în mare parte, la intervenția în lupta dintre puetii din sămânță și lăstari, operație care, în alte cazuri, cere multă muncă și este foarte costisitoare.

Cu cât un crâng compus este mai bogat în rezerve de vârstă dorită, cu atât se poate proceda mai de timpuriu la regenerarea arboretelor. Invers, se întâmplă lucrurile când avem de-a-face cu un crâng compus sărac în rezerve, cu un crâng cu rezerve de o singură vârstă, sau cu un crâng simplu.

Scopul tăerilor preparatorii este de a pregăti arboretul pentru a produce sămânța, a oferi adăpostul necesar semințșului instalat și a face solul apt pentru a primi această sămânță. În acest scop trebuie să se dea îngrijirile necesare tuturor rezervelor bine conformate și care au o creștere activă, precum și exemplarele de viitor din elementul crâng, provenite din sămânță și care aparțin speciilor nobile și longevive ca: stejarul, fagul, frasinul, paltinul, etc.

Afară de aceste lucrări, se va căuta să se păstreze intact, cu ocazia extragerilor ce se fac în etajele superioare, subarboretul, care asigură protecția solului. Unde lipsesc arborii proveniți din sămânță, ca în crângul simplu, aceștia vor fi înlocuiți prin lăstari viguroși, din esențele dorite și care cresc pe cioate fine.

La sfârșitul tăerilor preparatorii, trebuie ca arborii proveniți din rezervă și lăstarii rămași, să se prezinte, ca număr și repartiție, nu însă ca formă, la fel cu arborii dintr'un codru, în momentul, când încep tăerile de însămânțare.

În ceea ce privește rezerva, operațiunile de îngrijire, sau extragere depind de intervalul de timp ce trebuie să treacă, din momentul când se fac aceste operațiuni, până când încep, în acel punct, tăerile de regenerare.

Cu cât acest interval de timp este mai îndelungat, cu atât extragerile în clasele mai bătrâne ale rezervei vor fi mai tari, rămânând numai acei arbori în picioare, care pot să vegeteze în bune condițiuni până la regenerarea arboretului.

În caz, că este necesar să se mai facă și alte extrageri, înainte de a se ajunge la regenerare, această operațiune va fi executată întotdeauna, înaintea altor operațiuni culturale — curățiri sau rărituri — pentru ca să nu rămână locuri goale

în arboret, rezultate din două extrageri consecutive pe același loc.

În afară de măsurile relative la extragerea din clasele bătrâne ale rezervei, se va da o deosebită atenție îngrijirii claselor tinere și exemplarelor din elementul crâng, provenite din sămânță, acestea trebuind să fie mereu degajate, mai ales când sunt mai tinere decât lăstarii.

Trecând la îngrijirile ce se dau elementului crâng, vedem că importanța acestuia este cu atât mai mare, cu cât rezervele din diferitele clase de vârste sunt mai slab reprezentate și deci, pot să contribuie mai puțin la regenerarea și la protecția semințișului ce se va instala. De obicei, aceste îngrijiri constau în a micșora progresiv numărul de lăstari pe fiecare cioată, rămânând întotdeauna cei mai viguroși în picioare, cu această ocazie, fiind degajate, cum am spus și elementele provenite din sămânță.

Modul în care se face regenerarea arboretelor, când acest moment a sosit, diferă puțin de modul în care se lucrează în regimul codrului. Aceasta cu condiția, ca arboretele să fi fost bine pregătite în acest scop și dacă s'a avut tot timpul în vedere, ținându-se seamă de compoziția și starea acestora, forma în care vor fi turnate arboretele după conversiune.

C.

În studiul metodelor schițate până aci, ne-am imaginat întotdeauna arborete, pentru care una din aceste metode de convertire era cea mai potrivită pentru a fi aplicată, arătând pe scurt și avantajile și dezavantajile fiecărei metode.

Pășind pe teren pentru a face un studiu al posibilităților de convertire, observăm, că într'o pădure arboretele se prezintă sub aspecte foarte variate, așa încât nu printr'o metodă, ci numai printr'o imbinare potrivită a diverselor metode, în timp și spațiu, se poate ajunge la convertirea pădurei din forma actuală, în forma dorită, sau mai bine zis, în forma pe care situația pădurei, natura proprietarului, dar mai ales compoziția și starea arboretelor o permit, evitându-se sacrificiile mari.

Astfel, în fiecare pădure, se găsesc porțiuni, pe care s'au instalat esențele moi, sau în cazul cel mai rău, arbuști și mărăcini în locul speciilor de valoare și unde solul se degradează,

pe măsură ce trece timpul. Pe aceste suprafețe se va proceda încă dela început, aplicând una din metodele dela litera A, sau dacă stadiul de degenerare e mai înaintat, sau speciile existente sunt coplesitoare și suprafața pe care trebuie să se intervină nu e prea mare, chiar defrișarea.

În restul pădurei se vor începe, concomitent, tăeri de conversiune în crâng compus, când avem de-a face cu un crâng simplu, tăeri pregătitoare sau chiar de regenerare când suntem deja în stadiul de crâng compus și arboretul permite o trecere după câțva timp sau imediată, în codru, sau o parte din pădure prezintă aspect de codru.

Credem necesar să mai adăugăm că modul în care se execută tăerile pregătitoare, dar mai ales cele de regenerare ne este impus de tratamentul ce se va aplica arboretelor în regimul codrului, tratamentul depinzând, la rândul său, de speciile din care este constituită pădurea de stațiune și de natura proprietarului.

Chiar dela început, când se pleacă dela crângul simplu cu intenția de a se trece prin crângul compus la regimul codrului, trebuie să se aibă în vedere specia și tratamentul în viitor, deoarece de aceste două lucruri depinde modul în care va fi repartizată rezerva: arbori izolați și cât mai uniform repartizați când se converteste în codru grădinărit, sau „futaie claire”, arbori izolați sau în buchete, grupe și pâlcuri când se trece la codru regulat și în grupe și pâlcuri, când se trece la grădinărit de tipul stejarului (grădinărit în grupe), sau la codru cu tăeri progresive în ochiuri.

Din punctul de vedere al constituției arboretelor deosebit: arborete în care intră în amestec esențe de umbră ca: fagul, carpinul etc. și esențe de lumină ca: gorunul și stejarul, etc., la care se asociază și alte esențe de semiumbră; arborete în care predomină esențele de umbră și arborete compuse mai mult din esențe de lumină.

În cazul când domină, sau intră în proporție însemnată în amestec cu esențele de umbră, stejarul sau gorunul și vom să păstrăm aceste esențe de lumină, se va adopta grădinăritul în grupe, sau codrul cu tăeri succesive în grupe (codru de vârste multiple), când suprafața pădurei este mai mare.

Huffel (Economie forestiere, Tome III, 1922) recomandă

să se facă trecerea din crâng compus într'o formă intermediară între acest regim și grădinărit, numită de ei „futaie claire“.

Cum asupra rezultatelor obținute prin aplicarea acestui grădinărit, adaptat la foioase în care predomină stejarul, nu se poate spune nimic precis, păstrăm și aici rezerva cuvenită în a-l recomanda, sau nu.

Când predomină în arborete fagul, pe care voim să-l păstrăm și în codru, operațiunea conversiunii este mult simplificată, putându-se adopta, cel puțin pentru început, oricare din tratamentele de mai sus, dar mai ales codrul cu tăieri succesive care, cum zic Germanii: „Ist der Buche auf dem Leibe geschnitten“.

III. Incheiere.

După cum arată titlul lucrării, nu s'a intenționat să se rezolve aici o problemă de complexitatea problemei conversiunii, căutându-se mai mult să se studieze câteva fețe ale acestei chestiuni.

S'a stăruit, ceva mai mult, asupra importanței tăierilor pregătitoare, executarea, în condițiuni bune, a acestor operațiuni delicate, care presupun o adâncă cunoaștere a sociologiei vegetale forestiere, constituind garanția de reușită a schimbărilor profunde, ce intenționăm să aducem formei și uneori constituției arboretelor dintr'o pădure.

Dar, înainte de a se ajunge la tăerile pregătitoare, i se pun silvicultorului, atât în cazul trecerii dela crângul simplu, prin stadiul crângului compus, la codru, cât și în cazul trecerii dela un crâng compus existent la codru, probleme extrem de greu de rezolvat. Aceste probleme sunt de ordin cultural și de ordin economic.

Este, indeobște cunoscut, că aplicarea crângului compus, pentru ca să dea rezultate bune, reclamă cea mai intensivă cultură dintre toate regimurile, presupunând, în primul rând, angajarea de personal auxiliar și de conducere, suficient ca număr și bine pregătit. Căci, tocmai aplicarea, în mod defectuos, a acestui regim, a avut ca efect degradarea solului și eliminarea speciilor de valoare din arborete, conducând la convertirea în codru.

Reușita conversiunii presupune însă, în cele mai multe cazuri, formarea unei rezerve, urmată de îmbogățirea treptată

a acesteia, pentru ca după ce s'au aplicat tăerile pregătitoare, să se poată trece, cu succes, la tăerile de regenerare. Pentru aceasta, trebuie să avem în arborete un număr suficient de seminceri din speciile dorite. Dar, formarea și îmbogățirea rezervei, presupune aplicarea crângului compus încă pentru câteva revoluții. Și, aici ne învârtim într'un cerc vicios: pe de o parte, voim să scăpăm de acest regim, pentru că, în felul cum este aplicat, nu dă rezultatele scontate, iar pe de altă parte, trebuie să-l mai aplicăm câteva revoluții, pentru ca să obținem arborii de rezervă necesari regenerării arboretelor. Într'un crâng simplu, în stare bună, sau într'un crâng compus puțin degradat, operațiunea, deși destul de dificilă, dă totuși rezultate bune; în crânguri însă, în care degradarea solului și a arboretului a făcut progrese vizibile, o aplicare nerațională a acestui regim, la care se adaugă lipsa complectărilor necesare și a operațiilor culturale, în loc să ducă la o înmulțire a rezervelor în specii de valoare, duce la înlocuirea acestora, în clasa cea mai mică de vârstă, cu specii de mică valoare. Repetându-se această înlocuire, timp de mai multe revoluții, o încercare de regenerare, din cauza numărului mic de rezerve din speciile de valoare, poate duce la un insucces deplin.

Conversiunea se mai poate aplica, într'un crâng în care speciile de valoare se găsesc, sau se introduc, dela început, în proporția dorită, cum am mai spus, și după ce a trecut o perioadă de așteptare, în care arboretul de crâng a ajuns să producă, în cazul crângului compus pe lângă rezervă, sămânța necesară regenerării. Dacă în primul caz, prin acumularea de material pentru îmbogățirea rezervei, se cerea un sacrificiu din partea proprietarului, în acest din urmă caz, sacrificiul, din punct de vedere economic, devine greu de suportat, prin faptul, că exploatarea, cel puțin pe o porțiune însemnată din suprafața pădurii, este, aproape complect, intreruptă. Am spus, pe o porțiune însemnată din suprafața pădurii, pentru că, dacă s'ar aplica, dela început, pe întreaga suprafață, sacrificiile impuse proprietarului ar deveni insuportabile, mai ales în cazul proprietarilor particulari, iar pe de altă parte, arboretele de crâng (constituite în mare parte din lăstari), care ar trebui să fie regenerate la sfârșitul „revoluției de conversiune”, ar atinge, în multe cazuri, limita vârstei fizice, înainte de a se putea trece la tăerile de regenerare.

Dacă privim chestiunea din punct de vedere economic, se ajunge la concluzia, că este de preferat o îmbogățire treptată a rezervei, unei îmbătrâniri a arboretului. Ținându-se însă seamă de dificultățile mari de ordin cultural și de riscurile la care ne expunem, când nu putem să aplicăm crângul compus în condițiunile pe care le reclamă acest regim pretențios, suntem înclinați să adoptăm metoda „lăsării arboretului să îmbătrânească”, în care dacă nu avem în amestec esențe de valoare în proporția dorită, procedăm, dela început, la complectările necesare.

Când se pleacă dela crângul simplu, în cazul acumulării capitalului-lemn, prin înmulțirea rezervelor, trebuie să trecem, cum am spus, prin stadiul de crâng compus la codru. Când însă, lăsăm să îmbătrânească arboretul, pe o anumită porțiune de pădure, aplicând în rest, încă o perioadă de timp, crângul simplu, convertim direct în codru.

În cazul unui crâng compus existent, suntem întotdeauna obligați, încă câtva timp, să aplicăm acest regim, pe o porțiune însemnată din suprafața seriei respective. Nu trebuie deci să se uite, că degradarea crângului compus se datorește:

- a) Înmulțirii exagerate a numărului rezervelor;
- b) Repartiției rezervelor după un plan rigid, fără să se țină seama de schimbările provocate în compoziția arboretelor, de natura solului, expoziție, etc.;
- c) Rezervării arborilor din esențele necorespunzătoare acestui scop;
- d) Înmulțirii exagerate a anilor revoluției;
- e) Recoltării defectuoase a produselor accesorii;
- f) Lipsei operațiunilor culturale și a complectărilor necesare, unde regenerarea naturală nu se face în mod mulțumitor.

Dacă în cazul conversiunii, suntem obligați, prin însăși natura lucrării, să înmulțim numărul rezervelor, trebuie ca anii revoluției să scadă (și nu să crească, cum se făcea de obicei), pe măsură ce rezervele devin mai numeroase ¹⁾.

Repartizarea rezervelor nu se va face după un șablon, rezervele din esențele expuse să formeze crăci lacome (quercinee,

1) Huffel G. Economie forestière. Vol. III. Paris 1926.

Schaeffer L.: Le jardinage appliqué aux essences feuillues. Besançon, 1937.

Vlad I.: Zuwachsverhältnisse im Mittelwald, München, 1940.

carpin, ulm, etc.) trebuind să fie rezervate în grupe, iar unde aceste esențe nu formează grupe cu consistență plină vor fi lăsați printre rezerve și arbori, aparținând altor specii, pentru complectare. Rezervele din celelalte esențe de valoare pot să apară și ca arbori izolați, însă nu uniform repartizați, repartizarea acestora fiind funcție de starea arboretului.

O îmbogățire, cu orice preț, a rezervei, nu este recomandabilă, decât dacă arborii se aleg, avându-se în vedere regenerarea, din speciile pe care dorim să le avem în codru.

Se vor evita și celelalte practici necorespunzătoare și lipsuri amintite, care au dus la degradarea crângului compus.

Amenajamentul are și în lucrările de conversiune o mare importanță, în acest caz însă putând fi vorba de continuitate în exploatare, nici de cum de o constanță aproximativă în ceea ce privește masa, sortimentele și veniturile.

Dacă în cazul unei amenajări obișnuite, cel care conduce lucrarea trebuie să fie mai mult un amenajist dublat de un silvicultor, în cazul conversiunii, trebuie să avem de-a face cu un silvicultor, care să fie conștient, că această operațiune înseamnă: mai multă muncă, mai multe cheltuieli și un capital-lemn mai mare, sacrificii pentru executant și pentru proprietar, silvicultorul fiind dublat de amenajist.

Silvicultorul-amenajist va reglementa, în timp și spațiu, numai punerea în valoare a acelei părți din materialul existent și a acelei părți din creștere, care, din motive bine determinate, nu poate să se adauge capitalului de producție existent, al cărui volum total trebuie să fie considerabil mărit. Această schimbare în volumul capitalului-lemn va trebui să fie nu atât rezultatul unei micșorări a posibilității anuale, cât a unei activări a creșterii arboretelor existente.

Atunci, când creșterea va fi sporită prin aplicarea de măsuri corespunzătoare, nu va scădea venitul, sau va scădea puțin, deoarece pentru mărirea capitalului-lemn, va fi folosită, în mare parte, diferența dintre creșterea activă, din timpul conversiunii și creșterea anterioară acestei lucrări. Această susținere e valabilă mai ales când conversiunea se face într'un tempo lent.

Activarea creșterii se face prin executarea curățirilor, răriturilor, tăerilor de lumină, a extragerii arborilor cu creștere lăncedă și care împiedică dezvoltarea arborilor mai tineri din

jur și, în genere, prin îngrijirea ce vom ști să dăm fiecărui arboret și arbore în parte, având în vedere cerințele biologice și ecologice ale acestora.

Ținându-se seama, în tot momentul, de realitățile de pe teren și de necesitățile proprietarului pădurii, se poate adapta metoda de conversiune la condițiile locale, astfel încât proprietarul să nu fie obligat a consimți sacrificii prea mari, iar reușita operațiunii să fie, în același timp, asigurată.

Quelques aspects du problème de la conversion.

Einige Betrachtungen über die Umformungsfrage.

Nach einer kurzen Einführung, in welcher die Begriffsbestimmungen im rumänischen, deutschen und französischen Schriftum besprochen sind, weist der Verfasser darauf hin, dass die Formverschiedenheiten der Bestände, die in einem Wald anzutreffen sind, der Wirtschaftler zur Anwendung verschiedenartiger Umformungsverfahren zwingt.

Man kann einen Unterschied zwischen diesen Verfahren nach mehreren Gesichtspunkten hin treffen.

So, dienen als unterscheidende Merkmale:

- a) Zustand und Artenzusammensetzung der Bestände;
- b) Alter der Stockausschläge;
- c) Menge, Verteilung und Altersklassen der Oberholzes;
- d) Zustand des Bodens;
- e) Zukünftige Betriebsform;
- f) Flächengröße des Waldes;
- g) Besitzverhältnisse u. s. w.

Wenn man z. B. das Alter der Stockausschläge berücksichtigt, kommt man zur folgenden Einteilung:

1. Verfahren deren Anwendung mit der Ausschlagverdünnung verbunden sind.

2. Verfahren bei welchen eine Ausschlagverdünnung nicht zu befürchten ist.

3. Kombinierte Verfahren.

Vom Niederwald ausgehend, kann man weiterhin, je nach den Umständen, entweder mittelbar durch eine Mittelwaldzwischenstufe zum Hochwald überführen, oder aber unmittelbar durch Altwachsenlassen der Stockausschläge denselben Zweck erreichen.

Im ersten Falle, soll man also den Mittelwald, wenigstens für einige Zeit und, am Anfang, für einen beträchtlichen Teil, der Waldfläche anwenden; im zweiten Fall, kann man die, mit der Anwendung des Mittelwaldes, verbundenen Schwierigkeiten vermeiden, dafür aber nimmt das Stossen auf Hindernissen wirtschaftlicher Natur zu.

ABACUL COORDONATOMETRIC „CIURILEANU”

de Ing. D. CIURILEANU

I. Obiectul aparatului coordonatometric.

Abacul determină prin simplă citire:

- a) coordonatele rectangulare în funcțiune de cele polare;
- b) distanțele reduse la orizont în funcție de unghiul de înclinație și distanța citită direct sau indirect (pe stadie);
- c) diferențele de nivel în funcție de unghiul de înclinație și distanța citită direct sau indirect (pe stadie);
- d) azimutele și distanțele dintre două puncte în funcție de coordonatele lor cunoscute;
- e) coordonatele la punctele obținute cu echerul cu oglinzi.

II. Descrierea aparatului.

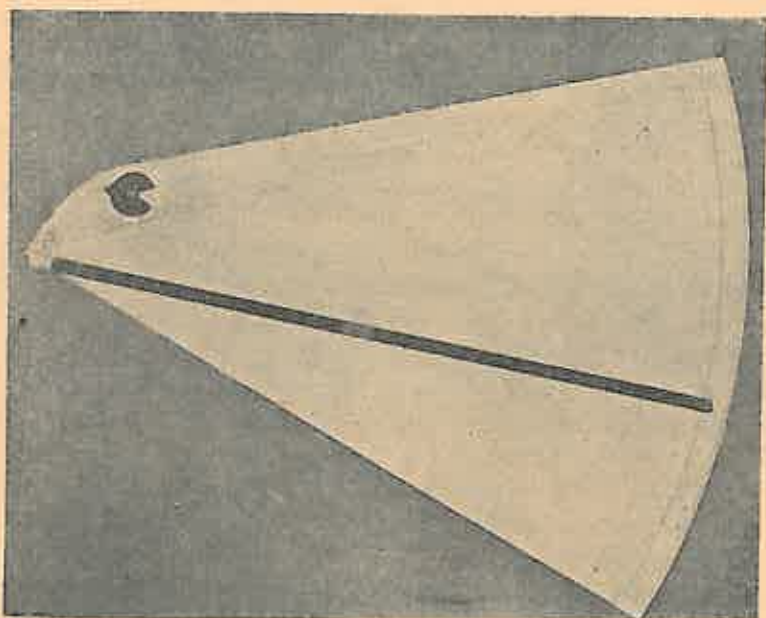
1. Este compus dintr'un sector de valoarea unei optimi de cerc sau de jumătate de cadran = 50 c. (centezimale) construit din tablă pe care este aplicată o liniatură indiformabilă milimetrică, redusă prin fotografie la 8 mm. pentru 10 mm. Metrul are valoarea de 4 mm. cu 5 diviziuni, fiecare corespunzând deci la valoarea de 20 cm. Prin aprecierea zecimalei se poate citi direct 2 cm.

2. Pe acest sector se află numerotate grupele de liniatură corespunzătoare la câte 10 m. și orizontal și vertical pe diagonala unghiului de 50 c.

3. Pe o rază corespunzătoare la distanța maximă de 130 m se află gradațiile unghiulare din grad în grad, în care gradul este divizat în 10 divizii a câte 10 minute centezimale (10) putându-se deci aprecia prin estim. 1'.

Numerotarea gradelor se continuă de la 50 c.—100 c. pe aceleași diviziuni, însă socotite de sus în jos.

4. Pe marginea din stânga a gradaților menționate se află o gradație suplimentară, corespunzătoare 0,35 c. pentru reducerea la orizont cu Cos. 2. Aci gradele sunt mai mari și împărțite doar în două diviziuni a câte 50', putându-se citi deci prin estim. 5', ceea ce este suficient pentru valorile de stadie.

5. În colțul din stânga al abacului, în punctul corespunzător diviziunii 0, se articulează alidada distanțelor A A, construită ca să alunece ușor pe ea un cursor, ce poartă o plăcuță transparentă de celuloid pe care se află sgarăriată o cruciuliță de linii roșii ce marchează punctul dorit ca extremitate a distanței considerate pe direcțiunea unei raze vectorii.

Construcția este astfel făcută, că centrul cruciuliței se deplasează exact pe direcția razei ce trece prin centru de rotație și prin linia

de credință a unei alte plăcuțe de la extremitatea alidadei, liniice se plasează prin rotirea alidadei la unghiul azimutal dorit.

6. Pe marginea din stânga se află o „rozetă a azimutelor”, pe optimi de cerc numerotate din 50 în 50 grade centezimale, în mijlocul cărora se rotește un disc, întrerupt de o ferestruică de valoare a unei optimi de cerc.

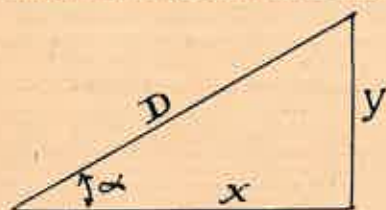
Astfel fiind se poate lăsa descoperită numai optimea de cerc în care se află azimutul considerat pentru punctul a cărui coordonate trebuiesc determinate. În această ferestruică se vede desenul în mic și schematic al abacului printr'un mic triunghi dreptunghi, ale cărui catete sunt trecute cu indicațiunea care sunt X și care Y și anume cu ce semn. Se notează astfel automat coordonatele relative și cu semnele lor după valoarea brută azimutală, neredusă la primul cadran cum se obișnuiește. — produce dese greșeli și de semne dar mai ales de confuziune.

7. Aparatul se păstrează într'un plic de carton, de forma abacului.

III. Principiul aparatului.

Abacul coordonatometric are ca principiu de bază aplicarea directă a coordonatelor polare — distanța și azimut — deasupra unei linii eturi rectangulare, pe a cărei diviziuni se citesc apoi instantaneu coordonatele punctului căutat.

Abacul materializează pentru fiecare punct căutat triunghiul dreptunghi coordonatometric, adică acela care cuprinde în acelaș timp și coordonatele polare și pe cele dreptunghiulare și anume:

— coordonatele polare sunt ipotenuza și unghiul ei față de bază, care reprezintă respectiv distanța și azimutul dat:

— iar coordonatele rectangulare, sunt cele două catete corespunzătoare x-ului și y-ului căutat, cu semnele ce rezultă din valoarea azimutală pe întregul cerc.

Rozeta azimutelor am arătat că ne scuteste de orice rațio-

nament asupra semnelor și asupra alegerii catetelor pentru cele 2 coordonate x și y . Ea ne dă și siguranța că nu greșim dar și rapiditatea lucrului realizată tocmai de pe urma înlăturării greșelilor.

IV. Modul de întrebuințare.

a) La determinarea coordonatelor rectangulare se pune în aparat mai întâi distanța și apoi azimutul:

1. Distanța se pune rezemând alidada pe linia de bază corespunzătoare gradațiunii 0, alunecând apoi cursorul până ce cruciulița lui se reazimă cu linia ei verticală pe diviziunea corespunzătoare distanței date, citită cu toată atențiunea până la valoarea apreciată la 2 cm. arătați mai sus.

2. Azimutul se pune în aparat potrivit mai întâi rozeta azimutelor la optimea de cadran în care se află azimutul dat. Exemplu: la 325 c. se pune rozeta cu ferestruica între 300 c. și 350 c., iar apoi se rotește alidada până ce se sprijină cu liniuța ei de credință din capăt pe diviziunea corespunzătoare azimutului dat, după ce am lăsat la o parte sutele de grade. Ex. la 325 c. se pune la gradul 25 c. citit de jos în sus, după cum la 381 se pune la gradul 81 citit de sus în jos, rozeta azimutală fiind în acest din urmă caz potrivită la spațiul 350—400 c.

3. Se citesc coordonatele relative corespunzătoare pe diviziunile orizontale sau dela stânga spre dreapta pentru coordonata cea mai mare, iar pe cele verticale pentru coordonata cea mai mică.

4. Rozeta azimutelor ne spune care din aceste două este x și care y și anume ce semne au. Ex. la 325 c. se vede în rozetă că coordonata orizontală este $-x$ iar cea verticală este $+y$; pe când la 381 c. rozeta arată coordonata orizontală drept $+y$ iar cea verticală drept $-x$. Aceste valori se trec astfel în carnetele de tachimetrie cu semnele lor la rubricile respective pentru ca însumate algebric la coordonatele absolute ale punctelor, din care derivă să ne dea coordonatele absolute ale lor.

5. În cazul distanțelor de peste 120 m. se divide distanța cu 2 sau cu 3 având grijă ca coordonatele obți-

nute să fie dublate sau triplate spre a reveni la valoarea reală.

Desigur că precizia în cazul acesta este scăzută în acelaș raport față de distanțele citite direct pe abac, și de aceea în genere se recomandă a limita folosirea abacului la distanța ce nu depășesc 120 m. atunci când se cere rigoare centimetrică. De altfel distanțele nu depășesc nici în drumuire nici în radieri acest plafon, care corespunde astfel cu însăși plafonul distanțelor citite pe stadie în vederea cărora este cu deosebire construit acest abac.

b) Reducerea la orizont.

1. Pentru măsurători directe cu panglică sau firul desigur că reducerea la orizont este foarte simplă, ea corespunzând catetei orizontale din metoda descrisă mai sus pentru coordonate și satisfăcând formula $d = D \cos \alpha$. Se pune distanța pe alidadă adusă la 0° și apoi se deplasează în sus până la diviziunea gradelor de înclinație ce se ia pe gradația generală descrisă mai sus. Se citește apoi la cruciulița cursorului: pe orizontală distanța redusă la orizont, iar pe verticală diferența de nivel, dacă ne este necesară.

2. Pentru distanțele de stadie formula fiind $d = D \cos^2 \alpha$ se folosește diviziunea de $\cos^2$ din stânga diviziunilor obișnuite, după ce la fel ca în cazul precedent se pune cursorul la distanța brută D citită pe teren.

Unghiul vertical α se apreciază la zecimea din jumătate grad, adică la $5'$ ceea ce este suficient de precis pentru stadie.

c) Diferența de nivel.

1. Pentru măsurători directe am spus că însăși cateta verticală dela reducerea la orizont este diferența de nivel, ceea ce însă nu se prea întrebunțează.

2. Pentru distanțele de stadie diferența de nivel se face tot odată cu reducerea la orizont, prin aceea că după ce s'a citit distanța redusă la orizont cu $\cos^2$, se aduce alidadă la unghiul de înclinație real citit pe diviziunile obișnuite, nu pe cele de $\cos^2$, și atunci se mișcă puțin cursorul de pe alidadă până ce el indică drept coordonata orizontală ($x = d$) distanța redusă, iar în aceeaș clipă se citește și coordonata verticală care este însăși diferența de nivel căutată (h).

d) Aflarea azimutului și distanței din coordonatele relative cunoscute.

1. Se pune ferestruica rozetei abacului la optimea de

cursor ce corespunde celor 2 coordonate relative date cu semnele lor. Ex. $x = -69,72$, $y = +28,35$ ne conduce rozeta la optimea de cerc cuprinsă între 300 și 350, deoarece aci avem $-x$ mai mare și $-y$ mai mic.

2. Se pune apoi cursorul la valoarea de 69,72 pe orizontală în timp ce alunecând în sus alidada căutăm să obținem pe verticală citirea de 28,35, adică menținem cursorul pe o verticală dusă prin valoarea de bază 69,72 până ce urcându-l odată cu alidada cursorul arată în același timp pe orizontală $-69,72$ iar pe verticală $-28,35$.

În clipa următoare citim rezultatul căutat:

Azimutul la divizarea de grade și fracțiuni la care s'a oprit alidada și apoi păstrând nemișcat cursorul.

Distanța se citește după ce am scoborit alidada la poziția 0 orizontală când citim distanța pe diviziunile orizontale în dreptul liniuței verticale a cruciuliței de la cursor.

Pentru valoarea generală a azimutului pe tot cercul rozeta nu arată că este vorba de unghiul de 300 c. la care se adaugă citirea pe diviziunile gradate de jos în sus între 300 și 350, iar nu pe cele dela 350—400.

e) Coordonatele punctelor ridicate în plan cu echerul cu oglinzi.

Se obțin foarte simplu dacă avem petrecute pe alidată mai multe cursoare: ce se pot ușor procura, cursoare ce se pun la distanțele acumulate ale absciselor de pe aliniamentul de bază.

Se ridică apoi alidada la unghiul azimutal al aliniamentului de bază și se citește pe rând ajutați de rozetă coordonatele relative ale picioarelor perpendiculărilor scoborite cu echerul cu oglinzi de pe teren.

Se trece în carnet la fel și coordonatele ordonatelor luate de asemenea pe mai multe cursoare.

Insemnate cu semnele lor la coordonatele de plecare se obțin toate coordonatele punctelor ridicate cu echerul cu oglinzi.

V. Caracteristicile aparatului.

1. Precizia pentru distanțele până la 120 m este de 2 cm ceea ce corespunde unei exigențe destul de mari la punctele de drumuire și de radieri obișnuite.

2. Rapiditatea la aceleași probleme de tachimetrie

descrie, este de 2—3 ori mai mare decât cere metoda de calcul riguros cu mașina de calcul și table de valori naturale.

3. Față de rigla de calcul pe lângă că este mai precis, abacul dă o rapiditate de lucru mai ales la calculul coordonatelor pentru care rigla cere potrivirea unghiului și distanțelor pentru fiecare linie trigonometrică în parte, în timp ce abacul am văzut că ne dă x și y dintr'o singură mișcare.

4. Eftinătatea față de sistemul de lucru cu mașina de calcul și tablele de calcule, este considerabilă de oarece abacul costă cam de 10 ori mai puțin.

5. Mănuirea este foarte comodă și nu face șgomot, în raport cu mașina de calcul al cărui șgomot este obositor chiar pentru cei mai deprinși cu folosirea ei.

6. Inlesnește considerabil lucrările de verificare ale carnetelor de calcul, prin avantajile arătate mai sus.

7. Inlesnește mai cu deosebire întocmirea planurilor prin ridicările de busolă, deoarece ușurința cu care se pot obține coordonatele permite calcularea de coordonate la toate punctele unei drumuri de busolă.

8. Recomandăm în special la planurile de păduri, ce folosesc busola, să se calculeze coordonatele cu abacul descris mai sus, deoarece se elimină prin aceasta orice greșeli de raportare. Până acum datele de pe teren puteau să dea atâtea planuri deosebite, câți tehnicieni ar fi lucrat la raportarea planului.

Mai mult chiar acelaș tehnician dacă își repetă o raportare este imposibil a obține acelaș rezultat din cauza greșelilor simțitoare ce le capătă diferit de câte ori repetă raportarea.

L'abaque coordonatometrique „Ciurileanu”.

Coordinatometrisches Rechenblatt „Ciurileanu”.

COMENTARII — INSEMNAȚII

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

PERDELE DE PROTECȚIE ÎN SUD-VESTUL TRANSNISTRIEI

de Ing. AT. HARALAMB

Regiunea unde am avut prilejul să întâlnesc perdele de protecție este colțul extrem de Sud-Vest al Transnistriei, limitat de Marea Neagră, Limanul Nistrului și o linie care ar trece dela Ovidiopol la Odesa.

Regiune de stepă, cu teren aproape plan, străbătută din loc în loc de văi largi (foste limanuri, azi în bună parte uscate) pe fundul cărora curge lenes câte un firicel de apă.

În cele de mai jos, vom face o scurtă descriere a 5 perdele de protecție, din locuri și de compunere diferite.

1. *Ternovi* (5.X.1941). Este localitatea mărginașă din acest colț Sud-vestic al Transnistriei. Domină atât Marea, cât și colțul Limanului în punctul unde acestea două sunt separate de cordonul de nisip cunoscut sub numele de peninsula Carolina, vărsarea Nistrului în Mare făcându-se doar printr'un canal lat de 100—200 m, numit *Stabulat*.

Perdeaua cercetată mai de aproape, formează latura dinspre Nord a unui teren agricol, de formă dreptunghiulară, plantat de jur împrejur. Acest teren are lungimea de 2.500 m și lățimea de 600 m. Perdeaua de pe latura nordică prezintă cel mai mare interes prin compunerea și vârsta ei.

Are 600 m lungime fiind orientată Est-Vest. Terenul este plan. Apa freatică se găsește la 20 m adâncime. Solul prezintă la suprafață un orizont de culoare brună, gros de 0,50—1 m, apoi sub el un altul de culoare galbenă având și concrețiuni albicioase.

Perdeaua se găsește în al 7-lea an de vegetație fiind formată din 13 rânduri.

Rândurile exterioare (1 și 13) sunt constituite aproape exclusiv din *Eleagnus angustifolia* L. și numai pe o mică lungime din zarzăr (*Prunus armeniaca* L.).

Rândurile imediat vecine (2 și 12) sunt plantate în totalitatea lor cu zarzăr.

Următoarele două rânduri (3—4 și 10—11) sunt formate din asocierea: arțar american (*Acer negundo* L.), sofora (*Sophora japonica* L.), paltin de munte (*Acer pseudoplatanus* L.), glădiță (*Gleditschia triacanthos* L.), caragana (*Caragana arborescens* Lam.), oțetar (*Ailantus glandulosa* Desf.), *Koelreutheria paniculata* Lam. și frasin.

Ternovi (Transnistria). Perdeaua despre care se tratează în text, de 17 m lățime. Anul 7 de vegetație. Margine plantată cu zarzăr și *Eleagnus*, iar miezul de salcâm.

Miezul perdelei (rândurile 5—9) este compus din 5 rânduri de salcâm pur.

S'a plantat la 1,50 m între rânduri, afară de distanța dintre primele două rânduri exterioare care este numai de 1 m. Pe rând puietii s'au pus la interval de 1 m.

Eleagnus, bogat în frunziș, are o vegetație foarte bună, exemplarele fiind acoperite de crăci până la nivelul solului. Atinge 4 m înălțime și 4—7 cm diametru la sol. Sunt exemplare și mai groase.

Zarzărul, ca și *Eleagnus*, are o foarte bună prindere. Vegetează excelent. Este la fel de bogat în crăci și în frunziș ca și *Eleagnus*. Se remarcă o infurcure dela pământ, având 3—4 și uneori mai multe tulpini, ceea ce-i dă o desime par'că și mai mare decât la *Eleagnus*, care și el are crăci de jos dar nu de importanța fusului.

Înălțimea zarzărului depășește uneori cu 0,50—1 m pe aceea a lui *Eleagnus*. În grosime însă, rămâne în urmă.

Cele două rânduri exterioare ale perdelei formează astfel împreună o margine compactă, greu de pătruns de om sau de animale. La desimea lor se mai daugă apoi și faptul că ambele specii sunt ghimpoase.

Aceste două rânduri de margine ale perdelei, așa cum se prezintă, oferă, după părerea mea, tipul de margine de perdea care se impune înaintea tuturor celorlalte constituite din alte specii.

Mijlocul perdelei (rândurile 5—9) este alcătuit exclusiv din salcâm. Prezintă o prindere și vegetație excelentă. Are 6—7 m înălțime și 8—10 cm diametru la sol. Sunt și exemplare mai groase.

Rândurile intermediare (3—4 și 10—12), constituite din amestecul neordonat al speciilor mai sus amintite (mai puțin salcâmul, zarzărul și *Eleagnus*), sunt în defect de prindere și de vegetație, în comparație cu marginile și miezul perdelei. De aceea, privită transversal, perdeaua prezintă un gol, un fel de șanț, între miezul de salcâm și marginile de zarzăr și *Eleagnus*, gol care este în parte acoperit de creșterea laterală a crăcilor de salcâm.

Sofora pare că aici nu se găsește la locul ei; puține exemplare își îndreaptă vârful în sus. Restul sunt infrucite, arătând o vegetație slabă. La data când am cercetat această perdea (5.X.941), în timp ce frunzișul tuturor celorlalte specii se menținea încă, al soferei era în curs de dispariție.

Glădița, la rândul-i, chiar atunci când pare săltată, este dominată de salcâmul din vecinătate.

Frasinul, paltinul, oțetarul, negundo și *Koelreutheria* nu ating, în generalitatea cazurilor, mai mult de 1 metru înălțime. Cea mai mare parte din exemplarele existente, sunt provenite din lăstari (de altfel viguroși) născuți pe tulpinile tăiate adesea defectuos și cu mult deasupra solului.

Latura de Vest a dreptunghiului amintit (de 2.500 m lungime) este mai de curând plantată (1—2 ani). În compunerea ei nu intră decât 3 specii: salcâmul, zarzărul și *Eleagnus*. Are numai 5 rânduri. Se pare că plantația s'a făcut pe urma plu-

gului. Prinderea celor 3 specii este foarte bună. Perdeaua are 1—1,50 m înălțime.

Tot cuprinsul perdelelor de aici a fost răscolit cu săpături pentru amplasamente și adăposturi militare. Într'unul din aceste amplasamente — probabil de tun — salcâmul a drajonat puternic.

2. Opt. Verste. (11 Octombrie 1941). La circa 5 km mai la Est de Ternovi se află halta de cale ferată Opt Verste lângă care se găsește și un mic cătun. În apropiere de acest cătun am văzut o perdea orientată Nord Est-Sud Vest. Perdeaua nu are decât 6 m lățime, fiind constituită din 7 rânduri, plantate la distanță de 1 m. Se găsește în al patrulea an de vegetație.

Marginile ei (rândurile 1 și 7) sunt formate dintr'un amestec de zarzăr, Eleagnus, glădiță, sânger, vișin turcesc. Zarzărul este însă în majoritate.

Rândurile imediat interioare (2 și 6) sunt compuse din amorfa, sânger, sofora și glădiță. Aici predomină amorfa.

Rândurile 3 și 5 sunt din salcâm, căruia i s'a adăugat negundo și amorfa.

În sfârșit, șirul dela mijloc (4) este plantat cu amorfa (în mare majoritate), apoi sânger și sofora.

Marginile nu se mai prezintă ca în cazul precedent, complete și de nepătruns. Este adevărat că aici există o diferență în minus (3 ani) de vârstă. Totuși prinderea speciilor componente este slabă. Dacă Eleagnus ar fi intervenit aici într'un procent mai mare, situația ar fi fost mai bună.

Zarzărul arată o bună vegetație: are un 1,50 m înălțime (uneori chiar 2 m) și 2—3 cm diametru la sol.

Glădița are un procent mic de prindere, iar ceea ce s'a prins are o talie mărunță (1 m înălțime și 1 cm diametru); este firavă, cu puține crăci și cu și mai puține frunze.

Sofora prezintă de asemenea o prindere slabă; nu pare a se găsi în condiții bune de vegetație: este mărunță, înfurcită, iar coronamentul este foarte redus.

Sângerul este tufos și mărunț (0,5—0,7 m).

Amorfa are prindere mare (100%), vegetează activ, și fructifică bogat. Se prezintă sub formă de tufe: mai multe tul-

pini pornite dintr'o singură rădăcină, înalte de 1,50 m și groase de 1,2 cm la nivelul solului.

Eleagnus este slab reprezentat; ceea ce există însă, arată vigoare de creștere, este crăcănos, cu 1—2 m înălțime și 2—3 cm diametru la sol.

Baraboi. Perdeaua despre care se aminteste în text.

Negundo arată o prindere bună și o creștere viguroasă. Are coronament redus. Este înalt de 1,5—2 m și gros 3—4 cm.

Salcâmul este foarte viguros: 2—3 m înălțime și 5—6 cm în diametru. Are crăci multe, începând de jos și este mult desvoltat în lături.

Vișinul turcesc, puțin la număr, prezintă și el vigoare de creștere. Se prezintă sub formă de fire suțiri, cu slab coronament (în felul sângerului). Este tufos ca și sângerul, mlădițele lui sunt însă mai lungi.

La data când am văzut această perdeă, frunzele de glădiță și de sofrora erau căzute, cele de zarzăr se mențineau în parte, cele de sânger erau ruginii, cele de amorfa și de salcâm începuse să se încrețească, iar ale arțarului îngălbenise. Numai frunzele de Eleagnus și de vișin turcesc se mențineau încă

verzi. Precizăm că, cu câteva zile mai înainte, în regiune căzuse bruma.

3. Opt Verste (7 Octombrie 1941). Puțin mai la Est, o altă perdea, orientată Est-Vest, este compusă din 7 rânduri plantate la distanță de circa 2 m. Are o lățime de 12 m. Se pare că plantația s'a făcut pe urma plugului, căci distanța între rânduri nu este întotdeauna exact de 2 m. Se găsește în al treilea an de vegetație.

Marginile (rândurile 1 și 7) sunt formate din *Eleagnus*, fiind pus la distanța de 0,80 m pe rând. Atinge 1,5—3 cm diametru la sol și circa 2 m înălțime. Ca și în cazurile expuse mai sus, *Eleagnus* este bogat în crăci începând de jos și prezentând o vegetație viguroasă și o prindere totală.

Miezul perdelei (rândurile 3—5) este format tot din salcâm, căruia i s'a asociat un arbust (amorfa) și o specie de împingere (negundo). S'a plantat în ordinea următoare: salcâm + amorfa + negundo + amorfa + salcâm.

Salcâmul are 2,5—2 m înălțime totală și 0,5—0,6 m diametru la sol. Crește viguros, bogat în crăci, dominând arbustul vecin (amorfa).

Negundo vegetează destul de bine până acum. Ajunge în bună parte salcâmul, în înălțime. Are însă ramuri puține, scurte și numai spre vârf; frunze puține. Unele exemplare sunt deja dominate de salcâm. Are 3—5 cm diametru la sol.

Rândurile intermediare (2 și 6) sunt formate dintr'un amestec de zarzăr și amorfa, puse unul după altul.

Ca dezvoltare, zarzărul a rămas în urmă față de amorfa; s'ar putea spune că este chiar dominat. Are 1 m înălțime și 1—2 cm diametru la sol. Prezintă crăci puține, firave și numai spre vârf.

În schimb, amorfa are 1,6—1,7 m înălțime, prezentându-se ca și în cazul precedent sub formă de tufe (mai multe tulpine pornite aproape dela nivelul solului). Grosimea nuelelor (tulpinelor) este de 2—2,5 cm diametru la sol. Are o fructificație bogată.

Întreaga plantație este năpădită de burueni. În ultimul an de vegetație a marcat o creștere accentuată față de anii precedenți. Privită transversal, între rândurile de margini și mie-

zul format din salcâm, există 2 goluri, ca 2 șanțuri, care cu timpul cred că se vor completa.

4. **Baraboi** (15 Octombrie 1941). Și mai la Est de locurile amintite, la punctul unde se întâlnește calea ferată care vine de la Ovidiopol, cu cea de la Odesa-Bugaz se află localitatea Baraboi.

Perdeaua văzută aici se află în marginea de Vest a acestei localități, lângă linia ferată, la ieșirea din stație spre Odesa. Este orientată Est-Vest. Are 10 m lățime și este formată din 6 rânduri. S'a plantat deci la o distanță între rânduri de 2 m.

Câte 2 rânduri din margini (1—2 și 5—6) au fost plantate exclusiv cu amorfa, pusă pe rând la interval de 1 m. S'a prins și vegetează foarte bine. Se prezintă sub forme de tufe cu câte 4—6 nuiiele dintr'o tulpină. Are 2 m înălțime și 1—2,5 cm diametru la sol. Fructifică din abundență.

Miezul perdelei (rândurile 3 și 5) este format din salcâm, căruia i s'a asociat oțetarul, negundo, și amorfa. Ordinea speciilor este următoarea: salcâm + amorfa + oțetar + amorfa + salcâm; sau: salcâm + amorfa + negundo + amorfa + salcâm. S'a plantat la distanță de 0,50 m pe rând.

Salcâmul are 3—3,5 m înălțime și 6—7 cm diametru la sol; este bogat în crăci pornite de jos.

Oțetarul, slab reprezentat ca număr, atinge 2 m înălțime și 2—3 cm diametru la sol; cea mai mare parte din exemplare a dat lăstari noi din apropiere de sol.

Negundo, în proporție și mai mică decât oțetarul, prezintă o slabă reușită.

La data de 15 Octombrie frunzele de amorfa erau căzute, iar cele de salcâm uscate dar necăzute.

5. **Limanul Suhoi** (31 Octombrie 1941). Este o localitate situată la 10 km la Vest de Odesa. În apropiere de sat și de calea ferată care vine de la Odesa (Km 10) se află o perdeă orientată Est-Vest. Această perdeă are 12 m lățime, fiind formată din 7 rânduri, plantate la 2 m depărtare. Se găsește în anul al cincilea de vegetație.

Rândul din marginea expusă spre Sud (rândul 1) este plantat exclusiv cu *Eleagnus*, pus la distanța de 0,50 m. Are o prindere excelentă și crește viguros. În ultimii 2 ani crește-

rile în grosime au fost excepțional de mari. *Eleagnus* este bine îmbrăcat cu crăci chiar dela sol, formând o margine completă și de nepătruns. Atinge 2, 5 m înălțime și 3,6 cm diametru la sol.

Rândul următor (2) și cel corespunzător de pe latura de Nord (6) sunt plantate cu zarzăr și amorfa, în ordinea următoare: zarzăr + amorfa + zarzăr.

În rândul 2 ambele specii au o prindere foarte bună prezentându-se în șiruri complete. Rândul 6 este în parte distrus de război; regiunea găsindu-se în dispozitivul de apărare rusească, perdeaua a folosit de adăpost trupelor.

Perdeaua dela Suhoi Liman.
Se observă marginea deasă de *Eleagnus* ale cărui frunze încă nu au căzut (partea albicioasă) și miezul, mai înalt, de salcâm.

Zarzărul are 2 m înălțime și 2—4 cm diametru la sol, fiind infurcit de jos și bogat îmbrăcat cu crăci, însă în mai mică măsură decât la *Eleagnus*. Coronamentul zarzărului este mai strâns decât la *Eleagnus*.

Amorfa se prezintă la fel de bine și în aceleași condițiuni ca și în perdelele precedente. Fructifică din abundență. Are 1,5—2 m înălțime și 1—3 cm diametru la sol.

Rândurile 3—4 sunt plantate cu salcâm și cu amorfa (salcâm + amorfa + salcâm; sau: salcâm + amorfa + amorfa + salcâm).

Salcâmul are o prindere și vegetație excelentă. El formează un miez prominent. Are 4 m înălțime și 5—8 cm diametru la sol. Este bogat în crăci. În ultimii 3 ani a avut creșteri mari.

Rândul 5 este format din arțar american și amorfa. Inițial, prinderea a fost bună. A fost distrus aproape complet în timpul actualului război de către trupele care au staționat la adăpostul acestei perdele.

Negundo atinge 2,5 m înălțime, 3—4 cm diametru la sol și uneori mai mult. Are crăci puține și scurte.

Rândul din marginea dinspre Nord (7) este plantat cu *Eleagnus* și zarzăr. Și acest rând a fost distrus în război.

La data când am văzut această perdeă (31 Octombrie 1941), zarzărul, amorfa, salcâmul și negundo nu mai aveau frunze; singur *Eleagnus* și le menținea.

Waldschutzstellen im Süd-Osten der Transnistrien.

Rideaux-abris dans le Sud-Ouest de Transnistrie.

On fait la description de cinq rideaux-abris contre le vent pour la protection des cultures agricoles, rideaux situés dans le Sud-Ouest de la Transnistrie — province comprise entre les fleuves Dniestre et Bug.

On met en évidence le rôle et la prépondérance des trois espèces suivantes: l'abricotier (*Prunus armeniaca* L.), l'*Eleagnus angustifolia* L. et le robinier (*Robinia pseudacacia* L.).

Les deux premières espèces, branchues en partant de la surface du sol, donnent aux rideaux une bordure épaisse.

Le robinier est utilisé au milieu du rideau.

On emploie aussi comme essences de mélange: *Acer negundo* L., *Sophora japonica* L., *Acer pseudoplatanus* L., *Gleditschia triacanthos* L., *Koelreutheria paniculata* Lam., *Ailanthus glandulosa* Desf., *Fraxinus excelsior* L., *Caragana arborescens* Lam., *Amorpha fruticosa* L. Les arbustes, parmi lesquels prédomine *Amorpha fruticosa*, sont en très grand honneur: ils sont destinés de stimuler la croissance des espèces principales et d'assurer la densité des rideaux dans leurs parties inférieures.

TRANSNISTRIA FORESTIERA

de Ing. V. LISIEVICI

Pădurile Transnistriei sunt situate în județele Duboșari, Râbnița, Balta, Ananiev, Golta (Krivoe Oziero), Iampol, Tulcin, Moghilău și în suprafețe mici în jud. Tiraspol și Berezovca. Zona păduroasă a Transnistriei este, deci situată în partea Nordică a Provinciei, foarte puține păduri fiind situate în partea de miază-zi. Suprafața lor este de circa 200.000 ha, din care 188.000 ha acoperită cu păduri.

Pădurile cresc în zonele de antestepă nouă și antestepă veche, limita de separare între aceste zone fiind aproximativ la Sud de Iampol, iar apoi spre valea Kodimei (Cadănei) până la Bug.

Pădurile de antestepă nouă, situate de la Grigoriopol (pe Nistru) până la Iampol și v. Cadănei, sunt constituite din stejar pedunculiflor și stejar pufos în amestec slab cu specii de stepă. Arboretele au în general consistența redusă, trunchiuri rău conformate, creșteri mici. În această zonă sunt situate cca. 30.000 ha păduri.

Acelea de antestepă veche crescute în zona cu condițiuni staționale favorabile pădurilor, din amestecuri de stejar, gorun, carpin, frasin, jugastru, paltin de munte și de câmp, cireș, tei, scoruș, arin, plop, mesteacăn, păr, măr, alun, corn, sânger, lemn căinesc și salbă, precum și arborete aproape pure de carpin. Arboretele au consistența mare, arborii având trunchiuri drepte, pline, lipsite de crăci, bune pentru lemne de lucru și construcții. Suprafața pădurilor din această zonă este de cca. 170.000 ha.

Un caracter aparte prezintă suprafețele puțin însemnate de păduri crescute pe stâncile de pe malul Nistrului pe cursul superior și acelea din zona inundabilă a fluviului.

Deasemeni trebuie menționate plantațiile de pin (673 ha) și de molift (131 ha) făcute pe porțiuni destul de mari în

județele Balta, Tulcin, Moghilău și Iampol, cari pe alocuri formează arborete frumoase.

După specii pădurile ocupă următoarele suprafețe:

stejar	cca. 116.000 ha.
carpin	53.000 „
frasin	7.000 „
acerinee	4.000 „
mesteacăn	2.500 „
ulm	3.000 „
diverse	2.500 „

iar după vârste suprafețele se repartizează:

1—30 ani	110.000 ha
31—60 „	45.000 „
61—90 „	20.000 „
peste 90 „	13.000 „

Datele de mai sus sunt aproximative, intrucât cifre precise pentru statistică s'au putut găsi numai pentru cca. 1/3 din păduri, — multe din arhivele unităților forestiere, fiind distruse cu ocazia operațiunilor militare din 1941.

Arboretele în general sunt în stare bună; mai proaste sunt acelea dela Sud de Balta, a căror stare de degradare se datorește și pășunatului practicat în acea regiune pe o scară destul de întinsă.

Se prezintă însă foarte bine arboretele din zona antestepii vechi, cari dau creșteri frumoase în urma operațiunilor culturale bine și la timp executate. Suprațe neregenerate sunt puține, iar lucrările de împădurire sunt în general bine reușite.

Din punct de vedere al proprietății (a existat și așa ceva în regimul sovietic!) circa 3/4 din păduri au aparținut Statului, iar cca. 1/4 colhozurilor (gospodării colective) corespunzând în marea lor majoritate comunelor.

Amenajarea pădurilor

Pădurile de stejar ale fostului Stat Sovietic se tratează în codru cu tăeri rase, adoptându-se revoluția de 120 ani; acc-

lea de carpin în crâng cu revoluția de 60 ani. Pădurile colhozurilor, în marea lor majoritate, au fost amenajate în crânguri cu revoluția de 30 ani.

Toate pădurile au fost amenajate în campaniile de lucru din 1924, 1932 și 1936. Lucrările de amenajare din 1936 (acelea ce s'au mai putut găsi) sunt serios întocmite și prezintă un bogat material documentar. Lucrările din 1932 și mai ales acelea din 1924 sunt sumare, incomplete și slab studiate. Prin lucrările din 1936 s'au amenajat toate pădurile din fosta Republică Moldovenească (cca. 50.000 ha) și cca. 30.000 ha păduri din nordul jud. Balta și parte din Tuicin. Restul pădurilor au amenajamente sumare expirate din 1932 sau din 1937. Amenajamentele sunt făcute pe unități mari (Leshozuri) înglobând suprafețe de 25—50.000 ha, împărțite în secții și serii.

Posibilitatea se fixează după suprafață și se percepe anual din arboretele ajunse sau trecute de vârsta exploatabilității, agentul silvic având latitudinea să așeze tăerile într'un singur loc sau în mai multe locuri, în funcție de vârsta arboretului, natura produselor cerute prin planul (programul) economic anual și condițiunile de scoaterea lemnului.

Aplicarea prevederilor amenajamentelor era sancționată prin diverse legi silvice date sub forma de Ucazuri (Ordonanțe). Mai drastice sunt acelea din 1936 și 1938, cari prevăd respectarea întocmai a dispozițiunilor amenajamentului. Totuși chiar aceste ordonanțe se abăteau dela raportul susținut, permițând recoltarea cantităților mai mari a lemnului (suprafețelor) decât acelea stabilite prin amenajamente. Asemenea derogări s'au făcut în vederea recoltării lemnului de lucru de mare valoare industrială, cari s'au practicat pe o scară întinsă în 1936—1939 extrăgându-se de pe toată suprafața pădurilor (indiferent de parcelă) cantități însemnate de lemn de stejar și frasin pentru fabrici de avioane și pentru export. Din această cauză, sunt multe arborete, cari au suferit în urma unor asemenea extrageri. Din 1939 aceste extrageri au fost suprimate permițându-se tăerea materialelor speciale numai din parcelele în rând de exploatare.

Tăerile fiind rase și practicate la vârste înaintate, chiar pentru crâng (60 ani), regenerarea în pădurile Statului se baza de obicei pe împăduriri artificiale, în urma defrișării întregii suprafețe exploatare. Impădurirea prin semănături era prefe-

rată plantațiilor. Parchetele de crâng cu consistența plină și cu un procent însemnat de specii mai prețioase, nu se defrișau, iar predominarea speciilor de mare valoare se asigura prin însămânțarea cu ghindă, anticipat tăerei sau introducerii imediat după tăere a unui număr de 2.500—3.000 pueți de stejar, frasin și exotice la ha în rânduri sau în tăblii.

Apărarea speciilor mai prețioase în arboretele tinere era bine reglementată prin amenajamente și se aplica cu mult succes prin 1—2 degajări obligatorii și apoi prin curățiri, iar sporirea creșterilor și ameliorarea calităților tehnice ale lemnului — prin tăeri de operațiuni culturale. Acestea din urmă se aplicau cu mult succes în zone de soluri cu fertilitate superioară, extrăgându-se adesea un volum egal cu cca. 1/2 din acela rezultat din tăeri principale, fără ca prin aceste tăeri să se reducă prea mult consistența sau să disocieze compoziția arboretelor.

Sunt însă și lucrări ratate, când, din cauza nepriceperii agentului de executare și a neglijenței celui de control, s'au făcut tăeri, cari au depreciat arboretul actual și l-au compromis pe cel viitor.

Reimpăduririle se fac după metode aproape standardizate. Toate arboretele sunt clasificate pe tipuri, iar fiecărui tip îi corespunde (în Instrucțiuni de la Centru) schema de plantațiuni în care se indică numărul pueților de plantat la ha, proporția speciilor, alternarea lor în acelaș rând sau alternare de rânduri etc. Schemele sunt, atât de precise încât agentul însărcinat cu executarea plantației n'o poate compromite, decât prin greșeli grosolane de manoperă.

Ca notă generală se creiază noi arborete, plantându-se 10.000 pueți la ha din cari 2.500—3.000 stejar, 3.000—3.500 pueți de amestec de arbori și 3.000—3.500 pueți de arbuști. Din pueții de amestec, în ultimul timp, făceau parte în proporție de 25—50% și specii exotice ca: stejarul roșu (*Q. rubra*), arborele de catifea (*Phellodendron Amurense*), frasinul american, nucul de Manciuaria, nucul american, etc.

Îngrijirea plantațiilor s'a făcut până în anul 1938 prin cultura agricolă intermediară. Din anul 1938 s'a căutat ca aceasta să se facă numai în bani.

Materialul de împădurire se producea de obicei în pepiniere proprii, foarte rar cu pueți aduși din altă parte. Pepi-

nierele sunt foarte bine întreținute și prin calcule bine făcute produc numărul și calitatea pueților necesari fiecărei gospodării. Frapază în toate pepinierele abundența pueților de arbuști. În pepinierele mai mari se aplică pe o scară mare munca mecanizată.

Exploatările

Conform prevederilor amenajamentelor, se exploatează anual 791 ha prin tăeri principale și 9.650 ha prin tăeri secundare, cari au un volum total de cca. 318.114 m. c. din cari cca. 25% sunt lemne de lucru și construcție, 55% lemn de foc gros și cca. 20% lemn de foc subțire. Lemnul se sortează cu îngrijire, sortatorii respectivi fiind bine pregătiți pentru alegerea lemnului de lucru și construcției. Sortimentele lemnului de lucru și construcției nu corespund cu acelea uzitate în România și sunt împărțite în două categorii bine distincte: marfa de export și marfa de interior. Sub regimul sovietic, la lemne de foc gros, fasonat în steri, se clasau cantități foarte neînsemnate, întrucât lemnul de stejar aproape în întregime trecea la lucru, construcții, și extracțiuni de tanin sau alte substanțe. Lemnul drept de carpin, de la 12 cm diametru în sus, trecea la pari pentru platforme de vagoane sau pentru fabricarea de suveici la fabrici de textile, sau la fabricarea de brichete pentru automobile cu gazogen. Lemnul de plop, de tei și de mesteacăn, dela 16 cm în sus, cel sănătos, se prelucra în cherestea de ambalaj sau cherestea rurală, astfel că pentru lemn de foc nu rămăneau decât lemnul viciat și strâmb și vârfurile groase dela arborii din speciile amintite mai sus, precum și lemnele din restul speciilor.

Actualmente procentul lemnului de foc este mult sporit, pentru că se cere mai cantități de lemne de foc pentru necesitățile Transnistriei și armatei, pentru că nu se mai cer suveici de carpin, nici pari pentru vagoane, nu mai sunt automobile cu gazogen, nu se mai cere stejarul pentru prelucrare chimică, etc.

Industrializarea

Lemnul brut se prelucra mecanic sau manual. Pentru prelucrarea mecanică a lemnului, până la cucerirea Transnistriei, au existat aici mai multe fabrici de cherestea. În urma

evenimentelor militare din toamna și iarna 1941/42 majoritatea lor a fost distrusă astfel că mai sunt astăzi în funcțiune numai 5 fabrici mici prin păduri, prevăzute cu câte 3—4 ferăstrae circulare și 1—2 ferăstrae cu panglică, acționate de locomobile cu o putere totală de 75 HP. Aceste fabrici fasonază astăzi cherestea de lemne moi pentru interes militar și cherestea de ambalaj, prelucrând zilnic 40 m. c. lemn brut.

Se fac lucrări pentru repunerea în funcțiune a încă 3 fabrici de cherestea, mai mari, prevăzute cu gatere moderne și situate la Moghilău, Berșady și Birzula.

Mai sunt în funcțiune și au intrat în administrația Direcției Pădurilor 2 fabrici de mobile la (Berșady și Balta) cu câte 10—16 mașini unelte. Aceste fabrici lucrează deocamdată pentru comenzi locale ¹⁾.

Pentru fasonarea obezilor, funcționează în păduri sau în satele de lângă centrele păduroase, 10 ateliere de obezi prevăzute cu 208 mese de curbat și băi de aburit cu capacitate totală de 1.250 rigle de obezi.

Pe lângă obădării funcționează și ateliere pentru confecționarea pieselor de detaliu pentru căruțe. Ca material de căruțarie se întrebuițează lemnul de frasin, stejar și ulm.

În alte ateliere ale ocoalelor silvice se fasonază doage, tălpi de sănii, juguri, orice unelte de lemn pentru munci agricole, pari de vie, haragi, stâlpi de telefon, piese ecarisate pentru poduri, traverse etc. De remarcat este faptul că Sovieticii nu fasonau traverse din lemnul de stejar.

Se recoltau cantități însemnate de coaje de salbă răioasă pentru extragerea cauciucului și de coajă de stejar pentru tăbăcării.

Organizarea administrativă și economică

În trecut, cea mai mică unitate de teren a fost ocolul silvic, cu suprafața de 1.800—5.000 ha. Mai multe ocoale silvice (5—8) formau o unitate centrală denumită „Leshoz“ (Lesnoie hozeastvo). Dela 1935 încoace „Leshozurile“ s'au divizat în două: Leshoz și Lespromhoz. Leshozurile centralizau și conduceau lucrările de cultură, tehnica și paza pădurilor și făceau administrație propriu zisă, iar „Lesprom-

1) Lipsesc date dela Odesa.

hozurile" făceau exploatarea, industrializarea și comercializarea produselor pădurei. În actuala organizație a rămas un singur organ de îndrumare — Regiunea Silvică — corespunzătoare vechiului Leshoz.

Ocoalele sunt împărțite astăzi, ca și în trecut, în cercuri de pază și brigăzi de control după aceleași criterii și având aceleași întinderi ca și în țara de peste Nistru. Pădurarii și brigadierii sunt toți știutori de carte; învățătură specială nu are decât un număr redus de brigadieri, cari au frecventat cursuri de câteva săptămâni, mai rar de câteva luni, pentru cultura sau exploatarea pădurilor sau industrializarea lemnului.

Ocoalele sunt conduse de șefi de ocoale, în majoritate conductori silvici, mai rar — ingineri silvici (șeașe la număr) sau practicieni fără școli speciale silvice (șeaște la număr). Șefii de ocoale sunt ajutați pentru lucrări pe teren de câte 1—3 ajutoari, aproape toți practicieni și foarte rar conductori silvici cu școală. La cancelarie, șeful de ocol este ajutat de 1—3 persoane, cari fac lucrări de secretariat (acestea sunt reduse la minimum), casierie și contabilitate.

Conform ordonanței în vigoare, pădurarul este retribuit lunar cu 40 mărci ¹⁾, un brigadier cu 50 mărci, ajutorul de șef de ocol cu 80 mărci, contabilii cu 60—80 mărci, casierul cu 90 mărci, iar șeful de ocol cu 100 mărci.

Ocoalele silvice sunt îndrumate și controlate de Regiuni silvice; acestea sunt în număr de cinci și au sedii în: Balta jud. Balta, Bersady jud. Balta, Krijopol jud. Iampol, Tulcin jud. Tulcin, Jmerinka jud. Moghilău.

Regiunile sunt conduse de un șef de regiune, ajutat de un subșef și patru șefi de servicii, un revizor-contabil și personal administrativ din fiecare serviciu, lucrând la centrul fiecărei regiuni 15—19 funcționari.

Dintre șefii de regiuni trei sunt ingineri și doi conductori silvici, iar șefii de serviciu sunt conductori silvici și excepțional — practicieni cu vechimi de 14—18 ani în tehnica sau exploatarea pădurilor.

Șefii de regiuni sunt retribuiți cu 150 mărci lunar, ajutoarii de șefi cu 120 mărci, șefii de serviciu cu 100 mărci, iar

1) O marcă = 60 lei.

restul funcționarilor cu câte 40—90 mărci. Toți funcționarii dela ocoale, regiuni și fabrici sunt localnici.

Regiunea are următoarele atribuțiuni. Pe teren: delimitază parchetele, verifică și le predă pentru estimății ocoalelor, verifică estimățiile, face lucrările tehnice curente; ridicările în plan, reparații și construcții de drumuri sau clădiri, îndrumează lucrările de pepinieră, împăduriri și operațiuni culturale, face controlul general al pădurilor și instalațiilor de prelucrarea lemnului. La birou: întocmește programul de lucru și bugetul, și dirijează aplicarea lui, încasează toate veniturile ocoalelor, consemnează în acte de contabilitate dublă mișcările lunare de materiale și bani, centralizează situațiile de mersul exploatărilor, dirijează operațiunile de industrializarea lemnului, coordonează operațiunile de exploatare, transport, numește și revoacă personalul inferior.

În gospodăria financiară a Transnistriei, Regiunile sunt autonome: pe baza programului de lucru și a bugetului aprobat, au dreptul să angajeze toate lucrările programate, cheltuind din încasări sumele prevăzute pentru toate lucrările înscrise în program, ordonanțarea sumelor făcându-se de șeful regiunii.

Bugetul pe 1942/43 întocmit de acele 5 Regiuni prevede: La venituri 6.422.001 R.K.K.S. (mărci) și la cheltuieli 2.961.472 R.K.K.S. Excedentul de 3.460.529 R.K.K.S. (207.631.740 lei) aparține Guvernământului.

Regiunile sunt subordonate departamentului de resort din Guvernământ — Direcția Pădurilor — condusă de Director, ajutat de un subdirector, având următoarele servicii: comercial, tehnic, administrativ și al contabilității. Ca organe exterioare, Direcția Pădurilor trebuie să aibă: doi ingineri de control și cinci ingineri la regiuni, ca delegați ai Direcției (personal detașat din Țară). Din lipsă de personal, Direcția Pădurilor nu este încadrată deocamdată decât cu Director, Subdirector, șefii serviciilor tehnic, comercial și administrativ precum și un inginer delegat de regiune.

Direcția Pădurilor verifică și prezintă spre aprobare Guvernatorului — programele de lucru și bugetele Regiunilor, dirijează și coordonează lucrările de aprovizionarea Provinciei cu materiale lemnoase brute sau fabricate. Urmărește, stimulează și îndrumează lucrările de exploatarea, industrializarea și co-

mercializarea produselor forestiere, propune angajări noi de personal silvic de toate funcțiunile, aprobă transferări și detașări de personal superior, ține evidența gestiunii în materie și bani a regiunilor, face lucrări de statistică și inventarierea perdelelor de protecție și ia măsuri pentru buna lor administrare, conduce direct depozitele de lemne din Țiraspol și Odesa, exercită un control general asupra întregii administrații silvice și patrimoniului forestier al Transnistriei, Direcția Pădurilor este subordonată direct Guvernatorului Provinciei, care administrează Transnistria cu depline puteri acordate de Conducătorul Statului prin Decretul Nr. 1 din 19 August 1941, dat la Tighina.

Probleme imediate și acelea de viitor

Cea mai de căpetenie preocupare a Direcției Pădurilor este în prezent satisfacerea numeroaselor cereri pentru materiale de căruțarie necesare pentru gospodăriile celor 13 județe Transnistriene. Problema nu este ușoară, întrucât majoritatea meșterilor căruțași și obădari buni a fost silită să plece cu bolșevicii, la dispoziția atelierelor rămânând numai foarte puțini meșteri încercați. Greutatea se învinge prin angajarea unui număr mai mare de calfe și ucenici.

Tot acum se lucrează intens la confecționarea de haragi și pari de vie, având de satisfăcut comenzi mari de astfel de material din partea fermelor Statului (Sovhozuri).

Fabricile de cherestea lucrează cu trei schimburi de personal pentru pregătirea cherestelei de ambalaj ce se cere la fabricile de unt. La fel, se cere, în cantități mari, pentru împachetarea legumelor (pătlăgele roșii etc.) de pe mai multe sute de ha de grădini din fermele statului, iar mai apoi și pentru împachetarea fructelor.

Ocoalele depun toate eforturile, ca până la începerea muncilor agricole să termine programele de lucru la exploatare, reușindu-se până în prezent ¹⁾ să execute 75% din acesta.

Lemnele de foc rezultate se vor depozita în gări și se vor transporta în centrele mari de consumație, imediat ce condi-

1) Articolul a fost întocmit în prima jumătate a lunii Aprilie.

țiunile de transport pe calea ferată vor permite executarea acestei operațiuni.

Pe tărâmul reîmpăduririlor se va lucra mai puțin anul acesta, din cauza operațiunilor militare din 1941 cari n'au îngăduit să se facă pregătirea necesară a terenurilor.

Se proiectează angajarea în campania curentă a unor lucrări însemnate pentru revizuirea și reconstituirea amenajamentelor.

Ueber die Forstwirtschaft der Transnistrien.

La Transnistrie forestière.

L'auteur donne une vue d'ensemble sur la situation et l'administration des forêts de Transnistrie, province située entre les fleuves Dniestre et Bug.

L'étendue des forêts est de 200.000 ha, celles-ci étant situées dans le Nord de ce pays. Les principales espèces qui constituent ces forêts sont: le chêne pédonculé, le chêne rouvre, le charme, le frêne, le peuplier, le bouleau, l'aulne. C'est le chêne pédonculé qui est en prépondérance avec 116.000 ha, suivi par le charme qui occupe 53.000 ha.

On leur applique le régime de la futaie à coupes rases. La régénération des surfaces exploitées est assurée par semis ou par plantations.

INTERVENȚIONISMUL DE STAT IN MATERIE DE COMBATAREA INSECTELOR VĂTĂMĂTOARE PĂDURILOR

de ILIE C. DEMETRESCU
din Institutul de Cercetări și Experimentație
Forestiere

Combaterea insectelor vătămătoare pentru arbori și păduri, ca și pentru lemn sau alte produse forestiere, nerecoltate sau recoltate este, în primul rând, treaba fiecărui proprietar de pădure, exploatator de păduri și comerciant de produse forestiere. În privința căilor și mijloacelor de combatere, ne stă la îndemână Știința apărării sau protecției pădurilor; iar, incidental, și alte științe, precum: Silvicultura, Tehnologia lemnului și, în general, a produselor pădurii.

În afară de străduințele particularilor interesați direct în cauză, mai poate interveni și Statul, inițind sau stimulând lucrurile prin măsuri de coerciție sau de înlesnire a străduințelor particularilor. De astă dată, intrăm în câmpul de privire al Politicii forestiere.

Înlesnirea străduințelor particularilor în lucrarea lor de combatere a insectelor se poate face pe mai multe căi și prin mai multe mijloace. Amintim, astfel, tipărirea de cărți de specialitate și instrucțiuni; întreținerea de stațiuni de semnalare a apariției pericolelor; acordarea de aparate, instrumente și substanțe de combatere; întemeierea de expoziții și muzee pentru apărarea împotriva insectelor; acordarea de subvenții, ș. a.

Atitudinea de coerciție cuprinde dispozițiunile legale, potrivit cărora, proprietarul de pădure este îndatorat să ia anumite măsuri de interes pentru preîntâmpinarea sau înlăturarea vătămărilor de insecte sau să se ferească de anumite practici care ar înlesni astfel de vătămări. Dispozițiunile acestea pot îmbrăca multe forme. Unele ni se înfățișează limpede ca având caracter de apărare împotriva vătămărilor de insecte; altele

par, la prima vedere, ca fiind de natură culturală. Ceea ce interesează este țelul ultim, indiferent dacă atingerea lui se urmărește pe căi directe sau indirecte. Amestecul Statului și în această materie a combaterii insectelor ar fi un caz particular al intervenționismului de Stat în producțiunea forestieră. Socotelile care îl îndreptătesc izvorăsc din interesul pe care îl are și Națiunea pentru o prosperă producțiune forestieră. Această îndreptățire se mai sprijină și pe o împrejurare specifică a acestui caz deosebit.

Intr'adevăr, un atac oarecare de insecte nu este mărginit la o singură proprietate. El afectează un ținut mai mult sau mai puțin întins. Atacul insectei *Ips typographus*, din 1917—1922, de pildă, s'a întins, cu oarecare variante locale, peste toate pădurile de molid din țară și, poate, și peste cele învecinate din Carpații nordici. Măsurile de preîntâmpinare și de înlăturare ale atacurilor de insecte, la rândul lor, nu pot duce totdeauna la un rezultat mulțumitor, dacă sunt aplicate unilateral numai de unul sau de unii dintre proprietarii pădurilor atacate. O pădure neîngrijită și contaminată de insecte vătămătoare constituie un focar de infecție și un neîntreput pericol pentru pădurile învecinate, cu toată îngrijirea lor. În această privință, ia naștere, un fel de solidaritate în nevoie și deci și de interese între proprietarii de păduri învecinate. Proprietarul sau proprietarii recalcitranti prin atitudinea lor pasivă, pot face de prisos străduințele celor dispuși a-și îngriji și apăra pădurile de atacurile insectelor vătămătoare. Intr'o atare împrejurare, trebuie să intervină cineva ca să facă pe toți proprietarii solidarizați printr'un același pericol să meargă în același pas. Acel cineva nu poate fi, de obicei, decât Statul. Măsurile pe care le ia Statul, în această privință, au caracter mixt, în același timp. Și anume, au caracter coercitiv pentru proprietarii care n'ar avea de gând, altfel, să le aplice din proprie inițiativă și au caracter de înlesnire, de ajutorare, pentru proprietarii care sunt hotărâți și fără de aceasta de a întreprinde lucrări de combaterea insectelor, dar care ar fi fost paralizați în străduințele lor, prin nelucrarea unor proprietari de păduri învecinate.

La noi, sunt o seamă de împrejurări care fac trebuitor amestecul Statului în materie de combaterea insectelor vătămătoare pădurii și altele care-l fac oarecum de prisos. Intre pri-

mele, trebuie să amintim nivelul scăzut de cultură și îngrijire al unor păduri particulare, neștiința și lipsa de interes pentru astfel de lucrări din partea unor proprietari. Imprejurările care n'au făcut trebuitor până acum intervenționismul de Stat amintit și care nu-l fac, poate, nici astăzi de-o potrivă ca în alte țări, constau în aceea că pădurile noastre au, în general, o alcătuire mai apropiată de forma naturală. Artificialul din cultura forestieră occidentală și în deosebi din cea a rășinoaselor (germană, ș. a.) n'a ajuns atât de departe, la noi, încât să constituie un mediu prielnic pentru apariția în masă a unor insecte vătămătoare. Noi mai avem încă, păduri alcătuite din arborete cu specii amestecate și corespunzătoare împrejurărilor staționale și care, deci, prezintă, prin firea lucrurilor, o stavilă serioasă împotriva înmulțirii anormale a insectelor. Cu toate acestea, au survenit și la noi împrejurări excepționale și mai pot surveni și în viitorul apropiat, care au făcut și pot face trebuitor un intervenționism de Stat, în materie.

În preajma și în timpul războiului nostru de întregire, cultura pădurilor a trebuit să sufere o serioasă restrângere. Tăerile neregulate de păduri și arbori, atât de către proprietari, cât și de armate; distrugerile de arbori în zonele de operație ale trupelor; nevalorificarea arborilor rupti de furtuni și doborâturi și altele de același fel, din timpul războiului, au creiat împrejurări deosebit de prielnice pentru înmulțirea insectelor vătămătoare pentru păduri. Între altele, s'a deslănțuit în anii 1918—1922 un atac neobișnuit la noi de Ipide, în principal, al gândacului mare de scoarță, al tipografului [*Ips typographus* L. = *Bostrichus typographus*], în pădurile de molid. Întreaga noastră subzonă a rășinoaselor a trecut printr'o grea încercare în acești ani. Flagelul era de așa proporții, încât stăvilirea lui nu s'a putut face decât prin străduințele convergente ale tuturor proprietarilor de păduri contaminate sau amenințate. Spre acest sfârșit, a intervenit legea din 14 Martie 1920 (Monitorul Oficial Nr. 259) pentru combaterea insectelor ivite în pădurile de molid¹⁾. Potrivit acesteia, Statul și-a luat asupra sa îndatorirea de a constata, prin autoritățile de poliție

1) Titlul oficial al legii este: Lege pentru deschiderea unui credit extraordinar de lei 6.000.000 pe seama Ministerului Agriculturii și Domeniilor, cum și îndatoririle proprietarilor particulari de păduri pentru combaterea insectelor ivite în pădurile de molid, proprietatea lor.

forestieră, ivirile insectei *Ipy typographus*, de a le aduce la cunoștința publică, în general, și a proprietarilor de păduri contaminate, în special; de a publica instrucțiuni pentru „cunoașterea și combaterea flagelului”. Proprietarii de păduri contaminate sau — în caz de vânzare — exploatații de astfel de păduri au fost îndatorați să ia măsuri de combatere, potrivit instrucțiunilor publicate de autoritățile forestiere. Sancționarea infracțiunilor era destul de severă. Între altele, autoritățile de poliție forestieră aveau să facă ele combaterea pe seamă proprietarilor sau exploataților recalcitranți. Procedura de constatare și reprimare a infracțiunilor a fost simplificată față de cea de drept comun. Legea aceasta reprezintă primul amestec coercitiv al Statului Român în materie de combaterea insectelor vătămătoare pentru păduri. Ea a avut caracter special și trecător, întrucât privește un singur caz, pe acela al atacului gândacului tipograf din timpul amintit.

Legea din 22 Martie 1937 privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii oferă, oarecum, noi temeuri pentru amestecul Statului în materie de combaterea unor insecte forestiere vătămătoare. Legiuitorul își propune să institue, între altele, un „regim de protecția plantelor cultivate”, „pentru îmbunătățirea calitativă și sporirea cantitativă a producției agricole de orice fel” (art. 64). Spre acest sfârșit, semințele, fructele, plantele și părțile de plante, deținute de producători, comercianți și oricare alții (în culturi, depozite, locuri de desfacere, stațiuni și porturi) sunt supuse controlului fito-sanitar, în ce privește anumii agenți (animali și vegetali) transmitători de boli. Agenții prădători sunt arătați printr'un Jurnal al Consiliului de Miniștri. Organele de poliție fito-sanitară pot pretinde desinfecția sau distrugerea materialului infectat, ca și aplicarea unor anumite măsuri de combatere, ca și aplicarea unor anumite măsuri de combatere a agentului prădător din focarele de contaminare constatate. Importul și tranzitul materialelor amintite nu sunt îngăduite decât dacă sunt însoțite de un certificat de origină și altui de sănătate emanate de la instituții oficiale recunoscute. Dispozițiunile acestea și altele accesorii fac obiectul articolelor 64—80 din legea amintită mai sus. Ele sunt aplicabile și culturilor de plante forestiere, atât prin interpretarea largă a noțiunii „producție agricolă de orice fel”, cât și prin impreciziunea expresiei „plante cultivate”

din art. 64. Chiar și restul articolelor vorbesc numai despre semințe, fructe, plante și părți de plante, în general, fără nici-o distincție mai deosebită. Apoi, nici n'ar fi cu puțință să se facă o deosebire practică și din punctul de vedere al țelului urmărit de lege, între materialele amintite de natură agricolă și forestieră. Aceleași plante pot fi produse atât în pepiniere horticole, cât și silvice. Folosirea unora dintre acestea, indiferent de proveniența lor — agricolă sau forestieră — se face atât în cultura agricolă sau horticolă, cât și în cea forestieră. Mulți agenți primejdioși sunt comuni materialelor, fie ele de proveniență agricolă, ca și forestieră. Dar, chiar și legea confirmă într'un articol acest punct de vedere¹⁾.

În sfârșit, adevăratele temeuri de intervenție eficace a Statului în materia ce ne interesează în studiul de față, ne sunt date de către Decretul-Lege din 22 Aprilie 1942, „pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor“²⁾.

Spre deosebire de legea din 1920, care s'a ocupat numai de atacul din acea vreme al insectei *Ips typographus*, cea de față are caracter general și permanent. Ea nu arată care sunt anume insectele vătămătoare, și care deci fac trebuitoare o intervenție din partea Statului. Lucrul nici n'ar fi cu puțință, deoarece o insectă sau anumite insecte, — prezente, de altfel, mai întotdeauna în păduri — nu devin, într'adevăr primejdioase, decât în anumite împrejurări de viațuire. Ori, aceste împrejurări schimbătoare nu pot fi prevăzute, fiind vorba mai mult de întâmplări. Legiuitorul lasă la latitudinea Ministerului Agriculturii și Domeniilor să declare, pe cale de deciziune, care sunt insectele vătămătoare pentru păduri și pășuni împădurite. La fel și legiuitorul din 1937 lasă tot la latitudinea autorităților să declare care sunt insectele și în general, agenții primejdioși pentru produsele vegetale. În acest din urmă caz, însă, este nevoie de un „Jurnal al Consiliului de Miniștri“ dat pe baza avizului Consiliului Superior al Agriculturii“ (art. 67). Deose-

1) Într'adevăr, art. 74 arată: „Plantele, părțile de plante, semințele și fructele nu sunt admise la import și în tranzit, decât însoțite de un certificat de sănătate și altul de origină, prin care să se constate că nu sunt infectate sau infestate și nu conțin paraziți dăunători agriculturii, silviculturii sau horticulturii“. (Sublinierea este a autorului).

2) Se află publicat în Monitorul Oficial (Partea I) Nr. 93.

birea aceasta arată o substanțială întărire a puterii administrative în 1942 față de 1937, ceea ce este, **de altfel, în spiritul timpului nostru.**

După titlul său, legea s'ar ocupa **numai de insectele vătămătoare pădurilor.** Raportului Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor către Domnul Mareșal Ion Antonescu Conducătorul Statului, care însoțește proiectul de Decret-lege ca și textul însuși al legii, nu pomenesc decât despre insecte vătămătoare **pădurilor, proprietari și exploatare de păduri, pădurile Statului și cele administrate de Stat.** O singură abatere întâlnim și anume, în art. 1, care sună: „Sunt socotite **ca insecte vătămătoare pentru păduri și pășuni împădurite.** De aci, putem trage concluzia, **că legiuitorul asimilează noțiunea de pășune împădurită aceleia de pădure.** Prin urmare, **ori de câte ori vine vorba de păduri, în înțelesul acestei legi, trebuie să cuprindem și pășunile împădurite.** Altfel, n'ar fi avut nici un înțeles prevederea amintită din art. 1.

Ivirea unei insecte declarate vătămătoare se statornicește de către „organele silvice ale Statului” (art. 3), fie din oficiu, fie pe temeiul comunicărilor venite din partea proprietarilor sau exploatare de păduri către primăriile comunale respective și apoi, ale notarilor acestora către Serviciile silvice județene respective. Intr'adevăr, art. 2 pune îndatorire „proprietarului de păduri, exploatareului sau, în lipsă, prepușilor acestora... „ca în termen de trei zile dela data ivirii insectei declarată vătămătoare, să anunțe primăria **comunei respective, iar notarului comunei**“... „să **anunțe** despre aceasta — în termen de 2 zile — Serviciul silvic județean respectiv”. Pentru „proprietarul pădurilor, exploatareului sau, în lipsă, prepușii acestora, care **nu se vor conforma dispozițiilor art. 2**”, legea prevede că „se pedepsesc cu amendă de 100 lei la hectar de pădure, raportată la suprafața de pădure contaminată de insecte” (art. 8). Calea aceasta a doua de statornicire a ivirilor de insecte vătămătoare pe temeiul comunicărilor din partea proprietarilor și exploatare de păduri ni se pare ineficace. Intr'adevăr, proprietarii și exploatare de păduri și, în lipsă, prepușii acestora, se pot apăra oricând în fața Justiției prin obiecțiunea — adesea foarte întemeiată — că nu cunosc insectele și că nu pot să-și dea seama de ivirea acestora în pădu-

rile lor. Dar chiar și altfel, ivirea unei insecte declarate ca vătămătoare este o noțiune nedefinită, fiind o chestiune de apreciere. Insecte vătămătoare sunt totdeauna în păduri, fără să fie, totdeauna, primejdioase. Deci, în fond, ar fi să se aprecieze momentul când înmulțirea excesivă a unei insecte a devenit primejdioasă și când intervenirea cu măsuri de combatere e necesară și posibilă din punct de vedere tehnic și financiar¹⁾.

După ce ivirea unei insecte vătămătoare a fost statornicită, așa cum s'a arătat mai sus, Ministerul Agriculturii și Domeniilor poate, pe cale de ordonanță:

a) Să ia „măsuri de combatere, comunicându-le proprietarilor pădurilor și autorităților polițienești, comunale și județene“;

b) „Să facă obligatorie aplicarea măsurilor de combatere a insectelor, stabilind regiunea unde să se aplice“;

c) „Să hotărască condițiunile și mijloacele pentru aplicarea măsurilor de combatere“.

Intre mijloacele de combatere, legea prevede:

a) Contribuția cu fonduri și materiale din partea județelor, comunelor, precum și a tuturor autorităților publice, potrivit normelor arătate de Minister prin ordonanțele sale;

b) Prestarea de muncă în natură din partea populațiunii, potrivit regulilor arătate prin ordonanțele ministeriale și ale prefectilor;

c) Folosirea fondului de combatere a insectelor, constituit pe temeiul legii de față.

Fondul acesta de combatere a insectelor e un fond „cu afecțiune specială“, de care va dispune Direcția Silvică din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pentru efectuarea lucrărilor

1) Ne îndăduim să remarcăm că nu ori și ce atac de insecte, fie el ori ce de violent, poate și se cade din punct de vedere financiar, a fi combătut. Un temei elementar ne arată că o combatere de acestea este justificată numai atunci când efectele ei sunt mai favorabile decât pagubele încercate prin necombatere. Uneori cheltuielile cerute de măsurile de combatere pot întrece pagubele pe care le-am încercat prin neintervenire. În acest caz, combaterea nu este justificată financiarmente (din punctul de vedere al proprietarului) și nici economiceste (din punctul de vedere obștesc). Lucrurile acestea trebuie să fi amintite, cu deosebire pentru noi, date fiind anumite împrejurări: lemn relativ ieftin, măsuri de combatere relativ scumpe și mai puțin eficace decât în țările cu tradiție și cu o mai înaintată cultură forestieră.

de combaterea insectelor, precum și pentru experiențele și cercetările referitoare la insectele vătămătoare pădurilor. El este alcătuit din trei izvoare, și anume, **din**:

- a) Amenzile provenite din contravențiile la legea de față;
- b) Cota de 0,5% din venitul brut rezultat din vânzarea produselor pădurilor Statului, posesorilor și obștilor de moșneni (valoarea lemnului la tulpină), precum și ale celorlalți proprietari (venitul impus la impozitul agricol);
- c) Subvențiile înscrise în bugetul Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Veniturile acestea se varsă la Casa de Depuneri, administrându-se precum s'a arătat mai sus.

Este în afară de orice îndoială, că plata cotei de 0,5%, acestei noi dări — pe lângă multe altele, care împovărează venitul gospodăriilor forestiere — nu va fi primită cu bucurie de către proprietari. Cota respectivă ar putea fi privită și socotită ca un fel de primă de asigurare obligatorie pentru preîntâmpinarea pagubelor de pe urma atacurilor de insecte. Pentru aceasta, însă, se cere: ca folosirea fondului respectiv să se facă cu chibzuință și numai pentru scopul pentru care a fost întemeiat; ca urmările acestei folosiri să fie evident utile și, pe cât cu putință, pentru toate pădurile Țării. Folosirile în afară de scop sau unilaterale nu pot ridica decât amărăciuni și neîncredere în autoritate. O rezervă ce se poate face împotriva acestei noi dări privește cheltuelile relativ mari, pe care le va pricinui administrarea unor încasări atât de mici.

În ce privește mijloacele de impunere a dispozițiilor de combatere ministeriale față de proprietarii de păduri, legea prevede o amendă de 500 lei la hectarul de pădure contaminată de insecte. Fără îndoială, această sancțiune este legată de elemente de contravenire mai sigure decât amenda de 100 lei la ha pentru contravenirea de nedeclarare a ivirii insectelor, despre care am vorbit mai sus. Recidiva este sancționată cu îndoitul amenzii. Constatarea contravenției și sancționarea acesteia se face printr'o procedură foarte severă. Procesele-verbale de contravenție sunt executorii conform concluziilor puse de șeful serviciului silvic județean. Organele fiscale sunt îndatorate să încaseze amenzile pe temeiul acestor procese verbale, adică fără mijlocirea unei pronunțări judecătorești. Procesele verbale amintite fac dovadă până la înscrierea în fals. Contra

lor se poate face apel la judecătorie și recurs la tribunal, fără ca prin aceasta executarea lor să fie suspendată.

Din examinarea acestei legi, se desprind două observațiuni mai de căpetenie.

Pădurea este privită, în și mai mare măsură decât până acum, drept ur. bun de interes obștesc. Pentru apărarea ei, sunt îndatorați să contribuie și ceilalți membrii ai obștii, pe lângă proprietarul respectiv. Locuitorii învecinați cu pădurile contaminate sau amenințate de insecte pot fi puși să presteze muncă în natură pentru combatere. Județele, comunele și alte autorități publice pot fi îndatorate, prin ordonanță ministerială, să contribuie cu fonduri și materiale la lucrarea de combatere. Toți proprietarii de păduri sunt supuși la un impozit pe venitul brut al gospodăriei lor forestiere pentru constituirea fondului de combatere. Toate aceste lucruri pot face legea nesimpatică. Cei loviți de sarcinile amintite se vor mângâia anevoie cu argumente de solidaritate obștească în materie de pădure. Efectele sacrificiilor lor, nu vor putea fi simțite de fiecare îndestulător de limpede.

Autoritatea de poliție forestieră capătă foarte largi puteri în aplicarea acestei legi: dreptul de a constata ivirea insectelor vătămătoare; puterea de a hotărî măsuri de combatere și de a le face obligatorii pentru proprietarii de păduri contaminate sau amenințate, prin simple decizii; procese-verbale de constatarea contravențiunilor excepțional de puternice; dreptul de administrare al unui fond „cu afecțatie specială”, aflat la Casa de Depuneri.

În dispozițiunile acestei legi se oglindește foarte limpede spiritul de autoritate și de solidaritate obștească a timpului nostru. Urmările lor bune sau rele depind, în primul rând, de tactul și înțelepciunea autorității de poliție forestieră care va avea să aplice legea.

Staatsinterventionismus in der Frage der Bekämpfung walddnädlicher Insekten.

L'intervention de l'Etat en matière de lutte contre les insectes dangereuses pour les forêts.

Le combat contre les insectes qui endomagent les forêts, comme problème de politique forestière, est relativement récente en Roumanie. Pour la première fois, elle a été mise après la guerre de 1916—18, à la

suite d'un violent attaque du *Tomicus typographus*, qui a mis en péril la plupart de nos forêts d'épicéa.

Mais les vrais bases d'une immixtion de l'Etat, en matière de lutte contre les insectes, en général, sont représentées par la loi du 22 Avril 1942. Par suite, les propriétaires de forêts sont obligés d'informer l'autorité communale, et celle-ci les organes de police forestière, sur les éventuelles apparitions des insectes. Ce sont ces organes de police forestière qui disposent sur les mesures à appliquer par les propriétaires. Les autorités locales de l'Etat peuvent être obligées de contribuer à cette lutte.

Par la dite loi on a créé un crédit „à destinations spéciale“ qui est formé, entre d'autres, par une contribution de 0,50% sur le revenu de toutes les forêts de Roumanie.

L'auteur de cet article fait certaines remarques critiques sur les dispositions de la loi. On met en relief deux idées principales:

1. La forêt est considérée, plus que jusqu'aujourd'hui, comme un bien d'intérêt public;

2. Les autorités de police forestière, ont de larges pouvoirs en appliquant cette loi.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

CUM TREBUE DOBORÎT VÂNATUL MARE (NOBIL)

de Ing. CONST. DAN

Mă voi ocupa de următoarele specii **cari sunt considerate** vânat nobil (vânat mare): cerbul, ursul, lopătarul, căpriorul, țapul negru, cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn, mistrețul și dropia.

Vânat nobil înseamnă vânat rar, mai puțin răspândit, care reclamă condiții speciale și mult mai grele de trai, de o valoare mare în ceiace privește trofee. Pentru dobândirea lui vânătorul trebuie să fie mult mai bine pregătit din toate punctele de vedere și în special trebuie să fie un pasionat iubitor al frumuseților naturii și un idealist, deoarece cheltuielile nu aduc nici un beneficiu material. Este de neprețuit pentru vânătorul de vânat nobil mulțumirea de a fi ajuns, după multă oboseală, la dobândirea trofeului dorit. Nu oricine are interesul sau posibilitatea a se ocupa de vânatul mare. Pentru mulți vânatul mare nu prezintă interes și preferând să vâneze sitari, prepelețe sau epuri. E mult mai comod să stai pe scăunel și să tragi o cartușieră întreagă în câteva ceasuri, decât să umbli la munte zile dearândul urcând și coborînd, adeseori plecat din noapte și uneori fără a trage un foc de armă. La urma urmelor poate este și o chestiune de gust, cu toate că sunt multe cauze, cari nu depind de voința noastră, și cari ne hotărăsc soarta fiecăruia. Vânătoarea nu trebuie coborită și tratată ca sport. Vânătoarea este ceva cu mult mai superior și nu poate produce mulțumire adevărată decât aceluia cari au înțeles că partea principală nu e să tragi cu arma, ci să ai iubire pentru natură și animale. Este adevărat că la începutul vieții de vânător, din cauza pasiunii, fiecare am neglijat aceste principii ale vânătoarei corecte.

Cu timpul ni s'a strecurat în suflet și alte simțăminte cari au dat vânătoarei un farmec și mai mare. Am început să îndrăgim tot mai mult vânatul și natura. Mulți ne aducem aminte cu emoție de multe întâmplări din viața noastră de vânători. De câte ori n'am coborât arma dela umăr și ne-am mulțumit numai să privim și să visăm! Acei care au trăit astfel de clipe știu că mai mare mulțumire au avut atunci decât în momentul când au văzut vânatul doborât. Cine n'a rămas impresionat în fața cerbului căzut, părăndu-i rău că a produs această pierdere. Aceste sentimente au împins vânătorii la îngrijirea și ocrotirea vânatului și la împușcarea numai a unui mic număr, pentru a nu se stânjeni, ci a ajuta chiar înmulțirea lui.

Deoarece vânatul mare nu e așa răspândit, unele specii fiind chiar pe cale de a dispărea (cum ar fi de exemplu Cocoșul de mesteacăn), atât legea Vânătoarei, diferite decizii ministeriale, cât și vânătorii însuși au impus măsuri speciale de ocrotire. Amintim în această privință acțiunea de salvarea caprei negre, care în puțini ani a dat rezultate pozitive. Înseamnă deci că, prin muncă și cu mijloace suficiente, se poate ajunge la o sporire numerică și calitativă a speciilor de vânat mare.

Chestiunea este destul de complexă și nu poate fi tratată complet în cadrul acestui articol.

Legea vânătoarei, prin art. 31, fixează obligația ca, pentru vânarea cerbului, lopătarului și caprei negre, să nu se întrebuinteze decât arma de glonț, adică carabina. După câte îmi amintesc aceste dispoziții s'au extins printr'o decizie ministerială și asupra căpriorilor și dropiei.

Cu această restricție s'a urmărit ocrotirea vânatului nobil, prin excluderea posibilității de a se pierde vânat, fără rost, prin rănirea lui cu alice.

Cred că prin această restricție trebuie să vedem și o datorie nu numai o măsură de ocrotire. Vânătorul este dator a curma viața vânatului fără chinuri și cât mai vânătoarește și cavalereste. Păcat că nu se poate găsi o expresie potrivită care să redea sensul cuvântului german „Waidgerecht“, căci cuvântul nostru „vânătoarește“ nu exprimă așa complet ceea ce vrem să spunem, întocmai ca expresia germană.

Vânătorul nu este măcelar, el nu împușcă pentru a aduce acasă carne pentru bucătărie sau pentru a-și face un venit

din vânzarea vânatului. De aceea nu e vânătorește (ist nicht waidgerecht) să se împuște iepurele care stă pe loc sau în comun, rața pe baltă, vânatul mare din spate sau în burtă, să se întrebuițeze arme sau cartușe necorespunzătoare, etc. Pentru aceasta, la vânatul mare avem nevoie de o armă de glonț.

Nu găsesc însă nici o deosebire între diferitele specii care formează vânatul mare, așa încât unele să se doboare cu glonț, iar altele cu alice. De aceea este vânătorește (Waidgerecht) să întrebuițăm la toate speciile arma de glonț.

La obiecțiunea că nu ori ce vânător își poate permite luxul să aibă tot felul de arme, se poate răspunde că cine vrea să fie vânător de vânat nobil, trebuie să aibă armă; cine nu, să se mulțumească cu vânatul mic. A nu avea, nu e o rușine. Unii mergem cu căruța, alții cu mașina; așa e pe pământ. De aceea trebuie să ne mulțumim fiecare cu ceia ce am fost în stare să ne câștigăm.

Nu trebuie însă să se neliniștească nimeni, căci condiția nu e așa grea, cum se pare. O armă bună de glonț (carabină), înainte de acest război, costa sub 15000 lei, deci nu mai mult sau chiar mai puțin ca o armă mijlocie cu două țevi. În loc de carabină se poate întrebuița și o armă mixtă de întrebuițare multiplă. Credem că în curând vor veni timpuri când se vor putea procura iarăși cu ușurință și eftin astfel de arme.

Folosirea armei cu glonț, atunci când este vorba de urs, cerb, lopătar, capră neagră, cred că nimeni nu o contestă.

Să punem însă în discuție celelalte specii:

Cocoșul de munte. Vânarea lui (adică numai doborîtul propriu zis) este extrem de ușoară. Nu mă refer la mersul prin zăpadă până la locul bătăii, la apropiat, etc., ci numai la focul de armă. Odată ajunși la locul ca să putem trage, totul se reduce în a ochi cu arma cu alice de exemplu într'o căciulă neagră pusă pe o cracă sau în vârful unui brad.

Așa am împușcat și eu primul cocoș. După ce am citit tot ce am putut găsi în literatură, după ce am fost dăscălit de un camarad cu experiență, am urcat la locul bătăii, unde nu cu greutate am ajuns a vedea cocoșul (erau mai mulți). Am tras cu cea mai mare ușurință și când l-am văzut jos mi-a părut rău. După aceea, câțiva ani n'am mai împușcat cocoș; însă mă duceam la munte în apropiere și-i observam. Mi-am procurat

apoi o carabină cu un singur foc cu glonțul 5,6×35 R cu luneta 23/4 (care a costat 7500 lei) cu care am vânat din nou cocoș. N'am mai folosit arma cu alice, căci găsiam tirul prea ușor și nevânătoresc pentru acest misterios vânat al pădurilor noastre.

Despre vânatul la cocoși am auzit multe povești dela oameni serioși; deci n'au caracterul de povești vânătorești. Vânătorii cu experiență au pierdut mulți cocoși. Trăgeau în ei cu alice, atunci când aceștia ajungeau la „ascuțit“, fără a-i lovi sau fără ca să marcheze ceva. S'a tras și șase focuri într'un singur cocoș. Mulți au fost răniți și s'au lăsat în sbor planat la distanțe mari, așa că n'au mai fost găsiți decât întâmplător și mult mai târziu. Motivele sunt multiple: distanța prea mare, ochire greșită, alice necorespunzătoare, crăci dese, etc. Cu glonț însă (cu cămașă întregă ca să nu-l rupă) ești obligat să tragi numai dacă ai ochit bine. Glonțul 5,6×35 R este după mine cel mai potrivit și nu neliniștește nici terenul.

Acelaș lucru se poate spune și pentru cocoșul de metea că n... dacă mai sunt vânători cari să aibă fericirea de a avea în terenul lor și acest vânat.

Că priorul. Sunt multe cazuri și mulți vânători cari au vânat căpriori cu Breneke. Nu e însă bine și nici vânătorește, deoarece nu se poate nimeni abține să tragă numai la distanțe mici adică cca 50 m, lucru ce nu e nici așa de ușor posibil. Trăgând mai departe rănești sau neliniștești terenul, „bufnind“ mereu prin pădure. În general, cu armele de vânătore obișnuite, nu se poate trage precis cu Breneke, decât dacă au fost special construite de fabrică. Atunci însă, fabrica le dă încărcate la 50 m, distanță la care, la 5 focuri, abaterea e de 10×10 cm. Peste această distanță nu se mai recomandă a se trage. Din țevile paradoxo se poate trage la o distanță mai mare, dar acestea sunt construcții mai vechi, mai puțin întrebuințate, iar folosul practic este mic, căci peste 80 m nu se poate trage nici cu ele. Deci carabina sau arma mixtă rămâne singura indicată.

Trebuie de asemeni să se interzică întrebuințarea gloanțelor sub cal. 6,5 de ex., căci pentru distracție se mai întrebuințează câte odată cartușul cal. 22 sau 5,6×35 (Vierhing). Unele societăți serioase au prevăzut în statute obligația pentru membrii lor de a trage la căpriori numai cu glonț din armă ghintuită, focul tras considerându-se vânat împușcat, iar

la mistreți au interzis lovitura cu alice. Cum un membru putea să împuște 2—3 căpriori, înseamnă că nu-și putea permite luxul de a tot trage și greși.

Dropia. Nu se poate împușca vânătoarește decât cu glonț din armă ghintuită, cu care se poate obține și rezultate mai sigure, căci cu greu și mult timp i-ar trebui cuiva să ajungă în situația de a putea trage un foc eficace cu alice. Spuneam „mai sigur“ căci cu o carabină bună și în special cu o mână sigură și ochi bun, se poate împușca destul de ușor dropia la 200 m, distanță până la care nu e prea greu să te apropii.

Mistrețul. L-am lăsat intenționat la urmă. Acesta e urit de majoritatea vânătorilor și urmărit ca răpitor periculos, care produce pagube enorme, etc.

Am lucrat mulți ani într-o regiune cu mulți mistreți, am vânat mulți și-i cunosc bine. Am cercetat foarte multe reclamații cu privire la pretinse distrugereri etc. N'am constatat nici un caz adevărat. Aveam porumb în poeni în mijlocul unor păduri întinse. N'am văzut, în mulți ani cât am umblat pe acolo, nici o distrugere. Mâncau porumb, e adevărat, dar pagubele erau neînsemnate.

Mistrețul este totuși un vânat mare, a cărui vânare este foarte plăcută, interesantă și chiar grea.

Din cauză că e foarte rezistent, destul de răspândit, că poate fi înmulțit prin măsuri de ocrotire mult mai simple ca la celălalt vânat mare și că ar reprezenta rezerve destul de însemnate care ar putea fi folosite în situația actuală, cred că ar trebui să se bucure de o atenție mai mare, deci și de ocrotire. În acest an, în permisul de vânătoare se arată că poate fi vânat tot anul. Cred că această măsură nu e indicată.

Admițând totuși că trebuie distrus sau împușcat, nu e vânătoarește să întrebuițăm alicele. Este un vânat cu o extraordinară vitalitate. Lovituri grele cu cele mai puternice gloanțe speciale de ex. 9,3×74 R. nu-l opresc decât cu greu. Lovitura cu alice, dacă nu e dată din imediată apropiere, poate fi mortală, dar mistrețul se poate duce mulți km fiind pierdut în majoritatea cazurilor. Aici se poate admite și întrebuița Breneke-ul, căci în general se trage la distanțe mici (la vânătorile cu hăitași). Dacă se vânează însă la picior, iarna și se trage

la distanțe mari în anumite situații, întrebuițarea armei ghintuite este deasemenea necesară.

Nu știu în ce măsură am isbutit a convinge pe cititori de cele arătate până aci. N'ar fi rău dacă am auzi și părerile altora asupra celor ridicate de mine.

În concluzie cred că art. 31 din legea vânătoarei ar trebui completat printr'o decizie ministerială în sensul ca: împușcarea cocoșului de munte și de mesteacăn, a căpriorului și dropiei să se facă numai cu glonț de armă ghintuită al cărui calibru să nu fie pentru căprior și dropie sub 6,5'. Pentru mistreț, împușcarea să se facă cu glonț de armă ghintuită cal. minim fiind 6,5 sau cu Breneke.

Wie soll das Hochwilderlegt?

Comment doit on chasser le gibier de grande taille?

La loi et les dispositions de chasse en vigueur en Roumanie établissent que le cerf, le *Cervus dama*, et le chamois soient chassés par fusil à balle.

L'auteur soutient que cette disposition devrait être appliquée aussi pour la coq de montagne (*Tetrao urogalus*), le coq de brouyère (*Tetrao tetrix*), le chevreuil, l'outarde et le sanglier, qui d'après la loi, peuvent être chassés en utilisant le fusil à chevrotines.

C R O N I C A

ADUNAREA GENERALĂ A SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Ținută în plin curs al războiului și al campaniei de exploatare și împăduriri, — era de așteptat ca participarea la Adunarea Generală a membrilor Societății să fie cu totul restrânsă. Cu toate acestea, un număr destul de mare de ingineri silvici, din toate colțurile țării, a ținut să ia parte.

Au mai luat parte, ca invitați: d-l Prof. I. Simionescu, președintele Academiei Române și membru de onoare al Societății; d-l Ing. I. Bujoi, fost ministru, pro-decan al Colegiului Inginerilor, din partea Colegiului; d-l Ing. Șt. Mihăescu, președintele A. G. I. R.-ului, din partea AGIR.-ului; d-l Ing. Balș din partea Soc. Politehnica; d-l Ing. Radu din partea Soc. Ing. Agronomi; d-l dr. Ing. Rudolf Müller, consilier forestier al Reichului, pe lângă Legația din București și membru corespondent al Societății noastre; d-l Const. Gr. Cantacuzino reprezentând Asoc. Proprietarilor de Păduri din România. Adunarea a fost deschisă în prezența d-lui Aurel Pană, Ministrul Agriculturii și Domeniilor și a d-lui A. Frunzănescu, Secretar general la acest departament.

Luând cuvântul, d-l prof. M. Drăcea, președintele Soc. „Progresul Silvic”, își începe expunerea comparând adunările generale ale silvicilor cu Nedeele ce se țineau odinioară și se mai țin încă pe înălțimile munților. Imprăștiati pe tot întinsul țării, simt nevoia ca cel puțin odată pe an să se întâlnească și să se bucure de revedere. Astfel, adunările noastre „se țin întotdeauna într-o atmosferă cu totul deosebită, solemnă, plină de acea bucurie pe care ți-o dă trăirea încă o clipă între acei cu cari ești conștient că constituți o unitate și o forță în rosturile neamului”.

Dacă adunarea generală din anul acesta se poate ține, aceasta se datorește faptului că frontul este dus departe spre Est, unde mulți dintre camarazii noștri de breaslă luptă chiar în primile linii.

Destinul a voit însă ca pe doi dintre noi: Ing. Pantelimon Ghervasia și Ing. Roman Berențan „să-i înscrie și să-i veșnicească pe piatra de marmoră a mucenicilor noștri”. Ei își dorm somnul de veci, departe pe câmpurile de luptă, însă amintirea lor „va rămâne veșnic în sufletele noastre și ale celor cari vor veni după noi, cât timp în această țară vor fi silvicultori și o Societate Progresul Silvic”.

Neamul nostru — spune d-l președinte — se găsește azi la o mare cotitură a istoriei sale. Este „momentul deslușirii drumului cel adevărat al neamului, momentul în care ne ascuțim mintea și ne încordăm puterile spre a ne înțelege propriul nostru destin geografic, mi-

siunea noastră istorică în această lume. Momentul pe care-l trăim este momentul regăsirii noastre, momentul purificării, renașterii și unificării noastre sufletești și teritoriale, care singure sunt garanția cea mai sigură a dăinuirii noastre cu cinste pe acest pământ”.

Într-o țară munca și rosturile sunt împărțite. Pădurea și economia forestieră sunt părți componente și integrante ale pământului și vieții românești; iar inginerul silvic, corpul silvic, Societatea Progresul Silvic sunt părți integrante, dar bine conturate și bine definite ale mării armate chemată să apere și să lupte pentru propășirea țării și a neamului. „Pe cât de necesar este să ne integrăm și să ne coordonăm eforturile cu ale altor corpuri, pe atât de necesar este să știm ce răspunderi ne incumbă nouă fiecare, spre a nu ne amesteca, fără competența necesară, în treburile altora”.

„Noi ne cunoaștem punctele cardinale ale chemării noastre și nu le vom repeta. Totuși în acest moment mare și greu, simțim nevoia să punem într-o lumină nouă și puternică, fapte a căror recrudescență este evidențiată de împrejurările prin care trecem și mai cu seamă de cele viitoare, a căror intuiție clară noi o avem depe acum”.

1. Sfârșitul războiului va împinge mult spre Est hotarele Europei. Acest fapt va exagera unul din caracterele esențiale ale pământului românesc: stepa. Pădurile noastre vor primi sarcina să îngrijească și de bună-starea unor ținuturi întinse, dinspre răsărit, lipsite de adăpost și de lemn. Deci lemnul va fi și mai mult solicitat. În plus, preocupări noi vor stăpâni gândirea noastră: perdelele de protecție.

2. În noua conjunctură spațială, în noua structură economică a României, în cadrul noilor și sporitelor nevoi ale poporului românesc, lemnul apare într-o lumină cu totul vie. „Lărgirea spațiului, imputinarea pădurilor și a lemnului, intensificarea industriei și a agriculturii, ridicarea standardului de viață al unui popor, care trebuie scos din casele de pământ, înzestrarea gospodăriilor rurale, apărarea națională, — toate acestea au făcut peste tot și fac și în România (și mai cu seamă într-o Românie nouă cu noi hotare), toate acestea fac din lemn un element de viață de importanța aerului, apei și pâinei”.

3. Lemnul este numai unul din folioasele pădurii. Sănătatea poporului, siguranța și buna întocmire a pământului și a vremii (și ca atare buna întocmire a agriculturii), liniștea apelor, toate acestea sunt indisolubil legate de conservarea, de sănătatea, de vigoarea și de bogăția pădurilor noastre. Pădurea — fost, este și va fi scutul agriculturii. Să fim totuși atenți, presiunea demografică asupra pădurii va continua. Să nu mai repetăm greșelile din trecut.

4. În ce privește marea idee a naționalizării, a românizării, corpul silvic revendică pentru el calitatea de a fi precursor. El a știut să se păstreze cel mai curat corp de specialiști. Apoi, conservatorismul inginerilor silvici în materie de pădure, este el însuși o operă care stă la temelie ideii mari de românizare. Reimpădurirea terenurilor exploatare și neregenerate de societățile străine de exploatare, este o operă de românizare. Punerea în valoare a terenurilor inculte, intensificarea lucrărilor de exploatare și de comercializare în regie sau prin cooperative sunt deasemenea opere tăcute de românizare.

5. Aspectele, căile de urmat și problemele pe care le pune acum problema românizării sunt variate.

a) Problema lucrătorului de pădure capătă aspecte sociale cu totul noi. Sunt regiuni unde populația trăiește exclusiv din pădure. În aceste regiuni, munca, gândirea, administrația, toate trebuie să graviteze în jurul ideii centrale de pădure.

b) Susținerea întreprinderilor forestiere românești. Întreprinderea forestieră, are multe riscuri. Ea nu poate fi condusă din improvizatii.

c) Românizarea tehnicii, a practicei și a științei forestiere. Aici noțiunea de românizare se confundă cu noțiunile de perfecționare și de largă înzestrare. Învățământul și Institutul de cercetări forestiere să se înzestreze cu păduri.

d) Să se asigure liniștea sufletului proprietarului de păduri, să i se dea siguranța proprietății sale și rentabilitatea gospodăriei.

Reformele sociale de mâine, care vor ignora această mare realitate, pădurea, au fost și vor fi funeste și pământului țării și neamului.

D-l președinte arată apoi mijloacele de folosit, pentru a atinge — peste toate greutățile — aceste scopuri:

1. Factorul material: fondurile și înzestrările. În trecut s'au preocupat prea mult aceste mijloace. Acestea trebuie date la timp.

2. Instituțiile silvice. Acestea, în afară de fonduri și de personal suficient și bine calificat, cer o justă încadrare. „Ori de câte ori s'au creiat noi organisme silvice câte erau necesare și de câte ori acestora li s'a dat spațiul, importanța, creditul, libertatea de acțiune și responsabilitatea pentru faptele lor și conducerea necesară, progresul a fost manifest”.

Individualizarea întregii conduceri a tuburilor forestiere este o necesitate.

3. Conștiința forestieră. Acea forță care „plutește, uneori mai clar, alteori imperfect definită, în ambianța socială, sufletească, intelectuală în care trăiește pădurea, în care se dezvoltă economia forestieră și în care lucrează Corpul Silvic”. Ce este pădurea și care-i sunt rosturile, trebuie să ajungă să știe tot omul în țara aceasta. Sunt încă multe cercuri, în cari adevărurile clare predicate de noi, despre rosturile adevărate ale pădurilor, n'au pătruns încă. Sunt unele cercuri care voesc să se țină ermetic închise. Sunt altele în care înțelesul rosturilor pădurii nu s'a putut strecura decât dozat.

Față de această nouă orientare și îndrumare a gândirii și a treburilor silvice în România, care vor fi poziția și rosturile Soc. Progresul Silvic? D-l președinte arată că în vremurile de cea mai mare încercare pentru poporul românesc, Soc. Progresul Silvic și-a dovedit maturitatea, bunul simț, simțul de ordine și simțul de răspundere. Solidaritatea în jurul ideii forestiere a biruit.

Societatea noastră se adaptează ușor, prompt, fără sbucium, fără criză de tranziție la vremurile noi, la țelurile noi ale poporului românesc. Aceasta pentru motivul că în gândirea și în faptele noastre am avut întotdeauna intuiția puternică a permanentului și a viitorului.

„Prin educație, prin tradiție, prin definiție, noi suntem Corpul care nu trăiește pentru o clipă trecătoare. Făptura pădurei și a economiei forestiere, ne-au învățat să ne ferim de improvizării, ne-au dat conștiința clară că treburile pădurilor se desfășoară în linii mari, largi. De aceea, principial, ca doctrină, ne-am ferit de oportunism, de măsuri de moment, pentru ca să facem să corespundă nu numai zilei de azi, dar și viitorului îndepărtat“.

Societatea și-a expus punctul de vedere față de prefacerile de structură ce se plănuiesc. Specialitatea silvică, **pădurea, silvicultura, economia forestieră, exploatarea comercială a pădurilor, să fie una și să se conducă prin oamenii săi.**

În viitor Societatea va continua să dăinuiască într'o formă nouă, care să o facă, și mai utilă decât în trecut, propășirii ideii forestiere.

Vremurile noi cer însă, imperios, ca puterile noastre să fie coordonate și intensificate, pentru ca eficiența unității să fie sporită.

Factorul din afara noastră, dar deasupra noastră, cu care ne întâlnim întâi în sus, spre conducerea Țării, este conducătorul Ministerului de Agricultură și Domenii.

Toți cei ce au trecut pe la conducerea acestui departament, chiar dacă la început ne socoteau duri în felul cum țineam frânele economiei forestiere, sfârșeau prin a ne înțelege și a ne depăși chiar. Acum se găsește la conducerea Ministerului d-l Aurelian Pană, care are marele avantaj de a fi nu numai agricultor luminat, ci și proprietar de pădure. Ca atare, D-sa a înțeles și chemarea și marile lipsuri ale acestei ramuri ale economiei naționale. Noi avem credința că D-sa va fi un arbitru nu numai competent dar mai cu seamă drept, între cele trei organisme chemate să conlucreze armonic în toate ramurile care privesc acest minister. Ațitudinea sa hotărâtă pentru problemele forestiere a vrut s'o înceapă prin înzestrare I. C. E. F.-ului cu un domeniu de 1200 ha în Bărăgan, unde să se experimenteze problema perdelelor de protecție.

Nădejdea cea mai tare a corpului silvic este însă în înțelegerea și în iubirea pe carea Suveranul și conducerea supremă a Statului o are pentru păduri.

M. Sa Regele Mihai I, simbolul celor mai înalte aspirațiuni ale noastre, ale tuturor, cunoaște adânc și chemarea pădurilor. Noi nu uităm că Majestatea Sa, ca vlăstar regal, în mijlocul nostru, cu Augusta Sa mână, a plantat în pământul Țării, pui de arbori, cu prilejul serbării arborilor. În sufletul Majestății Sale stă scris destinul pădurilor și speranța noastră.

D-l Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului „cu o intuiție așa de clară și de puternică a realităților prezente și viitoare ale neamului nostru, a dovedit că înțelege și vrea să dea pădurilor rostul lor cel adevărat în cadrul elementelor cari hotărăsc bună starea, siguranța și viitorul neamului“.

D-l președinte, comunică adunării generale cuprinsul unei rezoluții

pusă de Conducător în problema atât de capitală a pășunatului în păduri. „Nu văd necesară acordarea pășunatului în pădurile Statului. Este o încercare care se face de toți ori de câte ori se ivește un moment greu.

„Nu se pot strica pădurile la infinit. De aceea avem mare parte din alunecări. S'au degradat terenurile. S'a procedat demagogic și ușuratic. Nu trebuie să continuăm această operă nefastă...”.

Poate fi ceva mai clar și mai categoric?

O împrejurare fericită face apoi ca în forul înalt de conducere al Tării să se găsească d-l prof. Mihai Antonescu, Vice-Președintele Consiliului de Miniștri, care „din tradiție de familie, cunoaște pădurea și toată ambianța sa. Ne exprimăm aci convingerea nestrămutată că acest fapt va atârna greu în hotărîrea căilor de viitor ale silviculturii române”.

După cuvântarea d-lui M. Drăcea, președintele Societății, au luat cuvântul d-nii: Ing. I. Bujoi, Ing. Balș, Ing. Șt. Mihăescu, Ing. Radu, C. Gr. Cantacuzino în numele asociațiilor pe care le reprezentau. De asemenea a cuvântat d-l Ing. R. Müller.

Cuvântările vor apare în volumul special ce se va publica al „Adunării generale”.

Luând apoi cuvântul, d-l Ministru Aurelian Pană arată că din călătoriile d-sale din trecut, cât și din cele de curând făcute cu prilejul inspectării mersului acțiunii de însămânțare, a ajuns să cunoască o bună parte din țară. D-sa a putut să vadă proaspăt dezastrul provocat de inundații: sate înecate și mii de ha, altădată fertile, pustiite de ape.

A văzut apoi terenuri de cultură devenite reproductive din cauza surpărilor. A văzut dealuri spălate de ceea ce au avut mai bun: terenul vegetal. Apoi, văi împotmolite, islazuri înecate, poduri și șosele stricate. Peste tot dezastru. În Moldova, acțiunea nimicitoare a apei este înlesnită de parcelarea nechibzuită făcută cu prilejul reformei agrare, care a dat loturile în așa fel încât aratul nu se poate face decât dela deal la vale. Printr'o acțiune necugetată și lipsită de prevedere, s'a rupt, prin tăierea pădurii, echilibrul înfăptuit de natură. S'a redus suprafața pădurilor, în folosul presupus al culturii și al pășunii, pentruca, până la urmă, să nu avem nici pădure, nici pășune, nici cultură, ci un jalnic pustiu.

Pădurea, ca și întreaga producțiune vegetală, este un izvor necesar de materii prime, care spre deosebire de materia primă minerală, se reface neconținut. În această privință se întrevăd perspective mari. Lemnul nu va mai fi în viitorul apropiat un material destinat să îplinească numai nevoile de combustibil și construcție. Populația din regiunile păduroase trebuie să trăiască din munca la pădure. Orice despădurire este contra intereselor populației. Lumea trebuie luminată.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor urmărește păstrarea, îmbunătățirea și extinderea domeniului forestier. S'a pus anul acesta la dispoziția administrației silvice, fonduri îndertulătoare, pentru a păși la acțiuni în stil mare. Institutul de cercetări forestiere va fi utilat cu tot ce-i trebuie.

Problemele silvice vor găsi toată înțelegerea în cadrul Ministerului. Pădurea reprezintă un vast sector din producția solului, bine definit, dar și strâns legat de celelalte părți. Ministerul Agriculturii este și Ministerul pădurilor.

O coordonare desăvârșită a tuturor ramurilor de producție ale solului se impune, pădurea intrând cu o parte importantă.

Corpul silvic are o misiune mare, aceea a păstrării, refacerii și extinderii domeniului forestier.

După cuvântarea d-lui ministru A. Pană, a luat din nou cuvântul d-l prof. M. Drăcea, președintele Societății, pentru a mulțumi tuturor celor ce au participat și au vorbit în numele diferitelor asociațiuni. Asigură apoi pe d-l ministru al Agriculturii și Domeniilor de devotamentul Corpului Silvic.

Ședința de dimineață s'a ridicat, după ce s'a citit telegramele de omagii adresate M. Sale Regelui Mihai I, d-lui Mareșal I. Antonescu, Conducătorul Statului și d-lui prof. Mihai Antonescu, Vice-președintele Consiliului de Miniștri.

Ședința de după masă a fost consacrată în totalitatea ei chestiunilor gospodărești ale Societății.

S'a citit „Darea de seamă” a Consiliului de administrație pe anul 1941. În legătură cu cele cuprinse în ea, au luat cuvântul d-nii: I. Focșăneanu, Eugen Vâlceanu, Vasile Cotta, Romeo Stănescu și C. P. Georgescu. Cei trei din urmă au vorbit în legătură cu problema vânătorească, care de ani de zile găsește sprijin în Societate.

După convenita descărcare, Adunarea a votat proiectul de buget pe anul 1942, așa cum a fost propus de Consiliu.

Expirând mandatul de 4 ani, în calitate de președinte, al d-lui prof. M. Drăcea, Adunarea generală aclamă cu unanimitate, pentru a treia oară, pe d-l prof. M. Drăcea ca președinte al Societății.

După ce s'a ratificat cooptarea în Consiliu a d-lui Ing. I. D. Popescu în locul regretatului Andrei Jonescu, s'a procedat la alegerea a 6 membri în Consiliul de administrație în locurile d-lor: C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, Al. Butoi, G. Minescu, Aurel Comșia și At. Haralamb ieșiți la sorți.

D-nii: C. P. Georgescu și Dem. Grozescu, având 16 ani consecutivi în Consiliu, potrivit dispozițiilor statutare, sunt declarați membri de drept în Consiliu.

Procedându-se la vot, au fost declarați aleși, d-nii: Gh. Minescu, Alex. Butoi, At. Haralamb, Aurel Comșia, Gh. Ionescu și I. Dăscălescu. Mandatul de 4 ani al celor realeși sau aleși urmează să intre în vigoare pe data de 1 Ianuarie 1943.

Deasemenea au fost aleși, prin vot, ca cenzori d-nii: V. Pană, St. Georgescu și C. Dragu, iar ca cenzori supleanți d-nii: G. Bădescu, I. Nițescu și I. Focșăneanu.

Ziua II-a a fost consacrată, așa cum se obișnuiește de multă vreme

în adunările generale ale Societății, discutării problemelor de gospodărie forestieră.

Prima problemă pusă în discuție a fost aceea a combustibilului în raport cu criza de lemne de foc. În raportul amplu și documentat prezentat de d-nii: Ing. Al. Butoi, Ing. I. D. Popescu și Ing. N. Ghelmeziu, se arată impasul prin care trecem. Pentru a putea face față nevoilor de lemn de foc s'a propus:

1. Construirea de instalațiuni pentru transportul lemnului din pădurile cari n'au fost încă puse în exploatare din lipsa acestor instalațiuni;

2. Introducerea unor sobe și mașini de gătit, cari să consume cât mai puține lemne de foc, precum și modificarea actualelor instalațiuni de ardere, în același scop;

3. Manipularea și depozitarea rațională a lemnului, pentru a se da în consumație lemne uscate;

4. Utilizarea tuturor resturilor de exploatare și în special a crăcilor;

5. Folosirea și a altor combustibile ca: petrolul, gazele naturale și cărbunii.

Pentru anul 1942/43, din lipsă de lucrători suficienți, și din cauza timpului defavorabil, nu s'a tăiat toate suprafețele în curs. Spre a se asigura lemnul de foc necesar, se propune:

1. Să se revizuiască imediat prețurile maxime și să se mărească în așa fel încât să aducă proprietarilor de păduri un venit care să-i stimuleze la exploatarea pădurilor;

2. Să se rechiziționeze și mobilizeze pentru lucru tăietorii necesari pentru exploatarea pădurilor, precum și cărașii cari să transporte lemnele;

3. Să se asigure aprovizionarea la timp cu alimente a lucrătorilor și cărașilor;

4. Călea ferată să întocmească un program de transportare pentru întreaga cantitate de lemn necesară orașelor.

Cea de a doua problemă se referă la regenerarea pădurilor exploatate forțat din cauza necesităților războiului. Referenți au fost d-nii: Dem. Grozescu, I. Zeicu și Marin Rădulescu.

După discuțiuni, la care au luat parte d-nii prof. M. Drăcea, Dem. Grozescu, M. Petcuț, Gh. Bădescu și I. Dumitrescu, Adunarea generală a votat proiectul de moțiune, propus de Comisiunile alese în acest scop. Aceste moțiuni vor fi publicate în Revistă.

La sfârșitul desbatărilor, care au luat sfârșit în după amiaza celei de a doua zi, a luat cuvântul d-l Președinte al Societății care a mulțumit tuturor celor care au ținut să ia parte la cea de a 56-a adunare generală a Societății, rugându-i să ducă tuturor celor ce nu au putut participa salutul camaraderesc și îndemnul la munca încordată cerută de vremurile de azi și de viitor.

T. H. Crivăț

● Celuloză din trestie și papură.

Tara noastră posedă în Deltă și în lunca Dunării aproape 1 milion hectare ape, bălți și trenuri inundabile. Din acestea, cam 370.000 ha din așa zisa „Baltă” și 375.000 ha din Deltă sunt acoperite în fiecare vară cu desigur nepătrunse de stuf și papură.

Aceste plante par a-și găsi aici un optimum de vegetație. În adevăr, ele ating înălțimi de peste 5 metri iar încercările de destelenire, făcute de-a-lungul unor canale de alimentare a lacurilor au dat de multe ori greș, din cauza năvalei extraordinare a altor noi plante, din adâncurile apelor.

Producția anuală a acestor imense suprafețe verzi este evaluată la aprox. 20 milioane tone materie uscată.

Actualmente acest material nu are decât o utilizare restrânsă și anume: învelitori pentru case și acareturi, în satele vecine; combustibil pentru gospodăriile țărănești și pentru afumatul pestelui; țăruri pentru prinsul peștelui; material pentru confecționarea rogojinilor, pentru infundarea butoaielor, pentru tencuiala pe rabbitz etc.

S'au făcut încă de multă vreme, încercări și propuneri de valorificare în stil mai mare a acestor materiale. În 1908 a luat ființă la Brăila o societate anonimă „Celuloza”, cu un capital de 1/2 mil. lei, având scopul de a produce hârtie și celuloză din stuf. Experiențele făcute au arătat că papura e mai ușor de prelucrat decât trestia (popoarele preparau hârtia epocii lor, papyrus-ul, dintr'un fel de papură) deoarece aceasta din urmă conține prea mult siliciu, care era greu de eliminat. Totuși celuloza obținută ar fi fost de o calitate atât de bună, încât cerețile foarte mari primite din toate părțile, nu puteau fi satisfăcute, numai din producția micii fabrici instalată în portul dunărean.

În timpul celuiilalt război mondial, fabrica fiind distrusă de bombardamente și de oarece pe piață era oferită din abundență celuloza din lemn de rășinoase, chestiunea valorificării stufului n'a mai fost reluată la noi până azi.

Între timp, țările lipsite de păduri de brad erau în căutarea de surse noi de celuloză, care mai ales de la perfecționarea metodelor de prelucrare a acestora în fibre textile a devenit un material industrial de primul ordin. Unele țări (America, Ungaria, Rusia) au cercetat mai ales resturile de plante agricole și în deosebi paieile de cereale.

Italia a reușit să obțină, de mai mulți ani din stuf (*Arundo donax*) o celuloză de mare puritate, făcând chiar culturi artificiale cu această plantă acvatică.

Cercetările D-rului Diotti în laboratoarele de la Cesano Maderno au permis marelui întreprinderi italiene „Snia viscosa” să obțină din papură 97% celuloză-alfa, pe când lemnul de molift dă numai 88% iar cel de fag 93%, din această celuloză, restul fiind hemi-celuloze (care nu se pot transforma în viscoză).

Dar avantajul producției celulozei din stuf reiese mai clar din următoarea serie de cifre:

Producția de lemn și celuloză pe an și pe hectar este în Italia:

în pădure de brad	2.400 kg lemn =	840 kg celuloză
în pădure de fag	3.200 „ „ =	864 „ „
în culturi de papură	30.000 „ „ =	10.000 „ „

După „Guide de l'Autarchia” producția de celuloză și fibre textile a stufului întrece cu mult chiar pe aceea a celor mai reputele plante textile.

În adevăr, cânepa produce pe an și pe hectar cel mult 1200 kg fibre, inul 500 kg, bumbacul 200 kg, pădurea cea mai bună 900 kg, iar stuful, după cum s'a arătat mai sus, 10.000 kg.

Mai trebuie relevat și faptul, că pe când cultura plantelor și chiar a arborilor amintiți mai sus necesită importante cheltuieli de producție (semănat, întreținere, recoltat), stuful crește singur și are o producție aproape constantă, de la an la an. În fine, recoltarea având loc de regulă în timpul iernii, când sunt brațe de muncă disponibile și bălțile sunt înghețate iar transportul făcându-se primăvara, pe ape, în bărci și șle-puri de mare tonaj, cheltuielile de strângere a stufului sunt foarte reduse, în comparație cu ale celorlalte culturi.

Spre a învedera, cât de promițătoare apare problema valorificării stufului pentru împrejurările de la noi, vom adăoga, că în Italia s'au și făcut, în ultimii 3—4 ani, mari instalații industriale de acest gen. Italienii au trebuit chiar, să ducă mai departe ciclul producției celulozei din stuf, de oare ce lor le lipsea însăși materia primă. Așa încât, ei au fost nevoiți să planteze în laguna Maranco, de la Torre di Zuino, o suprafață de 1.200 ha, în care au răsădit 25 milioane stoloni de *Arundo donax*.

În Septembrie 1938 o primă fabrică de celuloză din stuf și fibre textile fusese pusă în funcțiune, iar produsul obținut, cunoscut în comerț sub numele de „torviscosa” e azi apreciat și cerut de toate țesătoriale din lume.

Planul întocmit și aprobat chiar de Ducele Mussolini prevede, ca până în 1944 instalațiile de prelucrare să fie dublate, sporindu-se și culturile la 6.000 ha, astfel încât producția să fie de 4—5 ori cât cea din 1938.

În ce privește valorificarea stufăriilor de la Dunăre, pe baza contractului comercial româno-german din 1938 se duc actualmente tratative între un grup industrial român reprezentat prin Soc. „Letea

și Zărnești" și marele concern german „I. G. Farbenindustrie”. Se preconizează înființarea uneia sau mai multor fabrici de celuloză la Dunăre, produsul urmând a fi prelucrat în țară sau exportat.

Ca încheiere vom remarca în deosebi faptul, că întinderea colosală a stufărilor noastre, dacă ar fi valorificată integral, ar acoperi nevoile de celuloză pentru fibre și pentru hârtie ale întregului spațiu economic sud-european.

În acest fel, producția pădurilor ar rămâne liberă pentru alte utilizări, în special pentru lemn de construcție.

Valorificarea stufului va crea o mare sursă de bogăție pentru țara noastră. Ea va repune însă pentru noi, silvicultorii, din nou problema atât de permanentă: a creării de noi debușeuri pentru lemn și a păstrării posibilităților de plasament actualmente cucerite.

(În parte după „SE Echo, Martie 1942).

D. A. Sburlan

---

*Pentru a primi revista la timp, anunțați
schimbările de adresă.*

● **Sprrijinirea economiei forestiere.**

Intr'un consiliu de miniștri ținut în ziua de 16 Mai a. c. s'a discutat între altele și măsurile de luat pentru sprrijinirea producției forestiere. În acest scop s'a hotărât să se deroge de la legiurile silvice în vigoare, îngăduindu-se proprietarilor și exploatatorilor de păduri ca anul acesta să se poată face și exploatarea parchetelor ce-ar veni în curs în anul viitor. Se pune însă condiția ca această exploatare să se execute în 60 zile.

În același timp, secțiunea forestieră a Creditului Industrial urmează să sprrijine această acțiune intensivă.

În privința aprovizionării populației cu lemn de foc, Consiliul a stabilit programul și termenul aprovizionărilor, care urmează să se execute de comisarul special pe baza dispozițiilor de transport date de Ministerul Comunicațiilor și pe baza planului tehnic de exploatare și colectare întocmit de Casa Pădurilor Statului.

În fine, Consiliul a acordat un credit de 20 milioane pentru refacerea unei linii locale forestiere care va ajuta aprovizionarea Capitalei.

● **Majorarea prețurilor la traversele pentru C. F. R.**

Regia Autonomă C. F. R. are de executat în vara aceasta un vast program de linii noi, pentru care sunt necesare importante cantități de traverse de fag și stejar.

Pentru procurarea acestor traverse, Guvernul a obligat pe exploatatorii de păduri — prin Decretul-lege nr. 2.397, publicat în Mon. Of. nr. 201/941 — de a confecționa traverse pentru C. F. R.

Prețurile acestor traverse și celelalte condiții de livrare au fost stabilite prin Decizia nr. 546 a Ministerului Economiei Naționale publicată în Mon. Of. nr. 254/941.

Constatându-se însă că prețurile fixate inițial erau pentru unele întreprinderi nerentabile, Ministerul Economiei Naționale a majorat aceste prețuri printr'o nouă Decizie, fixând următoarele sporuri de preț:

1. Dacă traversele sunt transportate din pădure la stația de încărcare, prin linii foarte înguste, sporul este de 20 lei/buc.
2. Dacă aceste traverse sunt transportate cu alte mijloace — căruțe, autocamioane, etc. — aceste sporuri sunt proporționale cu distanța dela locul de producție la stația de încărcare și anume:

- a) pe distanța până la 20 km inclusiv, sporul este 40 lei/buc.
- b) pe distanța dela 21 km—30 km inclusiv, sporul este 60 lei/buc.
- c) pe distanțe mai mari de 31 km sporul este de 75 lei/buc.

Distanța care determină sporul de preț se va măsura pe drumul de acces cel mai scurt spre stația de predare.

Confirmarea existenței liniilor forestiere, precum și a distanțelor dela locul de fasonare a traverselor până la stația de predare, în cazul când furnizorii nu dispun de linii forestiere, se va face de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, acest departament fiind îndrituit deasemeni a calcula și sporul de preț ce se cuvine furnizorului.

Majorarea de preț se aplică numai pentru traversele de 2,60 m, 2,50 m și 2,40, atât de fag cât și de stejar.

Noua decizie a Ministerului Economiei Naționale are nr. 733 și este publicată în Mon. Of. nr. 87 din 15 Aprilie 1942.

(După o publicație oficială a Direcției Economatului C. F. R.).

● Asociația proprietarilor de păduri.

Din actul constitutiv și statutele acestei asociații care a luat ființă în cursul acestui an, aflăm și motivele care au justificat aceasta: lipsa de interes pentru pădure din partea multora.

Proprietarii de păduri sunt chemați să se constituie în asociație pentru ca „să apere interesele lor, ocrotind în același timp interesele generale ale producției forestiere”.

Asociația își propune astfel:

1. Să reprezinte interesele proprietății forestiere, să conlucreze cu Statul la propășirea avuției silvice naționale, primind de la el îndrumările necesare gospodăriei raționale a pădurilor, dar asigurându-și, în același timp, o mai largă libertate de acțiune pentru ocrotirea, administrarea și valorificarea pădurilor.

2. Să stabilească un echilibru între toți factorii economiei forestiere, astfel încât rentabilitatea culturii pădurii să fie asigurată, iar prețul lemnului să se fixeze în raport cu evoluția generală a economiei naționale.

3. Să raționalizeze și adapteze taxele, impozitele și tarifele, cari grevează exploatarea pădurilor, la cote proporționale cu produsele celorlalte avuții ale țării.

4. Să fixeze normele de administrarea pădurilor, cu minime cheltuieli pentru proprietarii respectivi.

Mijloacele de acțiune sunt:

a) întocmirea de memorii, proiecte și susținerea lor față de autoritățile în drept;

b) înființarea de birouri de asistență tehnică, de studii și informații, privitoare la executarea de: amenajamente, estimatii, măsurători, instalații de transport, expertize.

c) înființarea unui oficiu informativ de vânzare și cumpărare de păduri și produse lemnoase, pentru membrii asociației și în contul lor;

d) înființarea de birouri informative economico-financiare, pentru organizarea și îndrumarea de exploatare de păduri, de industrializări și

comerț de lemn, întreprinse fie individual sau colectiv, fie prin cooperative sau participațiuni;

e) îndrumarea valorificării produselor accesorii ale pădurilor;

f) participarea la înființarea unui Credit Forestier și folosirea lui de către membrii asociației;

g) reprezentarea în Consiliul de Administrație CAPS, Cons. sup. al agriculturii, Cons. sup. al transporturilor, Bursele de mărfuri, Creditul Forestier, Consiliul Căilor ferate, Comisiile din Ministerul Economiei Naționale, privitoare la aprovizionarea, controlul prețurilor, export, etc., precum și în orice consilii și comisii, care se ocupă de problemele în legătură cu pădurile, pășunile împădurite, golurile de munte și terenurile degradate;

h) înființarea unui oficiu de plasarea personalului tehnic-silvic;

i) redactarea unui buletin.

Din asociație pot face parte persoanele fizice, cetățeni români și persoanele juridice, având, singure sau în indiviziune, o proprietate forestieră, pășune împădurită, goluri de munte, sau terenuri degradate, cu suprafața de cel puțin 50 ha. Ceilalți proprietari cu păduri mai mici de 50 ha, se pot înscri ca membri, numai asociindu-se pe comune, plăși sau județe, întrucât stăpânesc împreună o suprafață de minimum 500 ha.

La primul apel lansat, au aderat proprietari reprezentând 2/3 din suprafața pădurilor țării. Cităm: Casa Pădurilor Statului, Domeniile Coroanei, Fondul Bisericesc din Bucovina, Comunitatea de avere din Caransebeș, Eforia Spitalelor Civile din București, Mitropolia greco-catolică din Blaj, Primăria Municipiului Brașov, Composesoratul comunei Pul (Hunedoara), Obștea Dragoslavele, Soc. Anon. „Domeniul Broșteni”, Soc. Reșița, Soc. Anon. „Drajna”, și alți proprietari mari de păduri.

Taxa de înscriere în societate este de 250 lei pentru pădurile până la 500 ha și 1.000 lei pentru pădurile dela 500 ha în sus. Cotizațiile anuale variază: 2 lei de ha pentru pădurile până la 10.000 ha; 1 leu de ha pentru pădurile dela 10.000—100.000 ha; 0,50 lei de ha pentru pădurile dela 100.000—500.000 ha, și 0,25 lei de ha pentru pădurile depășind 500.000 ha.

Sediul Asociației este la București, în Alea Dr. Marcovici Nr. 9.

Asociația se conduce de un Consiliu de Administrație, în compunerea căruia 9 locuri sunt ocupate de:

1. Statul,
2. Domeniul Coroanei,
3. Eforiile Spitalelor Civile, Epitropiile, Fundațiile, Așezăminte și Academia Română,
4. Bisericile,
5. Fondul religios ortodox din Bucovina,
6. Județele și comunele,
7. Composesoratele,
8. Obștile de razeși sau moșneni,
9. Comunitățile de avere.

Alte nouă locuri vor fi ocupate prin alegere în Adunarea generală, dintre membrii asociației proprietari de păduri situate în regiunile indicate mai jos:

- 2 reprezentanți pentru **Moldova și Basarabia**,
- 1 reprezentant pentru **Bucovina**,
- 2 reprezentanți pentru **Muntenia**,
- 1 reprezentant pentru **Ardeal**,
- 2 reprezentanți pentru **Banat**.

A) 19-lea loc în consiliul de administrație va fi ocupat de un specialist în economia forestieră, chiar dacă n'ar fi proprietar de pădure ales de adunarea generală.

Consiliul se alege pe o perioadă de timp de 4 ani și se reînnoește prin rotație cu tragere la sorți, câte 4 membri în primul și câte 5 membri în ultimii 3 ani.

Consiliul alege un președinte și 5 vice-președinți.

Din sânul Consiliului se delegă atribuții unui Comitet de Direcție compus din: președinte, 1 vice-președinte și 4 membri delegați ai Consiliului.

● Creșterea vitelor și nutrețul.

Problema creșterii vitelor este determinată de existența nutrețului. Totul, progres sau regres, numai de aici porcede.

Noi, oricâteori a fost prilejul, am relevat gândurile fiecăruia dintre cei ce s'au crezut chemați să contribuie cu ceva la rezolvarea problemei zootehnice la noi. Deasemenea am căutat să arătăm că rezolvarea nu va veni de la islazuri, ci dela fâneată și culturi cu plante de nutreț.

Dintre profesioniști, din rândurile medicilor veterinari s'a insistat cu deosebire asupra acestei laturi, în timp ce alții socoteau islazurile ca punct central.

Relevăm mai jos o nouă manifestare a medicilor veterinari, pe linia indicată mai sus. În Aprilie a. c., cu prilejul Adunării generale a Colegiului medicilor veterinari, d-l Dr. G. Ionescu-Brăila, decanul Colegiului, a arătat că, față de suprafața cultivată cu cereale, la noi în țară se însămânțează prea puține nutrețuri. A făcut apoi un călduros apel către toți medicii veterinari, ca fiecare în cercul lui, să facă propagandă în favoarea unei cât mai mari variații în cultură și pentru sporirea anuală a suprafețelor cultivate cu plante de nutreț, spre a se putea înmulți și hrăni cum se cuvine animalele.

● Reînființarea Consiliului permanent al agriculturii.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor a căpătat o organizare nouă prin legea din 6 Aprilie 1939.

Prin această lege lua ființă și un Consiliu permanent al agriculturii, care era chemat să-și dea avizul asupra politicii agrare a Mini-

sterului, asupra planului de lucru, precum și asupra repartizării fondurilor bugetare și fondului agriculturii.

Acest consiliu a fost desființat prin decretul-lege din 18 Sept. 1940. Prin decretul-lege Nr. 1.359 publicat în Mon. Of. 106 din 8 Mai 1942, Consiliul Permanent al agriculturii se reînființează.

Compunerea Consiliului capătă însă cu totul altă înfățișare, art. 4 al legii din 1939 având o nouă redactare prin decretul-lege din 8 Mai 1942.

Modificările sunt esențiale. Sectorul silvic, prin noua redactare are o participare de persoane mult redusă față de legea din 1939. Astfel:

În 1939, în compunerea Consiliului intrau, între alții, 12 agricultori „reprezentând toate ramurile agriculturii și silviculturii...”. Prin noul decret, cei 12 sunt „agricultori, proprietari agricoli, care practică efectiv o agricultură rațională și intensivă...”.

Prin legea din 1939 intrau:

- a) Decanii Facultăților de agronomie, silvicultură și medicină veterinară;
- b) conducătorii direcțiilor și al contenciosului din Minister;
- c) directorii Institutelor de cercetări;
- d) câte un reprezentant al Corpurilor agronomice, silvice și medicilor veterinari.

Prin urmare dintre organele silvice puteau intra 8 persoane reprezentând: Facultatea, Iceful, Capsul, Dir. silvică, Direcția P. P. J., Direcția vânătoarei, Consiliul Tehnic, Corpul silvic.

Prin noua lege nu vor putea participa decât: Iceful și Direcția silvică.

● Îmbunătățiri funciare în regiunea Iașului.

Din numărul pe Decembrie 1941, cititorii revistei au putut afla eforturile ce se depun pentru îmbunătățirea terenurilor drenate de râurile Jijia și Bahiuul afluenți ai Prutului.

De curând, dintr-o notiță de ziar (Curentul, 8 Mai 1942) aflăm că Obștia de îmbunătățiri funciare „Bahiuțel”, înființată nu de multă vreme la Tg. Frumos, a început executarea următoarelor lucrări:

1. Plantarea a 200.000 puieți de salcâm pe terenurile degradate din cuprinsul comunelor Tg. Frumos, Cucuteni și Râsboieni. Puieții au fost donați obștei de către Serviciul silvic al județului Iași.
2. Organizarea unor pepiniere de răchită și de salcie, în comunele Ruginoasa, Costești, Râsboieni și Lungeni.
3. Identificarea și măsurarea terenurilor neproductive, slab productive și inundabile din tot cuprinsul regiunii, evaluate la 10.000 ha.

● Serbarea sădirii arborilor în Basarabia.

Vremurile de războiu prin care trecem n'au îngăduit să se desămoalească de până acum serbării sădirii arborilor în toată țara.

În Basarabia însă ea a cunoscut o desfășurare deosebită pe tot

cuprinsul ei și în același timp: 21 Mai 1942. Reușita acțiunii întreprinsă a îngăduit Guvernatorului acestei provincii, d-l General C. G. Voiculescu, să dea cu acest prilej un „ordin evocator al sădirii pomilor”. După ce arată în prealabil cât de mic este procentul păduros al Basarabiei, din care decurge o seamă de lipsuri și neajunsuri pentru economia și viața acestui ținut, d-sa constată că indemnul i-a fost ascultat de tot poporul și în special de tineret, înfăptuirile realizate în această privință constituind „o mândrie a acestei provincii”. S'au sădit cu acest prilej de către elevii școlilor primare și secundare un număr de 1.100.000 puieți, iar de către organizațiile premilitare, numai dealungul drumurilor naționale și județene, mai mult de 2.000.000 puieți. Pe terenurile degradate s'au plantat 15.000.000 puieți, cu scopul de a se crea „acea pădure comună în care să vă desfățați voi și urmași voștri și care să vă dea lemnul pentru căldura școlii, bisericii, instituțiilor administrative și căminurilor”. Prin munca prestată gratuit s'a economisit astfel 30 milioane lei.

Dar în ordinul superior se adaugă, pe bună dreptate, că această muncă nu trebuie oprită numai la sădirea puiețului. Ea trebuie continuată până ce acest mic puieț va deveni copacul ce trebuie să umbrească și să înfrumusețeze drumul spre școală, curtea bisericii, curtea școlii, parcul, etc.

În încheiere, în ordinul său evocator, d-l guvernator arată că, pentru a recompensa această frumoasă activitate și ca un stimulent pentru viitor, a hotărât să acorde distincții de merit școlilor și organizațiilor premilitare cari s'au evidențiat.

Se aduce apoi mulțumiri: corpului profesoral, corpului silvic, organizațiilor premilitare, cât și întregului tineret basarabean „pentru modul cum au înțeles să se achite de această însărcinare...”.

● Inundații și alunecări de teren.

Anul acesta erau de prevăzut inundații de seamă pe tot cuprinsul țării, așa de mare cantitate de zăpadă căzuse spre sfârșitul iernii.

Însă, Cel de Sus a fost cu noi. Topirea zăpezii s'a făcut cu intermitență, zilele de căldură alternând cu altele de ger puternic. Din această pricină nu s'au înregistrat inundații mai de seamă la râurile ce isvorăsc și străbat țara noastră.

Am avut în schimb inundații provocate de umflarea Dunării, mai în tot lungul ei începând de la Severin până la Galați. Au suferit în special orașele Giurgiu și Oltenița.

Odată trecut pericolul topirii zăpezii, a urmat o perioadă de ploaie care nu mai conteneau. Luna Aprilie a fost astfel foarte ploioasă, făcând să întârzie muncile agricole. Totuși inundații mai de seamă nu au provocat aceste ploaie.

În schimb, am avut o serie întregă de alunecări de teren în tot cuprinsul țării. Se înțelege, aceste fenomene s'au produs în fiecare an; ele însă nu ne erau cunoscute decât prin comunicări incidentale făcute de diferiții corespondenți provinciali ai ziarelor. Anul acesta, spre deo-

sebirea de trecut, s'au dat regulat comunicate oficiale, privind producerea lor. Poate de aceea să ne fi apărut mai numeroase cele din acest an, în comparație cu ceea ce s'a produs în anii precedenți.

● O problemă vitală: torenții.

Este tema pe care o desbate d-l Pamfil Șeicaru, în ziarul Curentul cu data de 20 Mai 1942. Mai jos, redăm sumar ideile și câteva pasagi din prea interesantul articol menționat:

„În fiecare primăvară se repetă cu o tristă regularitate, același fenomen al puhoaielor de ape ce pornesc năvalnice, lăsând în urma lor jale și mizerie.

„Evident noi târgoveții nu ne putem da seama de acest prăpăd al apelor, suntem departe de capriciul forțelor naturii, dar lumea satelor trăește sub această permanentă amenințare, acceptată cu resemnare. Cu cât trec anii, cu atât puhoaiile sunt mai afurisite; în calea lor distrug gospodăria, rup maluri, poduri, drumuri, iar Statul intervine într'o bună măsură să repare pagubele. Și în fiecare an, același prăpăd al apelor“.

D-l Șeicaru semnalează, județul Mehedinți, care „ne oferă spectacolul dealurilor pornite la plimbare“, fenomen care, de altfel, se manifestă — așa cum o spune și autorul articolului — „în mai toate județele de munte, dar, mai ales, în acelea în care tăierea pădurilor a fost mai sălbatică“.

Menționează apoi — nu știu pentru a câta oară — starea nenorocită de pe valea Slănicului Buzău, unde oricine poate să vadă ce însemnează puterea apelor deslănțuite, privind picioarele de beton ale podurilor construite după război și dărâmate de furia apelor.

După ce arată că această problemă intră în dezideratele corpului silvic „așa de preocupat de problema replantărilor, mai ales a terenurilor degradate“, se oprește asupra necesității elaborării unui plan de regularea cursurilor apelor. D-sa propune să se ia în studiu, în întregime, problema cursului apelor, înglobând în același operă de interes național și regularea cursului apelor și a reimpăduririlor. „Acest program ar urma să formeze disciplina acțiunii realizatoare pe timp de zece ani“.

● O problemă națională: pădurile.

Un alt articol al d-lui P. Șeicaru, publicat cu 9 zile mai târziu (Curentul 29 Mai 1942), ca urmare a desbaterilor dela Adunarea Societății „Progresul Silvic“.

Semnălând pasagiul din moțiunea adunării generale unde se arată necesitatea participării și a altor combustibile la încălzire, d-l Șeicaru se ocupă de introducerea gazelor naturale în Capitală.

D-sa redă cu acest prilej tabloul munților despuiați de podoablor: pădurea, de către societățile de exploatare, hrăpărește și străine, nescăpând din vedere să arate ce cheltuieli și cât timp vor necesita refacerea pădurilor răvășite de aceste exploatari devastatoare.

Propune apoi un plan vast de reimpăduriri, pe zece ani, dublat de restrângerea la jumătate a tăierilor de păduri. Această acțiune de reimpădurire — spune d-l Șeicaru — ar costa pe Stat circa 25 miliarde de lei, „dar, în afară de bogăția ce se redă, ce consecințe măntuitoare pentru agricultura țării! Oricâte eforturi s'ar face în agricultură, nu vom izbuti să dăm pământului rodnicia de odinioară, dacă rămân munții pleșuvi, dacă puhoaietele pot răvăși dealurile, dacă inundațiile continuă să pustiască zeci de mii de ha”.

„Toate aceste nenorociri, ce se repetă în fiecare an, se datoresc despăduririlor, tăierilor anarhice, făcute dela 1900 și până azi. O agricultură bogată cu păduri pustiite nu poate exista. Cum am făcut și facem eforturi pentru apărarea națională, va trebui să facem aceleași sacrificii pentru apărarea bogății pământului românesc”.

„O politică de curaj, o politică de îndrăsneală înfruntare a problemelor fundamentale, iată ce se impune. Un program pe zece ani cu sumele necesare prevăzute în buget, și rezultatele vor acoperi însuși cheltuielile făcute. Este o investiție națională refacerea pădurilor”.

Și autorul, socotește problema rezolvabilă.

● Raționalizarea consumului de lemne de foc.

În vederea aprovizionării cu lemne de foc a autorităților și populației civile pentru iarna viitoare, pentru a preîntâmpina supraaprovizionările unora și lipsa altora, — Subsecretariatul de Stat al aprovizionării a dat o decizie (publicată în Mon. Of. Nr. 102 din 4 Mai 1942) prin care se stabilesc cotele ce se pot acorda instituțiilor, întreprinderilor și gospodăriilor particulare.

În art. 1 al deciziei se spune că instituțiile și gospodăriile „sunt obligate a-și reduce consumul anual (I.IV.1942—31.III.1943) la cantitățile fixate în conformitate cu normele stabilite prin decizie”.

Nevoile de lemne de foc ale gospodăriilor se stabilesc în funcție de numărul membrilor care le compun și a camerilor locuite. Pentru gospodăriile particulare se fixează 8 categorii, cantitatea de lemne acordată variind dela 2.000 kg pentru gospodăriile ce ocupă o singură încăpere indiferent de numărul persoanelor ce o compun, la 15.000 kg categoria VIII (cu șapte camere de încălzit și o bucătărie, cu cel puțin 12 membri), la care se adaugă 10% pentru consumul băilor. În numărul membrilor unei gospodării este cuprins și personalul de serviciu.

Pentru instituții și întreprinderile particulare, normele diferă de cele stabilite pentru gospodării. Astfel, se acordă pentru o sobă 3—4.000 kg lemne anual, în raport cu volumul camerei. Restaurantele, hotelurile și pensiunile se pot aproviziona cu cantitatea de lemne socotită după consumul lor mediu din ultimii 3 ani.

Aceasta pentru Capitală.

În ce privește restul țării, dispozițiunile de raționalizarea consumului lemnului de foc, se pot aplica, după cazuri, prin ordonanțe date de primării respective.

Al. Haralamb

● **Economia lemnului italiană s'a îmbunătățit.**

Prin anexarea Sloveniei, consumul de lemn de construcție, lemn de foc și mângal al Italiei este aproape în întregime împlinit. Chiar și înainte de anexare, surplusul acestei provincii mergea, în cea mai mare parte, în Italia. Într-însele și bogatele arborete din noua provincie italiană Laibach, constituie un frumos câmp de activitate pentru Administrația silvică italiană. (Milizia forestale).

(După Z. f. Wfw., VIII/641).

(218)

● **Croația intervine viguros în economia forestieră a țării.**

De curând, au fost luate două măsuri de o deosebită însemnătate pentru economia forestieră a tânărului Stat. Și anume, au fost anulate toate contractele de exploatarea pădurilor, pe termen lung. Ca atare, sunt înțelese contractele încheiate pe termene mai lungi de doi ani. Apoi, sunt suspendate proiectele și lucrările de tăere rasă a pădurilor și de reimpădurire. Și aceasta, până când vor fi cercetate și aprobate de către organele de Stat.

(După Z. f. Wfw., VIII/623).

(219)

● **Elveția institue fondul de rezervă la pădurile publice.**

S'a făcut, mai întâi, pe temeiul unui decret din 24 Martie 1941, al Consiliului federal. La 18 Noembrie 1941 a fost emis un alt decret, care a intrat în vigoare la 1 Dec. 1941, abrogându-l pe cel precedent.

Instituirea fondului de rezervă este obligatorie pentru proprietarii pădurilor publice. Guvernele cantonale pot încuviința ca vărsămintele cuvenite fondului amintit să fie schimbate în cote de amortizare a unor eventuale datorii. Fondul se constituie din veniturile suplimentare, din tăeri și exploatare deosebite. Vărsămintele respective sunt egale cu diferența dintre venitul curat al fiecărui an și venitul curat mijlociu din perioada 1935—1939. Acesta din urmă poate fi mărit cu cel mult 30%, date fiind cheltuielile și sarcinile mai mari din acești ani ai războiului. Cu această mărire, scade, se înțelege, vărsământul la fond. Instituirea fondului se face spre a se acoperi viitoarele restrângeri ale veniturilor din gospodăria pădurilor, pentru facerea de lucrări de îmbunătățire, pentru cumpărarea de păduri. Primele vărsăminte la fond se vor face în decursul exercitiului 1941. Ținând seama de împreju-

rările locale deosebite, cantoanele iau măsuri de aplicarea decretului de față. (220)

● Interesul economiei sovietice pentru lemnul de plop tremurător.

Acest lemn găsește o largă întrebuințare în industria chibriturilor, a celulozei și hârtiei. Consumul respectiv este de 2.500.000—3.000.000 m³ anual. Cu toate rezervele gigantice de astfel de lemn în întinsele arborete ale Nordului, fabricile respective nu pot primi cantitățile cerute. Și aceasta, din pricina procentului scăzut de lemn de lucru sănătos care se poate exploata. Mai toți arborii sufăr de inimă roșie (din pricina ciupercii *Fomes ignarus*). Cercetările întreprinse asupra răspândirii boalei acesteia au arătat că cu toată largă răspândire a speciei respective, numai în puține împrejurări staționale cresc arborete sănătoase. Și anume, pe nisipuri humoase, adânci, bine drenate după îmbibări trecătoare cu apă, așa cum se întâlnesc pe costișele locurilor oarecum accidentate. Arboretele cu creștere viguroasă și elagaj rapid sunt mai ferite de boală. Lucrări culturale, constând din rărituri și elagaj artificial se impun adesea.

(După Z. f. Wfw., VIII/603).

(221)

● Industria de lemn nordică întâmpină greutăți.

Din pricina războiului (cerere mai restrânsă, greutăți de transport, ș. a.), industria respectivă atât de activă mai înainte și atât de hotărâtoare pentru economiile naționale respective, arată semne de adâncă anemiare. Astfel, industria de cherestea finlandeză a consumat numai 420.000 stds lemn în 1940, față de 850.000 în 1939. Exportul acestei țări a scăzut la 200.000 stds, față de 700.000 în 1939 și de 900.000 mijlocia ultimilor 10 ani. Producțiunea de lemn de furnir arată în 1940 numai 110.000 m³ față de 220.000 în 1939; cea de celuloză 500.000 t, față de 1.200.000 în 1939. În Suedia, lucrurile nu stau atât de rău ca în Finlanda; totuși, oarecari semne de anemie sunt evidente. Astfel, industria de celuloză și hârtie arată o scădere a producției cam cu 9%. Exportul de lemn de celuloză, de hârtie a scăzut în 1940 la 466.000.000 coroane, față de 696.000.000. în 1939.

(După Z. f. Wfw., VIII/643).

(222)

● Intre Finlanda și Germania.

S'a încheiat în anul trecut o nouă înțelegere, potrivit căreia prima s'a legat să pună la îndemâna celei din urmă: 200.000 t celuloză, 40.000 t carton și mușca și 40.000 t hârtie, cu o valoare de 50.500.000 RM. Pe lângă acestea, înțelegem mai prevede furnizarea anumitor cantități de lemn brut, case de lemn, felurite mărfuri de lemn. Prețurile sunt ceva mai ridicate decât față de cele din 1940. Furnizorii se plâng că această creștere a prețurilor este nesatisfăcătoare, acoperind numai jumătate

din plusul cheitulelilor lor. Contractul cuprinde foarte puțină pastă de lemn și de loc hârtie de ziar, deoarece Germania e în măsură să-și îndeplinească nevoile din producțiunea proprie.

(După Z. f. Wfw., VIII/639).

(223)

● Finlanda are nevoie de mult cărbune de lemn.

Producțiunea de mangal, la începutul anului 1941, se urca la 250.000 hl lunar, cu o puternică tendință de creștere. Până în vara anului 1941, se prevedea o indoire a producțiunii. Și aceasta, din pricina stărui-toarei folosiri a acestui material în industria de transporturi cu vehicule automotoare cu gazogene. Nevoile acestei industrii sunt prețuite la 7.000.000 hl de mangal anual. Pentru pregătirea acestei cantități, ar fi nevoie cam de 2.000.000 m³ lemn, în valoare de 100.000.000 mărci finlandeze. Se studiază căile de îmbunătățire a calității cărbunelui și de o mai deplină folosire a produselor accesorii de fabricație. Prin întrebuintarea unor anumite cuptoare de destilare, se nedădulsește să obțină și o cantitate de 25—30 kg gudroane de lemn.

(După Z. f. Wfw., VIII/639).

(224)

● Și Suedia are nevoie de mai mult cărbune de lemn.

Pentru aceleași pricini, ca și în cazul Finlandei, producțiunea de mangal a încercat o masivă creștere, dela 20 milioane hl în 1938, la 40 milioane, în 1939. Pentru aceasta a fost folosită o cantitate cam de 7 mil. m³ de lemn.

(După Z. f. Wfw., VIII/644).

(225)

● Virtutile dudului.

Pregătirea de pueți de dud află loc, adesea și în pepinierele Ocoa-leilor silvice de Stat. Și aceasta, nu atât pentru folosirea acestui arbore în cultura forestieră, cât, mai cu seamă, pentru răspândirea lui pe lângă gospodăriile sătești. O scurtă notiță dintr'o revistă germană (*Kosmos*, 1942, pg. 42/43) ne arată cât de binefăcătoare este fapta silvicultorilor care au îngăduit un mic locșor în pepiniera lor și acestui musafir atât de aclimatizat la împrejurările noastre staționale.

Un chimist german a reușit să extragă și să izoleze un ulei bogat în vitaminele antirahitice A, D și E, din semințele de dud. Acest fapt, cât și alte multe și mai importante merite ale dudului, fac să se vorbească cu stăruință și să se lucreze la extinderea culturii lui în Germania. Mari speranțe se pun pe o ridicare a creșterii gândacilor de mătase, care nu pot fi hrăniți, decât cu frunzele acestui arbore. Străduințele de autarhizare și în această direcție a mătasei naturale sunt la ordinea zilei. Din nuelele se pot scoate fibre de tei foarte rezistente. Lemnul poate fi folosit pentru pregătirea unei celuloze deosebită prin puritatea ei. Buștenii mai groși sunt foarte buni pentru fabricarea unui

furnir prețuit. Ducele sunt întrebuințate la prepararea marmeladei și al unui fel de vin.

Iată atât de multe și temeinice pricini de a ne îndrepta luarea de seamă către acest arbore și de a înlesni cultura lui în mediul țărănesc. Și cu atât mai mult, cu cât nu pretinde pământuri deosebit de bune. (226)

● **A doua sesiune a Academiei Germane de Științe forestiere Hermann Göring.**

S'a ținut la Dresda, în zilele de 14—16 Octombrie 1941. Obiectul comunicărilor l-au format, mai întâi întrebări cu caracter de economie forestieră; apoi, de producțiune (Silvicultură, Protecție, Exploatare) ș. a. Au ținut, astfel comunicări:

1. Abetz K.: Die Reinertragsermittlung forstlicher Betriebe in ihrer Bedeutung für die Herbeileitung angemessener Holzpreise;
2. Dieterich V.: Forstwirtschaft und Volksarbeit, ein forstpolitischer Beitrag zur Frage der Menschenführung in der Forstwirtschaft.
3. Heske Fr.: Grundlagen kolonialforstlicher Gesetzgebung;
4. E. Schimitschek: Zusammenhänge zwischen Kulturmassnahmen und Schädlingsauftreten;
5. H. Eidmann: Grundprobleme der kolonialen Forstzoologie.
6. L. Tschermak: Beitrag zur Kenntnis des Klimas der Zirbenstandorte;
7. A. Schmauss: Gedanken über Klimaschwankungen.
8. H. Graser: Die Bedeutung regionaler Waldbauwerke und forstlicher Versuchswirtschaften als wesentlicher Grundlagen für eine verbesserte Waldesverfassung und Bedarfsdeckung im naturgerechten Kulturwald der Zukunft.
9. K. Rubner: Die Gefährdung der Fichte durch Schnee- und Raufreifbruch;
10. E. Wiedemann: Der gleichaltrige Fichten-Buchen-Mischbestand.
11. G. Baader: Die ertragskundliche und betriebswirtschaftliche Beurteilung des Kiefernüberhaltbetriebes nach neuen Untersuchungen;
12. H. H. Hilf: Gibt eine Holzwirtschaftswissenschaft und in welchem Verhältnis steht sie zur Forstwissenschaft;
13. Fr. Kollmann: Über den Einfluss der Temperatur auf die Eigenschaften der Hölzer;
14. Br. Huber: Neue Untersuchungen zur Anatomie und Physiologie der Rinden.
15. J. Liese: Gewinnung von Guttapercha aus Evonymus. (227)

Ilie C. Demetrescu

● Scăderea stocului de fazani în Banat și Crișana.

În revista „Carpații” No. 2/1942, la rubrica „știri mărunte” s-a publicat o informație asupra rezultatului vânătoarei de fazani din sezonul 1941/42 pe terenurile Arad și Timișoara. Comparând cifrele care reprezintă numărul de fazani împușcați în anii 1940/41 și 1941/42, autorul anonim lasă să se înțeleagă că de când administrarea vânătoarei din pădurile Bistra, Pischia, Casa Verde și Chișinău Criș a fost luată dela Direcțiunea Vânătoarei de pe vremuri și trecută la o altă administrație (pe care nu o numește, dar care — adăugăm noi — este Casa Pădurilor Statului), — stocul de fazani a scăzut vertiginos și că ar fi cazul să se sesizeze Direcțiunea Economiei Vânătorului și să ia măsuri de îndreptare.

Suntem în posesiunea unor acte oficiale care ne permit să afirmăm că cifrele amintite nu corespund nici pe departe realității. Pentru restabilirea adevărului, dăm în cele ce urmează datele pe care le-am cules.

Întă numărul fazanilor împușcați în anii 1940/41 și 1941/42, comparativ, după revista „Carpații” și după datele oficiale:

Pădurea	După revista Carpații		După datele oficiale		Observații
	1940/41	1941/42	1940/41	1941/42	
Pischia	700	70	114	67	N-a fost nici o vânătoare
Bistra	500	80	154	60	
Casa Verde	1800	300	404	212	
Chișinău-Criș	4850	100	250	—	
Total	7850	550	922	—	

Pădurile susamintite au fost luate dela Direcțiunea Vânătoarei și citate în administrarea Casei Pădurilor la data de 1 Oct. 1940. Acest lucru e bine să fie reținut.

Prin urmare rezultatul vânătoarei din anul 1940/41 — bun sau rău — se datorește vechii administrații (Direcțiunea Vânătoarei), deoarece

la 1 Octombrie 1940 când administrarea pădurilor a trecut la Caps. — perioade de creștere artificială și de ocrotire trecuse, iar Casa Pădurilor nu mai putea influența nici în bine nici în rău stocul de fazani. Mai mult: organizarea și conducerea vânătoarei din sezonul 1940/41 s'a făcut de același personal care a avut această însărcinare timp de 10 ani în urmă, fără de nici un amestec al organelor Caps.

Rezultatul slab al vânătoarei din anul următor — sezonul 1941/42 a fost influențat de timpul excepțional de rău la data vânătoarei, motiv pentru care în pădurile Chișinău-Criș nici nu s'a mai aranjat vânători.

Correspondentul „Carpaților” mai strecoară o informație tot așa de eronată, anume că „alte terenuri bine și cuminte îngrijite, din aceleași regiuni și-au păstrat stocul de mai înainte”. Nu ne spune care sunt acele terenuri. Adăugăm noi însă că în afară de pădurile Chișinău-Criș, în județul Arad există un singur teren de vânătoare care are drept obiect cultura de fazani pe scără întinsă. Acesta este pădurea Socodor, arendată de o societate particulară la a cărei administrare vânătoarea organelor Caps nu au nici un amestec. Iată cum a scăzut și aci numărul de fazani împușcați: 1939/40 — 3.500 fazani, 1940/41 — 204 fazani, 1941/42 — 170 fazani. Deci aceeași scădere progresivă ca și la terenurile Caps.

În județele Arad și Timis-Torontal nu mai sunt alte terenuri în care fazanul să se bucure de o îngrijire deosebită. Ocrotirea extensivă de aci, de pe urma căreia se împușcau — în vremuri bune — câteva zeci de fazani pe an, nu se poate numi „o bună și cuminte îngrijire”. Nu putem da cifre comparative asupra rezultatelor din trecut și din ultimul an. Totuși avem cunoștință că acolo unde altă dată se împușcau 40—50 cocosi, în acest an abia au căzut 2—3.

Prin urmare, o scădere pe toată linia a stocului de fazani în Banat și Crișana și nu numai pe terenurile care au trecut dela Direcțiunea Vânătoarei la Caps.

Cauzele sunt cu totul altele decât ar vrea să le prezinte — poate nu fără un interes personal — informatorul revistei „Carpații”.

a) Iarna grea 1939/40 (după încheierea sezonului de vânătoare) a redus la 50% stocul de fazani de prăsilă. A urmat apoi o primăvară rece și ploioasă cu influență dezastruoasă asupra înmulțirii în libertate. În anul 1940/41 lucrurile se repetă dar într'o măsură și mai mare.

b) Toamna 1941 găsește stocul de fazani redus. Porumbul nu se coace, cocenii nu sunt tăiați pe multe din pământurile agricole din jurul pădurilor. Rămâne chiar și porumb nerecoltat, arăturile de toamnă sunt puține. Fazanul având atât adăpost în coceni, cât și hrană pe terenurile de cultură, nu mai era silit — ca altă dată — să se retragă în pădure odată cu începerea iernii. Nici hrana pusă din abundență în adăposturile din pădure, nici ogoarele cu grijă făcute în poienile din pădure n'au mai fost în stare să rețină fazanul în pădure. A rămas pe câmp, s'a îndepărtat de pădure căci găsea oriunde hrană și adăpost. A fost deci împușcat de vânători cari n'au contribuit cu nimic la creșterea și ocrotirea lui. Este poate singura imputare ce s'ar putea face organelor exterioare vânătoarești: n'au restrâns autorizațiile de împușcare.

c) La aceste cauze de ordin general, se adaugă una care privește special cele două Ocoale silvice: Casa Verde și Chișinău-Criș.

Oficiul Vânătorilor Regale în Octombrie 1940, cu act în scris ordonă administrațiilor sale vânătoarești de aci, să pună în libertate întreg stocul de fazani din crescătoriile artificiale (cca 1.000 fazani la fiecare Ocol). Ordinul s'a executat. Casa Pădurilor, care de drept administra cele două Ocoale, n'a fost consultată, — așa încât aceasta s'a trezit deodată fără stoc de prăsilă în voliere, iar fazanii câți au mai putut fi prinși din libertate, n'au mai produs numărul normal de ouă, nefiind obișnuiți cu captivitatea.

d) Timpul defavorabil din zilele când a avut loc vânătoarea în sezonul 1941/42, este o altă cauză. Dacă înalții oaspeți ar fi putut veni altă dată și dacă sezonul nu era pe sfârșite, vânătoarea n'ar fi avut loc, deoarece dela început s'a recunoscut că pe o astfel de vreme nu se poate vâna.

Măsurile de îndreptare?

Au fost luate de mult în ce privește administrația Caps. Program, completarea instalațiilor, fonduri bănești la timp și suficiente, precum și îndrumarea de aproape, sunt primele realizări. Știm — bazați tot pe documente — în ce a constatat îndrumarea și mijloacele materiale pe timpul Direcției Vânătoarei. Vedem ce este astăzi. Nici odată nu s'a manifestat un interes mai mare pentru propășirea gospodăriei vânătoarești dela cele două Ocoale, ca acum. Dar cu intemperiiile omului nu se poate lupta. A aduce o acuzație Caps-ului pe chestiunea scăderii stocului de fazani dela Vestul țării, este tot una cu a învinui Guvernul că n'a luat măsuri să se coacă porumbul și că n'a împiedecat gerul din 1941 să vină prea devreme.

Un corespondent poate să trimită informațiuni chiar tendențioase, dar redacția unei reviste are datoria să alegă binele din rău, iar dacă a fost indusă în eroare, — să revină. Numai așa să dovedă de obiectivitate.

(18)

● „Actualități, nedumeriri, păreri“.

Modificarea unor articole din legea noastră de vânătoare, care a avut loc la sfârșitul lunii Februarie a anului trecut, a produs o vie reacțiune din partea unor cercuri vânătoarești. Aceste cercuri nu aprobau nici criteriile stabilite prin lege pentru numirea directorului economiei vânătorului și mai ales se ridicau hotărât împotriva desființării consiliului permanent al vânătoarei. Motivul: Vânătoarea este a vânătorilor, ei trebuie să aibă conducerea, iar Direcțiunea Economiei Vânătorului nu se poate lipsi de experiența și concursul vânătorilor. Un alt aspect al reacțiunii de care am vorbit constă în minimalizarea importanței economice a vânătorului și punerea pe primul plan a însemnătății sale spirituale. Ambele păreri au fost exprimate în două articole de fond, apărute în caetele 4 și 5 din anul 1941 a revistei „Carpații“. Nota comună ambelor articole o constituie săgețile îndreptate împotriva breslei silvice.

Cele două articole au mai fost comentate în Rev. Păd. (No. 6—7/1941). D-l Ing. Silviu Georgescu într'un articol publicat în No. 7/1941

c) La aceste cauze de ordin general, se adaugă una care privește special cele două Ocoale silvice: Casa Verde și Chișinău-Criș.

Oficiul Vânătorilor Regale în Octombrie 1940, cu act în scris ordonă administrațiilor sale vânătorești de aci, să pună în libertate întreg stocul de fazani din crescătoriile artificiale (cca 1.000 fazani la fiecare Ocol). Ordinul s'a executat. Casa Pădurilor, care de drept administra cele două Ocoale, n'a fost consultată, — așa încât aceasta s'a trezit deodată fără stoc de prăsilă în voliere, iar fazanii câți au mai putut fi prinși din libertate, n'au mai produs numărul normal de ouă, nefiind obișnuiți cu captivitatea.

d) Timpul defavorabil din zilele când a avut loc vânătoreea în sezonul 1941/42, este o altă cauză. Dacă înalții oaspeți ar fi putut veni altă dată și dacă sezonul nu era pe sfârșite, vânătoreea n'ar fi avut loc, deoarece dela început s'a recunoscut că pe o astfel de vreme nu se poate vâna.

Măsurile de îndreptare?

Au fost luate de mult în ce privește administrația Caps, Program, complectarea instalațiilor, fonduri bănești la timp și suficiente, precum și îndrumarea de aproape, sunt primele realizări. Știm — bazați tot pe documente — în ce a constat îndrumarea și mijloacele materiale pe timpul Direcției Vânătorei. Vedem ce este astăzi. Nici odată nu s'a manifestat un interes mai mare pentru propășirea gospodăriei vânătorești dela cele două Ocoale, ca acum. Dar cu intemperiiile omul nu se poate lupta. A aduce o acuzație Caps-ului pe chestiunea scăderii stocului de fazani dela Vestul țării, este tot una cu a învinui Guvernul că n'a luat măsuri să se coacă porumbul și că n'a împiedecat gerul din 1941 să vină prea devreme.

Un corespondent poate să trimită informațiuni chiar tendențioase, dar redacția unei reviste are datoria să aleagă binele din rău, iar dacă a fost indusă în eroare, — să revină. Numai așa dă dovadă de obiectivitate.

(18)

● „Actualități, nedumeriri, păreri“.

Modificarea unor articole din legea noastră de vânătore, care a avut loc la sfârșitul lunii Februarie a anului trecut, a produs o vie reacțiune din partea unor cercuri vânătorești. Aceste cercuri nu aprobau nici criteriile stabilite prin lege pentru numirea directorului economiei vânatului și mai ales se ridicau hotărît împotriva desființării consiliului permanent al vânătorei. Motivul: Vânătoreea este a vânătorilor, ei trebuie să aibă conducerea, iar Direcțiunea Economiei Vânatului nu se poate lipsi de experiența și concursul vânătorilor. Un alt aspect al reacțiunii de care am vorbit constă în minimalizarea importanței economice a vânatului și punerea pe primul plan a însemnătății sale spirituale. Ambele păreri au fost exprimate în două articole de fond, apărute în caetele 4 și 5 din anul 1941 a revistei „Carpații”. Nota comună ambelor articole o constituie săgețile îndreptate împotriva breslei silvice.

Cele două articole au mai fost comentate în Rev. Păd. (No. 6—7/1941). D-l Ing. Silviu Georgescu într'un articol publicat în No. 7/1941

al „Revistei Vânătorilor“ relevă însă alte aspecte ale chestiunii. Astfel, cu o perfectă logică arată incompatibilitatea dintre calitatea de vânător și aceea de diriguitor al administrației vânătoarești. Sunt la mijloc interese contrarii, ca de altfel între proprietar și chiriaș, între fisc și contribuabil, între comerciant și consumator. „Prin analogie ne gândim ce ar zice proprietarii de case, dacă directiva fixării prețului chiriei ar da-o chiriașii sau agenții fiscalului; sau negustorii, să le fixeze prețurile maxime clienții care cumpără pe datorie, sau înfărșit — ca să mai rădem — oițele, pomenindu-se într-o bună dimineață, în chip de cioban cu fluier, cu un lup!“

„Dar lăsând la o parte chiar și considerentele de mai sus, noi nu putem pricepe ca Statul, acest colosal organism administrativ, să mai poată admite astăzi pentru administrarea bunurilor lui, fie unul din ele chiar și vânatul, soluții ca acelea datorită cărora se conduc vânătoarea de peste douăzeci de ani“. Altfel „înseamnă ori că nu avem încă o politică temeinică vânătoarească, ori că ne trebuie apă... tulbure“.

Răspunzând întrebării de ce inginerul silvic și nu naturalistul sau zoologul să aibă conducerea treburilor vânătoarești, D-I Silviu Georgescu spune: „Inginerul este tehnicianul a cărui competență în ramura economică i-o garantează diploma de absolvire a școlii tehnice profesionale — la noi în țară Politehnica. Acolo, ani îndelungați, într-o disciplină și metodă severă, viitorul inginer capătă pregătire științifică, spiritul tehnic și de organizare, precum și cultura necesară economică. Astfel format, inginerul, element dinamic de creație și organizare, este cheia de boltă a economiei naționale.“

Naturalistul din contră, prin pregătirea sa universitară pur științifică rămâne un savant sau om de știință, a cărui menire este să facă știință.

A compara acum ca sferă de activitate și ca funcțiune economică pe inginer cu omul de știință, ni se pare o imposibilitate; cu atât mai mult atunci când vorbim de vânătoare, pe inginerul silvic cu zoologul.

Răspunzând, apoi, autorului articolului „Intre vânătoare și factor economic“, D-I Silviu Georgescu, face deasemenea deosebirea între proprietarul fondului, pentru care vânătoarea este un izvor de venituri și între consumator (vânătorul) pentru care ea poate fi numai o îndeletnicire de ordin spiritual. Nu pot fi sacrificate interesele celui dintâi în favorul celui din urmă.

„In ce privește definiția forestieră a vânatului „produs accesoriu al pădurii“, aceasta aparține științei; nu este o invenție nici pentru sprinjalul cauzei silvice în vânătoare și nici pentru a supăra pe cineva“.

Autorul încheie astfel: „...ne permitem să facem un pronostic: vânătoarea românească va trebui, mai curând sau mai târziu, să apeleze la competența silvicului, căci ori cât ne-am împotrivi, civilizația merge tot înainte și ne prinde chiar fără voia noastră în vârtejul care aleargă încetinel spre ideal și perfecțiune.“

Am extras câteva pasagii din documentatul articol al D-lui Silviu Georgescu. Articolul însă este interesant dela început până la sfârșit și trebuie citit în întregime.

● Pagubele cauzate de iepuri pomilor fructiferi.

În cursul iernii ce a trecut, ziarele ne-au adus știri asupra pagubelor cauzate de iepuri în plantațiile de pomi fructiferi. Ziarul „Curentul” din 10.III a. c. evaluează la 100 milioane lei pagubele cauzate de iepuri în toată țara, — și semnalează prejudiciile aduse de mistreți în unele părți ale țării, fără să dea cifre. S'ar putea deduce din toate acestea că iepurii s'au înmulțit peste măsură și că o împuținare a lor ar fi necesară.

Fără îndoială, iepurii rod coaja pomilor fructiferi tineri, cu deosebire a merilor, perilor și prunilor. Acest lucru se întâmplă numai în iernile grele, când stratul gros de zăpadă acoperă ultimul firicel de iarbă. Hrănirea iepurilor în asemenea împrejurări cu hrană pusă de om, va reduce pagubele, fără însă de a le putea înlătura cu totul. După cum vara, când iepurile are hrană din abundență nu se atinge de coaja pomilor, tot așa și iarna având trifoi uscat, frunze de varză, sfeclă etc., nu va fi nevoit decât excepțional, să recurgă la coaja pomilor tineri spre a se hrăni. Așa dar una din mijloacele de prevenire a pagubelor constă în hrănirea vânatului în timpul iernilor grele, sarcină care revine vânătorului arendaș. Soluția la nici un caz nu este aceea de a stărpi iepurile prin toate mijloacele, deoarece ajunge un singur iepure într-o pepinieră, spre a coji în câteva nopți 30—100 altoi tineri. Cred că nimenea nu se gândește la stărpirea iepurelui până la ultimul exemplar.

Un alt mijloc de protecție la îndemâna oricui, întrebunțat totdeauna de gospodarii prevăzători, este învelirea din toamnă a tulpinelor tinere cu stuf, papură sau coceni de porum. Remediul este sigur. Prin urmare, hrănirea iepurilor în iernile grele de către arendașul dreptului de vânătoare și măsurile de protecție din partea proprietarului de plantație sunt remediile, iar nu prinderea cu ogarii sau împușcarea ori când, ori unde și prin orice mijloace, cum cerea un gospodar din Moldova, printr'un articol publicat în ziarul Universul. Țara noastră este încă departe de a avea efectivul de iepuri normal și încă o multă vreme va fi nevoie de protecție. Numai o necunoaștere a vietii acestui animal poate duce la concluzii ca acelea propuse prin ziare.

Vânatul își are rostul lui în gospodăria țării.

(20)

● Prelungirea epocii de vânătoare a rațelor.

Consiliului superior al vânătoarei i s'a propus spre avizare la sfârșitul luni Ianuarie a. c. o cerere pentru a se prelungi cu câteva zile după 1 Febr. epoca de vânătoare la iepuri pe terenul didactic dela Brănești. Cererea era motivată de faptul că timpul nefavorabil din iarna trecută n'a permis terminarea aplicațiilor de vânătoare ale studenților facultății de silvicultură și ale elevilor dela școala de brigadierii dela Brănești. Consiliul a respins cererea pe motiv că legea prin art. 21 oprește vânătoarea după 1 Februarie, iar dacă ar da aviz favorabil s'ar crea un precedent. După două luni însă același consiliu dă aviz favorabil pentru prelungirea epocii de vânătoare la rațe după 1 Aprilie, desi

art. 21 oprește vânătoarea la rațe peste această dată. În cazul iepurilor era vorba de un scop didactic, iar prelungirea se cerea pentru un singur teren; în cazul rațelor — de satisfacerea unei plăceri vânătoarești și de întreg cuprinsul țării. În cazul întâi este vorba de silvici, iar în al doilea de restul vânătorimii.

Acest sistem de a lucra cu două măsuri nu este de natură a spori sau cel puțin a menține prestigiul înaltului nostru for vânătoresc. (21)

● A. V. I. S. Bacău.

Într'un scurt articol (Rev. Păd. No. 6--7 (1914) aducând la cunoștința cititorilor noștri înființarea Societății de vânătoare A. V. I. S. Alba Iulia, ne exprimam dorința de a vedea umplut și golul din Moldova în ce privește organizațiile A. V. I. S. Astăzi avem plăcerea de a anunța constituirea A. V. I. S.-ului Bacău.

La inițiativa D-lui Ing. Cons. silvic Gh. Luțescu, în ziua de 23 Martie 1942, inginerii silvici din Direcțiunea silvică Bacău, împreună cu colegii lor dela regimul silvic s'au constituit în asociația vânătorilor ingineri silvici din Bacău și împrejurimi. S'au votat statutele, s'a ales comitetul de conducere, s'au îndeplinit toate formalitățile, iar azi actele sunt depuse la Direcțiunea Economiei Vânătorului, spre a primi aprobarea.

Comitetul este compus astfel:

Președinte: Ing. cons. silvic Gheorghe Luțescu.

Vice-președinte: Ing. insp. gl. silvic Ștefan Demetrescu-Garbovi.

Secretar: Ing. subinsp. silvic Eduard Mayer.

Casier: Ing. subinsp. silvic Niculae Brețcanu.

Membrii consultanți: Ing. insp. silvic Ad. Ciurilă.

Cenzori: Ing. Ioan Paraschiv și Ing. Ion Simionescu.

Urăm spor la muncă A. V. I. S.-ului Bacău și nădăjduim că vom putea înregistra, mai târziu, tot în această cronică și înfăptuirile sale pe teren cinegetic. (22)

● Modificarea statutelor Uniunii generale a vânătorilor din România.

U. G. V. R. și-a propus să-și modifice statutele. Scopul: „pentru a se da Uniunii o mai largă posibilitate să-și aducă la îndeplinire misiunea pe care o are și totodată pentru a pune de acord statutele cu noua organizare a Direcțiunii Economiei Vânătorului“. Vechile statute sunt publicate în No. 2/1941 al Revistei Vânătorilor, iar modificările propuse de Consiliul Uniunii, le publică Rev. Vânător. în numărul de pe luna Ianuarie 1942. Atragem atențiunea cititorilor noștri să examineze cu atențiune atât statutele vechi, cât și modificările propuse, deoarece cu ocaziunea adunării generale din acest an, Uniunea va primi o nouă așezare statutară. Propunerile trebuiesc formulate în scris, — cum ar fi de preferat — și publicate în revistă, sau susținute în ședință. (23)

● Braconierii cu permis....

D-l Gh. Butnaru-Fălticeni, într'un articol intitulat „Reflecții. Domnilor”, publicat în Revista Vânătorilor No. 1/1942, spune — într'o formă glumeață — multe adevăruri crude. După ce face multe propuneri judicioase, se oprește și asupra așa numiților braconieri cu permis.... Într'adevăr, la noi — pentru cei mai mulți — a fi vânător, înseamnă să ai un permis de vânătoare. Ai plătit taxa la Societate și ai scos și permisul, — de aci înainte poți face orice: vânezi în epoca oprită, mai intri și pe teritor străin; impuști fără socoteală oricât. Ce are a face? Ai permis. Autorul cu bună dreptate, susține că braconierii propriu ziși, cari umblă cu frica în spate, noaptea și cu arme rudimentare, sunt mai puțin numeroși și fac pagube mai mici decât cei care au permis, umblă ziua mare și de care nu te poți feri pentru că sunt niște răufăcători care stau în propria ta casă. Ceilalți vânători ziși corecți, nu sacrifică un cartuș pentru o răpitoare sau pentru un câine vagabond, nu denunță braconierii cu permis sau fără permis, ca să nu-și facă dușmăni. În schimb critică, protestează contra taxelor urcate. Vorbe și iar vorbe.

Câtă deosebire este între vânătorul rutinar care nu are altă pasiune decât pe aceea de a distruge și între vânătorul instruit, cu suflet nobil, care știe să subordoneze patima, datoriei. (24)

● Permisele de vânătoare pe anul 1942/43.

După cum s'a putut vedea din cele publicate în revistele noastre de vânătoare, în acest an se va despartii permisul de port-armă de cel de vânătoare. După cum se știe, în ultimii ani aceste două permise erau la un loc. Actualul regim restrictiv asupra portului armelor, precum și dorința de a simplifica formalitățile de eliberare ale permiselor de vânătoare, au dus la această separare. Nădăjduim că este ceva trecător și că mai târziu după intrarea în normal, vom ajunge iarăși în situația de a nu alergera la mai multe autorități pentru unul și acelaș permis (să poți vâna).

Deoarece tipărirea și distribuirea nouilor permise de port-armă reclamă timp, reglementarea lor nefăcându-se decât la sfârșitul lunii Martie, — s'a luat măsura de a se prelungi permisele vechi până la 15 Mai 1942.

(25)

Vasile Cotta

R E C E N Z I I

CĂRȚI

W. Meyer zur Capellen: *Mathematische Instrumente*. Leipzig, Akad. Verlagsges., 1941, 247 pag., 210 fig.

Lucrările tehnice, științifice și chiar economice necesită din ce în ce mai multe și mai diverse calcule matematice. Pentru a micșora munca, oboseala și plictiseala pe care acestea o dau, cu deosebire când sunt multe și la fel, dar și pentru a asigura o precizie și rapiditate mai mare, omul a căutat încă de mult să se ajute cu diverse instrumente de calcul. S'a pornit dela operațiuni elementare și instrumente simple și s'a ajuns azi, în urma nevoilor mărite și dezvoltării tehnicii, la instrumente și mașini perfecționate, care rezolvă repede și precis probleme matematice din cele mai complicate.

Pentru a fi orientat în mulțimea acestor instrumente și mașini, era necesar un efort foarte mare, deoarece expunerea principiilor de construcție și a instrucțiunilor de lucru erau răspândite prin prospectele fabricilor constructoare sau diverse reviste. Lipsa o privire de ansamblu în acest domeniu, o sistematică clasificare a instrumentelor și mașinilor matematice după principiile care stau la baza construcției lor și funcțiunile ce au a rezolva. Lipsa este complectată prin apariția cărții lui W. Meyer zur Capellen, vol. I

din seria *Mathematik für Physiker und Ingenieure*.

Instrumentele sunt clasificate, după problemele pe care le rezolvă, în instrumente de calcul, geometrice, diferențiale, integratoare și analizatoare. Instrumentele și mașinile de calcul care rezolvă teme aritmetice, algebrice și trigonometrice, în special cele care fac operațiunile simple ale adunării, scăderii, înmulțirii și împărțirii, precum și combinații între acestea, se bucură de o descriere mai amplă. Expunerea se extinde nu numai asupra funcționării lor, ci și asupra construcției lor interioare.

Coordinatografele rectangulare și polare, pantografele, afinografele, aparatele de desenat și măsurat curbe sunt obiectele grupului al doilea de instrumente descrise.

Instrumentele pentru diferențiat curbele, fiind mai puține, ocupă un spațiu doar de câteva pagini. Integrafoarele, din care cele mai obișnuite sunt planimetrele și integrafele se bucură însă de o foarte amplă descriere.

Ultima parte o ocupă expunerea problemelor pe care le rezolvă analizatoarele armonice sau sintezatoarele și descrierea câtorva instrumente mai obișnuite.

Textul se face ușor înțeles datorită mulțimii figurilor. 210 la 229 pag. cât are cartea fără lista litera-

turii și indexurile alfabetice.

Lista literaturii cuprinde 262 indicațiuni, dând astfel posibilitatea unei mai departe studieri a celor ce interesează mai mult.

Cartea a apărut în condițiuni tipografice excelente. **Repetăm. Ea corespunde în mod deosebit așteptării celor ce lucrează cu instrumentele matematice** enumerate mai sus.

N. Ghelmezii

Raul Călinescu: Noi povestiri din viața animalelor. Biblioteca științifică pentru popor a ziarului „Universul” No. 5—8 București 1942, 153 pagini 45 figuri. Prețul 80 lei.

D-l Raul Călinescu pune la dispoziția marelui public o nouă lucrare: **Noui povestiri din viața animalelor.** Sub o formă ușoară, accesibilă și celor fără pregătire științifică, autorul difuzează cunoștințe despre animale: viața, obiceiurile, foloasele ce aduc, etc. Stilul curgător, limba curat românească fac din noua lucrare a D-lui Raul Călinescu o lectură plăcută și în același timp instructivă.

Ideea de a alege această cale pentru difuzarea științei este cât se poate de fericită. În vremurile grele pe care le trăim, pline de sbucium și de grija zilei de mâine, puținii sunt aceia care se mai opresc asupra unei cărți de pură știință. Oamenii preferă literatura ușoară, recreatoare. De aceea forma aleasă de autor pentru a împărtăși publicului cunoștințe din viața diferitelor animale, este bine inspirată. Cartea o citești cu interes și plăcere până la sfârșit.

Incepând cu mamiferele, autorul tratează pe rând câteva păsări, apoi batracieni, pești și insecte.

Pe noi, slujitorii pădurii și vânători ne interesează în special mamiferele descrise și câteva păsări: vulpea, jderul, ursul, iepurele și capra neagră dintre mamifere, apoi dintre păsări, sitarul.

Pe cât de seacă este o monografie a unei specii scrisă într'un stil de manual, pe atât de plăcută și de atrăgătoare este descrierea făcută de D-l Raul Călinescu, deși în fond conține aproape toate elementele care interesează pe un vânător.

Pentru a ilustra modul atrăgător sub care autorul strecoară cunoștințele care interesează pe vânător, cităm câteva rânduri din capitolul despre capra neagră: „In zorii zilei ieșiră din deșisurile Jepilor și țapii bătrâni care se strânseseră la cârd. După o vară de trândăvie, țopăiau acum veseli și înviorați, alergând pe crestele cele mai prăpăstioase, isbindu-se crunt cu coarnele și impunându-se de moarte. În dimineața aceea de pomină, unul dintre lupțări a fost aruncat într'o prăpastie, unde și-a frânt oasele, iar altul a fost spintecat cu pumnalele încovoiate ale coarnelor, de un adversar năbădăilor”.

Un capitol interesant este: „Războiul și animalele”, în care autorul arată cum pe deoparte războiul influențează asupra numărului sau chiar a existenței unor specii de animale și pe de altă parte, cum sunt întrebuințate în război animalele. Nu numai calul și câinele sunt întrebuințați în războiul modern, ci și porumbeii, porcii, pisicile, albinele și chiar păiajenii.

Cartea se termină cu un capitol referitor la animalele cu blană scumpă din țara noastră.

Lucrarea D-lui Raul Călinescu poate fi citită cu interes de oricine.

Vasile Cotta

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 5 (1942), Caietul 1 (Ian.).

F. Kollmann:

Holzforschung und neuzeitliche Holzverwertung in Deutschland.

Studiul lemnului și valorificarea sa modernă în Germania.

După o scurtă privire asupra istoriei întrebuințării lemnului până acum, se arată dezvoltarea studiului lemnului în Germania. Acesta se poate divide, după obiectivele pe care le are azi, în studiul biologic-anatomic, chimic și fizico-mecanic. Se enumără temele pe care și le-au propus cercetătorii lemnului, nevoile pe care le au institutele și se arată organizarea lor, finanțarea studiilor și rezultatele obținute.

G. Jayme și E. Lochmüller-Kerler:
Über die Gewinnung von Papierzellstoffen in höchster Ausbeute und höchster Festigkeit aus Buchenholz, sowie die Wechselbeziehungen zwischen Ausbeute, chemischer Zusammensetzung und Festigkeit.

Asupra obținerii celulozei pentru hârtie din lemn de fag cu randament și rezistență maximă, precum și despre legăturile dintre producție, compoziție chimică și rezistență.

Se expune un procedeu de lucru cu care se obține o producție maximă de materie celulozică și se arată rezultatele în ceea ce privește înălbierea, rezistența și îmbunătățirea ei. Deasemenea se analizează raporturile dintre aceste însușiri și compoziția chimică a materiei celulozice.

L. Metz și H. Seekamp:

Prüfung von Feuerschutzmitteln für Holz nach dem Verfahren DIN 4102.

Încercarea substanțelor ignifuge ale lemnului după procedeu DIN 4102.

După descrierea procedurii de încercare a substanțelor ignifuge după DIN 4102 și expunerea rezultatelor obținute în Institutul chimico-tehnic din Berlin, se arată care sunt măsurile ce trebuie luate pentru a se obține rezultate valabile.

Mici comunicări:

Dare de seamă asupra celui de al 10-lea congres al lemnului.

Substanțe pentru spălat din cenușa de lemn.

Mărirea producției cărbunelui de lemn de fag în Slovacia.

Mărirea fabricației spiritului în Suedia.

Fructele de bumbac dau ulei și celuloză.

Măsuri de apărare contra focului și antiaeriene pentru barăcile de lemn.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 36 referate asupra literaturii nou apărute în domeniul tehnologiei lemnului.

Tabelă cu însușirile și întrebuintările lemnului de păr.

N. Ghelmezii

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2/1942.

Edouard Rieben:

Un cas intéressant de politique forestière.

Se arată intervenția fructuoasă a forestierului de a ajunge la stingerea unui litigiu de proprietate într-o anumită regiune a Elveției, între comună care pretinde proprietatea pădurii și colectivitate care deține proprietatea pășunii alpine, dar revendică și pe aceea a pădurii de limită.

Eric Badoux:

La culture du peuplier du Fort (Canton de Vaud). (6 pag.).

Comunicare a Institutului de cercetări elvețian, Comuna Tour-de-Peilz posedă pe malul Ronului o suprafață de 66 ha teren aluvionar, acoperită cu anin și plante de mlaștină. A plantat-o cu plop.

Aug Barbey:

Dégâts par le „campagnol amphibié” ou „rat fouisseur”. (2 pag.).

E vorba de *Arvicola amphibius* care roade arbori ca: arțarul, frasinul, stejarul, fagul și

carpinul, laricele și molidul la colet și la rădăcinile principale. Bradul și pinul sunt rar atacați.

G. Leuenberger:

A la recherche du tan perdu.

Nr. 3/1942.

J. P. C.:

Sur les variétés de nos essences forestières. (3 pag.).

Pentru diferitele varietăți ale speciilor forestiere întâlnite, autorul propune să se înființeze o organizație care să centralizeze descoperirile făcute izolat, să ție fișele în ordine, să le puie la adăpost de a nu fi distruse. Numai așa se pot face observațiuni îndelungate cu rezultate demne de a putea fi just interpretate.

(Va urma).

A.-J. Schlatter:

L'approvisionnement de la Suisse en bois de feu au commencement de 1942 (6 pag.).

Sâm. Aubert:

Les épineux. (3 pag.).

Sub acest nume sunt înglobați arborii, arbuștii și plantele erbacee prevăzuți cu ghimpi.

A. Bourquin:

Canalisation de bois. (2 pag.).

Provocat de un articol precedent, autorul arată că a văzut în apropiere de localitatea Bex, tuburile de lemn cari au constituit conducta și care au adus la suprafață, apa sărată din minele de sare de la Bouillet. Lemnul tuburilor a fost impregnat de un strat de sare, ceea ce a

tăcut ca și azi, după 120 ani de folosință să fie perfect sănătos. Conducta a fost înlocuită cu tuburi metalice, acestea fiind mai ușoare și împiedicând mai puțin locul.

Nr. 4/1942.

M. Petitmermet:

Le bois dans l'économie de guerre. (6 pag.).

Conferință ținută la adunarea generală a Societății de Silvicultură din Vaud.

Se arată organizarea și funcționarea Secției lemnului în Oficiul de războiu al industriei și lucrului.

(Va urma).

F. Grivaz:

Le ravitaillement des scieries en 1942. (2 pag.).

Aprovizionarea cu lemn a fabricilor de cherestea în 1942.

E. Graff:

La tôle et le tavillon. (7 pag.).

Se arată că șindrila (tavillon) folosită altădată exclusiv la acoperitul caselor și instalațiilor pastorale din regiunea muntoasă, a început să fie înlocuită cu tablă și alte materiale. Se arată cauzele și se propun remedii pentru revenirea la șindrila.

A. Bourquin:

La récolte de l'écorce à tan par stuvage. (5 pag.).

Nr. 5/1942.

M. Petitmermet:

Le bois dans l'économie. (8 pag.).

Urmarea conferinței ținută de autor, care este inspectorul general al pădurilor din Elveția, la Societatea de silvicultură din cantonul Vaud.

În numărul de față tratează despre organizarea și funcționarea secției lemnului din Oficiul de războiu al industriei și lucrului.

J. P. C.:

Sur les variétés de nos essences forestières. (2 pag.).

Aug. Barbey:

Biologie du mélèze en plaine. (4 pag.).

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR ORGANISATION.

Anul 16, Caetul 1/1942.

Peter Irlacher:

Jahreswende im Aufbau.

Sfârșitul anului în construcție.

Autorul arată câteva caracterizări ale anului ce vine în care popoarele tinere vor construi o nouă ordine în Europa și Asia. În ce privește anul expirat scoate în evidență, pe bază de lucrări, câteva semne de nouă construcție: Prăbușirea materialismului, noua Europă în devenire, conducere atractivă a muncii, ș. a.

Dr. Hermann Hagen:

Gefolgschaft-Statistik. 1. Notwendigkeit und Grund-Voraussetzungen.

Statistica personalului I. Nevoia și considerațiuni principale.

Noile timpuri care au adus o nouă concepție asupra muncii ridică o seamă de probleme serviciului de

personal. „Munca nu trebuie să constituie o constrângere pentru lucrător, ci trebuie să fie o parte din scopul existenței sale pe care să o îndeplinească cu plăcere“.

Pornind de la acest principiu, conducătorul unei întreprinderi trebuie să folosească orice mijloc care îl duce la realizarea lui. Unul din aceste mijloace este și Statistica. Autorul arată mai departe care este domeniul acestei statistici, la ce scop servesc cifrele (dispunerea lucrului, protecția personalului, contabilitatea întreprinderii), relațiunea dintre statistica personalului care prelucrează cifrele, etc. Autorul dă în partea finală și o bibliografie asupra Statisticii.

Ing. Erich Möckel:

Einrechnung nichtfertiger Akkordarbeiten.

Socoteala lucrului în acord, neterminat.

Sistemul de plată trebuie să fie așa de clar și așa de înțeles încât chiar lucrătorul nou venit să se familiarizeze cu el repede. Dacă la plata muncii pe zi chestiunea este mult mai ușoară, la plata în acord se ridică unele serioase dificultăți. Autorul expune câteva metode, arătând la fiecare avantajele și dezavantajele: scoaterea pieselor terminate, acout pentru timpul întrebuințat; plata acordului fără folosirea bonurilor de lucru în acord. Autorul însoțește articolul cu modele pentru imprimătele necesare.

Herbert Thalheim:

Innerbetriebliche Leistungsverrechnung.

Intabularea cheltuieli-

lor interioare de producție.

Autorul documentează nevoia și propune practic modalitatea de înscriere separată a cheltuielilor de gospodărie interioară, în afară de cheltuielile generale de producție. Aceasta în scopul obținerii adevăratului cost de producție și adevăratei repartiții a cheltuielilor. Articolul este însoțit de fișe și tablouri.

Werner Funk:

Die Lochkarten-Gefolgschaftskartei.

Cartoteca personalului (cu fișe perforate).

Cerințele moderne asupra corpului social al unei întreprinderi și în special acelea privitoare la legăturile cu diversele organizațiuni profesionale de promovare a muncitorului, implică o cunoaștere reală și la zi a situației acestuia. Cartoteca modernă îndeplinește acest serviciu în care scop trebuie să fie: permanent gata de răspuns, necondiționat justă, clară, ușor de manipulat.

I. H. Hejter:

Das betriebliche Schrifttum. Seine zeitgemässe Auswertung und Verwaltung.

Literatura întreprinderii. Folodirea și administrarea ei modernă.

Literatura de specialitate deciziunile legale, dispozițiile și circulările au o așa mare importanță și au luat în ultimul timp o atât de mare dezvoltare încât se impune o sistematică folosire și administrare. Este vorba de circuitul acestei literaturi. Autorul arată că toți cititorii trebuie să fie în același timp și cola-

boratori ai bunului mers al circuitului, a cărei rapiditate este indispensabilă. Se dau câteva modele de imprimate pentru ordinea și folosirea acestei literaturi.

Emil Glücklich:

Aus der Organsiation der Maschinenverwaltung.

Ceva din organizarea administrației mașinilor.

În special în actualele condițiuni de lucru (din cauza războiului) se impune oricărei gospodării să-și folosească cât mai mult parcul său de mașini. Autorul arată liniile principale în organizarea serviciului de mașini care caută a se ocupa, atât de mașinile din interiorul cât și din afară întreprinderii, de cele ce lucrează cât și de cele în stare de reparații.

Tr. H.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Vol. VIII. Caetul 11/12 (Aug./Sept. 1941).

Walter Schoenichen, Prof. Dr.:

Waldbilder aus den Vogesen.

Infățișeri forestiere din Vosgi.

Pădurile din Vosgi prezintă interes între pădurile Marelui Reich german prin participarea însemnată a bradului, pe lângă fag și stejar. În Alsacia și Lorena. bradul deține

58% din rășinoase și 19% din suprafața păduroasă totală. În aceste părți cade, chiar punctul de greutate al ariei de răspândire a acestei specii pentru Reich-ul german. De fapt, e vorba de arborete amestecate foarte interesante din punct de vedere cultural.

Autorul descrie tipurile de arborete, în răspândirea lor zonală.

Amerigo Hofmann, Prof. Dr. Ing.:

Die Hartlaubvegetation der agäischen Inseln.

Vegetația pădurilor de laur din insulele egee.

În acest scurt articol, autorul se ocupă mai ales cu acea vegetație lemnoasă cunoscută sub numele de macchia și care ar ține de vegetațiile de stepă stâncoasă. El deosebește cinci tipuri, pe care le caracterizează pe scurt. Vegetația aceasta a suferit adânc înrăurirea omului (incendiu, pășunat, exploatare); încât nu se mai poate găsi tipul climax. Din punctul de vedere economic, macchia nu prezintă satisfacție. Producțiunea este slabă atât cantitativ cât și calitativ.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ne infățișează felurite fapte și date din câmpul forestier internațional.

The C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— Cu prilejul zilei de 10 Mai 1942 (Mon. Of. 114 din 19 Mai 1942), s'au conferit decorațiuni civile următorilor ingineri silvici:

Steaua României.

In gradul de ofițer: I. Zeicu ing. cons. silvic

In gradul de cavaler: Narcis Economu ing. insp. g-1 silvic, Valeriu Popovici ing. cons. silvic, N. G. Teodorescu ing. cons. silvic.

Coroana României.

In gradul de ofițer: Aurel Comșia ing. insp. g-1 silvic, M. I. Petcuț ing. cons. silvic.

In gradul de cavaler: Andreescu I. Andrei ing. șef silvic, Andrei Gavrilă ing. insp. silvic, Bozdog D. ing. insp. g-1 silvic, Clomoca Alexandru ing. subinsp. silvic, Colpați Grigore ing. subinsp. silvic, Ciolacu Daniil ing. șef silvic, Câmpeanu Emil ing. insp. silvic, Șt. Dumitrescu-Gârbovi ing. insp. silvic, Fedeleș Const. ing. șef silvic, Iliescu M. Ion ing. insp. silvic, Ițoșie Virgil ing. subinsp. silvic, Lazăr Vasile ing. subinsp. silvic, Lungu Ion ing. subinsp. silvic, Moldovanu Aurel ing. insp. g-1 silvic, Marcu C. ing. subinsp. silvic, Mihăilescu Gh. ing. insp. g-1 silvic, Nicoară Titus ing. insp. silvic, Nicolau V. G. Bârlad ing. șef silvic, Onaca D. ing. insp. silvic, Opreș Valeriu ing. insp. g-1 silvic, Petrovan Eugen ing. insp. silvic, Paladian Ion ing. insp. g-1 silvic, Pârvolescu M. Ion ing. șef silvic, Pavalache G. ing. insp. g-1 sil-

vic, Popescu C. ing. insp. silvic, Rusu Alex. ing. șef silvic, Romoșanu Bruno ing. șef silvic, Rachieru Const. ing. insp. silvic, Seceleanu I. ing. insp. g-1 silvic, Stănculescu Virgil ing. șef silvic, Scarlat Ion ing. șef silvic, Suciș G. ing. cons. silvic, Ștefanopol Alex. ing. insp. silvic, Șuteu Vasile ing. subinsp. silvic, Ștefănescu Alex. ing. insp. g-1 silvic, Tamoroceanu G. ing. insp. g-1 silvic, Tomescu C. ing. subinsp. silvic, Vulcan G. ing. șef silvic, Vlad I. Ion ing. șef silvic, Witting Otto ing. insp. g-1 silvic.

— D-l Proorocu M. Dumitru diplomat al Facultății de Silvicultură din București a fost numit ing. silvic stagiar la Inspectoratul de regim silvic din Basarabia, fiind detașat la conducerea Serv. silvic al județului Lăpușna. (Mon. Of. 95/942).

— D-l Ing. șef silvic Topor D. a fost încadrat în postul vacant din Centrul Inspectoratului de regim silvic de la Chișinău.

— D-l Lazanu Vasile ing. șef silvic a fost repartizat în interes de serviciu din Centrala Direcției silvice Pitești la Centrul de exploatare Curtea de Argeș. (Mon. Of. 114/942).

— D-l V. V. Vasiliu ing. subinsp. silvic a fost detașat dela Direcția Silvică la Subsecretariatul de stat al aprovizionărilor. (Mon. Of. 119/942).

— Au fost primiți în Corpul silvic cu gradul de inginer stagiar silvic următorii diplomați ai Facultății de Silvicultură. (Mon. Of. 107/942):

1. Constantinescu F. Gh.
2. Panaitescu I. Marin.
3. Rădulescu B. Duțu.
4. Polizu Al. Ion.
5. Arsenescu B. Mircea.
6. Popovici I. Petru.

— Inspectoratul silvic Alba Iulia mutându-se la Sibiu (Str. 10 Mai Nr. 5) se va numi pe viitor Inspectoratul silvic Sibiu.

— În Mon. Of. Nr. 115 din 20 Mai 1942 a apărut decretul-Lege privind la deschiderea unui credit extraordinar special în sumă de lei 17.000.000 pe seama Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care se va folosi pentru regenerarea pădurilor exploatare și neregenerate, inclusiv restanțele de aceea natură.

— Decretul lege pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor, a apărut în Mon. Of. 93/942.

— Noul regim al aprovizionării fabricilor de hârtie și celuloză cu materie primă a apărut în Mon. Of. Nr. 110 din 13 Mai 1942.

— În Mon. Of. Nr. 89/1942 a apărut decizia cu noile prețuri maxime ale lemnului de cherestea.

— Decizia privind noile garanții cari trebuiesc depuse pentru regenerarea pădurilor a apărut în Mon. Of. 84/942.

— În Mon. Of. 110/942 a apărut un tablou de noi terenuri degradate constituite în perimetre de ameliorare, în jud. Putna, care însu-mează 832,49 ha

— Prin Decizia Ministerială Nr. 7353 din 16 Mai 1942 a fost numit Inspectori de Vânătoare Regional, onorific, D-1 Ing. Gh. Pavalache, Directorul Regionalei Silvice Craiova, pentru Oltenia.

— Prin Decizia Ministerială No 6802/1942, D-1 ing. subinsp. silvic Eugen Zehan, a fost numit inspector de vânătoare al județului Târnava Mare, iar D-1 ing. șubinsp. silvic Vasile Spiridon în aceeaș calitate la județul Tecuci.

— Prin decizia ministerială de la Jr. Nr. 2618, publicată în Monitorul Oficial Nr. 79 din 2 Aprilie 1942, s'a acordat un ultim termen de 30 zile, dela data susmenționată, arendașilor cari au obținut aprobări principale pentru arendarea dreptului de vânătoare al terenurilor și fondurilor de pescuit în apele de munte.

După expirarea acestui termen, se vor anula aprobările date și se va proceda la rearendarea terenurilor și fondurilor respective.

— S'a hotărît să nu se mai elibereze autorizații pentru împușcarea caprelor negre decât vânătorilor, proprietari sau arendași de terenuri de vânătoare, care sunt înscrși ca membrii în Federația protectorilor din România. (Mon. Of. 112/942).

— Prin Decizia Ministerială No. 5712/942 s'a hotărît prelungirea valabilității permiselor de Vânătoare și Pescuit în Apele de Munte pe anul 1941/942, până la 15 Iunie 1942

— Valabilitatea permiselor de vânătoare și acelor de pescuit în apele de munte a fost prelungită până la 15 Iunie a. c. (Mon. Of. 108/942).

— In Mon. Of. Nr. 105 din 7 Mai 1942 a apărut „Legea Nr. 360 pentru modificarea unor dispozițiuni din legea Nr. 677 din 1941 asupra portului și vânzării armelor“.

— In Mon. Of. 103 din 10 Mai a. c. s'a publicat tabloul inspectorilor județeni de vânătoare.

— Prin Deciziunea Ministerială Nr. 7354 din 16 Mai 1942, s'a revenit asupra Deciziunilor de numire a tuturor Inspectorilor de pescuit în Apele de Munte județeni, onorifici, atribuțiunile acestora trecând asupra Inspectorilor de vânătoare județeni respectivi.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 7355 din 16 Mai 1942, s'a revenit asupra Deciziunilor de numire a tuturor:

a) Inspectorilor de Vânătoare și Pescuit în Apele de Munte, onorifici, din Administrația Centrală.

b) Subinspectorilor de Vânătoare și Pescuit în Apele de Munte, onorifici, din Administrația Centrală și județeni.

c) Paznicilor publici de vânătoare și Pescuit în Apele de Munte, onorifici, din Administrația Centrală și județeni.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 7352 din 16 Mai 1942 s'a majorat la lei 2.000, premiul instituit pentru uciderea fiecărui lup.

Condițiunile acordării acestui premiu sunt prevăzute în Regulamentul publicat în Monitorul Oficial Nr. 53/939.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 7356 din 16 Mai 1942, s'au majorat premiile instituite pentru descoperirea (denunțarea) cazurilor de vânătoare ilegală, după cum urmează:

1. Premiu de 15.000 (cincisprezece mii) pentru fiecare caz de vânătoare ilegală a Cerbului (mascul și femelă).

2. Premiu de 10.000 (zece mii) pentru fiecare caz de vânătoare ilegală a Caprei negre (mascul și femelă).

3. Premiu de 4.000 (patru mii) pentru fiecare caz de vânătoare ilegală a dropiei (mascul și femelă).

4. Premiu de 4.000 (patru mii) pentru fiecare caz de pescuit ilegal a loștriței.

Cel în drept a solicita aceste premii, sunt datori a înainta Judecătoria respective actele originale încheiate, urmând ca Direcțiunei Economiei Vânatului să înainteze trei exemplare copii certificate de judecătorie, în cari va menționa și sub ce număr s'au depus.

→ D-l D. S. Drămbă ing. consilvie dela I. C. E. F. se pune în retragere din oficiu pe ziua de 1 Sept. 1942 spre a-și aranja drepturile la pensie. (Mon. Of. 120/942).

DECRET - LEGE

DECRET-LEGE

privitor la deschiderea unui credit extraordinar special în sumă de lei 17.000.000 pe seama Ministerului Agriculturii și Domeniilor

Art. 1. — Se deschide un credit extraordinar special în sumă de lei 17.000.000 pe seama Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pentru regenerarea pădurilor exploatate și neregenerate, inclusiv restanțele de aceeași natură.

Art. 2. — Acest credit va fi acoperit din sumele realizate din confiscarea garanțiilor depuse de exploatarea de păduri, conform art. 9 din Codul silvic.

Art. 3. — Angajarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor din acest credit se va face numai în limita sumelor efectiv încasate.

Dat în București la 19 Mai 1942.

Nr. 1.523.

* * *

Raportul d-lui ministru al finanțelor către d-l Maresal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Maresal,

La art. 3 din Codul silvic se prevede că fiecare proprietar de pădure sau exploatarea, înainte de a i se da autorizația de exploatare, este obligat să depună o sumă care variază între 500—12.500 lei de hectar, care servește drept garanție, cu obligația de împădurire după ce s'a terminat exploatarea.

În cazul când proprietarul sau exploatarea nu-si îndeplinește această obligație, Direcția silvică sau Direcțiunea pădurilor particulare, urmează să folosească garanția depusă de acesta pentru efectuarea împăduririlor. Dacă din garanție mai rămâne vreun disponibil, acesta va fi restituit proprietarului sau exploatarea.

Pentru contabilizarea plăților ce se vor face din garanțiile confiscate dela proprietarii de păduri pentru împăduriri, este necesar să se deschidă pe seama Ministerului Agriculturii și Domeniilor un credit extraordinar special în sumă de lei 17.000.000. Creditul urmează a fi acoperit din sumele confiscate, conform art. 9 din Codul silvic.

În conformitate cu dispozițiunile decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940, avem onoarea a înainta

pentru aprobarea și semnătura Domniei Voastre alăturatului proiect de decret-lege.

Primiți, vă rugăm, Domnule Mareșal, asigurarea noastră consideratăni.

Nr. 58.053.

1942. Mai 12.

DECRET-LEGE

pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor

Art. 1. — Sunt socotite ca insecte vătămătoare pentru păduri și pășuni împădurite toate acele insecte care se vor declara ca atare prin deciziunile Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Art. 2. — Proprietarul de pădure, exploataTORUL sau în lipsă prepușii acestora, sunt obligați ca în termen de trei zile dela data ivirii insectei declarată vătămătoare să anunte primăria comunei respective, iar notarul comunei este obligat să anunte despre aceasta — în termen de 2 zile — Serviciul silvic județean respectiv.

Art. 3. — Organele silvice ale Statului sunt obligate, pe baza înștiințarilor primite în virtutea art. 2, sau din oficiu, să verifice apariția insectei declarată vătămătoare, încheind un proces-verbal, prin care se va constata ivirea insectei și se va delimita zona contaminată. Pe baza acestei constatări Ministerul Agriculturii și Domeniilor este în drept a lua măsurile de combatere, comunicându-le proprietarilor pădurilor și autorităților polițienești, comunale și județene, prin ordonanțe date în acest scop.

Art. 4. — Prin ordonanțele date, conform art. 3, Ministerul Agriculturii și Domeniilor poate:

a) Să facă obligatorie aplicarea măsurilor de combatere a insectelor, stabilind regiunea unde să se aplice;

b) Să hotărască condițiunile și mijloacele pentru aplicarea măsurilor de combatere, între care și prestarea muncii obștești.

Art. 5. — Proprietarul, exploataTORUL pădurilor sau în lipsă prepușii acestora, sunt obligați să se conformeze măsurilor prescrise prin ordonanțele Ministerului Agriculturii și Domeniilor, dela art. 3.

Pentru pădurile Statului și acele administrate de Stat sau cu serviciul propriu: obligația cade în sarcina personalului silvic dela acele instituțiuni.

Art. 6. — Lucrările de combaterea insectelor se vor executa de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, utilizând pe lângă mijloacele de mai sus și fondul prevăzut la art. 11.

Art. 7. — Județele, comunele, precum și toate autoritățile publice sunt obligate să contribuie la combatere cu fonduri, materiale și prestarea mâinei de lucru, potrivit normelor ce se vor da de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin ordonanțele sale.

În baza ordonanțelor dela art. 3 prefectii, la cererea organelor silvice locale, vor da la rândul lor ordonanțe pentru prestarea muncii în natură din partea populațiunii respective. Ei pot stabili și suma echivalentă prestației, pentru cei care n'ar voi să presteze lucrul în natură.

Pentru aceste sume vor fi debitați la fisc prin serviciul silvic dela județ, în contul fondului dela art. 11.

Art. 8. — Proprietarul pădurilor, exploatatorul sau în lipsă prepușii acestora, care nu se vor conforma dispozițiilor art. 2 din decretul-lege de față se pedepsesc cu amendă de 100 lei la hectar de pădure, raportată la suprafața de pădure contaminată de insecte, iar dacă nu se vor conforma măsurilor prescrise prin ordonanțele Ministerului Agriculturii și Domeniilor se pedepsesc cu amendă de 500 lei de hectar de pădure contaminată de insecte.

În caz de recidivă prin neconformare la măsurile prescrise în ordonanțe amenda se va îndoi.

Se înțelege prin recidivă repetarea neexecutării măsurilor prescrise în ordonanță, dela darea în debit a amenzii aplicate prin procesul-verbal de constatare, dresat anterior.

Art. 9. — Autoritățile polițienești, comunale și județene, sunt obligate să dea organelor silvice ale Statului tot concursul pentru ca acestea să poată duce la îndeplinire măsurile prescrise de minister.

Art. 10. — Constatarea infracțiunilor la prezenta lege se va face prin proces-verbal dresat de către organele silvice ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

În concluziunile procesului-verbal, care vor fi semnate de șeful Serviciului silvic respectiv, se va indica și amenda. Procesul-verbal de constatare va fi trimis de șeful Serviciului silvic județean respectiv, în cel mult trei zile libere, percepției respective.

Organele fiscale sunt obligate a urmări și a încasa amenzile potrivit codului de procedură fiscală și a le vărsa la fondul creat prin art. 11.

Procesele-verbale de constatarea infracțiunilor sunt executorii și fac dovada până la înscrierea în fals.

Apelul contra proceselor-verbale de contravenție se va introduce la judecătoria domiciliului contravenienților în termen de 10 zile libere dela comunicare.

Contra cărții de judecată se va putea face recurs la tribunalul domiciliului contravenientului în termen de 30 zile dela comunicare.

Ele nu suspendă executarea. Eventuala achitare sau reducere de pedeapsă se operează cu ordin de restituire.

Art. 11. — Pentru efectuarea lucrărilor de combaterea insectelor, precum și pentru experiențele și cercetările referitoare la insectele vătămătoare pădurilor, Direcția silvică din Ministerul Agriculturii și Domeniilor va dispune de fondul de combaterea insectelor, ce se constituie prin prezenta lege, format din următoarele venituri:

a) Amenzile provenite din contravențiile prevăzute de prezenta lege;

b) Cota de 0,5% din venitul brut, provenit din vânzarea produselor pădurilor Statului, posesoriatelor și obștilor de moșneni.

Valoarea materialelor vândute, din care se compune venitul brut, este valoarea lemnului la tulpină;

c) Cota de 0,5% din venitul brut al pădurilor aparținând celorlalte instituții publice și al celor particulare constatat de organele fiscalității cu ocazia impunerii la impozitul agricol;

d) Subvenții înscrise în bugetul Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Veniturile prevăzute de alin. a, b, c și d se vor vărsa la Casa de Depuneri și se vor administra de Ministerul Agriculturii și Domeniilor ca fond cu afecțiune specială, urmând să se prevadă articol în buget, atât la venituri, cât și la cheltuieli.

Dat în București la 21 Aprilie 1942.

Nr. 1.174.

Reportul d-lui ministru al Agriculturii și domeniilor către d-l Maresal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Maresal,

Pădurile suferă adesea de insecte care după specii și stadiul lor de dezvoltare, atacă rădăcinile, tulpinile, scoarța, lemnul și aparatul foliar al arborilor la diferite etăți, având ca urmări diminuarea creșterilor, slăbirea vitalității sau chiar uscarea lor, după gradul de intensitate a atacurilor.

Atacurile de insecte devin adevărate calamități atunci când nu s'au putut efectua la timp lucrările de igienă a pădurilor, sau când insectele având o hrană prea abundentă s'a înlesnit marea lor dezvoltare.

O atare calamitate, datorită insectelor din genul *Bostrichus*, s'a ivit în pădurile de molid în anii 1916/1919, când a fost nevoie de a se veni cu decretul-lege Nr. 1.404 din 1920, publicat în Monitorul Oficial Nr. 259 din 1920, pentru combaterea acestor insecte.

Dela acea dată s'au luat o serie de măsuri, (Regulamentul serviciului silvic exterior 1920, Instrucțiunile de combaterea insectelor 1932 și cele pentru combaterea insectei *Lymantria dispar* 1940.), în vederea stăvilirii și combaterii unora din insectele forestiere, fără ca până în prezent să se fi legiferat și completat toate dispozițiilor privitoare la combaterea atacurilor insectelor vătămătoare pădurilor.

În vederea prevenirii calamităților provocate de aceste insecte și a combaterii lor, s'a întocmit alăturatul proiect de decret-lege, în care s'a precizat măsurile ce urmează a se lua la necesitate pentru constatarea, determinarea și combaterea atacurilor tuturor insectelor de păduri, prevăzându-se și mijloacele necesare executării lucrărilor de combaterea acestor atacuri.

Pentru procurarea și asigurarea mijloacelor bănești necesare combaterii, s'a prevăzut constituirea unui fond special, format și din contribuția proprietarilor de păduri, ce se va percepe cu ocazia exploatării pădurilor, astfel ca să nu constituie o sarcină, ce n'ar putea fi suportată de proprietarii respectivi.

În baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie 1940 și 3.072 din 7 Septemvrie 1940, cu onoare vă depunem alăturatul proiect de decret-lege, pentru „combaterea insectelor vătămătoare pădurilor“, spre aprobare și semnarea lui de către D.-Voastră.

Nr. 12 108.

1942. Aprilie 18.

P U B L I C A Ț I I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificată de la codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Strâmba, județul Vlașca, proprietatea D. Poulopol, în suprafață de 124 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Coșereni, județul Ialomița, proprietatea Margareta Bălăcescu, în suprafață de 92 ha. 200 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 5 și 3 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lacul Domnesc, județul Botoșani, proprietatea Ioana Melik, în suprafață de 11 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 3 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 11 Martie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 7072/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Rariștea, județul Târnava Mică, proprietatea Asociației Bunii Gospodari din comuna Soroștin, în suprafață de 221 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 15 ani.

Data astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pandă*.
No. 8868/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Cetățuia Seria III-a din Ocolul Silvic Scorțeni județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 729 ha, 400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1948.

b) Tratamentul pădurilor Boul-Roșu și Soveja, județul Tecuci, proprietatea Statului formând Seria II-a din Ocolul Silvic Furceni, în suprafață de 496 ha, 200 mp. Regim și tratament conversiune la codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Giurgeni, județul Roman, proprietatea Statului dată în folosința Mănăstirii Giurgeni, în suprafață de 50 ha. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Catargea, jud. Constanța, proprietatea Statului formând Seria X-a din ocolul silvic Cerna-Vodă, în suprafață de 506 ha 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 8869/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cănești, județul Iași, proprietatea Garabet Manea, în suprafață de 132 ha, 896 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 15 ani. la finele revoluției.

Dată astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 8870/942.

a) Amenajamentul pădurei Cegani Partani lot. II. județul Iași-omița, proprietatea Cristea Ionescu, în suprafață de 730 ha, 5000 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 8871/942.

a) Amenajamentul pădurii Susag, județul Bihor, proprietatea Comunei Susag, în suprafață de 289 ha, 3500 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 95 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 26 Martie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 8872/942.

a) Amenajamentul pădurii Bucenți, județul Storojineț, proprietatea Tatiana Scherer Volcinski ș. a., în suprafață de 826 ha, 4500 mp. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gurbănești, județul Iifov, proprietatea Asezămintelor Brâncovenesti, în suprafață de 356 ha, 8000 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani și o serie de refacere cu revoluția tranzitorie 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Țigăneasca și plantația Florești, județul Prahova, proprietatea Alice Sturza în suprafață de 267 ha, 5300 mp.

Regim și tratament crâng cu rezerve. **Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.**

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Părăul Frasinului, județul Vaslui, proprietatea Elena și Maria P. Costea, în suprafață de 17 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. **Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.**

Data astăzi 20 Aprilie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 10787/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Ciudeu, județul Storojineț, proprietatea Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 3535 ha. 7500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. **Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.**

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Revna, județul Cernăuți, proprietatea Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 2904 ha. 9200 mp. tratată în două serii de codru cu tăieri progresive. **Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.**

Data astăzi 20 Aprilie 1942 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 10788/942.

a) Amenajamentul pădurii Dumesti, județul Vaslui, proprietatea Epitropiei Sf. Spiridon din Iași, în suprafață de 2491 ha. 9336 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. **Revoluția 26 ani. Revizuirea după 12 ani.**

b) Amenajamentul pădurii Mihăleni, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Urbarial Mihăleni, în suprafață de 659 ha. 9100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. **Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.**

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Suplacul de Tinca, județul Bihor, proprietatea Comunei Suplacul de Tinca, în suprafață de 267 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng compus. **Revoluția 40 ani pentru crâng și 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.**

d) Amenajamentul pădurii Groapa Păstorilor ș. a., județul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Tăuni, în suprafață de 155 ha. 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.**

e) Amenajamentul pădurii Zăvoaia lui Bossi, județul Olt, proprietatea Așezămintelor Brâncovenesti, în suprafață de 116 ha. 4800 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.**

f) Amenajamentul pădurii Surlari, județul Ilfov, proprietatea Mănăstirii Căldărușani, în suprafață de 107 ha. 4900 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.**

Data astăzi 20 Aprilie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 10789/942.

a) Amenajamentul pădurii Gruet, județul Bihor, proprietatea Comunei Rogoz de Belu, în suprafață de 179 ha. 8900 mp. Regim și tratament crâng compus. **Revoluția 30 ani, pentru crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.**

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Moșul Păduresc Popa Nicolae, județul Gorj, proprietatea Ion I. Pădure ș. a., în suprafață de

27 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani.** Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei **Moșu Mazilesc Cornesc**, județul Gorj, proprietatea D-tru M. Lăudat ș. a., în suprafață de 24 ha. 1900 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani.** Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurei **Zăvoiu Vișoara**, județul Olt, proprietatea **Lucia Băicoianu**, în suprafață de 62 ha. 6700 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 5 ani.** Revizuirea după 5 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Maria și Heiuș**, județul **Târnava Mică**, proprietatea **Ciontea Irma**, în suprafață de 11 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. **Revoluția 20 ani.** Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Aprilie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.

No. 10790/942.

a) Amenajamentul pădurei **Zăvoiu Jugani**, județul Roman, proprietatea **Wilhelm de Wied și Maria Eleonora de Schönberg-Baldenburg**, în suprafață de 46 ha. 4700 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 10 și 3 ani. **Revizuirea după 10 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **La Fânețe Gezuina**, județul Alba, proprietatea **Iosefina Zichy**, în suprafață de 28 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 15 ani.** Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurei **Pietriș**, județul Turda, proprietatea **Bisericei Reformate din Stejeriș**, în suprafață de 23 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. **Revoluția 30 ani.** Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei **Mohana-Vârful Așcuțit**, județul Brașov, proprietatea **Maria Puian**, în suprafață de 19 ha. 526 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 30 ani.** Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Lipăneasca**, județul Buzău, proprietatea **A și I. Marinescu**, în suprafață de 13 ha. 7416 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 15 ani.** Revizuirea după 15 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei **Jupânești**, județul Gorj, proprietatea **Florica Gh. Ionescu**, în suprafață de 17 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani.** Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii **Jupânești**, județul Gorj, proprietatea **Aurelia I. Dumitrescu**, în suprafață de 17 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani.** Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei **Jupânești**, județul Gorj, proprietatea **Nicolita Cărlăonț**, în suprafață de 17 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani.** Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 13629/942.

a) Amenajamentul pădurei **Paraschiva**, județul Ilfov, proprietatea fostului **Rege Carol II-lea**, în suprafață de 255 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 10 ani.** Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Maia**, județul **Ilfov**, proprietatea Institutului de fete **Barbu Catargiu** din Comuna **Maia**, în suprafață de **258 ha. 7300 mp.** tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 10 ani și una serie de protecție cu exploatarea în crâng și revoluția de 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei **Lipoveanca**, județul **Vlașca**, proprietatea **Băncii Urbane din București**, în suprafață de 80 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Leșe**, județul **Argeș**, proprietatea **Constanța R. Simian**, în suprafață de 30 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici*.
No. 13026/942.

a) Amenajamentul pădurii **Vadul Veja**, județul **Roman**, proprietatea **Vasile N. Maftel ș. a.**, în suprafață de 808 ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Livezi și Preajba**, județul **Dolj**, proprietatea **Al. Vișoareanu**, în suprafață de 47 ha. 1100 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 10 și 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici*.
No. 13027/942.

a) Amenajamentul pădurei **Berzasca**, județul **Caras**, proprietatea **Statului**, în suprafață de 22764 ha. 2100 mp. tratată în două serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 120 și 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor **Lighed-Giroc ș. a.**, județul **Timiș-Torontal**, proprietatea **Statului**, în suprafață de 4371 ha. 2600 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 100 ani și una serie de agrement. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Lespezi**, județul **Tecuci**, proprietatea **Statului**, formând **Seria I** din **Ocolul silvic Furceni**, în suprafață de 541 ha. 7200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici*.
No. 13030/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din **Ocolul silvic Seletin**, județul **Rădăuți**, proprietatea **Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina**, în suprafață de 14094 ha. 8000 mp. tratate în 2 serii de codru cu tăeri rase, cu tendința de trecere la tăeri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **La Mestecani**, județul **Târnava Mare**, proprietatea **Statului**, dată în folosința **Bisericei ortodoxe române din Mesendorf**, în suprafață de 23 ha. 200 mp. Regim și tratament crâng uu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 8 Mai 1942, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
No. 13031/942.

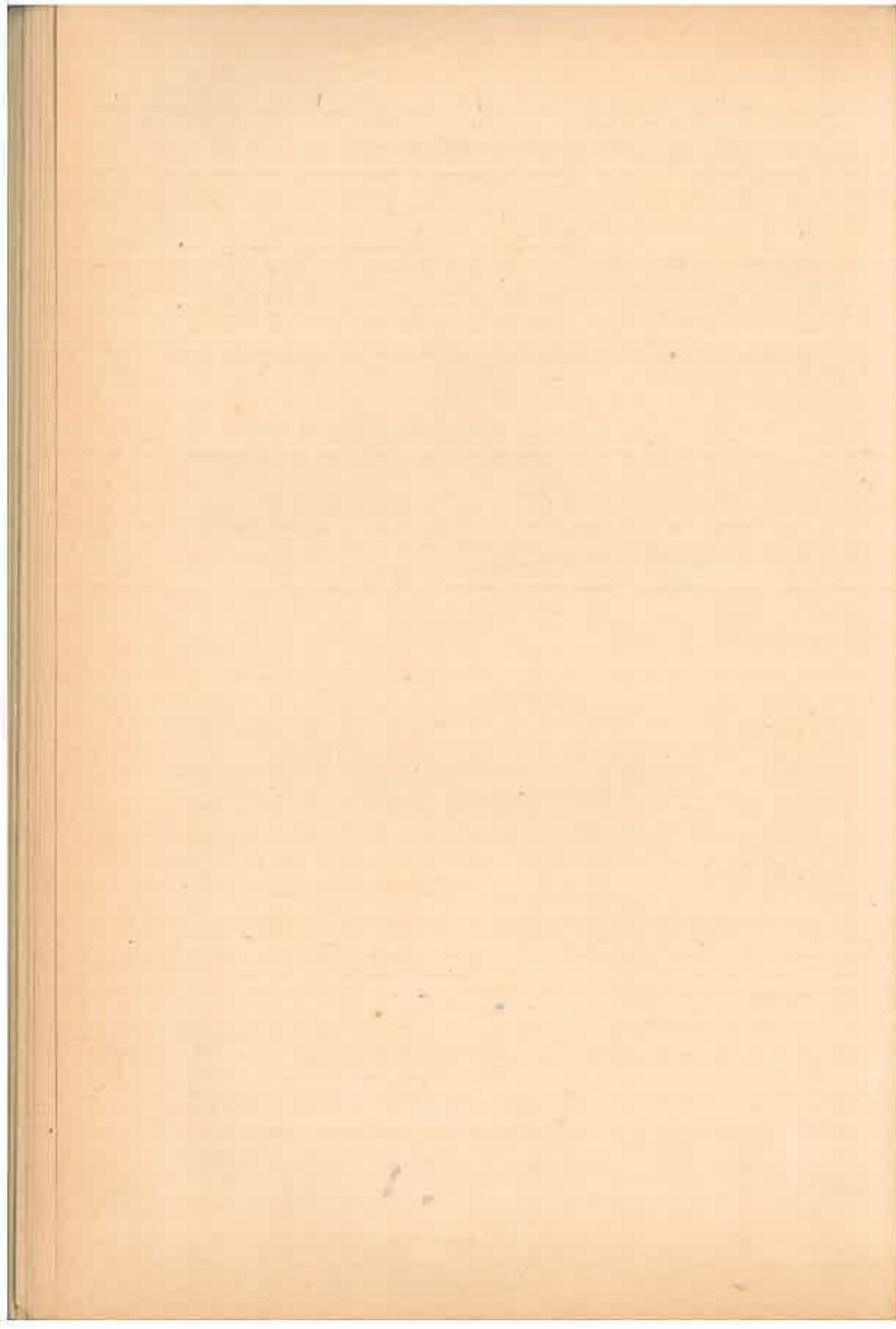
Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Ar. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

Comitetul de redacție :

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Stinghe N. V.
Nedelcovici Anastase

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : C. Emanoil

Secretari : { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII :

Butoi Alex.

Chiriță C.

Comșa Aurel

Demetrescu Ilie

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Heroiu Tr.

Popescu D. I.

Lazăr H.

Manoilescu Mircea

Minescu G.

Năstăsescu G.

Rodoteatu St.

Sabău V.

Sburlan A. D.

Suhățeanu Mih.

Zeicu Ion

Cenzori : N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți : St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ „ conductori și brigadierii	100 „
Numărul	40 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:
D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:
Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN
INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE
UN VOLUM DE 301 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

R E V I S T A P Ă D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54, Nr. 7—8

IULIE—AUGUST 1942

S U M A R U L :

Studii:

Eugen Vintilă: Cercetări cu privire la însușirile tehnologice ale lemnului de anin negru — — — — — 273

Comentarii — Insemnări:

M. Petcuț și P. Cretzoiu: A treia contribuție la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații sudici — — — — — 288

I. Stănei: Greutăți întâmpinate în rezolvarea problemelor tehnicii forestiere — — — — — 298

C. C. Georgescu și I. Morariu: Un interesant stejar de cultură — — — — — 300

At. Haralamb: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte — — — — — 304

Vânătoare — Pescuit:

Otto Witting: Proprietarul solului și vânătorul — — — — — 306

Cronica internă (pag. 312); *Cronica externă* (pag. 318); *Cronica cinegetică* (pag. 321);
Revista revistelor (pag. 329); *Informații* (pag. 339); *Societatea „Progresul Silvic”*
(pag. 344); *Necrolog* (pag. 346).

SOMMAIRE:

Études:

Rechercher sur les qualités technologiques du bois d'aune noir — Eugen Vintilă

Commentaires:

Troisième contribution à la connaissance de la flore des forêts situées entre le Danube et la chaîne des Carpathes méridionales — — — — M. Petcuț et P. Cretzoiu

Difficultés rencontrées à l'application des problèmes de technique forestière — — I. Stănei

Un intéressant chêne de culture — — — — C. C. Georgescu et I. Morariu

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne — At. Haralamb

Chasse et Pisciculture:

Le propriétaire du sol et le chasseur — — Otto Witting

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic”.

INHALT:

Abhandlungen:

Untersuchungen über die technologischen eigenschaften von schwarzerlenholz — Eugen Vintilă

Mitteilungen:

Dritter Beitrag zur Kenntnis der Waldflora zwischen den Südkarpathen und der Donau — — — M. Petcuț und P. Cretzoiu

Auftauchende Schwierigkeiten anlässlich der Lösung der technischen Fragen in der Forstwirtschaft — I. Stănei

Die Besonderheiten einer Eichenrasse für den Waldbau — — C. C. Georgescu und I. Morariu

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen — — At. Haralamb

Jagd und Fischerei:

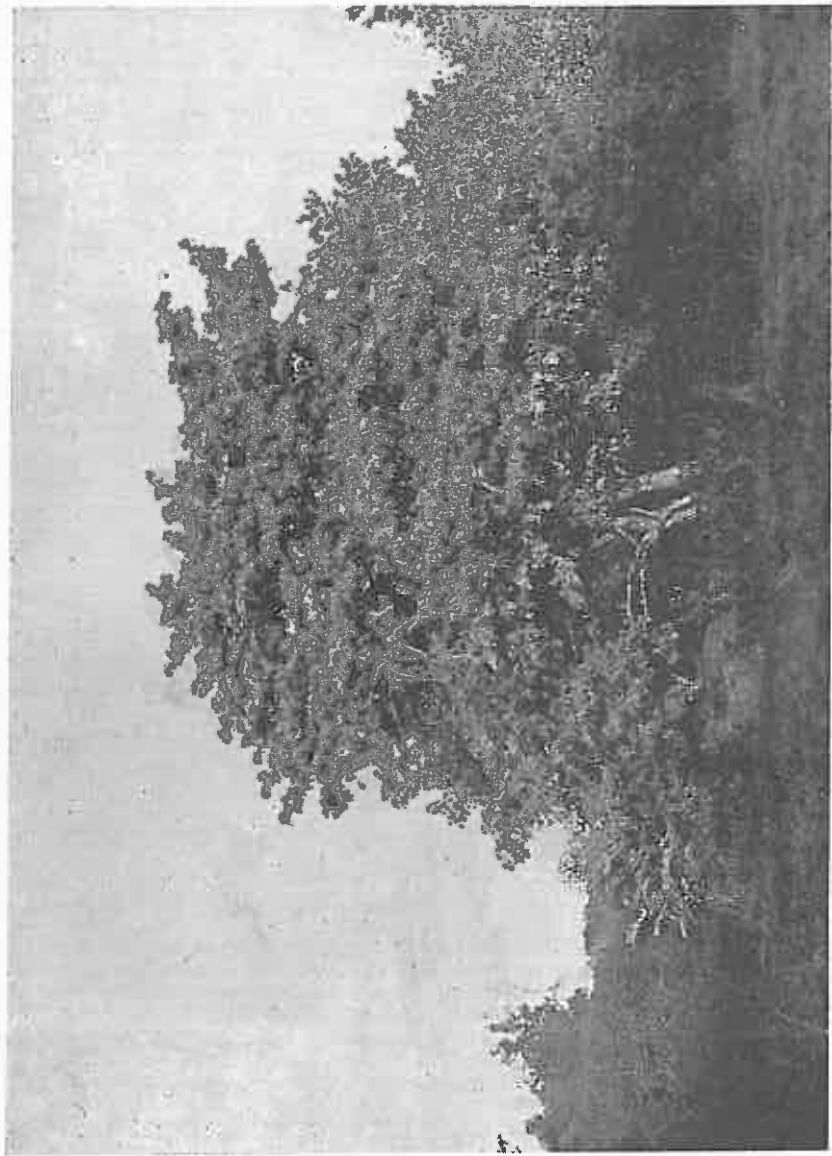
Der Waldbesitzer und der Jagdpächter — Otto Witting

Chronik, Bücherschau, Zeitschriften-schau, Nachrichten, Nachruf.

Clîșeu S. Pașcovișchi.
Robinia pseudoacacia L. var. *unifoliola* Talou în Parcul dendrologic
de la Bazoș (Jud. Timiș).
Robinia pseudoacacia L. var. *unifoliola* Talou dans le parc dendrologique
de Bazoș (dép. Timiș).

Cliseu S. Pascovschi.
Robinia pseudoacacia L. var. *Tortuosa* in parcul dendrologic de la Bazoș (Jud. Timiș).
Robinia pseudoacacia L. var. *Tortuosa* dans le parc dendrologique de Bazoș (départ. Timiș).

S T U D I I

CERCETĂRI CU PRIVIRE LA INSUȘIRILE TECHNOLOGICE ALE LEMNULUI DE ANIN NEGRU

de Ing. Dr. EUGEN VINTILĂ

Lemnul de anin constituind pentru industria de azi, prin multiplele lui întrebuințări, un material foarte valoros, se impune a fi cunoscut în ceiașce privește însușirile lui tehnologice, în mod cât se poate mai precis. Cercetările de față au avut menirea a stabili un început în acest domeniu, lemnul de anin nefind încă cercetat la noi.

Rezultatele cuprind date asupra procentului de coaje, a mărimii inelului anual, a densității, contragerii și rezistenței la compresiune paralel cu fibrele.

Ele sunt comparate cu valorile date de literatura de specialitate pentru aninul din Bavaria (Raunecker, 1939).

I. CONSIDERAȚIUNI GENERALE.

1. Importanța economică a lemnului de anin.

Multă vreme în economia noastră silvică, unele specii ca aninul, mesteacănul, teiul ș. a. erau considerate „buruieni“ ale pădurii. Lemnul acestor specii nu era folosit decât la prelucrări rudimentare, puțin valoroase. Cu timpul însă, pe măsura dezvoltării industriei furnirelor și placajelor, lemnul acestor specii a trecut pe primul plan, alături de celelalte specii valoroase, recunoscute ca atare. Mai mult încă, importanța lor a fost în mod excepțional mărită prin faptul că acestea au găsit întrebuințare în construcțiile aeronautice, astăzi pe primul plan al preocupărilor.

Lemnul de anin, datorită însușirilor lui va rămâne, credem, și mai departe, în special ca placaje, în multe din întrebuințările lui de azi.

Structura, culoarea și însușirile lui, fac să se asemene cu lemnul de Okumé (Gabun).

Ca lemn masiv el a fost folosit în Germania în timpul războiului 1914—1918 la fabricarea creioanelor în locul lemnului de *Juniperus virginiana* și *Libocedrus deccurens*.

Își găsește și astăzi întrebuințare ca lemn masiv, pentru confecționarea de modele de turnătorie, mosorele, canele de butoaie, jucării și ca lemn de sculptură. Datorită trăinicieii lui mari sub apă, este folosit ca fascine și pari în construcțiile din apă. În mediul rural își găsește încă numeroase întrebuințări.

Fig. 1. — Rondela III — Diametrul 37,0 cm. Inele anuale 64

Cea mai bună valorificare a lui rămâne însă sub formă de furnire și placaje. Această prelucrare a ajuns astăzi la un stadiu foarte înaintat. Datorită mașinilor de derulat pe deoparte, care pot debita foi de numai câteva zecimi de milimetru grosime și datorită cleiurilor speciale, se realizează astăzi placaje numai de 1,0 mm grosime formate din 3 foi sau de 1,5 mm grosime, formate din 5 foi de furnir înleiate. Aceste placaje prin însușirile lor deosebite, constituiesc un foarte bun material de construcție pentru aviație.

Furnirul de anin găsește întrebuințare deasemenea și în mobila de artă, unde de multe ori înlocuiește mahanul.

2. Considerațiuni silvico-culturale.

Dintre speciile de anin, numai aninul negru (*Alnus glutinosa* Gärtn.), se bucură de mai multă importanță. Aninul alb (*Alnus incana* Wild) se găsește numai pe suprafețe reduse și are dimensiuni mici, iar însușirile lui sunt socotite inferioare lemnului de anin negru.

Aninul negru la noi, de altfel ca și în Germania, se găsea mai înainte în cantitate mult mai mare. În Germania multe stațiuni proprii aninului au fost transformate prin canalizare în terenuri de agricultură. Și la noi în țară se găsesc puține stațiuni proprii în care această specie să găsească condițiuni de creștere pe suprafețe mari. El caută terenuri umede, alcătuint arborete aproape curate dealungul apelor, în mijlocul altor arborete ca cele de stejar, fag, carpen. Caută terenuri cu apă în profunzime, nu însă stagnantă, care nu-i priește. Deasemenea nu-i priesc soluri acide, sau turbării, unde, dacă se întâlnește, este pipernicit [3].

El se înmulțește în special prin drajoni din rădăcină și prezintă o creștere rapidă. Longevitatea este în general scurtă, în comparație cu alte specii.

II. DESFĂȘURAREA CERCETĂRILOR

3. Materialul lemnos folosit.

Materialul lemnos a fost adus dela fosta fabrică „Placurn“ azi „Drajna“. Cele 5 runde din care s'au scos probele de lemn sunt capete de bușteni derulați în fabrică, proveniți din regiunea de coline a Jud. Muscel.

S'a ales un material cât mai variat ca grosimi și creșteri, cu și fără inimă colorată la mijloc, pentru a obține valori cât mai cuprinzătoare.

Scoaterea probelor pentru determinarea densității și conținerii lemnului s'a făcut, după cum se vede din fotografiile rundelelor, pe două direcții perpendiculare AB și CD, reprezentând diametrul cel mai mare și cel mai mic. Această alegere s'a făcut cu scopul de a avea probe cu inelele cele mai late și cele mai înguste.

Materialul a fost debitat în stare verde. În cele ce urmează se face descrierea mai amănunțită a materialului.

Rondela Nr. I, cuprinde 53 inele, având un diametru cu coaje de 35 cm. Nu prezintă deosebire de culoare între inimă și zona înconjurătoare, ca rondela Nr. II de exemplu.

RONDELA I
Diametrul 35,0 cm.
Inele anuale 53

RONDELA II
Diametrul 29,5 cm.
Inele anuale 31

RONDELA IV
Diametrul 40,0 cm.
Inele anuale 71

RONDELA V
Diametrul 29,0 cm.
Inele anuale 47

Fig. 2. — Aspectul inelelor anuale la rondelile de anin din care s'au scos probele.

Lățimea medie a inelului anual este de 3,1 mm. Coaja ocupă circa 10,6% din volumul întreg în stare verde.

Rondela Nr. II, având un diametru cu coaje de 29,5 cm, prezintă o inimă colorată mai închis, de formă neregulată asemănătoare formațiunii de duramen fals dela fag. Această

zonă se întinde pe circa 21 inele anuale, având un diametru de circa 16 cm. Numărul total al inelelor este de 51.

Volumul coajei este de 16,1% față de volumul întreg în stare verde. Lățimea medie a inelului este de 2,6 mm.

Rondela Nr. III, prezintă o creștere mai puțin excentrică ca primele două și nu are nici formațiunea mai închisă ca culoare la mijloc. Centrul, cu un diametru de circa 2 cm, prezintă un început de putrezire și este înconjurat de o zonă mai albicioasă.

Numărul inelelor anuale este de 64, prezentând o creștere anuală medie pe raza de 2,6 mm. Procentul coajei este de 15,6% față de volumul verde.

Rondela Nr. IV, prezintă o inimă colorată cu un diametru de 21 cm, având 28 inele anuale. Zona perfect sănătoasă din jurul acestei inimi are 43 inele, în total rondela are 71 inele anuale. Grosimea mijlocie a inelului anual este de 2,5 mm, iar procentul coajei de 12,5%.

Rondela Nr. V, are o formă ovală, cu diametru mijlociu cu coaje de 29 cm. Este uniform colorată pe toată suprafața, neavând la mijloc zona colorată mai închisă.

Creșterea medie anuală pe rază este de 2,7 mm. Numărul inelelor anuale de 47. Procentul coajei de 18,0% față de volumul verde.

Formația colorată ce se constată în general la mijlocul trunchiurilor de anin, nu este decât rezultatul unui început de descompunere, mai mult sau mai puțin avansată, datorită acțiunii unor ciuperci [4].

4. Considerațiuni cu privire la forma trunchiului.

Forma trunchiului prezintă o deosebită importanță pentru randamentul ce se obține la derulare: cu cât trunchiurile sunt mai drepte și mai apropiate de forma cilindrică, cu atât pierderile la derulare, adică până la obținerea unei foi întregi de furnir, sunt mai mici.

Dintre rondelele descrise mai înainte, cea mai apropiată de această formă și deci cu pierderile cele mai mici, este Nr. III, și din contra cu pierderile cele mai mari Nr. V (figa 3).

Excentricitatea nu joacă un rol atât de mare, atâta timp cât forma la exterior se menține apropiată de cea cilindrică, deoarece axul de derulare nu trebuie să coincidă cu axul arborelui.

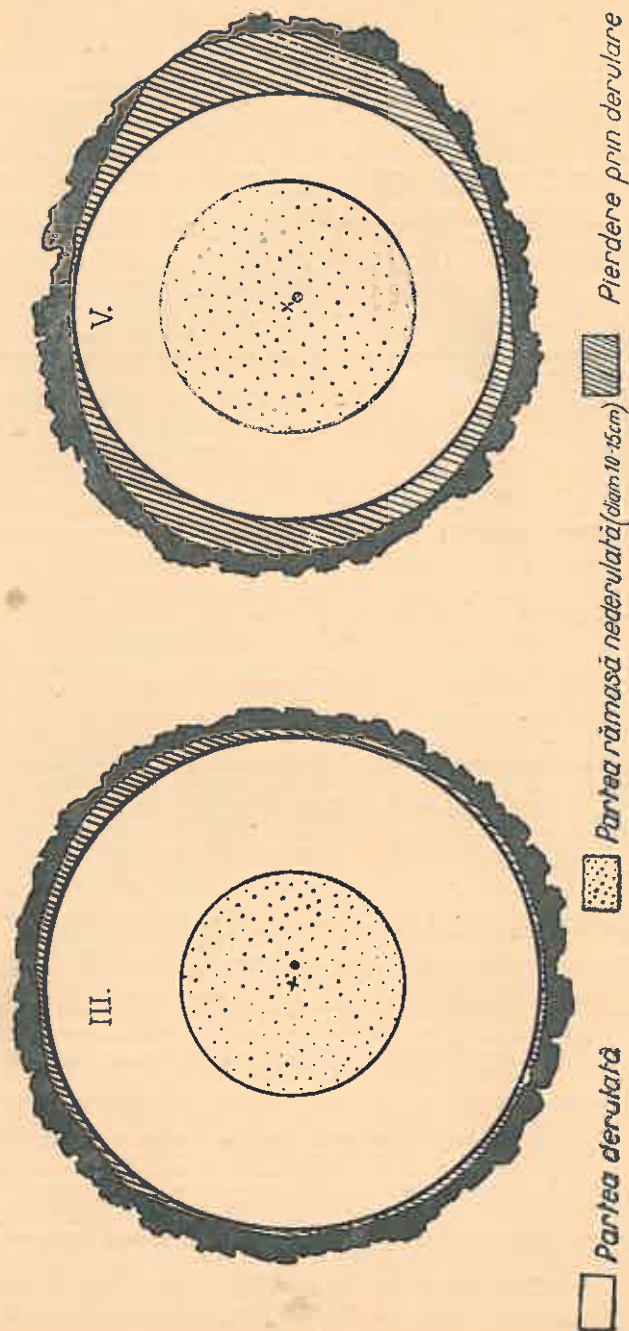

Fig. 3. -- Exemple de pierdere prin derulare la buștenii cu forme mai mult sau mai puțin cilindrice.

De asemenea este important ca descreșterea în diametru să se facă pe cât posibil lent, pentru ca pierderile să fie mici.

Partea colorată de la mijlocul arborelui, în general de calitate inferioară, cade în zona care nu se derulează atât timp cât este sub 10 sau 15 cm diametru. La rondelele excentrice, zona colorată este deplasată și ea, făcând ca la derulare să apară în formă de fășii mai mult sau mai puțin late în mijlocul unei foi de furnir, micșorându-i astfel valoarea.

5. Debitarea probelor și efectuarea măsurătorilor.

Așa cum se vede din fotografiile rondelilor (fig. 1 și 2), s'a trasat pe cele două direcții cu un șablon special, forma probelor de 2×2×3 cm cari au fost apoi scoase prin debitarea materialului.

Lemnul fiind în stare verde, rondelele ca și probele scoase, au fost păstrate până la efectuarea măsurătorilor, în vase perfect închise și într'un mediu saturat, spre a se împiedica uscarea sau crăparea.

Probele au fost măsurate în stare verde pe cele trei direcțiuni anatomice (tangențial, radial și longitudinal) și uscate apoi în etuve electrice la 105° C., până ce greutatea lor a rămas constantă. Au fost măsurate din nou, determinându-se contragerea totală tangențială (α_t), radială (α_r), longitudinală (α_l) și volumetrică (α_v), aceasta din urmă cu ajutorul formulei ¹⁾:

$$\alpha_v = \alpha_t + \alpha_r + \alpha_l - \frac{\alpha_r \cdot \alpha_t}{100}$$

Contragerea este exprimată în procente în raport cu dimensiunile în stare verde.

Cunoscând deasemenea greutatea probelor după uscarea lor completă la 105° C., precum și dimensiunile în stare verde, s'a determinat valoarea R, care reprezintă densitatea raportată la dimensiunile lemnului în stare verde.

---

1) Formula exactă este: $\alpha_v = \alpha_t + \alpha_r + \alpha_l - \frac{\alpha_r \alpha_t}{100} - \frac{\alpha_t \alpha_l}{100} - \frac{\alpha_r \alpha_l}{100} + \frac{\alpha_t \alpha_r \alpha_l}{100 \times 100}$

Deoarece α_l are valoarea foarte mică, ultimii trei termeni pot fi neglijați.

$$R = \frac{\text{Greutatea lemnului la } 0\% \text{ umiditate}}{\text{Volumul lemnului verde}} \quad [\text{g/cm}^3]$$

Această valoare R , are o deosebită importanță practică, ea exprimând în fond cantitatea de materie lemnoasă (fără apă) conținută într'un cm^3 de lemn verde.

Cu ajutorul formulei $r_0 = \frac{R}{100 - \alpha} \cdot 100$ s'a calculat valoarea densității lemnului r_0 , în raport cu dimensiunile lemnului absolut uscat (umiditatea lemnului = 0%). Ambele valori R și r_0 , sunt folosite spre a caracteriza lemnul din punct de vedere al densității.

Probele de $2 \times 2 \times 3$ cm au servit și la determinarea rezistenței la compresiune paralelă cu fibrele, care s'au făcut la umiditatea de $8-9\%$, după care s'a aplicat corecțiunea pentru umiditatea de 12% .

III. REZULTATUL CERCETĂRILOR.

6. Procentul de coaje.

Calculul volumului lemnos al materialului fără coaje în cazul când cubajul se face pe arbori în picioare sau chiar doborâți dar necopiți, nu poate fi făcut fără cunoașterea cel puțin aproximativă a procentului de coaje.

Aceasta are o deosebită importanță la materialul lemnos, de mare valoare — cum este și cazul aninului folosit pentru derulare — și care în mod normal nici nu se descojește până în momentul prelucrării [2].

Procentul de coaje la toate speciile variază cu vârsta și cu înălțimea dela sol, fiind totdeauna mai mare în partea de jos a trunchiului și la vârste mai înaintate.

Cu materialul folosit în această cercetare nu s'a putut urmări o variație în acest sens. S'au putut scoate totuși câteva valori care să ne dea o indicațiune cel puțin aproximativă a procentului de coajă.

Acest procent s'a exprimat în raport cu volumul trunchiului verde cu coajă, el variind între $10,6\%$ și $18,0\%$.

Grosimea coajei în stare verde (inclusiv zona de liber), a fost de $1-3$ cm.

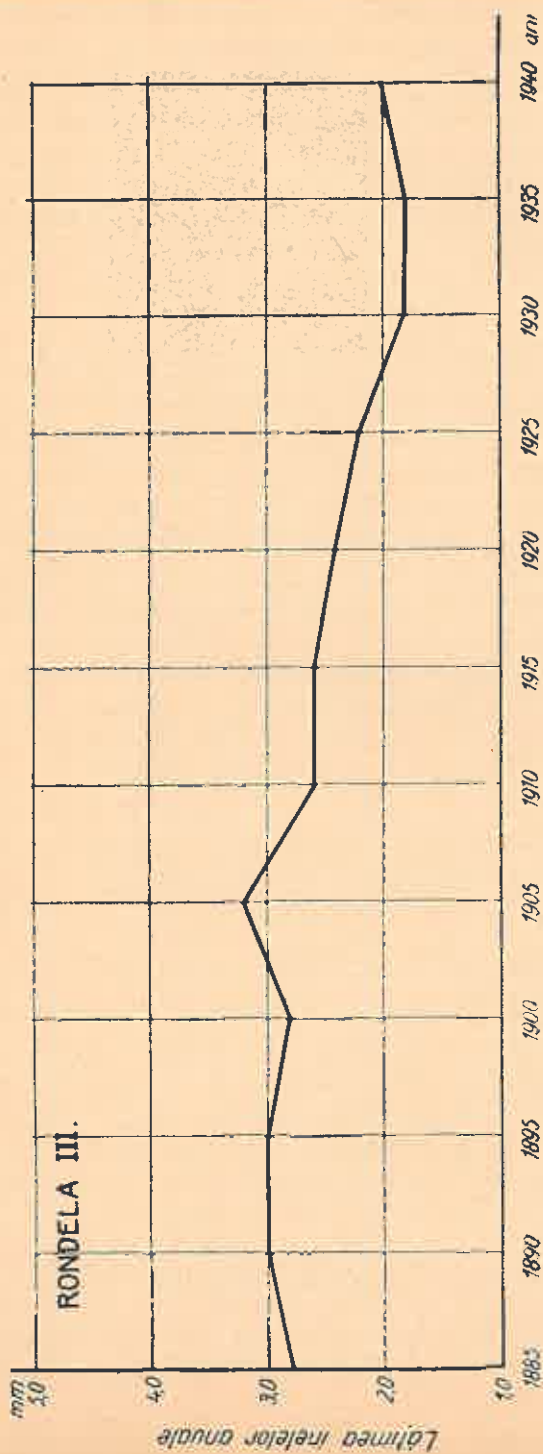

Fig. 4. — Variația periodică a lățimii inelelor anuale dela centru spre periferia rundelei.

Raunecker [4] a găsit la **aninii** din Germania, că grosimea coajei era cuprinsă între 0,6 și 2,2 cm, aceasta din urmă aproape de pământ. Volumul de coaje calculat de același cercetător, în raport însă cu volumul lemnului descojit, a variat între 8,9% și 14,0%.

Valorile găsite de noi sunt în general mai mari și aceasta întrucât în materialul folosit n'au intrat și porțiuni de arbori de dimensiuni prea mici unde coaja este mai subțire.

7. Lățimea inelului anual.

O indicațiune asupra însușirilor unui lemn, cu totul însă generală și aproximativă, ne-o poate da, la un examen cu ochiul liber, mersul inelelor anuale. Regularitatea acestor inele, indiferent de specie, este totdeauna în favoarea calității. Lățimea inelului poate fi avantajoasă din anumite puncte de vedere și desavantajoasă din altele și aceasta în mod diferit după specii.

Mersul regulat al inelelor anuale este consecința condițiilor constante de creștere, de dorit totdeauna la toate speciile lemnoase.

Din observarea rondelilor folosite la această cercetare — rondelile luate din bușteni diferiți — se constată că în general creșterile anuale au fost regulate. Deși la unele rondelile la centru au fost inele mai late și spre exterior mai înguste — ceea ce este normal — (Fig. 2 și 4) nu s'au găsit însă la niciuna din ele intercalări de inele înguste cu inele late sau invers, cum foarte deseori se găsesc la alte specii.

Aceiași constatare o face și Raunecker la aninul din Bavaria.

Explicația este ușor de dat, dacă ținem seama de condițiile staționale în care crește aninul și în care epocile de secetă nu pot avea, în cele mai multe cazuri, decât o influență foarte redusă asupra cantității de apă de care are nevoie arborii în dezvoltarea sa normală.

Cu toate acestea din punct de vedere cultural, urmărirea însușirilor lemnului de anin crescut pe diferite soluri și la diferite altitudini, ar prezenta un deosebit interes.

8. Constituția anatomică a lemnului de anin.

Lemnul de anin face parte din categoria lemnurilor fără duramen și cu porii împrăștiați în toată masa lemnului.

Razele medulare sunt reunite în grupe de 4—10, formând așa numitele raze medulare false. Lemnul prezintă și acele pete medulare caracteristice, produse de galeriile larvelor de Agromycide pe care formațiuni de celule parenchimatice caută să le acopere.

Culoarea lemnului tăiat proaspăt este albă-gălbuie, dar prin oxidare devine foarte repede galben roșcat. Partea centrală a trunchiului prezintă adesea o formațiune colorată brun, rezultatul unui început de descompunere.

4. Densitatea și contragerea lemnului de anin.

Densitatea. Aproape toate însușirile lemnului sunt strâns legate de densitate, din care cauză în studierea lemnului, densitatea ocupă primul loc. Ea poate fi calculată în raport cu volumul verde sau în raport cu volumul absolut uscat. Densitatea raportată la volumul verde R este avantajoasă în anumite cazuri, de exemplu la calculul cantității de materie lemnoasă perfect uscată conținută într'un volum verde, iar densitatea raportată la volumul uscat r_0 este în mod obișnuit folosită pentru comparația în lucrările științifice [6].

Ambelc valori R și r_0 au fost calculate pentru lemnul de anin și redată în tabloul Nr. 1.

Așa cum se vede din acest tablou, densitatea lemnului de anin R , este cuprinsă între 0,416 și 0,494 g/cm³, iar r_0 între 0,476 și 0,575 g/cm³, valori foarte apropiate de cele găsite de Raunecker pentru aninul din Bavaria ($R=0,402...0,504$ și $r_0=0,452...0,596$).

Lemnul de anin se situează după Raunecker, în ceea ce privește densitatea, între lemnul de mesteacăn și lemnul de plop, fiind mai ușor decât mesteacănul și mai greu decât plopul.

Lipsa unor date asemănătoare pentru speciile dela noi nu ne permite a face o apropiere de acest fel cu alte specii. Desigur ar fi interesant să se vadă totdeodată cum variază și densitatea și cu ea și celelalte însușiri, la aninii crescuți în condițiuni staționale cât mai variate, determinându-se stațiunea cea mai convenabilă.

Cercetările lui Raunecker au arătat că densitatea lemnului de anin scade dela bază spre vârful arborelui și că există o lățime de inel anual — zisă optimă — pentru care densitatea lemnului are valoarea cea mai mare.

Contragerea. Contragerea sau umflarea lemnului, consecință a însușirilor lui higroscopice, constituie în general una din greutățile folosirii ca material de lucru sau construcție. Această contragere sau umflare — cunoscută și sub denumirea de „jocul lemnului“, făcându-se inegal în cele trei direcțiuni anatomice, face ca acest inconvenient să fie și mai mare. În general contragerile tangențiale și radiale sunt mai mari, cea longitudinală fiind în mod normal sub 1⁰/₀.

Valorile găsite de noi pentru contragerea lemnului de anin sunt redată în tabloul Nr. 1.

În acest tablou s'a trecut și raportul $\frac{\alpha t}{\omega}$ care ne arată în

ce raport se află contragerea tangențială față de cea radială. La lemnul de anin s'a găsit acest raport egal cu 2,1...2,4. Acest raport variază cu specia. În general, cu cât este mai apropiat de 1, cu atât obiectele construite din lemn masiv, cum este cazul modelelor de turnătorie, suferă puțin prin deformare sau crăpare.

La lemnul de tei de exemplu, Trendelenburg [5] constată că $\frac{\alpha t}{\omega} = 1,2...1,3$, ceea ce explică în parte de ce lemnul de tei, deși

cu o contragere relativ mare în raport cu densitatea, se pretează totuși bine ca material de sculptură¹⁾.

Lemnul de anin din acest punct de vedere se situează în urma teiului, raportul $\frac{\alpha t}{\alpha r}$ fiind în general peste 2,0.

Rauneker găsește, la unul din aninii studiați de el, că acest raport ajunge chiar la 2,5 și 2,7. Valoarea mijlocie găsită de el este însă de 2,33.

În raport cu densitatea, contragerea lemnului de anin este relativ mare. În timp ce pentru majoritatea speciilor există relația $\alpha v = 28 R^2$, s'a găsit la lemnul de anin negru relația $\alpha v = 29,1...33,2 R$, ceea ce face ca acest material să fie trecut în categoria acelor cu contragere relativ mare. Deasemenea, relația $\alpha v = 29,1...33,2 R$ ne arată că punctul de saturație al fibrei la lemnul de anin este ridicat. Această relație este foarte apro-

1) Desigur sunt și alte însușiri, ca ușurința la lucru, de ex. care face ca lemnul de tei să fie folosit în sculptură.

2) Relația a fost stabilită de Newlin și Wilson (1919) pentru un număr mare de specii americane și s'a văzut că ea se potrivește și pentru speciile europene.

TABLOUL Nr. 1
Densitatea și contragerea lemnului de anin

Rondelele Nr.	Nr. inzelor anuale	Densitate g/cm ³		Contragerea %					α _r R	α _v R	Nr. probe	
		R	T ₀	α _t	α _r	$\frac{\alpha_l}{\alpha_r}$	α _l	α _v				$\frac{\alpha_l}{R}$
I	53	0,463	0,531	8,98	3,69	2,4	0,52	12,86	19,4	8,0	28,1	25
II	51	0,494	0,575	9,34	4,63	2,0	0,60	14,14	18,9	9,4	31,3	21
III	64	0,465	0,540	9,63	4,16	2,3	0,48	13,87	20,7	8,9	33,2	25
IV	71	0,468	0,541	8,90	4,53	2,0	0,55	13,58	19,0	9,7	31,4	30
V	47	0,416	0,476	8,45	3,98	2,1	0,56	12,65	20,3	9,6	30,4	22

piată de cea stabilită de Raunecker pentru aninul din Germania ($\alpha_V = 29,9...35,3$ R) ceea ce arată că avem deaface, în această privință, cu o însușire caracteristică a lemnului de anin, indiferent de proveniența lui.

Ar fi interesant de văzut cum se comportă din acest punct de vedere și ceilalți anini al căror lemn este încă nestudiat.

10. Rezistența la compresiune paralelă cu fibrele.

Materialul lemnos pe care l-am avut la dispoziție nu ne-a permis să facem decât încercări la compresiune paralelă cu fibrele și aceasta pentru un număr redus de probe (123 probe).

Aceste încercări au fost făcute conform normelor, pe epiubete de $2 \times 2 \times 3$ cm. Umiditatea probelor în momentul încercărilor fiind de 8 și 9% rezultatul s'a calculat pentru umiditatea de 12%, făcând corecțiunea de umiditate. Factorul de corecție folosit pentru aceasta a fost de 4% pentru fiecare procent de umiditate, conform normelor franceze [1].

Rezultatele sunt trecute în tabloul Nr. 2.

TABLOUL Nr. 2

Rezistența la compresiune paralelă cu fibrele.

Rondelele Nr.	Nr. probelor	Umiditatea $u = \%$	Rezistența pentru $u = 8-9\%$ Kg/cm ²	Rezistența pentru $u = 12\%$ Kg/cm ²	Densitatea ρ_0 g/cm ³
I	25	8,0	463	389	0,531
II	21	9,0	494	435	0,575
III	25	8,0	465	391	0,540
IV	30	8,0	468	393	0,541
V	22	9,0	416	366	0,476

După cum vedem rezistența lemnului de anin la compresiune paralelă cu fibrele pentru umiditatea de 12% a fost cuprinsă între 366 și 435 Kg/cm². În comparație cu densitatea ρ_0 , se constată că probele cele mai grele au avut, cum este și normal, o rezistență mai mare.

O cercetare mai amplă ar putea da și mai multe date asupra rezistenței acestui material în special pentru celelalte

solicități. Deasemenea, o importanță tot atât de mare ar prezenta cercetarea furnirelor și placajelor de anin.

BIBLIOGRAFIE

1. Bulletin de la section technique de l'aeronautique militaire. Fascicule 29, 1919.
2. Das Erlenholz, seine Behandlung und Verwertung. Dtsch. Holzwirtsch. 58 Nr. 53, 1941. (R. Trendelenburg in Holz als Roh- und Werkstoff, H. 2/3, 1942, p. 90).
3. Dengler Alfred Dr.: Waldbau auf ökologischer Grundlage II Aufl. Berlin, 1935, p. 305, 468.
4. Raunecker Helmuth: Untersuchungen uebr din Holzbeschaffenheit von Schwarzerlen des Oberbayerischen Moränengebites. Holz als Roh- und Werkstoff, H. 6, 1940.
5. Trendelenburg R.: Über Fasersättigungsfeuchtigkeit, Schwindmass und Raumdichtezahl wichtiger Holzarten. Holz als Roh- und Werkstoff, Heft 1, 1939.
6. „ Das Holz als Rohstoff, 1939.

Recherches sur les qualités technologiques du bois d'aune noir.

Untersuchungen über die technologischen eigenschaften von schwarzerlenholz.

Viele Weich — Laubhölzer wie Linde, Pappel, Erle u. a., wurden in Rumänien in der Vergangenheit als minderwertig betrachtet und deshalb wenig erforscht.

Die vorliegende Arbeit hat den Zweck einige Angaben über die technologischen Eigenschaften unseres einheimischen Erlenholzes, nach eigenen Untersuchungen des Verfassers festzustellen.

Nach einer ausführlichen Beschreibung des Arbeitsverfahrens sind die Ergebnisse besprochen mit Bezug auf: Schaftform, Rindenanteil, Jahrringbreite; Raumdichtezahl, Rohwichte, Schwindmass (Zahlentafel 1); Druckfestigkeit parallel der Faser (Zahlentafel 2).

Die Ergebnisse wurden im Vergleich mit Rauneckers Untersuchungen (1939) besprochen.

Din lucrările Institutului de
cercetări și experimentație forestieră.

**A TREIA CONTRIBUȚIE LA CUNOAȘTEREA FLOREI
PĂDURILOR DINTRE DUNĂRE ȘI CARPAȚII SUDICI**

de Ing. M. PETCUȚ și P. CRETZOIU

În lista de plante ce urmează, continuăm publicarea speciilor lemnoase mai interesante ce au fost recoltate în pădurile dintre Carpații sudici și Dunăre. Ea este deci, o urmare a articolelor noastre anterioare ¹⁾.

F a m. F a g a c e a e.

Fagus silvatica L. var. *moesiaca* (Maly) Dom; on the variability of the Beech, în Bull. internat. de l'Academie des Sciences de Boheme 1932, p. 9. *Fagus silvatica* A. *typica* e. *moesiaca* Mally, în Aschers & Graebn, Synops. Mitteleurop. Fl. IV, 1911, p. 438.

În țara noastră, *Fagus silvatica* var. *moesiaca* a fost citat din Banat, Oltenia, Muntenia și Dobrogea de Nord și de Sud. În regiunea de care ne ocupăm noi, l-am găsit în următoarele localități:

Distr. Argeș: pădurea Trivalea — ocolul silvic Trivalea — sub poiana Papucești, sporadic în gorunetele de pe versantul — cu expoziție estică — care face legătura între podișul superior și a treia terasă de pe dreapta Argeșului.

Distr. Muscel: pădurea Rădești — ocolul silvic Carol I — pe versanții cu expoziție nordică care limitează spre Nord una din terasele de pe partea stângă a râului Târgului.

Distr. Dâmbovița pădurea Scheiul-Vest — ocolul silvic

---

1) a) „Contribuțiuni la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații sudici”, Rev. Păd. Nr. 2/1936. b) A doua contribuție la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații de Sud”; Rev. Păd. Nr. 12 din 1940.

Butoiu — în arborete de gorun cu exemplare rare de fag, pe coastele care limitează spre Est podișul de formațiune torențială ocupat de arborete pure de pedunculat.

Aceste centre, în afară de interesul pe care îl prezintă pentru cunoașterea exactă a răspândirii varietății de care ne

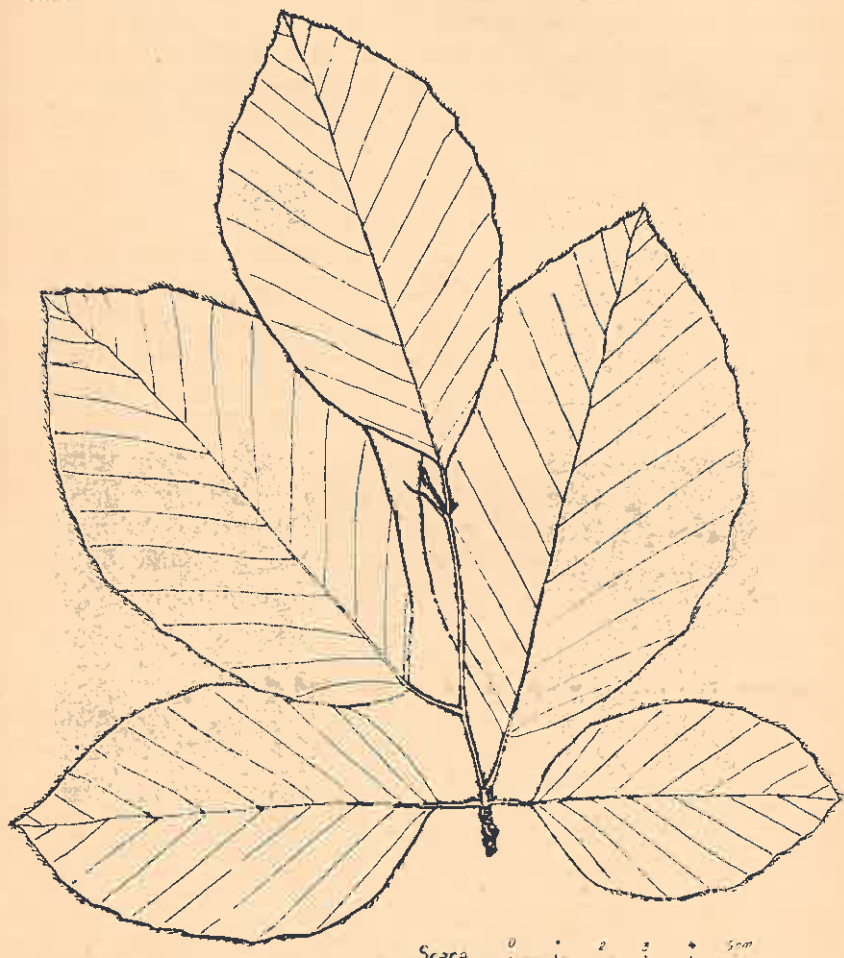

Fig. 1. — *Fagus silvatica* var. *moesiaca* (Maly) Dom.
Exemplar dela Trivalea (Pitești).

ocupăm, sunt interesante pentru însăși definirea exactă a caracterelor acestei varietăți.

În adevăr, caracterele varietății *moesiaca* (fig. 1) față de specia tipică, după Domin, l. c. sunt: „Folia ampla, breviter ver brevissime petiolia villosis; laminae tenuiter herbaceae, late

ovatae usque ovato-ellipticae, basi rotundatae usque subcordatae, bene evolutae circa 9—12 cm longae et 5%—8% culatae, nervis lateralibus 8—10 venatione reticulato prominula margine longiuscule ciliato“. Din analiza acestor caractere se vede că deosebirea de căpetenie între var. tipica și var. moesiaca, stă în numărul perechilor de nervuri. *F. silvatica* var. tipica, după măsurătorile făcute de Czeozott¹⁾ în mai multe stațiuni din Europa vestică meridională și centrală, are 4—8 perechi de nervuri, pe când var. moesiaca, după cum se vede din descrierea de mai sus, are 8—10 perechi.

Specia vecină, *Fagus orientalis* Lipsky (după material din Asia-Mică și Siria, are 6—11 perechi de nervuri. Așa dar, după diagnosa lui Domin, care a evidențiat această varietate. *Fagus silvatica*, var. moesiaca — în ceea ce privește numărul de nervure — ocupă un loc intermediar între cele două specii de fag. Dacă judecăm după fructe însă, var. moesiaca e destul de îndepărtată de *Fagus orientalis* și mai mult apropiat de *Fagus silvatica*.

Exemplarele găsite de noi, se potrivesc în cea mai mare parte cu caracterele date de Domin pentru *Fagus moesiaca*.

Cercetând însă nervațiunea la frunzele materialului adunat din localitățile de care s'a vorbit mai sus, constatăm lucruri surprinzătoare; așa la fagul dela Trivalea, care desigur nu poate fi determinat decât ca var. moesiaca, numărul perechilor de nervure e mai mare chiar decât la *Fagus orientalis*.

Iată tabela numărului de perechi de nervure ale materialului recoltat în cele trei localități menționate:

I. Pădurea Rădești, material: 3 ramuri au în total					
4 frunze cu	5 perechi de nervure				
8	„	„	6	„	„
8	„	„	7	„	„
9	„	„	8	„	„
12	„	„	9	„	„
4	„	„	10	„	„

1) H. Czeozott, Studjum nad zniennoscia lisci bukow: *F. orientalis* Lipski, *F. silvatica* L. i forma prejsciowych. A study on the variability of the leaves of beeches: *F. orientalis* Lipsky, *F. silvatica* L. and intermediate forms. Rocznik Polskiego Towarzystwa Dendrologicznego, V. Lwow 1933, p. III, Tab. XVIII.

II. Pădurea Scheiu-Vest (Dâmbovița), material: 7 lujeri cu
7 frunze cu 6 perechi de nervure

15	"	"	7	"	"	"
9	"	"	8	"	"	"
22	"	"	9	"	"	"
18	"	"	10	"	"	"
3	"	"	11	"	"	"

III. Pădurea Trivalea (Argeș), material: 11 ramuri cu
4 frunze cu 6 perechi de nervure

8	"	"	7	"	"	"
10	"	"	8	"	"	"
13	"	"	9	"	"	"
17	"	"	10	"	"	"
28	"	"	11	"	"	"
12	"	"	12	"	"	"

Dacă exemplarele dela Scheiu-Vest și Rădești pot fi luate ca var. moesiaca curat, cele dela Trivalea tind spre numărul perechilor de nervure, spre *Fagus orientalis* Lipsky. Aceste constatări duc spre concluzia: „Diagnoza varietății moesiaca trebuie lărgită în sensul că frunzele pot avea până la 12 perechi de nervure“.

Genul *Quercus*

Varietățile și formele din genul *Quercus*, de care ne ocupăm în lista de față, se referă toate la ceea ce am cunoscut până în anii trecuți, sub denumirea de gorun (*Quercus sessiliflora* Sal. sau *Q. sessilis* Ehrhart).

Cercetătorii mai noui însă găsind că formele cuprinse în această denumire sunt prea diferențiate, atât sub aspectul lor morfologic, cât și ca răspândire, au făcut din această unitate trei specii deosebite:

Quercus polycarpa, *Q. petraea* și *Q. Dalechampii*.

Descrierea amănunțită a caracterelor care definesc unele din aceste specii — *Q. polycarpa* — a mai fost dată în această revistă de către unul din autori²⁾; pentru celelalte este dată de același autor în colaborare cu alt coleg într'un studiu³⁾ dat

2) P. Cretzoiu: Considerațiuni cu privire la *Quercus polycarpa*, în Rev. Păd., vol. 52, 1940, pp. 698—703, fig. 1—3.

3) Beldie Al. și Cretzoiu P.:

spre publicare în Analele ICEF. Intrucât publicarea acestui din urmă studiu va mai întârzia, pentru mai ușoara orientare a cititorilor, am socotit necesar să dăm și în rândurile care urmează, caracterizarea fiecăreia din aceste specii.

Quercus polycarpa Schur, în Verhandl. Siebenbürg. Ver. Naturwiss. 1851, p. 170.

Arbore înalt, cu creșterea ceva mai sveltă decât la *Quercus petraea*, cu coronament globulos. Ramuri glabre, brun-roșietice sau brun-verzui, cu lenticele numeroase, mari și eliptice; muguri alungiți, ovali, treptat îngustați sau obtuzi, glabri, lucioși, rare ori puțin păroși, lungi de 1—1.8 mm; stipule membranoase care cad de timpuriu. Frunze de mărime mijlocie, grosicioare până la pieloose, dispuse regulat pe ramuri, cu pețiole lungi până la 3 cm, numai în tinerețe mătăsoși păroși. Lamina lungă de 7—11 cm, mai rar până la 16 cm și lată până la 5—7 cm, groasă, în configurație obovată sau lat-lanceolată, cu baza asimetrică și de cele mai multe ori cordat-emarginată, spre vârf rotunjită; lobii laminei pe ambele părți în număr de 5—8, mai rar 10, relativ regulați; sinurile între lobi puțin adânci. Fața inferioară a laminei la început cu peri fasciculați, apoi de timpuriu devenind complet glabră; fața superioară de culoare verde-întunecată, lucioasă, cea inferioară mai deschisă, galbenă-verzuie sau adesea alburie. Nervure laterale câte 7—11 perechi, proeminente. Flori masculine cu perigon 5—7 sectat, pe din afară păros; flori femele capitate, dispuse pe pedunculii comuni lungi de cel mult 3 cm. Fructe de obicei mai multe la un loc și aglomerate, câte 2—6, mai rar izolate; dispuse la axila frunzelor superioare. Cupula cu pereți groși, semisferică, scundă, 15—200 mm largă și până la 12 mm înaltă, cu scuame trune, bine alipite, ascuțite; ghinda ovală, până la 25 mm lungă.

Se găsește în Europa S. E. și Nordul Asiei-Mici din Podolia și Transilvania prin nordul peninsulei balcanice și munții Sud-Euximiei până în Lazistanul de Vest.

În ținutul de care ne ocupăm l-am găsit:

Distr. Muscel: pădurea Rădești pe coaste mai uscate.

Quercus petraea Liebl., Fl. Fuld. 1784, p. 403.

f. *platyphylla* (Lam.) Schwz., Monogr. d. Eich., I, 1937, p. 79. *Quercus robur* a *platyphylla* Lam., Encycl. I, 1783, p. 717.

Arbore înalt, cu tulpina principală străbătând până la vârf, cu coronamentul închis; ramuri verzi-întunecate, complet glabre, cu lenticele mici, nu prea numeroase și cu muguri bonți până la rotunjiți, cam de 8 mm lungime. Frunze mijlocii până la mari, îngrămădite spre vârful lujerilor, subțiri, cu pețiol svelt, canaliculat, glabru, lung de 12—24 mm;

limbul lung până la 16 cm (sau chiar mai mult) și lat până la 10 cm, lat obovat până la eliptic-lanceolat, cu lățimea cea mai mare în mijloc sau spre vârf, la bază scurt cuneat-îngustat sau îngustat-decurent, rareori cordat sau emarginat, la vârf lat rotunjit sau brusc-îngustat, lobat cel mult până la 1/2 din jumătatea laminei, până la incis-sinuat-lobat, sinurile înguste sau deschise, lobi întregi sau sublobați, în un număr de 5—8 (10). Fața superioară a frunzei verde și puțin lucioasă, fata inferioară mai deschisă, în tinerețe cu peri fasciculați, spre bătrânețe glabrescente, la axila nervurilor barbulată. Nervure laterale 6—9 (—11). Amenți masculini cu rachis glabru; flori mascule cu perigon până la bază 6—8-fidat. Perigonul florilor femele scurt-incis, cu 6 lobi triunghiulari. Fructe 1—5, pe un pețiol comun foarte scurt sau nuli rareori lung până la 2 m. Cupula înaltă semisferică, subțire, înaltă de 0,6—1,2 cm și 0,8—1,4 cm diametru, cu scuame ovat-lanceolate, păroase, puternic alipite, puțin convexe dar nu gheboase. Ghinda ovat-eliptică, 1,6—2,5 cm lungă.

Se găsește în Europa Centrală și vestică până în Pirinei; în nord până în Anglia, Islanda, Scandinavia (exclusiv Finlanda); în răsărit până în Prusia orientală, Polonia de Nord și Vest, România și Ungaria de Vest; la Sud până în Serbia de Nord și Vest, Albania, Italia centrală și Corsica.

În ținutul de care ne ocupăm am găsit următoarele forme și subforme:

Subf. normalis Schwz., l. c., 1937, p. 79.

La această unitate aparțin exemplarele cu frunze lățițe la vârf, cu lobi mici și puțin adânci, întregi.

Distr. Gorj: pădurea Hobița; vârful Cerchezelor deasupra comunei Peștișani.

Distr. Muscel: pădurile Câlceasca, pădurea Furnicoși și Rădești din ocolul Regele Carol I; pădurea Albutele din ocolul Leordeni.

Distr. Argeș: pădurea Trivalea, sub Poiana-Păpucești.

Distr. Dâmbovița: pădurea Scheiu-Vest.

f. laciniata (Lam.) Schwz., l. c., 1937, p. 80. *Quercus robur* B *laciniata* Lam., *Encycl.* I, 1783, p. 717.

subf. lobulosa Schwz., l. c., 1937, p. 80.

Lobi frunzelor spre partea inferioară încăodată sublobați (fig. 2).

Distr. Olt: pădurea Gârdocea (lângă Recea).

Distr. Argeș: pădurea Trivalea sub poiana Papucești.

Distr. Muscel: pădurea Rădești.

Distr. Dâmbovița: pădurea Scheiu-Vest (ocolul silvic Butoiu).

Distr. Buzău: fundul Văii Drăgaica .

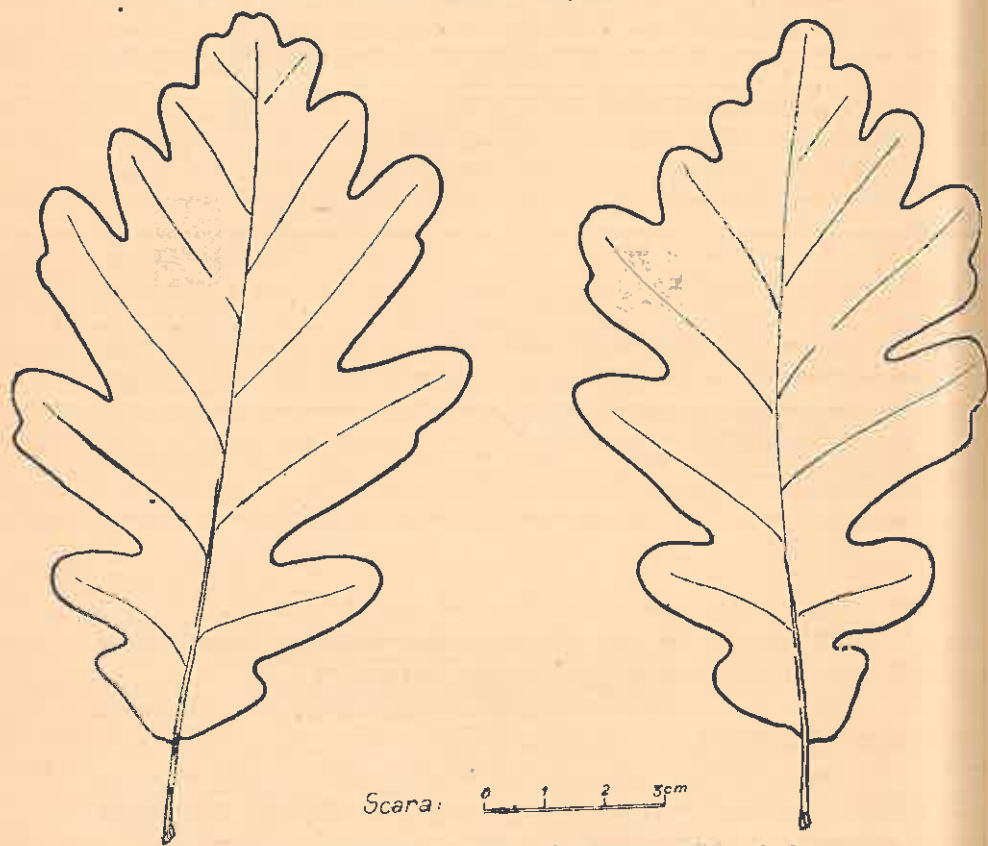

Fig. 2. — *Q. petraea* f. *laciniata* sf. *lobulosa* ,păd. Gâdocea.

subf. *pinnata* (Schn.) Schwz., l. c., 1937, p. 80. *Quercus sessilis* f. *pinnata* Schn. Handb. Laubkollzkunde, I, 1906, p. 196.

Subformă caracterizată prin lobii frunzelor întregi, nu sublobați.

Distr. Argeș: pădurea Trivalea sub poiana Papucești.

f. *longifolia* (Dipp.) Schwz., l. c., 1937, p. 80. *Quercus sessiliflora* b. *longifolia* Dipp., Handb. Laubholz., II, 1892, p. 66.

subf. *angustifolia* (Zap.) Schwz., l. c., 1937, p. 80. *Quercus sessiliflora* f. *angustifolia* Zap., Consp. Fl. Calic., II, 1908, p. 18.

Aci aparțin formele cu limbul frunzelor îngust, îngustat spre ambele extremități și cu lobi regulați, întregi.

Distr. Argeș: pădurea Trivalea sub poiana Papucești.

Distr. Dâmbovița: pădurea Scheiu-Vest.

Quercus Dalechampii Ten., Ind. Sem. hort. Neap., 1830, p. 15.

f. *lancifolia* (Vuk.) Schwz., l. c., 1937, p. 85. *Quercus lancifolia* Vuk., Form. Querc. Croat., 1883, p. 20.

Arbore înalt cu aspectul celui de *Quercus petraea*, dar cu coroana mai neregulată și ramuri mai perpendiculare. Lujeri glabri, cu lenticile numeroase, rotunde și cu muguri înguști și ascuțiți și cu stipele caduce, lineare până la filiforme. Frunzele nu sunt grămadite spre vârful ramurilor, petiol svelt, lung până la 32 mm. în tinerețe alipit mățos-păros, apoi complet glabru. Limbul lung cam de 10 cm și lat de 5 cm, alungit sau obovat-lanceolat, cu lățimea cea mai mare deasupra bazei sau la mijloc, la bază triunghiular-îngust, lat-emarginat-subtrunchiat sau rareori cuneat-decurent, pe fața inferioară cu peri mici la început, apoi glabră, destul de regulat până la neregulat-asimetric-sinuat-lobat sau lobat-pinatifid, sinuri strimbe sau deschise, destul de rar ajungând până la 1/2 din jumătatea lăminii. Lobi 5-7 (-8) acutiusculi-ovați până la oblong-lanceolați, întregi sau 1-2 lobulați; vârful frunzei lung îngustat. Nervaturile neregulate. Rachisul inflorescenței masculine bogat scurt-păros, perigonul florilor masculine aproape până la bază despiciat în 6 lobi triunghiular-lanceolați, păroși și lung ciliați. Fructe 1-3, așezate pe pedunculii păroși, foarte scurți sau complet sesile. Cupula semisferică-pateli-formă, groasă, înaltă de 0,6-1,5 cm și de 1,2-1,9 cm în diametru, cu scuarne subrombice, acute, la vârf puberule-velutine, pe dos gheboase. Ghindă oblong-ovală, 1,5-3 cm lungă.

Aria de vegetație a acestei specii este în Europa S.-E. din Italia prin Peninsula Balcanică spre N., până la Venetia, Stiria de S., Slavonia, România, Podolia și spre S. până în Sicilia și Pind; apoi izolat în Anatolia.

În ținutul dintre Dunăre și Carpați am găsit următoarele forme:

Form. Querc. Croat., 1883, p. 20.

Frunze cu lobi profunzi, simpli, fără lobuli secundari.

Distr. Gorj: vârful Ponoarelor și în pădurea Schiteanca

(Fig. 3).

Scara: 0 1 2 5cm
Fig. 3. — Q. Dalechampii f. lanceifolia în pad. Schiteanca

Distr. Mehedinți: plaiul Pietriș în poiana „Mică”, lângă comuna Glogova.

f. *pinnatifida* (Boiss.) Schwz., l. c., p. 85. *Quercus sessiliflora* var. *pinnatifida* Boiss, Fl. orient. IV, 1879, p. 1164.

Frunze late, pinatlobate, lobi adesea sublobați.

Distr. Argeș: pădurea Trivalea sub Poiana-Papucești.

Troisième contribution à la connaissance de la flore des forêts situées entre le Danube et la chaîne des Carpathes méridionales.

Dritter Beitrag zur Kenntnis der Waldflora zwischen den Südkarpathen und der Donau.

Dieser Beitrag behandelt die *Quercus*-Arten der Serie *Sessiliflorae* sowie die Varietät „*moesiaca*“ der Buche. Für *Fagus silvatica* var. *moesiaca* wird festgestellt dass die Blätter bis 12 Nervenpaare haben können, daher muss auch die Diagnose dieser Varietät demzufolge richtiggestellt werden. Für die drei Arten der Serie *Sessiliflorae* der Gattung *Quercus* (*Quercus Dalechampii* Ten., *Quercus petraea* Liebl. und *Quercus polycarpa* Schur.) und deren Formen, werden Fundorte mitgeteilt.

COMENTARII — INSEMNAȚII

GREUTĂȚI ÎNTÂMPINATE ÎN REZOLVAREA PROBLEMELOR TECHNICE FORESTIERE

de Ing. I. STĂNELI

Pentru rezolvarea problemelor de specialitate, Corpul Silvic a luptat cu greutăți, în toate fazele de evoluție ale gospodării noastre forestiere.

Fie că efortul făcut n'a fost simultan, fie că nu a găsit înțelegere acolo unde trebuia, în faza actuală mai sunt multe greutăți de înlăturat. Dacă unele din ele ne vin din afară, altele sunt, ca să spun așa, de natură organică. Pe acestea din urmă vreau să le semnalez.

Din punct de vedere tehnic, problema de specialitate, ca și problema de matematică, nu poate fi rezolvată, dacă nu este determinată: dacă nu i se cunoaște cu precizie toate datele necesare rezolvării ei. Este drept, că ne stau la îndemână destule date determinate de silviculturile străine înaintate, dar trebuie să se țină seamă, că factorul biologic ne împiedică să executăm lucrări după șablon și că ori cât am căuta să adaptăm acele date la situațiile locale, nu o vom putea face întotdeauna, cu destulă precizie. Este drept, că prin încercări succesive, corpul nostru silvic a determinat multe din date; dar aceste încercări, individuale, sporadice și fără continuitate, necesită risipă de timp și de bani, uneori fără rezultate. Numai când va funcționa în țară o rețea suficientă de Stațiuni de Experimentare, unde încercările se fac continuu și sistematic, se vor putea determina cu precizie datele necesare rezolvării problemelor noastre de tehnică forestieră. Sacrificiul bănesc necesar ființării acestor stațiuni, va fi compensat înzecit, prin evitarea în viitor a greșelilor ce compromit lucrările.

Caracterul profesiei noastre fiind de știință aplicată care urmărește în primul rând rezultate practice, mulți specialiști părăsind băncile școlii nu mai păstrează legătura cu cartea, singura lor preocupare fiind de a acumula cât mai multe cunoștințe practice. Se întâmplă de multe ori, ca aplicând una din cunoștințele practice la unele cazuri, să nu se obțină rezultatul dorit și atunci specialiștii în loc să se plângă de ceiace ar trebui, se plâng de lipsa de cunoștințe practice.

Se uită că factorul biologic, după cum obligă pe medic să trateze bolnavul, nu boala, ne obligă și pe noi, să tratăm nuanța, nu problema. Din cauza factorului biologic problema de specialitate, poate avea atâtea nuanțe, încât ori câte rețete practice ar acumula specialistul, încă se mai ivesc cazuri la care nu poate aplica nici una din acele rețete. Pregătind rezolvarea practică a problemei, în lumina cunoștințelor teoretice, ea poate fi rezolvată deplin în orice nuanță a ei. Pentru aceasta trebuie să se păstreze continuu legătura cu cartea.

Este foarte adevărat, că organizarea serviciului și necesitățile lui, nu îngăduie specialistului să păstreze strâns această legătură. Dar trebuie să se găsească în acest scop o soluție, fie prin funcționarea unor conferințe sau cursuri de perfecționare, la care inginerii silvici să fie chemați prin rotație, fie altfel. Colegiul inginerilor a reflectat în această privință, iar armata are de mult școli de perfecționare, pentru ofițerii ei.

Celula de activitate forestieră, care este Ocolul, chemat să culegă datele necesare elaborării și întocmirii programelor de lucru, pe care apoi după verificare urmează să le execute pe teren, cu încadrarea actuală nu poate să facă față cu succes tuturor situațiilor. Pentru că totuși șefului de Ocol i se cere să facă față, — acesta în loc să execute cât poate, dar bine, execută tot, dar mai superficial.

Genurile de lucrări pe care este chemat să le execute Șeful de Ocol se pot grupa în două: lucrări cu răspundere morală, esențiale, și lucrări cu răspundere materială, secundare. Pentru că răspunderea materială, administrația o face imediat simțită, Șeful de Ocol este silit să pună accentul pe genul respectiv, neglijând lucrările de răspundere morală. Se atrofiază în specialist tocmai ceiace ar trebui să se cultive: simțul răspunderii morale.

Știm, că de forurile superioare se cunoaște această situație

și că se fac eforturi să se mărească contingentul anual de specialiști, dar pentru asta trebuie timp. Până atunci problema încadrărilor trebuie soluționată cu elementele de care se dispune, printr'o mai judicioasă repartitie a lor.

Dacă se urmărește încadrarea serviciilor noastre, se constată: că 20% din specialiști se găsesc în centrale, că peste 30% din ei se găsesc în Direcții și Inspectorate și că sub 50% încadrează celulele de activitate: Ocoalele Silvice, Fabrici, etc.

Prin lărgirea competenței șefului de Ocol și descentralizare, mulți dintre inginerii încadrați în Centrale, Direcțiuni, Inspectorate, vor rămâne disponibili pentru încadrarea Ocoalelor.

Firește, că un Director Regional, care înțelege ca toate vânzările, până la ultimul ster, să se facă numai cu aprobarea D-sale, va avea nevoie la Direcțiune de un întreg stat major, pentru rezolvarea cererilor ce i se adresează.

Prin folosirea inginerilor potrivit scopului pentru care au fost pregătiți, va mai rezulta încă un număr disponibil pentru încadrarea Ocoalelor.

Contabilitate, situații statistice, verificări de acte și prețuri, etc., se pot face de impiegați sub controlul șefilor de Servicii respective. Că este bine, ca și aceste lucrări să se facă de specialiști, nu se contestă; dar mai întâi să se organizeze și încadreze complet celulele de activitate.

Dacă celelalte greutăți semnalate necesită încă timp pentru înlăturarea lor, greutățile de ordin administrativ pot și trebuiesc imediat înlăturate.

Cât de importantă este problema administrativă, care poate ușura, sau îngreua rezolvarea tuturor celorlalte probleme, rezultă și din cuvintele lui Ford: „Din sfera preocupărilor unui conducător de instituție, mai mult de 50% trebuiesc să fie preocupările de ordin administrativ“.

Difficultés rencontrées à l'application des problèmes de technique forestière

Il s'agit de difficultés d'ordre administratif: manque de personnel, attributions, etc.

UN INTERESANT STEJAR DE CULTURĂ

de C. C. GEORGESCU și I. MORARIU

Quercus polycarpa Schur. var. *sublobata* (Asch. et Graebn)
C. Georg. et I. Mor.

În parcul Ioanid din București se află un exemplar de *Quercus polycarpa* Schur., specie semnalată și ca spontană din România ¹⁾. Arborele semnalat este plantat de circa 40 ani, are o înălțime de 11 m și un diametru la nivelul solului de 30 cm. Tulpina se poate urmări până în vârf, deși în treimea superioară a coroanei se ascute brusc și arată o formațiune de furcă. Ramurile principale încep a porni de la 30 cm de la sol; ramurile inferioare se arcuiază oblic în sus dând naștere la o coroană lățit-ovoidă, care ajunge până jos.

Determinarea acestui exemplar ne-a pus în măsură a stabili o nouă combinațiune aparținând de specia indicată asupra căreia vom da mai jos câteva comentarii. Arborele figurat aparține de specia *Qu. polycarpa*, având caracteristicile acestei specii: lujerii anuali glabri, roșietici-bruni, cu lenticle mari, ± lunguețe, mugurii sunt ovoid-alunșiți, prelung ascuțiți, vârful bont, lungi de 8—12 mm în partea anterioară slab păroși. Frunzele sunt variabile ca formă și lobare, dar prezintă caracterele principale ale speciei adică sunt distant inserate, nu confertoid îngrămădite în rozetă la vârful lujerilor, petiolul lung de 1,4—3 mm, păros în tinerețe, lamina coriacee, la bază cordată sau slab emarginată, fața superioară netedă, fața inferioară mai palidă și spre deosebire de tipul principal cu peri mărunți și fasciculați mai ales la unghiul nervurilor, nervurile laterale 7—11. Ghindele stau îngrămădite câte 2—6 la subțioara frunzelor superioare, pedunculul 0,3—3 cm lungime. Cupula semisferică, solzii pe dos cu ghebozități nodoroase puțin proeminente.

1) P. Cretzoiu. Considerațiuni cu privire la *Quercus polycarpa* Schur. Rev. Păd. 52, 1940, pg. 698—703.

Forma și lobarea frunzei apropie exemplarul nostru de *Quercus sessilis* Ehrh. var. *sublobata* Asch. et Graebn. Monograful speciilor europene de *Quercus*, Dr. O. Schwarz, arată că exemplarele de cultură din *Quercus polycarpa* Schur, în mod eronat sunt considerate ca aparținând varietății de mai sus²⁾. În consecință, este cazul ca în specia ultimă să trecem ca o combinațiune nouă această unitate de cultură.

Fig. 1. — *Quercus polycarpa* Schur f. *sublobata* (Asch. et Graebn.)
C. Georg. et I. Mor., din parcul Ioanid, București.

Quercus polycarpa Schur f. *sublobata* (Asch. et Graebn) C. Georg. et I. Mor. *Quercus sessilis* Ehrh. var. *sublobata* Asch. et Graebn. p. p. Syn. IV (1910) 510. *Quercus sessilis* f. *sublobata* C. K. Schneider p. p. Ill. Handb. Laubh. I. 197 (1904). *Qu. sublobata* Kit. p. p. apud Schult. Ost. Fl. I (1814) 619. *Qu. Louettei* Petz.

2) Dr. O. Schwarz. Monographie der Eichen Europas und des Mittelmeergebietes. Rep. sp. nov. regni veg. Berlin (1936), pag. 75.

u. Kirch p. p. Arb. Musc. (1864) 631. Qu. *Geltowiensis* Hort. pr. p. K. Koch. Dendr. II. 2. pg. 32 (1873).

Folia obovata-lanceolata, eliptica-lanceolata vel eliptica, basi cordata vel emarginata, apicem versus longo $\pm$ acuminata, sinuato-lobata vel levissime sinuata usque $\pm$ integra.

Exemplarul nostru prezintă la frunze câteva caractere demne de semnalat: lamina este obovat alungită, spre bază cordiformă sau emarginată, vârful adesea prelung acuminat și ob-

Fig. 2 — Lujer vegetativ de la *Q. polycarpa* Schur. f. *sublobata* (Asch. et Graeb.) C. Georg. et I. Mor.

tuz, lobi mici, runjiți, îndreptați înainte și regulat dispuși, dispărând adesea în treimea posterioară; după felul lobărei s'ar asemăna cu *Quercus Hartwissiana*, dar numărul de lobi este aci mai mic. Pe acelaș lujer se găsesc frunze lobate până la sinuat lobate și chiar întregi.

Această formă este de cultură; după datele din literatură³⁾ s'ar fi aflat și exemplare spontane. Prin frunzele sale verzi, polimorfe, frunziș bogat este un stejar de cultură cu efecte deosebite ornamentale și merită ca să fie plantat cât mai frecvent în parcuri.

3) C. Koch. Dendrologie II, 2, pg. 31—32 (1873).

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI FÂNEȚELOR DE MUNTE

[IV. Corbeni — jud. Argeș]

de Ing. AT. HARALAMB

După ce a străbătut straturile de gneis de Cozia în care și-a săpat cunoscutele chei, — râul Argeș pătrunde într'o regiune de dealuri înalte acoperite cu păduri. Valea lui, chiar de la ieșirea din chei, se lărgeste, la început mai puțin, pentru ca spre Oești—Curtea de Argeș să capete o lărgime neașteptată, o adevărată depresiune. Această situație a înlesnit mult popularea văii. În adevăr, chiar de la ieșirea din chei, satele se țin lanț, abia putându-se deosebi unde sfârșește unul și unde începe celălalt.

O așa de numeroasă populație era natural, ca prin ocupațiunea ei — determinată de regiune — să ducă la defrișarea locurilor cele mai potrivite de pe coastele dealurilor pentru fânețe și pășuni, cele de pe vale fiind destinate grădinilor de pomi fructiferi și culturilor agricole.

Corbeni este penultima comună situată în partea superioară a văii Argeșului. Altitudinea locului la nivelul apei este de circa 600 m.

În dreptul Corbenilor, perpendicular pe firul văii, se deschide spre Est o ușoară depresiune, care ține din basinul Argeșului până la Brădet în valea Vâlsanului (afluent de stânga al Argeșului). La cumpăna apelor dintre cele două bazine, depresiunea are circa 880 m altitudine. Depresiunea este dominată în partea din spre Nord de muntele Ghițu a cărei altitudine maximă este de 1527 m, iar în partea dinspre Sud de muntele Chicera (1218 m).

În marea ei majoritate această depresiune a fost aproape complet defrișată, terenul fiind transformat în fânețe și pă-

1) Lucrarea a fost prezentată la I. C. E. F.

suni, care aparțin locuitorilor din satele comunelor Corbeni, Turburea și Brădet.

Cea mai mare parte din aceste fânețe sunt îngrădite, proprietarii având și câte-o colibă, unde vin să stea iarna când aduc acolo vitele să mănânce fânul, pe care cea mai mare parte, nu-l transportă în sat. Cu acest prilej se face și gunoirea fânețelor. În generalitatea lor, fânețele sunt curățate de pietre și mărăcini. Vegetația arborescentă, constituită în mare parte din fag, se prezintă sub formă de buchete sau fășii dealungul micilor vâlcele, pe unde se strecoară câte un firisor de apă.

Dintr'una din aceste fânețe, care se găsește în apropiere de Corbeni, am recoltat în ziua de 15 Iunie 1942 flora pe care o dăm mai jos.

Această fâneță este situată la 600—620 m altitudine, prezentând un relief ușor vălurat, înclinat spre Vest. Terenul este argilos, compact.

Plantele s'au recoltat de pe o suprafață de aproximativ un ha, evitându-se locurile apătoase cu vegetație caracteristică.

Dăm mai jos lista plantelor găsite la data recoltării:

Fam. Equisetaceae D. C.
Equisetum sp.

Fam. Gramineae Juss.
Anthoxanthum odoratum L.
Agrostis tenuis Sibth.
Briza media L.
Dactylis glomerata L.
Cynosurus cristatus L.
Poa trivialis L.
Festuca ovina L.
Festuca valesiaca Schleich.
Festuca rubra L.
F. pratensis Huds.

Fam. Orchidaceae Juss.
Orchis coriophorus L.
Orchis ustulatus L.

Fam. Polygonaceae Juss.
Rumex acetosella L.

- Fam. **Caryophyllaceae** Juss.
Dianthus trifasciculatus Kit.
Stellaria graminea L.
- Fam. **Ranunculaceae** Juss.
Ranunculus bulbosus L.
R. polyanthemos L.
- Fam. **Rosaceae** Engl.
Filipendula hexapetala (L.) Gilib.
- Fam. **Leguminosae** Juss.
Genista tinctoria L.
Trifolium montanum L.
Tr. repens L.
Tr. pallidum W. et K.
Lotus corniculatus L.
Coronilla varia L.
Vicia angustifolia (L.) Reich.
- Fam. **Polygalaceae** Juss.
Polygala comosa Schk.
- Fam. **Euphorbiaceae** Juss.
Euphorbia cyparissias L.
- Fam. **Violaceae** D. C.
Viola tricolor L.
Viola arvensis Murr.
- Fam. **Umbelifere** Juss.
Carum carvi L.
Daucus carota L.
- Fam. **Convolvulaceae** Juss.
Convolvulus arvensis L.
- Fam. **Borraginaceae** Desv.
Symphytum officinale L.
Myosotis arvensis L.
Echium vulgare L.
- Fam. **Labiatae** Juss.
Ajuga genevensis L.
Prunella vulgaris L.

Thymus serpyllum (L.)

Stachys germanica L.

Fam. **Scrophulariaceae** R. Br.

Veronica Jacquini Baumg.

Euphrasia montana Jord.

Alectorolophus crista galli (L.) M. B.

Al. hirsutus (Lam.) All.

Fam. **Plantaginaceae** Juss.

Plantago lanceolata L.

Pl. lanceolata ss. *eriophylla* Decne.

Pl. media L.

Fam. **Rubiaceae** Juss.

Galium verrum Scop.

Fam. **Campanulaceae** Juss.

Campanula abietina Griseb.

Fam. **Compositae** Adans.

Achillea stricta Schleich.

Chrysanthemum leucanthemum L.

Cichorium intibus L.

Hieracium auricula L.

Leontodon hispidus L.

Leontodon danubialis Jacq.

Taraxacum officinale Web.

În total deci un număr, destul de însemnat, de 56 plante. S'a remarcat preponderanța graminelor, iar dintre acestea *Briza media* și festucele. Deasemenea, se găseau în număr mare plantagineele, iar dintre leguminoase *Trifolium montanum*.

La data când s'a recoltat materialul, vegetația era în suferință, în regiune simțindu-se nevoie de ploaie. Din această cauză, fânul a crescut puțin înalt.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen.

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne.

Relevée prise d'une prairie située à Corbeni (dép. Argeș) sur la haute vallée de la rivière Argeș en Valachie.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

PROPRIETARUL SOLULUI ȘI VÂNĂTORUL

de OTTO WITTING

La prima privire s'ar crede, că între proprietarul solului și între vânător n'ar putea exista nici-o diferență mai mare. Și totuși, istoria vânătoarei ne arată, că între ei s'au iscat de multe ori lupte aprige, datorită divergenței intereselor reciproce. Pe lângă multe interese comune au existat între ei — mai ales în evul mediu, până în secolul al 18-lea inclusiv — și multe interese opuse, fapt care se poate constata, într'o măsură redusă și în zilele de astăzi.

Fiind vorba să se alcătuiască o nouă lege de vânătoare, problema aceasta a devenit iarăși actuală. Deaceea, în cele ce urmează, ne vom ocupa de ea, dar în ce privește partea care interesează silvicultura.

Intrebarea este: cari sunt interesele comune și cari cele opuse, între proprietarul pădurii și între vânător?

Răspunsul e simplu:

Dacă proprietarul pădurii, în interesul protecției pădurii și în vederea conservării solului, creiază păduri cu esențe amestecate și masive lemnoase, cu diferite etaje,

dacă în vederea unei exploatări rentabile concentrează tăierea lemnului la anumite centre, admite exploatarea, fasonatul și transportul lemnului numai în anumite timpuri, construiește drumuri, și deschide poeni,

dacă în interesul conservării și regenerării pădurii interzice pășunatul în pădure și culegerea fructelor de pădure din locuri plantate,

dacă în vederea pazei și protecției pădurii interzice libera trecere prin orice punct al pădurii, întreține o pază cât mai severă a pădurii și administrează pădurea după principiile silviculturii moderne,

în toate aceste cazuri proprietarul pădurii servește și promovează, în mod intens și interesele vânătorului.

Dacă însă proprietarul de pădure, în vederea obținerii unui venit sau avantaj momentan, exploatează produsele principale, secundare și accesorii ale pădurii, fără nici-o restricție, pe toată suprafața pădurii și în tot cursul anului, nelăsând nici-un singur loc, în nici-un moment neturburat,

dacă, în urma unei păreri greșite, schimbă esențele proprii regiunii și cultivă esențe improprii regiunii,

dacă, în vederea sporirii câștigului momentan, admite pășunatul și culegerea fructelor de pădure pe toată suprafața pădurii,

dacă execută transportul lemnului pe toate drumurile, în toate anotimpurile,

dacă nu face plantațiuni la timp și nu fixează și nu plantează locurile sterile, cu un cuvânt, dacă nu administrează pădurea după normele consacrate de silvicultura modernă,

atunci, păgubește în mod grav și interesele vânătorului.

Rezultă deci, că o gospodărie forestieră rațională și intensivă, condusă după principiile moderne ale silviculturii, promovează și ajută și vânătoarea.

Dacă, față de cele de mai sus, cercetăm interesele speciale ale vânătorului, putem constata următoarele:

Dacă vânătorul, în interesul conservării calității vânatului și a biotopului, nu admite decât un efectiv restrâns al vânatului, în raport cu suprafața și capacitatea biologică a solului,

dacă, în vederea echilibrului natural, oprește înmulțirea unilaterală a vânatului util, sau a vânatului răpitor și strictor,

dacă, în vederea cultivării și promovării vânatului, stabilește locuri de refugiu pentru vânat, unde orice mișcare și orice sgomot este interzis,

dacă, în interesul exercitării raționale a vânătoarei, construiește poteci și cabane de vânătoare și întreține o pază severă și bine organizată,

atunci, el nu dăunează de loc interesele proprietarului de pădure, ci le promovează, în mod direct și indirect, prin ridicarea valorii terenului de vânătoare.

În schimb, toate măsurile luate de vânător cu nerespectarea principiilor sănătoase și raționale ale vânătoarei (de exemplu înmulțirea vânatului peste capacitatea biologică a terenului, sau unilaterală) păgubesc și interesele proprietarului de pădure.

Din cele ce preced reese cât de mare este apropierea și identitatea de interese (adevărate) ale celor 2 ramuri de cultură națională (silvicultură și vânătoare) și cât de ușoară este armonizarea și coordonarea lor, neprezentând nici o problemă complicată.

Există însă un punct, unde interesele proprietarului solului (aci se poate generaliza problema pentru toți proprietarii solului) și cele ale vânătorului, sunt, de multe ori, în contradicție flagrantă, și anume la arendarea dreptului de vânătoare.

La arendarea dreptului de vânătoare, proprietarul solului poate să aibe 2 feluri de puncte de vedere: sau urmărește venitul cel mai mare momentan, sau privește în viitor și caută un arendaș corect, care garantează conservarea și promovarea vânătoarei.

În primul caz, proprietarul pretinde o arendă anuală cât mai mare și un termen scurt de arendare, pentru a avea ocazia de a mai putea spori arenda, fiind totodată și în contra prelungirii contractului.

În al doilea caz, centrul de gravitate cade pe calitatea arendașului, și anume pe corectitudinea și meritele lui, cari sunt criteriile hotărâtoare la alegerea lui. În acest caz din urmă, proprietarul nu pretinde arenda anuală maximă, admite bucurios un termen lung de arendare și aprobă cu plăcere prelungiri de contract.

Față de aceasta, în primul caz, interesele vânătorului sunt diametral opuse cu interesele proprietarului, în al doilea caz interesele vânătorului coincid cu interesele proprietarului întrucât vânătorul, în general, urmărește o arendă redusă, un termen lung de arendare și posibilitatea de a putea prelungi contractul.

Care este modalitatea de coordonare a celor 2 interese opuse?

Pentru arendarea dreptului de vânătoare există 2 feluri de arendare: licitația publică, sau arendare prin bună învoială.

Dacă, ca modalitate de arendare, am admite, prin lege, numai licitația publică, s'ar proteja, unilateral, numai interesele proprietarului, care pretinde arenda maximă, și s'ar periclita interesele vânătorului, care nu în arendă, ci în instalațiuni și cheltueli vânătoarești (onorariul paznicului, etc.) dorește a investi sume mari, ridicând prin aceasta valoarea terenului.

Dacă am admite numai arendarea prin bună învoială, am păgubi interesele proprietarului și am proteja, unilateral, interesele vânătorului.

Este deci necesar, a se prevedea în lege ambele feluri de arendare, însă cu un anumit corectiv, în vederea armonizării și coordonării intereselor ambelor partide.

Corectivul ar fi următorul:

1) La licitația publică forul suprem de vânătoare să aibă dreptul corecțional, de a alege între ofertanți.

2) La arendarea prin bună învoială, arendarea să se facă cu prețuri proporționale, obținute la terenuri similare și numai cu aprobarea forului suprem de vânătoare.

3) Prelungirea să se acorde numai în anumite cazuri, numai odată, și numai pentru un anumit timp, cu arenda stabilită în raport cu prețurile obținute la terenuri similare.

Aplicându-se și legiferându-se aceste principii, s'ar asigura atât interesele proprietarului solului, cât și cele ale vânătorului, promovându-se totodată și interesele generale ale vânătoarei însăși.

Le propriétaire du sol et le chasseur.

Le moment où le propriétaire du sol et l'adjudicataire du droit de chasse se mettent d'accord qu'ils fassent une bonne culture et une rationnelle exploitation de la forêt et du gibier, ne peut pas intervenir aucune dispute sérieuse entr'eux.

Toutefois, il y a un point où les intérêts du propriétaire du sol et ceux du chasseur deviennet, dans la plupart des cas, en flagrante contradiction: le prix et le délai de l'adjudication.

L'auteur du présent article propose les modalités à adopter par la „Direction de l'économie du gibier“ pour qu'elle puisse réconcilier les deux intérêts posés.

C R O N I C A

I N T E R N Ă

● Pășunatul în păduri.

Rezoluția d-lui mareșal I. Antonescu, Conducătorul Statului, privitoare la interzicerea pășunatului în păduri, a adus multă ușurare în sufletele celor puși să le gospodărească. Prin aceasta se retează scurt pofța profitorilor și chiar a unor organe neforestiere, care sub pretextul secetei sau al inundațiilor, forțează, cer sau indeamnă să se obțină pășunatul viteilor în păduri.

Problema a fost îndelung și repetat desbătută. Cum era și natural, rezoluția mai sus pomenită a condus la o reulare a discuțiilor necesare pentru lămurirea marelui public.

Astfel au fost publicate în decurs de o lună de zile opt articole în diferite gazete din Capitală sau din provincie și anume: trei în Curentul (3.VI, 10.VI, 14.VI) semnate de d-l Ing. Cezar Cristea, iar celelalte — nesemnate — în Universul (23.V), Argus (4.VI), Poporul (27.V), Gazeta Transilvaniei (31.V) și Țara Sibiu (11.VI).

Trebue să ne bucare că lămurile respective au fost publicate în gazete diferite, căci în felul acesta ia cunoștință un număr cât mai mare de cititori.

● Aprovizionările cu lemn.

În afară de problema pășunatului în păduri și de dările de seamă asupra desbaterilor Adunării generale a Soc. Progresul Silvic, care a avut loc la sfârșitul luni Mai, — ziarele, în special cele bucureștene, s'au preocupat în mod cu totul insistent de problema aprovizionării cu lemn de foc. Aproape nu trece zi ca să nu se publice câte ceva în această privință.

Odată cu aceasta s'au dat publicității și diferitele decrete-legi, regulamente și decizii privind, exploatarea, transportul, depozitarea și comercializarea lemnului. Cel de cherestea și cel necesar fabricilor de celuloză, au format deasemenea preocupări speciale.

Problema combustibilului privită în general, a adus în discuție și folosirea gazului metan cu scopul de a înlocui lemnul de foc. Fiecare din ziarele mai de seamă ale Capitalei a publicat câte ceva în această privință, iar „Curentul” a întreprins o întreagă anchetă.

● Alte ecouri provocate de Adunarea noastră generală.

Ca niciodată, parcă, Adunarea noastră generală anuală nu a avut mai mult răsunet, ca anul acesta, în opinia publică. Poate amintirea dureroasă a dificultăților de aprovizionare cu lemn de foc, din iarna trecută, să fi făcut să se dea pădurilor în acest an o atenție deosebită.

Dintre articolele scrise în legătură cu cele discutate de noi, merită în deosebi, o reievare, cel scris în ziarul *Timpul* (1.VI.1942) de d-l prof. I. Simionescu, președintele Academiei Române, și membru de onoare al Societății noastre, care a ținut să ne onoreze cu prezența la ședința de deschidere.

Intitulându-l „arboarele se răsbună”, d-sa începe prin a spune despre cuvântarea d-lui prof. M. Drăcea, președintele Societății că a fost „o apoteoză” a pădurii, dar și o tânguitoare plângere asupra stării în care au ajuns pădurile“.

După ce relevă cuvântarea d-lui ministru Pană care a impresionat „prin tonul așezat, fără emfază, a bunului gospodar, prin descrierea sobră a realităților dureroase” constatate în călătoriile de inspecție din țară, d-l prof. I. Simionescu, adaugă și d-sa câteva impresii dureroase culese din călătoriile făcute prin codru: Hârlăului și pe valea Taslăului, pentru ca să conchidă: „Nu există colț din țară, în care să nu se vadă nepermisa urmă a făcómiei, cu care s'au doborât pădurile, în deosebi în ultimii 20 de ani“.

Arată apoi poziția pe care o avem azi în urma tăierilor dezastruoase făcute în deceniile trecute, pentru ca să repete — consecința acestei nechibzuințe — ceea ce a spus d-l ministru A. Pană: „În toată țara am văzut dealuri spălate de ce au avut mai bun, văi potmolite, izlazuri și semănături înecate ori mălâte, poduri stricate, șosele mișcate de la locul lor, rupte sau acoperite de urmele torrențiilor“.

„Arboarele se răsbună”, este învățătura pe care trebuie s'o tragem de aici și despre care trebuie să ținem seama pentru viitor, dacă nu vrem să cadă asupra noastră blestemul urmașilor noștri.

Sfârșește prin a înșira ce reprezintă pentru om și colectivitate pădurile și lemnul lor, ca să arate că ele trebuiesc cruțate și refăcute.

Un alt articol, care deasemenea merită a fi semnalat în aceste pagini, este cel publicat în capul ziarului „Universul”, cu data de 29 Mai 1942.

Intitulat „Silvicultorii și avuția noastră forestieră”, și acesta ar merita să fie redat în totul. Spațiul nu ne îngăduie; deaceia vom spicui de ici de colo.

Dintr'un început, se arată că „problema pădurilor îmbracă de câțiva ani în țara noastră aspecte, cari merită să rețină toată atențiunea. Începem să culegem rodul nechibzuințelor din trecut al exploatărilor devastatoare și al lipsei unei acțiuni energice de regenerare a patrimoniului nostru forestier”. Se trece apoi în revistă tabloul inundațiilor datorite despăduririlor, dezechilibrului climatic, lipsa lemnului de foc, pentru ca să se arate că atitudinea luată de Corpul silvic era firească.

Vorbind despre Societatea Progresul Silvic, se spune că „a căpătat caracterul și amploarea unui adevărat areopag al științei și tehnicii forestiere...”

Se dă apoi fragmente din cuvântările d-lor Ministru Aurel Pană și Prof. M. Drăcea, prin care se caracterizează starea de lucruri de azi și poziția de viitor a domeniului păduros.

Nu se scapă din vedere, în sfârșit, să se releveze marea operă de refacere de după războiu, care va fi „o lucrare grea și de durată, ce va necesita cheltuieli de muncă și de bani, dar mai ales stăruință, desțoinicie, disciplină și devotament din partea factorilor umani, cari duc pe umerii lor răspunderile acestei mari opere naționale“.

Relevăm, în sfârșit, și articolul semnat de d-l Al. Bogdan în „Gazeta Comerțului“ cu data de 1 Iunie a. c., unde se vorbește de „năvala apelor...“ ca urmare a acțiunii nechibzuită a omului, atât în trecut, cât și în prezent.

● Fixarea dunelor de nisip dela Jibrieni.

O corespondență din Chilia, publicată într'unul din ziarul bucureștene, ne informează că zona de dune marine cuprinsă între orașul Vălcov dela gura brațului Chilia și satul basarabean Jibrieni a fost de curând fixată prin împăduriri, de către Serviciul silvic respectiv

Se dă prin aceasta o utilizare acelor nisipuri până acum nefolositoare, creindu-se plantațiuni forestiere într'un colț din țara noastră, unde pădurea este aproape cu totul lipsă.

Un început demn de semnalat.

● Frunzare pentru vite.

Intr'un ziar din Capitală, în ziua de 13 Iulie a. c., a apărut pe pagina unde în mod obișnuit se publică indemnurile cu caracter agricol, un articol intitulat „Folosirea frunzelor pentru hrana animalelor“.

Pentru motivul că pentru hrana vitelor în timpul iernii, crescătorii „trebuie să se folosească de toate mijloacele de a aduna din vară tot felul de nutrețuri“, se atrage atențiunea lor și asupra frunzelor de arbori, arătându-se însușirile lor hrănitoare și felul cum să fie recoltate.

Regretăm, că în privința creșterii vitelor, nu putem vedea o singură directivă, aceea a progresului. Căci ce putem crede atunci când se fac, în același timp, indemnuri atât pentru trifoi, lucernă, borceașuri, etc., dar și pentru practica înăpoiată și păgubitoare a frunzelor.

Noi știm că folosirea frunzelor se obișnuiește în unele părți din regiunile de munte de la noi, curățindu-se de crăci arborii aflați mai ales pe fânețe. Este un procedeu nerațional și păgubitor pentru arbori. De aceea trebuie combătut. Atâta vreme cât acest procedeu era limitat numai la anumii arbori, din prea puține regiuni, nu ne îngrijora prea mult.

Ne îndurerează și ne alarmăm când vedem că din locurile de îndrumare, în loc să se reprobe această practică, se deschid și ochii altora, indemnându-i să facă ceea ce până acum nu obișnuiau. Și aceasta fără nici-un fel de restricțiune.

Dar în definitiv, de ce nu or fi indemnăți oamenii să folosească și mlădițele și frunzele pomilor fructiferi? Vor fi având acestea în viața și creșterea pomilor alt rol mai de seamă decât în viața și creșterea arborilor forestieri?

● Regimul silvic în Basarabia.

Ziarul „Basarabia”, care și-a sărbătorit de curând un an de apariție, în numărul festiv scos cu acest prilej (Nr. 319 din 23.VII.1942), publică pe 4½ coloane o dare de seamă asupra realizărilor silvice în anul scurs de la recupărarea Basarabiei de către trupele române.

În această dare de seamă se arată mai întâiu ceea ce isbutise să realizeze regimul silvic românesc de la Unirea din 1917 până la 28 Iunie 1940 data când s'a cedat sub presiune Basarabia, Rusiei Sovietice. Se indică apoi eforturile făcute și realizările în anul scurs de la recupărarea provinciei de către trupele noastre, pe tărâmul organizării serviciului, creerii pepinierele și executării plantațiilor. Se precizează astfel că există azi 954 ha pepiniere și că s'a plantat în cursul anului 1942 o suprafață de 2.494 ha pe terenuri degradate (1116 ha), în păduri comunale (565 ha), în perdele de protecție (499 ha) și în zone militare (315 ha).

Plantațiunile executate dealungul șoselelor sunt deasemenea menționate, activitate pe care noi am relevat-o într'o cronică anterioară din revistă. Campania contra Limantriei, a dus la strângerea a 5215 kg ouă. Nimicirea ciorilor constituie, la rândul-i, una din preocupările Inspectoratului. În această privință, au fost impușcate 14370 ciori, au fost omorâți 10227 pui, și au fost distruse 8481 cuiburi cu 8278 ouă. Nu se scapă din vedere să se arate, înfățișat, activitatea și realizările pe tărâm vânătoresc.

● Conferința profesorului Dr. G. Gassner.

În cursul lunii Iunie a. c., prof. german G. Gassner a ținut la București două conferințe tratând despre:

1. Neuere Untersuchungen über Steinbrand und Steinbrandbekämpfung. (Cercetări noi asupra mătului și combaterii ei).

2) Die Jahresringentwicklung der Bäume als Grundlage unserer Kenntnisse des Klimas. Dargestellt auf Grund eigener Untersuchungen in Anatolien. (Desvoltarea inelelor anuale de creștere ale copacilor ca temelie pentru cunoașterea climatei. Expunere pe baza cercetărilor personale din Anatolia).

Conferințele s'au ținut sub auspiciile a patru instituții: pe deo parte, Facultatea de Silvicultură și I. C. E. F.-ul, iar pe de altă parte Facultatea de agronomie și I. C. A. R.-ul.

Prima conferință s'a ținut în ziua de 23 Iunie în amfiteatrul Institutului de cercetări agronomice (I. C. A. R.), iar cea de a doua, la 24 Iunie, în sala de conferințe a Societății Progresul Silvic.

Redăm, mai jos, cuprinsul pe scurt al conferinței ținută la Progresul Silvic.

Cercetările comunicate în conferință au fost făcute între anii 1937-1939 în Anatolia, în colaborare cu profesorul Christiensen. Ele se referă la reconstruirea climatului pe baza dezvoltării inelelor anuale la arbori. Aceste cercetări, conferințiarul le denumește **Dendroclimatologie**.

Cercetările au fost făcute la diferite specii de *Pinus* din Anatolia. În acest scop s'a imaginat o metodă specială prin care bucăți de lemn au fost tăiate, șlefuite și preparate în așa fel, încât să se poată face observațiuni pe ele. Foarte importantă este înlăturarea diferitelor surse de erori, între care este mai ales vătămarea arborilor prin tăerea nerățională a ramurilor laterale, tăere des întâlnită în Anatolia. Este de asemenea importantă influența diferitelor condițiuni locale care trebuie să fie cunoscute pentru a nu se ajunge la concluzii false. Spre ex.: copacii din locurile umede nu arată influența condițiunilor de precipitație sau uneori o arată în mod inexact. Trebuie de asemenea să se ia seamă că intensitatea de creștere a copacilor variază foarte mult în raport cu vârsta. De aceea s'a dovedit că nu se pot folosi măsurătorile absolute, ci numai valorile relative care dau posibilitatea să se ajungă la stabilirea mediilor pentru copacii dintr'o anumită regiune.

S'au cercetat în total 76 arbori distribuiți în 16 localități deosebite din centrul Anatoiei. Vârsta mijlocie a acestor copaci variază între 150 până la peste 200 ani. Un pin avea chiar vârsta mai mare de 600 ani.

Partea cea mai importantă a conferinței se referă la corelația dintre condițiunile de precipitație și dezvoltarea inelelor de creștere anuală. Centrul Anatoiei aparține neîndoiește țărilor în care apa se găsește în minimum și în consecință influențează în mod hotărâtor dezvoltarea inelelor de creștere anuală. Aceasta nu se întâlnește în țările nordice unde temperatura este factorul hotărâtor. Corelația dintre condițiunile de precipitație și dezvoltarea inelelor anuale de creștere este în așa fel stabilită, încât curbele de precipitație sunt puse în comparație cu curbele lemnului de primăvară, de toamnă, a lemnului total și valoarea lemnului. Valoarea lemnului este calculată de cantitatea lemnului de primăvară luat ca unitate de măsură a valorii totale. Lemnul de toamnă fiind mai des, nu poate fi valorificat cantitativ exact, pentru determinarea lemnului total.

Corelația prezintă o concordanță perfectă între dezvoltarea inelelor de creștere anuală și precipitațiile din iarnă și primăvară. Precipitațiile din vară și toamnă, sunt atât de reduse, încât ele nu exercită nici o influență. Foarte important este faptul că precipitațiile din iarnă sunt acelea care influențează în prima linie lemnul de toamnă; precipitațiile din primăvară influențează dezvoltarea lemnului de primăvară. Aceasta se explică prin faptul că numai precipitațiunile din iarnă pă-

trund în stratele mai adânci ale pământului în cantități apreciabile și pot fi folosite de către arbori, în timpul verii, la formarea lemnului de toamnă (Spätholz).

Concordanța dintre precipitațiuni și creșterea copacilor este cu atât mai bună, cu cât localitatea unde cresc copacii studiați se găsește mai aproape de o stațiune meteorologică. Prin aceste cercetări se aduce dovada că din cunoașterea dezvoltării inelelor de creștere anuală am putea să tragem concluziuni asupra precipitațiilor din ultimele secole. În adevăr, determinarea anilor secetoși pe baza dezvoltării inelelor de creștere anuală, concordă foarte bine cu datele istorice privitoare la anii catastrofali de secetă din Anatolia.

În ultima parte a conferinței se dă ca exemplu perioada 1881—1892 în care în toate cele 16 localități ale întinsei (40.000 km²) regiuni cercetate, anul 1887 a fost dovedit ca cel mai greu an de secetă. Ani răi au fost de asemenea — deși nu în aceeași măsură — anii 1882, 1895 și 1890.

Rezultă că prin cercetările dendroclimatologice ale copacilor se poate avea o vedere exactă asupra condițiilor de climă din perioadele anterioare, din care nu avem la dispoziție date meteorologice. Mai rezultă de asemenea că prin astfel de cercetări se pot stabili măsurile pentru a diminua influența anilor de mare secetă.

● Căminele culturale la lucru forestier.

Într-o cronică precedentă (Nr. 12/1941) am arătat mâna de ajutor pe care ni-o dă Fundația culturală Regele Mihai I prin articole de îndemn pe care le publică în publicațiile sale periodice: Albina și Căminul Cultural, precum și activitatea pe teren de natură forestieră desfășurată de căminele culturale.

În numărul 4—6/1942 d-l Ing. A. Rusu ne informează asupra unei noi laturi a activității câtorva cămine culturale și anume aceia din domeniul exploatărilor de păduri: pentru satisfacerea nevoilor în lemn de foc și transportarea lui din pădure la depozite sau la domiciliu Fundația a dat o circulară (Nr. 16325 din 14.X.1941) către toate Căminele culturale, cărora le cere să se pună la dispoziția autorităților silvice și proprietarilor de păduri, toate puterile satelor, comunelor și orașelor. D-l Ing. Rusu citează contribuția câtorva cămine în această privință.

Deasemenea, merită să menționăm că în Instrucțiunile pentru organizarea Căminelor Culturale în timp de război, prin care se coordonează puterile satelor și orașelor în toate laturile de activitate, cea silvică nu lipsește:

At. Haralamb

● **Dela Unguri.**

1) Pentru valorificarea lemnului din părțile transilvănene, s'a plă-nuit o mare fabrică de distilat, cu concursul Statului.

2) Problema aprovizionării cu lemn de foc a luat o astfel de am- ploare, încât o adâncă intervenție din partea Statului s'a făcut trebu- itoare. Producătorii sunt îndatorați să comunice Ministerului Agriculturii, cantitățile recoltate. Acesta hotărăște asupra distribuției și transportului cantităților anunțate. Importul și exportul lemnului de foc depinde de aprobarea aceluiaș minister.

3) Prețul lemnului în general, este dirijat, cu meticulozitate de Comisarul Prețurilor. Măsura aceasta s'a luat cu începere dela 28 Iulie 1941.

(După Z. f. Wfw., IX/79).

(228)

● **Economia forestieră în Turcia Nouă.**

Spiritul de înnoire și de progres rapid al Turciei Noi se manifestă tot atât de viguros în câmpul economiei forestiere, ca și în celelalte câm- puri ale vieții publice.

Cu prilejul sărbătoririi primilor 15 ani ai regimului republican, a fost publicată o dare de seamă, din care redăm cele ce urmează, cu pri- vire la economia forestieră

O primă grijă a noii guvernări a fost de a se crea cadrul legal de viață al economiei forestiere. Astfel e emisă, nemijlocit, după luarea frâ- nelor guvernării legea cu nr. 504. Împlinită prin mai multe legi parțiale. Astăzi legislația respectivă constă din legea nr. 3116 din 8 Februarie 1937, împlinită prin legea nr. 3444. Legiferarea aceasta bogată a fost im- pusă de către evoluția rapidă a lucrurilor. Preocupările acesteia sunt de a crea condiții cât mai potrivite de dezvoltarea economiei forestiere, în sine, fără să se aducă vătămări intereselor agricole. Pe temeiul ultimei legi, a fost instituit serviciul de pază militarizat și totodată s'a reorga- nizat și Administrația forestieră.

O atenție deosebită a fost dată învățământului forestier. Cel supe- rior a fost reprezentat, până în 1934, de către o școală superioară, trans- formată, apoi, în facultate a Școlii superioare de Agricultură dela An- kara. Intre 1923 și 1935, au fost diplomați 186 silvicultori, iar în cei 3 ani următori, 68 ingineri silvici. Dezvoltarea lucrurilor este în plin mers, fiind prevăzute măsuri de creștere a studenților anuali la 100. Ca pro-

tesori au funcționat o întreagă serie de personalități străine reputeate în materie. Facultatea este adăpostită într-o clădire nouă corespunzătoare, fiind înzestrată și cu o pădure proprie, pentru lucrări practice. Dintre elementele dotate, a fost trimis în străinătate, pentru perfecționare și specializare, un număr de 39 silvicultori. Pentru pregătirea de ajutoare ale inginerilor silvici, funcționează două școli forestiere medii, în Brusa și Bolu, cu o capacitate de pregătire de 50 sub-ingineri.

Serviciul de amenajare este împărțit în 5 grupe. În răstimpul de 15 ani, a întocmit amenajamente definitive pentru 665.241 ha și hărți numai pentru alte 67.084 ha.

Organizarea de unități de gospodărie în păduri de Stat (ocoale silvice) se urmează metodic, la fel, de industrii bazate pe materia primă lemn (2 fabrici de hârtie, 1 de celuloză, 1 de mătase artificială, 1 de chibrituri și 3 de furnir ș. a.

Domaniul păduros de Stat încearcă creșteri neîntreprute, prin exproprierea de păduri particulare și împăduriri.

(După Z. f. Wfw. IX/56).

(229)

● Despre economia forestieră croată.

Dintre ținuturile fostului Stat jugoslav, Croația este cel mai bogat în păduri și cel mai avansat în înțeles economic și cultural. Suprafața pădurilor se urcă la cca 4 milioane ha. Speciile principale sunt: bradul și molidul. Dintre foioase, se află: fagul cu un lemn superior, diferite specii de stejari, dintre cari și vestitul stejar de Slavonia (lemn de furnir); spoii, frasinul, ulmul ș. a. O industrie de cherestea, de furnir și de distilare, foarte dezvoltată, constituie temeiuri serioase ale economiei forestiere respective. Exportul de lemn și mărfuri din lemn face neîntreprute progrese. Astfel, a fost încheiat, de curând, un contract între autoritățile germane și Ministerul apărării naționale croate, pentru o mare furnitură de case de lemn. Afacerea privește un grup de industriași, reuniți într-o cooperativă și finanțată de o bancă din Agram.

La ordinea zilei, este întemeierea unei Centrale forestiere, sub auspiciile Ministerului Pădurilor și Minelor, care să se ocupe cu toate problemele de supraveghere ale exploatărilor de păduri, transportului, comerțului și exportului lemnului.

(După Z. f. Wfw., IX/38, 59 și 77).

(230)

● Virtuțile cătinei de râu.

Într-o notiță recentă dela Cronica forestieră externă (nr. 217), am arătat interesul deosebit pe care îl manifestă cercurile germane pentru cultura și folosința cătinei de râu (*Hippophaë rhamnoides L.*).

Faptul este justificat prin calitățile fructului acestui arbust, ca aliment dietetic. Ultimile cercetări au dovedit că acesta conține, pe lângă carotină, provitamina A, acid citric și manită și o neașteptat de mare cantitate din vitamina C. Și anume de 10—15 ori mai mult decât lămâia (500—900 mg la 100 g). În afară de aceasta, vitamina C, din fructul de

cătină, este foarte bine stabilizată, încât rezistă și la pregătirile culinare. Din pricină că sunt prea acre, fructele amintite nu pot fi mâncate în stare crudă; sunt însă, foarte bune pentru pregătitul unei marmelade hrănitoare, cu zahăr și amestecat cu apă, ne dă o băutură răcoritoare și cu un mare conținut de vitamina C.

Ce-ar fi dacă și la noi s'ar găsi cineva care să valorifice fructul acestui arbust, atât de răspândit prin multe locuri de coline? S'ar aduce un real serviciu economiei naționale. Este păcat să lăsăm să se piardă un bun prețios, în vreme ce noi lăncezim în neavere.

(In parte, după Kosmos, 1942/41).

(231)

Ilie C. Demetrescu

● Pădurile și industria lemnului în Slovacia.

În hotarele sale de azi, republica Slovacă are 1 348.738 ha păduri, ceace reprezintă 38,3% din întinderea totală a țării. Numai 2 țări ale Europei (Finlanda și Suedia) ating un procent de păduri mai ridicat. Pădurile ocupă în Slovacia o suprafață mai mare chiar decât aceea cultivată agricol, ceace dă țării un caracter specific forestier.

Din întinderea păduroasă menționată, 1,2 mil. ha sunt păduri de codru, unele din ele păstrând încă și azi înfățișarea de păduri virgine. Creșterea anuală a acestor păduri e evaluată la 3,4 m³ pe an și ha adică la aprox. 5 mil. m³ în total și constă din 53% lemn de rășinoase și 47% foioase. Între rășinoase predomină molidul, iar între foioase, fagul. Există și valoroase păduri de stejar, etc.

Industria lemnului e bine dezvoltată și produce diverse mărfuri pentru export, în valoare de mai bine de 1 miliard cor. slovace anual. Din producția acestor fabrici, numai 15—20% se consumă în țară, restul merge la export.

Există 500 fabr. de cherestea; din care 300 cu 1 gater, 94 cu 2 gatere, 27 cu 3, 12 cu 4 și 10 cu mai mult de 4 gatere; ele prelucurează anual 1,6 mil. m³.

Ad-ția pădurilor Statului posedă 18 fabr. din care exploatează în regie 11.

Fabricile de celuloză, hârtie, carton, produc anual 150.000 tone celuloză, 62.000 tone hârtie și 20.000 tone pastă de lemn. Din hârtia produsă, aprox. 80% se exportă. Mai sunt și 2 uzine pentru destilarea lemnului, care prelucurează anual peste 200.000 m³ lemn de fag.

Posibilitățile de viitor ale industriei forestiere slovace sunt mari, deoarece, încă de mult timp s'a pus ordine în exploatare, netăindu-se decât cantități corespunzătoare creșterii anuale.

D. A. S.

(după „S. E.-Echo“, Mai 1942).

CRONICA CYNEGETICA

● Expoziție românească volantă de vânătoare în Germania.

Mult a suferit țara noastră din pricină că nu am fost cunoscuți de străinătate așa cum suntem. Am fost chiar rău cunoscuți. Vecini de ai noștri au avut grijă să ne denigreze — și aceasta nu fără interes — iar noi ne-am mulțumit să constatăm și să afirmăm că dreptatea este cu noi. Dreptatea este un lucru prețios, dar ea nu vine aproape niciodată singură la cel ce o are. Trebuie să și lupti pentru a-ți impune dreptatea.

Cu scopul de a ne face cunoscuți, Ministerul Propagandei Naționale pregătește o expoziție volantă în diferite orașe ale Germaniei, expoziție care să cuprindă tot ce are mai caracteristic țara în materie de artă, știință, economie. Nu va lipsi nici o secție a vânătoarei.

În acest scop, Direcțiunea Economiei Vânătorului a adunat din țară materialul cel mai prețios, pe care îl va completa cu piese de valoare dela Muzeul de vânătoare din Capitală.

Fauna bogată a țării noastre în specii și de o calitate excepțională, suntem siguri că va face o excelentă impresie în Germania, care are un mare număr de vânători cu rafinate gusturi cynegetice. (26)

● A. V. I. S. Iași.

În cronică precedentă am semnalat cititorilor înființarea Societății de vânătoare A. V. I. S.-Bacău. Ne vine acum știrea că la 24 Martie a. c. a avut loc în Capitala Moldovei ședința de constituire a Societății de vânătoare A. V. I. S.-Iași.

Un număr de 22 membri fondatori au ținut să fie prezenți la punerea temeliei acestei noi organizații cynegetice a inginerilor silvici. Numărul mare de membri fondatori atât la A. V. I. S.-Bacău cât și la A. V. I. S.-Iași este o dovadă a interesului pe care colegii noștri îl manifestă pentru nobila indeletnicire de vânător. Ajunge o inițiativă pentru ca toți să răspundă cu bucurie.

Comitetul de conducere s-a constituit astfel:

Președinte: Ing. silv. Alex. Ștefănescu.

Vicepreședinte: Ing. silv. V. Teofănescu.

Secretar: Ing. D. R. Marinescu.

Casier: Ing. N. Caliniuc.

Membru consultant: Ing. Mironescu Grigore.

Cenzori: Ing. Vasile Harnagea și Vasile Palade.

Felicităm pe D-l ing. insp. g-l silvic Al. Ștefănescu inițiatorul dela Iași și urăm tinerei Societăți spor la muncă.

Nădăjduim că în curând vom putea semnala tot în această cronică și înființarea A. V. I. S.-ului Constanța. (27)

● Premii pentru studenții Facultății de Silvicultură din București.

Direcțiunea Economiei Vânatului a pus la dispoziția Facultății de Silvicultură o sumă de 120.000 lei din „fondul vânătoarei“ cu scopul de a stimula studenții în adâncirea cunoștințelor cynegetice.

De acord cu Direcțiunea Economiei Vânatului, Consiliul profesoral al Facultății a hotărât să înființeze opt premii constând din arme de vânătoare. S'a aprobat și un regulament asupra criteriilor după care se vor decerne premiile. Criteriile sunt în rezumat: Media dintre nota obținută la cursul de vânătoare și nota ce se va da la o lucrare scrisă de vânătoare pe care studentul o va întocmi ca rezultat al practicei de vară. S'au luat măsuri pentru cumpărarea armelor.

Direcțiunea Economiei Vânatului a avut o fericită inspirație atunci când a ținut să încurajeze studenții în adâncirea cunoștințelor de vânătoare. Față de quantumul salariului unui inginer începător, pus — și astfel — în fața multor greutăți la început de carieră, cumpărarea unei arme de vânătoare în valoare și numai de 15—20000 lei, constituie o grea problemă. Trebuesc ani de renunțări la unele plăceri pentru ca adunând ban cu ban să poată cumpăra o armă. Nu este deci de mirare dacă mulți colegi încep târziu să practice vânătoarea.

De aceea, gândul că ar putea pleca încă de pe băncile școlii cu o armă de vânătoare, va stimula desigur pe ori care student, să depună toate eforturile pentru dobândirea premiului.

Sacrificiul bănesc făcut de Direcția Economiei Vânatului va da roade, pentru că tinerii ingineri încadrați sincer în opera de ridicare a vânătoarei, vor fi de un real folos lumii vânătoarești. (28)

● O frumoasă monografie a ursului carpatin.

„Moș Martin“ sau „Moș Niculae“ cum i se spune ursului nostru în diferite regiuni ale țării, nu este încă bine cunoscut.

Taina învăluie nu numai unele din obiceiurile sale, ci discuția se întinde și asupra cunoașterii lui din punctul de vedere al sistematicii: avem două sau numai o singură specie de urs la noi în țară? Observarea, examinarea cât mai multor exemplare de urs, singura care ar putea duce la limpezirea problemei, este grea pentru că — din nenorocire — avem puține exemplare din acest uriaș, cel mai mare și cel mai puternic răpitor dela noi. Revista „Carpații“ a luat inițiativa punerii în discuție a acestei chestiuni. O prețioasă contribuție aduce colegul nostru D-1 Inginer silvic Pavel Goanță, din serviciul Comunității de Avere din Caransebeș, prin articolul publicat în numărul 2/1942, al „Carpaților“.

Sub formă de monografie, colegul Goanță a adunat la un loc o mulțime de cunoștințe despre urs, pe care — după cum însuși mărturisește — le-a adunat fie din experiență fie din lucrări de specialitate. Ori ce vânător pe care-l interesează cunoașterea ursului, va

găsi în articolul D-lui Goanță o monografie scurtă, dar aproape completă. (29)

● Administrarea vânătoarei în Basarabia.

Este știut că în Basarabia se experimentează acum o nouă formă de administrație, ale cărei caracteristici dominante sunt descentralizarea și activitatea pe teren. În materie de vânătoare, Guvernământul Basarabiei a dat ordonanța No. 28 din 15 Decembrie 1941, care stabilește următoarele norme:

Art. 1. — Direcția Economiei Vânătorului are corespondent în Basarabia, Serviciul Vânătoarei din Subdirecția Regimului Silvic.

Art. 2. — Atribuțiunile acestui Serviciu sunt:

a) Indrumarea și controlul vânătoarei în Basarabia;

b) El aprobă:

Constituirea de Societăți de vânătoare (conform art. 71 din L.O.V.);
Contractele de arendarea terenurilor de vânat;

c) El numește:

Inspectorii, subinspectorii și paznicii publici onorifici de vânătoare (conform art. 66 din L. o. V.);

d) El urmărește și controlează aplicarea Legii pentru protecția Vânătorului, cum și toate Regulamentele, Deciziile, dispozițiunile etc., ce le va primi dela Direcția Economiei Vânătorului.

În continuare ordonanța prevede înființarea unei comisii județene cu sediul la serviciul silvic județean, fixându-i și atribuțiunile, apoi inspectorii județeni și inspectorii de plasă.

Clasifică terenurile de vânătoare, stabilește norme de arendare și de plata arenzilor și în fine dă îndrumări asupra procedurii de urmat la eliberarea permiselor de vânătoare. (30)

● Primenire în rândul inspectorilor județeni.

O primă consecință a punerii în aplicare a noului regulament de serviciu al organelor onorifice de vânătoare din exterior, a fost revizuirea inspectorilor de vânătoare județeni. Într'adevăr, noul regulament prevede alte criterii de numire, deci o revizuire era necesară.

Comisiunile instituite pe lângă fiecare Prefectură de județ cu scopul de a face propuneri, s'au întrunit și au făcut propuneri, pe care Consiliul superior al vânătoarei le-a examinat. În multe locuri au fost menținuți vechii inspectorii de vânătoare, în altele însă au fost înlocuiți. Prin Deciziunea Ministerială No. 6802 din 5 Mai 1942 au fost numiți 27 inspectorii județeni între care figurează și doi ingineri silvici: D-l Eugen Zehan la Târnava Mare și D-l Vasile Spiridon la Tecuci. După informațiunile ce avem, sunt singurii ingineri silvici inspectori de vânătoare județeni, în noua organizare. (31).

● **Direcțiunea Economiei Vânătorului caută Ingineri silvici pentru a fi trimiși în străinătate pentru specializare.**

Vânătoarea românească trebuie să treacă dela forma, în multe privințe empirică, la alta așezată pe temelii solide, științifice. Multe probleme își așteaptă deslegarea, iar pentru aceasta, prima condiție de reușită o constituie elementul om bine pregătit.

Desigur multe lucruri pot fi văzute în țară, în laboratorul vast al naturii, dar acest sistem reclamă timp îndelungat, osteneală și bani. Pe de altă parte, cunoștințele se fixează mult mai bine atunci când vezi contrastul între ceea ce știi la tine acasă și ceea ce vezi în altă parte.

Direcțiunea Economiei Vânătorului pune la dispoziție două burse de câte 100.000 lei fiecare, în scop de specializare în străinătate (Germania sau Elveția). Candidații trebuie să fie ingineri silvici cu cel puțin 5 ani de practică silvică și pe cât posibil vânători cu experiență. Plecarea ar urma să aibă loc în cursul lunii Octombrie a. c. Durata studiilor în străinătate va fi de 5—6 luni. Programul va consta din audierea de cursuri și mai ales vizitarea câtorva terenuri de vânătoare bine gospodărite.

De asemenea, Direcțiunea Economiei Vânătorului caută doi ingineri silvici pentru funcțiunea de șefi de serviciu în serviciul central din București. Prin urmare este vorba de o funcțiune de birou. Gradul să fie — de preferință — inginer șef, cel mult ing. subinspector silvic. Salariul va fi al gradului din corp, plus eventualele indemnizații pentru activitate excepțională.

Atât pentru primul caz (specializarea în străinătate) cât și pentru al doilea (serviciul central), amatorii urmează a se adresa pentru lămuriri Direcțiunii Economiei Vânătorului, București Str. Polonă No. 8. (32)

● **Bugetul „Fondului de Vânătoare“.**

Legea noastră de vânătoare prin art. 98 a creat un „fond de vânat“. Scopul urmărit este, ca din suma ce se încasează, să se execute lucrări de interes general în materie de ocrotirea vânătorului. Cu alte cuvinte, ceea ce nu poate face vânătorul luat zioțat, face oficialitatea vânătoarească din acest fond alimentat de diferite venituri adunate din întreaga țară. În afară de fondul administrat de Direcțiunea Vânătoarei, mai există un altul numit „contribuția vânătorilor“, compus — în acest an — din suma de 490 lei la fiecare permis de vânătoare — și care la un număr de 40.000 permise de vânătoare pe întreaga țară ar da un total de cca 15 milioane lei. Pentru administrarea acestui fond, formula la care s'a oprit Direcțiunea Economiei Vânătorului a fost aceea de a se încredința administrarea, Uniunii Generale a Vânătorilor din România (U. G. V. R.).

În ședința comună dela 27 Aprilie a. c. a Consiliului superior al vânătoarei și a Consiliului U. G. V. R. s'a discutat și aprobat bugetul acestui fond. O sumă de 12% se pune la dispoziția U. G. V. R., iar

restul de 88% se va întrebuința de Direcția Economiei Vânătorului pentru scopuri de interes general, în conformitate cu bugetul aprobat.

Din cele peste 24 articole ale bugetului, reținem câteva poziții mai importante:

a) Câte 5000 lei lunar indemnizație inspectorilor de vânătoare județeni.

b) Pentru formarea personalului inferior de specialitate (școală pe teren) cca 2000 lei de persoană pe lună, în total 700.000 lei.

c) Burse pentru specializare:

1. În țară pentru studenții silvici 90.000 lei;

2. În străinătate: pentru piscicultură în apele de munte 70.000 lei, iar pentru 2 ingineri, câte 100.000 lei, în total 200.000 lei.

d) Premii pentru descoperitorii delictelor de branconaj la cerb, capră neagră, dropie și lostrită 250.000 lei.

e) O poziție importantă din buget o formează salariul paznicilor a 10 posturi speciale pentru paza regiunii de cerbi din Carpați. (33)

● Instrucțiuni de serviciu pentru inspectorii de vânătoare județeni.

Direcțiunea Economiei Vânătorului cu ordinul circular No. 6512 din 29 Aprilie a. c. trimis inspectorilor de vânătoare județeni, dă acestora instrucțiuni amănunțite asupra programului de lucru pe care trebuie să-l desfășoare în cadrul regulamentului de serviciu de care am vorbit mai sus.

Luarea în primire a serviciului se va face în prezența șefilor de servicii silvice județene.

După ce atrage atențiunea asupra necesității de a se elimina copiii de pe terenurile care conțin cervidee, după ce le cere să reducă numărul Societăților de vânătoare la cca 2 de fiecare plasă, ordinul obligă pe inspectorii județeni să înainteze un raport anual asupra activității desfășurate și asupra situației vânătoarești din județ. (34)

● Acțiunea pentru salvarea lostriței.

Ceeace este pentru vânător — cerbul, vânat plin de farmec și de satisfacții, este pentru pescarul sportiv lostrita — peștele, cu adevărat de elită.

Din nenorocire această specie este pe cale de dispariție. În afară de râul Bistrița, singur Ceremușul mai conține lostrite, dar pentru noi prezența sa aci nu prezintă importanță, dat fiindcă este vorba de un râu de graniță, deci ne revine nouă abia jumătate din lățimea apei, încât nici ocrotirea și nici exploatarea nu se poate face rațional. Rămânem așa dar cu lostrita din Bistrița.

Din cauza pescuitului abuziv și a lipsei de ocrotire, soarta lostriței pare a fi pecelluită. Alarma a dat-o D-l Al. Brătescu-Voinești. Măsurile luate de oficialitate în ultimul timp prin înființarea câtorva

posturi de pază pare a fi stăvilit răul, fără însă de a-l fi putut înlătura cu totul.

În ședința dela 28 Aprilie a. c. s'a discutat și aprobat un proiect de înființare a unei asociații de pescari eminenti, având și mijloace materiale, sub grija căreia urmează a fi pusă lostrita de pe Bistrița. Întreaga vale a Bistriței va fi arendată acestei asociații, cu obligația de a pune la dispoziția Direcțiunii Economiei Vântului în scop de propagandă un procent oarecare din numărul de lostrite autorizate a fi prinse anual. Fiind vorba de salvarea unei specii a faunei noastre piscicole, salutăm cu bucurie inițiativa luată. (35)

● Vizitarea terenului de vânătoare Soveja-Cașin de către absolvenții Facultății de Silvicultură.

Programul tradiționalei excursiuni de studii de sfârșit de an a absolvenților Facultății de Silvicultură din București a fost întocmit în așa fel, încât pe lângă exploatari, cale ferată forestieră, fabrică de cherestea, împăduriri, terenuri degradate, etc. — viitorii ingineri silvici să poată vedea și un teren de vânătoare bine amenajat.

Cu toate că programul excursiunii a fost foarte încărcat, studenții și-au putut da seama de ceea ce înseamnă un bun teren de vânătoare pentru cerbi. Aspectul general al terenului, amenajările vânătoarești, vestita Sboina-Neagră cu cerbi record și fondul de pescuit Cașin, sunt tablouri care vor rămâne bine întipărite în memoria colaboratorilor noștri de mâine pe teren silvic și vânătoresc. (36)

● Acordarea permiselor de vânătoare studenților Facultății de Silvicultură.

Printr'o largă înțelegere din partea autorităților militare și printr'o excepțională bunăvoință din partea Direcțiunii Economiei Vântului, studenții forestieri care au primit în anul 1941/42 cursuri de vânătoare au primit la sfârșitul anului permise de vânătoare. Rostul acestor permise este de a da posibilitate studenților să vâneze și în cursul practicii de vară.

Este știut că pasiunea pentru vânătoare se naște în om odată cu împușcarea primei piese. Cursul de vânătoare din școală nu poate da roadele așteptate, dacă studentul nu ia contact și cu vânătoarea practică. Permisul de vânătoare trezește pe tinerii noștri colegi în rândul vânătorilor.

Înregistrăm aci cu satisfacție înțelegerea dovedită și de data aceasta de Direcțiunea Economiei Vântului față de nevoile învățământului nostru vânătoresc. (37)

Vasile Cotta

● O excursiune de studii în Vrancea și Cașin.

Cu toată împotrivirea împrejurărilor actuale, excursia de studii proiectată în Vrancea (Soveja-Cașin), cu absolvenții Facultății de Silvicultură, s'a făcut. Deși de proporții mai restrânse ca altădată, scopul ei

totuși a fost atins, păstrându-se în același timp și o tradiție a acestei Facultăți.

Pe întreg traseul parcurs, pe lângă problemele de cultura și exploatarea pădurilor, întotdeauna bine evidențiate și categoric puse de Domnul Profesor M. Drăcea, conducătorul acestei excursii, precum și problemele de corecția torenților, atât de grele în Vrancea, s'au putut constata și probleme vânătorești, sau mai bine zis realizări în acest domeniu. Traseul a fost bine ales și din acest punct de vedere.

În cele de mai jos, voiu căuta să arăt aceste infăptuiri de ordin vânătorec.

Lucruri cari într'adevăr îți înalță sufletul de mulțumire, am văzut pe terenul de vânătoare A. V. I. S. de pe „Sboina Neagră“ din cuprinsul Ocoalelor silvice Soveja și Cașin.

Acest teren înființat în 1936, cred că nu greșesc spunând că azi este cel mai bun teren de vânătoare pentru cerbi în întreaga țară. Afirmația este întărită de fapte: pe „Sboina Neagră“ a fost împușcat la 2 Octombrie 1940 „cerbul R. Stănescu“, record mondial, ca apoi după un an, la 26 Sept. 1941, Domnul Ministru al Germaniei la București Baron Manfred von Killinger, să vină și să pecetluiască pentru mult timp autohtonitatea cerbilor din acele plaiuri, prin doborârea unui alt cerb ca-pital.

Dar nu mă opresc aci. Din sbor am prins câteva fragmente dintr'o discuție la fața locului, prin care se afirmă că tot pe acest teren se află cerbi — aproximativ trei — care ar fi mai puternici decât „cerbul R. Stănescu“ și care pentru a produce trofee excepționale nu așteaptă decât un an bogat în jir.

De fapt, aci sunt îndeplinite toate condițiunile unui bun teren de vânătoare: hrană abundentă, suprafață întinsă (cca 26.000 Ha.) în formă aproape rotundă, liniște desăvârșită, locuri favorabile pentru boncânit (tâieri rase), arborete de foioase în proporție de cel puțin 60%, precum și un relief ondulat, străbătut de ape limpezi, preferat de vânătul mare.

Rămâne doar ca terenul să fie amenajat în continuare pe măsură ce progresează tăierile, vânatul să fie ocrotit, să i se dea liniște și hrană în ierni grele, ca în acest fel să fie legat de teren. Până în prezent sunt făcute poteci de acces și apropiere cu o lungime totală de peste 70 km., precum și o mulțime de sărării (cca 120), observatoare, cabane.

Dar acest teren, amenajat special pentru cerbi, conține și alte specii de vânat: căpriori, urși, porci mistreți, râși, cocoși de munte, vânat atât de ales și atât de rar sau inexistent în alte țări.

Iată, cum prin bunăvoință și stăruința organelor silvice A.V.I.S. se pot realiza fapte, care ne pun pe treptele cele mai de sus în fața întregii lumi vânătorești. Să nu uităm că soarta ne-a hărăzit să avem în această frumoasă Țară vânat ales, cu condiții de trai — dela natură — excelente, unde numai degetul trebuie pus pentru a ne vedea realizată o năzuință.

Se pune acum o întrebare: mai avem și în alte părți în Țară, terenuri de vânătoare atât de potrivite pentru propășirea vânatului mare,

ce cel de pe Sboina Neagră? Categorie, da! Sunt chiar foarte multe! Trebuie doar ca ele să fie îngrijite și vânatul existent să fie ocrotit. Să nu ne rezumăm a ne mulțumi cu ce ne-a dat Dumnezeu și dela noi să nu dăm nimic! Să punem și noi puțin suflet și să păstrăm acest dar prin muncă și la nevoie chiar sacrificii, căci toate acestea vor fi răsplătite în plin.

Nu trebuie să vedem însă în vânătoare numai un mijloc care să ne aducă foloase materiale — care își au și ele rostul lor — dar să privim vânătoarea sub un aspect mai larg. Să vedem în ea foloase de alt ordin, care privesc interese naționale, interese pentru întreg Neamul Românesc, cu atât mai mult cu cât secretul reușitei nu constă atât în sacrificii bănești, cât în tragerea de inimă și priceperea cu care se lucrează. Din acest punct de vedere este suficient să amintesc în ce poziție suntem puși în fața străinătății, prin mulțimea de vizitatori care ne caută pentru vânatul ales de ei. Desigur, situația ne este favorabilă. Și atunci, de ce să nu exploatăm chiar și acest produs al pădurii?

Situația ne este mult ușurată de faptul că în cazul nostru același personal — cu mici adaptări — poate face atât paza vânatului, cât și paza pădurii, reducându-se astfel considerabil cheltuielile de întreținere ale unui teren.

În sfârșit, se mai impune și problema de ordin sufletesc: câtă satisfacție, câtă destindere și recreere sufletească simți în momentele când ești în observarea și urmărirea vânatului! Ce mulțumire am avut când cu profesori și un grup de colegi, pe Sboina Neagră, am plecat în zorii zilei să observăm vânatul ieșit în căutarea hranei. Ce fericit am fost când eu am văzut primul un căprior! Cu câtă plăcere am urmărit apoi, cu binocul, trecut din mână în mână, toate mișcările acestui țap ce ne reținea toată atenția. Ce mulțumiți eram toți de acel tablou atât de nou pentru noi studenții, completat de cântecul de dimineață al păsărilor.

Terenul de vânătoare A.V.I.S. de pe „Sboina Neagră“ a rămas o licoană vie în mintea fiecărui dintre noi. Ne va fi o călăuză în viitor pentru toți câtă l-am vizitat. Ne-am dat seama (pe teren) cum trebuie să fie un teren de vânătoare model, pentru cerbi. Indrăznesc să fac afirmația că fiecare dintre noi cei tineri, care în curând vom pași în viață, în acele momente plăcute de pe Sboina Neagră, ne-am propus ca alături de sfatul și exemplul înaltașilor noștri, să creștem fiecare în colțul de Țară unde ne va hărăzi soarta, o a doua Sboina Neagră.

Niciunul dintre noi nu consideră aceasta ca o povară pe umerii săi, dimpotrivă, cu avântul tineresc și dorința de realizări ce ne stăpânește, ne simțim fericiți că acum la început de carieră avem încă un ideal de atins: a lăsa urme în domeniul gospodăriei vânatului. Nu avem altă dorință decât să ni se dea posibilitatea să lucrăm cât mai cu folos și în condițiuni compatibile cu demnitatea de Corp.

Remus Oprîșiu
student la Facultatea de Silvicultură

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

K. VANSELOW: *Einführung in die forstliche Zuwachs- und Ertragslehre.* Verlag I. D. Sauerländer, Frankfurt am Main. 1941. Introducere în știința creșterilor și producțiunii lemnoase. (155 pagini, 45 tabele și 90 grafice).

Este prima carte în acest domeniu care apare în mod separat, creșterile și tablele de producțiune formând, până în prezent, obiectul unor capitole ale Dendrometriei sau mai rar al Amenajamentului. Și tratarea separată a acestor discipline este pe deplin îndreptățită, deoarece știința creșterilor și a producțiunii pădurilor folosește metoda statistică, bazându-se pe observații și cercetări exacte și sistematice pe teren, pe când dendrometria propriu zisă este mai mult o știință teoretică, având la bază legi matematice și fizice. Întrucât privește amenajamentul, această disciplină folosește, cu ocazia stabilirii posibilității, rezultatele empirice la care se ajunge prin cercetările în pădure, fără a-și face un scop din cercetările ce au dus la rezultatele respective.

În prefață, autorul precizează înțelesul termenilor întâlniți mai des în literatura silvică germană. Trece apoi la o analiză succintă a mersului creșterilor, studiind separat, în partea I a lucrării, creșterea în greutate și în partea II-a creșterea

în volum. Este de remarcă faptul, că în ce privește creșterea în greutate, se observă o uniformitate mult mai mare la diferitele esențe forestiere, decât dacă se ia în considerare creșterea în volum.

Cum creșterea în greutate este mai mult o chestiune care face obiectul fiziologiei și chimiei plantelor, autorul rezervă creșterii în volum (implicit creșterii în diametru, înălțime, suprafață, etc.) cea mai mare parte a studiului de care ne ocupăm.

Plecând dela condițiile de creștere ale arborelui, se trece la creșterea și producția arboretelor echiene, pure și amestecate, a arboretelor rărite în vederea promovării creșterii acestora sub influența luminei (Lichtungsbetrieb), studiindu-se și problema introducerii unui subetaj, a lăsării rezervelor, problema creșterii în codru grădinarit, în crângul simplu și compus.

Într-o parte însemnată a lucrării se tratează despre felul și tăria răriturilor, ajungându-se la concluzia, că dacă se practică răriturile în mod rațional, ne putem aștepta cu ocazia explorației, la o mărire a valorii materialului, nicidecum la o creștere în ceea ce privește volumul acestuia.

Din capitolul referitor la codrul grădinarit, se poate trage concluzia, că acest regim este cazul să fie aplicat numai acolo unde se cere lemn de dimensiuni mari, sau unde motive de ordin cultural, igienic, este-

tie sau în legătură cu protecția pledează pentru acest lucru. În ce privește cantitatea de material ce se recoltează, nu se poate dovedi că grădinaritul ar fi superior codrului regulat.

Pentru demonstrarea relațiilor ce există între creștere și producție, în cadrul unei serii, autorul găsește necesar să se ocupe într'un capitol cu acea stare ideală numită „pădurea normală” (capital-lemn normal, clase de vârstă normale, creștere normală, etc.).

Având în vedere importanța stabilirii sortimentelor pentru fixarea anilor revoluției, pentru o eventuală estimație a valorilor pădurii, etc., este tratată în partea III-a a lucrării chestiunea întocmirii tabelor de sortimente, fiind discutate amănunțit câteva din tabelele apărute mai de curând, de unde reiese marea varietate în ceea ce privește repartizarea sortimentelor după stațiune, esențe și structura economică a regiunilor în care au fost întocmite tabelele respective.

Cartea se încheie cu o bibliografie bogată.

Înțelegerea chestiunilor tratate este mult ușurată de numărul însemnat al diagramelor și de materialul documentar bogat din tabele, astfel încât prezenta lucrare constituie un îndreptar prețios în labirintul problemelor referitoare la producția pădurilor.

I. Vlad

EBERHARD SCHMIDT: *Mikrophotographischer Atlas der mitteleuropäischen Hölzer. (Schriftenreihe des Reichsinstitutes für ausländische und koloniale Forstwirtschaft, Hrsg. v. F. Heske, Nr. 1)*, 112 pag., 181 fig., 1 tabelă, Neudamm, Ed. J. Neumann, 1941. Prețul 7 Rm.

În literatura europeană de specialitate sunt foarte puține lucrări privitoare la determinarea speciei după caracterele macro și microscopice ale lemnului. În special lipsesc atlasele cu fotografii bune după preparate microscopice, cum permite azi tehnica fotografică, fotografii care să facă mai ușoară determinarea speciei după cheile ce se folosesc în anatomie.

Chiar literatura germană nu are decât un atlas al lui N. J. C. Müller din 1888 pentru lemnele Germaniei, iar în 1932 Seeger și Trendelenburg au scos un atlas pentru lemnele principale ale Europei Centrale, folosind fotografiile americanilor Brown și Panshin. În America studiul structurii anatomice a lemnului și identificarea speciei după caracterele anatomice ale lemnului s'a dezvoltat foarte mult. E drept că acolo și nevoia este mai mare, pădurile tropicale și ecuatoriale fiind populate de un număr mult mai mare de specii decât cele din zona temperată.

În ultimul timp lemnul ajungând din nou o materie primă de valoare pentru construcții și industriei diverse, nevoia cunoașterii însușirilor lui și a identificării speciilor s'a accentuat foarte mult.

De aceea apariția atlasului lui E. Schmidt pentru Lemnele Europei Centrale, nu poate fi decât deosebit salutăată.

Atlasul cuprinde fotografii după preparate macro dar mai ales microscopice, pentru 8 specii de rășinoase și 53 foioase. Se redau secțiuni transversale, radiale și tangențiale mărite dela 20 la 200 ori. Pentru rășinoase se dă o cheie dicitomică de determinare, iar pentru foioase un tablou rezumativ cu însușirile principale anatomice, care, după oarecare exercițiu, se poate folosi pentru determinări. Pentru

fiecare specie se face o descriere a elementelor de recunoaștere referindu-se la fotografia.

Se dă deasemenea câte o descriere a însușirilor anatomice ale lemnului de rășinoase și foioase.

Textul este dat în limba germană și engleză. Condițiunile tipografice în care este scos un atlas de această natură îi asigură sau nu succesul.

Din acest punct de vedere atlasul se prezintă admirabil.

N. Ghelmezii

Domnul Ing. insp. g-1 silvic Ilie C. Demetrescu, dela Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră (Bd. Regele Mihai I, Nr. 55) referă asupra publicațiilor forestiere și de științe învecinate (cărți și articole) din România, în revista „Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft“ din Berlin.

Autorii sunt rugați, în interesul lor propriu, să-i trimită publicațiile lor sau măcar să-i semnaleze articolele apărute în altă parte decât în revistele noastre de specialitate forestieră.

ZEITSCHRIFT FÜR ORGANISATION.

Dr. Hans Rupp: Der Diplom-Psychologe.

Psiholog cu diplomă.

În intervenția „Societății de psihologie” din Germania, Ministerul Instrucțiunii a aprobat înființarea unui examen, respectiv a unui titlu nou, acela al Psihologului cu diplomă. Pe când Dr. în Psihologie face 8 semestre și are mai mult o instrucțiune teoretică, Psihologul cu diplomă face 6 semestre și este obligat să facă practică de mai multe luni la 3 instituțiuni diferite.

Acest nou specialist are un mare viitor în domeniul muncii în care fiecare om va fi examinat asupra caracterului său specific și al capacității de muncă, în care se va educa și instrui lucrătorul și se vor adapta mijloacele de lucru la condițiunile de viață ale acestuia.

Armata, în care de 15 ani, s'a introdus acest specialist, a dovedit eficacitatea.

Celelalte activități: industria, economia, administrația, etc., își vor face la timpul lor datoria.

Dr. Hermann Hagen: Gefolgschafts Statistik.

2. Die Praxis der Gefolgschafts-Statistik.

Statistica personalului.

Practica Statisticii personalului.

Autorul continuă articolul din caetul Nr. 1/1942, dezvoltând câteva direcțiuni din practica statisticii personalului, care pornește dela principiul, că aceasta nu trebuie să conțină cifre moarte, ci să extragă realității din viața lucrătorului. Omul deci, ca punct central al Statisticii personalului. Autorul tratează despre: mijloacele mecanice de lucru, planul culegerii cifrelor, relațiuni între cifre și valori medii, tabelele, instrucțiuni de lucru, etc.

Articolul este însoțit de 10 figuri.

Ing. Fritz Weiss: Leistungssteigerung trotz Gefolgschaftsverringering.

Mărirea randamentului în ciuda micșorării personalului.

Este o datorie a împrejurărilor actuale în care economia energiei umane trebuie dusă la maximum. Recrutări, mobilizări, cazuri de boală, etc. micșorează numărul energiilor.

Față de această situație autorul propune, ilustrând cu exemple practice, următoarele măsuri: instruirea sau reinstruirea forțelor, folosirea până la epuizarea măsurilor de raționalizare și dezvoltare organică a întreprinderii, înlocuirea manoperei cu mașini; folosirea forțelor feminine; măsuri de ordin social, care conduc la o bună stare sanitară a energiilor.

H. W. Griessbauer: Statistik-Blatt für viele Jahre.

Foaie statistică pentru mai mulți ani.

Autorul dă un model de înscriere curentă a datelor pentru vânzarea unui articol, din care se poate foarte ușor vedea și compara desfacerea lunară și anuală.

Curt Naumann: Ausbildung von Bürogehilfinnen.

Instruirea ajutoarelor de birou.

Din practica editurii Vogel, Pössneck, se arată metoda unei instruirii a ajutoarelor de birou în scrisul la mașină, în lucrări de corespondență și în stenografie.

I. H. Hefter: Aufbau und Verwaltung der Werkbücherei.

Alcătuirea și administrarea bibliotecii întreprinderii.

Autorul continuă articolul din Caetul Nr. 1/1942, arătând organizarea practică a folosirii bibliotecii: întocmirea fișei, catalogul și adunarea cărților, buletinul cititorului, fișa de control, fișa cărții, raportul lunar și avertizarea celor care depășesc termenul.

Tr. Heroiu

INTERSYLVA (ediția franceză).

Anul II, Caetul 1 (Ianuarie 1942).

Luis Ceballos y Fernandez de Cordoba:

Aperçu des types de forêt et de végétation en Espagne.

Orientare asupra tipurilor de pădure și vegetație în Spania.

Pentru nevoile temei este folosită împărțirea termo-pluviometrică a țării, după indexul lui Dantin y Revenga, în trei zone: mesofită, xerofită și mezo-xerofită. Acestor zone le corespund anumite specii forestiere caracteristice. Cele corespunzătoare stadiului de climax sunt puțin reprezentate, din pricina înrăuririi omului.

Howard Gron:

Le reboisement des Landes dans le Jutland.

Impădurirea landelor Jutlandei.

Danemarca a reușit în decursul ultimei sute de ani să-și îndoiască suprafața păduroasă. Și aceasta, mai mult prin împădurirea landelor.

Autorul descrie lucrările respective sub raportul istoric, tehnic și al rezultatelor.

Marius Petitmermet:

Quelques considérations sur la législation forestière en Suisse.

Câteva considerațiuni asupra legislației forestiere în Elveția.

Mai întâi se face un scurt istoric al legislației forestiere elvețiene. Temeiul acesteia îl constituie în timpul de față legea din 11 Octombrie 1902. Preocupările de căpetenie ale acestei legislații sunt: 1. Păstrarea întinderii pădurilor („Întinderea pădurilor Elveției nu poate fi micșorată”. Art. 31); 2. Îngrijirea deosebită a pădurilor de protecție.

J. A. van Steijn:

L'économie forestière et l'approvisionnement en bois des Pays-Bas.

Economia forestieră și îndeștularea cu lemn a Olandei.

Amestecul Statului în materie forestieră se manifestă la sfârșitul secolului trecut. O administrație forestieră funcționează din 1899. Indicatorii acesteia sunt: de a gospodări pădurile de Stat (cca. 60.000 ha); de a împăduri terenuri netrebnice și cu deosebire dune și nisipuri; de a face poliția forestieră și a aplica și legile privitoare la protecția naturii. Olanda e o țară slab împădurită (7.78%), având o economie forestieră puternic deficitară (5.000.000 m³ import, față de 600.000–900.000 m³, producție națională).

Viktor Dieterich:

Les buts des recherches et de l'enseignement de l'économie de l'exploitation forestière.

Țelurile cercetărilor și învățământului în materie de exploatare forestieră.

Obiectul de competență al acestei științe este de a lămuri care este particularitatea economică a unităților de gospodărie forestieră. Pe temeiul unor astfel de cunoștințe, putem orându-i și îndruma mai bine gospodăria forestieră și judeca mai drept rezultatele.

Waldemar Opsahl:

L'économie forestière et du bois en Norvège.

Economia forestieră și a lemnului în Norvegia.

Norvegia este o veche țară exportatoare de lemn. În ultimul timp, locul lemnului brut tinde a fi ocupat de mărfuri de lemnărie: celuloză, hârtie. Nu se dau multe date asupra economiei forestiere și a lemnului.

Activité forestière.

Dă o scurtă orientare asupra progreselor și noutăților în toate domeniile vieții forestiere. Materia e dispusă pe discipline forestiere: A. Protecție și ameliorarea pădurilor etc.

Littérature forestière.

Renseignements.

Ilie C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Vol. IX. Caetul 1/2 (Oct. 1941).

Jager Gerlings, Prof.:

Die forstlichen Verhältnisse der Niederlande.

Imprejurările forestiere ale Olandei.

Suntem în fața unui studiu foarte cuprinzător.

Incepe prin a ni se da o bună orientare asupra imprejurărilor staționale. Din pricina unei agriculturi foarte intensive, pădurea a fost restrânsă la 7,8% din suprafața țării. Rășinoasele ocupă cea mai mare parte din suprafața păduroasă (64%). Dintre foioase cel mai răspândit este stejarul. Este de reținut că pinul, care deține cu 63% din suprafața păduroasă, este o specie introdusă. Factorul cel mai important în silvicultura olandeză este reprezentat de Stat, care stăpânește. totuși, o parte relativ modestă din pădurile țării. Ni se dau o mulțime de date asupra imprejurărilor silviculturale și de economie forestieră.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cuprinde multe date și știri asu-

pra stărilor și faptelor de natură forestieră din felurite țări și ținuturi ale lumii.

I. C. Dem.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 6/942.

E. Hess:

L'action de l'herbe dans les bassins de réception des torrents (6 pag.+8 figuri).

Un foarte interesant articol privind efectul binefăcător al ierbii necosită și ne pășunată, asupra pătrunderii apei în sol.

J. P. C.:

Erable de montagne pyramidal. (1 pag.+1 figură).

J. P. C.:

Une nouvelle station du sapin sans branches (1 pag.+2 figuri).

***:

Ordonnance No. 6 de l'Office de guerre pour l'industrie et le travail sur l'approvisionnement du pays en combustibles solides.

***:

L'usine de saccharification du bois, à Ems (Grisons).

At. Har.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

An. 5 (1942), Caetul 2/3 (Febr./Martie).

F. Kollmann:

Vergütete Hölzer und holzhaltige Bau- und Werkstoffe, Begriffe und

Zeichen. Erläuterungen zum Normblatt DIN 4076.

Lemne îmbunătățite și materiale de construcție și lucru din lemn, noțiuni și marcaje. Explicațiuni la norma DIN 4076.

Se arată cine a participat la lucrările de elaborare a normei DIN 4076 privitoare la lemnele cu însușiri îmbunătățite și la materialele de construcție și de lucru care sunt confecționate cu lemn, care au fost greutatea întâmpinate, ce principii de bază stau la normalizarea noțiunilor, clasificării, denumirilor prescurtate, etc. Urmează apoi destul de complectă și foarte valoroasă descriere a câtorva materiale, arătându-se însușirile și întrebuințările lor, precum și firmele care le fabrică.

Articolul este foarte interesant.

L. Vorreiter:

Gehärtete und mit Metall und Öl getrankte Hölzer.

Lemne presate și impregnate cu metal sau ulei.

Articolul cuprinde foarte interesante date cu privire la fabricarea, însușirile și întrebuințările lemnului presat (gen lignostone) lemnului încheiat și presat (gen lignofol) și a lemnului impregnat cu metale sau ulei.

W. Klich: h

Zeit- und Dauerfestigkeit von Lagenhölzern.

Rezistența la încercări repetate a lemnurilor lamelate.

Încercări repetate fie la încovoieră, fie la întinderea sau compresiune.

ne au fost făcute cu lemn plin sau lamelat abia în ultimul timp.

Acest gen de încercări dă rezultate foarte valoroase pentru întrebuințările lemnului în special în construcția avioanelor.

Autorul expune rezultatele încercărilor la înconvoiere repetată și înfundare și compresiune repetată executate cu diverse lemne lamelate.

Herbert Krauss:

Entwicklung und Möglichkeiten des deutschen Holzfaserplatten-Marktes.

Desvoltarea și posibilitățile pieței germane a plăcilor din fibră de lemn.

După ce se trece în revistă desvoltarea întrebuințării și producției mondiale de plăci din fibră de lemn, se analizează condițiunile unei desvoltări a producției în Germania. Autorul crede că industria germană trebuie să tindă spre fabricarea în special a plăcilor dure din fibră de lemn.

Alfred Wilke:

Das Bindemittel in der Faserplattenfertigung.

Liantul în fabricarea plăcilor de fibră.

Se expun rezultatele întrebuințării diversilor lianți — amidon, caseină, cleiuri, cauciuc, rășini sintetice, etc — în fabricarea plăcilor de fibră, subliniindu-se avantajele și dezavantajele acestora.

Mici comunicări:

Norme noi (DIN 4076, 4075, DIN E 48350, Hg NE 12690.

Devastarea pădurilor Karchei.

Inființarea unui institut pentru studiul celulozei în Utrecht.

Asocierea industriilor de fibre artificiale din Germania.

Plăci ușoare de construcție din lână de lemn.

Tabloul substanțelor ignifuge admise de poliția construcțiilor.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 109 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

***: Bestimmungen für die Ausführung von Bauwerken aus Holz DIN 1052.

E. Schneiders: Der neuzeitliche Walnussbau.

G. Haupt: Bestimmung des Elastizitätsmoduls durch schwingende Beanspruchung des Probekörpers.

J. Hausen: Kunststoffe.

M. Lensi: La cellulosa.

***: Kunststoffe, ihre Entwicklung, Normung und Prüfung.

Anul 5 (1942). Cactul 4 (Aprilie).

Otto Hauber:

Normung von Kiefernholz im Flugzeugbau.

Normalizarea lemnului de pin pentru construcția avioanelor.

Întrebuințarea lemnului de pin la construcția avioanelor a fost normalizată fixându-se limite superioare pentru greutatea specifică. S'au creat 2 clase de calitate K 400 și K 480, prin care producția de lemn de aviație este aceeași ca atunci când era o clasă singură K 400, dar fără limite la greutatea specifică. S'a normalizat deasemenea modul de încercare.

Joachim Bittner:

Häufigkeitsuntersuchungen von Flugzeugsperrhölzern.

Incercări de frecvență la placajele de aviație.

Incercări în număr mare, din care să se deducă valorile cele mai frecvente, s'au făcut, în ceea ce privește materiale din construcțiile aeronautice, mai mult la metale ușoare și oțeluri. Placajele au fost mai puțin incercate.

Articolul cuprinde rezultatele de serie făcute cu placaj de fag și mesteacăn și se deduce că normele de construcție în vigoare cer să fie cifre mai mari, fie mai mici, decât cele care reies dintr'un număr mare de incercări.

H. Oehlmann:

Reihenfertigung von Flugzeug-Zellteilen aus Holz.

Fabricarea în serie a părților de celulă de avion din lemn.

Construcția avioanelor din lemn s'a făcut până acum în număr restrâns, în fabrici mici, din care cauză procedeele de fabricație, mașinile respective și organizarea lucrului au rămas la o formă mai rudimentară.

În urma impulsului ce s'a dat construcției avioanelor de lemn, în special a planoarelor, fabricația a suferit foarte mari îmbunătățiri.

Autorul descrie o serie de mașini moderne care se întrebunțează la fabricarea în serie a pieselor de avion din lemn. Se arată că prin această modernizare a fabricației costul a scăzut mult și se pot întrebunța la lucru femei.

Arvo Ylinen:

Die Anwendung von Holz im Flugzeugbau Finnlands.

Intrebunțarea lemnului la construcția avioanelor în Finlanda.

În industria avioanelor din Finlanda se întrebunțează cu deosebire lemnul de pin și de mesteacăn. Alegerea lemnului de pin în pădure se face pe baza însușirilor exterioare ale arborelui și în urma unei probe luată cu burghiul lui Presler la care se măsoară lățimea inelului anual și proporția lemnului târziu. Se arată însușirile mecanice ale lemnului de pin întrebunțat în construcția avioanelor și ale lemnului de mesteacăn prelucrat în placaje și lemn lamelat (Schichtholz).

W. Kuch:

Holz im italienischen Flugzeugbau.

Lemnul în construcția avioanelor în Italia.

În Italia construcția avioanelor din lemn este mai extinsă decât în alte țări. Esențele indigene întrebunțate sunt bradul, fagul, nucul și plopul, cu care s'a înlocuit moliftul ce se aducea din Statele Unite și Canada.

Se arată construcția câtorva tipuri de avioane construite din lemn sau lemn cu metale.

Mici comunicări:

Congresul: „Modificările moderne în industria lemnului” ținut în Paris la 19—20 Febr. 1942.

Norme noi: DIN E 52350.

Infiiințarea unui institut pentru cercetarea lemnului în Suedia.

Avioane din placaj presat

Avioane sovietice construite din lemn și metal.

Automobile DKW cu gaz din lemn în Suedia.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 81 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

***: *Holzerhaltung in der Kriegs- und Friedenswirtschaft.*

W. v. Wettstein: *Die Vermehrung und Kultur der Pappel.*

E. Schmidt: *Mikrophotographischer Atlas der mittel-europäischen Hölzer mit englischer Übersetzung.*

***: *Bauvorschriften für Segelflugzeuge.*

N. Ghelmezii

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT
FÜR FORSTWESEN.

April-Mai, 1942, Nr. 4/5.

E. Hess:

Die Wirkung des Graswuchses in Einzugsgebieten von Wildbächen.

Influența creșterii ierburilor pe terenurile de infiltrație a pâraielor neamenajate.

Autorul înfățișează problema ierburilor de pe terenurile de infiltrație a apelor. Asemenea terenuri sunt în mod obișnuit lăsate să fie acoperite de ierburi cari împiedică tasarea și eroziunea. Călcarea acestor terenuri, produce tasarea și apa nu mai poate pătrunde. Pentru a demonstra acest lucru sunt date rezultatele determinărilor făcute de Institutul forestier elvețian, asupra infiltrării apei în diferite feluri de terenuri.

A. Frey-Wyssling:

Über die Entstehung von Harztaschen.

Asupra formării pungilor de rășină.

Autorul studiază procesul formațiunii pungilor de rășină în lemnul diferitelor specii. Cauza pare să fie crăpăturile produse în interiorul lemnului în urma unei solicitări mecanice.

Die Waldrodungen im zürcherischen Staatswald Embrach.

Defrișările din pădurile cantonului Zürich, Embrach.

Pentru a crea noi terenuri de expansiune pentru industriei, s'a hotărât defrișarea a încă 20 ha din pădurea Embrach, care să fie folosit în primăvara anului acesta pentru cultura agricolă.

Articolul conține date interesante asupra acestei defrișări începute în iarna anului 1942 precum și asupra dezvoltării agriculturii pe asemenea terenuri.

Ing. B. Bagdasarjanz:

Die Absteckung der Kreisbogen mit gleichen Bogenabständen unter Verwendung der „Kurventabelle“ von C. Zwicky.

Pichetarea arcelor de cerc de lungimi egale cu ajutorul Tabelelor de curbe a lui C. Zwicky.

Autorul expune o metodă practică care poate fi folosită în construcția șoselelor, pentru trasarea arcelor de cerc de lungimi egale folosind o tabelă specială. Sunt date și exemple numerice.

E. Vintilă

I N F O R M A Ț I U N I

— Facultatea de silvicultură, de la Politehnica din București comunică că din promoția 1942 au terminat și au luat diploma de inginer Silvic, în cursul lunii Iulie 1942, următorii (31):

- 1) Apostol M. Alexandru
- 2) Badea I. Constantin
- 3) Bercu St. Atanasie
- 4) Bora I. Laurențiu
- 5) Bucur D. Constantin
- 6) Chiriac D. Vasile
- 7) Comes I. Viorel
- 8) Comșa-Sotec E. Leon
- 9) Costin A. Nicolae
- 10) Diacenco E. Vladimir
- 11) Dobrescu S. Ioan
- 12) Dorin Gh. Tudor
- 13) Encescu Gh. Dincă
- 14) Gheiching D. Anatolie
- 15) Gogu I. Constantin
- 16) Hurmuzescu I. Cezar
- 17) Ionescu N. Petre
- 18) Lazăr I. Ioan
- 19) Modâlcă Ana Maria
- 20) Moldovan A. Aurelian
- 21) Munteanu A. Stelian
- 22) Nicolaescu St. Mihail
- 23) Oprescu C. Nicolae
- 24) Opreșiu I. Remus
- 25) Pop T. Adrian
- 26) Popescu C. Constantin
- 27) Popovici Gr. Constantin
- 28) Safer D. Gheorghe
- 29) Stănescu M. Ioan
- 30) Temelie Lucia Maria
- 31) Voinescu N. Iosif.

Din promoția 1941/942 (care se găsește sub arme) au luat diploma următorii (10):

- 1) Badea St. Florea
- 2) Bardan I. Nicolae
- 3) Gavală A. Mihail
- 4) Miron D. Gheorghe
- 5) Pașcovici I. Victor
- 6) Patacki I. Iosif
- 7) Pricopie D. Ioan
- 8) Proorocu M. Dumitru
- 9) Tulbure T. Toader
- 10) Vintea N. Mihail.

Din promoția 1940/941 (mobilizată) au luat diploma următorii (24):

- 1) Adam Gh. Aurel
- 2) Arsenescu B. Mircea
- 3) Babuția St. Teodor
- 4) Budiu E. Emil
- 5) Carpov N. Dumitru
- 6) Cădăriu T. Teodor
- 7) Ciupercă C. Mihail
- 8) Constantinescu F. Gheorghe
- 9) Cristian I. Emil
- 10) Dinescu St. Gheorghe
- 11) Ionescu T. Gheorghe
- 12) Manea Gh. Ioan
- 13) Mihăilescu M. Aurel
- 14) Miron V. Virgil
- 15) Nistor D. Constantin
- 16) Panaitescu I. Marin
- 17) Pocoli I. Eugen
- 18) Polizu Al. Ion
- 19) Popescu St. Stelian
- 20) Popovici I. Petru
- 21) Puiu I. Sextil
- 22) Rădulescu B. Duțu
- 23) Stan I. Dumitru-Dinică
- 24) Stana D. Rafael.

În total 65 diplomați dela 1 Octombrie 1941 până la 20 Iulie 1942.

— La Domeniul Broșteni jud. Neamț, este vacant un post de inginer silvic, șef de ocol silvic în localitatea amintită. Doritorii se vor adresa la adresa de mai sus.

— Prin decizia dela Jn. 48583 publicată în Mon. Of. 148/942, au fost detașați pe lângă Guvernământul Transnistriei, d-nii:

1) Ing. Avram Gh. din Administrația Centrală C.A.P.S.

2) Ing. Pătrașcu Eugen din Centrul Dricției Pitești.

— D-l V. Filip ing. subinsp. silvic a fost detașat în interes de serviciu pe lângă Guvernământul Transnistriei. (Mon. Of. 125 din 2.VI.1942).

— D-l Ing. șef silvic Andrei Ion de la Inspectoratul Silvic a fost detașat la Directoratul Agriculturii din Transnistria (Mon. Of. 149/942).

— D-nii Ing. subinsp. silvic C. Nițescu dela Direcția Silvică Sebeș și Rusu Vasile dela Inspectoratul silvic Sibiu se transferă unul în locul celuilalt. (Mon. Of. 149/942).

În Mon. Of. Nr. 147/942 au apărut următoarele transferări de ingineri silvici din Casa Pădurilor.

1. D-l Ing. subinsp. silvic C. Dragu dela Direcția Iași în Centrala Casei Pădurilor;

2. D-l Ing. subinsp. silv. C. Căpitănu dela Ocolul silvic Buhalnița în centrul Direcției Bacău;

3. D-l Ing. subinsp. silvic T. Roșca dela Ocolul Vânjul Mare în centrul Direcției Craiova;

4. D-l Ing. silv. stag. Aur. Angelescu dela calea ferată forestieră Arnota la ocolul Vânjul Mare.

— Prin decizia dela Jn. 17431 (Mon. Of. 141/942) s'a revenit asupra mutării d-lui Ing. Boeriu Vale-riu, d-sa rămânând a conduce mai departe Ocolul silvic Beiuș-Sud.

— Deasemenea, s'a revenit asupra transferării d-lui Ing. Horn Alfred dela Ocolul Agnita la I.C.E.F.

— Prin decizia dela Jn. 17351 (Mon. Of. 141/942) d-l Ing. Donciu D. a fost transferat la Serv. silvic jud. Caraș.

— Prin decizia dela Jn. 17.353 publicată în Mon. Of. 140 din 19 Iunie 1942 s'a hotărât următoarele detașări de ingineri silvici în interes de serviciu:

1) D-l Ing. subinsp. silvic Andrei Alexandrescu de la Serv. județean Târnava Mare la dispoziția Inspectoratului silvic Constanța;

2) D-l Ing. șef silvic Iacob Nirulescu dela Serv. silvic jud. Târnava Mică la Serv. jud. Târnava Mare;

3) D-l Ing. silv. stag. Bedros I. Iosif din Centrul Direcției Silvice la Ocolul silvic Beiuș-Sud.

— D-l ing. șef silvic Dan Constantin șeful ocolului silvic Ghimpați (Vlașca) a fost transferat, în interes de serviciu, la Direcția economiei vânatului, iar d-l ing. șef silvic Nicolae Petrescu a fost trecut din centrul Direcției V regionale București, ca șef al ocolului Ghimpați.

— D-l ing. silvic Voinea Constantin a fost numit șef al Ocolului silvic Niculițel (Tulcea). (Mon. Of. 144 din 1942).

— In Mon. Of. 144 din 24 Iunie 1942 au fost publicate condițiile de admitere în Școlile silvice medii și inferioare. dela: Casa Verde (Timișoara pentru conductori, Brănești (Ilfov) și Târgoviște pentru brigadierii, iar C. Argeș pentru pădurari.

S'au dat următoarele decrete, decizii, etc. privind pădurile și economia forestieră:

1) Decizia ministerială privind garanția de regenerare a pădurilor. Mon. Of. 84 din 11 Aprilie 1942.

2) Decizia ministerială referitoare la prețul maximal al lemnului de chereștea. Mon. Of. 89/1942.

3) Decretul lege pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor. Mon. Of. 93/942.

4) Decizia ministerială privind aprovizionarea fabricilor de hârtie și celuloză cu materie primă. Mon. Of. din 13 Mai 1942.

5) Decizia referitoare la scutirile de mobilizare ale personalului forestier. — Mon. Of. 126 din 3 Iunie 1942.

6) Legea Nr. 459 pentru activarea și raționalizarea producției forestiere. — Mon. Of. 140 din 19 Iunie 1942.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 9399/942 D-nii Inspectori de vânătoare județeni, au fost delegați cu începere dela 1 Iulie 1942, să aprube și să elibereze în cuprinsul județelor respective:

1) Autorizații de împușcare a unor specii prevăzute în permisul de vânătoare, în cadrul programului anual de împușcare stabilit de către „Comisiunea de Vânătoare Județeană”, aprobat de Direcțiunea Economiei Vânătorului.

2) Autorizații pentru otrăvirea răpitoarelor potrivit instrucțiunilor date de Direcțiunea Economiei Vânătorului, precum și autorizații pentru cumpărarea din Comerț a cantității de otravă necesară.

3) Recunoașterea paznicilor privați de vânătoare, a paznicilor de pescuit în Apele de Munte și eliberarea cărților de recunoaștere precum și revocarea acestora.

— Decizia Ministerului Agriculturii și Domeniilor Nr. 10375/942, referitoare la prevenirea pagubelor cauzate crescătorilor de vite de către urșii stricători :

Se anulează Decizia Ministerială jr. Nr. 2047/939, referitoare la împușcarea urșilor stricători.

Pentru prevenirea pagubelor cauzate crescătorilor de vite de către urșii stricători, împușcarea acestora, este permisă fără autorizație specială, după următoarele norme:

1) Constatarea cazurilor în care urșii au ucis o vită, sau când în mod permanent atacă o târlă de oi, se poate face de către următoarele organe direct, sau prin organele lor în subordine:

a) Inspectorul de Vânătoare Județean;

b) Inspectorul de Vânătoare de Plasă;

c) Șeful Ocolului Silvic C. A. P. S. sau Regim Silvic cel mai apropiat.

d) Șefii Posturilor Speciale pentru Paza Vânătorului.

Organele constatoare, indicate mai sus, sunt obligate a încheia un Proces Verbal în asistența a doi martori și a dispune imediat împușcarea ursului stricător.

2) Impușcarea se poate face de către următorii, în ordinea notării:

a) Arendașul, sau proprietarul dreptului de vânat, va fi înștiințat telegrafic, urmând ca în termen de 48 ore dela primirea telegramei, să comunice că a luat cunoștință și că în termen de 48 ore a luat măsuri pentru uciderea ursului stricător, direct sau prin împuternicitul său. În cazul când comunică sosirea dar nu se prezintă la fața locului sau nu autoriză, în termen, pe o altă persoană cu împușcarea ursului stricător, proprietarul dreptului de vânat rămâne răspunzător față de persoana păgubită.

b) Inspectoratul de Vânătoare Județean;

c) Inspectoratul de Vânătoare de Plasă, sau

d) Șeful Ocolului Silvic Regim sau C. A. P. S.

În cazul când nici unul din organele indicate sub b) c) și d) nu procedează personal la uciderea ursului, organul cel mai apropiat din cei indicați mai sus, va însărcina cu vânarea ursului stricător pe orice alt vânător cu permis, organ de pază al Statului (paznici dela posturile speciale, brigadierii silvici sau pădurarii), sau pe orice alt paznic privat de vânătoare, angajat și recunoscut de Minister.

3) Pielea revine proprietarului sau arendașului dreptului de vânătoare, care însă este obligat a acorda aceluia care a ucis ursul, un premiu de 3.000 lei. În cazul când proprietarul refuză să dea premiul, pielea revine proprietatea celui care a împușcat ursul.

4) Nerespectarea oricărei din măsurile de mai sus — în ordinea enunțată —, se consideră braconaj și tratată ca atare.

In atenția vânătorilor

În scopul ușurării și aplicării uniforme a dispozițiilor referitoare la modul de obținere a permiselor de port-armă de vânătoare, Marele Stat Major, cu ordinul Nr. 36058 din 17 Iunie 1942, a dat Comandamentelor Teritoriale următoarele instrucțiuni:

1) Permisele de purtat arme de vânătoare, se prelungesc fără nici o altă formalitate, până la 24 Septembrie 1942, și anume:

a) Pentru posesorii care au depus până la 24 Aprilie 1942, toate actele menționate în art. 14 din Lege și Regulament.

b) Pentru posesorii a căror permise de purtat arme de vânătoare au fost vizate în cursul anului 1941, posterior lunii Ianuarie, chiar dacă nu au depus actele necesare în termenul prevăzut la aliniatul a.

2) Cererile pentru preschimbarea permiselor de port-armă vânătoare trebuie depuse până la 1 Septembrie 1942. Excepție fac numai concentrații și mobilizații, cari în conformitate cu dispozițiile art. 43 din Lege și art. 52 din Regulament au un termen de 30 zile dela data desconcentrării sau demobilizării.

3) Persoanele cari posedă mai multe categorii de arme (cu alicie, glonț, apărare, pentru înarmarea paznicilor), pentru care se eliberează formulare de permise port-armă diferite, urmează să depună un singur rând de acte, în cazul că aceste permise se eliberează de către același autoritate sau una în subordine.

4) Toate actele cerute pentru eliberarea permiselor susmenționate se s'au depus după 24 Martie 1942 sunt valabile, deci numai trebuie scoase altele cu dată mai recentă.

Se mai aduce la cunoștința D-lor vânători, că Ad-ția C. A. M. a dat dispozițiuni depozitelor din capitalele de județ, să distribue prin debitele mai importante, permisele de vânătoare și permisele de Pescuit în Apele de Munte de toate categoriile.

Vânătorii cari au scos permisul de vânătoare pe anul 1942—1943 și n'au primit „Broșura” anexă care se dă în mod gratuit, sunt rugați a se prezenta Inspectoratului de vânătoare respectiv, pentru a o primi.

— Conform dispozițiunilor art 55 din legea pentru protecția vânatului, posesorii câinilor de vânat sunt obligați a achita la Administrația Financiară de care aparțin, următoarele taxe:

1. Pentru prepelicari și limieri lei 25.
2. Pentru baseți, foxterieri și câini speciali pentru mistreți lei 50.
3. Pentru copoi lei 100.
4. Pentru ogari lei 1.000.

Pentru a putea întrebuința la vânătoare câini din speciile arătate la punctele 1, 2 și 3, posesorii sunt obligați a se prezenta cu recipisa de

plata taxelor legale la Inspectoratele de vânătoare județene respective, spre a fi vizate și a indica pe recipisă terenul în care copoi și câinii speciali pentru mistreți pot fi folosiți.

În caz de neconformare, vor fi supuși rigorilor legii.

— Au fost primiți în corpul silvic d-nii: Virgil V. Miron și Aurel M. Mihăilescu, ambii cu gradul de Ing. silvic stagiar. (Mon. Of. Nr. 161/942).

— În Mon. Of. 167 din 21 Iulie 1942 s'a publicat Tabloul Nr. 1 de facturarea lemnului de foc predate autorităților și instituțiilor publice, cu începere de la 27 Aprilie 1942, și Tabloul Nr. 2, pentru lemnele predate cu începere de la 18 Iunie 1942.

— S'a aprobat ca epoca de vânătoare a găștelor în județele: Ialomița, Constanța, Brăila, Covurlui, Tulcea, Isbail, Cetatea Albă și Chișinău, să înceapă, în mod excepțional, dela 20 Iulie 1942, însă numai la câmp, în zonele ce se vor fixa de inspectorii de vânătoare județeni.

Societatea «Progresul Silvic»

MOȚIUNEA ADUNĂRII GENERALE

A 56-a adunare generală a Societății inginerilor silvici, „Progresul Silvic“ a luat în discuțiune:

- 1) Problema combustibilului în raport cu criza lemnului de foc.
2. Regenerarea pădurilor în urma exploatărilor forțate din timpul războiului.

În urma rapoartelor generale citite în fața adunării și a discuțiunilor ce au avut loc, adunarea constată:

1. Pentru a corespunde nevoilor de azi, de combustibili casnici, din care partea cea mai importantă o susține lemnul de foc, trebuie luate următoarele măsuri:

1. Organele silvice de specialitate să participe efectiv, prin exponentul lor, la elaborarea și dispunerea măsurilor necesare și în problemele de aprovizionare cu lemn.

2. Organizarea muncii în exploatarea și transportul lemnului de foc, printr-o lege specială de mobilizare forestieră, care să privească:

— încadrarea tuturor întreprinderilor forestiere cu personalul tehnic silvic necesar și a lucrătorilor specialiști;

— asigurarea fasonării lemnului prin alcătuirea de detașamente de lucru organizate în unități militare;

— asigurarea executării transporturilor prin constituirea de eșaloane de vehicule și mobilizarea căraușilor;

— înlesnirea aprovizionării lucrătorilor cu alimente, încălțăminte, îmbrăcăminte și unelte.

3. Activarea producției forestiere și circulației materialului prin:

— înmulțirea instalațiilor de transport necesare;

— finanțarea exploatărilor și mijloacelor de manipulare lemnului.

4. Armonizarea prețurilor maxime la lemnul de foc, cu cheltuielile de producție și transport, cum și a impozitelor forestiere în raport cu celelalte impozite agricole.

5. Folosirea rațională a lemnului de foc prin introducerea unor sisteme perfecționate de ardere pentru economisirea lemnului și mărirea randamentului său caloric.

6. Participarea și a altor combustibili la încălzire, deoarece sporirea continuă a consumului de combustibili, nu poate fi acoperită numai din păduri.

Toate măsurile de mai sus nu vor avea rezultatele dorite decât dacă se pun la dispoziție rapid și efectiv mijloacele necesare, întrucât aprovizionarea trebuie făcută într'un timp scurt.

II. In urma tăerilor forțate din cursul războiului, pădurile țării având de regenerat, ameliorat și refăcut cam 10% din suprafața lor, se impun:

1. Pădurile țării să fie îndrumate în viitor să se regenereze pe cale naturală.

2. Lucrările de împădurire să fie încadrate într'un program de lucru care să cuprindă toate suprafețele restante și cele ce urmează a se împăduri pe măsura exploatărilor curente.

3. Să se deschidă cât de curând complexele forestiere rămase până acum inaccesibile din cauza lipsei de căi de comunicație.

4. Să se intensifice producția materialelor necesare împăduririlor: semințe și pueți.

5. Să se sporească numărul personalului silvic inferior, necesar în executarea lucrărilor. Să se creieze școli silvice elementare pentru șefii de echipă de lucrători specialiști în lucrările de pepiniere și plantațiuni.

6. Să se aloce în buget sume suficiente pentru lucrări de împădurire potrivit programelor anuale. Să se înlesnească proprietarilor particulari procurarea capitalului și materialului necesar pentru împăduriri.

7. Lucrările de împădurire să se facă în regie sub conducerea și îndrumarea personalului tehnic silvic.

8. Să se înființeze o direcție specială, care împreună cu L. C. E. F. să se ocupe și să dea îndrumările necesare pentru regenerarea, refacerea, cultura și amenajarea pădurilor țării.

NECROLOG

† EMANOIL NEGOESCU

Inginer inspector silvic

5.IV.1878—12 Ianuarie 1942

Încă o creangă își leapădă trist, pădurea, Inginerul silvic Em. Negoescu a închis ochii pentru todeauna.

S'a frânt fulgerător, șoarta hărăzindu-l să îngenunche neînsuflețit alături de trunchiul de arbore ce i-a fost atât de drag, ăst leagăn al copilăriei, belșug al vieții și reazăm și culcuș odihnitor pe drumul fără de întoarcere.

Fiul al județului Dâmbovița, născut în comuna Răciu, la 5 Aprilie 1878, a urmat școala primară în Târgoviște, iar liceul la Sf. Sava în București.

Fost student al Școlii Superioare de Silvicultură a absolvit-o în anul 1899 intrând după militarie, ca inginer silvic, în serviciul Statului în anul 1902, fiind

repartizat ca șef al Ocolului silvic Pucioasa.

A trecut pe rând, după obligațiile serviciului, la conducerea ocoalelor din jud. Dâmbovița, Muscel, Olt, iar cu depărtarea vremii, fiind avansat ca subinspector și-a continuat activitatea pe lângă Direcția silvică Pitești.

După războiul din 1918, a mers în Basarabia unde a contribuit la organizarea serviciului silvic românesc.

Avansat inspector, în 1927, a funcționat în cadrul Inspectoratului silvic Focșani, de unde, în anul 1933, a fost scos la pensie, retrăgându-se în orașul Târgoviște, care i-a fost atât de drag.

La înmormântare, care a avut loc în ziua de 15 Ianuarie 1942 au luat parte în afară de rude și cunoscuți, inginerii silvici din Târgoviște, precum și o delegație de elevi de la Școala de brigadieri silvici din Târgoviște. Societatea Progresul-Silvic a fost reprezentată prin d-l Ing. Insp. silvic Dr. Emil G. Negulescu care a depus o coroană de flori și a ținut o cuvântare.

R. P.

† DANCU N. GH.

August 1914 — 13. X. 1941

A plecat dintre noi, pe neașteptate. Cine și-ar fi putut închipui ca acel tânăr înalt și voinic să se prăbușească așa de timpuriu!

Abia ieșise de pe băncile Facultății noastre de silvicultură și intrase în serviciu, într'un interval de timp îngăduit de îndatoririle militare cerute de țară în vremurile acestea de încordare totală în lupta contra bolșevismului.

Undeva departe prin pădurile ocolului Cliscăuți, a fost surprins de o răceală, fiind răpus înainte de a se fi putut să i se dea îngrijirea medicală necesară.

Inginerul silvic Dancu N. Gh. n'a avut timpul să-și puie munca și priceperea în slujba pădurilor, pentru care se pregătise și pe cari știm că le iubea atât de mult.

S'a născut în Viștea de Jos din Județul Făgăraș. Acolo își face școala primară, pentru ca apoi să treacă la liceele din Sibiu și Orăștie. În Facultatea de Silvicultură intră în anul 1934 după ce făcuse și un an la Matematici. O sfârșește în 1941, luând diploma de inginer silvic.

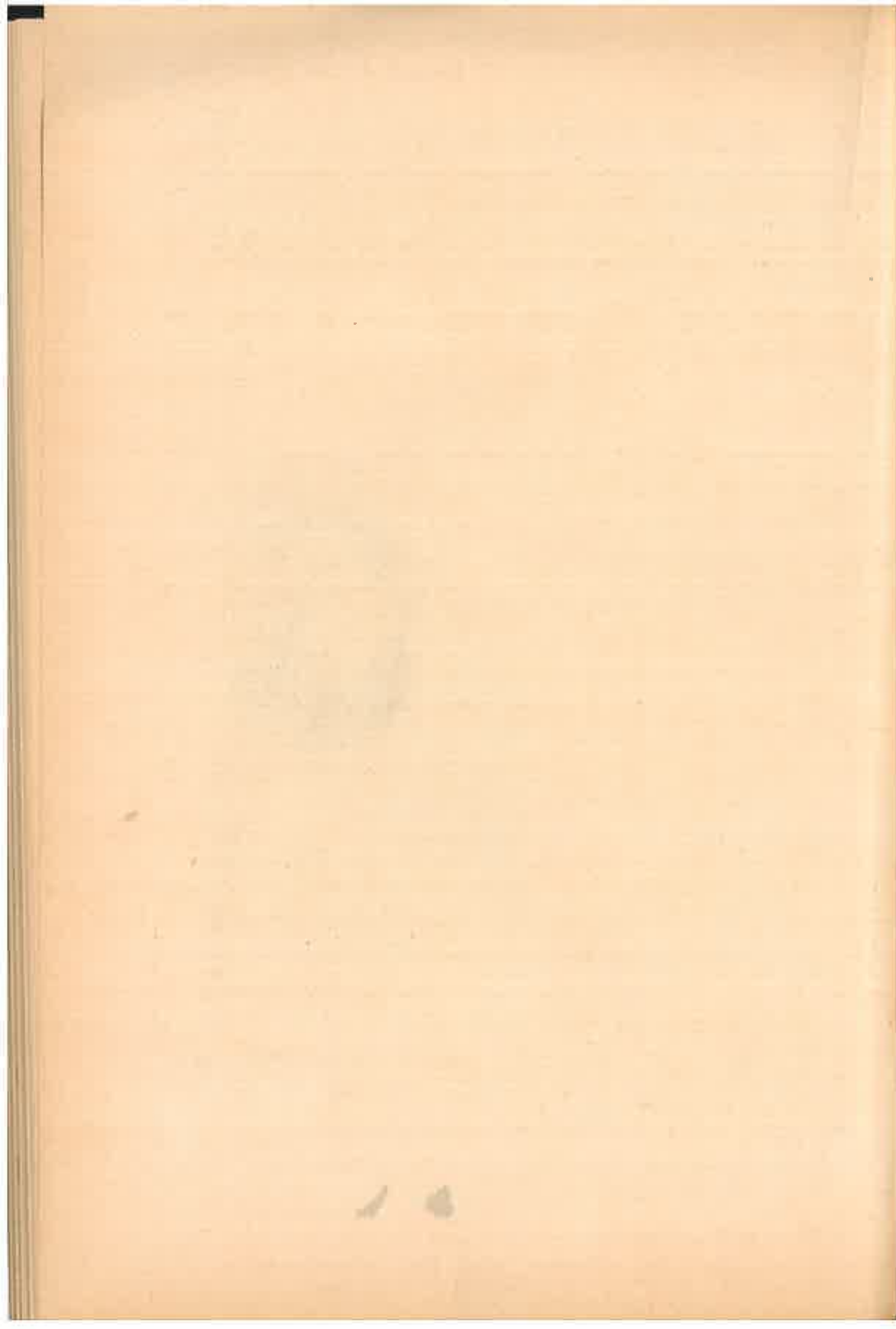
Campania contra bolșevicilor o face ca Sublocotenent în arma artileriei antiaeriană.

Pleacă dintre noi în plină tinerețe — avea abia 27 ani. El nu s'a putut bucura de viață, căci până acum a trudit să-și croiască un rost în viață.

Lasă în urmă o mamă văduvă și frați, cari se vor fi gândit ca odată să-i ajute cel ce ajunsese pe o treaptă mai ridicată decât ei.

Să-i fie țărâna ușoară!

REVISTA PADURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

Comitetul de redacție :

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Stinghe N. V.
Nedelcovici Anastase

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : C. Emanoil

Secretari : { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII :

Butoi Alex.
Chiriță C.
Comșa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Popescu D. I.

Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhățeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: Pană Vasile, Georgescu Stelian și Dragu Const.
Cenzori supleanți: Nițescu I., Bădescu G. și Focșăneanu I.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	100 „
Numărul	40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :
D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA
PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

„BUCOVINA” I. E. POROȘIŢIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

R E V I S T A P Ä D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54. Nr. 9—10

SEPTEMBRIE—OCTOMBRIE 1942

S U M A R U L :

Studii:

- C. C. Georgescu, I. Morariu și P. Cretzoiu: Contribuții la cunoașterea speciilor de *Quercus* din România — — — — — 349

Comentarii + Insemnări:

- S. Pașcovschi: *Quercus Virgiliana* Ten. în pădurea Runceni — — — 360
I. Vlad: Proprietățile morfologice și biologice ale rășinoaselor, privite din punctul de vedere al culturii pădurilor — — — — — 387

Vânătoare — Pescuit:

- V. Cota: Contribuțiuni la cunoașterea exigențelor vânătorului mare față de gospodăria din păduri — — — — — 374

Cronica internă (pag. 388), *Cronica externă* (pag. 396), *Cronica mercurială* (pag. 402), *Cronica cinegetică* (pag. 404), *Cărți* (pag. 410), *Reviste* (pag. 413), *Informații* (pag. 421), *Necrolog* (pag. 423), *Societatea „Progresul Silvic”* (pag. 425), *Publicații* (pag. 431).

SOMMAIRE:

Études:

- Contributions à la connaissance des espèces de *Quercus* de Roumanie—Georgescu C., Morariu I. și Cretzoiu P.

Commentaires:

- Quercus Virgiliana* Ten. dans la forêt Runceni—Pașcovschi S.
Les propriétés morphologiques du mélèze, au point de vue de la culture forestière — — Vlad I.

Chasse et Pisciculture:

- Contributions à la connaissance des exigences du grand gibier — — Cota I.

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Nécrologie, Soc. „Progresul Silvic”, Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

- Beiträge zur Kenntnis der *Quercus*-Arten Rumäniens — — — — Georgescu C., Morariu I. și Cretzoiu P.

Mitteilungen:

- Quercus Virgiliana* Ten. im Forste Runceni — Pașcovschi S.
Einige waldbaulichen Eigenschaften der Lärche Vlad I.

Jagd und Fischerei:

- Beiträge zur Kenntnis des Hochwildes — — Cota I.

Chronik, Bücherschau, Zeitschriften-schau, Nachrichten, Nachruf, Verein „Progresul Silvic”.

ALBERT C. FLETCHER

PRINTED BY THE UNIVERSITY PRESS OF THE UNIVERSITY OF TORONTO
PRINTED AND BOUND BY THE UNIVERSITY PRESS OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

REVISTA PADRILLO

REVISTA DE LA SOCIEDAD DE PADRILLOS

Publicada por el Sr. D. J. M. ...

... en ...

... en ...

... 1904

... 1904

CONTENIDO

- 1. ...
- 2. ...
- 3. ...
- 4. ...
- 5. ...

ARTÍCULOS

- 1. ...
- 2. ...
- 3. ...
- 4. ...
- 5. ...

NOTICIAS

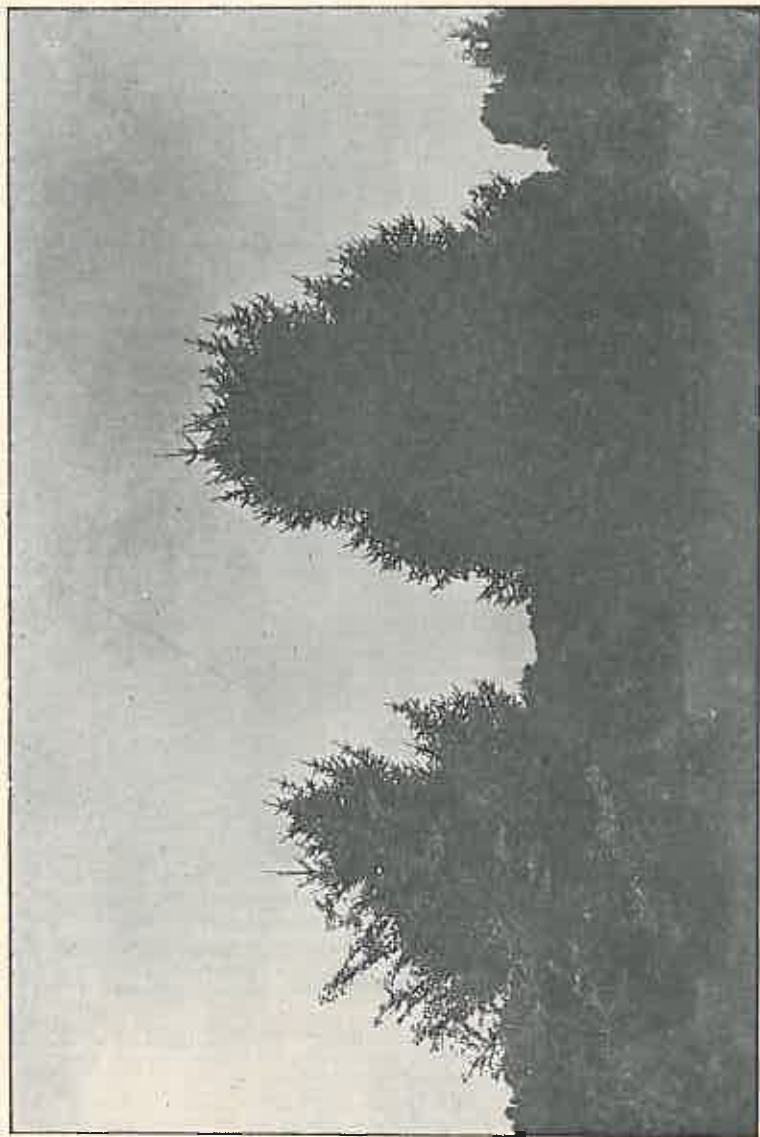
- 1. ...
- 2. ...
- 3. ...
- 4. ...
- 5. ...

Clîșeu S. Pașcouschi.

Pinus resinosa Ait. în parcul Bazoș (jud. Timiș).

Pinus resinosa Ait. dans le parc Bazoș (dép. Timiș).

Clîşeu S. Paşcouschi.

Picea Koraiensis Nakai. în parcul Bazoş (jud. Timiş).

Picea Koraiensis Nakai. dans le parc Bazoş (dép. Timiş).

S T U D I I

**Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră****CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA SPECIILOR
DE QUERCUS DIN ROMÂNIA**

de C. C. GEORGESCU, I. MORARIU și P. CRETZOIU

Quercus robur L.

Q. femina Mill. Gard Dict. ed. VIII (1768) 2. Q. pedunculata Ehrh., Arb. frut. Dec. IX (1789), hem. seminudum; Beiträge V, 1790, 161. Q. pendulina Kit. Schult., Ost. Fl. I (1814), 620. Q. malacophylla Schur, Ost. Bot. Zeitschr. X (1860) 181. Q. borealis (Heuff.) Simk. Querc. (1890). Q. robustissima Simk. Q. iaciniata Vukot. Rad. Jug. Ac. XXII (1867) 19.

Arbore foarte înalt, de 40—50 de m., cu coroana neregulat lăptită. Tulpina se desface dinspre baza coroanei în crăci puternice și noduroase cu scoarța adânc crăpată. Lujerii destul de groși cu scoarța netedă, mată, brun măslinie până la cenușiu brun-glaucescență, cu lenticile mici, puține și rotunde. Mugurii oblong ovoizi până la subglobuloși ascuțiți sau obtuzi îngrămădiți înspre vârful lujerilor, cu solzii strâns lipiți, glabri și în partea anterioară rotunziți. Frunzele cu petiolii glabri, scurți de 2—7 mm lungime, mijlocii sau mari, în locurile uscate mici, apropiate înspre extremitatea lujerilor, cu o formă foarte variabilă. Lamina pe ambele fețe glabră (cu excepția varietății *puberula*, care are peri pe fața inferioară) conturul lat cuneat cbovat, lățimea cea mai mare în treimea anterioară a frunzei, lungă de 8—15 cm, lată de 3—10 cm, uneori mai ales pe lăstari au dimensiuni gigantice, la bază îngustată-auriculată, adesea nesimetrică, de fiecare parte (4) 5—6 lobi rotunziți până la ascuțiți cu sinuri neregulate larg sau înguste, destul de adânci și de

regulă rotunzite; lobi lat rotunziți și numai pe lujerii târzii prelung ascuțiți; lobi bazali mici și rotunziți, cei de a doua pereche evident mai mare, cei de a treia și a patra pereche prelungindu-se în formă de limbă și adesea cu marginea inferioară grosolană și inegal sublogată, lobi dinspre vârf ovali și paraleli, îndreptați înainte, nervurile laterale în medie 5—7, destul de îndepărtate și nu tocmai paralele, nervurile sinuale întotdeauna prezente, nervatură intercalară grosolană neregulată bogat reticulată, nervurile secundare dinspre bază formează cu nervura principală un unghi ascuțit de 45—70°.

Q. robur pedunculata v. *puberula* f. *acutiloba*. Cheia Turzii.
(2/5 din mărimea naturală).

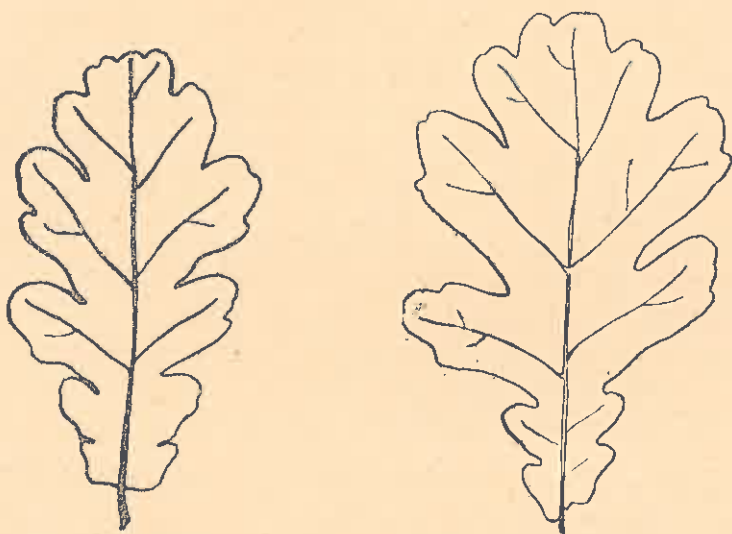

Q. robur var. *puberula* f. *rotundiloba*. (1/2 din mărimea naturală).

Amenții masculi cu pedunculul glabru sau rareori păros pauciflor, florile cu 5—8 lacinii, liniare, acute ciliate, cu 6—8 stamine, tot atât de lungi cât laciniiile. Florile femele lung pedunculat, rachisul glabru lung de 2—12 cm, dispuse câte 4—6 îndepărtate în raceme. Perigonul alipit de stil cu 5—7 lacinii scurte neegale, pe dinafară des păroase; stile 3, reunite într'o coloană, cu stigmatete subrotunde la vârf emarginate arcuat răsfrânte ¹⁾.

1) În diagnoza lui Schwartz forma și pozițiunea stilului corespunde cu cea de *Q. pedunculiflora*, numai în unele cazuri și anume la exemplare din locurile unde *robur* și *pedunculiflora* cresc împreună s'au aflat la exemplare de *robur* stigmatete rotund obcordate cu o pozițiune per-

Ghindele câte 2—5 pe un peduncul glabru sau rareori dispers păros, lung cât jumătate frunza, uneori mai scurt prin avortarea florilor superioare, rareori ajunge sau întrece frunza în lungime. Cupula mică de 8—20 mm înălțime, 7—24 mm diametru, solzii imbricați, dispuși în spirală strâns uniți, ovali, pe dos cenușii păroși, cu vârful lat rotunzit până la obtuz treptat îngustat, liber, bruniu și uscat; ghinda oval alungită spre vârf acută și cu peri mici, lungă de 18—28 mm și lată de 7—15 mm.

Quercus rebur v. *puberula* f. *microphylla* Georg. et Mor. nov. f. Jud. Iași, Cîrîteii-Mari spre Popricani. (Mărime naturală).

În flora noastră este reprezentată numai subsp. pedunculata DC., care este de altfel stejarul celei mai mari părți din Europa.

Subsp. pedunculata DC. Prodr. XVI 2, (1864) 4. Schwz. Monogr. I, 3—4 (1937) p. 102.

Lujerii anuali dela început complect glabri. Frunzele coriacee, până la erbacee, pe fața superioară mate. Cupula mij-

---

pendiculară față de axul stilului, caracter care noi l-am găsit ca determinant pentru pedunculiflor. În spiritul observațiunii noastre mai vorbesc și desemele din lucrarea A. Camus: Les Chênes, Atlas tom. II (1935—36), pl. 143, 146, 148, 149, 150 și 153.

locie sau mică până la 16 mm diametru, cu pereții subțiri, solzii mici plani, de cel mult doi mm lățime vârful obtuz alipit sau slab desfăcut dela jumătatea cupulei în sus devin din ce în ce mai mici iar cei superiori abia vizibili, pedunculul subțire și glabru mai scurt decât frunza, ghinda de o lungime mijlocie de 25 mm.

var. *glabra* (Godr.) Schwz. *Q. pedunculata* α *glabra* Godr. Flor. Lor. II (1843) 285. *Q. pedunculata* α *borealis* Heuff. in Wacht. Zeitschr. I (1850) 99. *Q. borealis* Simk. Querc. (1890) 22. *Q. robur* α *typica* Beck Fl. Nieder Ostrr. (1890) 271.

Frunzele pe fața inferioară glabre.

f. *vulgaris* (DC.) Schwz. Mon. Eich. Eur. (1937) 105. *Q. Robur* ssp. *pedunculata* α *vulgaris* DC. Prodr. XVI 2 (1864) 4 p. pte. *Q. Robur* α *typica* Beck Fl. N.-Ost. (1890) 271. Cuprinde tipurile cu frunze de dimensiuni mijlocii, cam până la 13 (14) cm lungime și 7 cm lățime, cu lobii mai adesea lătiți Cuprinde tipurile cu frunze de dimensiuni mijlocii, cam până la 13 (14) cm lungime și 7 cm lățime, cu lobii mai adesea lățiți și rotunziți sau obtuzi.

Materiale:

Distr. Bihor Petea Săn-Mărtin, leg. L. Richter, VII, 1897 HB. Valea Tescăței leg. A. Paucă, VII, 1937 HB.

Distr. Cluj Sebeșul Mare, leg. L. Richter, VIII, 189 HB. Cluj leg. Wolff, HP.

Distr. Turda Chelle Turzii, leg. I. Wolff, XI, 1894 HP.

Distr. Someș Cărnești, leg. L. Richter, VII, 1890 HB.

Distr. Năsăud Feldru, leg. F. Porcius, HB.

Distr. Târnova Mică (?) Căpâna, leg. Marton? (det. ipse *Q. borealis* Heuff. I. HP. Alud. păd. Făget, leg. Csato, VII, 1887 HB.

Distr. Caraș, la Lugoj în munți, leg. Borbaș, 1836, HB.

Distr. Timiș, Timișoara în pădurea Casa Verde, leg. V. Borbaș, 1836, HB. Pârcaș Bazeș, leg. C. Georg., VII, 1934, HP.

Distr. Arad, Pâncota pe Piesul, leg. Simonkai, IV, 1883, HB.

Distr. Maramureș, pădurea Sărăsău, leg. A. Coman, V, 1933, HP.

Distr. Iași, prin pădurea Caraiman, aproape de satul Perieni, leg. M. Răvărut, HI, VI, 1939. Bran, prin păd. leg. Răv., VI, 1939. HI. Focuri păd. la Tufe, leg. Răv., VI, 1939. HI. Păd. Bârnova, leg. Răv., VI, 1930, HI.

Distr. Bacău pădure lângă reședința Ocolului Doftana, leg. C. Georg. et M. Badea, IX, 1935, HP.

Distr. Muscel, Stâlpeni, pe dealuri pe coaste și la poalele dealurilor, leg. Grecescu, V, 1876, HB.

Distr. Ilfov Căldărușani păd. Brânzeasca, leg. Panțu, V, 1890, HB. Clitila, leg. Panțu, IV, 1900, HB. Bolintinu din Deal, păd. Cotrocenca

leg. Panțu, V, 1900, VIII, 1900, HB. Pădurea Băneasa, leg. I. Morariu, VI, 1937, HIM. Țigănești păd. Ciolpani, leg. Panțu, VIII, 1906, HB.

Distr. Durostor: pădurea Meșelic, lângă Turtucaia, leg. N. Iacobescu, IX, 1920, det. *Quercus robur* L. var. *typica* Beck., HB.

Distr. Buzău: pădurea Nârteasca-Tisău; leg. S. Pașcovski; IX, 1932; det. idem *Q. u. robur* L. var. *typica* Beck, HP.!

f. *macrophylla* (Lasch.) Schwz. Mon. d. Eich. p. 105. *Q. germanica macrophylla* Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 416. Frunzele mari, lungi de 14—20 cm și mai lungi, late de 8 cm și mai mult.

Distr. Cluj: pădurea Făget-Cluj, leg. Al. Borza, IX, 1920, HC.!

O parte din materialul atribuit acestei forme, poate fi determinat ca *Quercus robur* L. *cuneifolia* Beck., care denumire trece în sinonimie.

Distr. Cluj: pădurea Hoia la Cluj, coaste meridionale; leg. Al. Borza, IX, 1920; pădurea Făget, leg. Al. Borza, IX, 1920, HC.!

Distr. Târnava Mică: Blaj; leg. Al. Borza, IX, 1920; stejeriș pe dealul Pârva; leg. Al. Borza, IX, 1920; în pădure la Petrisat, leg. Al. Borza, IX, 1920, HC.!

Distr. Iași: gara Spinoasa, prin rediul dinspre sud, leg. M. Răvăruț, VI, 1939, HI. Păd. Caraiman aproape de satul Perieni, leg. M. Răv., VI, 1939, HI. Bran, prin pădurea de lângă sat, leg. M. Răv., VI, 1939, HI.

Distr. Argeș, păd. Stolnici, leg. C. Georg., VIII, 1935, HP.

Distr. Tulcea Pădurea Letea-Deltă, leg. Al. Borza, VII, 1923, HC.!

f. *parvifolia* (Lasch) Schwz. Mon. d. Eich. pag. 105. *Q. germanica parvifolia* Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 415. Frunzele mici cam de 7/5 cm.

Distr. Târnava Mică (?), Căpâlna în pădure, leg. Marton, IX, 1923, HB.

Distr. Târnava Mică pădurea Căpâlna, leg. Marton? HP.!

Materialul îl aflăm determinat ca *Quercus robustissima* Simk. var. *microbalanus* Heuff.

Distr. Timiș. în păduri, leg. Borbas, IX, 1886, HB.

Distr. Buzău, pădurea Ciolanu-Tisău, leg. S. Pașcovski, X, 1932, HP.

f. *acutifolia* (Bechst) Schwz. l. c. *Q. germanica acutifolia* Lasch. Bot. Ztg. XV (1857) 415. Frunzele cu lobii ascuțiți.

Distr. Timiș în pădurea Timișoarei, leg. Borbas, IX, 1886, HB.

Distr. Dâmbovița: pădurea Jugureni-Văcăreasca, leg. P. Cretzoiu, V, 1932.

Distr. Ilfov Afumați în pădure, leg. Panțu (?), IV, 1901, HB.

Distr. Iași prin pădurea Bărnova, leg. M. Răv., VI, 1930, HI.

f. *multilobata* (Schur) Schwz. l. c. *Q. pedunculata*
f. *multiloba* Schur., Öst. Bot. Wochenb. VII (1857) 4. *Q. germanica pinnatifida* Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 415. Lobii frunzelor cu lobări secundare, uneori frunzele mari.

Distr. Someș Gălgău, leg. I. Richter, VII, 1890, HB.

Distr. Cluj: în Făget la Cluj, leg. Al. Borza, IX, 1920, HC. Pădurea Basa la Sărmaș, leg. Al. Borza, VI, 1927, HC!

Distr. Ilfov Periși, pădure, leg. Georgescu, V, 1881, HB.

Distr. Vlașca Călugăreni, păd. Crucea de Piatră, IX, 1907, leg. Panțu, HB.

Distr. Iași: Bran, prin pădure, leg. Răv., VI, 1939, HI. Pădurea Coadă Stâncii, leg. Răv., VI, 1939, HI.

f. *heterophylla* (Loud) Schwz. l. c. *Q. pedunculata*
heterophylla Loud. Arb. Brit. III (1838) 1732. *Q. laciniata* Lodd. Catal. (1836). *Q. Robur* f. *laciniata* C. K. Schn. Handb. I (1904) 199. Frunze foarte variabile, neregulat pinnatifide sau lobate, întrerupt laciniate ori subîntregi.

Distr. Someș Sărata (?), leg. I. Richter, VII, 1890, HB. Id. HC. det. ipse *Q. brevipes* Heuff.

După fructe:

f. *vera* (Lasch) Schwz. l. c. p. 106. *Q. germanica* f. *vera*
Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 415. *Q. pedunculata* var. *borealis*
Heuff. in Wacht. Zeitschr. Nat. Heilk. (1850) 99.

Distr. Alba: Cheile Intregalde, leg. C. Georgescu, VII, 1940, HP.

Distr. Someș: Gălgău, leg. Borbas, VII, 189, HB.

Distr. Târnava Mică: Aiud, pădurea Făget, leg. Csató (det. ipse *Q. stenocarpa* Vuk.) HB.

Distr. Trei-Scaune, com. Boroșneu sub muntele Mocoa, leg. ? VII. 1884, HB. Covasna, leg. Richter, VIII, 1883, HB.

Distr. Timiș: în pădurea Casa Verde Timișoara, leg. Borbás, IX, 1886, HB.

Distr. Ilfov Băneasa lângă București în pădure, leg. Panțu, VII. 1904, HB. Țigănești, pe marginea pădurii Ciolpani, leg. Panțu, VIII, 1906, HB, VI, 1903, HB. Ciocănești în pădure, leg. Grec., VII, 1884, HB. Din grădina proprietarului dela Palaz, leg. Bartolomeu, VIII, 1899, HB.

Distr. Mehedinți: Balta spre Turbata în păduri și izolat, leg. Grecescu, VI, 1895, HB.

f. *brevipedunculata* (Lasch) Schwz. l. c. *Q. germanica* f. *brevipedunculata* Lasch, Bot. Ztg. VI. (1857) 415. *Q. pedunculata* var. *brevipes* Heuff. in Wacht., Zeitschr. Nat. Heilk. I (1850) 99. *Q. pedunculata* var. *Pseudo-sessilis* Schur., Ost. Bot. Wochenb. VII (1857) 9. *brevipes* Kern., Ost. Bot. Z. XXVI (876)

232. *Q. intermedia* Beranger, Aut. stor. forest. ital. (1880) 292. Pedunculul scurt numai de 1—3 cm lungime și cu 1—2 flori.

Distr. Someș Gălgău, leg. I. Richter, VIII, 1883, HB.

Distr. Cluj Sebes, leg. I. Richter, VIII, 1890, HP. Idem HB. Huedin, leg. I. Richter, VIII, 1890, HB.

Distr. Alba: Valea Galdei, leg. C. Georg., VIII, 1840, HP. — Tăuți (?), leg. Márton, 1893, HP.

Distr. Hunedoara: Deva, pădurea Bejan, leg. Simcikai, VIII, 1885, HP.

Distr. Trei-Scaune: Covasna, leg. I. Richter, VIII, 1883.

Distr. Caraș: Lugoj în munți, leg. V. Borbás, IX, 1886, HB.

Distr. Alba: Aiud, în păduri, leg. Csató, V, 1890, HB V.II, 1890, HB. VIII, 1882, HB.

Distr. Iași: Modârjac, prin păd. Dealul Mare, leg. M. Răvăruț, VIII, 1939, HI.

Distr. Ilfov: Roșu, păd. tăiată, leg. Panțu, IX, 1900, HB. Bolintinu din Deal păd. Cotrocenca, leg. Panțu, VIII, 1900, HB.

Distr. Vlașca, în păd. Crucea de Piatră, leg. Panțu, IX, 1907, HB.

f. tubulosa (Schur.) Schwz., l. c., 106. *Q. pedunculata f. tubulosa* Schur., Sert. fl. Transsilv. (1853) 67. *Q. pedunculata f. megabalana* Schur., Ost. Bot. Wochb. VII (1857) 3. *Q. Stenocarpa* Vuk., Ost. Bot. Z. XXIX (1879) 1888. *Q. perrobusta* Borb., Ost. Bot. Z. XXXIX (1889) 376. *Q. robustissima* Simk., Querc. (1890) 50. *Q. brutia* Asch. et Gr., Syn. IV (1911) 492. Aci se cuprind forme cari au cupula mare (până la 2,8 cm diametru) și ghinda deasemeni (de 3—5 cm lungime).

Distr. Bihor: Băile Finiș, leg. A. Paucă, VII, 1936, HB.

var. *puberula* (Lasch) Schwz, Mon. d. Eich. 107. *Q. germanica f. puberula* Lasch, Bot. Ztg. XV (1857) 418. *Q. pedunculata f. pilosa* Schur., Ost. Bot. Wochneb. VII (1857) 4. *Q. asterotricha* Borb. et Csató, Mag. Növ. Lap. (1886) 132. *Q. pilosa* Simk., Querc. (1890) 23. Se caracterizează prin perii mărunți și deși ce ii are frunza pe fața inferioară (uneori stelați) mai ales în unghiul nervurilor. Uneori poate deveni glabrescentă în afară de nervuri. Această varietate, destul de răspândită în flora României și prezintă mare variabilitate, cea ce ne-a făcut să separăm următoarele forme:

A. După frunze:

f. rotundiloba Georg. et Morariu nov. f. Foliorum lobi rotundati vel obtusati. Frunzele cu lobii rotunziți sau obtuzi.

Distr. Trei-Scaune: Boroșneiu, muntele Mocoa, leg. Simkovic, VII, 1854, HB.

Distr. Argeș: păd. Gurâncaia (lângă Olt), leg. Grecescu, VIII, 1881, HB. Păd. Stolnici, leg. Georg., VIII, 1935, HP.

Distr. Ilfov: Roșu, păd. tăiată, leg. Panțu, IX, 1900, HB. Pantelimon, leg. I. Morariu, VI, 1938, HIM. Călugăreni, Crucea de Piatră, leg. Panțu, VII, 1890, HB.

Distr. Vlașca: pădurea Comana, leg. I. Lupe, V, 1938, HB.

Distr. Iași: prin pădurea Coarnele Caprei, leg. Răv., VI, 1939, HI.

Distr. Orhei: pădurea Telenești, leg. Z. Przemetchi, VII, 1937, HP.

Distr. Bălți: Călinești Deal, leg. Z. Przemetchi, VII, 1937, HP.

Distr. Tighina: pădurea Gărbovăț, leg. C. Georgescu, IX, 1935, cult. vâruț, VI, 1939, HI. 1).

f. *acutiloba* Georg. et Morariu nov. f. Foliorum lobi acuti et saepe lobulati, sinubus $\pm$ profundi. Frunzele cu vârful lobilor ascuțiți, adeseori lobulați, iar sinurile adânci.

Distr. Turda: Cheia Turzii, leg. I. Wolff, X, 1894, HP.

Distr. Argeș: păd. Stolnici, leg. Georg., VIII, 1935, HP.

Distr. Ilfov: Crivina spre Peris, păd. Țigănești, leg. Grecescu, VIII, 1888, HB.

f. *microphylla* Georg. et Morariu nov. f. Folia parva, 6—8 (3—9) cm longa et (2) 3—4 cm lata. Forma aceasta se deosebește ușor prin frunzele mici. Materialul văzut de noi prezintă lobii adânc tăiați și cu lobi secundari sau numai cu emarginături.

Distr. Iași: prin pădurea Ciriteii Mari spre Popricani, leg. M. Răvâruț, VI, 1939, HI. 1).

B. După fructe:

1. f. *glomerata* Georg. et Morariu n. f. Pedunculus 1—4 cm longus.

Distr. Alba: pădurea Făget lângă Aiud, leg. Csató, 1888, VIII. Acest material este dubios, având pe dosul frunzei numai foarte rari peri; l-am trecut, totuși aci, căci prezintă o perfectă concordanță cu materialul, menționat mai sus din Cheile Turzii; amândouă exemplarele de erbar au fost determinate de autorii anteriori drept *Quercus malacophylla* Schur.

2. f. *laxa* Geor. et Morariu, n. f. Pedunculus plus quam 5 cm longus.

Distr. Alba: Aiud, în păduri, leg. Csató, VIII, 1888, HB.

1) Am aflat forma aceasta și în jud. Arad, lângă com. Vărfurile (I. Morariu), în materialul recoltat vara aceasta.

Distr. Timiș-Torontal: Arbor saecularis prope opp. Timișoara, leg. Al. Borza, X, 1941, HC.

Înainte de a stabili aceste forme s'a mai examinat din Herbarul Universității din Cluj următoarele piese de herbar și s'au atribuit var. puberula:

Distr. Târnava Mică: Blaj pădurea Petrisat, leg. Al. Borza, 20. IX. 1920, HC. — Blaj pădurea Cărbunare, leg. Al. Borza, 20. IX. 1920. — Câmpia Ardealului pădurea Cioarelor la Cămărașul Deșert, leg. Al. Borza, 8. VI. 1927.

Cheie pentru determinarea varietăților și formelor de *Quercus* Robur L., întâlnite până acum în țara noastră.

- A. Frunzele glabre pe dos . . . . . var. glabra (Godr.) Schwz.
- 1 a. Frunze mici de 7 (—9) cm lungime și 3— cm lățime
f. parvifolia (Lasch) Schwz.
- b. Frunze mai mari 2
- 2 a. Frunzele lungi până la 15 cm și late de 7 cm, lobi simpli și ± rotunziți . . . . . f. vulgaris (DC) Schwz.
- b. Frunzele mai lungi sau cu lobi iarăși lobați, sau cu lobi acuți, sau neregulați și asimetrice 3
- 3 a. Frunzele lungi de 14—20 cm (și mai mult) și de 8 cm late (sau mai mult), cu lobi ± rotunziți și regulați . . . . . f. macrophylla (Lasch) Schwz.
- b. Frunze cu altfel de lobi (ascuțiți, iarăși lobați sau neregulați și asimetrice) 4
- 4 a. Frunze cu vârful lobilor ascuțit . . . . . f. acutifolia (Bechst) Schwz.
- b. Frunze cu altfel de lobi 5
- 5 a. Frunze cu lobi iarăși lobați. f. multilobata (Schur) Schwz.
- b. Frunze neregulat lobate, cu lobi adânci și nesimetrice variind până la foarte mici și atunci frunza apare aproape întreagă (pronunțată heterofilie pe acelaș exemplar) . . . . . f. heterophylla (Loud) Schwz.

II. După fructe:

- 1 a. Pedunculul ghindei scurt we 1—3 cm și de obicei 1—2 flor.
. . . . . brevipedunculata (Lasch) Schwz.
- b. Peduncul mai lung 2
- 2 a. Pedunculul lung de 2,5—7 cm. . . . . f. vera (Lasch) Schwz.
- b. Pedunculul mai lung, egal în lungime cu frunzele sau depășindu-le . . . . . f. longipedunculata (Lasch) Schwz.

- B. Frunzele pe dos păroase, vizibil mai ales în unghiul nervurilor perii simpli sau stelați (examinare cu lupa!) . . .
var. *puberula* (Lasch) Schwz.

I. După frunze:

- 1 a. Frunze mici de 7 (3—9) cm lungime și late de 3—5 cm.
f. *microphylla* Georg. et Mor. 2
b. Frunze mai mari 2
2 a. Frunze cu lobi ascuțiți . . . f. *acutiloba* Georg. et Mor.
b. Frunze cu lobi rotunziți sau obtuzi . . . . .
f. *rotundiloba* Georg. et Mor.

II. După fructe:

- 1 a. Pedunculul ghindei lung de 1—3 cm. iar ghindele strâns
grupate . . . . . f. *glomerata* Georg. et Mor.
b. Pedunculii ghindelor mai lungi . . . f. *laxa* Georg. et Mor.

Contributions à la connaissance des espèces de Quercus de Roumanie.

Beitrag zur Kenntnis der Quercus-Arten Rumäniens.

Quercus robur L.

Bestimmungs-Schlüssel der bisher in Rumänien angetroffenen Varietäten und Formen von *Quercus robur* L.

- A. Blätter unterseits kahl . . . . . var. *glabra* (Godr.) Schwz.
I. 1 a. Blätter klein, 7 (—9) cm lang und 3 cm breit . . . . .
f. *parvifolia* (Lasch.) Schwz.
b. Blätter grösser 2
2 a. Blätter bis 13 cm lang und 7 cm breit, Lappen einfach und
abgerundet . . . . . f. *vulgaris* (DC) Schwz.
b. Blätter länger, oder mit wiederum gelappten Lappen, oder mit
zugespitzten, unregelmässigen und asymmetrischen Lappen . . . 3
3 a. Blätter 14—20 (oder mehr) cm lang und über 8 cm breit, mit
abgerundeten regelmässigen Lappen f. *macrophylla* (Lasch) Schwz.
b. Blätter anders gelappt 4
4 a. Blätter mit zugespitzte Lappen . . . f. *acutifolia* (Bechst.) Schwz.
b. Lappen nicht zugespitzt 5
abgerundeten regelmässigen Lappen. . . . .
f. *multilobata* (Schur.) Schwz.
b. Blätter unregelmässig gelappte, Lappen tief eingeschnitten und
asymmetrisch sehr klein und dann das Blatt fast ganzrandig
erscheinend (ausgesprochene Heterophyllie) . . . . .
f. *heterophylla* (Loud.) Schwz.

II. Nach den Früchten:

- 1 a. Fruchtsiel kurz, 1—3 cm lang, gewöhnlich mit 1—2 Früchte .
f. *brevipedunculata* (Lasch.) Schwz.
- b. Fruchtsiel länger 2
- 2 a. Fruchtsiel 2,5—7 cm lang . . . . . f. *vera* (Lasch.) Schwz.
- b. Fruchtsiele so lang oder länger als die Blätter . . . . .
f. *longipedunculata* (Lasch.) Schwz.
- B. Blätter unterseits behaart, besonders an den Nerven sichtbar; Haare
einfach oder Sternförmig . . . . . var. *puberula* (Lasch.) Schwz.
- I. 1 a. Blätter klein, (3—) 7 (—9) cm lang und 3—5 cm breit . . . . .
f. *microphylla* Georg. et Mor..
- b. Blätter grösser 2
- 2 a. Lappen zugespitzt . . . . . f. *acutiloba* Georg. et Mor.
- b. Lappen abgerundet . . . . . f. *rotundiloba* Georg. et Mor.
- II. 1 a. Fruchtsiel 1—3 cm lang, Früchte angehäuft . . . . .
f. *glomerata* Georg. et Mor..
- b. Fruchtsiel länger, Früchte $\pm$ entfernt . . . . . f. *laxa* Geor. et Mor..

COMENTARII—INSEMNAȚII

**Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră**

QUERCUS VIRGILIANA TEN. IN PĂDUREA RUNCENI

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

În Nr. 3—4/1942 al Revistei Pădurilor Prof. C. Georgescu, cu colaboratorii D-sale I. Morariu și P. Cretzoiu, semnaleză o serie de stațiuni ale lui *Quercus virgiliana* Ten., o specie de stejar descoperită de curând în flora noastră. Se citează și câteva exemplare de ierbar culese de subsemnatul. Într'adevăr am încercat să urmăresc răspândirea acestui stejar în România, deși nu-i cunoaștem adevărata identitate *). Din cele văzute de mine pe teren și ca o completare la articolul menționat, cred interesant să descriu vegetația lui *Q. virgiliana* într'o stațiune tipică, anume în pădurea Runceni din jud. Buzău, în apropierea cătunului Marginea Pădurii și a comunei mari Jugureni (cca 12 km Nord de Mizil). Am ales această stațiune, căci aici se găsește într'un număr foarte mare de exemplare, iar câteva (din păcate prea puține) ajung la dimensiuni apreciabile. În alte locuri, unde l-am găsit, am văzut numai puține exemplare diseminate în arborete de alte esențe.

Pădurea Runceni este proprietatea Statului și se administrează de Ocolul Silvic Tisău. Este situată pe catena de dealuri înalte ale Istriței, la extremitatea ei vestică. Aici pe ver-

*) Anume îl consideram hibrid între *Q. petraea* Liebl. (= *Q. sessiliflora* Salisb.) și *Q. pubescens* Wild. Așa reieșia din literatura existentă până la apariția monografiei lui O. Schwartz, care a pus chestiunea la punct. Bazat pe presupunerea că ar fi hibrid, am ales acest stejar ca exemplu pentru susținerea unei teorii din lucrarea mea „Succesiunea esențelor forestiere“ (manuscris aflat în biblioteca ICEF-ului). Natural, odată ce s'a stabilit că este o specie independentă, argumentația de acolo nu mai are nici o valoare.

santul sudic al dealurilor, în jurul celor două sate menționate mai înainte, precum și mai jos, spre Tohani, se întinde renumita regiune viticolă. Astăzi peste tot se văd numai vii. Fără îndoială, această extindere a viticulturii se datorește în primul rând unei clime foarte dulci, cu totul diferită de clima versantului nordic al aceluiași dealuri, care scoboară spre valea Nișco-

Fig. 1. — Pădurea Runceni, trupul mare. Exemplare mari de *Quercus virgiliana* Ten.; arborele din stânga figurii are cca. 10 m. înălțime și 25 cm diametru terier.

vului; dincolo găsim o climă mult mai răcoroasă și mult mai umedă. Diferența este exprimată plastic de locuitorii din valea Nișcovului, care zic că la ei „e sărăcie, căci e munte“, iar peste culme sunt „părțile dealului“ și belșug de vii și pomi roditori.

Această climă dulce a favorizat desigur și vegetația lui *Q. virgiliana* în această regiune. Trebuie precizat dela început

că nu creşte în întreagă pădurea Runceni, ci numai în porţiunea situată pe versantul sudic (foarte redusă ca suprafaţă). Această porţiune reprezintă desigur numai un rest neînsemnat din pădurile mari de altădată. Centrul principal al stejarului nostru este reprezentat de un trup mic (18 ha 51 a), izolat, situat mai la Sud de trupul mare şi denumit de localnici „Tufele din Deal”. Această pădurice merită o descriere amănunţită.

Fig. 2. — Pădurea Runceni. trupul mare. Exemplarul cel mai mare de *Quercus virgiliana* Ten.; în fund al doilea exemplar, ceva mai mic.

Are forma unei făşii lungi, întinsă în direcţia V-E. Expoziţia generală este sudică, numai într'un loc, pe coastele unui pînten puternic de deal, se schimbă în VSV şi ESE. Panta foarte repede în colţul de Vest, ajungând chiar la câteva povârnişuri abrupte; apoi se îndulceşte din ce în ce spre partea estică. Terenul este calcaros, foarte pietros, pe aici cu bolovani mari

și stânci la suprafață. Altitudinea variază între 350—455 m. Întreaga pădurice este bine adăpostită dinspre Nord de un deal mai înalt.

Vegetația lemnoasă este foarte interesantă. Socotit în mediu cuprinde aproximativ 60% *Quercus virgiliana* Ten., 30% *Q. pubescens* Willd., 10% diverse și anume: *Ulmus campestris* L., *Acer campestris* L., *Pirus communis* L. și *Malus communis* Lam.; apoi câteva specii diseminate: *Quercus robur* L. (un singur exemplar), *Q. petraea* Liebl., *Carpinus betulus* L., *Acer platanoides* L., *Prunus avium* L., *Tilia platyphyllos* Scop.

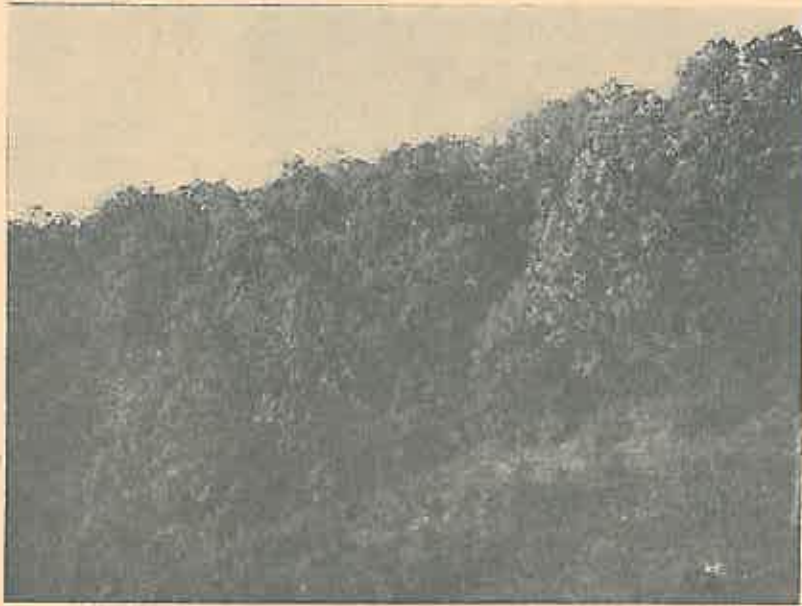

Fig. 3. — Pădurea Runceni, trupul Tufele din Deal. Arboret amestecat, cu predominarea lui *Quercus virgiliana* Ten.

(un singur exemplar). Subarboretul este compus din: *Ulmus campestris* L. var. *suberosa* Mch., *Berberis vulgaris* L., *Cotinus coggygria* Scop., *Acer tataricum* L., *Evonymus europaeus* L., *E. verrucosus* Scop., *Rhamnus saxatilis* Jacq., *Rosa canina* L., *Crataegus monogyna* Jacq., *Prunus spinosa* L. var. *dasyphylla* Schur., *Cytisus nigricans* L., *C. austriacus* L., *Cornus mas* L., *C. sanguinea* L., *Fraxinus ornus* L., *Ligustrum vulgare* L., *Viburnum lantana* L.; mai rare sunt *Salix capraea* L. și *S. aiba* L., *Clematis vitalba* L. este singura plantă agățătoare. Dintre arbuști sunt abundenți *Berberis vulgaris* și speciile meditera-

neene, *Cotinus coggygia*, *Rhamnus saxatilis* și *Fraxinus ornus*. Am găsit și câteva tufe de *Syringa vulgaris* L., dar n'aș putea afirma cu precizie că ar fi spontan. Sălbătăciți fără îndoială sunt *Prunus cerasifera* Ehrh. și *Lycium halimifolium* Mill. (amândoi destul de rari).

Repartizarea speciilor nu este la fel peste tot. În partea de V este o pădure amestecată cu un subarboret foarte bogat; speciile de stejar se ridică aici la cca 50%, predominând *Q. virgiliana*. În partea centrală pe lângă *Q. virgiliana* este și *Q. pubescens* mult, iar celelalte esențe de amestec mult mai puțin. Mai spre E rămâne stejar aproape pur, cu subarboret puțin; predomină absolut *Q. virgiliana*; aici s'a găsit și *Q. petraea* ceva mai abundent, pe când în restul pădurii aproape nu există.

Tot arboretul este provenit din lăstar, crescut strâmb, tufos și scund. Dimensiunile curente sunt 10—15 cm diametru terier și cca 5 m înălțime. Numai în colțul extrem de V înălțimile sunt mai mari, dând aspectul unui arboret aproape normal. Cel mai mare exemplar, un *Q. pubescens*, are cca 25 cm diametru terier și 8 m înălțime. Din contra colțul extrem de E lasă impresia unei vegetații foarte rele.

În toamna 1932, când am făcut prima excursie în această pădure, am găsit o fructificație destul de abundentă, atât la *Q. virgiliana*, cât și la *Q. pubescens*. În toamna 1936 din contra n'am văzut nici o ghindă. Semintușul lipsește cu desăvârșire.

Un petec mic de pădure, proprietatea particulară, situat în apropiere, are aspectul asemănător cu colțul estic al „Tufelor din Deal”.

Să trecem acum la trupul mare al pădurii Runceni. Acesta se întinde de fapt dela muchea principală a dealurilor în jos, pe versantul nordic. Dar în perimetrul lui este înglobat și un petec mic, care scoboară din muche pe versantul sudic; are numai câteva hectare suprafață. Vegetația în această porțiune se aseamănă cu „Tufele din Deal”, pe când pe versantul nordic se găsesc arborete bătrâne și frumos dezvoltate de fag și gorun (imediat sub muche e fag pur).

Expoziția generală a acestei porțiuni este sudică. Pantele destul de repezi. Altitudine între 440—510 m. Terenul foarte pietros și uscat; mai ales pe muchea principală, la punctul „Lotul Popii”, deasupra „Râpei Albe”, stâncile mari de calcar ies la suprafață.

Arboretul este constituit din *Q. virgiliana* aproape pur. *Q.*

pubescens foarte puțin, e localizat în partea inferioară. *Q. petraea* deasemenea prea puțin, e diseminat peste tot. Subarboretul destul de abundent este format din: *Ulmus campestris* L. var. *suberosa* Mneh., *Cotinus coggygria* Scop., *Evonymus verrucosus* Scop., *Rhamnus saxatilis* Jacq., *Prunus avium* L., *P. spinosa* L. var. *dasyphylla* Schur., *Pirus communis* L., *Malus communis* Lam., *Sorbus torminalis* (L.) Cr., *Crataegus monogyna* Jacq., *Cytisus nigricans* L., *C. leucotrichus* Schur. (dintre drobi primul este mai abundent), *Fraxinus ornus* L. Și aici arbuștii de origină mediteraneană sunt foarte abundenți. Pe liziera pădurii se găsesc *Rosa gallica* L.

Fig. 4. — Pădurea Runceni, trupul Tufele din Deal. Arboret de *Quercus virgiliana* Ten. aproape pur.

În general arboretul este provenit din lăstar. Trunchiurile sunt strâmbe, răsucite și scunde. Dimensiuni curente 10—15 cm diametru terier și 4—5 m înălțime, rar până la 25 cm diametru terier și 8 m înălțime. În partea inferioară însă se găsesc câteva exemplare mult mai mari, provenite din sămânță. Unul, într'adevăr uriaș, atinge cca 1 m diametru terier și 8 m înălțime, iar altul de alături este numai cu ceva mai mic. Pe lângă ele mai sunt câteva de 30—40 cm diametru terier și până la 10 m înălțime. Acestea din urmă au și o formă ceva mai frumoasă, cu trunchiuri mai drepte. Prezența acestor exemplare mari face această stațiune mult mai interesantă decât „Tufele

din Deal“. Mai este o dovadă că și în condițiunile staționale dela noi *Q. virgiliana* se poate desvolta ca un arbore mare.

Semințișul lipsește și aici cu desăvârșire. Nici ghindă n'am găsit în toamna (în 1932 am fost numai în „Tufele din Deal“).

Pentru a încheia descrierea țin să mai adaog că localnicii denumesc „gârneață“, deopotrivă și pe *Q. virgiliana* și pe *Q. pubescens*; știu să-i deosebească de gorunul larg răspândit în această regiune și denumit simplu „stejar“.

Cred că această stațiune este unică în felul ei, cel puțin din ce cunoaștem până acum. Ar merita să constituie o rezervație științifică. Exemplarele bătrâne în orice caz trebuie protejate.

Quercus Virgiliana Ten. dans la forêt Runceni.

Quercus virgiliana Ten. im Forste Runceni.

Mit der Gelegenheit der Entdeckung der *Quercus virgiliana* Ten. in Rumänien, die in einem früheren Hefte von „Revista Pădurilor“ erwähnt wurde, beschreibt der Verfasser einen typischen Bestand dieser Art. Er befindet sich im Forste Runceni, unweit von der Stadt Mizil, Distr. Buzău. *Q. virgiliana* wächst auf dem südlichen Abhang der Istritza-Hügellkette. Die Höhe über Meeresspiegel ist zwischen 350—510 m. Der Terrain ist sehr stark geneigt, voll mit dem Kalkgestein, hier und da selbst felsig.

Q. virgiliana ist mit *Q. pubescens* gemischt, aber es gibt auch Stelle, wo sie fast rein bleibt. Man findet noch *Ulmus campestris*, *Acer campestre*, *Pirus communis*, *Malus communis* und noch einige Baumarten, die weniger verbreitet sind (von der anderen Eichen — *Q. petraea* und sehr selten *Q. robur*). Zwischen die Sträucher sind die mittelländische Arten besonders häufig, nämlich *Cotinus coggygria*, *Rhamnus saxatilis*, *Fraxinus ornus*; es waren auch einige Exemplare von *Syringa vulgaris* gefunden, die aber vielleicht nur verwildet sind.

Die meisten Exemplare der *Q. virgiliana* sind krummig und niedrig, von etwa 4—5 m Höhe und 10—15 cm Brustdurchmesser; es scheint aber damit zusammenzuhängen, dass sie Stockausschläge sind. Die größten, alten Bäume (aus Samen) haben bis 8 m Höhe und 1 m Brustdurchmesser. Es gibt auch einige, etwas jüngere, aber besser entwickelte Exemplare, von etwa 10 m Höhe und 30—40 cm Brustdurchmesser.

PROPRIETĂȚILE MORFOLOGICE ȘI BIOLOGICE ALE RĂȘINOASELOR, PRIVITE DIN PUNCTUL DE VEDERE AL CULTURII PĂDURILOR

de I. VLAD

În Nr. 3—4 din 1941 al Revistei „Pădurea Românească” am publicat sub titlul „Exigențele și caracterele importante pentru cultura speciilor forestiere” o serie de considerațiuni asupra proprietăților morfologice și biologice ale molidului și bradului, insistând, în special, asupra următoarelor caracteristici:

- a) Portul sau habitus
- b) Conformația rădăcinilor
- c) Creșterea rădăcinilor
- d) Desvoltarea părții aeriene
- e) Puterea și modul de reproducere (sexuat și vegetativ)
- f) Puterea de eliminare
- g) Exigențele în ceea ce privește lumina (temperament)
- h) Exigențele privitoare la atmosfera înconjurătoare (umiditate, căldură, mișcarea aerului etc.)
- i) Exigențele privitoare la sol (starea fizică, chimică, umiditate, căldură, etc.)
- j) Influența asupra solului
- k) Rezistența față de pericolele exterioare (ger, insecte, uscăciune, vânt, etc.).

Socotim că și proprietățile celorlalte rășinoase ce cresc la noi, care au o importanță mai mare din punctul de vedere economic, merită aceeași atențiune fiind convingși că răspundem, cel puțin în parte, unor chestiuni, a căror rezolvare face deseori obiectul preocupărilor tehnicianului-silvicului pe teren.

În cele de mai jos ne vom ocupa de larice.

3. Laricele [*Larix europea* (C. D.)].

a) Portul. Arbore de mărimea întâi, esență principală, formând rareori arborete pure. Este singurul dintre rășinoasele dela noi, cu frunze caduce. Atinge, în aria naturală de ve-

getație, înălțimi de 40—50 m. In stare izolată trunchiul este conic, iar coroana bine dezvoltată, atât în lărgime, cât și în înălțime. In masiv mai strâns formează trunchiuri înalte, însă nu atât de bine curățite de crăci ca molidul sau bradul. Suferă de „însăbierea“ trunchiului. (Se susține că nu este ereditară). Coroana are formă conică. In toate cazurile, coroana este rară, fără verticile, crăcile fiind împărțite neregulat pe trunchiu și atârând cu vârful în jos.

In primii doi ani acele cresc izolate pe crăci, apărând abia in anul al treilea în formă de pământuf din mugurii laterali.

Coaja este în tinerețe netedă, strălucitoare, de culoarea pielii gălbui, având mai târziu ritidomul cenușiu, sau cenușiu cafeniu, crăpăturile bătând în roșu.

b) **Conformația și creșterea rădăcinii.** Rădăcină pivotantă. Mai târziu, pierzând pivotul, își dezvoltă rădăcinile laterale, care se afundă adânc în pământ. Rădăcina atinge în primul an 25 cm lungime. Pe soluri pietroase sau stâncoase rădăcinile se întind pe suprafețe mari, în căutarea hranei. Laricele poate să fie comparat, din acest punct de vedere, cu pinul silvestru.

c) **Creșterea părții aeriene și puterea de eliminare.** Este esența cea mai repede crescătoare dintre coniferele dela noi. In stațiunile ce-i convin, creșterea este susținută. In înălțime poate să atingă în primul an 60 cm. Crescut în masiv, însă nu strâns, poate să treacă după al treilea an de 1 m înălțime. Creșterea în înălțime își atinge maximum între 40—60 ani, iar creșterea în grosime între 20 și 40 ani (Willkomm după R. Hartig).

Chiar pe solurile sărace se dezvoltă în primii ani foarte bine, pentru ca după ce atinge starea de pârș sau prăjiniș, creșterea să stagneze aproape complet.

Laricele este o esență cu mare putere de eliminare.

d) **Modul de reproducere.** Se regenerează cu ușurință, în mod natural, în stațiunile proprii. Pe locurile unde a fost introdus pe cale artificială, prin plantații se observă mai rar acest lucru. Plantația se face cu pueți repicați în vârstă de 3—4 ani, aceștia fiind însă foarte expuși stricăciunilor produse de vânatul mare. Regenerarea artificială din sămânță se practică rar, din cauza redusei puteri de germinație. Sămânța se coace în luna Octombrie, sau Noembrie. Puterea de germinație se păstrează 3—4 ani, însă numai pentru un mic procent din să-

mână. Maturitatea intră, în stare de masiv, la 30—40 ani, iar în stare izolată dela 15—20 ani. Fructifică în stațiunile ce-i convin cu o peridiocitate de 3—5 ani; în regulă generală periodicitatea anilor de sămânță este de 7—10 ani.

La noi se recomandă¹⁾ plantarea de pueți în vârstă de 2 ani, nerepicați, în pâlcuri, la distanța de 2 m, pe versanți sudici și sud-estici, evitându-se fundurile de văi.

e) **Temperament.** Arbore cu temperament robust. Are multă neevorie de lumină în tot cursul vieții. În regiunile sudice suportă ceva mai multă umbră. Din punct de vedere al temperamentului poate fi comparat cu mesteacănul (Gayer). Nu suportă acoperișul, coroana trebuind să-i fie întotdeauna complet liberă. Suportă însă adăpostul lateral. Trebuie să i se dea întotdeauna mari avansuri de creștere, iar cu ocazia plantațiilor, distanțele între pueți, chiar când este plantat în stare pură, atât pe rând, cât și între rânduri, să se lase cât mai mari.

f) **Exigențe privitoare la atmosfera înconjurătoare.** Aria de vegetație. În Europa crește spontan în Alpi și Carpați, mai puțin în Silezia și Boemia. Apare pe suprafețe mari în puține locuri, fie în arborete pure, fie în amestec cu fagul, molidul, Pinus Cembra și montana. Aria de vegetație a laricelui, introdus pe cale artificială, este mult mai mare decât cea naturală, însă rezultatele lasă, în foarte multe cazuri, de dorit.

Atât spre Nord, cât și în altitudine se întinde până la limita vegetației. Optimum de vegetație se găsește în Picetum și partea mai rece din Fagetum (Mayr).

După Hess, laricele crește între 44°—52° lat. N. Limita superioară în Carpați se găsește la 1600 m. În Jura la 1750. În Tirol la 1900 m, iar în Alpii Sudici la 3000 m. În mod natural coboară, numai în cazuri rare, sub 900—1000 m altitudine. După M. Rădulescu se urcă la noi până la limita de vegetație (1.700—1.800 m), însă dela 1.600 m în sus nu mai atinge dimensiuni mari. Nu trebuie scoborît sub 800 m. Formează, după cum arată C. Georgescu, masive pure în jurul Ceahlăului, sau apare în amestec cu molidul exclusiv pe versantul vestic. Il mai găsim în masivul Ciucaș (bazinul Teleajenului) pe muntele Zăganul și Tigăile; la fel în masivul Bucegilor pe versantul dinspre Valea Prahovei, pe versantul dinspre Transilvania și în

1) M. Rădulescu (Cuvânt Forestier 5/838)

Valea Ialomiței. Stațiunea cea mai bogată în larice, unde își găsește și optimum de vegetație este în bazinul Lotrului și Valea Latoriței. O altă stațiune mai mică se găsește în Munții Trascăului (Munții Apuseni). În Germania, unde este introdus pe cale artificială, îi priește mai mult în regiunea dealurilor și colinelor decât în munți. În timp ce în Elveția laricele se ridică până la 2.100 m, în Tatra are ca limită superioară 1.430 m. Pe versanții nordici se coboară totuși la altitudini mai mici decât cea indicată de Hess, ajungând după Bühler până la 450 m. În unele părți ale Alpilor calcaroși lipsește cu desăvârșire.

Uneori se dezvoltă bine și la șes, unde a fost introdus pe cale artificială (Oldenburg).

În general, se poate afirma, că laricele crește în condițiuni foarte diferite de sol și climă, la șes ca și munte (Gayer).

După Willkomm îi priesc stațiunile, în care temperatura medie anuală nu scoboară sub $+1^{\circ}\text{C}$. și nu trece de $+8^{\circ}\text{C}$. Suma temperaturilor peste 0° în perioada de vegetație, trebuie să atingă 1672°C . Iarna, în regiunea respectivă, trebuie să dureze cel puțin 4 luni, primăvara să fie scurtă, iar trecerea dela primăvara la anotimpul de vară să se facă cât mai brusc (în timpul dezvoltării frunzelor și florilor are nevoie de temperatură ridicată). Primăvara să aibă destulă umezeală, iar vara să dureze circa 3 luni, temperatura nevariind, în acest timp, prea mult. Arbore de climat continental, vara cu temperaturi ridicate, suportă iarna temperaturi de -30° . Are cea mai puternică transpirație dintre rășinoase. În Alpi poate fi întâlnit și pe văi, cu anulul, unde deci umezeala și chiar ceața este frecventă. Tot Bühler susține, că laricele poate trăi într'o stațiune în care cantitatea de precipitațiuni trece de 600 mm, umiditatea solului fiind însă ridicată. Suportă, la altitudini mari, chiar apa stagnantă, pe locuri bătute de vânt, dacă aerul este uscat. Evită, în genere, locurile bătute de vânturi prea reci sau prea uscate. Într'o atmosferă liniștită și cu umiditate mare, s'a constatat că este mai expus atacului cuipericii *Peziza Willkommii* și deci cancerului. Totuși, unde nu este atacat, crește mai bine decât într'o atmosferă uscată.

În contrazicere cu cele arătate mai sus, Hess este de părere că laricelui îi convin locurile libere, bătute de vânt și soare, preferând, în munți, expozițiile sudice. Evită văile adânci, cu ceața deasă. Cere mai mult aer uscat decât umed. Din punct

de vedere al factorilor climatici, acest autor afirmă că, laricele este puțin pretențios.

g) Exigențele privitoare la sol. Laricele vegetează în condițiuni bune pe sol fertil, reavăn, profund, calcaros, argilo-calcaros sau nisipo-argilos, mai rar pe sol argilos. Cere sol afânat, crescând chiar pe sol pietros și stâncos, când își poate înfige rădăcina adânc în crăpături. Nu-i prieste solul compact. Fuge de solurile nisipoase, sau calcaroase sărace, din care lipsește umezeala. Indiferent în ceea ce privește natura geologică a rocei din care provine solul, cu condiția ca acesta să fie bogat în: potasiu, calcar și magneziu. M. Rădulescu a constatat că, în Carpați, crește numai pe colțurile de stâncă de calcar bătute de soare și vânt.

În ceea ce privește umiditatea solului, este mai puțin exigent decât bradul, dar mai exigent decât pinul.

h) Influența asupra solului. Dacă în tinerete, în arborete pure, oferă un acoperiș suficient de des pentru sol, exercitând, prin ușoara descompunere a acelor, o acțiune binefăcătoare asupra acestuia, mai târziu, din cauza puterii mari de eliminare, acoperișul devine tot mai rar, iar solul se îmbracă cu o pătură vie, compusă mai mult din graminee decât din mușchi. Acțiunea asupra solului este excelentă, când laricele se găsește în amestec cu alte specii.

i) Rezistența față de pericolele exterioare. Esența ce crește în mod natural în regiunea munților înalți, unde este în mică măsură expusă pericolelor exterioare, devine foarte puțin rezistentă, când se introduce în mod artificial și în stațiuni ce nu-i convin. Astfel insecta *Coleophora laricella* îi distruge acele chiar la începutul primăverii și se crede că deschide drumul atacului ciupercii *Peziza Willkommii*, care provoacă boala cea mai periculoasă a laricelui: cancerul. Mai este atacat de *Agaricus meleus*, *Tortrix pinicolana* și în mai mică măsură de alte ciuperci și insecte.

Laricele este puțin sensibil în ceea ce privește gerul și arșița. După Mayr poate să suporte, fără pericol, chiar după ce a înverzit, un frig de -5° C. Zăpada și chiciura sunt periculoase numai înainte de a lepăda acele. Este, dintre rășinoase, esența cea mai puțin expusă răsturnării de vânt. Suportă pășunatul mai ușor decât bradul și chiar decât molidul, vânatul mare producându-i însă mari pagube. Crescând în tinerete foarte repede, luptă ușor cu ierburile și cu buruienile.

j) **Enigma laricelui (Lärchenrätsel)**. După cum am spus, pericole numeroase amenință existența laricelui, mai ales în afara ariei **naturale** de vegetație. Există totuși arborete foarte frumoase, înființate pe cale artificială, care astăzi se regenerează în mod natural și în care laricele vegetează în condițiuni **bune**. Pe de altă parte, în unele stațiuni, unde s'au găsit sau se găsesc încă arborete frumoase de **larice**, încercarea de a-l menține, fie regenerându-l pe cale **naturală**, fie pe cale artificială, **dă greș**. Până astăzi **nu s'a ajuns să se stabilească, cu oarecare precizie, cauzele care provoacă aceste surprize, dibuindu-se în domeniul ipotezelor**. Astfel, după cum arată Dengler, unii autori caută să explice nereușita prin lipsa umezelii din sol. Fenomenul se repetă însă, și unde crește în bune condițiuni molidul, deci unde cauza **nu poate fi apa din sol**. Alții dau vina pe superficialitatea solului. S'au văzut însă cazuri, când laricele dispăre **dela o anumită vârstă și pe solurile profunde**. Se mai crede, că solul fiind prea bogat în baze, în climat cald, temperatura acestuia este prea ridicată pentru larice. În alte părți se crede, că tratamentul aplicat, **nu ar fi fost cel corespunzător, că s'a plantat prea des; în alte părți, se dă vina nereușitei pe scama atmosferei prea umede și cețoase, lucru ce nu s'a adevărit în toate cazurile**.

Bühler arată că în stațiunea de experimentație de lângă Tübingen, atât în arborete pure, cât și în cele în care s'a creiat prin plantație un subotaj, laricele se acoperă, **dela 18 ani cu licheni, manifestând mare lăncezeală în vegetație**. Nu acesta a fost cazul, pe locurile unde s'a făcut drenaj, după ce s'a constatat că stratele de sol la oarecare **adâncime erau impermeabile**. Același autor explică faptul că la altitudini mari, laricele are vegetație activă, astfel: „In regiunea muntilor înalți presiunea atmosferică este mai mică, acest lucru influențând **insolația și evaporarea**. **Insolația crește (până la 32%)**. Arborele primește mai multă căldura decât la altitudini joase, unde lumina directă scade, iar cea difuză crește. Temperatura solului este cu 2,4° mai mare decât a aerului, așa încât rădăcinile pot să ia cu ușurință apa. Vântul, presiunea aerului fiind mai mică, provoacă o transpirație mai intensă. Umiditatea absolută a atmosferei este mică; umiditatea relativă, din contra, mai mare. Înșă, chiar la acelaș grad de umiditate atmosferică, temperatura și intensitate a vântului, transpirația este mai intensă, din cauză, că presiunea atmosferică este mai mică. Când laricele

este cultivat la altitudini mici, transpirația, în genere, scade. De aceea trebuie să se aleagă stațiunea astfel, încât insolația și intensitatea vântului să crească, umiditatea solului trebuind să corespundă acestor noi condiții de vegetație" (Legea compensației).

S'a constatat mai departe, că anul secetos 1911 a fost pentru multe arborete de larice, un an fatal. Alți autori, ajung la concluzia, că gerurile timpurii și târzii, sau chiar temperaturile prea scăzute în timpul iernii ar constitui cauze de slăbire a puterii de rezistență a laricelui.

Nu mai stăruim asupra acestor lucruri, mulțumindu-ne să arătăm aici numai problemele ce se impun a fi studiate în legătură cu cultura laricelui, această chestiune formând singură obiectul mai multor lucrări în literatura străină.

Einige waldbaulichen Eigenschaften der Lärche.

Les propriétés morphologiques et biologiques du mélèze, au point de vue de la culture forestière.

L'auteur s'occupe dans cet article de la possibilité de développement et des exigences du mélèze, en insistant surtout sur les suivantes caractéristiques:

a) son habitus; b) la conformation et la croissance des racines; c) le développement du tronc et du couronnement; d) la régénération; e) les exigences concernant la lumière, l'humidité, la chaleur, les vents, les conditions et les qualités du sol; f) l'influence sur le sol; g) résistance contre les dangers extérieurs.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA EXIGENȚELOR VÂNATULUI MARE FAȚĂ DE GOSPODĂRIA DIN PĂDURI

de Ing. silv. VASILE COTTA

Presupunând condițiuni staționale identice, — existența vânatului într-o anumită regiune și cu deosebire calitatea lui este în strânsă legătură cu liniștea, adăpostul și hrana pe care o oferă vânatului terenul respectiv. Acestea sunt cele trei condițiuni principale înrăutățirea acestor trei factori într'un anumit loc — în special a hranei — are drept urmare scăderea în calitate a pieselor de vânat, iar lipsa de liniște și adăpost poate duce la dispariția speciei.

În cele ce urmează se va trata numai influența mediului, — mai precis, a pădurii — asupra vânatului mare și cu deosebire asupra cerbului. Alături de cerb, în același mediu trăiesc: ursul și cocoșul de munte. Toate trei specii se găsesc azi în noi numai în pădurile de altitudine mare, iar existența lor este strâns legată de gospodăria din păduri.

Este un fapt binecunoscut și găsim de prisos a încerca să aducem noul dovezi, că sub influența civilizației, a intensificării gospodăriei agricole și forestiere, vânatul mare s'a retras spre creeri munților, singurul loc unde mai găsește liniștea necesară. Zimbrul dispăre în Europa centrală la sfârșitul secolului al XVIII-lea; ursul din țări din Europa a rămas doar piesă de grădiniță zoologică; chiar la noi cercetătorii ne arată că nu prea de mult cerbul trăiește în regiuni de câmpie și dealuri și numai deșirarea sau lărmășirea pădurilor l-a făcut să-și caute refugiul în pădurile întinse din Carpați.

O primă constatare este deci aceea, că vânatul mare se împuținează și se retrage spre munți împins de sporirea populației a cărei urmare este intensificarea culturii solului.

Paralel cu acest fenomen se petrece altul: scăderea în calitate. Într'un interval de abia două secole și ceva greutatea corporală a cerbului scade la jumătate. Mai precis: unul din cei mai puternici cerbi împușcați în 1890—1910, cântărea numai jumătate cât un cerb puternic din anii 1680—1700¹⁾. Dar cerbul se împușcă pentru trofeu — corn —

---

1) Ing. A. M. Comșia: Cerbul sub influențele omului („Carpații” Nr. 12/1940).

nu pentru carnea lui. La rândul lui, trofeul este o expresiune a vigoarei corporale, pentru că numai un organism mare și sănătos poate da anual materia necesară pentru clădirea unui corn mare. Iată cum micșorarea greutateii corporale a cerbului are drept consecință o scădere a calității trofeului și deci o depreciere din punct de vedere vânătorească.

Faptul acesta este de natură să pună pe gânduri pe orice iubitor al faunei noastre și cu deosebire pe vânător.

România încă mai are o faună vânătorească aleasă. Posedă azi cele mai puternice trofee de cerb, urs și capră neagră din Europa. Aceasta datorită faptului că la noi natura a fost mai puțin violată decât în Centrul și Vestul Europei. Dar procesul de înrăutățire a habitatului este în plin mers și la noi și singura deosebire față de alte țări este că la noi acest fenomen a început ceva mai târziu. Nu se știe deci până când vom mai deține aceste recorduri, dacă nu vom lua măsuri preventive pentru oprirea procesului de înrăutățire a condițiilor biologice ale vânatului mare.

Dacă vrem ca România să mai figureze cu cinste, chiar în primul loc la expozițiile internaționale de vânătoare; dacă vrem ca țara noastră așa de puțin sau rău cunoscută în alte țări, să mai constituie punctul de atracție pentru vânătorii din alte părți, — atunci trebuie să luăm măsuri preventive pentru oprirea procesului de înrăutățire a modului de trai a vânatului mare din munții noștri.

Viața cerbului, ursului, cocoșului de munte este indisolubil legată de existența și gospodăria pădurii. Amenajamentele pădurilor se întocmesc de inginerii silvici; aplicarea lor — cel puțin la pădurile Statului și a unor instituțiuni publice și particulare conduse de ingineri silvici — se face de aceiași specialiști. Cu un cuvânt gospodăria celei mai mari părți a pădurilor țării este în mâna inginerului silvic. Voi încerca să dovedesc în cele ce urmează că printr-o judicioasă alegere a tratamentului aplicat unei păduri, prin repartizarea tăierilor și prin proiectarea și executarea operațiilor culturale, se pot menaja interesele vânatului nostru de munte, câtă vreme o necunoaștere a exigențelor vânatului față de gospodăria pădurii, sau o gospodărie în păduri fără grijă față de vânat, pot cauza prejudicii însemnate acestuia din urmă, — fără ca în același timp pădurea să profite ceva. Ar fi antieconomic și nici dragostea cea mai mare față de vânatul nostru nu ne poate determina să susținem o sacrificare a intereselor pădurii pentru cele ale vânatului. Istoria ne dovedește de altfel, că aceasta ar fi o încercare zadarnică. Excepție se putea constitui parcurile naționale unde pe o întindere redusă față de suprafața pădurilor țării, primele interese pot fi jertfite de dragul faunei. O cunoaștere a problemei va aduce cu sine avantajul de a putea ține cont totdeauna de exigențele sălbătăciunilor noastre atunci când împrejurările permit ca din două soluții — în condițiuni egale — să se adopte cea mai bună. Gospodăria pădurii să nu uite nici o clipă că în mare măsură, poate în cea mai mare măsură, în mâna lor stă posibilitatea de a menține țara noastră în fruntea celor cu vânat mare de bună calitate. Istoria îi va judeca și pe ei, ca și pe aceia care i-au împiedecat sau îi vor împiedeca de a-și da contribuția la menținerea stocului și calității vânatului nostru.

Ce condițiuni trebuie să îndeplinească un teren pentru vânatul mare?

Vorbind de vânat mare, în această lucrare, excludem din calcul mistretul și căpriorul, specii cu o întinsă arie de răspândire (dela câmpie până la munte) deci puțin exigente; deasemenea cerbul lopătar și mufionul care sunt aproape numai specii de parc de vânătoare (cel puțin la noi); nu ne referim nici la cocoșul de mesteacăn, care este pe cale de dispariție la noi și nici la capra neagră, — specie de la limita vegetației forestiere și de gol de munte. Prin urmare vorbind de teren de vânat mare, de data aceasta ne gândim la cerb, urs și cocoș de munte. Un bun teren de cerbi va îndeplini și condițiunile necesare ursului și cocoșului de munte, deși ursul în căutarea hranei umblă mult, îndepărtându-se uneori de terenul unde sălășluște.

Un bun teren de vânat mare trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

1. Să aibă întinderea mare. Suprafața de 10.000 Ha o considerăm minimă. Excepție se poate face atunci când în vecinătate există un alt teren bine gospodărit din punct de vedere vânătorească, caz în care suprafața poate fi și mai mică, deoarece terenul nostru este protejat de cel vecin.

2. Forma terenului să se apropie de aceea a unui cerc sau a unui pătrat. Motivul: cu cât perimetrul este mai mic, cu atât și punctele de atingere cu un teren vecin rău gospodărit sunt mai puține.

Condițiunile dela punctele 1 și 2 dacă sunt îndeplinite, asigură vânatului spațiul întins indispensabil pentru mișcare și pentru hrană, sălbătăciunile fiind amenințate de vecinii răi doar la periferie. Ideal este ca în interiorul terenului păduros să nu existe terenuri străine (de ex. mici proprietăți particulare în mijlocul unei păduri proprietatea Statului) pentru că cercetarea acestora neliniștește vânatul.

3. Clasele de vârstă ale pădurii să fie cât mai normale: tăierile proaspete, înainte de formarea stării de masiv asigură o hrană abundentă și gustoasă; arboretele de vârstă mijlocie dau adăpost de vedere și de viscol. Cele mai bune arborete pentru adăpost sunt desigurile de nepătruns care se formează imediat după încheierea stării de masiv. Bune sunt și cele de vârstă mijlocie și mai ales dacă au ceva subarboret. Arboretele de vârstă înaintată compuse din fag sau gorun, prin semințele lor asigură hrana.

Pe un teren de 10.000 Ha sau mai mult, interesul este

să existe patru sau cinci serii de exploatare, pentru că în acest chip suprafețele care oferă hrana și adăpostul sunt împrăștiate pe teren, obligând și vânatul să se împrăștie. In cuprinsul seriilor de întindere mare (peste 3000 Ha) ideea repartizării vânatului poate fi realizată prin subserii sau prin mai multe „guri de exploatare”. Concentrarea vânatului într'un singur loc aduce cu sine pagube și pentru el însuși și pentru pădure. Mergând și mai departe, din punctul de vedere al hranei și al adăpostului — ideale ar fi arboretele așa cum rezultă din tratamentul tăierilor jardinatorii, adică având un profil variat al arboretelor. Vom vedea însă mai jos că acest tratament prezintă mari inconveniente din punctul de vedere al liniștii.

4. Speciile de arbori care compun pădurea. Arboretele pure nu sunt bune pentru vânat, mai ales cele de rășinoase. Cele de foioase sunt mai bune, cu deosebire atunci când în compoziția lor intră fagul și eventual stejarul, care produc jir sau ghindă. Și mai bune sunt arboretele amestecate care au și plop și salcie căprească. Rășinoasele nu sunt indispensabile într'un teren de vânat mare. Doar adăpostul oferit de acestea este mai bun decât al foioaselor. Ele nu oferă hrană nici cerbului, nici ursului, pe câtă vreme foioasele oferă frunze, muguri, ramuri tinere și fructe drept hrană. Cum însă numai în zona de munți înalți, unde sunt și rășinoase mai avem întinderi mari de păduri apte pentru cerbi, înseamnă că rășinoasele — prin forța lucrurilor — nu vor lipsi aproape niciodată din compoziția unui arboret din terenul de cerbi. Astfel stând lucrurile, putem afirma că un bun teren de vânătoare pentru cerbi trebuie să aibă în compoziția lui cel puțin 50% specii de foioase. Existența speciilor de salcie căprească și plop tremurător care constituie o hrană excelentă pentru cerb iarna, avantajează terenul. Jirul și ghinda, apoi merele și perele pădurețe, unde sunt, constituie o excelentă hrană.

Arbuștii și subarboretul sunt în avantajul unui teren. Deasemenea un procent oarecare de poieni împrăștiate pe întreaga suprafață.

Este interesant de reținut faptul că cei mai puternici cerbi din Europa au fost produși în terenuri de vânătoare compuse din păduri de foioase sau amestecate cu rășinoase. Examinând catalogul expoziției internaționale de vânătoare dela Berlin din anul 1937, constatăm că:

a) Cerbul Iohan Reinspach de 243,9 puncte C. I. C. împușcat în anul 1891, a fost doborât într'un teren de coline înalte, în jud. Tolna (Ungaria), fără rășinoase.

b) Cerbul Ivan Draskovits de 235,1 puncte C. I. C. a fost împușcat în anul 1911 pe un teren cu păduri de foioase și rășinoase în Maramureșul fost Cehoslovac.

c) Cerbul Ivan Draskovitse de 230,6 puncte C. I. C. a căzut în anul 1911 în jud. Baranya (Ungaria) tot în regiune de dealuri, acoperită de foioase.

d) Cerbul Dr. Karl Kosch de 230,1 puncte C. I. C. a fost împușcat în anul 1929 în comuna Toplița — jud. Mureș, regiune de munte cu păduri de rășinoase și foioase.

e) Cerbul record mondial Romeo Stănescu, împușcat în anul 1940, a căzut pe terenul Soveja-Cașin, care are 60% foioase și 40% rășinoase.

Ar fi interesant să se semnaleze un trofeu excepțional de cerb doborât în păduri exclusiv de rășinoase. Deocamdată știm că terenul Nișeul de Sus format numai din păduri de rășinoase și anume molift pur, deși bine îngrijit n'a produs în ultimii 20 ani nici un trofeu cu răsunet european.

Fără să putem trage o concluziune din cele câteva date de mai sus, ne putem pune totuși întrebarea dacă pădurile de foioase, în afară de hrana pe care o oferă iarna prin ramurile și mugurii lor, nu au și o influență hotărâtoare și prin jirul și ghinda ce produc și care constituie o hrană excelentă pentru cerbi. Este logic ca un cerb bine hrănit în timpul iernii cu jir sau ghindă, să aibă primăvara rezervele necesare pentru a furniza materia trebuincioasă formării unor coarne mai puternice, decât un cerb slab hrănit.

Vorbind de condițiunile pe care trebuie să le îndeplinească un bun teren, este locul să se precizeze că sub un teren bun nu se înțelege numai decât un teren cu mult vânat. Mai mult decât stocul de vânat, interesează condițiunile staționale. Dacă ele sunt bune, atunci vom reuși să facem un teren bun chiar dacă pentru moment avem acolo puțin vânat. Invers, pe un teren cu neîndestulătoare condițiuni staționale, oricât ne-am sbate, nu vom atinge rezultatele dorite, deoarece în acest caz este acelaș lucru ca și când am planta o specie de arbore pe un sol nepotrivit.

După ce am înșirat condițiunile de căpetenie ale unui bun teren de vânatoare pentru un vânat mare și în special pentru cerbi, să vedem în ce măsură diferitele regime și tratamente servesc sau deservesc interesele vânatului mare și cum poate fi armonizată gospodăria pădurii cu cea a vânatului.

Reamintim cei trei factori de care depinde existența în timp și spațiu a vânatului: liniștea, adăpostul și hrana.

Cu cât vom reuși să realizăm în mai mare măsură aceste trei condițiuni prin gospodăria în păduri, cu atât vom servi mai mult interesele vânătorești și invers.

Regimul: Fiind vorba de păduri de munte compuse din foioase (în special fag) în amestec cu rășinoase, dacă nu chiar rășinoase pure, — regimul crângului și al crângului compus este dela început exclus. Rămâne așa dar regimul codrului ca singurul aplicabil.

Tratamentul. În general, cu cât exploatăriile anuale se vor întinde pe o suprafață mai mică, cu atât și condițiunile de liniște sunt mai bine realizate.

Tăierile unice sunt cele mai favorabile atât din punctul de vedere al liniștei cât și al hranei (iarbă), pentrucă desgolindu-se solul, crește o iarbă caracteristică tăierilor proaspete, mult mai gustoasă decât cea aflătoare în urma pădurii. Terenurile desgolate constituie și locul favorit, indispensabil chiar, pentru împerechere (boncănit).

Dintre tăierile unice, cele practicate „pe suprafețe mari” sunt mai bune decât cele în „benzi înguste” sau „la margine de masive”. Cauza? Din punctul de vedere al hranei, toate trei sunt bune pentrucă toate favorizează creșterea ierbei, însă ultimele două trebuind să se împărștie pe o suprafață mai mare, fășiile tăiate alternând cu cele netăiate, — prezintă un dezavantaj serios din punctul de vedere al liniștei, deoarece exploatarea se întinde pe o suprafață mare. Iată deci un caz când silvicultura intensivă intră în conflict cu interesele vânatului. Dacă azi România mai are cerbi de calitate excepțională, faptul se datorește culturii forestiere extensive.

Tăierile progresive (succesive) sunt mai rele din punctul nostru de vedere, decât tăierile unice, mai ales atunci când nu se practică pe parchete, ci recoltarea produselor se întinde pe întreaga suprafață a unei afectații. Acest tratament are următoarele dezavantagii: a) se produce hrană mai puțină. b) tăierile fiind mai împărștiate, — liniștea este turburată pe o întindere mai mare de teren. c) Dacă tăierile sunt bine conduse, odată cu tăierea definitivă, vom avea un semințiș înalt de 1-1,5 m care în câțiva ani va forma starea de masiv. Deci

nici hrană, nici liniște, nici teren potrivit pentru boncănit și împușcare, deoarece semințișul înalt va împiedeca vederea.

Tăierile grădinărite. Pentru motivele arătate la tăierile progresive, acest tratament este deasemenea desavantajos. Dintre cele două forme: grădinăritul propriu zis și quasigrădinăritul, — primul este cel mai rău. Aceasta din cauză că la grădinăritul propriu zis, cu deosebire când se taie arborii individual, liniștea este mult turburată, cuponul având o mare întindere, iar iarbă nu crește. Quasigrădinăritul este mai puțin, desavantajos pentru că tăierea făcându-se în ochiuri, pământul este temporar desgolit (deși numai pe mică întindere) deci creșterea ierbei este mai favorizată decât în cazul grădinăritului propriu zis. În schimb prin quasigrădinărit se realizează acel profil ondulat, variat, vânatul găsind pe o mică întindere de teren, hrană (deși iarbă mai puțină) compusă și din fructe (din arborii mari) și adăpost. Doar liniștea îi lipsește, datorită revenirii dese pe același ochiu cu exploatarea.

Rezumând cele spuse mai sus constatăm că: a d a p o s t u l este realizat în bune condițiuni de toate cele trei tratamente. În ce privește liniștea, ordinea descrescândă este: tăiere unică, tăieri progresive, tăieri quasigrădinărite și tăieri grădinărite. Privitor la hrană: tăieri unice, tăieri quasigrădinărite (jardinatorii), tăieri progresive și tăieri grădinărite.

Căreia din aceste trei condițiuni? (liniște, adăpost și hrană) trebuie să i se dea mai mare importanță? Adăpostul deși este indispensabil, mi se pare puțin important, pentru că este ușor de realizat. Asupra liniștei există discuțiuni, deoarece după unii n'ar fi atât de necesară vânatului după cum se susține de alții. Intr'adevăr: chiar și cerbul se obișnuiește ușor cu sgomotul produs de un tren industrial pe care-l aude zilnic; deasemenea nu-l supără prea mult zgomotul turmelor de oi care pasc și dorm în goluri de munte, sau chiar în poieni mari interioare. Nu în aceeași măsură însă rabdă trecerea turiștilor sgomotoși, care rostogolesc pietre pe povârnișuri, scot chiote fără nici un rost, trag focuri de revolver; apoi nici trecerea muncitorilor forestieri spre casă prin locuri neobișnuite. Oricare ar fi părerile în această privință, până la alte dovezi, trebuie să considerăm liniștea ca un element indispensabil pentru viața vânatului. Pentru a demonstra acest lucru ajunge să privim un teren de dealuri, dar care totuși nu are cerbi. Motivul nu poate fi altul decât lipsa de liniște datorită întinderii mici a pădurii

și circulației permanente atât în interiorul cât și la marginea pădurii.

Cunoscute fiind exigențele cerbului față de tratamentele de codru, să vedem în ce măsură și cum pot fi menajate interesele vânatului față de aplicarea unor tratamente mai fine (intensive), care fără îndoială vor avea loc în viitor.

Astăzi, în pădurile de munte și cu deosebire de cele de rășinoase, se practică tăierile rase. Știm că regenerarea artificială se face greu (nu în teorie, ci în practică). Tăierile grădinarite, quasigrădinarite și progresive (la rășinoase) sunt încă la început și se aplică abia în câteva regiuni ale țării. Situația aceasta, însă nu va dura mult, căci se vorbește tot mai insistent de necesitatea aplicării tratamentelor care să asigure regenerarea naturală. În special pădurile de amestec compuse din fag, brad și molid, păduri despre care am afirmat că sunt apte din punct de vedere al esențelor pentru cerbi, nu vor scăpa să fie tratate în quasigrădinarit sau cel puțin în tăieri progresive. Așa cer interesele economiei forestiere.

În ce chip se pot împăca interesele slivice cu cele vânătorești în acest caz?

Pe acelaș versant, cu cât altitudinea crește, amestecului îi urmează molidul pur. Arboretele de molid nu sunt apte pentru a fi tratate nici cu tăieri progresive și nici grădinarite. Cauzele se cunosc. Forțat deci, în acest caz se va recurge tot la tăierile rase în asemenea arborete, rămânând numai pentru arboretele amestecate tratamentul tăierilor progresive sau quasigrădinarite. Pe lângă aplicarea posibilității pe volum, practicarea de tăieri diferite în aceeaș serie de exploatare, nu va constitui nici o dificultate din punct de vedere tehnic.

Pe pantele mari însă aplicarea tratamentelor fine întâmpină serioase dificultăți atât din cauza rănirii arborilor, prin transport, rămași netăiați, cât și din cauza vătămării semințișului, vătămare ale cărei consecințe sunt mult mai grave când este vorba de rășinoase. Prin urmare și în arboretele de amestec situate pe pantă mare, vor trebui aplicate tăierile rase.

După aceste constatări, tratamentul în pădurile de munte cu terenuri de cerbi se înfățișează astfel:

a) În pădurile de fag se pot aplica tăieri unice pe suprafețe mari. Scopul culturii forestiere aci nefiind crearea de arborete pure de fag, regenerarea se va face prin complectări cu esențe de valoare, fagul dând suficient semințiș

preexistent pentru creerea amestecului. Deocamdată prin tăierile unice (rase) vom avea hrană din belșug.

b) În pădurile de molid pur, nu se pot aplica decât tot numai tăierile unice urmate de regenerare artificială.

c) În pădurile de amestec de foioase și rășinoase, pe pante mari, se vor aplica tot tăieri rase, iar pe pantele dulci și platouri tăieri progresive sau quasi-grădinarite.

În acest chip fără a se prejudicia prin nimic interesele silvice, se vor servi și interesele vânătoarești.

Exploatarea produselor secundare.

Adăpostul și hrana nu suferă nici o schimbare importantă prin recoltarea produselor intermediare. În arboretele tinere cu o consistență suficient de mare spre a justifica o răritură, iarbă nu crește, iar fructe — datorită vârstei reduse — încă nu produc. Reducerea aproape insensibilă a consistenței, nu prejudiciază nici adăpostul. Liniștea este însă cu atât mai mult turburată cu cât periodicitatea răriturilor este mai mică. Într'adevăr periodicitatea mică pe lângă faptul că aduce cu sine o revenire frecventă pe acelaș loc, — presupune și o mai mare irindere de parcurs anual. Lipsa de liniște crește deci atât în timp, cât și în spațiu.

Din fericire pentru cei ce poartă grijă vânatului nostru, neajunsurile aduse pentru vânătoare de executarea operațiilor culturale la munte, nu vor veni decât mult mai târziu.

Dacă silvicultura românească n'a trecut încă pe o scară întinsă la aplicare de tratamente fine când este vorba de produse principale, apoi va trece multă vreme până când va executa rărituri mari în pădurile de munte. Inceputuri în această privință am văzut numai în Maramureș. Într'o pădure de molid, tăierea (răritura) a fost executată ireproșabil din punct de vedere tehnic, depunându-se o grijă deosebită nu numai la alegerea arborilor de extras, ci și asupra faptului că prin doborîre să nu se vatăme arborii de viitor. Greutatea adevărată însă a început abia atunci când a fost vorba de corhănit. Panta mare nu permitea adunarea materialului în mod efitin fără a vătăma arborii rămași netăiați. Construirea de drumuri și poteci ducea la o investiție în disproporție cu valoarea materialului extras. S'a recurs deci la transportul cu umărul și cu mari cheltuieli până la un jilip improvizat pe fundul unei văgăuni. Prin ur-

mare lipsa drumurilor de scoatere și pantele mari care fac inevitabilă vătămarea prin corhănire a arborilor de viitor în pădurile de rășinoase, sunt un motiv pentru care este de preferat o periodicitate mai mare, care micșorează ocazia de rănire a arborilor.

Cum astfel de lucrări se execută de obicei vara, este de dorit ca timpul dela începerea exploatărilor și până la scoaterea materialului, să fie cât mai scurt și lucrările să se termine neapărat până la 1 Septembrie, când în mod obișnuit începe boncănitul cerbilor.

Recoltarea produselor nelemnoase (accesorii).

Dintre fructe, intră în considerație: fragii, smeura și afinelc. Din punct de vedere vânătoresc ar fi bine dacă aceste produse nu s'ar recolta. Intervine însă considerentul economic și mai ales cel social: de a nu priva populația săracă de un izvor de câștig. Practicată fără mult sgomot, culegerea acestor fructe nu prejudiciază prea mult interesele vânatului.

La fel se petrec lucrurile și cu strângerea de plante medicinale, în special mătrăguna și feriga.

O problemă nouă se pune azi economiei de război: strângerea jirului în vederea extragerii de ulei. Căderea jirului coincide în parte cu epoca boncănitului, — cu deosebire că ea durează și după 5—10 Octombrie, data încetării toiului împerecherii cerbului. Cele două interese: ale vânatului și ale culegerii de jir pot fi ușor armonizate împingând spre 10—15 Oct. data începerii recoltării jirului.

Pășunatul în păduri este un dușman comun pentru pădure și vânat.

Pășunatul în poienile mari (20—30 Ha sau mai mult) sau în golurile de munte, nu strică vânatului. Pe terenul regal de vânătoare din Ocolul Lăpușna, jud. Mureș, s'a făcut dovada că deși stânele erau nu mai departe una de alta decât 3—4 km în linie aeriană, totuși pădurile adăposteau un stoc de cerbi excepțional de frumos. Aci însă, regulat, la 1 Sept. turmele coborau din munte pentru ca la sosirea epocii când boncănitul era în toi (25 Sept.—5 Oct.) terenul să intre în liniște.

Procentul de terenuri neîmpădurite. Pentru diferite necesități în legătură cu gospodăria din păduri, este necesar ca un procent oarecare din domeniul silvic să rămână

neîmpădurit. Construirea caselor pentru pădurari și brigadierii, terenurile de hrană și de pășune pentru vitele personalului silvic, locurile de depozite intermediare, fânețele pentru vitele întrebuințate la transportul lemnului etc., reclamă asemenea terenuri fără păduri.

Desigur este greu să se exprime într'o cifră procentuală întinderea acestor terenuri, deoarece ea variază după necesitățile locale. Totuși un procent mediu de circa 30% pare a satisface nevoile. Administrația CAPS a și luat măsuri ca la alegerea golurilor de împădurit să țină cont de aceste trebuințe. Acest fel de terenuri servesc în același timp și interesele vânătorului oferind pășune în timpul verii și teren pentru recoltarea nutrețului pentru iernile grele. Cifra de 30% satisface și nevoile vânătorului. Tot ce ar fi de adăugat este că terenurile să nu fie repartizate spre periferie și nici toate îngrămădite în centrul lui, ci împrăștiate -- în întinderi de 1—2 Ha -- după oarecare reguli în porțiunea mijlocie a terenului. Acest lucru concordă și cu interesul pădurii, știut fiind că mai expuse exproprierii și mai ispititoare pentru săteni sunt poienile de mare întindere și cele situate la marginea pădurii.

Potecile. Cine a activat în regiunea de munte știe ce mari servicii aduc potecile cu un traseu bine ales, pentru paza, administrația și exploatarea pădurilor. Personalul de pază este tentat să evite terenurile greu accesibile, iar dacă se încumetă să înfrunte greutățile, pierde o jumătate de zi pentru a parcurge o distanță care pe o potecă nu ar cere mai mult de o oră. Își rupe îmbrăcămintea și încălțăminte, pierde vremea și își cheltuiește energia fără rost. Consecințele: încălcări de hotare, înstrăinări de materiale și pășunat abuziv nesemnificate din lipsa unei bune paze — deci pierdere pentru patrimoniul public.

Administrația Casei Pădurilor s'a sesizat de acest neajuns și prin îndemnuri și fonduri bănești ține să încurajeze orice inițiativă de acest fel. Dela sine se înțelege că potecile de acest gen servesc și vânătorului. Este însă cazul să facem o distincțiune între așa numitele poteci de acces, destinate să lege între ele punctele importante ale pădurii și între potecile de vânătoare propriu zise. Cele dintâi servesc în primul rând interesele forestiere și se construiesc de administrația silvică, pe când cele din a doua categorie au menirea în primul rând de a înlesni observarea vânătorului și împușcarea lui, deci se construiesc de vânători. Traseul acestora din urmă se

alege cu totul după alte criterii: urmează cutele terenului spre a înlesni vederea și traversează porțiunile de mare interes cinegetic. Ele se leagă de potecile propriu zise, sunt o continuare a lor și în construirea lor se urmează un parchet după altul imediat ce s'a făcut reîmpădurirea, deci îndată ce porțiunea respectivă a intrat în liniște. Aceste din urmă poteci își pierd însemnătatea îndată ce masivul s'a închis în jurul lor și vederea în dreapta și în stânga nu mai este posibilă. Potecile de vânătoare propriu zise înaintează deci mână în mână cu parchetele tăiate.

Este limpede pentru ori și cine că o conlucrare între organele silvice și vânători în privința alegerii traseului și construirii potecilor, este de folos pentru ambele părți.

Pentru realizarea condițiilor de liniște este indicată o reglementare a circulației prin teren a muncitorilor, cărăușilor, excursioniștilor și sătenilor care merg dintr'o comună în alta. Se va permite circulația exclusiv pe drumurile și potecile publice, închizându-se cele de interes pur silvic sau vânătoresc.

Acest lucru este de mare folos și pentru pădure: se evită vătămările aduse arborilor și mai ales incendiile

Case de adăpost, colibi. Ceeace am spus despre avantajile potecilor pentru administrarea pădurii, este valabil și pentru casele de adăpost, colibe etc. Administrația bună pretinde ca personalul ajutător să locuiască în pădure. Se economisește timp și energie și se sporește randamentul.

În punctele mai îndepărtate de locuințele personalului, sunt necesare bordee, colibe, care să ofere adăpost pentru una sau mai multe nopți. Când pădurarul va ști că se poate adăposti peste noapte într'un punct îndepărtat al pădurii, își va îndeplini mai cu conștiințozitate datoria.

Evident că asemenea case, colibe, bordee servesc și vânătorului și printr'o armonioasă conlucrare așezarea lor poate fi aleasă, astfel încât — în măsura posibilității să servească ambele interese.

Concluziuni.

1. Sub influența civilizației, — mai precis, — a intensificării agriculturii și silviculturii, condițiunile de trai ale vânătorului mare se înrăutățesc. Pe măsură ce pădurile se împuținează sau se fărâmițesc, vânatul mare nu mai găsește liniștea și adă-

postul necesar, deci se retrage spre munte, unde încă se mai găsesc păduri de mare întindere. Consecința înrăutățirii mediului este o scădere în număr și mai ales în calitate (mărimea trofeelor).

2. România încă mai are vânat mare de o calitate excepțională datorită căreia continuă să stea din punct de vedere vânătorească în fruntea țărilor din Europa. Dar dacă nu se vor lua la timp măsuri preventive și pe măsură ce condițiunile naturale, azi încă bune, vor fi pierdute, — va înceta de a mai figura în loc de frunte la concursurile dintre țări.

3. Viața cerbului, ursului și cocoșului de munte fiind indisolubil legată de gospodăria pădurilor, — în mâna inginerului silvic amenajist și a inginerului silvic șef de ocol, stă în cea mai mare parte soarta acestor trei specii de vânat.

4. Dată fiind importanța economică și socială incomparabil mai mare a pădurii decât a vânatului, este limpede că interesele pădurii nu pot fi subordonate celor ale vânătorei. Dar o cunoaștere temeinică a exigențelor vânatului față de compoziția, regimul, tratamentul și — în general — față de gospodăria din păduri, poate duce pe inginerul silvic la adaptarea de metode de gospodărie care să servească interesele vânatului fără a prejudicia pe cele ale pădurii. Excepțiile dela această regulă sunt puține.

5. In cele mai multe cazuri interesele vânătorești sunt identice cu cele ale pădurii. Astfel, ambelor le convin:

- a) Arboretele amestecate
- b) Clasele de vârstă normale
- c) Liniștea desăvârșită în pădure
- d) Interzicerea pășunatului.
- e) Consistență plină
- f) Intindere mare a pădurii
- g) Evitarea proprietăților străine în interiorul pădurii
- h) Deschiderea mai multor guri de exploatare, deci repartizarea tăierilor.

i) Rezervarea unui procent oarecare de terenuri neîmpădurite.

j) Construirea de poteci, drumuri, case de adăpost, colibe.

6. Există și cazuri în care cele două interese ajung în conflict. De exemplu:

a) Cerbul este favorizat de tăierile rase, dar silvicultura modernă tinde spre tratamente mai fine chiar și în pădurile

de munte. Remediul poate fi găsit în aplicarea de tăieri rase și progresive sau quasi-grădinarite în aceeaș serie.

b) Tăierile de ameliorare nu favorizează interesele cerbului, dar prin adaptarea unei periodicități mai mari la rărituri, inconvenientul se reduce.

c) Recoltarea produselor accesorii poate fi restrânsă în timp și spațiu. Reglementată sever, prejudiciile pentru vânat sunt minime.

d) În toate cazurile când cele două interese se despart, silvicultorul trebuie să-și dea osteneală ca să menajeze liniștea vânatului în perioada reproduției și a vânătoarei de cerbi și cocoși de munte.

7. Interesele pădurii și ale vânătoarei trebuie și pot fi armonizate cu bunăvoință din ambele părți. Cum însă în orice acțiune omenească, moralul stă pe primul plan când este vorba de reușită, — mult dorita armonizare nu se va putea produce decât atunci când gospodarilor pădurilor li se vor crea și pe teren vânătoresc condițiuni de activitate compatibile cu demnitatea de breaslă.

Beiträge zur Kenntnis des Hochwildes.

Contributions à la connaissance des exigences du grand gibier.

A la suite de l'intensification de la culture et des exploitations des forêts, les conditions de vie du grand gibier deviennent de plus en plus difficiles. L'auteur du présent article examine l'influence exercitée par les dites circonstances sur le grand gibier et particulièrement sur le cerf et l'ours aussi que sur le coq de montagne. Après avoir montré les conditions qu'on bon terrain de chasse doit accomplir pour assurer les meilleurs moyens de vie au gibier, l'auteur discute l'influence exercitée sur les espèces mentionnées, par le régime et le traitement appliqués à la forêt et le fait si les produits secondaires et accessoires de la forêt sont ou non recoltés.

Pour que le gibier ait les meilleurs conditions de vie (abri, sûreté et nourriture), la forêt doit donc offrir les caractères suivants: peuplements mélangés à pleine consistance, classes normales d'âge, grande étendue, pas d'enclaves, pas de pâturage et quelques clairières situées de préférence au milieu du périmètre.

C R O N I C A

I N T E R N Ă

● „Sutor, ne supra crepidam“.

Ziarul Argus cu data de 17 August a. c. publică un articol intitulat: „Un program de împăduriri și o lege pe care o așteptăm“, semnat A. D. Carabella.

Un articol în totul tendențios și plin de inexactități.

Se ia drept punct de plecare știrea apărută în ziare în legătură cu un ordin care ar fi fost dat Camerilor de Agricultură de a întocmi „un plan de lucru pe 3—5 ani. În care timp să facă plantațiile necesare pe islazuri, sub formă de umbrare, linii despărțitoare, perdele de ocrotire sau pentru consolidarea terenurilor degradate“.

Dintr'un început, d-l Carabela nu se mulțumește numai cu atât. D-sa vrea mai mult: Camerele de Agricultură nu trebuie să se mărginească să creeze numai simple perdele, ci trebuie să întreprindă lucrări de împădurire în mare, acoperind „toate locurile ce nu pot fi cultivate cu altceva, creind păduri comunale — mai ales în regiunile de șes ale țării — începând cu împădurirea unei părți din islazurile comunale, mai ales acolo unde ele ating întinderi mari“. Cu un cuvânt, „plântările la șes trebuie să rezolve și problema lemnului, de construcție și de foc, a cărui lipsă este așa de mult simțită în aceste regiuni“.

Autorul articolului socotește însă că aceste organisme agricole ale ministerului (transformate după dorința d-lui Carabela și a celor cari gândesc ca dânsul, în organe forestiere) nu vor pute să ducă la îndeplinire acest plan conceput în mare, dacă nu se vine cu „o lege a plântărilor“. În ea ar trebui să se prevadă obligativitatea proprietarilor de a-și face plântările necesare.

Puiștii de care ar fi nevoie, urmează să fie produși de către pepinierele existente sau care se vor mai înființa, ale Camerilor de agricultură, ocoalelor agricole sau comunelor.

Scurt și cuprinzător. Vrea să zică, toate aceste lucrări: pepiniere, perdele de ocrotire și chiar păduri comunale — de esență pur forestieră — urmează să fie executate de către organele agricole, ca și când în cadrul administrației românești, chiar în același minister, n'ar exista organe speciale — cele silvice, în sarcina cărora cad în mod natural și normal toate aceste lucrări. Au terminat, d-l Carabela și toți cei ce gândesc ca dânsul, cu toate problemele agriculturii românești: plugărirea toată folosește numai sămânță selecționată, arăturile și semănăturile se fac după toate regulile științifice, problema îngrășămintelor este

rezolvată, producția s'a dublat cel puțin sută la sută față de trecut. Totul merge strună. Avem o agricultură înfloritoare, spre nivelul căreia râvnesc toate popoarele la care până acum mergeam să căutăm îndreptare. Avem o justă proporționare a culturilor. Procentul plantelor de **nutreț** este cel corespunzător unei agriculturi în care problema zootehnică trebuie să aibă întâietate. Islazurile sunt îngrijite și folosite rațional. Avicultura, viticultura, pomicultura, apicultura, plante medicinale, etc., etc., toate nu mai constituie preocupări ale organelor agricole. Toate sunt rezolvate, toate merg perfect. Nu mai au ce face. Elanul și puterea lor de muncă trebuie folosite. Incotr'o? Foarte simplu: în domeniul de preocupări al organelor silvice.

Suntem noi forestierii exclusiviști? Nu vedem just? Hotărît nu. La fel ca noi văd și cei ce sunt în afară de corpul silvic. Tendința aceasta de acaparare de domenii străine de preocupare, de substituire, a fost văzută și de străini din afară de aceste corpuri. Iată, spre pildă, ce scrie d-l Pamfil Șeicaru în ziarul Curentul cu data de 19 August a. c., articol intitulat: „Programe și realizări”.

Punctul de plecare al articolului d-lui P. Șeicaru este tot pretinsul ordin dat Camerilor de Agricultură.

După ce arată că „ideea de împădurire domină legitima îngrijorare a oricui cunoaște cât de puțin din opera de pustiire a pădurilor”, D-ș-a mărturisește că poartă o deosebită grijă „condițiilor de înfăptuire a programului alcătuit de Ministerul de Agricultură”. Și imediat adaugă: „Cea mai de seamă grijă de care să ținem neconținut seama este să nu compromitem o idee”. Fără ca să fie împotriva ideilor de înnoire a condițiilor de viață, d-l P. Șeicaru arată că și în fața unui program ce ar rezista oricărei critici de specialitate, „păcătuim totdeauna prin metodele de realizare, fie că greșim în alegerea oamenilor chemați să înfăptuiască un program, fie normele de lucru nu corespund programului”.

Spunând aceasta, d-l P. Șeicaru adaugă: „Este o greșală să se dea Camerilor Agricole și această nouă sarcină. Când asupra agronomilor apasă greaua răspundere a producției agricole și toate problemele aprovizionării, care implică și o întreagă birocrație, încă o nouă sarcină depășește puterile unor oameni”.

Continuând, d-l Șeicaru scrie: „Există un corp tehnic specializat, care a da dovezi de o rară capacitate de realizare, inginerii silvici; lor le revine executarea programului de plantații preconizat de Ministerul Agriculturii. Pardelele de ocrotire implică o executare de mari proporții, bine cunoscută, implicând o siguranță tehnică fără greșeli. Consolidarea terenurilor degradate, împădurirea locurilor care nu pot fi cultivate, restrângerea prin plantații de plop și răchite a albiilor râurilor astăzi lăbărtate pe spații imense, intră în programul de acțiune al silviculturilor. Apele și pădurile merg împreună și cât timp nu vom realiza o unitate de comandament, totalizând acțiunile fragmentare, inițiativele risipite și adesea contradictorii, nu vom putea remedia răul pe care-l vedem fiecare”. Ca o încheiere a celor spuse mai sus, d-l P. Șeicaru vede necesar crearea unui Subsecretariat al apelor și pădurilor în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii.

La cele scrise de d-l Șeicaru cu atâta competență, noi nu vom

adăoga decât foarte puțin. În alte țări, de multă vreme, de foarte multă vreme, nu se mai discută asupra domeniului de activitate al fiecăruia, care este bine cunoscut și spre care vecinul nu râvnește.

Dar d-l Carabella, în articolul d-sale, mai face o afirmație, care așa cum este spusă este total inexactă. D-sa scrie: „Sunt 16 ani de când tot prin Camerele agricole, inginerii agronomi au pornit la munca grea a plantării râpelor și a tuturor locurilor neproductive, a islazurilor, a șoselelor și drumurilor“.

Nimic mai inexact. Nu cer d-lui Carabella să indice un ha de degradate consolidat și plantat de agronomi. Deocamdată mă mărginesc să-i răspund că acțiunea de plantarea râpelor a fost începută cu mult mai demult, nu de inginerii agronomi, ci de inginerii silvici. Chiar și acțiunea pentru ocrotirea culturilor agricole din regiunile stepă, cu plantațiuni, la noi, a preocupat pe silvicultori încă din începuturile silviculturii românești.

Ca să terminăm: să-și caute fiecare de rosturile lui, căci, slavă lui Dumnezeu, are fiecare așa de mult de lucru!

● Intr'un colț al Dunării.

Este titlul articolului sub care d-l Pamfil Șeicaru directorul ziarului „Curentul“ își deapănă frumoasele impresii dintr'o excursiune de documentare făcută în regiunea nisipurilor sburătoare din Sud-Vestul Olteniei.

Dacă n'ar fi strimtorările impuse de vremurile prin care trecem, articolul acesta apărut la 25 Iulie a. c., ar trebui redat în întregime. Ne mărginim să dăm numai câteva pasagii.

Cu binecunoscutul d-sale talent, d-l P. Șeicaru pune pe cititor mai întâiu în fața unui tablou îngrozitor: acela al răvășirilor provocate de nisipurile sburate de vânturi. În fața cărora nu se întrezărea a se găsi stavilă de pus. Spre fericirea acestei regiuni, au apărut inginerii silvici, cari împreună cu colaboratorii lor brigadierii și pădurarii, „cu o îndărătnicie fără egal, s'au cramponat într'o luptă înegală cu forțele naturii“. Si-au învins, căci acum întinsul nisipurilor este și pășănit de puternica armătură a pădurilor de salcâmi create de ei. Luptările de aici sunt socotite — pe bună dreptate — drept „una dintre cele mai splendide victorii ale energiei românești în luptă cu ostilitatea locurilor“.

Ca să arate vicisitudinile vremurilor și îndărătnicia lucrului, care s'a lucrat de către forestieri, d-l Șeicaru adaugă: „La Scăpău am văzut căsuța unde s'au adăpostit generații în șir de silvicultori. În mănecărea lor nu lipsea nisipul; mălaiul era amestecat cu nisipul și pleoapele clipeau des ca să apere ochii de plesna nisipului. Citim povești despre întreprinzătorii ținuturilor îndepărtate ce deschid colțuri de viață civilizată în mijlocul sălbăciei, dar nu cunoaștem această epopee a unor energii românești în luptă cu pustiu!“.

Nu-i o realizare pornită dintr'un lures de entuziasm, ci rezultatul unei lupte continue dusă de generații de silvicultori.

În același drum, d-l Șeicaru a mai văzut și „laboratorul“ unde se urmărește a se afla vegetația cea mai indicată pentru locurile inundă-

bile sau mlăștinoase. A văzut plopi de Canada, care la 15 ani aveau diametre de 35 cm (arborele viitorului pentru celuloză), a văzut brazi de baltă (*Taxodium*), și, pe bună dreptate, s'a minunat. „Imi arătau (silvicultorii) rezultatele cercetărilor, experiențelor neștiute, tănuite în mijlocul pădurilor plantate de ei, cu același orgoliu cu care Rajahii și-ar arăta comorile lor ascunse. Priveam chipuri iluminate de o mare încântare ale silviculturilor — erau din trei generații — și simțeam un fel de încredere proaspătă în virtuțile neamului meu, svârleam în viitor perspective orgolioase ale Statului românesc”.

Ca încheiere, d-l Șeicarul scrie: În lucrările din Sud-Vestul Olteniei am văzut demonstrația majestoasă a însușirilor noastre statale.”

● Stațiune experimentală forestieră în Bărăgan.

În cuvântarea dela adunarea generală din acest an a Soc. Progresul Silvic, d-l Aurel Pană ministru subsecretar de stat la departamentul agriculturii și domeniilor arătând interesul pe care-l poartă pădurilor și propășirii lor, a promis toată sollicitudinea.

Suntem azi în măsură să semnalăm una din măsurile luate de D-sa, sortită să contribuie la pășirea pe drumurile sigure a uneia dintre problemele ce cad în mod natural în lotul de preocupări al corpului silvic: perdele de protecție din regiunea de câmpie. În Monitorul Oficial Nr. 177 din 1 August 1942 a apărut Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 763 prin care se dotează Institutul de cercetări forestiere cu 1200 ha din porțiunea disponibilă din moșia Jigălia (Jud. Ialomița) și anume porțiunea de la Nord de calea ferată București-Constanța.

Această dotare s'a făcut cu scopul de a se înființa o stațiune de experimentație forestieră în Bărăgan, care „să se ocupe cu experimentarea și creșterea arboretelor de diferite specii, cum și a perdelelor de protecție în tinuturile secetoase și fără de păduri”.

Aceasta este una dintre măsurile ce se impuneau a se lua cât mai curând. Nevoia de protejarea culturilor în stepă este adânc simțită. Lumea a pornit deja la realizări. Salcâmul este folosit în mod exclusiv. Noi știm însă că el nu este un panaceu universal. El nu merge pretutindeni și nu oferă tipul de perdea cel mai indicat. Cei ce-și închipue că prin salcâm s'a rezolvat problema, judecă simplist. Găsirea speciilor cele mai indicate și combinarea lor, așa că să ne dea perdele trainice și cu maximum de efect, este una dintre îndatoririle noastre, pentru a feri lumea de surprize dureroase. Iată ceea ce are să rezolve între altele, stațiunea de experimentație forestieră dela Jigălia.

● Comisiuni de studiu.

Inundațiile și mai ales alunecările de teren din anul acesta, au atras în mod deosebit atențiunea forurilor superioare de guvernare.

Ca urmare, într'un interval scurt de timp ne-am găsit în fața a trei comisiuni distincte de studierea fenomenelor amintite.

1. Prima comisiune a fost instituită în luna Martie a. c. (Mon. Of. Nr. 123) în cadrul Ministerului de Lucrări publice. Ea urmează să se

ocupe cu studierea cauzelor deteriorărilor produse de alunecările de teren și de apele mari ale râurilor, urmând ca, în același timp, să propună și lucrările necesare spre a remedia situația și a evita noi deteriorări.

Din această comisiune fac parte și delegați forestieri din partea Direcției Silvice și a Icefului.

2. Cea de a doua Comisiune a fost creiată în August (Mon. Of. 189 din 15 Aug. 1942) în cadrul Ministerului de agricultură și domenii. Ea are drept obiect alcătuirea unui plan de lucrări de ansamblu, urmărind și traducerea în fapt a măsurilor pentru îmbunătățirea terenurilor degradate și pentru preîntâmpinarea inundațiilor.

Din comisie fac parte directorii producției vegetale, agricole, Direcției silvice, Direcției pescăriilor, Direcției geniului rural, toți din departamentul agriculturii, la cari se mai adaugă și directorul apelor din Ministerul Lucrărilor publice.

3. A treia Comisie a fost creiată tot în luna August de către Ministerul Lucrărilor Publice, în vederea unei noi legiferări a regimului apelor în România, ținând seamă atât de experiența trecută, cât și de nevoile prezente.

Comisiunea cuprinde delegați desemnați de diversele ministere având contingentă cu problemele ridicate.

Din partea Ministerului de agricultură și domenii face parte și un reprezentant al Direcției silvice, Facultatea de silvicultură și ICEF.-ul la rândul-le au câte un delegat.

Comisiunea urmează să-și depună lucrările până la 15 Octombrie a. c.

● Guvernul și împăduririle.

În Nr. 5—6/942 al acestei reviste, la aceeași rubrică, sub titlul „sprijinirea economiei forestiere”, am arătat măsurile luate de Consiliul de Miniștri ținut la 16 Mai a. c. pentru activarea producției forestiere.

Într'un alt Consiliu de Miniștri ținut la 6 August a. c., luând cunoștință de expunerea făcută de d-l General C. Voiculescu guvernatorul Basarabiei asupra acțiunii de împădurire întreprinsă în Basarabia, — s'a hotărât — la intervenția d-lui vice președinte al Consiliului — completarea programului. În acest scop, d-l G-l Voiculescu urmează să ia contact cu d-l ministru A. Pană dela departamentul domeniilor și cu delegații M. Stat Major al Armatei, pentru ca suprafața împăduririlor din Basarabia să fie cât mai mare.

În același Consiliu s'a arătat și situația pășunilor și izlazurilor comunale, rămânând ca Ministerul Agriculturii și cel al Afacerilor Interne să întocmească un program pentru însămânțarea și cultura izlazurilor și a pășunilor.

● In sprijinul pădurilor.

Inițiative în favoarea pădurilor pornite din lumea din afară a celor puși să se îngrijească de ele, au fost și încă sunt puține la noi în țară. De aceea, oricâteori au fost date în vileag gânduri sau fapte în vederea creerii sau cruțării pădurilor, noi ne-am bucurat în mod cu totul deosebit, căutând să împărtășim și altora această bucurie.

In rândurile acestor susținători din afară se înscrie și d-l General Nicolau, prefectul județului Muscel, care a dat o circulară în vederea cruțării pădurilor.

La scrisoarea de mulțumire ce i-a fost adresată de către Societatea „Progresul Silvic”, d-sa a trimis Societății răspunsul pe care-l redăm mai jos:

„Vă rog a primi expresiunea viei mele recunoștiințe pentru onoarea ce-mi faceți de a mulțumi în numele Societății ce conduceți, pentru minuscula mea circulară, relativă la nevoia cruțării pădurilor.

Am fost, sunt, și voi fi un partizan înfocat al împăduririi.

In calitatea mea de Primar al Constanței, am împădurit atât țărmul Mării Negre, cât și terenul dintre Mamaia și Constanța.

Am împădurit cu ajutorul D-lui Inspector Chirițescu o mare parte din terenul viran dela Sudul lacului Tabacim. Statul mi-a dat gratuit dela pepiniera Murfatlar, un mare număr de arbori.

Sunt informat că această plantație care depășea 3000 de pueți a fost distrusă și locul arendat pentru zarzavat.

Ar fi oportun a se cere Direcției Silvice Constanța să cerceteze acest caz. Sf. Evanghelie spune: „Că unul seamănă și altul seceră”, dar nu că unul să semene și altul să distrugă.

Vă rugăm deasemenea ca prin autoritatea Dvs. să interveniți la Ministerul de Domenii spre a opri tăierea rasă a pădurilor pe plaiurile Mușcelului. Pământul său fiind pietros, orice tăere rasă pe pante mai repezi le transformă în râpi și pene, care sunt și o ruină pentru Țară și o pagubă pentru economia națională.

Ar fi deasemenea oportun a se opri tăierea rasă a pădurilor de anin, din lungul văilor râurilor. Aninii împiedică ruperea malurilor când apele vin mari și te mențin în mătca lor. Acolo unde s'a permis tăierea, apele și-au lărgit albia în urma pietor din anul trecut, în proporții duble și triple decât vechea albie.

Vă rugăm a primi deasemenea respectoase mulțumiri pentru prețioasele broșuri ce mi-ați trimis și pe cari le voi citi cu o deosebită plăcere.

Primiți vă rog Domnule Președinte, asigurarea deosebitei stime ce vă păstrez.

Prefectul județului Muscel,

At. Har.

● La Universitatea populară de la Vălenii de Munte.

Ciclu din acest an al Universității populare „N. Iorga“ de la Vălenii de Munte a fost consacrat „Realităților pământului românesc, — oameni, fapte și locuri“. În cadrul acestui ciclu, d-l inginer inspector silvic Cezar Cristea a ținut 2 prelegeri. Cea de a 2-a prelegere a avut subiectul: **Infăptuiri silvice în două decenii de gospodărie românească în Basarabia.**

Subiectul a fost judicios ales, întrucât majoritatea cursiștilor a format-o basarabienii și transnistrienii desrobiți, insetați de lumină, adevăr și dragoste frățească.

D-l Cristea spicuește pasajii edificatoare din conferințele prof. Iorga „Basarabia e infăptuire neaoș românească“, Ion Nistor „Basarabia sub gospodărie românească“, Șt. Ciobanu „Basarabia sub dominația sovietică“, G-l Gh. Dabija „Războiul nostru sfânt dela Est“, evidențiind ce a însemnat munca românească, prin contrast cu cea ce au lăsat în urma lor bolșevicii, în retragerea din Iulie 1941, după un an de invazie în Basarabia și Bucovina de Nord.

Pornind dela Dimitrie Cantemir, care descrie mândria pădurilor de stejar dela Cotnari și Tigheci, ținuturi ce dădeau și cei mai bravi ostași, dela datele inginerului Sturm, prof. Tursky, apoi ale administrației și inginerilor noștri, privitor la pădurile Basarabiei și Transnistriei, se arată care a fost suprafața și starea pădurilor sub Ruși, în timpul alipirii la Regatul întregit, în anul raptului și după, adică iar sub noi din August trecut.

D-l Ing. Cristea lasă cifrelor să rostească adevărul rece, obiectiv. Arată mai întâiu situația din Basarabia, desprinzând constatări îmbucurătoare despre munca făcută a Corpului Silvic, care mai ales în ultimii 10 ani s'a ajuns la cifre record în ce privește: împăduririle dela 2600—5300 ha pe an, maximul în 1934/35, pepiniere cultivate dela 2000—3500 m. p., maximul în anii 1935—1938, puștii produși cifrând 28.000.000 în 1936 și 41.000.000 în 1937; recoltări de seminte, în funcție firește de abundența în anii de fructificație, însumând maxime de 53.000 kg în anii 1935/1937 și câte 4200—3800 Hl în anii 1934 și 1938. Toate s'au realizat cu fonduri bugetare și cedări de materiale în valoare de 3—4,5 milioane lei anual, făcând și operă social-economică, atât prin culturile agricole intermediare, cât și prin folosirea brațelor de muncă și cedarea de materiale lemnoase, ridicând astfel standardul de viață. Prin plantații an de an, județe sărace în păduri ca Cetatea Albă și Iamail, reintră progresiv în circuitul economiei forestiere; în 18 ani s'au împădurit aproape 30.000 ha prin Caps și Direcția Silvică.

D-l C. Cristea a ținut să arate, în partea II-a a conferinței, cum se prezintă pădurea și economia forestieră în Transnistria și care sunt problemele ce preocupă administrația actuală forestieră a acestei provincii, folosind atât datele publicate până acum cât și altele procurate de d-sa pe alte căi.

In încheiere, conferențiarul face apel la inimile ce simt românește să se scuture din somnul letargic a vitriței stăpâniri rusești și coșmarului din ultimul an, să capete încredere în puterile vii ale neamului. „Să respirăm larg, eroic, iar construcțiile noastre în orice domeniu să poarte marca specificului național și să înfrunte veșnicia, convinși că acest pământ al nostru este. Din suflete și energii călite, prin iubire, stimă și încrederea reciprocă, muncind laolaltă, să durăm la Est bătălie de rezistență mai tari decât toate cazematele pseudoraiului bolșevic“.

● Tehnica în progresele agriculturii și silviculturii.

Societatea română de radiodifuziune a acceptat propunerea A. C. I. R.-ului de a se ține la posturile noastre de radio, un număr de patru conferințe tratând despre: „Rolul tehnicii în progresul omenirii“.

Una din aceste conferințe a fost consacrată agriculturii și silviculturii, iar sarcina de a conferența a căzut asupra d-lui Ing. cons. silvic Dem. Grozescu membru în Consiliul A.G.I.R.

Conferința a avut loc în ziua de 11 Mai a. c., fiind intitulată ca mai sus.

În partea privind silvicultura, d-l Grozescu a arătat că tehnica a îngăduit cultura și exploatarea pădurilor în condițiuni din ce în ce mai bune, pe măsură ce și mijloacele au devenit mai multiple și mai perfecționate, iar industrializării lemnului i-a pus la îndemână mijloace din cele mai numeroase și mai specializate. Tehnica a ajuns să se extragă din lemn produse diverse și din ce în ce mai căutate: mătasea, lâna, firul de tors, hârtia, spirtul de lemn, diferiți acizi, uleiuri, pulbere explozibile, etc.

Tehnica ne pune la dispoziție și mijloacele mai bune pentru cultivarea pădurilor în condițiunile cele mai bune, astfel ca să obținem maximum de creșteri la ha și lemn de cea mai bună calitate.

Tehnica ne dă mijloacele de luptă în contra intemperiilor de tot felul.

Tehnica aduce nu numai o ridicare materială a populației, ci și o ridicare a standardului de viață, o ridicare culturală și intelectuală a acestei populației.

Desvoltarea mijloacelor tehnice cere însă investiții, pe care inițiativa particulară nu le poate face întotdeauna. Statul trebuie, în acest caz, să aibă o politică de investițiuni, energetică și susținută.

Conferința a fost publicată în întregime în Buletinul A.G.I.R. Nr. 5—6/942.

T. H. Crivăț

● **Pinus strobus din nou la ordinea zilei.**

Datorită creșterii sale frumoase și producției lemnoase deosebit de ridicate, acest exotic a deslănțuit mari speranțe și un neobișnuit entuziasm, acum câteva decenii. Apariția ciupercii rugina pinului alb și ravagiile pricinuite au făcut să se topească tot atât de repede entuziasmul pripit. Recente observațiuni, chiamă din nou luarea noastră aminte asupra acestei prețioase specii de pin american.

Așa, cu prilejul ședințelor Comitetului asociației germane Reichsarboretum, ținute în zilele de 22—24 Iunie a. c. la Karlshtal (Kaiserlautern), au fost cercetate și plantațiunile de pin strobus din Ocolul silvic Trippstadt. Tema acestei cercetări a fost de a se vedea întrucât ciuperca amintită pune în cumpănă cultura acestui pin. Locurile cercetate întârșează foarte prielnice împrejurări, prin faptul că avem plantațiuni felurite: curate și amestecate cu fag, în mai multe clase de vârste. După părerea personalităților participante, vătămările ciupercii respective sunt pe alocurea însemnate, aceasta nu îndreptățește, însă, o renunțare la această atât de făgăduitoare specie. Cercetările viitoare se vor întinde asupra culturilor de strobus din ținuturile cu mult mai continentale din răsărit. De altfel, atenția față de această specie stă în strânsă legătură cu planurile de împădurire din ținuturile răsăritene ale marelui Reich. După opinia lui C. A. Schenck, lucrul acesta este cu totul îndreptățit.

(În parte, după Allg. F.- und J-Ztg., 1942/220).

(232)

● **Congres franco-german al lemnului.**

A avut loc în zilele de 19 și 20 Februarie în „Maison de la Chimie”, de la Paris. Au participat 200 de reprezentanți ai oficialității, științei, comerțului și industriei. S-au ținut discursuri de către Oberlandforstmeister Hausmann, Șeful Despărțământului de Administrație de războiu, în numele Comandamentului militar german în Franța, Ministerialdirektor Prof. Eberts, în numele Ministrului Pădurilor Reich-ului și coloniile, Directorul general al Administrației Apelor și Pădurilor. Au conferențiat D-nii: 1. Prof. Kollmann: Bilanțul lemnos european și urmările sale pentru economia și tehnologia lemnului; 2. Dr. Friedrich: Insusiri și cercetarea plăcilor de fibră lemnoasă; 3. Deciuțt: Ameliorarea lemnului; 4. Mr. de Cissey: Uscarea automată a lemnului; 5. Bock: Încleirea cu caurit în fabricația plăcajului de lemn; 6. Dr. Lütty: Încleirea cu tegofilm; 7. Huber: Mijloace moderne de prezervarea lemnului; 8. Mourral: Folosirea lemnului în industria încălzămintei.

(După Intersylva 1942/203—4).

(233)

● Dela vecinii Bulgari.

— Ministrul Agriculturii a infățișat Parlamentului un proiect de lege, după care, comunele care n'au păduri, ca proprietate, sunt indatorate să-și facă, prin plantarea unei suprafețe de 10 până la 30 de hectare.

— Ministerul Agriculturii a contractat un împrumut de 675 milioane leva, la Banca Agricolă și a Cooperației, pentru lucrări de ameliorarea pământului. Din această sumă, 250 de milioane leva sunt destinați lucrărilor de fixarea și împădurirea râpilor; iar 75 de milioane pentru reîmpădurirea arsurilor de păduri și tăerilor rase și apoi pentru conversiunea crângurilor în codru.

(După Intersylva, 1942/428, 250).

(234)

● Institutul de cercetări forestiere München.

Institutul de experimentație forestieră bavarez („Bayerische Forstliche Versuchsanstalt“) și-a schimbat titulatura în Institut de Cercetări forestiere München („Forstliche Forschungsanstalt München“). Institutul are 11 Secțiuni și o centrală, pentru chestiunile comune. Secțiunile sunt aproape cu totul independente, purtând denumirea de institute și despărțăminte; și anume: 1. Institutul de Meteorologie; 2. Institutul de Soluri și Ecologie forestieră; Institutul de botanică forestieră; 4. Institutul de Zoologie aplicată; 5. Institutul de Politică și Exploatațiuni forestiere; 6. Institutul de Silvicultură; 7. Institutul de Tehnologie lemnului și Recoltarea pădurii; 8. Institutul de Dendrometrie și Amenajament; 9. Institutul de Seminte și Cultura plantelor forestiere; 10. Institutul de Vânătoare și 11. Oficiul forestier pentru străinătate.

(După Intersylva, 1942/305).

(235)

● Impăduririle capătă un nou avânt în Franța.

Pe temeiul unui decret din 22 Iulie 1941, a luat ființă un Comitet central de reîmpădurire, căruia îi sunt subordonate Comitete regionale de reîmpădurire. În alcătuirea acestora din urmă intră Conservatorul pădurilor regional și încă un silvicultor, doi până la trei proprietari de păduri sau delegați ai societăților forestiere locale și unul sau doi reprezentanți ai proprietarilor de pepiniere forestiere.

(După Intersylva 1942/248).

(236)

● Cercetarea forestieră în Croația.

Pe temeiul unei legi din 20 Sept. 1941, a luat ființă un Institut de Cercetări forestiere de Stat, cu sediul în Agram. Ca pretutindenea, rostul acestui institut este de a cerceta împrejurările din pădurile și economia forestieră a țării, apoi de a contribui la ridicarea economiei forestiere, prin ajutorul experimentației.

Institutul este privit ca o unitate independentă, pe lângă Despărțământul Pădurilor din Ministerul Pădurilor și Minelor. Conducerea se încredințează de către Minister unui director. În ce privește activitatea sa, Institutul își păstrează întreaga independență.

(După Intersylva, 1942/306).

(237)

Ilie C. Demetrescu

● Situația industriei lemnului în Suedia.

Pentru **cei ce** trăim în țări aflate în stare de război, situația din puținele țări rămase neutre apare adesea deosebit de interesantă. Mulți dintre noi își fac iluzia, că dacă în altfel de împrejurări, țara noastră ar fi putut rămâne în afara conflictului, lucrurile ar fi fost incomparabil mai avantajoase, în toate compartimentele vieții politice și economice. Că lucrurile **nu stau** nici acolo **prea bine**, este aproape de la sine înțeles.

Avem în această privință posibilitatea de a informa pe cititori asupra situației actuale în economia forestieră a Suediei. Această țară, datorită unei conjuncturi favorabile și-a putut păstra atitudinea neutră, în **care** se afla de la începutul conflagrației europene. Trebuie amintit, că acest fericit popor n'a mai purtat un război de mai bine de 150 ani.

De la începutul actualului război, șomajul ce exista mai înainte în Suedia a putut fi aproape imediat înlăturat, grație faptului că industria de armament a absorbit toate brațele de muncă disponibile. În primăvara anului 1942 se simțea chiar o accentuată lipsă de mână de lucru.

În producția forestieră sunt căutați în special muncitorii la pădure și supraveghetorii de plutit lemnele. În adevăr, cererea pentru lemne, de orice categorie, a crescut considerabil de la declanșarea războiului. În afară de lemnul necesar fabricilor de cherestea și de cele de celuloză, din lipsă de cărbuni și coac, însăși industria grea cere pădurilor suedeze să-i livreze combustibil și mangal, pentru turnătoriile de fier. De asemenea, circulația automobilă lipsită de carburantul pe care-l importa în trecut, benzina, și-a transformat motoarele, utilizând azi tot mai multe generatoare cu gaz de lemn. În sfârșit, căldura necesară clădirilor din orașe și din sate este obținută exclusiv din lemnul de foc, pe care îl dă pădurile țării.

În primele epoci ale acestui război producția de hârtie și celuloză pentru export, care își găsea plasament în special pe piețele anglo-americane, a avut de înregistrat scăderi catastrofale de preț. Astăzi lucrurile s'au ameliorat în așa măsură, încât revista financiară suedeză „Affärsvärden” din Stockholm scria la începutul lui Februarie, că pădurile Suediei nu mai pot acoperi decât 60% din cerințele de prelucrare ale industriei celulozei. Și aceasta, în ipoteza, că în viitorul apropiat cererile de celuloză-furajeră pentru nevoile agriculturii rămâne la cuantumul actual și în fine, că producția de hârtie poate fi menținută la nivelul scăzut de azi.

Trebuie menționat, că exploatările din pădurile Suedeze sunt azi mai mari decât în ultimii ani anteriori războiului. Pe când însă pe atunci,

in mod normal din producția totală de lemne se consumau numai 25% ca lemn de foc și lemn pentru carbonizat, participarea actuală a acestor cerințe se ridică la 65%.

In acelaș timp, producția de sortimente potrivite pentru industriile ce prelucrează lemnul pe cale mecanică a scăzut la jumătate din cea antebelică.

Această situație grea se datorește insuficienței mânei de lucru în anumite compartimente ale producției forestiere. In adevăr, dacă prin salarii remuneratorii au putut fi atrase la munca în pădure un număr mai mare de brațe, pentru transportul lemnului de la locul de doborâre până la malul apelor flotabile, cu ajutorul săniilor sau căruțelor nu s'a putut face mare lucru. Guvernul a încercat să amelioreze situația acordând proprietarilor de vehicule rații mai mari de furaje, dar și acestea se găsesc in cantități reduse, într'o țară ca Suedia, care mai înainte își importa furajele.

In fine, guvernul suedez a instituit în 1941 peste 600 școli de instruire a lucrătorilor la pădure, prin care mai bine de 9000 muncitori, luați din alte întreprinderi nu fost familiarizați cu munca in aceste domenii. De asemenea 6000 au fost perfecționați în acest gen de muncă și alți 8000 lucrători au fost angajați pentru producția lemnului, prin recrutări voluntare, astfel că efectivul lucrătorilor la pădure a putut fi sporit, într'un singur an, cu 23.000 oameni.

Într'o statistică lunară asupra gospodăriei forestiere se arată, că numărul lucrătorilor ocupați în această ramură de producție era în August 1941 de 39.000, în Octombrie de 55.000, în Noembrie de 75.000, în Decembrie de 81.000 iar pe la finele lui Ianuarie 1942 de peste 109.000. In acest număr nu sunt înglobați și cei 150.000 proprietari mici de păduri, cari iau parte la lucrările în pădure cu brațe de muncă și căruțe proprii.

Industria celulozei prețide, ca in timpul sezonului de lucru să se dea preferință recoltării lemnului necesar acestei importante ramuri de producție, rămânând ca lemnul de foc și pentru carbonizat să se facă înaintea, fie după aceasta, impozitele ce grevează asupra exploatăriilor de păduri sunt atât de însemnate, încât ele sunt considerate ca unul din principalele obstacole în calea dezvoltării normale a acesteia.

In ce privește industria cherestelei, o publicație comercială recentă arată că la sfârșitul anului trecut nu se mai exporta decât 1/2 din cantitatea antebelică adică numai 450.000 standarde, in loc de 850.000 anual. In schimb a sporit consumul intern, astfel încât producătorii suedezi pot privi cu încredere viitorul. Cu venirea primăverii se speră o reluare a traficului către Germania, Belgia și Olanda, se înțelege cu greutatea cauzate de blocadă, de bombardamentele aeriene etc.

(După „Europa-Kabel“, Amsterdam Aprilie 1942).

● Economia forestieră a Serbiei în 1941/42.

Comisarul trupelor germane de ocupație, Dr. Matthäi publică în săptămânal „Süd-Ost Echo“ din 10 Iulie a. c. o interesantă dare de seamă asupra economiei forestiere a statului sârbesc, așa cum acesta a

fost stabilit în urma prăbușirii fostei Jugoslavii, în urma evenimentelor din Aprilie 1941.

După cum se știe până în 1941 Iugoslavia avea o suprafață teritorială de aprox. 250.000 km² și o populație de 14 mil. locuitori. Prin desfacerea Croației, care împreună cu Bosnia și Dalmația alcătuiesc un nou stat și prin încorporarea Sloveniei și a altor ținuturi litorale la Italia, Muntenegru și Albania, în fine prin luarea Macedoniei de către Bulgaria și a Bacicăi de către Ungaria, a rămas un stat, Serbia, cu o întindere de 56.000 km² (o cincime din cât era mai înainte) și cu o populație de 4,7 milioane locuitori (o treime din aceea a Iugoslaviei).

Fosta Iugoslavie era socotită, cu cele 7.720.000 ha păduri drept una din țările cele mai bogate în lemn din Europa și practica un întins negociu extern cu acest produs. Ea avea o producție anuală evaluată la aprox. 17 mil. m³ lemne și un export care se urca la circa 3,6 mil. m³ anual.

Suprafața păduroasă a noului stat sârbesc este de numai 1.366.487 ha din care însă mai bine de 15,5% sunt poieni și goluri, așa dar neproducătoare de lemne. Pe capi de locuitor revine cam 0,25 ha.

Din suprafața arătată, 45% se tratează ca păduri de codru, 8% crâng compus, 29% crâng simplu, iar restul sunt tuferișe fără nici o producție.

După specii 6,6% sunt rășinoase și 93,4% foioase. Mai bine de 2/3 din total aparțin clasei de vârste 0—20 ani.

După natura proprietății, 22% din păduri aparțin Statului, 30% comunelor, bisericilor, mănăstirilor etc și 48% particularilor. Pădurile Statului sunt în stare relativ bună și se tratează în codru; majoritatea acestor păduri este însă greu accesibilă și de aceea nu pot fi exploatate în condiții normale.

Pădurile particulare aparțin mai ales țăranilor, sub formă de petece cu întineri sub 5 ha, din care aceștia extrag lemnul necesar gospodăriilor, dar și pășunea sau frunzarul pentru vite. Din această cauză starea majorității pădurilor particulare este mai mult de cât precară și orice măsuri de restricție, în vederea ameliorării masivelor, s'au dovedit inoperante.

Cea mai rea este însă starea pădurilor comunale. O mare parte din acestea nu mai reprezintă decât tuferișuri ce acoperă coastele dealurilor, bune cel mult pentru ținut câteva capre. Această tristă situație se datorește desigur istoriei silviculturii sârbești, dar și regimului democratic al ultimului secol, căruia pădurile tuturor țărilor mai noi i-au plătit dureroase tributuri.

Și la noi, acum 10—15 ani, se ventila cu mare lux de argumente, ideea transformării proprietății forestiere a Statului și a particularilor latifundiarilor în păduri comunale. Cum pe atunci moravurile politice din țara noastră nu erau mult prea diferite de acelea de la vecinii noștri, rezultatele acestei reforme ar fi fost acelea pe care cu dezolantă sinceritate le arată comisarul forestier german în Serbia.

Capitalul-lemn al pădurilor Serbiei a fost evaluat la aprox. 120 mil. m³; el nu reprezintă deci nici 50% din cel ce ar fi trebuit să se găsească în mod normal în aceste păduri. Creșterea anuală medie e de

aprox. 2,1 m³. Nu există lucrări de evaluare a elementelor de producție decât pentru aprox. 100.000 ha.

Chiar în cadrul vechei Iugoslavii, Serbia nu-și putea acoperi singură nevoile de lemn. Se aducea cherestea din Bosnia și Slovenia, traverse de cale ferată din Croația; chiar și lemne de foc se importau adesea și din România sau Ungaria.

Pentru iarna 1941/42 a fost deosebit de grea aprovizionarea populației și a armatelor de ocupație cu lemne de foc. Cea mai dificilă a fost aducerea combustibilului necesar capitalei Belgrad. Acest oraș, cu cei 250.000 locuitori ai săi consuma anual, înainte de prăbușire 700.000 steri și 15.000 vagoane cărbuni de piatră. Cu restricțiile impuse de război se conta pe un minimum necesar de 400.000 steri și 15.000 vag. cărbuni.

Din cauza dezorganizării mijloacelor de transport, a revoltelor din țară și a nesiguranței întreprinderilor s'a lăsat liberă aprovizionarea direct de la pădure, ceea ce a cauzat depășirea prețurilor maxime fixate.

Prin stimularea transporturilor pe Dunăre și prin alte măsuri s'a reușit a se face față situației, însă problema rămâne deschisă și pe viitor.

Raportul menționat se încheie cu câteva propuneri pentru ridicarea stării actuale a gospodăriei silvice sârbești între care menționez: interzicerea pășunatului, stărpirea delictelor, împădurirea golurilor, conversiunea crângurilor în codru etc.

D. A. S.

PĂDUREA NU ESTE OGOR.

ECONOMIA FORESTIERĂ NU ESTE AGRICULTURĂ.

MERCURIALĂ

● Citind în săptămânalul „Bursa“ din 28.VI.1942:

— „S-a aprobat adjudecarea asupra Uzinelor și Domeniilor din Reșița a furniturii în valoare de 24.750.000 lei, costul a șase locomotive ecart. 0,760 m, care vor fi date în trebuința Casei Pădurilor Statului“.

După cum se vede, costul unei locomotive este de circa 6 milioane lei; în 1930 era de 1½ milioane, adică un sfert din cel de azi.

— „Consumul de hârtie al României în primul trimestru 1942 a fost de 11.333 tone în valoare de lei 283.655.000, față de 13.959 tone în valoare de 279.400.000 lei în primul trimestru 1941. Un kg de hârtie a revenit deci în 1942 la 25 lei, față de 20 lei în 1941“.

Lipsa de hârtie de pe piață se explică deci printr'un minus de producție de aproape 20% și printr'un spor de consumație corespunzător reanexiunii Basarabiei, Bucovinei și Transnistriei.

Față cu această lipsă, Ministerul Propagandei a fost autorizat să importe din Germania hârtia rotativă de tipar și semivelină pentru o sumă de 36 milioane lei.

— În București a luat ființă o societate anonimă pe acțiuni având ca scop industrializarea și comerțul de articole lemnoase: contraplașaje, panee, furnire exotice și exploatarea de păduri, sub denumirea de „Exota, S. A. R.“ cu un capital de 3 milioane lei. Capitalul a fost subscris: de D-na Despina Maria, principesă de Wittgenstein 1.8 mil. lei; etc. Președinte al Cons. de Ad-ție este D-l Col. Mavrocordat.

— În „Buletinul informativ bilunar al Consiliului superior al transporturilor și tarifelor“ din 1.VII.1942 găsim următoarele date referitoare la transportul de mărfuri în cabotaj pe Dunăre:

Se știe că prin cabotaj se înțelege transportul pe apă între două porturi ale unei țări.

Între porturile românești la Dunăre s'au transportat în 1941:

Mineruri și ciment	538 mii tone = 40% din total
Lemnărie	364 „ „ = 27% „ „
Cereale și derivate	255 „ „ = 20% „ „
Diverse	177 „ „ = 100% „ „
Total	1.344 mii tone = 100% din total

Cabotajul nostru este de 4 ori mai mare ca acela al Ungariei, de 11 ori cât al Bulgariei și de 49 ori cât al fostei Cehoslovacii.

Demnă de remarcat este participarea lemnăriei. Ea se încarcă în special la: Baziaș, Moldova veche, Drencova, Orșova, Gura Văii, T. Severin, Calafat și Becheș și se descarcă la: T. Măgurele, Giurgiu și Oltenița (pentru București), Călărași, Cerna Vodă (pentru Constanța), Brăila, Galați și Tulcea. E vorba mai mult de lemne de foc.

Pentru sporirea cantităților se recomandă între altele evitarea cabotajului intercalat între două transporturi pe C. F. R., ceea ce ar scumpi și costul total.

D. A. Sburian

**AGRICULTORUL ARĂ 100 DE HA DE 100 DE ORI ÎN
100 DE ANI;**

**SILVICULTORUL NU LE ARĂ, NU LE SAPĂ NICI-
ODATĂ (SAU CEL MULT ODATĂ, DACĂ PĂDUREA A
FOST STRICATĂ) ȘI TOTUȘI REFACE PĂDUREA.**

● Situația vânatului mic în Banat.

În ultimul timp în presa noastră vânătorească au avut loc discuțiuni asupra cauzelor scăderii stocului de vânat mic din Banat și cu deosebire în județul Timiș-Torontal.

Pentru oamenii de bună credință și nu pentru cei care nu vor să vadă adevărul și care în dosul interesului afișat pentru propășirea vânatului din această regiune, ascund interese personale, — publicăm un extras dintr-un raport general al Ocolului silvic regal de vânatoare Casa Verde, asupra situației vânatului din jud. Timiș-Torontal.

„Fazanii în general au suferit mult din următoarele motive:

1. Zăpada a fost mare (40—80 cm) timp de cca 70 zile, din care cca 60 zile a fost prăfuită.

2. Gerul de -25° — -30° C. cca 30 zile.

3. Răpitoarele, în special *Astur palumbarius* și *Archibuteo lagopus*, au putut prinde ușor fazanii în zăpada prăfuită, neputând sbura din zăpada unde s'au lăsat jos.

Pe terenurile ocolului nostru, liniile, drumurile și potecile au fost încontinuu curățate de zăpadă, fiindcă din cauza ninsoarei dese (a nins în fiecare a 4—5 zi) și a viscozelor, drumurile curățate s'au umplut imediat cu zăpadă.

S'a pus cantitatea maximă de hrană în adăposturi pe toate terenurile ocolului.

Răpitoarele au fost distruse prin împușcare, otrăvire și prindere cu capcane și curse. S'au distrus în total 6360 piese. În special prin otrăvire s'au obținut rezultate foarte bune. Afară de carnea otrăvită pusă de noi, au fost otrăvite toate cadavrele găsite, așa că răpitoarele care au ajuns pe terenurile noastre în cantități enorme, în căutare de hrană (ne mai aflând vânat pe alte terenuri) au găsit numai hoituri otrăvite. Răpitoare otrăvite s'au găsit 3452 buc. Sunt încă multe negăsite.

Numai ocrotirea și hrănirea foarte intensive se datorează faptul, că în total n'am pierdut pe terenurile noastre decât 20 buc. cocoși și 35 buc. fazanițe, care au fost distruse de răpitoare, în special de *Astur palumbarius*.

Pe terenurile străine, situate la distanțe mari de terenurile noastre, au ajuns foarte mulți fazani emigrați din pădurile noastre, în toamna anului trecut din cauza lipsei hranei naturale în pădure. Hrana pusă de noi în adăposturi n'a putut și nu poate niciodată înlocui în total hrana variată oferită de natură prin fructele de arbuști ca: *Prunus spinosa*, *Crataegus*, *Ligustrum*, *Cornus sanguinea*, *Sambucus*.

Rubus etc., care n'au fructificat deloc din cauza atacului Lymantriei dispar, frunzele acestora fiind complect distruse de omizi.

Dintre acești fazani, o mare parte au fost împușcați de vânătorii laconi, cei rămași au fost suprinși de ninsoarea lungă și foarte abundentă și neputându-se întoarce în pădure, au căzut victime răpitoarelor și foamei.

Prevăzând pericolul ce reprezintă zăpada mare și gerul neobișnuit, am intervenit la Inspectoratul Județean de Vânătoare, cerând prin Casa Pădurilor și ajutorul Direcției Ecoomiei Vânătorului pentru salvarea fazanilor.

Deși Inspectoratul Județean de vânătoare, prin ordin circular și publicațiuni în ziare a dat de știre vânătorilor din întregul județ, că sunt obligați a hrăni vânatul de tot dând și instrucțiuni asupra modalității de procedare la hrănire, deși a luat și Prefectura județului și Legiunea de jandarmi măsuri riguroase în privința aceasta, totuși șeful Ocolului a constatat, cu ocazia deplasărilor din iarnă și primăvară, că aproape întregul stoc de fazani care s'a aflat la începutul iernii, la distanță mare de terenurile Ocolului, a dispărut din cauza lipsei de hrană și din cauza răpitoarelor. Pe domeniul Banloc și Foeni, care sunt la distanța de peste 40 Km de terenurile noastre, a fost salvată o mare parte a fazanilor prin hrănirea intensivă și paza conștiincioasă. Pe celelalte terenuri, afară de câteva excepții, au pierit cca 90% din fazani.

În urma celor arătate mai sus, nu au rămas fazani în jurul terenurilor noastre aproape deloc. Repopularea terenurilor de vânătoare străine preferate de fazani, de unde au dispărut din vina vânătorilor, se va face natural prin emigrare din stocul nostru de fazani, scăpat în iarnă prin hrănire și ocrotire intensivă, cu cheltuieli foarte multe și muncă inapreciabilă. Se va repeta (începând cu primăvara anului curent) emigrarea în masă a fazanilor de pe terenurile noastre, așa cum s'a întâmplat înainte cu 9—10 ani, când am început creșterea fazanilor, populându-se întregul județ cu fazani prășiți de noi. Când terenurile din jur au ajuns la saturație cu fazanii plecați dela noi, am ajuns și noi rezultatele maxime la vânătorile regale.

Acum când stocul de fazani de pe aceste terenuri a scăzut aproape la zero, emigrarea va ajunge maximumul, în urma cărui fapt, vom pierde maximumul din stocul nostru de fazani azi existent și din stocul ce va crește artificial și natural în primăvară. Acest fapt va avea o influență foarte defavorabilă asupra rezultatului vânătorilor de fazani din iarna 1942/43 și a 2—3 ani viitori.

Emigrarea fazanilor de pe terenurile noastre va continua și în anii viitori, fiindcă fazanii ajunși pe terenuri străine vor fi distruși, din cauza complectei lipse de ocrotire și hrănire din partea arendașilor respectivi:

1. Cuiburile fazanilor emigrați în mare parte se distrug de oameni prin furatul ouălor și de răpitoarele păroase și aripate prin mncarea ouălor.

2. Răpitoarele păroase și în special cele aripate prind fazanii adulți în timpul ouatului, răpind făzănițele de pe cuib, iar cocoșii — care

păzesc fâzănitele în timpul ciocitului, luptând cu răpitoarele, cad și ei victime.

3. Tot răpitoarele distrug cea mai mare parte a puilor de fazani, care au putut ieși din ouăle nedistruse de om și de răpitoare.

4. Braconierii și vânătorii cu permise, lacomi și necinstiți, împuscă fazani (cocoși și fâzănite), neținând cont de nici o lege sau dispoziție.

5. Se prind fazani cu diferite capcane și curse, chiar și cu boabe de porumb îmbibate cu alcool.

6. Fazanii care prin minune au scăpat primăvara, vara și toamna de braconieri și răpitoare, ajung iarna în cea mai mare mizerie, în special în caz de zăpadă mare și ger aspru. Din cauza complectei lipse de hrană și ocrotire pe terenurile particulare, ori mor de foame, ori sunt distruși până la ultima piesă de oameni cu arme și capcane și de răpitoare, așa că la sfârșitul iernii nu mai rămân fazani pe aceste terenuri.

Sosind primăvara, emigrarea în masă a fazanilor de pe terenurile noastre începe din nou, ca să ajungă la soarta fazanilor emigrați în anii trecuți.

Situația actuală nu se va schimba, până ce nu se va pune în aplicare peste tot și pe teren, organizația vânătoarească, obligând pe toți vânătorii de orice categorie, la o activitate maximă, pentru stăpînirea braconajului, pentru distrugerea răpitoarelor de tot felul și pentru hrănirea rațională în timp de iarnă.

Trebue ordonat, ca să fie luate cele mai riguroase măsuri contra tuturor dușmanilor vânătorului mic.

Braconierii se distrug ușor cu ajutorul jandarmeriei, dacă aceștia își fac datoria.

Este mai grea înlăturarea răpitoarelor. Degeaba se distrug acestea pe unele terenuri cu cea mai mare conștiinciozitate (cazul ocolului nostru), dacă la vecini se înmulțesc liber, trec de acolo pe terenul unde s-au distruș (fiind atrase de vânatul sorit în urma ocrotirii) iar vânătorul bun, orice măsură va lua, nu va fi în stare să stăvilească această invazie, care în sfârșit distruge vânatul proprietatea sa, crescut și ocrotit cu muncă și cheltuieli extraordinar de mare.

Trebue obligați toți vânătorii care posedă terenuri de vânătoare, ca să distrugă răpitoarele de tot felul, afară de armă cu curse, capcane și în special cu carne otrăvită și cu ouă otrăvite.

Trebue pusă la dispoziția tuturor vânătorilor, o broșură în care să fie descriși toți dușmanii fazanilor și în general a vânătorului mic (cu fotografia răpitoarelor). Ar trebui atrasă atențiunea cu această broșură, tuturor vânătorilor asupra celor mai periculoase răpitoare păroase și aripate. Ar trebui arătate clar pagubele făcute de vulpi, bursuci, pisici sălbatice, dihozi, nevăstuici, jderi, acici, șobolani etc. câinii vagabonzi și pisicile vagabonde, iar dintre răpitoarele aripate *Astur palumbarius*, *Archibuteo lagopus*, *Nisaelus pennatus* (*Aquila pitică*, *Coțofăna*, *Cioara*, *Gaița*) etc. Ar trebui arătată modalitatea cum se pot stărpi acestea sigur și ușor, dând lămuriri detaliate, arătând totodată dispozițiunile în vigoare în această chestiune. Ar trebui arătat detaliat și modul cum tre-

buie hrănit vânatul mic. Ar trebui atrasă atențiunea tuturor vânătorilor în această broșură, că neexecutarea dispozițiilor cuprinse în ea, atrage după sine, în afară de rezilierea contractului și o amendă cât se poate de ridicată, care s'ar vărsa la fondul vânătoarei. Din acest fond ar trebui distribuită o cotă drept premii pentru stărpirea răpitoarelor, care fac pagube în vânatul mic, exact așa cum s'a alocat 2% în anul curent pentru premii, pentru combaterea lupilor, având în vedere că aceste răpitoare fac în vânatul mic o pagubă cu mult mai mare decât lupii în vânatul mare și sunt mai greu de combătut, din cauza numărului lor mare.

Tot pentru asigurarea ocrotirii vânatului mic în județul nostru, ar trebui înființate cel puțin 3 posturi speciale de paznici care ar avea obligațiunea a îndruma și controla sub supravegherea inspectorului județean, ocrotirea și hrănirea vânatului mic, conform prescripțiilor.

Având în vedere cele arătate mai sus, ajungem la concluzia că deși se depune de ocolul nostru un efort cel puțin așa de mare ca în trecut la creșterea fazanilor, artificial și natural la ocrotirea cea mai intensivă posibilă și la hrănirea conform cerințelor, totuși din motivele arătate nu ne vom putea nici apropia de rezultatul dorit, nici la vânătorile din anul 1942—1943 și nici la vânătorile din anii viitori.

Pentru a putea atinge rezultatele ce s'au obținut la vânătorile din anii 1936—1938, trebuie pe lângă munca prestată de ocol și o îngrijire a terenurilor particulare, precum și 1—2 ani buni, în ce privește mersul vremii. Ultimii trei ani (1939/40, 1940/41 și 1941/42) au fost catastrofali nu numai pentru agricultură dar și pentru vânatul din Banat.

Potârnicșile rămase în număr foarte redus după iarna anului 1939/40, fiind păsări care nu se retrag iarna în pădure și spre hrănitoare, au dispărut aproape complet de pe terenurile noastre. Chiar în întregul județ, numai pe locurile optime pentru ele, se găsesc numai într'un număr mic, deși iarna au găsit pe toate zonele de protecție alături de fazani, hrană abundentă.

Dispariția potârnicșilor se explică astfel:

1. Sunt cu mult mai puțin rezistente ca fazanii, fiind păsări mai mici care se hrănesc cu semințe greu de găsit în iernile grele cu zăpadă mare.
2. Braconierii și răpitoarele le distrug ușor iarna pe zăpadă mare, când ele de preferință se adună pe drumurile umbiate de căruțe.

În general, vânatul din Banat n'a suferit numai în anul 1941/42, ci suferă de trei ani de zile.

În iarna anului 1939/40 din cauza zăpezii mari și a gerului aspru și îndelungat, s'a distrus cca 50—90% din vânat.

În anul 1940/41 iarna a fost deasemenea destul de aspră, care a făcut iarăși pagube în vânat, însă cu mult mai mari, pierderi s'au produs în vânat din cauza situației excepționale politice, prin elemente distructive.

Iarna excepțional de aspră din anul 1941/42, a mai distrus o considerabilă parte din puținul vânat rămas.

Dacă în ce privește fazanii, cei neinițiați ar putea avea vre-o îndoielă asupra zelului depus de organele Caps, — deși nu există absolut nici o lipsă de interes, ci din contră, — atunci în ce privește iepurii, a căror dezvoltare este condiționată în cea mai mare parte de mersul vremii, — este limpede pentru ori și cine că scăderea catastrofală până la 10% din stocul normal de iepuri se datorește numai mersului defavorabil al vremii. Din această pricină, în anul 1940/41, vânătoarea de iepuri a fost interzisă în întreg Banatul.

Numai cine nu vrea, nu recunoaște că ultimele trei ierni au fost desastroase pentru vânatul din regiunea Banatului. (38)

● Impușcarea urșilor stricători.

În ultimul timp s'au făcut numeroase plângeri către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, că în anumite regiuni ale țării, urșii fac pagube crescătorilor de vite. Fără să contestăm că într'adevăr în unele cazuri urșii atacă vitele găsite la pășune în munți, — avem credința că multe din aceste reclamațiuni conțineau exagerări.

Direcțiunea Economiei Vânatului a luat o chibzuită măsură pregătind lucrările instructive și punând în executare cu ordinul No. 11802 din 8 Iulie 1942 Deciziunea Ministerială No. 10375 din 1 Iulie 1942, cu privire la impușcarea urșilor stricători. S'au fixat norme precise pentru identificarea urșilor stricători și pentru impușcarea lor, încât de acum înainte nimenea nu va putea spune că autoritățile nu iau măsuri pentru apărarea avutului cetățenilor.

Alături de Inspectorul de vânătoare județean și cel de plasă, șefii Ocoalelor silvice au rolul de a constata necesitatea impușcării, iar dacă ardeauul dreptului de vânătoare nu ia măsuri, — impușcarea se poate face în ordinea înțării alui de către: inspectorul județean, inspectorul de plasă, șeful ocolului silvic Caps sau regim și în fine de personalul de pară: brigadier și pădurari.

Promietarul terenului, sau reține pielea ursului impușcat, și atunci este obligat a plăti un premiu de 3.000 lei, sau lasă pielea celui ce a impușcat ursul.

Măsura impușcării urșilor stricători este bună, dar organele de executie trebuie să vegheze ca să nu se comită abuzuri, înscenând bietului urs „procese“ numai pentru a-l putea vedea „decapitat“ deși nu este vinovat. (39)

● Reorganizarea societăților de vânătoare.

Direcțiunea Economiei Vânatului cu ordinul No. 11012/1942 a trimis Inspectoratelor de vânătoare județene instrucțiuni cu privire la reorganizarea societăților de vânătoare. Partile esențiale ale ordinului și statutului tip care îl însoțește sunt următoarele:

1. Într'o plasă vor funcționa cel mult două societăți. Dacă azi ar fi mai multe, se va recomanda fuzionarea sau vor fi desființate.
2. Toate societățile de vânătoare vor fi persoane juridice.

3. Se admite și funcționarea de „Asociații vremelnice de vânătoare” cu cel mult 10 membri și cu o durată limitată.

4. Societățile de vânătoare vor fi conduse de un consiliu de administrație compus din un președinte și patru membri. Deosebit de consiliu, se creează un birou format din un secretar, un casier, doi cenzori, unul sau mai mulți maeștrii de vânătoare. Din cele de mai sus se vede că fiecare societate de vânătoare va avea la conducerea sa cel puțin 10 persoane. Membrii biroului nu au decât vot consultativ și iau parte la ședințe numai dacă sunt convocați.

5. La articolele din statutul tip, societățile cu ocaziunea constituirii lor pot adăuga și articole noi, spre a avea statutelor cât mai corespunzătoare împrejurărilor locale.

6. Societățile care au terenuri de cerbi, capre negre sau mufloni, sunt obligate să constituie înăuntrul societății secțiune ai cărei membri vor fi obligați să plătească o supra-cotizație pentru că vânează pe aceste terenuri.

7. Membrii consiliului de administrație, secretarul și maestrul de vânătoare, sunt obligați a se abona la cel puțin o revistă de vânătoare din țară.

Măsura reorganizării societăților de vânătoare pe baza unor statute tip este bună. Ne punem însă întrebarea, dacă nu era mai bine ca secretarul, casierul și maestrul de vânătoare să facă parte din consiliul de administrație cu drepturi egale cu a membrilor consiliului; unul cunoaște toate scriptele, altul situația financiară și al treilea realitățile de pe teren. Ce poate face Consiliul fără lămuririle date de aceste trei persoane? Nici o ședință nu va fi posibilă fără participarea acestora.

Ni se pare apoi, că nu este concordanță între articolele 8 și 19. Într-adevăr art. 8 fixează exercițiul bugetar între 1 Aprilie și 31 Martie. Art. 19 spune că adunarea generală anuală se va ține în luna Martie. Poate era mai bine ca adunarea generală să se țină în Aprilie, adică la o dată ulterioară încheierii exercițiului bugetar, spre a se putea face o dare de seamă completă asupra situației financiare. (40)

● Consfătuirea chinofililor din România.

La sugestia D-lui Mihai Moșandrei, cunoscutul chinolog și scriitor chinolog, Direcțiunea Economiei vânatului a luat inițiativa ținerii unui congres la București, în cadrul căruia să se discute și să se pună bazele chinologiei române.

La data de 5 Iulie 1942 a avut loc congresul la Direcțiunea Economiei vânatului din București, — la care au luat parte numeroși chinofili.

S-a hotărât ca „Asociația proprietarilor de câini de rasă din România” să fie considerată drept punct de plecare pentru viitoarea organizare a chinologiei din România, transformându-se — în acest scop — în „Federația chinologică Română”. — Toate organizațiile existente sau care ar lua ființă în viitor vor fi obligate să se afilieze acestei Federații.

Pentru ducerea la bun sfârșit a desideratelor exprimate în acest congres, s-a ales o comisie compusă din 10 membri. (41)

V. Cotta

R E C E N Z I I

CĂRȚI

ESCHERICH, K.: *Die Forstinsekten Mitteleuropas. Ein Lehr- und Handbuch*, 5. Hymenoptera (Hautflügler) und Diptera (Zweiflügler) mit 715 Abbildungen und 3 Farbendrucktafeln. Verlag Paul Parey. Berlin. 1942.

Tratatul Profesorului K. Escherich este o lucrare de bază în știința insectelor vătămătoare pădurilor. El a fost scris ca o nouă ediție, complet refăcută, a tratatului lui Inseich și Nitsche: „Lehrbuch der Mitteleuropäischen Forstinsektenkunde”, în anul 1914, când a apărut primul volum. Acesta cuprindea problemele generale relative la viața insectelor și generalități asupra problemelor entomologiei aplicate. A urmat apoi în 1923 volumul al doilea ce cuprindea Coleopterele.

În planul de apariție al lucrării ar fi trebuit ca volumul III să cuprindă Lepidopterele iar volumul IV, celelalte insecte. Din cauza avântului pe care între timp l-a luat știința entomologiei, și deci a materialului enorm de mare de care trebuia să se țină seamă, acest plan n-a putut fi aplicat. Două cauze au influențat mai ales acest mare avânt pe care l-a luat entomologia aplicată. În primul rând introducerea noilor metode de cercetare, metode fiziologice-ecologice, pe lângă metodele de observațiune utilizate mai înainte. Acestea au permis o privire mai de aproape asupra fenomenelor de apariția calamită-

ților de insecte și asupra cauzelor mortalității insectelor. În al doilea rând, introducerea pe o scară din ce în ce mai mare a metodei de combatere chimică în pădure și anume a prafurilor.

De același volumul Lepidopterele a fost împărțit în două părți, prima parte, cuprinzând Microlepidopterele. Cotarii și Fluturii ed noapte (Noctuidele), a apărut ca volumul al treilea a tratatului în anul 1931. Restul Lepidopterele urmează să apară ca volumul IV, împreună cu Rhynchotele.

Deoarece materialul relativ la Diptere și Hymenoptere era între timp redactat și deoarece acest material este destul de mult ca să formeze el singur un volum, autorul a hotărât scoaterea lui sub formă de volumul V, înaintea celui de-al patrulea. Aceasta a fost necesar cu atât mai mult cu cât volumul IV cuprinde Fam. Lymantriidelor, și deci fluturele Lymantria monacha asupra căruia se lucrează astăzi în Germania foarte intens. Autorul a ținut că volumul IV să cuprindă și rezultatele lucrărilor ce astăzi sunt în curs.

Volumul V, pe care-l recenzăm a apărut în patru fascicule: prima la sfârșitul anului 1940, ultima la începutul lui 1942, și cuprinde Hymenopterele și Dipterele.

Hymenopterele (pag. 1—504) încep cu o expunere morfologică generală urmată de o clarificare a celor trei subordine.

Subordinului Symphyta (Chalastogastra) i se face o expunere generală și o clasificare în cinci familii, care apoi sunt tratate pe larg: Fam. Pamphiliidae (Lydidae), Fam. Tenthredinidae, împărțite în 4 subfamilii: Diprioninae (Lophyrinae), Tenthredininae, Cimbicinae și Arginae; Fam. Siricidae, Fam. Cephidae și Fam. Oryssidae.

Subordinul Terebrantia (Parasitica), care cuprinde importantele viespi parazite, este expus pe larg, așa că acest capitol apare ca o adevărată monografie a parazitelor. E tratată aci întreaga dezvoltare de la ou la insectă perfectă, felul de viață în diferitele stadii, monophagia, poliphagia, hiperparazitismul, reacția gazdei, variația în număr a indivizilor (gradațiunea), etc.

Capitolul relativ la Cynipoidea (viespile ce cauzează gale) este întrucâtva tratat mai pe scurt, deoarece aceste viespi prezintă și o mai mică importanță practică.

Subordinul Aculeata a reprezentat prin 10 familii: Cleptidae, Chrisididae, Scolidae, Tiphidae, Mutillidae, Sphegidae, Popilidae, Vespidae, Apidae, și mai ales Formicidae, cărora, dat fiind importanța acestora în lupta împotriva omizilor, li s'a consacrat un spațiu tot atât de mare ca tuturor celorlalte familii de Aculeate la un loc.

Dipterele (pag. 504—705), încep și ele cu o expunere morfologică și o tabelă de clasificare pentru cele 2 subordine cu cele 5 grupe mari de Diptere. Sunt tratate Orthoraphele Nematocere (mai importantă Fam. Cecidomyidelor), Orthoraphele Braconchycere, Cycloraphele Aschize, Cycloraphele Schizophore (cu familia mai importantă a Tachinidelor) și Pupiparele.

Tratarea materialului s'a făcut ca și în volumul al treilea precedent.

uându-se o mai mare dezvoltare insectelor sau grupelor de mai mare importanță forestieră. S'a căutat să se sintetizeze pentru fiecare grupă, gen sau specie, tot ce se cunoaște astăzi, nu numai ca morfologie și dezvoltare, dar mai ales ca fel de viață, atacuri, plante atacate, influență a factorilor exteriori asupra insectei, apariției, parazitism, etc. Acest plan de lucru ce a fost pus în aplicare cu deosebire începând cu volumul III și a fost continuat în acest volum, în care textul este însoțit la fiecare grupă de tabele de determinare, fotografii, deseneuri de insecte și planșe în culori, de o admirabilă execuție, face ca tratatul Prof. K. Escherich să fie de o neprețuită valoare pentru specialiști și practicieni. Noi nu dorim altceva decât ca și volumul IV să apară cât mai curând, așa încât această lucrare unică în felul ei, deși redactată de un singur om, să fie cât mai repede întregită. Gr. Eliescu

WALTER GROTTIAN, Dr.: *Die Umsatzmengen im Weltholzhandel 1925—1938*. (Volumul comerțului mondial de lemnărie 1925—1938). Berlin-Wannsee: Centre International de Sylviculture, 1942. 164 pag.

Ivirea acestei lucrări în editură și în de aproape îngrijire a Centrului Internațional de Silvicultură dela Berlin, răspunde unui mandat pe care Biroul acestei instituții l-a primit din partea Comitetului, cât și dorinței de foarte multe ori exprimată în lumea forestieră de a se cunoaște mai bine schimburile internaționale ale lemnului. Greutatea a constat totdeauna în lipsa și defectuoșitatea datelor statistice.

Pentru ducerea lucrului la bun sfârșit, C. I. S.-ul a reușit să căș-

tige concursul D-lui Walter Grotian, din afara personalului său. Într-adevăr, autorul lucrării este o recunoscută personalitate în materie. Numele său se mai găsește înscris pe o prețuită lucrare de sinteză din câmpul acesta al economiei lemnului: Holz-Holzverbrauch und Holzzeugung der Welt in der Nachkriegszeit (Leipzig 1938). În prezent, D-*sa* funcționează ca referent la Institutul german pentru Cercetarea economiei (Deutsches Institut für Wirtschaftsforschung) al cunoscutului Profesor Wagemann.

Lucrarea de față tratează numai despre cantitățile de lemn cari au făcut obiectul schimbului internațional din lume, între anii 1925 și 1938. Perioada respectivă reprezintă anii cîntre cele două războaie mondiale mai puțin înrăuriți de acestea.

Materia lucrării este dispusă în două părți. Prima ne dă un fel de orientare asupra consumului și comerțului de lemnărie în legătură cu producțiunea industrială și comerțul internațional. În a doua parte, sunt analizate: schimbul internațional de lemnărie după țări și sortimentele de căpetenie. Țările participante sunt grupate în 3: importatoare, exportatoare și țări importatoare și exportatoare de lemn, în același timp. Avem, de pildă, din prima grupă: Italia, Marea Britanie, Ungaria; din a doua: Finlanda, România, Iugoslavia și din a treia: Germania, Franța, Bulgaria ș. a. În ce privește sortimentele, autorul se oprește asupra a douăsprezece, cele mai însemnate: Lemn de foc, mîngal, lemn de cherestea, lemn pentru fibră, lemn de mină, cioplitură, traverse, cherestea, lemn de furnir, pasta mecanică de lemn, celuloză, hîrtie și carton. Celelalte sortimente sunt lăsate la o parte, fiind de mi-

nimă însemnătate. Tot în această a doua parte ni se vorbește despre isvoarele statistice și metoda de folosirea lor, iar în încheiere se fac considerațiuni rezumative asupra comerțului mondial de lemnărie.

Isvoarele folosite constau din statisticele comerțului exterior din felurile țării. Autorul a reușit să aibă la îndemână date privind cca 95% din întregul comerț internațional de lemnărie. Unitățile de însumare a felurilor cantități de lemnărie sunt metrul cub, în ce privește comerțul fiecărei țări și metrul cub și tona, în ce privește gruparea pe sortimente.

Un aspect interesant al lucrării constă în faptul că autorul știe să pună, cu deplină competență, comerțul de lemnărie în raport cu producția și consumația de lemn a lumii, ceea ce dă mai mult relief lucrării. Aceasta este, de fapt, prima parte dintr'un fel de trilogie în materie, pe care a plănuț-o Biroul Centrului. A doua lucrare va avea drept obiect: Mișcarea prețurilor pentru câteva mărfuri de lemnărie, tot din perioada 1925—1938. Va apare, probabil, chiar în cursul acestui an. Cea de a treia lucrare, în pregătire, se va ocupa cu legăturile dintre volumele și prețurile lemnăriei din comerțul internațional, ca urmare a desfășurării economiei generale a timpului.

Forma limpede, simplă, în care autorul a putut să ne înfățișeze lucrurile, face cercetarea și folosirea lucrării deosebit de lesnicioasă. Pentru contribuția de lumină ce se aduce, astfel, într'un câmp de cunoștințe foarte incerte, încălcite și împovărate de mult balast, trebuie să fim recunoscători atât autorului, cât și editurii.

Ilie C. Demetrescu

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 5 (1942), Caietul 5 (Mai).

W. Klauditz:

Über den Markstrahlenteil einiger Laubhölzer unter Berücksichtigung papiertechnischer Fragen.

Asupra proporției de raze medulare a câtorva foioase avându-se în vedere probleme din tehnica fabricării hârtiei.

După ce se analizează însușirile necesare materiei prime lemnoase pentru a se obține o hârtie de bună calitate, se arată că însușirile razelor medulare fac ca aceste elemente anatomice să aibă o valoare redusă din punctul de vedere al fabricației hârtiei.

Studiul s'a extins asupra măsurării proporției în greutate a razelor medulare în materie celulozică obținută din lemnul de fag, salcâm, anin, mangrove, tei, salcie, plop și mesteacăn. Variația acestei proporții este dela 4% pentru mesteacăn, până la 15,2% pentru fag.

Friedrich Geiger:

Über die Abkühlung und die spezifische Wärme trockener und feuchter Hölzer.

Asupra răcirii și căldurii specifice a lemnelor uscate și umede.

Lemnul este un foarte bun izolanț pentru căldură. Cunoașterea exactă a comportării lui la răcire în

diferite stări de umiditate are o deosebită valoare.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute la Politehnica din Karlsruhe cu ajutorul unei instalații mari de răcire. S'a urmărit relația dintre timp și temperatură în cazul lemnului complet uscat și saturat cu apă. Speciile încercate sunt molidul, pinul, stejarul și fagul. S'a măsurat deasemenea viteza de răcire în lemn și s'a calculat căldura întrebuințată și căldura specifică.

Relațiile de mai sus s'au urmărit până la -30° C.

Günther Becker:

Ein weiterer Beitrag zur Prüfung der Berührungsgiftwirkung von Holzschutzmitteln.

O contribuție nouă la încercarea acțiunii otrăvitoare prin contact a substanțelor prezervative pentru lemn.

Cunoștințele asupra acțiunii otrăvitoare prin contact a substanțelor prezervative pentru lemn sunt încă destul de reduse. Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute cu 6 substanțe prezervative bazate pe combinații ale fluorului și 4 substanțe organice: pentachlorphenol, pentachlorphenol natrium, phenol și paradichlorbenzol.

Pentru încercări a servit larva de cariu.

Rudolf Buse:

Versuche über den Einfluss der Lagerungsart osmotierter Hölzer auf

die Eindringtiefe des Imprägnierstoffes in das Holz.

Încercări pentru stabilirea influenței modului de depozitare a lemnului pentru impregnat prin osmoză asupra adâncimii de pătrundere a sărurilor în lemn.

Încercările s-au făcut cu Thanalith U și Osmolit UA. Bustenii s-au uns cu paste din substanțele de mai sus și s-au depozitat acoperiți, neacoperiți și așezați unul lângă altii neacoperiți. Măsurătorile adâncimii de pătrundere a sărurilor în lemn s-au făcut după 4 luni de depozitare.

Cele mai bune rezultate le-au dat bustenii acoperiți, deoarece prin aceasta se împiedică spălarea pastei și se păstrează lemnul umed, fapt care înlesnește osmoza.

Friedrich Taubert:

Zur Bemessung von Deckenbalken.

Dimensionarea grinzilor de planșee.

Se dă o tabelă de calcul a grinzilor astfel ca să se economisească lemnul la maximum, fără a se trece sub limitele admisibile pentru siguranță.

E. Belani:

Buchenholz beim Bau elektrischer Sammler.

Lemnul de fag în construcția acumulatorilor electrici.

Se arată în ce fel se poate înlocui ebonitul prin lemn de fag la construcția acumulatorilor electrici precizându-se avantajele, precum și procedeul prin care se obține un material propriu acestei noi întrebuințări.

Mici comunicări:

Industria de lemn în Slovacia.
Valorificarea lemnului din cioate în Guvernământul general.

Mărirea producției de cărbuni de lemn în Franța.

Automobilele cu gaz din lemn în Suedia.

Lana vegetală și hârtia fină cu mătase artificială în Suedia.

Cuile pentru plăci ușoare de construcție.

Inființarea unui Institut pentru chimia-tehnologică a fibrelor sintetice la Politehnica din Breslau.

Situația industriei de îmbunătățire a lemnului în Norvegia.

Întrebuințarea substanțelor ignifuge pentru a face lemnul greu inflamabil.

Lemnul în construcții.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 86 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

E. Seidl: Das Staatliche Materialprüfungsamt Berlin-Dahlem in den Rechnungsjahren 1935 bis 1938.

C. I. U. B.: Zusammenstellung der Antworten auf den Fragebogen über bautechnische Bewertung und Sortierung von Schnittholz.

H. Canitz: Untersuchungen über die Verwendung von Messuhren in Dehnungsmessgeräten und Kraftprüfern.

H. Reihlen: Ramsens-Einleitung in das Studium der Chemie.

A. Kalniņš: Das Sägewerk und mit den Sägewerken verbundene Nebenbetriebe.

H. Kittel: Untersuchungen über Harnstoff - Paraformaldehyd - Kondensationsprodukte.

G. Schewior: Kleine Brücken, Fussgängerstege und Überleitungen mit hölzernem und eisernem Tragwerk sowie Überlaufmulden.

F. Spannagel: Gedrechselte Geräte.

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de gaiac (Pockholz).

Anul 5 (1942), Caietul 6 (Iunie).

H. Heiden:

Beitrag zur zerstörungsfreien Holzprüfung.

Contribuția la încercarea lemnului fără distrugerea lui.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor de duritate făcute cu bilă și poanscane dreptunghiulare, acționate dinamic cu ajutorul unui aparat făcut de autor, prin perfecționarea ciocanului Baumann-Steinrück.

S'au urmărit relațiile dintre duritatea astfel măsurată și rezistența la compresiune, greutatea specifică, lățimea inelului anual și proporția de lemn târziu.

Rezultatele arată că încercările cu poanscane dreptunghiulare și față plată sunt mai concludente, decât cele cu bilă.

M. Staudinger:

Chemische Anatomie des Holzes.

Anatomia chimică a lemnului.

Până acum s'a crezut că lignina este o substanță care încrustează celuloza. Cercetările din urmă arată

că lignina este legată chimic de celuloză și ele se separă abia după ce este distrusă această legătură. Interesant, pentru a trage concluzii asupra legăturilor din celuloză, lignină și polioze, este să se afle cum sunt depozitate aceste trei substanțe în lemn și dacă această depozitare este la fel la diferitele lemne rășinoase sau foioase.

Pentru aceasta trebuie făcute preparate speciale care să înlăture substanțele pe rând, fără a influența așezarea, forma și mărimea celei care rămâne.

Autorul arată rezultatele obținute prin încercările sale cu lemn de molift, larice, mesteacăn, stejar, fag, paltin și plop.

Figurile după secțiunile în lemn fac articolul ușor de înțeles.

W. Zeller:

Der schalltechnische Anwendungsbereich der Faserdämm- und Hartplatten.

Domeniul de întrebuințare a plăcilor moi și dure din fibră din punct de vedere al tehnicii sunetelor.

Plăcile moi de fibră se pot întrebuința pentru izolarea sunetelor așezându-se între alte plăci dure, fără a fi solid legate de acestea. Ele pot fi întrebuințate și pentru absorbția sunetelor, deoarece sunt poroase și necesită o manoperă ușoară pentru a se construi cu ele. Tot pentru absorbția sunetelor se pot folosi plăci dure de fibră.

Se arată sistemele de construcție bune și false pentru a se obține o izolație a sunetelor cu plăcile de fibră.

Friedrich Deichmüller:
Holzverbindung durch elektrisches Leimen.

Imbinarea lemnului: prin incleiere electrică.

Se descriu diferitele procedee de incleiere a lemnului cu ajutorul curentului electric, subliniindu-se avantajele și desavantajele fiecăruia. Incalzirea cleului se face fie printr-o rețea metalică așezată chiar în pătura de clei, fie prin așezarea pieselor de incleiat într-un câmp electric de înaltă frecvență.

Rezultatele obținute permit o extindere a întrebuirii acestor procedee.

Mici comunicări:

Norme noi: VDI 2026.

Instalații de carbonizat lemnul în Franța.

Generatoare de gaz din lemn pentru motoare de vapoare.

Întrebuirii generatoarelor de gaz din lemn în Norvegia.

Surogate pentru materiile prime textile.

Interzicerea fabricării modelelor diverse de mașini pentru prelucrarea lemnului pe timpul războiului.

Lemnul putred ca material de lemn.

Industria lemnului în Croația.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 89 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

***: VDI-Jahrbuch 1940.

E. Rabald: Dechema-Werkstoffberichte.

W. Schädelin: Wald unserer Heimat.

E. Zimmermann: Werkstoffkunde und Werkstoffprüfung.

K. Henker: Chemie für Techniker.

F. Krczil: Kuerzes Handbuch der Polymerisationstechnik.

R. Herrmann: Handbuch der landwirtschaftlichen Versuchs- und Untersuchungsmethodik. Bd. 7.

AWF: Anwendung und Behandlung von Kunstharzleimen in holzverarbeitenden Betrieben.

W. Stoy: Der Holzbau.

O tabelă cu însușirile și întrebuirii lemnului de paltin de munte.

N. Ghelmezii

INTERSYLVA (Ediția germană).

Anul II-lea, Nr. 2 (Aprilie 1942).

Pauvo Aro:

Die praktische Auswertung der Ergebnisse der Sägeuntersuchungen in den nordischen und mitteleuropäischen Ländern

Folosirea practică a rezultatelor cercetărilor asupra ferestrelor în țările nordice și centrale.

Primele cercetări au fost îndreptate spre aflarea unui „ferestrelor normal“, ceea ce s'a arătat ca fiind cu neputință, dată fiind variabilitatea factorilor în joc (specia și felul lemnului, lucrătorii). Cu toate acestea s'a ajuns la o reală îmbunătățire a felurilor tipuri de ferestre și a metodelor de lucru. Aceste rezultate s'au dovedit foarte utile și pentru practică.

Eugen Gagarin:

Die Entwicklung der sowjetrussischen Holzverarbeitungsindustrie.

Desvoltarea industriei lemnului în Rusia sovietică.

Problema aceasta are o înfățișare cu totul originală în Rusia sovietică, dată fiind structura economiei sovietice și metodele de lucru ale conducerii centraliste. Într-o primă parte a studiului, autorul stăruie asupra lemnului, pornind de la stările prererolunare. A doua parte ne dă indicațiuni numerice asupra repartiției, mărimii și puterii de lucru a industriei lemnului și hârtiei.

Heinrich Eberts:

Deutsche Forstgesetzgebung.

Legislația forestieră germană.

Autorul, personalitate reprezentativă a generației conducătoare a treburilor forestiere germane, face o caracterizare a legislației respective, deosebind două perioade: Acea a legislației diversă pe țări și aceia unitară din cel de al treilea Reich. În lumina acestor lucruri, stăruie, într-o treia parte, asupra temeiurilor viitoareii legi forestiere într'adevăr unică în tot Reichul.

Justus Wilhelm Gonggryp:

Die Holzzufuhr aus den Tropen nach Europa

Importul de lemn de la tropice în Europa.

Examinând importul din trecut din ținuturile mai însemnate și în țările mai mari, autorul arată că o creștere a exploatării întinselor păduri tropicale este posibilă în mare măsură, pentru viitorul apropiat.

Acest lucru va trebui să se facă, însă, cu o deosebită grijă de soarta următoare a pădurilor respective.

Forstlicher Fortschritt:

Progrese în câmpul forestier.

Cuprinde multe știri asupra măsurilor forestiere luate în diferite țări.

Forstliches Schrifttum:

Publicația forestieră.

Un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra celor mai însemnate publicații.

Ilie C. Dem

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 7/1942.

Gh. Gonet:

La classification vaudoise des bois de service résineux. (6 pag.)

Clasificarea lemnului rășinos de lucru din cantonul Vaud.

J. Jungo:

Construisons en bois. (4 pag.)

Să construim în lemn.

***:

Quelques données sur les conditions forestières du Pays-Bas. (2 pag.)

Câteva date asupra condițiilor forestiere ale Olandei.

După un articol al d-lui J.-A. van Steijin apărut în *Intersylva*. (Nr. 1/1942).

P. G.:

Le patient colonisateur. (3 pag.)

Este vorba de rolul colonizator al arborilor.

Articol reproduc după „Gazette de Lausanne“ Nr. 151/942).

***

L'Union suisse en faveur du bois „Lignum“, (1 pag.).

Reprodus după „Schweizer-zeit-schrift für Forstwesen“ Nr. 6/942.

Nr. 8—9/942.

H. B.:

La forêt de l'Ecole forestière de Zürich, (7 pag. și 4 fotografii).

Secția forestieră a Politehnicii din Zürich nu a avut până în anul 1927 o pădure proprie. Determinată, între altele, și de criticile ce se aduceau că nu acordă suficient loc lucrărilor pe teren, a isbit în data amintită să obțină fondurile necesare (550.000 fr. elv.) și să cumpere o pădure comunală în suprafață de 170 ha.

Se face descrierea pădurii și a lucrărilor întreprinse pentru ameliorarea arboretelor.

Administrator al pădurii a fost numit profesorul de silvicultură al Secției forestiere.

M. Petitmermet:

L'économie forestière et la question du bois dans l'année de guerre 1942, (6 pag.).

Extras dintr-un raport prezentat de șeful administrației federale a pădurilor, cu prilejul unei conferințe administrative avută cu inspectorii forestieri cantonali.

E. Badour:

Un voyage d'étude dans les peupleries Vaudoises, (7 pag. și 7 fig.).

J. A. van Steijn:

Quelques données sur les condi-

tions forestières des Pays-Bas (2 pag.). (Urmare și sfârșit).

În această a doua parte se arată acțiunea de împădurire a terenurilor inculte, acțiunea pentru protecția naturii, învățământul forestier și a. provizionarea cu lemn.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR ORGANISATION.

Anul 16 Caetul 3/1942.

Paul Michligk:

Psychologische Hilfen beim betrieblichen Vorschlagswesen.

Mijloace psihologice la problema sugestiilor.

Energiile creatoare trebuie stimulate și folosite în vederea progresului. Întreprinderile organizate modern și-au înființat un birou unde se centralizează orice propunere de îmbunătățire a activității. Pentru buna funcționare a acestui birou trebuie să se țină seama de factorul psihologic. Orice măsuri amia, să ducă la stimularea tuturor colaboratorilor. Între altele: să se întrebuițeze „cutia propunerilor“ așezată la un loc accesibil și necontrolat; propunerile să nu urmeze decât calea ierarhică; să nu se întrebuițeze formulare; ridicarea propunerilor din cutie să se facă de o persoană cu autoritate, comisia de examinare a acestor propuneri să fie prezidată de șeful întreprinderii, etc. Autorul încheie cu ideea că șeful întreprinderii are datoria de a stimula și a-și apropia toate energiile creatoare, astfel ca orice colaborator cu vocație, independent de treapta sa ierarhică, să poată contribui nestințgerit la procesul organic de evoluție a întreprinderii.

Nur kein grosser Verwaltungsapparat.

Der Grundsatz eines grossen Organisations.

Numai fără un mare aparat administrativ.

Principiul unui mare organizator.

Redacția amintește, în memoria fostului Ministru al Germaniei Dr. Todt, principiul său în materie de organizare, după care aparatul administrativ nu trebuie să fie mare, iar organizația centrală să fie cât mai mică posibil.

Otto Büsser:

Umlauf und Erledigungskontrolle der Rundschreiben.

Circuitul și controlul executării circularilor.

În regulă generală se scot 3 exemplare: unul pentru conducerea întreprinderii, care face observații sau notează organul dela care așteaptă raport, al II-lea pentru circuit, al treilea pentru arhivă. Se dau lămuriri asupra înregistrării și păstrării.

K. Rummel:

Abschreibung und Zinsen bei Wirtschaftlichkeitsberechnungen.

Amortizare și dobânzi la calculele de rentabilitate.

Se arată calculul dobânzilor pentru amortizarea valorii de răscumpărare la sfârșitul vieții, prin rate anuale cu dobândă curentă sau prin rate anuale rambursabile.

Heinz C. Schade:

Reibungsloser Zeitschriften - Umlauf.

Circuitul nestingherț al revistelor.

Autorul pornind dela realitatea supărătoare că nu se observă termenul la care revista trebuie predată mai departe preconizează un sistem de circuit care permite evidența revistelor și termenele la diversele organe din circuit. Ridicarea și predarea mai departe se face printr'un om special.

H. W. Griessbauer:

Dauer — Dienstplan.

Plande serviciu permanent.

Se propune un model de grafic pentru o bună evidență a serviciului permanent, care va fi executat de 3 grupe de câte 4 oameni pentru toate cele 52 săptămâni ale anului.

Rudolf Werneburg:

Kontrolle der Orts- und Ferngespräche.

Controlul localităților și convorbilor telefonice.

Se înfățișează un imprimat care permite înscrierea, evidența și privirea de ansamblu a convorbirilor telefonice interioare și exterioare.

Organisations-Technische Mittel.

Utilaj tehnic de organizare.

Se arată o riglă de calcul pentru transformarea minutelor în ore.

Anul 16 Caetul 4/1942

Peter Irlacher:

Ausbildung und Erhaltung der Arbeitskraft.

Formarea și întreținerea puterii de muncă.

Luând de exemplu întreprinderea „Robert Bosch“, pe care cancelarul

Adolf Hitler l-a numit „pionier al muncii“, autorul se ocupă de diversele probleme ale îmbunătățirii vieții lucrătorului și muncii lui; pregătirea ucenicilor, perfecționarea lucrătorilor, concursuri, prevenire contra accidentelor, asistență medicală, înfrumusețarea muncii, etc.

A. Schad:

Monatliche Lohnabrechnung.

Calculul lunar al salariului.

În ultimul timp s'a complicat foarte mult calculul salariului, dat fiind multiplele rețineri, taxe, dări, etc. Autorul aduce o contribuție la raționalizarea muncii de birou referitoare la acest calcul.

Rudolf Feld:

Papierersparnis bei Rundschreiben.

Economia de hârtie la circulari

Când textul încapă pe o pagină a formatului A₃, se poate economisi 1/3 din acest format, scriind și pe verso al foaiei. Se întrebuintează deci formatul A₅.

H. W. Griessbauer:

Finanzübersicht — Finanzierungsplanung.

Evidența financiară — Planul finanțării.

Sprrijinit pe mai multe formulare autorul arată cum se poate ține o evidență simplă, la zi, pe lună și pe an a încasărilor și cheltuelilor, astfel ca pe baza lor să se poată face prevederile la capitolul venituri și cheltueli.

Bodo Ronnefeld:

Warum zählen wir falsch?

De ce numărăm fals?

Se face o propunere pentru corectarea numărării în limba germană astfel ca pronunția să urmeze scrisul, adică să se pronunțe întâi zecile apoi unitățile.

Adolf Schulz:

Leistungserfassung in Druckereien.

Evidența randamentului în imprimerie.

Se fac propuneri pentru a prinde în cifre exacte munca în tipografie.

Tr. Heroiu

I N F O R M A Ț I U N I

— In Mon. Of. Nr. 202 din 31 Aug. 1942 a apărut o serie de numiri și avansări de brigadieri silvici din serviciul Casei Pădurilor Statului.

— D-l Vasiliu G. ing. insp. silvic și D-l Antonescu D. ing. sub-insp. silvic dela Direcția pădurilor persoanelor juridice au fost detașați la Subsecretariatul de Stat al aprovizionării (Mon. Of. Nr. 201/942).

— In Mon. Of. Nr. 201/942 a apărut o serie de avansări de pădurari și conductori silvici, aparținând de Casa Pădurilor Satului.

— In Mon. Of. Nr. 200 din 28 August 1942 a apărut o serie de numiri în posturi de pădurari cl. III și agenți silvici la ocoalele aparținând de Direcția Silvică la persoanelor juridice.

— Prin decizia dela Jn. 64692 din 22 August 1942 s'a aprobat demisia din serviciu a d-lui Ing. silvic Voinea Constantin de la ocolul silvic Roșiorii de Vede, pe data de 1 Iulie 1942 data reprimirii D-sale în serviciu.

— D-l V. Broșteanu ing. cons. silvic a fost detașat de la Inspectoratul de regim silvic Sibiu, în centrul Direcției silvice fiind repartizat la controlul general. (Mon. Of. 155/1942).

— Potrivit statutelor Societății, membrii ieșiți la pensie pot primi Revista în continuare în mod gratuit.

Cei ce doresc s'o aibă, sunt rugați să indice adresa unde să li se trimită.

— D-l Ing. șef silvic Imbăruș N. a fost transferat de la ocolul Roșiorii de Vede ca șef al ocolului silvic Niculițel.

— D-l Dumitru Tomuța ing. cons. silvic de la Inspectoratul general de Control al Ministerului de Agricultură și domenii a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie pe data de 1. XI.1942.

— D-l Șt. Demetrescu-Gârbovi ing. insp. silvic a fost delegat provizoriu cu conducerea Direcției silvice Cernăuți pe data de 1 August 1942.

— D-l Ing. șef silvic Tașcă Nicolae de la ocolul silvic Grivița (Direcția silvică Iași) a fost transferat ca ajutor la ocolul silvic Cislău (Dir. București), iar d-l Ing. silvic Minea Ionel Tomiță ajutor la ocolul Cislău a fost numit șef al ocolului silvic Grivița. (Mon. Of. 175/942).

— Prin decizia dela Jn. 22622/942 (Mon. Of. 182/942) d-nii C. Nițescu ing. subinsp. silvic și V. Rusu ing. subinsp. silvic se mențin, pri-

mul la Dir. VIII regională silvică Sebeș, iar secundul la Inspectoratul silvic Sibiu, revenindu-se asupra deciziei anterioare de transferare unuia în locul altuia.

— În Mon. Of. Nr. 187 din 13 August 1942 s'a publicat Decretul-Lege privitor la denunțarea contractelor de exploatare în asociație a pădurilor Eforiei Spitalelor Civile din București.

— D-l Ing. cons. silvic T. Păiș a fost delegat să exercite atribuțiunea de director administrativ la Casa Pădurilor Statului.

— Prin decizia min. dela Jn. 60.778 1942 s'a aprobat transferarea d-lor: C. H. Vasiliu ing. insp. silvic dela Dir. silvică Pitești la Dir. silvică Iași; C. D. Ionescu ing. insp. silvic dela Dir. Silvică Chișinău la Dir. silvică Pitești.

— D-l Ing. insp. silv. Brețcan Nicolae a fost delegat să îndeplinească funcția de subdirector la Direcția silvică Bacău.

— D-l Ing. C. Emanoil a fost numit ca reprezentant al Soc. Progresul Silvic. în comisia instituită de Ministerul Lucrărilor Publice în vederea întocmirii unei legi generale de organizare și funcționare a Corpurilor tehnice de ingineri și arhitecți. (Mon. Of. Nr. 205/942)

— Prin decizia ministerială Nr. 6679/942, s'a revenit asupra dispozițiilor permisului de vânatoare pe anul 1942/43, în sensul că se permite vânatoarea iepurilor, de la 16 Septembrie 1942 la 31 Ianuarie inclusiv 1943.

— Ing. șef silvic Roșculeț Oprea se transferă dela ocolul silvic Cerna ca șef al ocolului silvic Roșiori de Vede, iar d-l Ing. stag. silvic Rădulescu Barbu Duțu ajutorul ocolului Căiuți, ca șef al ocolului Cerna. (Mon. Of. 206/942)

— În Mon. Of. 209 din 8 Sept. 1942 a apărut decizia Minist. de Agric. și Dom. prin care se fixează pe anul 1942/43 garanția de regenerare privind porțiunile de păduri exploatate sau defrișate în scopul instalațiilor exploatărilor minime.

ERATA

La articolul d-lilor M. Petcuț și P. Crețoiu: A treia contribuție la cunoașterea florei dintre Dunăre și Carpați, publicat în Nr. 7—8/942 a acestei reviste, urmează să se aducă următoarele modificări esențiale:

1) Rândurile 34—35 dela pag. 292 și anume:

„*Q. platyphylla* (Lam.) Schwz., Monogr. d. Eich., I, 1937, j. 79. *Quercus robur* a *platyphylla* Lam., Encycl. I, 1783, p. 771” se introduc la pag. 293 după rândul 23.

2) Rândurile 10—11 de la pag. 295 și anume:

„*Q. lancifolia* (Vuk.) Schwz., l. c., 1937, p. 85. *Quercus lancifolia* Vuk., Form. *Querc. Croat.*, 1883, p. 20”, se introduc la aceeași pagină în locul rândului 38 care se suprimă.

N E C R O L O G

† ION MOLDOVAN
1879—21 Iunie 1942

La Sibiu, capitala Ardealului din vremuri de restriște, s'a stins după grele suferinți, în ziua de 22 Iunie 1942, Inginerul Consilier Silvic (pensionar) Moldovan Ion.

S'a născut în Bogata de Mureș, în 1879. Studiile liceale le-a făcut în Blaj. Diplomat al Politehnicei din Schemnitz, s'a distins în mod deosebit ca student.

Carierea a început-o ca Inginer silvic la Comunitatea de avere din Caransebeș, lucrând neobosit până la 1919.

Atunci când România întregită a avut nevoie de concursul celor mai deștoinți specialiști, Ion Moldovan n'a precupețit nimic și a trecut la postul de onoare în Consiliul dirigent la Cluj. De acolo a trecut apoi la Ministerul Agriculturii la Direcția Silvică a provinciilor alipite.

După ce a organizat serviciile ce i-au fost încredințate, a trecut ca șef al regiunii silvice Orșova.

Comunitatea de avere din Caransebeș având nevoie de o organizare și punere în valoare reală a pădurilor sale, a apelat la experiența tehnică a Inginerului Moldovan Ion, unde ca director a depus o muncă titanică spre a salva pădurile grănicerești.

În 1933 a fost numit la postul de mare răspundere, ca Subdirector General al Casei Pădurilor Statului. Aci a activat până în 1940 când a trecut la pensie, continuând încă a lucra în comitetul de direcție.

Vestea morții ne-a surprins, mai ales că zâmbetul cu care ne întâmpina totdeauna, nu trăda nici cea mai mică suferință.

Tactul și munca au contribuit în mod deosebit ca să devină unul din cei mai buni tehnicieni silvici.

Făcând parte din generația răsboiului pentru întregire, mare naționalist, a contribuit din plin, cu sacrificii nebănuite, să cultive și să mărească pădurea românească.

N'a fost numai un mare tehnician, dar ca român a înălțat prestigiul și valoarea de inginer silvic.

De o cinste exemplară, otelită prin sângele nobil al familiei, a impus atitudini de înalt respect generațiilor întregi de ingineri cu care a colaborat.

Figură distinsă și demnă, a impus o linie perfect definită în toată cariera. Adânc înțelegător al tuturor problemelor, nu numai ca silvicultor, dar și ca desăvârșit psiholog, a pășit în viață ca un nobil al generației lui, ca un sfătuitor și sincer prieten.

A iubit pădurea ca un fanatic, plămădind cu exemplele și îndem-
nurile sale, noul adepți, care-l regretă astăzi atât de mult.

Cu toată modestia lui, a fost cunoscut de toți ingineri Corpului,
care citeau cu atâta drag articolele pline de farmec și documentare
logică, din Revista Pădurilor.

Dacă în domeniul meseriei meritele sale au fost atât de valoroase,
cu mult mai mult a fost atitudinea lui de soț, părinte și frate.

Armonia, respectul și spiritul ocrotitor față de scumpa soție și
iubita fiică, a creat un exemplu demn de admirat pentru toți cei ce
l-au cunoscut.

De aceia, astăzi când codrul cu vestmântul său verde — sobru,
se înfrățește cu florile și viața plină de atâta mișcare, durerea și regretul
celor ce l-au iubit și admirat sunt cu atât mai puternice.

S'a stins cu durerea înăbușită că n'a putut vedea Ardealul întregit.

Inginerii dela „Progresul Silvic“ aduc sincere mângâieri întristatei
familii și nu vor uita niciodată pe acel ce a fost inginerul consilier
silvic Moldovan Ion.

Fie-i țărâna ușoară și amintirea vesnică.

Ing. I. Dimitrescu (Sibiu).

A APĂRUT

în Editura Soc. „Progresul Silvic“:

EM. PROTOPOPESCU-PAKE și Ing. C. CHIRIȚĂ:

ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI

Vol. I: Formarea solului. Tipurile genetice de soluri.

1942; 360 pagini cu 94 figuri în text.

350 lei broșată și 410 lei cartonată.

Societatea «Progresul Silvic»

Sedințele Consiliului de Administrație

PROCES VERBAL Nr. 4
Sedința din 17 Martie 1942

Prezenți d-nii: C. Chiriță, Demetrescu Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb Ath., Eroiu Tr., Minescu G., Nedelcovici At., Popescu Ion, Rădulescu M., Sburlan D., Stinghe V. N.

Sedința se deschide la orele 19,30, sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, Președinte.

Se citește Procesul Verbal Nr. 3, din 17 Februarie 1942 și se aprobă.

D-l Președinte amintește încetarea din viață a lui Dionisie Bucur. A fost un bun silvicultor, un elev strălucit al școlii, un funcționar merituos.

Consiliul însărcinează pe D-nii I. Demetrescu și At. Haralamb cu punerea la punct a materialului din dările de seamă ale adunărilor generale, din anii 1940 și 1941, în vederea tipăririi lor.

În urma proiectului de Decret-Lege, pentru înființarea impozitului excepțional de reîntregire, Societatea trebuie să mai subscrie, până la concurența valorii impozitelor directe, adică încă 441.000 lei.

D-l Sburlan spune că trebuie să se intervină pentru reducerea sumei, dat fiind faptul că Societatea a avut de suferit stricăciuni dela cutremur.

Consiliul aprobă referatul d-lui N. Paia, în această chestiune. Se va vărsa pentru împrumutul reîntregirii, suma de lei 441.000, până la 25 Martie 1942.

Se citește referatul d-lui N. Paia, privitor la majorarea sumelor-valorilor, cu care au fost până acum asigurate clădirile societății. Consiliul aprobă să se majoreze astfel:

Imobilul deal Govora, dela 3.000.000, la	6.000.000
Mobilierul dela Govora, dela 2.000.000 la	4.000.000

Total lei 10.000.000

Imobilul și mobilierul dela Carmen Sylva, dela 250.000 la 1.000.000.	
Imobilul din București dela 8.000.000 la	10.000.000
Mobilierul din București	2.000.000

Total lei 12.000.000

Se aprobă suma de 3.000 lei pentru cumpărarea biletelor la festivalul artistic al Asociației Surorilor de caritate de război, din România.

La C. A. P. I. R., se numesc ca supleanți ai delegaților Consiliului, d-nii: At. Haralamb, Popescu D. Ican, Popescu-Zeletin, Vlad-Liteanu și N. Rucăreanu.

La congresul inginerilor slovaci, care se va ține în 1942, congres care este dedicat industriei lemnului, se propun a lua parte, din partea Societății, d-nii: M. Drăcea, D. Sburlan și C. Emanoil. Asupra cheltuielilor se va discuta ulterior. Se vor cere informații asupra datei Congresului.

Se ia act de scrisorile d-lui Albert Lothar, prin ultima revenind asupra cererii de demisie din Societate.

Se aprobă admiterea în Societate, ca membrii, pe ziua de 1 Ianuarie 1942, domnii: Ingineri Constantinescu M., Miron Virgil, și Ionescu Gh.

Se ia act de scrisoarea d-lui Ing. Băcanu N. relativ la circulara dată asupra chestiunilor vânătoarești și se repartizează d-lui Comșa, pentru studiere.

Informațiile date de d-l Răuță, prin scrisoarea din 28 Ianuarie 1942, se repartizează d-lui I. Demetrescu, pentru studiu și referare.

Consiliul roagă pe d-nii: G. Năstăsescu, D. Grozescu și I. Demetrescu a urgenta întocmirea statutului personalului administrativ al Societății.

Se aprobă cumpărarea broșurei „Polemici vânătoarești” a d-lui Moldovanu-junior, pentru suma de 3.550 lei.

D-l D. Grozescu propune să se viziteze expoziția organizată de Institutul Național al Cooperăției.

Se ia act de succesul obținut de expoziția Institutului Național al Cooperăției, care este condus de mulți colegi ai noștri.

D-l D. Sburlan întreabă dacă se știe amănunte asupra legii Corpului Silvic, care lege se află acum la Președinția Consiliului.

D-l D. Grozescu va da relațiuni în această chestiune în sesiunea viitoare.

D-l C. Emanoil aduce la cunoștință Consiliului că în Transnistria s-a înființat o Direcțiune a Pădurilor, prin transformarea Serviciului silvic, din cadrul Direcțiunii Agriculturii.

D-l C. Emanoil citește, deasemenea, unele dispozițiuni ale Guvernământului, în chestii silvice.

Se ia act cu bucurie de consolidarea organizației forestiere în Transnistria. Se hotărăște a se face de d-l I. Demetrescu, pentru Revista Pădurilor, un articol în această chestiune.

D-l M. Drăcea anunță că Direcția Economiei Vânătoarei studiază mărirea taxei permisului de vânătoare, cu 500 lei, din care o parte să fie folosită, pentru propășirea vânătoarei.

Se studiază, deasemenea, numirea inspectorilor de vânătoare. Intre aceștia nu se găsesc decât 2—3 ingineri silvici. Propunerile se fac de societățile de vânătoare.

Sesiunea se închide la ora 21,30.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar General, C. Emanoil

PROCES VERBAL Nr. 5.
Ședința din 21 Aprilie 1942.

Prezenți D-nii: C. Chiriță, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Ghelmeziu, Tr. Heroiu, Horia Lazăr, Ath. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. Sabău, D. Sburlan, V. N. Stinghe, I. Zeicu.

Ședința se deschide la orele 19,30, sub președinția d-lui M. Drăcea, Președinte.

Ordinea de zi:

1. Lucrări în legătură cu adunarea generală.
2. Referatele Comisiei de editură pentru tipărirea de cărți.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Se citește Procesul Verbal Nr. 4 al ședinței din 17 Martie 1942 și se aprobă.

Intru cât convocarea trimisă membrilor pentru adunarea generală s-a tipărit cu erori și omisiuni, s'a tipărit o nouă convocare completă, care se va trimite în termen membrilor.

D-l N. Ghelmeziu citește proiectul de Dare de seamă a Consiliului către Adunarea generală.

După discuțiuni se hotărăște ca să se completeze darea de seamă, cu observațiile făcute în ședință și să se citească din nou, în ședința viitoare.

D-l Gh. Năstăsescu citește referatul Comisiei de editură, pentru tipărirea cărților prezentate de d-nii: D. A. Sburlan și Ilie C. Demețrescu.

Se hotărăște să se editeze de Societate lucrarea d-lui Ilie Demețrescu, „Economia forestieră generală“ în seria a doua și lucrarea d-lui D. A. Sburlan, „Instalații de transport forestiere“, în seria I-a.

D-l Inginer V. Sabău, roagă Comisia de editură să refere asupra lucrării depuse de D-sa, privitoare la Bibliografia publicațiilor din Revista Pădurilor.

Consiliul aprobă înscrierea în Societate, pe ziua de 1 Ianuarie 1942, a d-lui Inginer Constantin Păunescu.

Se aprobă demisia curierului Al. Ciumacenco, pe ziua de 15 Aprilie 1942.

Se aprobă să se dea gratuit Revista Pădurilor d-lor membri pensionari: V. Ivănescu, I. Dimoftache și Z. Iavorschi și să plătească 1/2 din cotizația anuală, dela data pensionării.

Ședința se ridică la orele 21,30.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar General, C. Emanoil

PROCES VERBAL Nr. 6.
Ședința din 28 Aprilie 1942.

Prezenți d-nii: Al. Butoi, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Ghelmeziu, At. Haralam, Tr. Heroiu, Mircea Manoilăscu, Gh. Năstă-

tescu, Anastase Nedelcovici, M. Rădulescu, D. Sburlan și V. N. Stinghe.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă pentru adunarea generală.

2. Diverse — Administrative.

3. Comunicări.

Se citește Procesul verbal Nr. 5 din 21 Aprilie 1942 și se aprobă.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, d-l Președinte anunță pierderea din rândurile noastre a doi camarazi:

Dăncu Gheorghe și

Bălu Crăciun.

În memoria lor Consiliul păstrează un minut de reculegere.

Se citește ultima formă a proiectului de dare de seamă, activității Consiliului de Administrație, pe anul 1941, care după încă unele modificări, se aprobă pentru a fi dată la tipărire. De tipărire se va îngriji d-l Ing. At. Haralamb.

Se aprobă cerea d-lui Inginer Burghilea D-tru ca membru în Societate.

D-l Președinte anunță că Uniunea generală a vânătorilor pentru a-și crea fonduri a cerut să se puie o taxă suplimentară de 400 lei, la permisul de vânatoare. Fondurile de circa 15.000.000 lei se vor manipula de Direcțiunea economiei vânatului și Uniunea generală a vânătorilor, pentru propășirea activității cinegetice.

D-l Traian Heroiul anunță că noul director al Revistei Vânătorilor este d-l Vasile Militaru, un prieten al pădurilor.

Sedința se închide al ora 21.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar General, C. Emanoil

PROCES VERBAL Nr. 7.

Sedința din ziua de 12 Mai 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Chiriță Const., Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Emanoil C., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Heroiul Tr., Năstăzescu Gh., Nedelcovici Ath., Stinghe V. N., și Zeicu Ioan.

Sedința se deschide la ora 19.15, sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Se citește Procesul Verbal Nr. 6 al sedinței din 28 Aprilie a. c. și se aprobă.

Se hotărăște să se invite la adunarea generală:

D-l Președinte al Consiliului de Miniștri, Rectorul Politehnicii și Dăcanul Facultății de Silvicultură, D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor și Secretarii Generali ai Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Membrii de onoare și: corespondenți. Colegiul Inginerilor, A. G. I. R., Societatea Inginerilor Agronomi din România, Societatea Medicilor Veterinari, C. A. P. I. R.-ul, Asociația proprietarilor de păduri, Eforia Spitalelor Civile, Fondul bisericesc ortodox român din Bucovina, Societatea Uzinele și Domeniile Reșița, Comunitatea de Avere din Caransebeș, Domeniile Coroanei, Eforia Spitalului Sf. Spiridon din Iași.

D-nii referenți dau informațiuni asupra lucrărilor primite relativ la problemele ce se vor desbata la adunarea generală.

Se hotărăște să se organizeze excursia în cuprinsul ocolului silvic Tigănești, considerându-se că vor participa maximum 100 persoane. De organizarea excursiei se va ocupa d-l Al. Butoi, C. Emanoil și V. Cotta.

D-l Secretar General C. Emanoil citește referatul privitor la distribuirea restului din fondul adunat pentru camatazii din Corpul silvic, cari s'au refugiat din Ardeal.

Consiliul aprobă.

Se aprobă cumpărarea a 100 exemplare din broșura „Ereica Românie“ scoasă de Comandamentul Luptătorilor Naționaliști, din București.

D-l Președinte informează Consiliul asupra modului cum s'a făcut Serbarea sădării Arborilor, în anul acesta. Serbarea, cu toate vremurile grele prin care trecem, a fost foarte reușită.

Se hotărăște să se trimită Revistei „Albina“ în schimb, „Revista Pădurilor“. Secția culturală va studia „Indrumările silvice date Căminelor Culturale în toamna 1941“ publicate în revista „Căminul Cultural și Școala Țăranului“.

Consiliul ia act de ținerea unei conferințe foarte bune la Radio, a d-lui D. Grozescu.

D-l D. Grozescu anunță că Ministerul a aprobat să se facă rechiziționări din personalul silvic pensionar, pentru lucrările de exploatare. Se va anunța acest lucru în Revista Pădurilor. Societatea va da o circulară în acest sens membrilor și organizațiilor profesionale.

D-l Haralamb informează Consiliul asupra modului cum este constituit Consiliul Permanent al Agriculturii, după noua lege.

Această chestiune va fi discutată într-o ședință viitoare.

D-l Secretar General C. Emanoil informează Consiliul asupra modului cum este constituită Asociația Proprietarilor de păduri, în care Societatea noastră nu are nici un reprezentant. D-l C. Emanoil propune ca Societatea noastră să devie proprietară de păduri.

Consiliul dă în studiu această problemă d-lui D. Grozescu.

Se fixează ca punct de discuție ședințelor viitoare problema organizării Sectorului silvic în alte țări.

Ședința se închide la ora 21.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar General, C. Emanoil

P U B L I C A Ț I I

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM :

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Tureatca, județul Dorohoi, proprietatea Gh. Stroici, în suprafață de 794 ha 5000 mp., tratată în o serie de crâng cu revoluție de 20 ani începând din anul 1942/43 și una subserie de conversiune cu exploatarea ei prin tăeri succesive în decurs de 20 ani, după care se va îngloba seriei de crâng. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 21 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pană*,
No. 21960/942.

a) Amenajamentul pădurii Măgureni, județul Prahova, proprietatea N. Gh. Cantacuzino, în suprafață de 980 ha 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbarial Simeria Veche, în suprafață de 27 ha 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pană*,
No. 22236/942.

a) Amenajamentul pădurii Brehuești-Baisa lot. A, județul Botoșani, proprietatea moștenitorilor Al. Calligari ș. a., în suprafață de 133 ha 8629 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Iunie 1942, în cabinetul nostru

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pană*,
No. 16109/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Cobia Foaia, județul Dâmbovița proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 1961 ha 1800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1956.

b) Amenajamentul pădurii Urbariale Cuiăș, județul Arad, proprietatea foștilor urbarialisti din Cuiăș, în suprafață de 21 ha 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Iulie 1924, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 22237/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Dudeșteanu, județul Timiș Torontal, proprietatea Laus Iosif ș. a., în suprafață de 221 ha 8500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea la finele revoluției.

Dată astăzi 3 Iunie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
Nr. 16108/942.

a) Amenajamentul pădurilor Rușii Vlădicăi ș. a., județele Bacău și Roman, în suprafață de 2508 ha 5100 mp., proprietatea Statului, formând Seriele III și IV din Ocolul silvic Traian. Regim codru cu tăeri progresive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 12 ani, iar recalcularea posibilității după 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii Vlachiei, județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 361 ha 5700 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 17378/942.

a) Amenajamentul pădurilor Adâncea, Ocnîța, Glodeni ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Statului din Ocolul Silvic Târgoviște, în suprafață de 6618 ha 1500 mp., tratată în 3 serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Măgura, Unguriu ș. a., județul Buzău, proprietatea Statului, formând seriile I—V din ocolul silvic Pârscov, în suprafață de 4279 ha 7900 mp., tratate în 3 serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 96 ani; una serie de crâng compus cu revoluția 35 ani și una serie de crâng simplu cu revoluția 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 17374/942.

a) Amenajamentul pădurilor Stâna Mare, Clăbucet ș. a., județul Argeș, proprietatea Obștii meșnenilor Boisoara Găujani, în suprafață de 4918 ha 6000 mp., tratată în 2 serii de Codru cu tăeri progresive și revoluția 80 și 90 ani; una serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Togăneasa, județul Mușcel, proprietatea Maria Gh. Ionescu, în suprafață de 15 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 17377/942.

a) Amenajamentul silvico-pastoral al pășunii împădurite Vărănic-Oglănic, județul Mehedinți, proprietatea Comunei Schela Cladovei, în suprafață de 176 ha., prevăzând măsuri de îngrijirea și conservarea pășunii precum și operațiuni culturale și reîmpăduriri în porțiunile de pădure. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Rudina, județul Mehedinți, proprietatea Episcopiei Bisericii Sf. Constantin și Elena din Satul Cârjei, Comuna Hinova, în suprafață de 23 ha 9500 mp., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 3 ani și o serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 3 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **A. Pană**.

No. 17373/342.

a) Amenajamentul pădurii Strâmba, județul Muscel, proprietatea Suzana Negulici, în suprafață de 134 ha 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu în vederea refacerii arboretelor. Revoluția tranzitorie 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **A. Pană**.

No 17375/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Jucica, județul Cernăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 2999 ha 9800 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăieri progresive și revoluția 103 ani și una serie de agrement. Revizuirea în anul 1947.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Priboeni, județul Muscel, proprietatea Ilie Ionescu și a., în suprafață de 56 ha 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii urbariale Ilteu, județul Arad, proprietatea Composesoratului Ilteu, în suprafață de 60 ha. 5700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ciornășeni, județul Ilfov, proprietatea Ecaterina Vellan, în suprafață de 73 ha 200 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii urbariale Coroiu, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Coroiu, în suprafață de 12 ha 2600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Iunie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **A. Pană**.

No. 17376/942.

a) Amenajamentul pădurii Moțiori, județul Bihor, proprietatea comunei Mețiori, în suprafață de 113 ha 6400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii urbariale Baia, județul Arad, proprietatea Composesoratului urbarial din Baia, în suprafață de 63 ha 4400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Iulie 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **A. Pană**.

No. 20457/942.

a) Amenajamentul pădurii Băiceni, județul Botoșani, proprietatea Nicolae Aronovici, în suprafață de 338 ha 8703 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Berechet-Golani, județul Roman, proprietatea Gh. D. Tujan, în suprafață de 18 ha 7190 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dragomirești Chinga Oiteni, județul Muscel, proprietatea Alex. Roșanu, în suprafață de 17 ha 2280 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Iulie 1942, în cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 20459/942.

a) Amenajamentul pădurei Cegani Stâlpiștea și Mistreța, județul Ialomița, proprietatea Maleta Maltezeanu ș. a., în suprafață de 681 ha 5800 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul Silvico-pastoral al pășunii împădurite Roiba, din județul Arad, proprietatea Comunei Temeșești, în suprafață de 101 ha 6900 mp., cuprinzând dispozițiuni de conservarea trupurilor de pădure și reglementarea pășunatului. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 24596/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Stanciova, județul Timiș-Torontal, proprietatea Comunei Stanciova, în suprafață de 439 ha 9300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Dealul Rojinei, județul Turda, proprietatea Episcopiei Unitariene din Cluj, în suprafață de 354 ha 5830 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Măguleasa sau Văleanca, județul Buzău, proprietatea Băncii Comerciale din Buzău, în suprafață de 49 ha 5005 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Doffăneț cu Trupurile, județul Prahova, proprietatea Societății Petrolifere Concordia, în suprafață de 36 ha 3914 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Glamec, județul Mehedinți, proprietatea Ana Bălăceanu, în suprafață de 13 ha 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 24613/942.

a) Amenajamentul pădurii Boffeiu, județul Bihor, proprietatea Comunei Boffeiu, în suprafață de 246 ha 8900 mp. Regim și tratament codru cu tăeri progresive. Revoluția 104 ani. Revizuirea după 13 ani.

Data astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 24612/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Herneacova, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Herneacova, în suprafață de 212 ha 9200

mp. Regim și tratament crâng cu rezerve, Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Trestia Michia, județul Buzău, proprietatea Gh. Văleanu ș. a., în suprafață de 41 ha 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Data astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) A. Pană.
No. 24614/942.

a) Amenajamentul pădurii Zam, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbanial Zam, în suprafață de 190 ha 6100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Bezdin, județul Timiș Torontal, proprietatea Mănăstirii greco-ortodoxe sârbe din Bezdin, în suprafață de 34 ha 5300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 20 ani, în vederea conversiunii la Crâng. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Ogașul-Mare, județul Mehedinți, proprietatea Maria C. Ionescu, în suprafață de 13 ha 6600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) A. Pană.
No. 24610/942.

a) Amenajamentul pădurii Petrești, județul Vlașca, proprietatea Const. E. Petrescu, în suprafață de 122 ha 2100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Verguleasa, județul Olt, proprietatea Paul P. Lazăr, în suprafață de 34 ha 4400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 24611/942.

a) Amenajamentul pădurii Poiana Mănăstirei și Pănoasa, județul Vaslui, proprietatea I. Gr. Zadic, în suprafață de 105 ha 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 24609/942.

a) Amenajamentul pădurilor Mănăstirea, Babna ș. a., din județul Mușcel, proprietatea Statului, formând Seriiile II și III din Ocolul Silvic Aninoasa, în suprafață de 1694 ha 4000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 120 ani și o serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii Mahmudia, județul Tulcea, proprietatea Statului, constituind Seria XI-a din Ocolul silvic Tulcea, în suprafață de 523 ha 1000 mp. regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 10 August 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 24615/942.

a) Amenajamentul pădurii Bârzava, județul Arad, proprietatea comunei Bârzava, în suprafață de 470 ha 1800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Iulie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 20458/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Dobra-Roșcani din Ocolul Silvic C. A. P. S., Deva, județul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață de 3460 ha 3500 mp., tratată în una serie de codru cu tăeri progresive și revoluția 120 ani; două serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 100 ani și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 nia în 1945.

b) Amenajamentul pădurea Bechet Călărași, județul Dolj, proprietatea Statului formând Seria X-a din Ocolul silvic Țugurești, în suprafață de 427 ha 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 21 Iulie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 21958/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Zăvoiul Gighera, județul Dolj, proprietatea Așezămintelor Brâncovenesti, în suprafață de 498 ha 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani Revizuirea după 17 ani.

Data astăzi 21 Iulie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 21959/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Dăbuleni, județul Roma-nați, proprietatea Așezămintelor Brâncovenesti, în suprafață de 1931 ha 9100 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 30 și 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Zăpodia, județul Alba, proprietatea Composesoriatului Cicău, în suprafață de 66 ha 5300 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Topoloveanca, județul Muscel, proprietatea Victoria B. Zamfirescu, în suprafață de 55 ha 3483 mp., tratată în o serie de crâng simplu și revoluția 20 ani și una serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii La Peri și Zăvoiul Ciocani, județul Ilfov, proprietatea Ioan H. Oteteleşanu ș. a., în suprafață de 50 ha 8244 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 8 și 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii proprietatea Soc. Agricole și Industriale Gad, județul Timiș-Torontal, în suprafață de 44 ha 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Goguleasca, județul Prahova, proprietatea Stela Nedelcovici, în suprafață de 41 ha 8260 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

g) Amenajamentul pădurii Teișani, județul Prahova, proprietatea

Maria St. Bădulescu, în suprafață de 78 ha 9129 mp., tratată în două serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 5 ani, Revizuirea după 10 ani. Dată astăzi 21 Iulie 1942, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) A. Pană.
No. 21957/942.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

CA SĂ PRIMIȚI REVISTA REGULAT ȘI LA TIMP,
ANUNȚAȚI-NE SCHIMBĂRILE DE ADRESĂ.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu

Ilie C. Demetrescu

D. Sburlan

N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.
Nedelcovici Anastase

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.

Lazăr H.

Chiriță C.

Manoilescu Mircea

Comșa Aurel

Minescu G.

Demetrescu Ilie

Năstăsescu G.

Florescu P. M.

Rodoteatu St.

Georgescu P. C.

Sabău V.

Grozescu D.

Sburlan A. D.

Heroiu Tr.

Suhățeanu Mih.

Popescu D. I.

Zeicu Ion

Cenzori: Pană Vasile, Georgescu Stelian și Dragu Const.

Cenzori supleanți: Nițescu I., Bădescu G. și Focșăneanu I.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadierii	100 „
Numărul	40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT.

SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:
D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:
Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN
INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE
UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

NOIEMBRIE - DECEMBRIE 1947

ANUL 54 - Nr. 11-12

R E V I S T A P A D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 54, Nr. 11—12

NOEMBRIE—DECEMBRIE 1942

S U M A R U L :

Studii:

Roșu D.: Grebla opritoare de la Câmpeni — — — — — 437

Comentarii — Insemnări:

Rădulescu Marin: Delta Dunării din punct de vedere silvic — — — — — 450

Georgescu C. C.: Uscarea în masă a stejarului — — — — — 460

Pașcovschi S.: Atacul șoarecilor asupra unor arbori exotici — — — — — 466

Haralamb At.: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte.

V: (Azuga — jud. Prahova) — — — — — 469

Cronica internă (p. 475), *Cronica externă* (p. 483), *Cronica cinegetică* (p. 487),
Cărți (p. 492), *Reviste* (p. 495), *Informațiuni* (p. 508), *Legi* (p. 510), *Necrolog*
(p. 511), *Societatea „Progresul Silvic”* (p. 512), *Publicații* (p. 529).

SOMMAIRE:

Études:

L'arrêt de Câmpeni — Roșu D.

Commentaires:

Le Delta du Danube au
point de vue forestier — Rădulescu M.

Le dépérissement des
chênes en masse — — Georgescu C.

L'attaque des souris sur
quelques uns des ar-
bres exotiques — — Pașcovschi S.

Contributions à l'étude de
la flore des prairies de
montagne. (V) — — Haralamb At.

Chronique, Livres, Revue des revues,
Nouvelles, Lois, Nécrologie, Soc. „Pro-
gresul Silvic”, Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Rechen von Câmpeni — Roșu D.

Mitteilungen:

Donaudelta vom forst-
lichen Standpunkt — — Rădulescu M.

Massenabsterben der
Eiche — — — — Georgescu C.

Mäusenangriff über ei-
nige exotische Bäume Pașcovschi S.

Beiträge zur Kenntnis
der Flora der Gebirgs-
wiesen (V) — — — Haralamb At.

Chronik, Bücherschau, Zeitschriften-
schau, Nachrichten, Nachruf, Verein
„Progresul Silvic”.

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETATII PROGRESULI KLAVIC

Redactor responsabil: Prof. G. I. KIRGIEP

Oficiul de Registrare de valutarilor prezinta de pe acum TICHONKOTIHO
R. I. IANCOVICI, sup. din 1922.

Buletinul v. Administratiei Districtului Tula (Gazeta Nr. 31) — Buletinul

ANUL IV, Nr. 11-12

NOIEMBRIE—DECEMBRIE 1912

SUMARUL

Articole

Baza de Statistică agricolă în Rusia — — — — — 121

Comunicări — Informații

Declararea stării de fapt în Rusia — — — — — 122

Discuții C. C. Tichonkotiho în Rusia — — — — — 123

Discuții de Statistică agricolă în Rusia — — — — — 124

Discuții de Statistică agricolă în Rusia — — — — — 125

Discuții de Statistică agricolă în Rusia — — — — — 126

Discuții de Statistică agricolă în Rusia — — — — — 127

Discuții de Statistică agricolă în Rusia — — — — — 128

Discuții de Statistică agricolă în Rusia — — — — — 129

Discuții de Statistică agricolă în Rusia — — — — — 130

SCHMARE

Articole

Baza de Statistică agricolă — Page 12

Comunicări

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 122

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 123

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 124

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 125

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 126

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 127

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 128

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 129

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 130

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 131

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 132

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 133

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 134

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 135

CONTENT

Informații

Baza de Statistică agricolă — Page 12

Comunicări

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 122

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 123

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 124

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 125

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 126

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 127

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 128

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 129

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 130

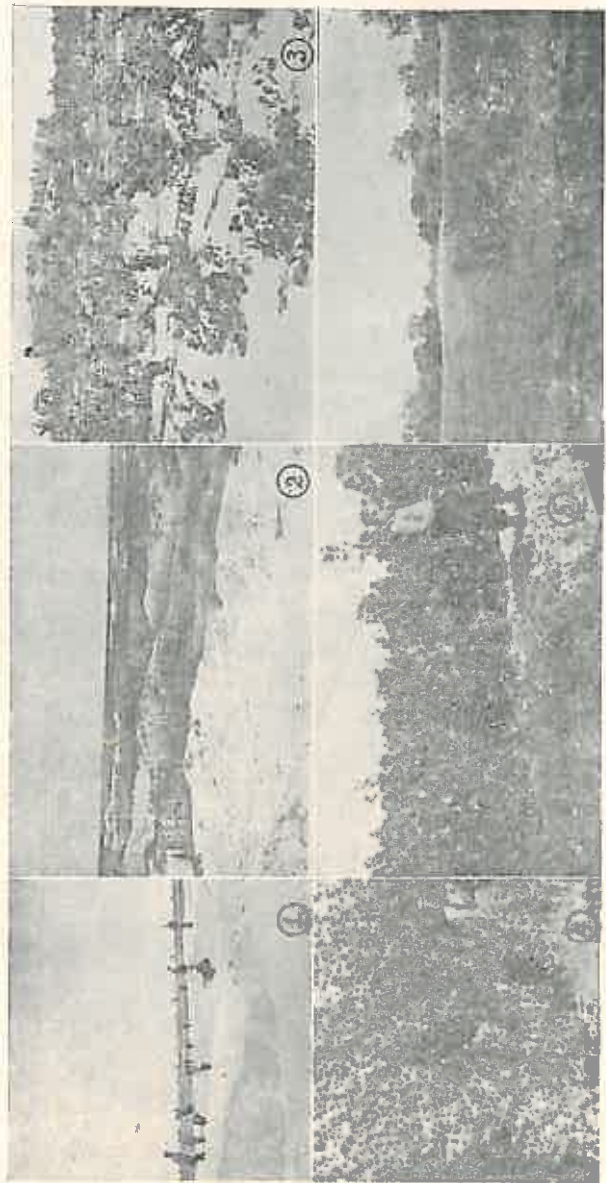
De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 131

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 132

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 133

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 134

De Statistică agricolă în Rusia — — — — — 135

Delta Dunării. Teritoriul comunei Letea.
Le Delta du Danube. Territoire de la commune Letea

Fig. 1. Dună de nisip marin. Fig. 2. Dună fixată cu garduri de trestie. Fig. 3. Dune de nisip marin fixate cu garduri de trestie și plantațiuni de plop de Canada. Fig. 4. Plantațiuni de plop de Canada, în vârstă de 3 ani, pe nisipuri marine. Fig. 5. Pepinieră pe nisipuri marine. Fig. 6. Nisipuri cuprinse între fâșii de pădure naturală instalate în hasmacuri.

Fig. 1. Dune de sable marin. Fig. 2. Dune fixée par des palissades de roseau (*Phragmites communis*). Fig. 3. Dunes de sable marin, fixées par des palissades de roseau (*Phragmites communis*) et plantations de peuplier de Canada. — Fig. 4. Plantations de peuplier de Canada, à l'âge de 3 ans, sur des sables marins. Fig. 5. Pépinière sur des sables marins. Fig. 6. Sables situés entre bandes de forêts naturelles installées sur de petites dépressions.

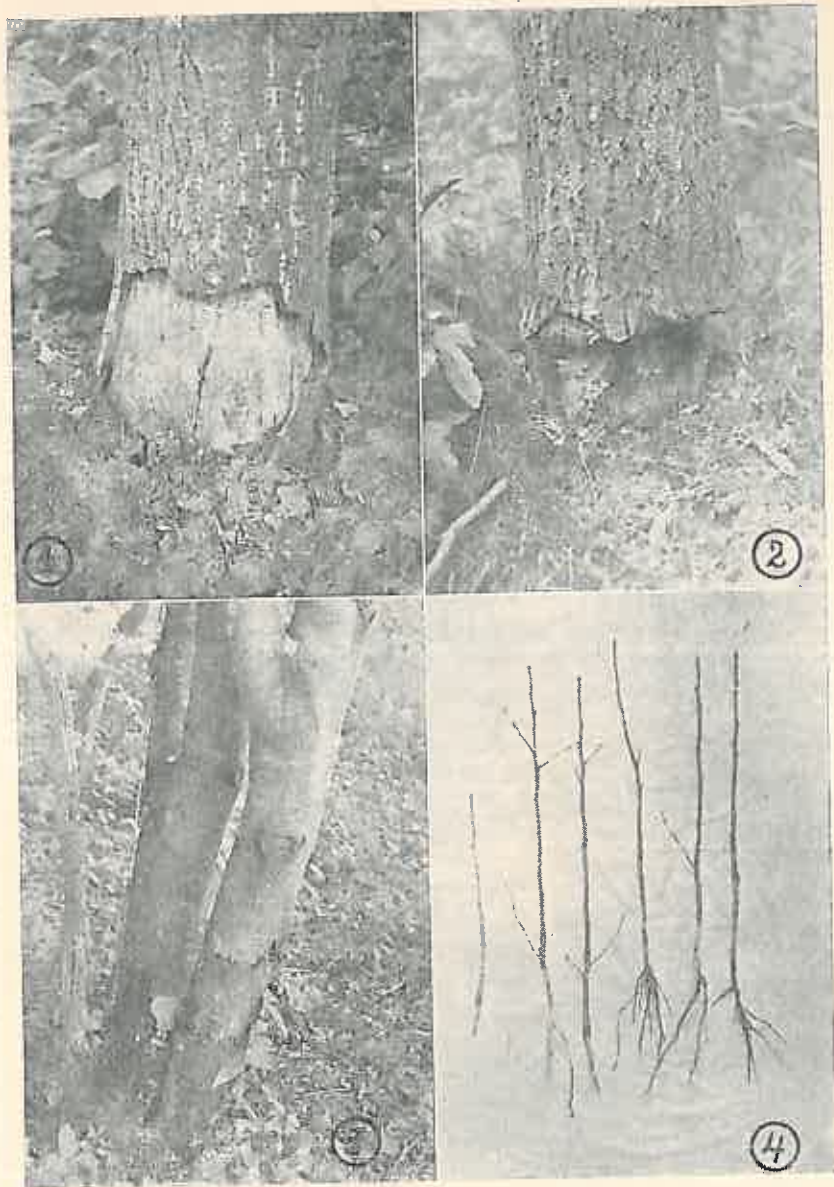

Fig. 1, 2, 3. — *Liriodendron tulipifera* L., attaqué par des souris, pendant l'hiver 1934/35, dans le parc dendrologique de Bazoș. *Liriodendron tulipifera*, ros de soareci în iarna 1934/35. Parcul Bazoș.

Fig. 4. — Plants de *Ginkgo biloba* L. à l'âge de 3 ans, attaqué par des souris, dans la pépinière de l'école forestière de Timișoara. Puieti de *Ginkgo biloba* L., în vârstă de 3 ani, roși de șoareci, în pepiniera Școlii de Conducători Silvici din Timișoara.

S T U D I I

GREBLA OPRITOARE DE LA CĂMPENI

de Ing. DĂNILĂ ROȘU

A. Considerații generale.

Pădurea Statului Neagra-Lăpuș, din Valea Arieșului (Oc. Silv. Albac), are o posibilitate anuală de aproximativ 16.000 m. c. bușteni de molid și 25.000 steri lemne de foc.

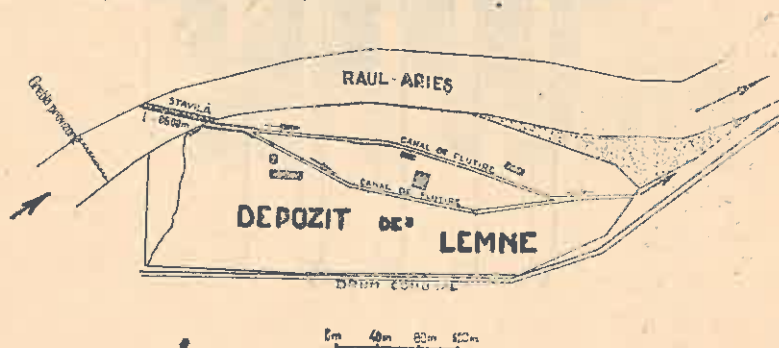

Fig. 1. — Planul de situație al depozitului Caps. de lemne de la Câmpeni.

În lipsa altui mijloc de transport, aceste materiale trebuie transportate de la pădure până în depozitul statului de la fabrica C. A. P. S. din Câmpeni, prin plutire liberă pe Valea Arieșului, utilizând puhoiul de apă produs de opusturile Galbena și Lăpuș înființate în anul 1941 și de opustul Gârda, în curs de construcție.

Acest sistem de transport, pe Arieș, s'a practicat și în trecut, însă din lipsa debitului necesar, (sporit în prezent prin apa strânsă de opusturile menționate mai sus) se puteau transporta anual, din posibilitatea normală, numai 4—8 mii de steri.

Lemnul plutit era oprit la depozitul din Câmpeni, printr'o greblă construită din juguri de piloți de stejar (v. fig. 2).

În intervalul dela 1921 și până azi această greblă s'a rupt, aproape în fiecare an. Pentru cruțarea cheltuelilor de refacere, cât și pentru evitarea pierderii materialelor lemnoase, ce ar trece în aval de greblă, în caz de rupere s'au cercetat cauzele acestui important inconvenient.

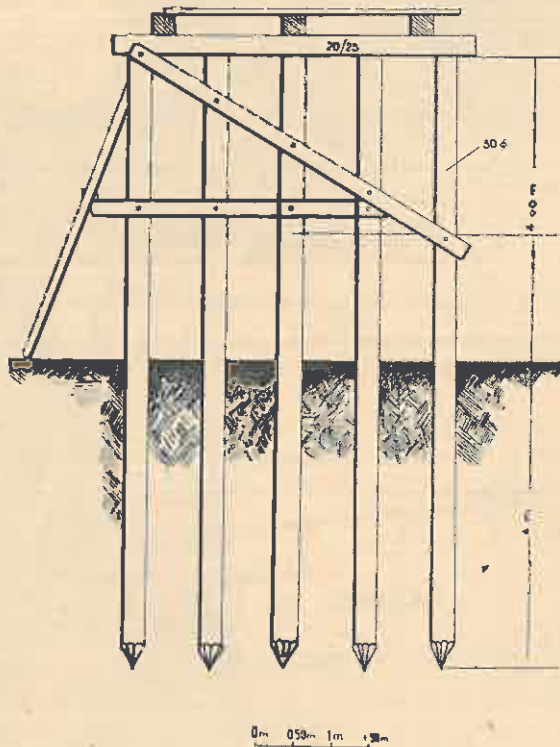

Fig. 2. — Greblă actuală.

Dela început trebuie menționat că sistemul de greblă (juguri de piloți) n'a fost bine ales, din următoarele cauze:

1. Piloții de stejar n'au putut fi suficient de bine încadrați în albia văii, cu toate că erau bătuți cu soneta, din cauza subsolului stâncos, care nu permitea pătrunderea lor pe o adâncime convenabilă.

2. Chiar în situația dată, neajunsul menționat s'ar fi putut elimina, dacă i s'ar fi asigurat construcției o fundație, care să reziste la presiunea apei. Această fundație s'ar fi putut face

cu ajutorul a două palplanse (v. fig. 3, a și b și fig. 10), unul în amonte și altul în aval de greblă. Fundația între cele două palplanse trebuia consolidată printr'o podină de stejar (fig. 3).

3. Având în vedere că Valea Arieșului are o pantă destul de redusă, orice construcție hidroaualică, rămâne expusă alterării,

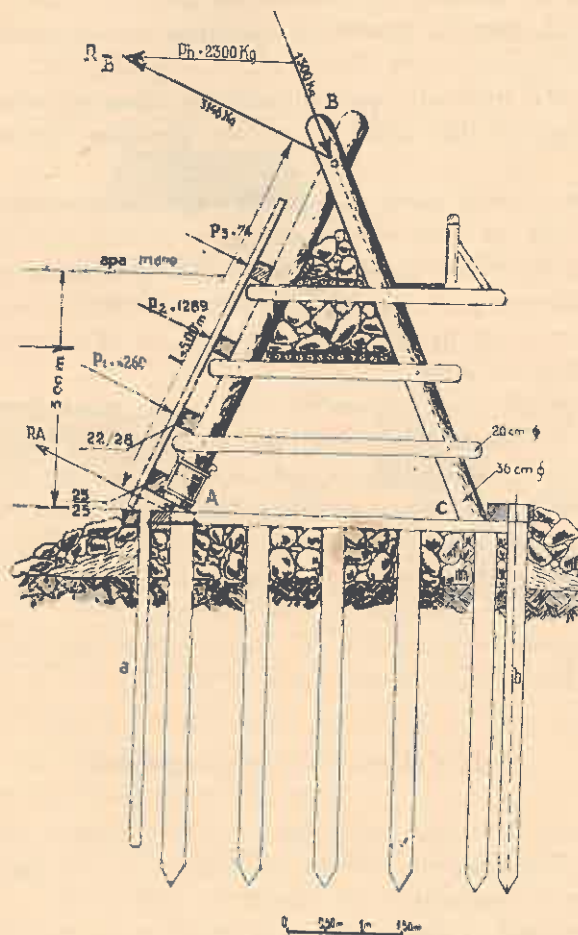

Fig. 3. — Capra proiectată, privită lateral.

din cauza sloiurilor de gheață, care în multe cazuri întrec grosimea de un metru. În această situație, chiar dacă s'ar fi asigurat greblei o fundație rezistentă, în modul descris mai sus din cauza isbiturilor date de sloiuri grebla nu putea totuși să reziste în mod economic (adică cel puțin 20 ani), cu toate că distanța între juguri este de numai 4,50—5,00 m.

Cunoscând deci cauzele care contribuie la deteriorarea oricărei instalații de oprire, dar mai ales a greblei de modelul descris, formată din juguri compuse din piloți de stejar, care a suferit o ultimă stricăciune chiar în toamna anului 1941, a trebuit să ne gândim la construirea unei instalații de oprire demontabilă, pentru intervalul de timp cât durează slotii de ghiță.

Singura instalație corespunzătoare situației descrise, este grebla compusă din capre de stejar, ancorate într-o fundație solidă.

Cum, o bună parte din piloții jugurilor existente (partea ce se găsește în apă) sunt sănătoși, și pentru a se utiliza tot materialul de stejar sănătos care se află în actuala greblă, s'a admis înființarea unei greble din capre de stejar, încărcate cu piatră și ancorate în fundație în așa fel, ca ea să poată fi ridicată în timp de iarnă.

Adoptând acest sistem de construcție, rămâne ca actualii piloți, să fie rețezați la o înălțime de 75 cm deasupra solului. Pe capetele lor se va bate o podină din dulapi de stejar de 15 cm grosime, pentru formarea unei fundații apărută de eroziuni prin palplanșele arătate în fig. 3 (a și b). Materialul ce va rezulta din părțile piloților superioare, va servi pentru a se debita dulapi de 15 cm grosime, necesari la podină.

Construcția proiectată, din capre de stejar încărcate cu piatră și ancorată, se poate vedea în fig. 3.

B. Calculul rezistenței greblei.

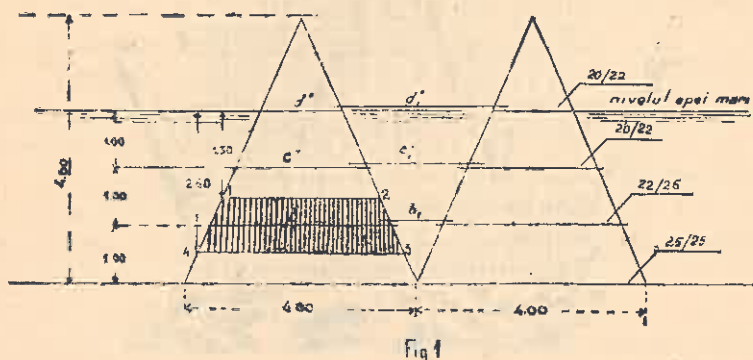
Grebla de stejar proiectată, cu trei picioare, are deschiderea la picioarele de amonte de 4,00 m. l., iar lungimea lor de 5,00 m. l. Încărcătura de piatră de 1,50 m. c.

Admițând o coloană de apă de 3 m în caz de viitură, presiunea apei pe metru liniar va fi :

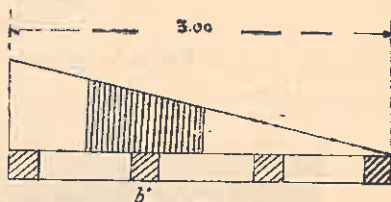
$$P = \gamma \frac{h^2}{2} = 1000 \times \frac{3^2}{2} = 4500 \text{ kg./m. l.}$$

Sarcina datorită acestei presiuni, se transmite asupra a 3 cuere orizontale (coarde) fixate în buloane, pe cele două picioare din amonte, la distanțe de câte un metru pe verticală.

Dintre cuiere, acela însemnat cu b este cel mai mult solicitat. El suportă presiunea de pe fâșia 1—2—3—4 (hașurată) care reprezintă în mediu: $\frac{(3130 + 1130)}{2} = 2130 \text{ kg./m. l.}$

$$\gamma \frac{2,5^2}{2} = 3130 \text{ kg,}$$

$$\gamma \frac{1,5^2}{2} = 1130 \text{ kg.}$$

1. Calculul la încovoiere al cuierului b.

Acest cuier cu o deschidere de 3,20 m este, după cum s'a arătat mai sus, cel mai solicitat.

Momentul său încovoietor este:

$$M = \frac{p \cdot l^2}{8} = \frac{2130 \times 3,20^2}{8} = 2730 \text{ kg.}$$

Secțiunea aleasă: 22 × 28 cm. dă un modul de rezistență:

$$W = \frac{b \times h^2}{6} = \frac{22 \times 28^2}{6} = 2874 \text{ cm.}^3$$

$$\text{Solicitarea efectivă este: } P = \frac{M}{W} = \frac{273000}{2874} = 91 \text{ kg./cm.}^2$$

deci mai mică de < 100 kg./cm.² admis pentru lemnul de stejar.

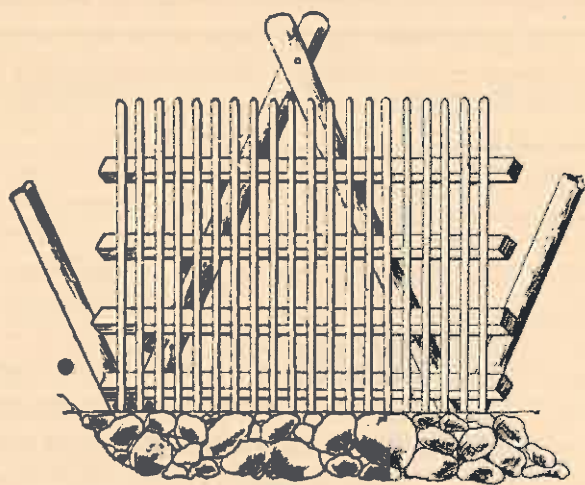

Fig. 4. — Capra privită din față.

3

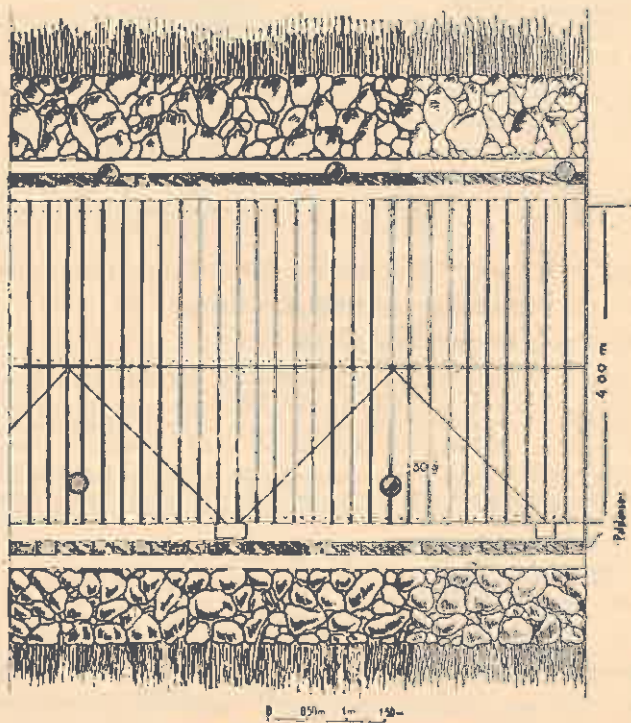

Fig. 5. — Fața de sus a podinei.

Pentru cuierul a deschiderea actuală de 4,00 m. între piloții existenți, se va reduce la jumătate, prin baterea unui pilot intermediar care va sprijini și palplanșa. (Fig. 5).

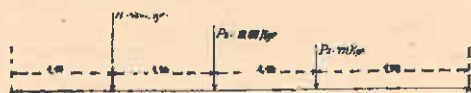
În acest caz dimensionarea lui nu este necesară, păstrându-se secțiunea actuală de 25/25 cm.

Pentru restul cuierelor c, d și c₁, d₁, care nu sunt supuse la sarcina cuierului b presiunea variind cu patratul înălțimii, s'a ales secțiunea de 20/22 cm.

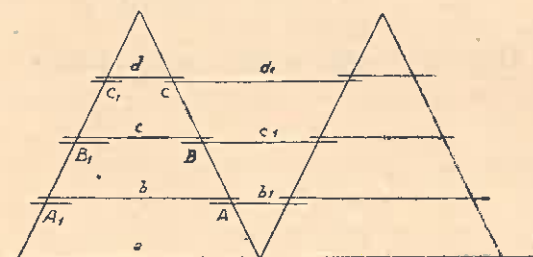
Cu privire la cuierul b₁ care suportă aceeași sarcină pe m. l. ca și cuierul b însă are deschiderea numai de 1,00 m. l., din motive de bună execuție a construcției, s'a ales o secțiune egală cu a cuierului b adică 22/28 cm.

2. Dimensionarea picioarelor caprelor din față.

Presiunea totală pe 4 m deschidere (4 P kg) ce o suportă capra se transmite asupra picioarelor prin razemele cuierelor.

Determinarea sarcinilor (reacțiunea cuierelor) care supun piciorul caprei la încovoiere se face astfel:

În punctul A se concentrează reacțiunea cuierelor b și b₁.

Reacțiunea cuierelor b și b₁ este:

$$R_b = \frac{pm^b \times b}{2} = \frac{2130 \times 3,20}{2} = 3410 \text{ kg.}$$

$$R_{b_1} = \frac{pm^{b_1} \times b_1}{2} = \frac{2130 \times 0,80}{2} = 850 \text{ kg.}$$

$$P_1 = R_b + R_{b_1} = 3410 + 850 = 4260 \text{ kg.}$$

Reacțiunea cuierelor c și c₁, se determină astfel:

Sarcina medie pe cuier este:

$$\gamma \frac{(1.5)^2}{2} = 1130 \text{ kg și}$$

$$\gamma \frac{(0.5)^2}{0.2} = 125 \text{ kg.}$$

$$p_m = \frac{1130 + 125}{2} = 627 \text{ rotund } 630 \text{ kg./m. l.}$$

$$R_c = \frac{p_m \times l}{2} = \frac{630 \times 2.50}{2} = 785 \text{ kg}$$

Reacțiunea datorită cuierului C_1 :

$$R_{c_1} = \frac{630 \times 1.60}{2} = 504 \text{ kg.}$$

$$P_2 = R_c + R_{c_1} = 785 + 504 = 1289 \text{ kg.}$$

Reacțiunea datorită cuierelor d și d_1 este: $\frac{8 \times 0.5}{2} = 125 \text{ kg.}$

Sarcina medie:

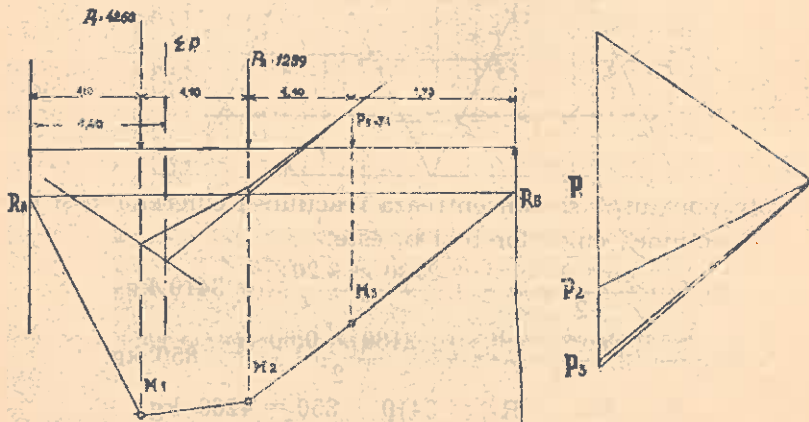
$$p_{md} = \frac{125 \times 0.50}{2} = 36 \text{ kg./m. l.}$$

$$R_d = \frac{36 \times 1.60}{2} = 29 \text{ kg.}$$

$$R_{d_1} = \frac{36 \times 2.50}{2} = 45 \text{ kg.}$$

$$P_3 = R_d + R_{d_1} = 29 + 45 = 74 \text{ kg.}$$

$$\Sigma P = 4260 + 1289 + 74 = 5623 \text{ kg.}$$

$$R_A = \frac{\Sigma P (1 - 1,40)}{1} = \frac{5623 \times 3,60}{5} = 4050 \text{ kg.}$$

$$R_B = 5623 - 4050 = 1573 \text{ kg.}$$

$$M_1 = R \times 1,10 = 4050 \times 1,10 = 4455 \text{ kg m.}$$

$$M_2 = R_A \times 2,20 = P_1 \times 1,10 = 4050 \times 2,20 - 4260 \times 1,10 = 4224 \text{ kgm.}$$

$$M_3 = R_A \times 3,30 - (P_1 \times 2,20 + P_2 \times 1,10) = 4050 \times 3,30 - (4260 \times 2,20 + 1289 \times 1,10)$$

$$M_3 = 13365 - (9372 + 1418) = 2575 \text{ kgm.}$$

Momentul încovoiator maxim este de = 4455 kgm.

Admițând o secție rotundă de 36 cm diametru rezultă un modul de rezistență $W = 4580 \text{ cm}^3$.

Rezistența la încovoiere, după formula lui Navier este:

$$\sigma_{\text{incov.}} = \frac{M}{W} = \frac{445500}{4580} = 97 \text{ kg/cm.}^2 < 100 \text{ kg/cm.}^2$$

admis pentru lemnul de stejar.

C. Calculul rezistenței la răsturnare.

(vezi figura 3).

După cum s'a arătat mai sus, în vârful îmbinării caprei lucrează o forță orizontală (de răsturnare) $P_0 = 2300 \text{ kg}$.

Răsturnarea se exercită în jurul punctului C.

Momentul de răsturnare este:

$$Mr = P_0 \times H = 2300 \times 4,60 = 10580 \text{ kgm.}$$

Acestei forțe de răsturnare trebuie să se opună greutatea încărcăturii caprei, respectând și un coeficient de siguranță 2, adică:

2 $\times$ forța de răsturnare = momentul de răsturnare, sau

$$2 Mr = G \times \delta, \text{ în care}$$

$$\delta = 2,00 \text{ m, deci}$$

$$G = \frac{2 Mr}{\delta} = \frac{2 \times 10580}{2,00} = 10580 \text{ kg.}$$

Luând pentru un m^2 piatră de râu o greutate de 2000 kg, capra ar necesita o încălătură de $10580 : 2000 = 5,29 \text{ m}^3$, ceiace este practic nerealizabil.

Pentru a înlătura acest inconvenient, am proiectat ca picioarele caprelor din amonte să fie ancorate.

Capra se încarcă cu maximum 1,50 m³ piatră având o greutate de:

$$G = 1,50 \times 2000 = 3000 \text{ kg.}$$

Momentul de stabilitate este însă:

$$M_n^1 = G \times b = 3000 \times 2,00 = 6000 \text{ kgm.}$$

Restul efortului se transmite pe ancore:

$$2 Mr = Pa \times 4,00 + M_n^1$$

$$Pa = \frac{2 Mr - M_n^1}{4,00} = \frac{2 \times 10580 - 6000}{4,00} = 3790 \text{ kg.}$$

La acest efort, secțiunea ancorei în formă de cârlig pentru o rezistență admisibilă $\sigma = 900 \text{ kg/cm}^2$ va fi:

$$Fa = \frac{P}{\sigma} = \frac{3790}{900} = 4,21 \text{ cm}^2 \text{ sau } \phi = 2,50 \text{ mm.}$$

Având în vedere că rezistența fierului laminat slăbește, prin ruginire, admitem drept grosime a cârligului $\phi 30 \text{ mm}$.

D. Dimensionarea imbinării ancorajului.

S'a admis imbinarea cu buloane de 20 mm. ϕ , unul fixând inelul, a, altul fixând cele două bare ale cârligului la punctul b.

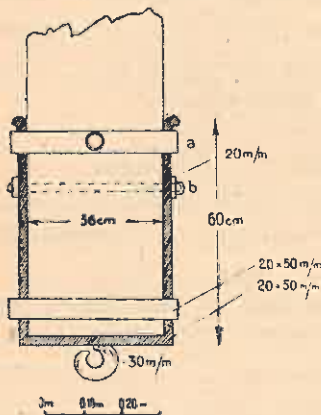

Fig. 6. — Ancorarea piciorului.

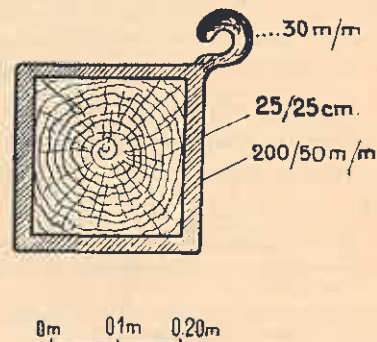

Fig. 7. — Grinda de susținerea

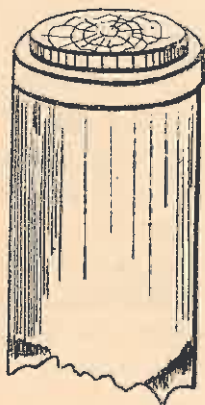
Presiunea pe gaură având două buloane de 20 mm ϕ este:

$$P_x = \frac{3790}{2 \times 30 \times 2} = \frac{3790}{120} = 32 \text{ kg/cm.} < 80 \text{ kg.}$$

rezistență admisibilă la o presiune paralelă cu fibrele lemnului de stejar.

E. Calculul amortizării instalației.

Având în vedere durabilitatea lemnului de stejar și ținând seama, că grebla se demontează în timpul când se scurg sloiurile de gheață, în fine luând în considerare fundația puternică proiectată a se executa prin cele două palplanșe, podină de stejar etc., grebla proiectată va putea servi scopului, cu mici cheltuieli de întreținere (complectarea dinților deteriorați cu material nou, complectarea încărcăturilor caprelor cu piatră, etc.) timp de cel puțin 20 ani.

0m 010m 020m

Fig. 8. — Inel.

0m 010m 020m

Fig. 9. — Sabot.

1. Valoarea construcției a fost stabilită¹⁾, prin deviz la 1.884.000 lei.

2. Anual se scot cu ajutorul greblei 16.000 m³ bușteni de molid și 25.000 steri lemn de foc de fag.

Luând cifra 3 drept coeficient al diferenței de valoare între buștenii de molid și lemnul de foc obținem:

$$(16.000 \times 3) + 25.000 = 73.000.$$

3. Termen de amortizare 20 ani,

4. Procentul 6%.

5. Anuitatea $a = 1.884.000 \times 0,0872 = 164.249$ lei.

6. Amortizarea pe unitate $\frac{164.249}{73.000} = 2,25$ lei.

7. Amortizarea pe ster rotund 2,50 lei.

8. Amortizarea pe m. c. bușteni de molid $2,50 \times 3 = 7,50$ lei.

1) In Martie 1942.

F. Câteva indicațiuni privitoare la execuția lucrării.

1. Lemnul de stejar ce se va întrebuința la construirea caprelor va trebui să fie cojit. Buștenii destinați pentru picioarele caprelor vor avea 36 cm diametru la 1,30 m înălțime.

2. Rândul de piloți rămași în fundație vor fi verificați bucată cu bucată și în cazul când ei chiar după baterea lor cu soneta de mână nu vor prezenta soliditatea necesară, consolidarea între pilot și pilot se va face prin clești ce vor lega piloții între ei.

3. Atât piatra care formează încărcătura caprei, dar mai ales aceea care se așează în fundație și în formă de arcame va fi bine așezată, spre a se evita locuri goale cari ar contribui la slăbirea rezistenței construcției.

4. În timp de iarnă când plutitul pe vale stagnează, caprele se vor descărca de piatră și se vor demonta, așezându-se în depozitul fabricii. În felul acesta albia văii devine liberă și sloiurile de ghiață vor putea trece peste podina construcției fără a o lovi.

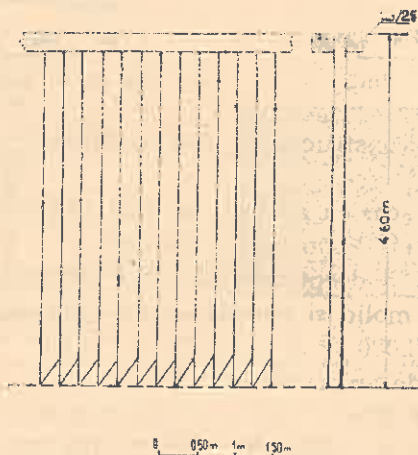

Fig. 10. — Palplanșele.

5. În timpul când funcționează grebla, dinții ei vor fi curățiți permanent de cioate, lemne, etc., spre a permite trecerea ușoară a apei prin greblă.

6. Chiar în timpul sezonului de plutire, dinții caprelor trebuie ridicăți dacă nu plutește pe vale.

7. În cursul plutirii grebla va fi supravegheată cu grijă prin cel puțin 5 muncitori pricepuți la plutire, atât pentru evitarea aglomerării materialului lemnos în fața greblei, cât și pentru îndrumarea materialelor lemnoase către canalul de plutire din depozit.

8. Pentru a putea dirija lemnul în depozit cu mai multă ușurință, dar mai ales pentru a putea organiza în mod economic scosul lemnului în depozit, este necesar a înființa la aprox. 900 m înaintea greblei proiectată, o opritoare provizorie (vezi fig. 1) constând dintr-o grebă simplă pe capre din bușteni de molid și așezată perpendicular pe firul apei. Această construcție, se va reface anual, dar la terminarea plutirii, buștenii caprelor vor fi demontați, plutiți și debitați în fabrica din Câmpești.

Cheltuiala cu această opritoare (cca. 10 capre simple = 20.000 lei) se va repeta anual și ca atare va figura în cheltuielile de plutire.

Rechen von Câmpești.

L'arrêt de Câmpești.

A défaut des autres moyens économiques de transport, le bois des forêts situées dans le bassin de l'Arieșul (en Transylvanie) est flotté.

Pour que le flottage soit possible en n'importe quelle saison et pour que la capacité de transport soit agrandie, il a fallu augmenter le débit de la rivière à l'aide des lacs artificiaux.

Le bois est arrêté et déposé sur la territoire de la commune Câmpești, à la scierie de l'Administration des forêts domaniales, en utilisant un arrêt construit en bois à travers la rivière.

Mais presque chaque hiver cet arrêt est détruit par des blocs de glace.

L'auteur a étudié un système d'arrêt démontable pendant l'hiver, dont les détails sont donnés dans le présent article.

COMENTARII—INSEMNAȚI

DELTA DUNĂRII DIN PUNCT DE VEDERE SILVIC

de M. RĂDULESCU

1. Condițiuni generale.

Delta Dunării — o veche lagună a Mării Negre — e formată din aluviunile aduse și depuse de fluviu în partea de vest și dealungul brațelor și canalelor sale ¹⁾ și din nisipuri marine de origine calcară ²⁾, aduse de valurile și curenții mării.

La mijloc se găsesc bălți întinse și numeroase, acoperite cu plaur ³⁾ și stuf, cu adâncimea de 1,50—2 m sub nivelul Mării Negre.

Procesul depunerii materialelor aluvionare continuă de altfel destul de activ și sub ochii noștri: La vest se astupă cu mal porțiuni însemnate din bălțile cu stuf când vine Dunărea mare, — iar la est se formează o deltă nouă sub formă de labă de găscă la gura brațului Chilia și se depun bancuri de nisip la gura Sulinei, care aduc greutate navigației și dau foarte mult de lucru Direcției Dunării Maritime întrucât o forțează să dragheze neconținut să se prelungească cu sacrificii enorme canalul de plutire în largul mării.

În aceeași ordine de idei, amintim că în general pe bratul Sf. Gheorghe, când vin apele mari, până la Mahmudia, Dunărea își varsă apele în baltă, iar de aci înainte apele trec din baltă spre fluviu, după ce s'au decantat în largă măsură de substanțele limonoase.

---

1) Grinduri sau cordoane fluviale.

2) Grinduri sau cordoane marine.

3) Un strat de materie organică de 70—90 cm grosime format din rizomi de stuf, papură și nuferi, ce plutește la suprafața bălților.

În schimb, la eșirea din baltă, aceste ape au în amestec urme de materie organică provenite din descompunerea stufului și plaurului.

Suprafața Deltei, cuprinsă între cele trei brațe: Chilia, Sulina și Sf. Gheorghe e de aproximativ 250.000 ha, iar dacă se ia în considerare și al patrulea braț — Dranovul — cu lacurile Razelm, Golovița, Zmeica și Sinoe, cu grindul Chituc, suprafața Deltei este de aproximativ 425.000 ha.

2. Condițiuni forestiere.

Din punct de vedere silvic, în partea de vest, pe grindurile fluviale cresc **păduri de salcie cu ceva plop, care se regenerează ușor din sămânță când vine Dunărea mare (renișuri)**. Pădurile de aci, au însă mult de suferit din cauza pășunatului provocat de **vitele** locuitorilor învoite de Direcția P.A.R.I.D., întrucât se **pășunează oricând și oriunde fără păzitor**.

Spre est, pe brațul Sf. Gheorghe și lângă lacul Erinciuc, datorită în parte curentului de apă din baltă cu urmă de acizi organici se ivește și **anin negru** (*Alnus glutinosa*) diseminat pe ambele maluri ale fluviului sau în masive mici la Erinciuc și Grindul Bohazului.

Pe grindurile marine, găsim **pădurile Letea de circa 4.500 ha între brațele Chilia și Sulina și Caraorman de 3.500 ha între Sulina și Sf. Gheorghe formate din arborete în formă de fășii pe jecici** (depresiuni) numite în regiune **hasmacuri** și dune de nisip, pe alocuri încă în mișcare.

Speciile ce le compun sunt: **stejarul** (*Q. pedunculiflora*) frasinul (*Fraxinus holotrica* și *F. oxifilla*) plopul (*Populus alba*, *P. nigra* și *P. tremula*) salcia (*Salix alba* și *S. fragilis*) ulm (*Ulmus campestris*), **Tilia parvifolia**, *Acer campestris*, *Alnus glutinosa*, *Pinus communis*, *Malus silvestris* și *Corylus avelana*.

Dintre arbuști menționăm: *Crataegus monogina*, *Cornus sanguinea*, *Cornus mas*, *Rhamnus cathartica* și *Rhamnus frangula*, *Evonimus europaeus*, *Lygustrum vulgare*, *Salix cinerea*, *Salix purpuracea* și *Prunus spinosa*.

Foarte caracteristice pentru **pădurile Letea și Caraorman** sunt **plantele agătătoare: Vitis silvestris, Clematis vitalba, Periploca graeca, Hedera helix și Humulus lupulus, care se urcă până în vârful arborilor și uneori trec din arbore în arbore ca niște ghirlande, dându-le aspect tropical, cu un colorit variat, de o frumusețe rară, pe timp de toamnă, când cad frunzele**. E aspectul minunat al pădușilor noastre din Deltă, pentru care

atâți naturaliști din țară și străinătate se străduiesc să vadă gura Dunării.

Din datele ocolului silvic Tulcea, suprafața pădurilor din Deltă ar fi de aproximativ 14.000—15.000 ha.

Fiind așezată în vecinătatea mării, cu uscat puțin și înconjurator de bălți întinse și numeroase, ne-am fi așteptat ca Delta Dunării să aibă un climat apropiat de cel maritim, cu primăveri și toamne lungi, cu veri răcoroase și ierni dulci și cu trecerea înceată de la un anotimp la altul.

Realitatea însă e alta. Delta Dunării se află așezată în Sudul câmpiei Bugeacului în continuarea stepelor rusești și a stepelor din Centrul Dobrogei. E fără adăpost deci contra vânturilor de Nord-Est, care aduc mase puternice de aer rece pe timpul iernei și a vânturilor de Sud-Vest, care-i aduc călduri insuportabile pe timpul verii.

Marea Neagră, fiind apoi relativ mică și închisă, nu are decât o influență redusă asupra regiunilor din vecinătate¹⁾.

La rândul lor, bălțile deși au o suprafață considerabilă, nu pot influența nici ele prea mult asupra reducerii exceselor de temperatură întru cât apele lor fiind stagnante și acoperite în bună parte cu stuf, nu sunt mișcate cu putere de vânturi, ca să producă valuri și să absoarbă în profunzime căldura sufocantă din timpul verii, ori să influențeze asupra temperaturilor joase din cursul iernei.

După datele stațiilor meteorologice Sulina și Tulcea, temperatura medie anuală a Deltei e de aproximativ 11° C. Temperaturile extreme sunt cuprinse între -22° și +36° C.

Precipitațiile anuale abia ating cantitatea de 378 mm.

Cele mai multe ploi cad în lunile Mai și Iunie, când se obțin 45 mm respectiv 51 mm. Un al doilea maximum se observă în cursul lunii Octombrie, ceea ce înseamnă că se simte și o ușoară influență a climatului mediteranean.

Trebue notat însă că aceste precipitațiuni cad cu totul neregulat, ajungând uneori să plouă până la 169 mm într-o lună și 73 mm într-o singură zi. De unde concluzia că climatul Deltei este continental cu diferite mari de tempe-

1) Enric Otetelișanu și C. A. Disescu: Climat de la Dobroudja pg. 39.

ratură, cu un regim neregulat al ploilor, cu geruri târzii și timpurii, cu neguri și vânturi puternice.

Menționăm însă că apa freatică în pădurile din Deltă e foarte aproape: la 1,50—2 m.

3. Tratamentul pădurilor din Deltă.

Până în timpurile din urmă, pădurile din Delta Dunării au avut foarte mult de suferit din cauza pășunatului abuziv și a tăerilor desordonate.

În ce privește exploatarea, tăerile mai însemnate s'au făcut în timpul numeroaselor răboaie dintre ruși și turci, pe timpul războiului Crimeii și apoi pentru lucrările hidraulice ale Comisiunii europene a Dunării pe brațul Sulina.

În pădurile de salcie, exploatarea se face prin tăere în scaun, iar în pădurea Letea s'au tăeat în crâng simplu două parchete din Hasmacul Mare după războiul de întregirea neamului. Acum nu se fac decât niște extracțiuni de uscătură întrucât pădurea nu are amenajament.

În timpul din urmă văzându-se ce importanță prezintă pădurea Letea pentru studiile botanice s'a luat măsuri, ca cea mai frumoasă porțiune de pădure de aci, numită „Hasmacul Mare“ (60 ha) să fie rezervată ca „monument al națurii“, iar pentru restul pădurii s'au dat indicațiuni să se exploateze în codru grădinarit.

Totdeauna s'au sporit și măsurile de pază. Ca urmare dunele de nisip sburător dintre hasmacuri, au început să se fixeze prin vegetația erbacee, în special prin *Carex ligeria*, iar arboretele au început să-și formeze un climat mai favorabil pentru o mai bună dezvoltare.

4. Lucrările de ameliorare și împădurire.

Lucrările de ameliorare și împădurire din Deltă fac parte din două grupe bine distincte:

- a) Lucrările de pe grindurile fluviale;
- b) Lucrările de pe nisipurile marine.

Cea mai veche lucrare de pe grindurile fluviale s'a făcut sub regimul rusesc în anii 1912—1913 pe Ostrovul Cășlița, de pe brațul Chilia, lângă localitatea cu același nume din județul Ismail.

Această plantație în suprafață de 58 ha s'a făcut pe un teren fertil, de aluviune, în combinație cu cultura intermediară agricolă, cu stejar, frasin excelsior și fr. holotrica, frasin american, acer negundo, Sophora Japonica, ulm și plop. Dealungul Dunării plantația a fost apărată cu un dig submersibil de cca 2 m înălțime, care s'o apere de viiturile fluviului, până ce arborii se vor fi înrădăcinat perfect, ca să poată lupta singuri cu inundația.

În timpul războiului din 1916—1918 această plantație a fost tăiată ras de armatele ruse, iar materialul folosit pentru fascine la construcția șoselei de interes militar Ismail-Tulcea din Deltă. În timpul ocupației bolșevice din 1940/941 arboretele au fost brăcuite prin extracțiuni desordonate.

Arboretele au totuși creștere viguroasă. În 23 ani, stejarul și frasinul din lăstari de 25 ani ating 13—14 m înălțime și 14 cm diametru la 1,30 dela sol.

Asemenea lucrări s'au făcut începând de la 1932 și în vecinătatea satului Ceatalchioi din Deltă, în combinație cu cultura agricolă intermediară. Pe lângă speciile amintite mai sus, s'a plantat și plop de Canada.

Toate speciile plantate aci ca: stejar, frasin american, și acer negundo, cresc foarte repede, în comparație cu cele semănate sau plantate în solurile obicinuite din câmpie rezistând destul de bine la viiturile mari ale Dunării din anii 1940, 1941 și 1942.

Plopul de Canada crește însă luxuriant cu frunze mari, lucioase și de un verde închis. În timp de 11 ani, atinge 26—32 cm diametru la 1,3 m dela sol și înălțimea de 17—18 m. Lăstarii unor exemplare în vârstă de 4 ani, rupte de polei în cursul iernei 1940, atingeau în 1941 după recepere 4 m.

Din anul 1938, plantațiile pe grindurile fluviale au fost extinse și pe ostroavele: Sabugic, Dalerul mic și Dalerul mare, de pe brațul Chilia cedate de PARID. pentru împăduriri. Cu ajutorul populației din Sudul Basarabiei, ocolul Tulcea a executat aci gratuit în schimbul muncii intermediare agricole plantațiuni frumoase de stejar, frasin, acer negundo și plop de Canada și un dig de 37 km lungime dealungul fluviului cu înălțimea de 2 m și lățimea la bază de 6—7 m și 4—5 m la coronament.

Cu aceste măsuri luate, se speră ca în scurt timp să se împădurească 1200 ha în aceste ostroave cu specii repede crescătoare. Inundațiile excepționale din 1940, 1941 și 1942 și evenimentele excepționale din ultimul timp au întrerupt activitatea în acest punct. Vor fi reluate însă în primăvara 1943 și duse la bun sfârșit.

O pepinieră cu pueți de plop de Canada, de pe Ostrovul Cășlița, în care nu s'a mai putut lucra tot din cauza inundațiilor, se prezintă excelent, pueții ating 3—4 m înălțime.

Lăsând la o parte plantațiile de mai sus, ținem să subliniem faptul, că în urma inundațiilor excepționale din ultimii trei ani, grindurile fluviale se găsesc azi regenerate perfect pe suprafețe destul de mari cu renișuri. Mai mult, suprafețe întinse, acoperite mai înainte cu stuf, au fost colmate în acest interval de timp și apoi regenerate cu salcie și plop din sămânță. Din fericire, renișurile se găsesc instalate ca peria și în cuprinsul arboretelor bătrâne de salcie tăcate în scaun, cu trunchiurile scorboreasc.

Din aprecierile D-lui Ing. Sirius Ștefănescu, Șeful ocolului silvic Tulcea, suprafața pădurilor de salcie de pe grindurile fluviale, ar fi sporit în urma instalării renișurilor cu 25—30%. Spre a le păstra, e necesar să fie ferite de pășunat. Tot deodată să se ia măsuri ca sălciile bătrâne, izolate, cu trunchiul scorburos din mijlocul renișurilor să fie tăcate din fața pământului și valorificate. Să se introducă apoi prin plantațiuni în pâlcuri pueți de plop de Canada în eventualele goluri existente.

Pe grindurile marine de la Letea și mai puțin la Caraorman, s'au făcut în trecut încercări numeroase cu salcâm, frasin, acer negundo, stejar și pin austriac. N'au dat însă rezultate favorabile.

În urma instrucțiilor date de serviciul împăduririlor Caps din 1938, ele au început să fie executate metodic din primăvara anului 1940, cu pueți de plop de Canada, *Alnus glutinosa* și răchită de împletit (*Salix amigdalina*, *S. alba*, *S. viminalis* și *S. americana*). Rezultatele obținute sunt foarte frumoase.

Anume s'au plantat pe nisipuri lucrate mai înainte agricol și în combinație cu cultura agricolă intermediară plop de Canada pe locurile mai ridicate iar pe depresiuni, care țin apă când vine Dunărea mare, anin negru și răchită.

Procentul de prindere la plop este de 95—100%, iar după

doi ani de vegetație înălțimea pueților e de 4 m și diametrul la colet 4 cm; după 3 ani plopul trece de 5 m înălțime și diametrul la colet de 9 cm.

Aninul se prinde de asemenea 100%, în doi ani atingând 1,50—2 m.

Deasemenea crește foarte bine și răchita. După un an de vegetație pueții produși din butași se prind 100% și ating 2—2,50 m înălțime la cei de *Salix americana*.

Anul acesta s'au plantat cu filiu de experiență și pueți de *Taxodium distichum* pe depresiuni cu urme de materie organică incomplet descompusă. Procentul de prindere era de aproape 100% iar lujerii anuali de 40—50 cm. Menționăm că pueții folosiți la plantare nu fuseseră de prea bună calitate. Experiența va fi continuată însă cu material bun în toamna anului 1942.

Plantații cu plop de Canada, anin și răchită s'au efectuat, în cei trei ani amintiți și pe dunele de nisip mobile de lângă comuna C. A. Rosetii cu rezultate excelente (100% prindere și creștere viguroasă).

Pe nisipurile mai bogate de aci, plopul atinge în 2 ani 3 m înălțime, iar cel de un an 1—1,50 m.

Aninul după 2 ani atinge 2 m, iar răchita după un an 1,50—2,50 m.

Singura ameliorare, ce a trebuit să fie adusă nisipului, a fost să fie acoperit pe suprafețe cât mai întinse, în porțiunile expuse la vânt cu un strat de ierburi din baltă de 15—20 cm grosime. Gărdulețele de trestie, făcute în același scop, s'au dovedit a nu fi prea eficace.

Trebue să atragem atenția că rezultatele de anul acesta prezintă o importanță deosebită întrucât am avut o secetă excesivă. N'a plouat din luna Iunie până la 20 Sept. a. c. așa că pueții s'au dezvoltat numai cu apa freatică ridicată prin capilaritate la rădăcini.

Spre a cunoaște mai de aproape acest fenomen, am săpat în nisip cu hârlețul sau pur și simplu cu mâna, după care am constatat cele ce urmează:

1. Apa freatică se ridică prin capilaritate până la 15—20 cm adâncime dela suprafața solului.

2. Rădăcinile plopului de Canada se dezvoltă la supra-

fața solului. După un an de vegetație ating 4—5 m lungime și au regiunea perilor absorbantă foarte dezvoltată.

3. Aninul negru își dezvoltă un sistem radicular puternic, care se afundă adânc în pământ.

4. Sistemul radicular al pueților de *Taxodium* se dezvoltă în general ca și cele de anin. Este însă ceva mai fin.

Plantațiunile făcute anul acesta pe dunele de nisip, fixate cu ierburi la Periprava și Caraorman, deși au avut la începutul primăverii un procent de prindere de 90—95% după seceta excesivă din cursul verei, prezintă pierderi de 20—25%.

De aceea e necesar, ca în viitor lucrările de plantațiuni de plop de Canada pe nisipuri să se facă numai în terenuri arate și să se întrețină prin arătură superficială cu plugul pe timpul verei ca să se înlăture concurența buruienilor.

5. Pepinierele.

În anul 1942, ocolul Tulcea posedă la pădurea Letea o pepinieră de 9 ha lângă cantonul brigadierului dela C. A. Rosetti și una de un hectar la pădurea Caraorman.

În cursul unui sezon de vegetație, din Mai și până la 1 Septembrie a. c. pueții de plop de Canada, au atins 2,83 m înălțime și sperăm ca până la căderea frunzelor să mai crească 20 cm.

Pepiniera a fost prășită numai pe jumătate din suprafață în cursul verei. Jumătatea prășită se prezintă însă cu mul mai bine ca cea neprășită.

La Caraorman pueții erau mai slab dezvoltati din cauză că inundațiile au împiedecat să se aleagă un teren mai fertil pentru pepinieră.

În urma străduințelor depuse în cursul anului acesta, ocolul Tulcea posedă în cele două pepiniere de pe nisipurile marine 2.300.000 pueți de plop de Canada, foarte viguroși, apți de plantat obținuți într-un sezon de vegetație, cu înălțimea de 1,50—2,50 m.

Pueții vor fi plantați în toamna 1942 pe o suprafață de 450—500 ha; fiind cunoscut din experiențele de până acum, că lucrările făcute din toamnă, se fac mai pe îndelete, cu populația locală — care e puțin numeroasă — și se prind 100%.

În toamna 1943 socotim că numărul pueților produși și suprafața plantată va putea atinge dublul celei de azi.

Concluziuni.

Din experiențele făcute până acum cu împăduririle din Deltă rezultă:

1. Suprafața pădurilor din Delta Dunării poate fi sporită considerabil prin instalarea renișurilor și colmatarea bălților, puțin adânci, acoperite cu stuf, cari nu-s bune nici pentru pescuit. Semințișurile trebuie însă să fie păzite de pășunat.

2. Plantațiunile pe nisipurile marine se dezvoltă numai cu umezeala din apa freatică, care se ridică prin capilaritate până la sistemul radicular.

3. Plantațiunile pe nisipurile înerbate trebuiesc făcute în teren arat cu plugul și întreținute atât cât este nevoie, în cursul verii, spre a le feri de concurența buruienilor.

4. Plopul de Canada este arborele de viitor în Delta Dunării, întrucât se prinde ușor, crește repede, suportă inundațiile și dă lemn bun.

Crește bine și pe grindurile fluviale și pe nisipurile marine formate din sfărături de cochilii. Trebuiesc aleși însă hibridii cei mai potriviți pentru această regiune.

După ei, pe grindurile fluviale vin frasinul pufos (*Fraxinus holotrica*) *F. excelsior* și *F. americana*.

5. Pe terenurile joase, cu urme de substanțe organice, incomplet descompuse, care se acoperă cu apă din infiltrațiuni când vine Dunărea mare, crește foarte bine aninul negru (*Alnus glutinosa*), răchita de împletit și poate *Taxodium distichum*.

Donaudelta vom forstlichen Standpunkt.

Le delta du Danube au point de vue forestier.

Le Delta du Danube, compris entre le bras septentrional Chilia, et l'extrémité méridionale des lacs Sinoe et Chituc, présente une surface totale de 425.000 ha.

Le long des bras de ce delta et à l'intérieur, dans les parties collmatées, la forêt de saule et de peuplier dispose de conditions favorables de végétation. L'auteur montre les conditions, la surface forestière actuelle et les efforts faits par l'Administration forestière de l'Etat, d'augmenter le taux de boisement et d'améliorer les peuplements. Pour le boisement des sables fluviales ou marins on utilise avec beaucoup de succès le peuplier de Canada.

USCAREA ÎN MASĂ A STEJARULUI

de Prof. CONST. C. GEORGESCU

În cursul acestui an s'a produs în pădurile situate pe solurile aluvionare compacte din luncile și terasele inferioare ale râurilor Prahova, Ialomița, Argeș și Neajlov, în regiunea așezisei câmpii de divagație sau în regiunile învecinate din cuprinsul ocoalelor Nucet din jud. Dâmbovița și Ploești, o uscare în masă a stejarului — *Quercus robur* L. —, care a luat caracterul unei calamități. Pentru a da un singur exemplu, vom cita pădurea Stejăret (lângă Corbii-Mari, jud. Vlașca) în care s'au marcat în acest an circa 30.000 arbori uscați cu un volum total de 5000 mc.

Uscarea în masă a stejarului ne-a fost semnalată mai întâiu de D-l ing. A. Pridie în pădurea Cobia (jud. Dâmbovița), proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, încă din anul 1937—38. Această pădure este situată pe prima terasă a dealurilor dinspre câmpie, aparținând de platforma Cândești, pe un sol silicios brun-roșcat de pădure cu fenomene de podzolire, de o mare compacitate. Arboretele de podiș sunt Quercete, în care se amestecă stejarul, gârnița și gorunul. Dintre aceste specii se usucă numai stejarul.

Încă mai dinainte însă se cunoștea fenomenul de uscare a stejarului în plantațiunile pure făcute cu această specie în apropierea antestepei, pe soluri tipice de cerete; așa avem cazul plantațiunilor de lângă gara Pasărea (jud. Ilfov) din pădurea Pustnicu. În ambele cazuri stejarii se usucă într-o proporție însemnată, complet. Afară de aceasta, mai avem cazul foarte frecvent al coronării rezervelor, adică a uscării crăcilor dinspre vârful coroanei, pe care nu-l avem în vedere în cele ce urmează.

În toate cazurile de uscări în masă a stejarelor am aflat în albunul tulpinelor sau crăcilor uscate invaziunea unei specii

de *Ceratostomella*. Simptomele acestei aparițiuni se pot observa chiar cu ochii liberi în diferite secțiuni ale lemnului. Mai întâiu, alburnul privit în masă și mai ales în secțiunile longitudinale ne arată o colorație albăstruie. În secțiunea transversală alburnul infectat imediat după secționare are un aspect poros asemănător unui început de putrezire. Tot în aceeași secțiune se observă în lemnul de primăvară al inelelor alburnului niște punctulițe negricioase care corespund cu porii largi (vasele) inva-

Fig. 1. — Pădurea Stejăret. Aspectul arboretului înaintea extragerii stejarilor uscați.

date de hifele ciupercei. În secțiunea longitudinală radială, se găsesc în lumenul vaselor descoperite, care ne apar ca niște sgârieturi, fire fine negricioase, datorite tot hifelor ciupercei. Dacă se descojește alburnul infectat, atunci se mai vede în dreptul razelor medulare linii negricioase, provenite din umplerea celulelor acestora cu gome de răni.

Atacul ciupercei se poate întinde în toate inelele alburnului sau numai în inelele ultime periferice. Ciuperca se găsește în deobște în părțile superioare ale tulpinei sau în crăicile

uscate numai în ultimile rămurele; dar poate invadea toată tulpina până în regiunea coletului. Inelele sunt de obicei infectate numai pe anumite sectoare, sau pe toată întinderea lor. În fiecare inel lemnos anual însă ciuperca se instalează în vasele cu lumen larg, care după cum se știe, la stejar sunt îngrămădite în lemnul de primăvară.

Ciuperca se află adesea la stejar, în stare saprofită, vegetând în alburnul în curs de putrezire. Cu ocaziunea uscărilor în masă, pe lângă această stare saprofitică s'a găsit și starea parazită în alburnul cu lemn sănătos.

Nu ne-am putut decide până acum asupra încadrării sistematice a speciei de *Ceratostomella* descoperite la stejar. Elementele de determinare ale ciupercei au fost obținute în culturi; astfel pe bucățele de alburn infectat păstrate în o atmosferă umedă se ivesc la suprafața lemnului în un interval de 4—6 săptămâni periteciile ciupercei. În ceea ce privește morfologia sa, se apropie de *Ceratostomella merolinensis* P. Borevici, care a apărut în cazurile de uscare în masă a stejarului din pădurile Slayoniei¹⁾.

Arborii infectați sunt de vârste variate, însă aceștia sunt numai din etajul superior. Uscarea s'a produs și în semintșuri, fără ca să aflăm însă ciuperca la exemplarele tinere uscate.

Mersul boalei în cursul acestui an a fost următorul: Prima uscare în masă s'a produs primăvara la 2—3 săptămâni după înfrunzire, fapt observat de D-l ing. D. Sotiriu, care ne-a semnalat uscarea stejarului la Ocolul Nucet. Apoi D-sa a observat o sporire a procentului de uscare până la finele lunii Iunie. În acest timp s'a cercetat — la semnalarea făcută de D-l ing. V. Popescu șeful Oc. de Caps Ploești — pădurea Varnița, din jud. Prahova; cu acest prilej s'a observat că uscarea se face rapid. Arborii în curs de uscare nu arată aici o reacție, cum ar fi producerea de lujeri de refacere sau de crăci lacome. După uscare stejarii mai păstrează frunza galben-roșiatică încă aderență pe ramuri și numai după câteva săptămâni o pierd treptat. Uscarea s'a continuat apoi până toamna târziu.

Prin urmare, la uscarea stejarului ca și al ulmului, intervin ciuperce înrudite, cu o biologie asemănătoare. În timp

1) Dr. P. G. Borevici. Bolest slavonskih hrastova. *Ceratostomella merolinensis*. m. S Institut za nautcina sumarska istraživanja poloprivrednog. Facultăta Belgrad 1930. Asupra aceste lucrări ni s'a atras atențiunea de D-l prof. M. Drăcea.

ce la ulmi însă ciuperca odată introdusă în arbore poate cauza moartea chiar a exemplarelor perfect sănătoase, la stejar ciuperca este în parte saprofită și în parte la arborii slăbiți din alte cauze parazită.

Este cunoscut că speciile de *Ceratostomella* nu progresa-ză, în genere, decât după ce s'a produs din o cauză oarecare o micșorare a curentului de sevă brută din alburn. Factorii, care pot aduce această stare de dispoziție a stejarului sunt multipli și în cazurile de uscare semnalate au acționat succesiv.

Fig. 2. — *Idem* Aspectul unui arborei după extracția exemplarelor uscate.

Cazurile de îmbolnăvire a stejarului sunt cunoscute pe solurile compacte până la foarte compacte, în care se produce primăvara o stagnare a apei rezultată din topirea zăpezilor, iar vara sunt expuse uscăciunii excesive. Dintre acești doi factori pentru stejar poate fi eliminatoriu uscăciunea, el necesitând un sol în permanență reavăn, sau, dacă este uscat la suprafață, cu posibilități de aprovizionare cu apă din stratele mai profunde.

Uscările din acest an, urmarea slăbirei vitalității stejarului, se datoresc unor cauze multiple și cu caracter excepțional.

Mai întâiu se observă că uscarea s'a produs în stejărete. Unele din acestea reprezintă un tip final de evoluție a succesiunii locale a vegetațiunii pe soluri aluvionare depuse pe foste conuri de dejecție, sau de pe terasele inferioare ale râurilor cu o compacitate pronunțată și în care fie surplusul de apă de pri-

măvară, fie uscăciunea de vară elimină esențele de amestec ale șleaului. Alte stejărete sunt provenite din șleau; ele au fost transformate în arborete pure în urma aplicării conversiunii de la crâng, la crâng compus cu rezerve din ce în ce mai numeroase până ce s'a ajuns la codru. În bună parte aceste arborete sunt formate din exemplare provenite din lăstari, care au atins vârste de 80—140 ani. Stejăretele, oricare ar fi geneza lor, sunt astăzi cu o consistență scoborită de 0,5—0,7, fapt care împreună cu lipsa unui arboret și a esențelor de amestec au influențat în rău asupra proprietăților solurilor.

Starea actuală a stejărețelor, a pregătit deci terenul pentru apariția calamității actuale. Să vedem succesiunea de factori dăunători, care au putut produce uscarea stejarului.

În primul rând s'au înregistrat la scurt interval 2 ierni cu geruri excepționale și anume cele din anii 1939—40 și 1941—42. În prima iarnă s'au înregistrat temperaturi minime foarte scoborite, dar perioada de ger intens a durat circa 30 zile. După această iarnă, perioada de desgheț s'a lungit foarte mult așa că s'au produs acumulări de ape din topirea lentă a zăpezii, care au avut influențe dăunătoare asupra vegetației lemnoase, cum s'a arătat de noi anterior. În cea de a doua iarnă menționată temperaturile minime tot atât de scoborite au durat o perioadă foarte îndelungată. Primăvara următoare fiind rece a menținut aglomerările de apă în solul compact al stejărețelor pe la începutul lunii Iunie. În timpul stagnării apelor, solul se menține rece: în zilele calde sistemul tulpinal al arborilor din masivele rărite intră în vegetație și transpiră puternic; pe această cale se produce un deficit în apă a arborilor, pe care rădăcinile nu-l pot compensa prin o nouă absorbție de apă din sol, căci ele nu au putut intra, din cauza temperaturii scoborite a solului, în funcțiune.

Mai departe, în cursul anului 1941 pădurile de stejar au fost defoliate de omizi, care au avut una din cele mai puternice invazii, cunoscute până acum. D-l Ing. I. Vlad a putut constata, că în pădurea Bolovani (jud. Dâmbovița) s'a uscat cel mai mare număr de arbori în parcele defoliate de omizi, în timp ce în parcele, care nu au fost defoliate uscarea stejarului este sporadică.

Iată o serie de factori excepționali, care au produs scăderea vitalității stejarului. Odată aduși în starea maladivă, curentul de sevă s'a încetinit. În momentul când cantitatea de

apă din alburn a scăzut și a sporit procentul de aer din vase, ciuperca s'a dezvoltat în acestea, le-au astupat și le-a scos din funcțiune. Cum la stejar circulația sevei brute se face numai prin 2—3 inele periferice ale alburnului, după obturarea lor de ciupercă arborele se uscă. Uscarea a fost grăbită de starea de luminare a arborilor din masivele rărite, care au o transpirație puternică.

O problemă de interes biologic ne pune, mecanismul de răspândire a ciupercei de la arbore la arbore. Se pare că la arborii cu vegetație lăncedă și care sunt invadați de Cerambycide, aceștia ar putea fi agenții de transmisie. În rest, ciuperca probabil că se introduce prin răniile rămurelelor uscate, sub formă saprofitică și care uscături sunt în număr mare la extremitatea coroanei arborilor. Asupra acestei probleme urmează a se face cercetări.

Uscarea stejarului pune probleme grave silviculturii române. Va trebui să se revizuiască cultura stejarului în solurile compacte, astfel ca să amelioreze condițiunile sale de dezvoltare. Cultura sa în regiunile cu soluri aluvionare nu trebuie părăsită, în schimb, el va trebui să fie exclus din stațiunile, în care nu află condițiuni proprii de aprovizionare cu apă din sol în tot cursul sezonului vegetativ, cum ar fi în antestepă pe soluri de cerete.

Massenabsterben der Eiche.

Le dépérissement en masse du chêne.

En Valachie, dans la région de divagation des rivières Prahova, Ialomîța, Argeș et Neajlov, sur les sols alluvionnaires compactes des lits majeurs et des terrasses de ces rivières, on a observé, depuis quelque temps, le dépérissement en masse du chêne pédonculé.

L'auteur a remarqué dans l'aubier des arbres dépérissants un champignon dont il croit être une espèce de *Ceratostomeila*. Il montre l'aspect offert par le bois des arbres attaqués par ce champignon.

Enfin, l'auteur tâche de montrer les conditions stationales qui ont facilité le phénomène mentionné.

ATACUL ȘOARECILOR ASUPRA UNOR ARBORI EXOTICI ¹⁾

de Ing. S. PAȘCOVȘCHI

În vara 1935, când am vizitat pentru prima dată Parcul Dendrologic Bazoș din apropierea Timișoarei, am văzut acolo câteva exemplare de *Ginkgo biloba* L. și *Liriodendron tulipifera* L., a căror scoarță la baza trunchiurilor a fost roasă de șoareci în iarna precedentă. Arborii vătămați erau groși până la 20—25 cm la bază. La unele exemplare șoarecii au distrus scoarța chiar de jur împrejurul trunchiului, la altele au mai lăsat ceva. Majoritatea arborilor vătămați s'au uscat la urma urmei. În felul acesta *G. biloba* era cât pe aci să dispară cu totul din acest parc; dar unul din exemplarele roase, după ce a fost tăiat de jos, a lăstărit; s'a dezvoltat un singur lăstar, care până acum a ajuns la cca 3 m înălțime; pare să vegețeze frumos și a format un trunchiu drept.

În fotografia din planșă se poate vedea un *L. tulipifera*, care a scăpat după acest atac, dar ici în 7 ani de zile n'a reușit să-și acopere rana (fotografiat în Iunie 1942); diametrul la bază al acestui exemplar este cca 15 cm.

În iarna 1941—42, când peste tot în împrejurimile Timișoarei s'a observat o înmulțire extraordinară de șoareci de toate speciile, atacul s'a repetat. În Parcul Bazoș au fost roase din nou câteva exemplare de *L. tulipifera*. Cel mai puternic vătămat se poate vedea în aceeași planșă; diametrul lui la bază este de cca 30 cm; partea roasă are până la 35 cm lățime și 25 cm înălțime. Afară de aceasta au fost atacate două exemplare de *Cladrastis lutea* K. Koch (= *C. tinctoria* Raf.). Unul, gros de cca 25 cm diametru la bază, a fost ros foarte puternic; nu se știe dacă va scăpa. Celălalt, crescut sub formă de tufă, a fost ros mai puțin, dar nu numai la bază, ci și într'o înfurcure a tulpinii, cam la 1 m deasupra pământului.

1) Lucrare prezentată la Icef.

În pepiniera Școlii Silvice Casa Verde șoarecii au atacat tarlalele cu puietii de *Ginkgo biloba*; vârsta puietilor era de 3 ani, înălțimea de 40—55 cm, diametrul la colet de 1—1,5 cm. Cca 300 exemplare (jumătate din numărul total) au fost roși complet; rosătura se întindea de obicei din regiunea coletului în jos pe rădăcină, ajungând la unele exemplare la 25 cm lungime; unii puieti au avut rădăcinile cu totul distruse; mai rar era roasă și tulpina deasupra coletului. În general nu era ros totul continuu, ci în Petece. La majoritatea exemplarelor șoarecii au distrus scoarța și cambiul, la unele însă și stratul superficial de lemn.

Un al doilea atac asupra puietilor de *G. biloba* mi s'a semnalat din Grădina Botanică a Timișoarei, actualmente în plantație. 19 puieti selecționați, de 9 ani, înalți de 1,5—2 m și groși la colet de 1,5—3 cm în diametru, au fost roși și au pierit toți. S'a ros deasemenea coaja de pe colet și rădăcină. Într'o plantație apropiată au mai fost roși doi puieti de *Fraxinus americana* L.

Este interesant a se sublinia că la Casa Verde șoarecii nu s'au atins chiar de nici o altă specie, în Grădina Botanică numai de cei doi frasini, deși în ambele locuri se găseau în apropiere mulți puieti de cei mai diferiți arbori și arbuști (inclusiv *L. tulipifera*). În 1935 la Bazoș au atacat toate exemplarele de *G. biloba* (relativ puține) și probabil mai târziu au trecut la *L. tulipifera*; tot acolo în 1942 au atacat de preferință *L. tulipifera*, căci nu mai exista *G. biloba*.

Concluzie: *Ginkgo biloba* este o specie foarte expusă atacurilor de șoareci, care par să-l prefere oricărei alte specii. În literatura forestieră găsim descris la C. A. Schenck un caz, când o plantație de cca 100 exemplare a fost complet distrusă („Fremdländische Wald- und Parkbäume“, vol. II, pag. 155): acelaș autor menționează atacul de șoareci la frasin american (vol. III, pag. 237).

L. tulipifera și *C. lutea* sunt de asemenea expuși, dar într'o măsură mult mai mică. În literatura, care îmi stă la îndemână, nici n'am găsit menționat vre-un atac asemănător. Cred că numai o mare lipsă silește șoarecii să atingă scoarța lor. Din contra scoarța de *G. biloba* pare a fi o delicatessă pentru ei, preferată față de altă hrană.

În ce privește specia de șoareci, care au produs aceste vătămări, pot spune numai că în 1941/42 la Bazoș și la Casa

Verde am prins în apropierea locurilor cu pricina şoareci obișnuiți de pădure (*Apodemus silvaticus* L.). Desigur nu este exclus să fi operat și alte specii.

L'attaque des souris (rats) sur quelques uns des arbres exotiques.

Mäusenangriff über einige exotische Bäume.

Der Verfasser beschreibt einige Fälle der Beschädigungen durch Mäusen der folgenden Baumarten: *Ginkgo biloba* L., *Liriodendron tulipifera* L., *Fraxinus americana* L. und *Cladrastis lutea* K. Koch. Diese Beschädigungen fanden sich in den Wintern 1934/35 und 1941/42 in Timișoara und deren Umgebung statt. Von *G. biloba* und *L. tulipifera* wurden mehrere Stämme bis 30 cm Durchmesser am Basis entrindet; die meiste davon ertrockneten. Auch die jungen Pflanzen von *G. biloba* wurden in einer Baumschule und in einer Pflanzung stark beschädigt: hier aber nagten die Mäusen vorläufig die Rinde und selbst die jüngeren Holzsichten der Wurzeln. Von *C. lutea* wurden nur zwei starke Exemplare am Basis genagt. von *F. americana* — zwei junge Pflanzen vollkommen am Basis entrindet.

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI¹⁾ FĂNEȚELOR DE MUNTE

[V. AZUGA (JUDEȚUL PRAHOVA)].

de Ing. AT. HARALAMB

Comuna Azuga este situată la confluența râului Azuga cu râul Prahova; primul având o direcție generală Est-Vest, este perpendicular pe valea Prahovei a cărei direcție este Nord-Sud. Valea Azugei fiind mai largă la confluența ei decât Prahova, a făcut ca așezările omenești să se întindă în special și în primul rând dealungul acestei văi. Localitate situată în plină regiune de munte, este dominată din spre Vest de impunătorul masiv al Bucegilor, iar din spre Est de șirurile de munți ale căror înălțimi sunt de 1500—1800 m. Regiunea se bucură de precipitațiuni abundente, repartizate pe tot timpul anului. Se găsește în plină regiune forestieră, fagul fiind arborele dominant în părțile joase ale munților, căruia i se adaugă bradul și molidul pe măsură ce se capătă înălțime.

Materialul, care constituie obiectul acestei lucrări, a fost recoltat în zilele de 19 și 20 Iulie 1942, din două fânețe situate în locuri distincte.

Prima este situată pe valea râului Azuga, în partea din amonte unde se sfârșește satul și anume în dreptul cimitirului. Este proprietate regală. Situată pe dreapta și pe malul râului Azuga, terenul ei este aproape plan, solul fiind constituit din aluviuni bogate și fresce. Altitudinea locului este de 960 m. Valea fiind orientată Est-Vest, fâneața este umbrită, parte din zi, de versantul stâng muntos și păduros al văii. Materialul s'a recoltat străbătând circa 4 ha fâneață.

Cea de a doua fâneață este situată pe valea râului Prahova, între partea satului ce se întinde pe această vale și Pre-

---

1) Lucrare prezentată la Icef.

deal, și anume la circa 2 km depărtare de ultima casă din Azuga. Aci valea Prahovei este îngustă. Fâneața se găsește între râu și șoseaua națională. La data când am recoltat materialul, fâneața era în curs de cosire, nerămânând în picioare decât o fâșie îngustă de 4—5 m spre și pe taluzul șoselei care în acest punct domină firul apei cu 3—4 m. Materialul s'a luat de pe această fâșie străbătând circa 500 m. Solul este bogat și fresc. Altitudinea locului este de 950 m. Direcția văii fiind Nord-Sud, fâneața se bucură de o bună insolație.

Dăm mai jos lista plantelor aflate de noi la acea dată, notând cu (I) pe cele recoltate de pe valea Azugei și cu (II) pe cele recoltate de pe valea Prahovei.

Fam. Gramineae Juss.

<i>Anthoxanthum odoratum</i> L.	I—II
<i>Agrostis vulvaris</i> With.	I
<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) M. et K.	II
<i>Briza media</i> L.	I—II
<i>Dactylis glomerata</i> L.	I—II
<i>Cynosurus cristatus</i> L.	I—II
<i>Trisetum flavescens</i> (L.) R. et Sch.	I—II
<i>Poa pratensis</i> L.	I—II
<i>Festuca rubra</i> L.	II
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	I—II
<i>Bromus commutatus</i> Schrad.	I—II
<i>Agropyron intermedium</i> (Host) P. B.	I—II

Fam. Liliaceae D. C.

<i>Colchicum autumnale</i> L.	II
---------------------------------------	----

Fam. Orchidaceae Juss.

<i>Listera ovata</i> (L.) R. Br.	II
--	----

Fam. Polygonaceae Juss.

<i>Rumex obtusifolius</i> L.	II
--------------------------------------	----

Fam. Caryophyllaceae Juss.

<i>Silene vulgaris</i> (Mnch.) Garcke	I—II
<i>Silene dubia</i> Herbieh.	I
<i>Dianthus Carthusianorum</i> L.	I
<i>Stellaria graminea</i> L.	I

Fam. Ranunculaceae Juss.

<i>Trollius europaeus</i> L.	II
<i>Aconitum lasianthum</i> Rchb.	I
<i>Ranunculus nemorosus</i> D. C.	I

Fam. Cruciferae Juss.

<i>Bunias orientalis</i> L.	I—II
-------------------------------------	------

Fam. Leguminosae Juss.

<i>Trifolium hybridum</i> L.	I—II
<i>Trifolium ochroleucum</i> Huds.	I
<i>Trifolium pratense</i> L.	I—II
<i>Anthyllis vulneraria</i> L.	I
<i>Lotus corniculatus</i> L.	I—II
<i>Lathyrus pratensis</i> L.	II

Fam. Geraniaceae D. C.

<i>Geranium pratense</i> L.	II
-------------------------------------	----

Fam. Polygalaceae Juss.

<i>Polygala comosa</i> W. K.	II
--------------------------------------	----

Fam. Cistaceae Dun.

<i>Helianthemum nummularium</i> (L.) Dun.	I
---	---

Fam. Guttiferae Juss.

<i>Hypericum perforatum</i> L.	I
<i>Hypericum maculatum</i> Cr.	I—II

Fam. Violaceae D. C.

Viola arvensis Murr. . . . . I—II

Fam. Umbeliferae Juss.

Astrantia major L. . . . . I—II

Pimpinella major (L.) Huds. f. *rosea*
(Koch.) Hay. . . . . I—II

Heracleum sphondylium L. . . . . I—II

Fam. Umbelliferae Juss.

Gentiana cruciata L. I

Gentiana praecox A. et J. Kern. I

Fam. Borraginaceae Desv.

Myosotis arvensis L. I

Fam. Labiatae Juss.

Prunella vulgaris L. . . . . I—II

Thymus montanus W. K. . . . . I—II

Origanum vulgare L. I

Mentha longifolia Huds. II

Fam. Scrophulariaceae R. Br.

Euphrasia montana Jord. I

Alectorolophus major (Ehrh.) Reichb. . . . . I—II

Fam. Plantaginaceae Juss.

Plantago media L. . . . . I—II

Fam. Rubiaceae Juss.

Galium verrum L. II

Galium mollugo L. var. *tyrolense* Wild. II

Fam. Dipsacaceae Lindl.

Knautia arvensis (L.) Coult. . . . I—II

Fam. Campanulaceae Juss.

Campanula cervicaria L. . . . II

Campanula glomerata L. . . . I

Campanula abietina Griseb. . . . II

Campanula latifolia L. . . . I

Campanula napuligera Schur. . . . I

Fam. Composaceae Adans.

Achillea stricta Schleich. . . . II

Achillea setacea W. et K. . . . I

Chrysanthemum leucanthemum L. . . . II

Chrisanthemum corymbosum L. . . . I

Carduus personata (L.) Jacq. . . . I

Cirsium oleraceum (L.) Scop. . . . II

Centaurea austriaca Wild. . . . I

Centaurea pseudophrygia C. A. Mey. . . . II

Crepis biennis L. . . . II

Leontodon autumnalis L. . . . I

Tragopogon orientalis L. . . . I

•

• •

Din lectura acestei liste se poate vedea că compunerea ambelor fânețe este asemănătoare în ce privește ierburile dominante.

Datorită solului și regiunii, care se bucură de precipitațiuni abundente pe tot timpul anului, ambele fânețe au crescut bine.

În ambele fânețe, dominante, atât ca număr, cât și ca frecvență, sunt gramineele bune furajere. Acestea au crescut mult mai înalte decât restul plantelor ce compun fânețele și în special în cea de pe valea Prahovei. Ca număr și ca frecvență gramineele sunt urmate de leguminoase, plante la fel de bune fu-

rajere. În fâneța de pe valea Azugei, *Alectorolophus* se bucură deosemena de o frecvență deosebit de mare.

Intr'un cuvânt, ambele fânețe sunt de bună calitate, dând în același timp și o mare cantitate de fân.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen.

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne.

L'auteur continue à donner deux autres listes de plantes qui entrent dans la composition des prairies naturelles de la région montagneuse des Carpathes Méridionales. Les deux relevées sont prises sur le territoire de la commune de Azuga, située à 950 m d'altitude sur la vallée de Prahova en bordure du grand massif montagneux de Bucegi.

C R O N I C A

I N T E R N Ă

● Expoziția Regională a Bucovinei.

Unul din cele mai reușite compartimente din Expoziția Regională a Bucovinei, ce s'a deschis la 1 Noembrie 1942, este cel prezentat de către CAPS, prin Direcția XII Regională Silvică Cernăuți.

Situat într'o sală impunătoare, expune împreună cu Fondul Bisericesc și Regimul Silvic, cu care formează, în cadrul Expoziției, Secția Pădurilor și Vânătoarei.

Dela intrarea în compartimentul CAPS-ului, vizitatorul este surprins de impunătoarea troiță de lemn, așezată pe un fundal în formă de altar; deoparte și de alta a troiței, cu litere albe, decupate, stând scrisă maxima neuitată a Regelui Ferdinand I.

„Cel ce pune toporul la rădăcina unui arbore, să nu uite că pregătește sicriul agriculturii“;

precum și cea recentă a Mareșalului Conducător:

„...Nu văd necesară acordarea pășunatului în păduri“, —

„...Nu se pot distruge pădurile la infinit“.

Troița, de o execuție impecabilă, luminată de două lumini în formă de făclii și de o candelă discretă, este închinată eroilor, cari și-au vărsat sângele pentru neam și pentru cruce în luptele pentru desrobirea Bucovinei.

Deasupra troiței, ocupând toată partea superioară a fundalului, este așezată o mare hartă forestieră a României Mari, pictată pe o pânză, frumos luminată, care domină aproape întreaga sală. Văzând-o, vizitatorii au o clipă de tresărire căci, pe partea Ardealului de Nord, străjuit de zăbranic negru, este scris pe o planchetă îndoliată: Române! Nici o brazdă românească nu se uită!“.

Despărțit de sala Fondului Bisericesc printr'o mare arcadă cu emblema CAPS susținută de doi pilaștri de marmură roșie, compartimentul CAPS-ului ocupă două încăperi, în care s'au despărțit șase încăperi mai mici pentru obiectele expuse.

Construite din plăcaj lustruit, aceste încăperi au o înfățișare elegantă, notă care iese și mai evidentă, prin admirabilele dispozitive cu subiect pur silvic, care străjuiesc fiecare boxă în parte, completând în imagini luminoase și colorate lucrările expuse în ele.

Nota predominantă și caracteristică a acestui compartiment, pe lângă realizările unui an de activitate românească, arătate prin frumoasele panouri cu montaje în relief, este posibilitatea atât de multiplă și variată a întrebuințării lemnului: dela coada de topor, până la finetea foilor de furnir și placaje a mobilei lustruite.

Astfel, în boxa intitulată: „Lemnul în căruțarie” se poate vedea un car în miniatură, executat în mod ireproșabil din lemn, iar în mărime naturală, ornând boxa, toate părțile componente ale unui car și anume: butuci, spițe, roate, obezi, leucă, orciucuri, tec, confecționate din esențele lemnoase specifice acestei întreprinderi.

Tot în această boxă este expusă și o splendidă șea (tarniță) sculptată în lemn de frasin cu o artă neîntrecută caracteristică regiunii de munte a Putilei.

Arta populară în sculptura în lemn este deasemenea reprezentată prin obiectele expuse în boxa intitulată: „Lemnul în gospodărie”, unde se poate vedea diferite modele de doniți, ciubăre, cofițe — dantelelate cu fierul, dar mai ales nenumăratele modele de iinguri migălos și artistic sculptate în lemn din diferite regiuni ale Bucovinei.

Pe lângă alte obiecte de lemn ca: găvane pentru sare, pipernițe, străchini, căușe, sfeșnice, furci de tors, torcătoare cu roate, butoașe de stejar, putini, etc., toate din lemn, boxa cuprinde în mijlocul ei — în miniatură — un război de țesut (stative) complet, din Jud. Hotin, având până și urzeala și pânza țesută într'însul.

„Lemnul în construcțiile de țară” cuprinde încăperea vecină. Sunt expuse materialele de brad și stejar, întrebuintate în construcții sătești ca: grinzi, căpriori, leațuri, tocuri, pari de gard, ulucă, podele, precum și diferitele modele de acoperiș de draniță. Acestea din urmă împodobesc estetic fundul încăperii, purtând numiri oarecum poetice în limbajul popular: solz de pește, coadă de rândunică, cioc de rață, vârf de săgeată, ochi de buhă, etc.

Pe laturile acestei boxe, sunt expuse uneltele uzuale de lemn din gospodăria săteanului: grapa și jugul de lemn și diferite cozi de unelte: topor, sapă, coasă, lopată, furcă, greblă, etc.

În această boxă domină însă, admirabila miniatură executată ireproșabil, reprezentând o gospodărie țărănească, compusă dintr'o casă de lemn din regiunile Hotinului, cu împrejmuirea caracteristică, cu șurile și grajdurile respective, cu fântâna de lemn cu cumpănă, etc. din care nu lipsește nici cușca câinelui, nici cocina porcului.

Casa țărănească minuțios și artistic lucrată, cu pridvor și prispă și cu acoperiș de draniță, este luminată pe dinăuntru, unde se văd mobilele țărănești.

Alături de această miniatură este și o stână dela munte, executată tot din lemn, din regiunea Putilei.

Deasupra boxei, sunt expuse miniaturi, reprezentând diferitele întreprinderi ale lemnului în împletituri: și anume garduri de nuele, coșare, pătule, coșuri, mobile împletite, etc.

Trecând la boxa intitulată „Exploatarea și comercializarea lemnului”, se poate ceti pe panoul funda! realizările Direcției Silvice CAPS, reprezentate în mod sugestiv prin figuri decupate.

1. Producția anuală a pădurilor Statului din Bucovina, în suprafață de oca 85.000 ha, este după cum urmează:

a) Lemn de foc	15.000 vag.
b) Lemn de lucru	25.000 mc.
c) Traverse de fag pentru C. F. R.	15.000 buc.
Traverse de stejar pentru C. F. R.	20.000 buc.
Traverse speciale și grinzi de poduri pentru C. F. R.	2.000 mc.
d) Stâlpi de telefon pentru C. F. R.	2.000 buc.
Stâlpi de telefon pentru P. T. T.	4.500 buc.

Toată această producție se încadrează într'un buget anual de 300 milioane lei.

2. Comercializarea lemnului de foc, s'a repartizat în următoarele sectoare:

— Loco pădure	9.000 vagoane
— Loco depozite intermediare	1.000 „
— Franco vagon stații C. F. R. de expediție	1.000 „
— Loco depozitul CAPS Cernăuți	1.800 „
— Livrări la domiciliu pentru autoritățile cu care CAPS are convenție prin Ministerul Finanțelor	1.200 „
Total	15.000 vagoane

Cu această ocazie, ținem să subliniem faptul că înțelegând să răspundă necesităților timpului, Capsul a înființat un depozit de lemn de foc în Cernăuți — singurul din acest oraș — pentru aprovizionarea autorităților și populației locale, și mai ales pentru a combate specula prin menținerea prețurilor maxime.

Boxa este completată cu o interesantă miniatură a unui parchet exploatat, unde se vede modul de exploatare a lemnului de foc, de lucru, construcții rurale, traverse, etc. precum și o colibă a lucrătorilor de pădure.

Deoparte și de alta a acestora sunt alte două miniaturi reprezentând: una, un opust pe Ceremuș, cu cășițe pentru consolidarea malurilor și o plută din această regiune; și alta reprezentând un pod de lemn din stejar construit după originalul ce se află în Ocolul silvic Adâncata.

Industrializarea lemnului este foarte instructiv realizată în boxa cu același nume, unde se poate vedea lemnul din pădurile CAPS-ului din cuprinsul Bucovinei, în industria doagelor, a traverselor pentru C. F. R., a grinzilor de poduri pentru C. F. R., a stâlpilor de telegraf și telefon, în industria chibriturilor, în furnire și piscaje, în cea a mobilelor lustruite, apoi în industria perilor, în industria parchetelor și frizelor de stejar, pentru acestea două din urmă fiind produse provenite din fabricile Capsului (Areva și Furnica). Lemnul de cherestea industrializat în fabricile CAPS-ului era reprezentat prin produsele fabricilor Capsului de la P. Neamț și Bocancea.

Boxa mai cuprinde și o reușită miniatură a unui joagăr de apă din regiunea de munte a Putilei, dotat cu toate amănuntele de construcție și utilaj.

Partea cea mai interesantă a acestei boxe o formează însă panoul ce ocupă partea din fund a boxei intitulată „Studiul Lemnului Românesc”, în care sunt concretizate, în mod intuitiv, modul de comportare a diferitelor eforturi a principalelor esențe forestiere din România. Astfel, se arată: rezistența lemnului la tensiune, la izbire, la încovoare, la despicare, la forfecare și la compresiune. Datele acestui studiu sunt furnizate de încercările mecanice făcute în laboratoarele I. C. E. F.-ului.

Un panou, deasemenea interesant în acest stand, este cel unde se arată realizările Direcției Silvice CAPS Cernăuți, în identificarea, inventarierea și gestionarea bunurilor C. N. R., de către CAPS-Cernăuți, dela 5 Iulie 1941 (reocuparea Bucovinei) până la 31 Martie 1942. În această privință, CAPS-ul, prin modul de organizare și specialiștii tehnici de care dispune, a fost singura instituție de Stat, care a putut face față momentelor de atunci, achitându-se de o sarcină unde bunurile forestiere ale Statului trebuiau cu foarte multă grijă adunate, conservate și administrate. Realizările în acest domeniu sunt demne de relevat:

1. S'au identificat și inventariat materiale lemnoase exploatare de sovietici și răspândite în păduri, în depozite, prin comune, orașe, gări, precum și în fabrici:

a) Lemn de lucru	176.500 m. c.
b) Lemn de foc	65.500 st.
c) Cherestea	38.400 m. c.
d) Cărbuni	14.000 tone

2. S'au valorificat și comercializat:

a) Lemn de lucru	2.500 m. c.
b) Lemn de foc	15.000 st.
c) Cherestea	11.500 m. c.
d) Cărbuni	4.500 tone
e) Diverse	71.500 buc.

În valoare totală de 41.000.000 lei.

La ieșirea din stand, atenția ne este reținută de boxa intitulată „Împăduriri, lucrări culturale și statistice”, unde într'un aranjament cu mult gust, printre conuri și cedină de brad, sunt expuse semințele și toate esențele forestiere ce cresc în pădurile CAPS din Bucovina. Remarcăm cele trei cutii frumos decorate în care se expune floare de tei, jir și ghindă.

Boxa este completată cu harta pădurilor CAPS-ului din Bucovina: un frumos panou cuprinzând suprafețele păduroase repartizate pe regiuni, esențe, clase de vârste, precum și panoul cu realizările în pepiniere, împăduriri, culegere de semințe, etc.

Tot aici sunt arătate și acțiunea dusă de Ocoalele Silvice ale

CAFS-ului în combaterea ciorilor și a omizilor de Lymantria dispar, cu rezultatele obținute.

Ieșind din acest frumos și reușit stand, rămâi cu impresia de eleganță și finețe a modului de reprezentare a obiectelor expuse, care pot să instruiască, să distreze și să însuflețească în același timp.

Atmosfera ce se degajează, mângâie ochiul, dar în același timp face să tresalte sufletul prin ambianta de pădure, subliniată de brăul de verdeață și de puieții ce înconjoară standul, precum și prin obiectele și miniaturile cu subiect pădurăresc expuse.

În acest colț al Expoziției, simți cu emoție afinitatea firească dintre om și natură, precum și legătura cu gheața strămoșească, din care produsele expuse le vezi cum răsar și cresc din rodnicia acestei ghețe.

Sentimentul de măreție al arborelui și pădurii, întărit de suflul eroic și evocator al războiului nostru sfânt pentru cruce și dreptate, este mereu prezent în acest stand.

Pleci de acolo cu regretul că spațiul restrâns al standului nu-ți îngăduie să-ți mai prelungiești acest sentiment. Rămâi însă cu dragostea de pădure și cu dorința vie de a fi un mare admirator și apărător al ei.

Ing. Const. N. Marinescu

● Călătorind prin văzduh.

În ziarul Curentul, unde d-l Al. Lascarov-Moldovanu cunoscut scriitor, își publică impresiile d-sale din numeroase și lungi călătorii de inspecții făcute pentru cercetarea căminelor culturale în Basarabia, am aflat și un articol intitulat ca mai sus.

Această călătorie aeriană a prilejuit autorului și grele măhniri. Redăm textual, „Prin ea, am putut să văd realitatea foarte tristă a două mari probleme românești.

„Auzisem — și știam, ca să zic așa, din birou, de situația terenurilor degradate în genere și mai ales cele stricate de cursurile noastre de apă. Dar una e să cetești sau să auzi și alta-i să vezi cu ochii și anume, din avion. M'am spăimântat, pur și simplu de ceea ce-am văzut. Toate cursurile de apă pe care le-am văzut sunt niște hulpave mănătoare de pământ. Am văzut mai ales ravagiile făcute de capriciosul și lacomul Siret. Nu-și poate nimeni închipui mănăturile lui dacă nu se urcă în avion. Iar dacă se urcă în avion, va avea același impresie pe care am avut-o eu, devenind un aprig dușman al acestor șuvoaie de apă care ne fură din pământul hranei neamului nostru. Dar mai mult decât apei însăși, devii dușman celor care an și an au stătut cu mâinile în sân și n'au făcut nimic cu privire la preîntâmpinarea acestui flagel. Vorbesc nu numai de degradările aduse de ape, dar de tot felul de degradări provenite mai ales din totală noastră lipsă de gospodărie a pământului nostru. Ne-am mărginit a zice: Lasă, este de unde să dăm și prăpădului.

„Vedeam de sus din avion, toate greșelile unei politici economice dezastruoase”.

A doua realitate tristă, văzută de d-l Lascarov-Moldovanu din avion, despre care a scris în amintitul articol, este aceea a fărâmițării proprietății agricole. La fel de interesantă ar fi și redarea acestui pasaj, dar spațiul nu ne îngăduie să ne întindem prea mult. Cităm doar fraza următoare care exprimă situația tristă: „Te înspăimânți de halul de fărâmițare în care a ajuns bietul pământ românesc”.

● Inspecțiile d-lui ministru al domeniilor.

În cursul lunii Octombrie, câteva zile înșir, d-l Aurel Pană ministru al agriculturii și domeniilor, însoțit de șefii instituțiilor noastre silvice, a inspectat lucrările de îmbunătățirea terenurilor degradate, care s'au executat în județele Putna, Tecuci, Tutova, Fălciu, Vaslui și Covurlui, despre care se știe că în ultimul timp au luat o extensiune din ce în ce mai mare.

Noi și apreciable întinderi așteaptă să le vie rândul. În acest scop, s'au dat dispozițiuni pentru strângerea semințelor și înființare de noi pepiniere.

● Conferința d-lui Ing. P. Casini.

În cursul lunii Octombrie ne-a vizitat țara o delegație de tehnicieni italieni: senatorul Ing. Natale Pranpolini, Ing. Pierro Casini, prof. Ugo Todaro și prof. Attilio Todeschini.

Profitând de șederea la București, d-l Ing. Casini, un prețuit tehnician în Italia, a ținut în Sala Dalles, la 29 Octombrie a. c., o conferință, în limba italiană, tratând despre: „Asanările de terenuri în Italia”.

În introducere, conferențiarul arată că pentru Italia problema ameliorării terenurilor este foarte complexă, necesitând soluțiuni diverse delacaz la caz, determinate de condițiunile geografice și geologice ale ei. Italia, a spus conferențiarul, are de la natură puține resurse de exploatat și mult mai multe probleme de rezolvat și situații de apărat.

Deaceea, omul a intrat de mult în luptă cu natura pentru a câștiga și menține buna stare. Regimul fascist, cu larghețā de concepții și continuitate în lucru, a reluat munca pentru învingerea și stăpânirea forțelor naturii.

Intrând în tratarea subiectului, d-sa distinge mai întâiu trei mari categorii de lucrări, determinate de natura terenului: asanări în munți, la șes și pe coastele mării.

Mișcările de terenuri la munte și în regiunea dealurilor prezintă în Italia o gravitate deosebită, datorită caracterului lor progresiv în timp (mai ales atunci când este vorba de terenuri argiloase), care pot să ducă la fenomene de mare întindere.

Conferențiarul arată că ar fi eronat să se creadă că problema ar avea numai o latură forestieră. Mai normal crede că este o problemă idraulico-forestieră și uneori idraulico-agrară.

Măsurile de stăpânirea coastelor și de înfrânarea acțiunii erozive a spei sunt cunoscute, conferențiarul ne aducând nimic nou.

O sistematizare în munți, a conchis conferențiarul oricât de modestă ar apărea față de alte lucrări de asanare, este mult mai delicată și mai complexă, aceasta mai ales din motivul că pe când alte lucrări pot fi definitive, în munți nu este niciodată desăvârșită, ea cerând o supraveghere și o intervenție continuă.

Grosul conferinței d-lui Casini îl constituie asanările la șes (mai puțin cele de pe malul mărilor) și problema irigațiilor.

Termină conferința cu o serie de date privind rezultatele lucrărilor efectuate aplicând timp de 10 ani legea Mussolini referitoare la asanarea integrală. Iată cifrele date de conferențiar, care sunt într'adevăr impresionante:

7. Sistematizări în munți (terminate sau în curs de executare)	6.113.445 ha
2. Asanări (gata sau în curs)	5.700.103 ha
	Total 11.813.548 ha

Lucrările principale terminate:

1. Sistematizarea cursurilor de apă în bazinele de munte	1.310 km
2. Canale de scurgeri și de irigație	24.993 km
3. Întărituri de maluri	5.521 km
4. Șosele	11.519 km
5. Instalații mecanice de ridicarea apei în vederea secării ei sau pentru irigațiuni	117.730 HP.

● Ajutorarea crescătorilor de vite.

În numărul din Iulie—August al acestei reviste, la aceeași rubrică (pag. 314—315) ne arătam îngrijorarea în legătură cu un indemn care se dădea prin ziare de a se face frunzare pentru hrana vitelor în timpul iernii.

De ceea ce ne-a fost teamă n'am scăpat, căci a devenit realitate.

Un ordin al Ministerului de resort îngăduie facerea frunzarelor, măsură, zice-se, justificată de puținătatea furajelor din acest an, determinată de seceta prelungită ce-a dăinuit în cursul verii.

Se înțelege, se arată că această măsură este excepțională numai pentru acest an. În plus se stabilesc anumite norme, pentru ca numai anumite porțiuni de pădure să poată fi supuse acestei operațiuni și anume:

Frunzarele se vor recoita din pădurile de foioase destinate a se exploata în anii 1942—44, din cele destinate a se transforma în pășuni comunale pentru care s'au întocmit și aprobat studiile de transformare, precum și din pădurile de foioase și de amestec pe suprafețele ce urmează a fi parcurse cu operații culturale.

Ordinea descrescândă a speciilor forestiere din punctul de vedere al valorii nutritive ar fi, după instrucțiunile Ministerului, frasinul, plopul (de Canada în deosebi), salcia, teiul, castanul, paltinul, stejarul, ulmul, fagul, carpenul, jogastrul.

Tăierea ramurilor trebuie să se facă cu foarfeca.

La sfârșit, instrucțiunile arată cum trebuie păstrate frunzarele pentru a nu mucezi, atrăgându-se atenția că teiul, plopol și salcia se păstrează greu.

● Bunuri forestiere foste evrești.

În Revista Pădurilor din anul 1940 la pag. 724—725 făceam mențiune despre decretul prin care se hotărâ trecerea în proprietatea Statului a bunurilor forestiere evrești.

Din ziarul Curentul Nr. 5318 cu data din 4 Decembrie 1942, aflăm că până azi au intrat în patrimoniul Statului: 32.414 ha păduri de la Evrei, 1148,17 ha de la germanii repatriați și 730 ha de la absenteiști. Deci, în total: 34.292 ha. În plus s'au mai expropriat de la Evrei și 34 fabrici de cherestea.

Două zile mai târziu, la 5 Decembrie 1942, luând cunoștință, tot din ziarul Curentul, de bunurile din Bucovina intrate în patrimoniul Statului, aflăm că întreaga suprafață păduroasă amintită mai sus, se găsește în Bucovina, fiind estimată la suma de 1.372.311.636 lei, revenind la 40.083 lei ha. Cele 34 fabrici, deasemenea, sunt tot din Bucovina, valoarea lor fiind stabilită la 104.612.000 lei.

● Agricultură și creșterea vitelor.

De nenumărate ori am arătat în coloanele acestei reviste poziția luată de Corpul medicilor veterinari în legătură cu creșterea vitelor.

Dăm mai jos ideile expuse succint, în această privință de d-l Gh. Ionescu-Brăila, unul din exponenții de marcă ai acestui Corp, în ședința consiliului C.A.P.I.R., care a avut loc la 3 Mai 1942, (A se vedea Bul. inf. Capir, Sept. 1940—Dec. 1942).

„Agricultura noastră este lipsită de numărul de vite ce-i este necesar, din cauza suprafeței insuficiente cultivată cu nutrețuri semămate. Pentru cele 13 milioane ha semămate cu cereale, nu avem decât 300.000 ha semămate cu nutrețuri, adică 6% din întinderea cerealelor; în vreme ce Italia la 8 milioane ha cereale are peste 3 milioane ha nutrețuri semămate, adică aproape 40%”.

În continuare, d-l Ionescu-Brăila arată ceea ce a spus un economist străin despre această situație: „Asupra României apasă o grea primădie, dat fiind felul cum se fac culturile principale, grâul și porumbul de către cei 85% din populația totală. Primul lucru ce trebuie făcut este o cultură variată, cu produse cât mai numeroase. România trebuie să urmărească dezvoltarea creșterii vitelor”.

D-l Ionescu-Brăila arată și calea. O tehnică agricolă mai bună, care să aducă la cereale o producție mai mare la ha, mărind în același timp proporția de nutrețuri semămate până la 15%—20%, pentru a putea crește un număr mai mare de vite.

În același timp, cele 4 milioane ha ișlaz care se folosesc numai 2—3 luni din an, cu un slab rezultat, trebuiesc exploatare rațional cu plante de nutreț.

At. Harulamib

● **Dela Centrul internațional de Silvicultură.**

Comitetul Centrului a ținut cea de a VI sesiune la Viena în zilele de 8—12 Sept. a. c. Au fost reprezentate 15 dintre statele membre prin unul sau mai mulți delegați, personalități de seamă ale vieții forestiere: Bulgaria (1), Croația (1), Danemarca (1), Elveția (2), Finlanda (1), Franța (4), Germania (4), Italia (4), Olanda (1), România (1), Slovacia (2), Spania (2), Suedia (1), Turcia (1) și Ungaria (2).

Ședința de deschidere a avut loc în Gauhaus (fostul Parlament austriac), sub președinția Baronului Kelemen de Waldbott, Președintele C. I. S.-ului și delegat al Ungariei. D-l Generalforstmeister Alpers, Secretar de Stat al Reich-ului și Vice-Președinte al C. I. S.-ului a rostit cuvântul de bun venit delegaților străini, în numele Guvernului Reich-ului. În cea dintâi parte a sesiunii, au fost cercetate întrebări privitoare la tehnica lucrului și la organizarea C. I. S.-ului. D-l Profesor Dr. Dr. Köstler, Directorul C. I. S.-ului, a înfățișat raportul de lucru al Centrului pentru perioada trecută. Dintre lucrările mai de seamă ale Comitetului este de remarcat deciziunea unanimă de a se întemeia un Comitet internațional pentru utilizarea lemnului. Ca președinte a fost desemnat D-l Prof. Martti Devon, Rectorul Politehnicii din Helsinki, iar vice-președinte d-l prof. Dr. Kollmann, Directorul Institutului pentru cercetarea lemnului dela Eberswalde. Rostul acestui Comitet este studiul chestiunilor privitoare la folosirea lemnului și schimbul rezultatelor obținute în administrație, economie și știință. Sediul său este la Berlin, având să lucreze, în cadrul C. I. S.-ului, ca organ consultativ. O seamă de țări, precum: Croația, Danemarca, Elveția, Germania, Finlanda, Franța, Italia, Suedia și Ungaria și-au și desemnat membrii în Comitet. O altă deciziune însemnată privește stabilirea temeiurilor științifice ale bilanțului lemnului pentru țările și inarile spațiilor forestiere. C. I. S.-ul se va înțelege cu guvernele feluritelor țări asupra strângerii și prelucrării materialului de documentare privind această întrebare.

După deliberări, au avut loc două excursii de studii, în zilele de 10 și 11 Septembrie. Prima, condusă de D-l Oberforstmeister Ing. Hofinger, s'a făcut în pădurea de protecție din regiunea izvoarelor ce alimentează conducta principală de apă a Vienei. Cu acest prilej, s'a tratat despre o exploatare forestieră sub aspectul protecției pe care trebuie să o reprezinte pentru izvoare. Cea de a doua excursie, pusă sub conducerea D-lor Oberlandforstmeister Güde și Schmid, a privit economia forestieră a pădurii vieneze (Wienerwald).

În timpul sesiunii, au avut loc mai multe manifestațiuni oficiale și de societate (invitații, recepții, reprezentații de Operă ș. a.), care au avut darul să strângă și mai mult raporturile personale dintre delegați, într'un spirit de înțelegere și colaborare.

(După comunicări oficiale).

(235)

● Ultimul câștig de păduri al Ungariei.

De pe urma desfacerii Statului Iugoslav, au revenit Ungariei cca 82.500 ha pădure. Acest câștig, mic în aparență, este deosebit de însemnat, prin aceea că ținuturile de Sud ale Ungariei, la care s'au adăugat sunt sărace în păduri. Alcătuirea acelor păduri este următoarea:

1. Rășinoase curate	11.800
2. Rășinoase amestecate	3.500
3. Foiase curate	22.000
4. Foiase amestecate	31.000
5. Amestec de foiase și rășinoase	4.200
6. Goluri	10.300

Rășinoasele provin, în cea mai mare parte din plantațiuni (82% pin comun). Dintre foiase, vin, în primul rând, speciile moi de zăvoi, apoi stejarul, salcâmul și altele. Cu acest câștig, zestrea pădurărească a Ungariei se urcă la rotund 3.400.000 ha.

(După Z. f. Wfw., IX/180).

(239)

● Germania împădurește în răsărit.

Cu tot războiul, Germania a și pășit la lucru pentru creșterea puterii forestiere în ținuturile anexate din răsărit. Între altele, s'au și luat măsurile de principiu pentru o întinsă operă de împădurire. Lucrarea aceasta ar cuprinde toate locurile a căror folosire forestieră, din considerațiuni de interes general, ar fi mai la locul ei decât pe cale agricolă. Deaseamenea, urmează să fie luate în seamă cerințele climatice și culturale (locuri de recreare, înfrumusețarea peisagistă ș. a.), precum și cele strict economice (împlinirea nevoilor de produse forestiere). La această operă conlucrează mai multe ministere: M. Pădurilor, Internele, Agriculturii, și Oficiul pentru ordonarea teritorială.

(După Z. f. Wfw., IX/175).

(240)

● Noi legi forestiere în Bulgaria.

Ministerul Agriculturii a supus Parlamentului două proiecte de legi forestiere.

Prima are drept obiect principal înlesnirea împăduririi terenurilor degradate (rupturi, surpături, ș. a. a.). Păduile rezultate se supun unui anumit regim forestier, ori care ar fi felul proprietății. Legea mai pune îndatorire comunelor de a-și constitui, în răstimp de un an, păduri

comunale. Intinderile minimale ale pădurilor acestora sunt: 30 ha pentru comunele cu peste 10.000 locuitori și 10 ha pentru celelalte. Acolo unde nu se află păduri, comunele au îndatorirea de a împăduri locuri netrebnice. În fiecare comună urmează a se alcătui un comitet al pădurilor care să se ocupe și cu întărirea ideii forestiere. În legătură cu aceste lucruri se amintește că se lucrează la un plan general pentru împădurirea țării. Pentru înlesnirea mișcării, Statul și Comunele pun la îndemâna doritorilor pueți de pădure în chip gratuit. Particularii și cooperativele pot primi credite fără dobândă până la 50% din costul lucrărilor.

A doua lege privește regimul forestier de aplicat pădurilor particulare și celor cooperative. Între altele, legea prevede gospodărirea unitară a complexelor de păduri aparținând la mai mulți proprietari și anume pe temeiuri cooperatiste sau de asociație. Constituirea unor astfel de unități de gospodărie se va face progresiv, potrivit avizului Consiliului forestier permanent și deciziei Ministrului Agriculturii.

(După Z. f. Wfw., IX/174).

(241)

● Pădurea în viața economică a Finlandei.

Este izvorul de venituri cel mai însemnat. 40% din valoarea producției brute naționale revine industriei bazată pe materia primă lemn (1938). În comerțul cu străinătatea, mărfurile lemnoase dețin 81%, ca valoare. Suprafața pădurilor (24,8 milioane ha) deține 71,3% din suprafața țării, ceea ce revine la 6,4 ha pe cap de locuitor. Creșterea lemnoasă anuală este prețuită la 1,84 m³ pe ha, ceea ce face pentru toată țara 54,7 milioane m³ lemn cu coaje, anual (2 m³ în Suedia și 1,3 în Norvegia). În ce privește proprietatea forestieră, categoria de căpătenie este aceea a particularilor (53%), urmată fiind de Stat (37%), apoi de societăți industriale (7,5%). Tăerile anuale s'au mișcat cam în jurul creșterii anuale (în mijlociu, între 42—47 milioane m³).

(După Z. f. Wfw., IX/176).

(242)

● Gazogenele cu lemn câștigă teren în tracțiune.

Orientarea tracțiunii automotoare către folosirea gazogenelor cu lemn sau cărbune de lemn face pași mari în Danemarca. La sfârșitul anului 1940, funcționau deja 50 de fabrici pentru construirea de generatoare. Circa 10.000 de vehicule automotoare erau înzestrate cu gazogene. Erau preocupări pentru introducerea acestora și la vasele de apă cu motor.

În legătură cu aceste generatoare, se dezvoltă pretutindenea industria cărbunelui de lemn. Astfel, în Italia un consorțiu de firme a constituit o societate pentru pregătirea rațională a mangalului după metode moderne. În Suedia, deasemenea se vorbește astăzi de problema cărbunelui de lemn, ca despre una dintre cele mai presante probleme ale economiei naționale. Motoarele cu generatori pentru gaz de lemn, care consumă aproape 3.000.000 m³ mangal, au un concurent de frunte

în topitorile de fier. Cercurile guvernamentale sunt în căutarea unor mijloace pentru creșterea rapidă a producției de mangal.

În Spania, industria gazogenelor a fost pusă sub controlul Statului. Automotoarele folosite de diferitele ministere trebuie să fie înzestrate cu gazogene.

(După Z. f. Wfw., IX/199, 203, 209).

(243)

● Impăduriri în compensare.

Potrivit principiilor legii forestiere elvețiene, ideea de defrișare a pădurii (despădurirea) este legată în chip trebuitor de aceea a împăduririi în compensație. Impădurirea corespunzătoare a defrișerilor obișnuite cade în grija cantoanelor; iar împădurirea pentru compensarea defrișerilor de păduri de protecție revine Confederației. Astfel, decretul federal din 21 Martie 1941 se ocupă cu defrișarea a 2.000 ha pădure pentru extinderea culturii agricole. În același timp, el conține dispozițiuni pentru acoperirea imediată a acestei pierderi de păduri prin împăduriri. Pentru o a doua etapă, s'a plănuțit o nouă extindere a domeniului agricol prin defrișarea a încă 10.000 ha de păduri. Date fiind împrejurările grele ale timpului Inspectoratul federal al pădurilor — fără a renunța la principiul compensării prin noi împăduriri, — a căzut de acord cu Departamentul federal al Internelor să amâne efectuarea lucrărilor pentru împrejurări mai prielnice. Ori cum, întrebarea aceasta va fi deslegată cu privire la întreaga Elveție, urmând ca lucrările să fie îndreptate în deosebi către împădurirea în Alpi și îmbunătățirea pădurilor rărite de munte.

(După acte oficiale).

(244)

Ilie C. Demetrescu

NOU:

D. A. SBURLAN, I. C. DEMETRESCU, AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI OMUL

Scoasă de Fundația Culturală regală „Regele Mihai I“
în colecția Cartea Satului (Nr. 41)

1942: 172 pagini, cu numeroase figuri și planșe.

(A se adresa la Fundație în Str. Latină Nr. 8 București).

● **Măsuri preventive pentru combaterea braconajului la cerbi și capre negre.**

Direcțiunea Economiei vânătorului cu ordinul circular Nr. 12.970 din 23 Iulie 1942. a trimis Inspectoratelor de vânătoare județene publicațiuni care urmează a fi afișate la Primării, Ocoale silvice, Posturi de jandarmi, cabane de turism etc.

Din textul publicațiunilor rezultă că potrivit Deciz. Minist. Nr. 12.908/1937 publicată în Monit. Of. Nr. 85 din 12 Apr. 1938 și Deciz. Minist. Nr. 22.858/1940 publicată în M. Of. 290 din 9 Dec. 1940. — proprietarul pe al cărui teren de vânătoare s'a impușcat ilegal cerb sau capră neagră, poate cere, pe cale de judecată, o despăgubire de 25.000 lei pentru fiecare cerb și 20.000 lei pentru fiecare țap sau capră neagră.

Deosebit de aceasta, conform Deciz. Minist. 7356/942 descoperitorul impușcării ilegale a unui cerb primește un premiu de 15.000 lei, iar al unui țap sau capră neagră 10.000 lei *dacă înaintează Direcț. Econ. Vânătorii certificate de judecătoria la care a depus actele, arătând și numărul de înregistrare.* (41)

● **Restrângerea vânătoarei de potârnichi pe anul 1942.**

Cu ord. Nr. 12.970/942 Direcțiunea Economiei vânătorului autorizează inspectoratele de vânătoare județene să restrângă — dacă găsesc necesar — vânătoarea de potârnichi în sezonul 1942.

Măsura restrângerii poate fi luată numai pentru întregul județ și numai cu avizul Comisiunii de vânătoare județene. (42)

● **Majorarea numărului de paznici speciali pentru paza vânătorului și pescuitului în apele de munte.**

În continuarea operei ce a întreprins pentru așezarea pe temelie solidă a organizării noastre vânătoarești, Direcțiunea Economiei vânătorului a hotărât să înființeze în acest an încă 12 posturi de paza vânătorului și pescuitului în apele de munte. Fiecare post se va compune dintr'un șef plătit cu 6.400 lei și doi vânători plătiți cu câte 5.400 lei lunar. Angajarea se face în calitate de diurniști.

Condițiunile pe care candidații trebuie să le îndeplinească sunt publicate la pagina 16 a broșurei care însoțește permisul de vânătoare din acest an. Având însă în vedere greutatea de a putea găsi în starea de război de azi paznici în vârstă de 21—30 ani, robuști și cu serviciul mi-

litar satisfăcut, — Dir. Ec. Vân. a comunicat Inspectoratelor de vânătoare județene că deocamdată probabil va fi necesar a se face oarecari concesiuni în privința limitei de vârstă. (43)

● Inspectori de îndrumare și control la Direcțiunea Economiei vânatului.

Am semnalat și în alte cronici hotărîrea pe care a luat-o Direcțiunea Economiei Vânatului de a trece la descentralizarea serviciului. Această schimbare administrativă însă presupune existența unui organ de îndrumare și control, cu deosebire acum la început. De aceea, prin ord. circ. 12.556 din 31 Iulie 1942 Dir. Ec. Vân. face cunoscut Inspectoratelor de Vân. Jud. crearea unui „Birou al inspectorilor de îndrumare și control“ cu sediul în București, supus direct conducerii domnului director al Economiei vânatului.

În prezent țara (afară de Bucovina și Basarabia care au administrație aparte) este împărțită în șase „regiuni“, fiecare având 6—10 județe. Corespunzător regiunilor, avem șase inspectorii de control și îndrumare.

În conformitate cu ordinul circular primit, inspectorul este obligat a inspecta fiecare județ de trei ori pe an, adică la patru luni odată, — și de fiecare dată inspecția trebuie să dureze cel puțin patru zile, în care nu intră timpul reclamat de călătoria la ducere și întoarcere.

Inspectorul de îndrumare și control „inspectează“ activitatea Inspectoratelor regionale județene și de plasă și are „întrevederi“ cu: Comandantul Legiunii de jandarmi, comandantul unității de grăniceri, Șeful Serv. Silvic județean, Directorul camerei de agricultură, și șeful de Ocoale silvice. Aceste întrevederi au drept scop realizarea unei cât mai rodnice colaborări între organele înșirate și cele vânătoarești. (44)

● Autorizațiile de vânătoare în Delta Dunării și în bălțile nearendate.

În Delta Dunării precum și în bălțile nearendate din județele Tulcea, Brăila, Covurlui și Ismail se poate vâna numai pe baza unei autorizații speciale, eliberată fie de Direcțiunea Economiei Vânatului, fie de Inspectoratele de vânătoare din județele amintite mai sus.

Pentru a obține o astfel de autorizație, solicitatorul plătește în prealabil la Administrația Financiară, art. 81/942 o taxă de 150 lei dacă are permis de vânătoare cu prețul de 1.200 lei și 300 lei dacă posedă un permis de 5.000 sau de 10.000 (cetățenii străini). În schimbul acestei taxe poate vâna o singură zi. Recipisa de plata taxei o prezintă apoi Direc. Ec. Vân. sau Inspectoratului de vânătoare care eliberează autorizația. (Ord. Dir. Ec. Vân. Nr. 13.509/1942). (45)

● „Arendarea terenurilor pentru vânat“.

Sub acest titlu, marele ziar „Universul“ publică un articol semnat cu inițialele E. S. Autorul critică procedeul arendării prin licitație pu-

blică a fondurilor de vânat, susținând că pe această cale, societățile de vânătoare pierd terenurile pe care le-au avut, neputând plăti arenzile urcate din cauza concurenței pe care le-o fac „negustorii de vânat“. In concluzie, cere să se renunțe la arendarea prin licitație și să se prelungească contractele societăților.

Trebue să recunoaștem dela început că ne găsim în fața unei probleme deosebit de spinoasă. Proprietarul fondului are tot dreptul la o arendă care rezultă din libera concurență, iar vânătorii au interesul să obțină terenuri cu arendă cât mai redusă, spre a nu se spori cheltuielile, și astfel destul de mari ale practicării vânătoarei în zilele de azi. Statul, deci, față în față două interese contrarii Economiei Vânatului chemată pe deoparte să se conformeze legii contabilității publice, și legii pentru apărarea patrimoniului public, iar pe de altă parte să mulțumească lumea vânătoarească, adeseori prea exigentă.

Chestiunea aceasta este mult prea complicată pentru a putea fi tratată în cadrul unei cronici. Vom pune, totuși câteva întrebări celor porniți a critica oficialitatea vânătoarească:

1. Are, oare, Direcțiunea Economiei Vânatului dreptul să arendeze terenurile de vânătoare pe prețuri mai mici de cât s'ar putea obține prin libera concurență, privind astfel pe proprietarul fondului de venit? Are sau nu dreptul proprietarul (comuna, posesorul, obștea, Statul) să protesteze împotriva reducerii venitului său pentru a se favoriza vânătorimea?

2. Cum rămânem cu dispozițiunile art. 100 din L. V. care spune clar: „Dreptul de vânat depe proprietățile Statului se poate arenda, în genere, numai prin licitație publică“; apoi: „In caz excepțional se poate arenda dreptul de vânat prin bună învoială“....

Cel puțin în ce privește proprietățile Statului, legiuitorul a înțeles, ca în materie de arendare, regula să fie licitația și numai în mod excepțional să se admită buna învoială. De ce, atunci, să formulăm pretențiuni exagerate față de Direcțiunea Economiei vânatului?

3. Se pledează în favoarea prelungirii vechilor contracte. Dar cum rămânem cu societățile de curând înființate și cu vânătorii tineri care au și ei dreptul la existență și nu cer decât liberă concurență?

4. Oare garanția morală (capacitatea, priceperea și corectitudinea arendașului) nu poate fi înlocuită cu o garanție materială, urmată — la nevoie — de sancțiunea rezilierii contractului?

Desigur, trebue să se urmărească sporirea patrimoniului nostru vânătoresc. Societățile și arendașii particulari care s'au dovedit buni gospodari în materie de vânătoare, ameliorând fondurile pe care le-au deținut, trebuesc încurajați. Nu este ușor să te desparți de un teren în care alături de bani și osteneală ai pus și o bucată din sufletul tău. Înțelegem, deci, necesitatea prelungirii unor contracte. Nu suntem pentru arenzii mari, cu orice preț. Dar de aci și până a încerca să transformi excepția în regulă și să ceri Direcțiunii Economiei vânatului să calce legea, este o mare distanță.

Socotim drept exagerare când se afirmă că: „Numai acolo unde s'au înființat societăți de vânătoare, s'a făcut educația vânătorilor din regiunea respectivă. S'au adus îmbunătățiri și s'au făcut vânători ra-

ționale; s'au realizat adăposturi pentru ocrotirea vânatului; s'au făcut investițiuni; s'a dat hrană în timpul iernilor grele". Știm, doar, cu toții câte asemenea societăți conștincioase avem și cu cât este mai mare numărul arendașilor persoane particulare care au ridicat valoarea fondului lor de vânat.

Nu cunoaștem nici așa ziși „negustori de vânat” care să arendeze un teren ca să-l exploateze în sens comercial.

Fără să încercăm a trata în amănunt această chestiune am ținut să scoatem în evidență exagerările care nu servesc la soluționarea problemei. (46)

● „Dușmanii țării“.

Într'o altă cronică am semnalat articolul D-lui Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul”, în care arătând pagubele pe care iepurii le-au făcut în iarna trecută în livezile de pomi fructiferi, cerea o campanie drastică de nimicire a urechiaților noștri. Am arătat cu acea ocaziune cât de puțin întemeiată erau acuzațiunile aduse.

Se pare, însă, că aderenții ideilor de acest fel sunt mulți, deoarece D-l Dr. N. Lupu într'un articol publicat în același ziar sub titlul „Dușmanii țării” susține cam aceeaș teză: alături de ciori și guzgani, simpaticii noștri iepuri sunt declarați dușmani ai țării și se cere, pur și simplu, nimicirea lor prin orice mijloace.

D-l E. Sinu într'un articol publicat în ziarul „Universul” combate afirmațiunile D-lui Dr. N. Lupu, susținând că dacă iepurii cauzează pagube în livezile de pomi, vina este a proprietarilor care nu iau o măsură de protecție, deși înfășurarea pomilor tineri cu paie constituie un mijloc eficient și eficace. Mai arată, că hrana pe care o consumă câinii supra numerarii din gospodăriile țărănești depășește cu mult grăunțele pe care le consumă ciorile. Cu drept cuvânt, D-l E. Sinu susține că dacă e vorba de un dușman al agriculturii și al sănătății cetățenilor atunci acesta este câinele. (47)

● Măsuri pentru recoltarea intensivă a iepurilor.

Conducerea Țării a luat dispozițiunea ca în acest an să se recolteze intensiv iepurii, cu scopul de a se contribui la soluționarea crizei de alimente, de a se procura piei pentru nevoile armatei și de a se reduce pagubele pe care iepurii le-ar face în livezi. Fără să discutăm necesitatea acestei măsuri, vom examina urmările ei.

Direcțiunea Economiei Vânatului prin ordinul Nr. 59223 din 4 Noembrie 1942 trimis inspectoratelor de vânătoare județene a dat următoarele dispozițiuni:

1. În fiecare județ se înființează un „centru de dirijare” a acestei operațiuni compus din 3 persoane în frunte cu inspectorul de vânătoare județean.

2. Fiecare vânător va da, în mod gratuit, doi iepuri organului Subsecretariatului de Stat al aprovizionării, fapt care va fi menționat pe permisul de vânătoare. Vânătorii care nu-și vor putea îndeplini această

obligațiune, vor vărsa o sumă de 300 lei pentru fiecare iepure, — adică în total 600 lei.

3. În afară de cei doi iepuri dați de fiecare vânător, se vor mai preda: 30% din totalul iepurilor împușcați la vânătorile aranjate în grup pe terenurile arendate și 50% din iepurii împușcați pe terenurile nearendate.

4. Carnea iepurilor predați în aceste condițiuni va fi distribuită: văduvelor, orfanilor și invalizilor de război, magistraților, ofițerilor, profesorilor etc., iar blănurile vor fi colectate de O. R. A. P.

5. Pe terenurile nearendate, vânătoarea va fi organizată de către inspectorul de vânătoare al plășii. În ce privește pădurile Statului al căror drept de vânătoare nu este arendat, socotim că ar fi fost mult mai indicat șeful de ocol silvic să organizeze vânătoarea decât inspectorul de vânătoare al plășii. Constatăm, că la această operațiune de recoltare care interesează deaproape și gospodărirea vânatului din păduri, nu s'a rezervat nici o atribuțiune organelor silvice. (48)

● Modificarea formalităților de îndeplinit pentru combaterea răpitoarelor prin otrăvă.

Printr'o deciziune ministerială au fost modificate condițiunile în care se pot combate răpitoarele prin otrăvire. Schimbările mai importante sunt următoarele:

1. Otrăvirea este permisă numai în intervalul 1 Decembrie—28 Februarie.

2. Otrava poate fi pusă numai în hapuri nu și în hoitul care servește drept momeală.

3. În regiunile de munte, otrăvirea este permisă numai la poalele munților, fiind strict interzisă în zona urșilor și a jderilor.

Otrava ca mijloc de combaterea răpitoarelor este un cuțit cu două tăișuri: bine întrebuințată aduce faloase; rău folosită poate să cauzeze pagube ireparabile. Mulți vulturi și corbi au căzut victime otrăvirii puse, fără rațiune; în unele regiuni, încercând să se otrăvească lupii, au distrus, până la ultimul exemplar, ursul. De aceea, socotim folosi-toare măsurile de restrângere de care am făcut amintire.

Nu se vorbește nimic despre otrăvirea coriilor și coțofenelor atât prin metode de iarnă, cât și prin metode de primăvară (ouă otrăvite), cu toate că împușinarea acestor păsări dăunătoare prezintă cel puțin aceeași însemnătate, ca și a vulpilor. (49)

Vasile Cotta

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

EM. PROTOPOPESCU-PACHE și **CONST. D. CHIRIȚĂ**: *Elemente de știința solului*. Vol. I *Formarea solului*. Tipurile genetice de soluri Edit. Soc. „Progresul Silvic”, 1941, 360 pagini cu 95 figuri în text.

În seria tratatelor și manualelor didactice, Societatea „Progresul Silvic” a dat la iveală de curând o nouă lucrare, cu titlul de mai sus, despre știința solurilor, datorită d-lor Em. Protopopescu-Pache și C. D. Chiriță. Era și aceasta o carte, pe care literatura noastră silvică și agronomică o aștepta de multă vreme. „În limba românească lipsea până acum un tratat complet și special despre soluri”, cum mărturisește însuși d-l Protopopescu-Pache în prefața lucrării.

Cartea de față, care tratează despre formarea solului și tipurilor genetice de soluri, reprezintă volumul întâiu al operei mai cuprinzătoare „Elemente de știința solului”. Volumul al doilea, ce urmează să apară, va cuprinde, după cum se anunță în prefață, cunoștințe asupra însușirilor fizice și chimice ale solurilor și asupra biologiei lor.

Volumul întâiu conține cinci părți și anume:

Partea I-a — Fundamente generale ale științei solului.

Partea II-a — Dinamica formării solului.

Partea III-a — Solul și clima. Sistemática solurilor.

Partea IV-a — Studiul tipurilor genetice de soluri.

Partea V-a — Solurile României și condițiunile lor naturale de formare.

Este o expunere sistematică a științei solului în întregul ei, care pune la curent pe cititor cu progresele realizate în acest domeniu prin cercetările ce s’au făcut în ultimele decenii în diferite țări, cu teoriile cele mai noi în privința formării solului, cu întreaga serie a tipurilor de sol din România. Lucrarea având o factură științifică se adresează în primul rând specialiștilor. Și o recenzie competentă și completă nu ar putea să-i vină decât tot dela un specialist. În aceste rânduri, noi voim numai să semnalam apariția ei și să-i subliniem importanța și utilitatea pentru merseria noastră. Inginerul silvic, în a cărui preocupare intră cunoașterea pământului din care crește și se hrănește pădurea, va avea des nevoie de consultarea unui tratat de soluri. De aceea cartea „Elemente de știința solului” nu trebuie să lipsească din biblioteca nici unuia dintre noi.

G. T. T.

DAMIAN, Prof. DALILA: *Mătasea artificială*. 150 pag., 19 fig. București, 1941.

Mătasea artificială a devenit în ultimul timp o materie textilă de deosebită importanță. Fabricarea ei se bazează pe materii prime de na-

tură vegetală, animală și minerală. Cea mai importantă din punct de vedere industrial rămâne mătasea artificială de natură vegetală, care se fabrică din celuloză obținută în special din lemn.

Această ramură a industriei constituie un debușeu însemnat pentru lemn, mai ales pentru lemnul de fag. De aceea dezvoltarea industriei mătasei vegetale în țara noastră poate aduce o valorificare mai bună lemnului de fag. În același timp se poate afirma că industria mătasei vegetale găsește la noi materiile prime necesare unei dezvoltări de proporții mari.

Literatura noastră asupra fabricării mătasei artificiale este puțină și răspândită prin reviste. Cartea prof. Dalila Damian prezintă sintetic procedeele de fabricare a mătasei artificiale, insistând asupra procedurii viscozei, care este acum cel mai întrebuintat în industrie. Proprietățile mătasei artificiale și întrebuintările ei sunt capitole care interesează nu numai pe specialiști.

Câteva date asupra industriei mătasei artificiale în țara noastră întregesc cartea.

Cartea poate fi folositoare tuturor celor ce, în vreun fel, au interes să cunoască această importantă ramură a industriei textile.

N. Ghelmeziu

F. W. BAUER: *Furnierpappeln im deutschen Wald*. 40 pag., 12 fig. Berlin, Paul Pary, 1938.

Cultura popului, ca specie repede crescătoare și cu lemn bun pentru industria hârtie, chibriturilor și furnirelor în special, este cerută de nevoile născute prin împuținarea pădurilor, mai ales a celor de foioase. Prin acută necesitate a lemnului cu însușirile celui de plop, prin reali-

zările strălucite ce s'au obținut în cultura popului, în selecționarea unor specii repede crescătoare cu lemn bun, se poate spune fără a exagera că în silvicultură se trece printr'un moment al popului, că acest arbore se impune singur.

În Italia și Germania succesele de până acum în cultura popului au dus la programe mari de împăduriri cu specii de plop. În țara noastră s'au obținut deasemenea rezultate excelente și nu se așteaptă decât campania de lucru, care să valorifice experiența de până acum.

Literatura de specialitate a început să se îmbogățească din ce în ce cu contribuțiuni la cunoașterea culturii popului, a însușirilor și întrebuințării lemnului său. Ea se prezintă mai mult ca articole în diverse reviste și câteva broșuri. Între acestea este broșura Dr. Fr. W. Bauer, care deși apărută în 1938, merită și azi a fi prezentată, ea fiind o expunere a rezultatelor culturilor făcute cu succes în pădurile din jurul orașului Karlsruhe, culturi de plop din cele mai bine reușite în Germania.

După ce arată importanța economică și industrială a lemnului de plop și fixează însușirile necesare ale unui trunchi de plop pentru furnir — grosimi mai mari de 80 cm diam. terier, lemn sănătos, fără noduri, cu inele uniforme, fibră dreaptă, creștere centrică — autorul expune condițiunile de creare și creștere a popului pentru furnir.

Plopul trebuie să fie plantat la distanță mare, astfel ca încă de mic și în orice moment al creșterii sale, să fie ferit de acoperire de sus sau laterală, deci să aibă un coronament bine dezvoltat, să formeze arborețul dominant sub care să fie un arboret des și umbros din alte specii. Prin aceasta se asigură o creștere vigu-

roasă, trunchiuri drepte și fără noduri.

Arboretul nu trebuie să fie de vârste amestecate, deci în nici un caz nu se poate aplica tratamentul codrului grădinărit. Nici arborețele echiene pure de plop, cu un singur etaj, nu pot asigura producția de exemplare bune pentru furnir. Deoarece concurența coronamentelor, deci deformarea lor, este inevitabilă. Cele mai bune rezultate le-au dat arborețele cu două sau mai multe etaje, dominant fiind plopul. Subarboretul poate fi format din fag, tei, arțar, anin în locuri umede și salcie în locuri inundabile.

Tratamentul ce trebuie aplicat acestor arborețe este acela al tăierilor rașo. La așezarea tăierilor trebuie să se țină seama în mod deosebit de direcția și tăria vânturilor, mai ales dacă arborețele se siluiază pe terenuri inundabile.

Din cercetările ce s'au făcut în ceea ce privește influența mărimii coronamentului (proiecția pe pământ) asupra creșterii în diametru și suprafața terieră și asupra volumului diverselor sortimente, s'a dedus că pentru a avea exemplare de plop pentru furnir, un arbore are nevoie de minimum 100 m² la 60 ani, vârstă la care trebuie crescute arborețele.

Pentru a se obține material mai mult, în ipoteza că și materialul subțire își găsește plasament, arbo-

retul poate fi creiat mai des decât 100 ex. la ha, urmând ca prin rărituri să se ajungă la numărul de arbori care se cresc pentru furnir. Evident că aceste lucrări trebuie conduse astfel ca tot timpul să se asigure arborilor destinați pentru furnir condițiunile stabilite mai înainte.

În urma a numeroase încercări s'a stabilit că la 20 ani numărul arborilor la ha poate fi de 400, la 40 ani 200 iar la 60 ani 100. Deci la început se poate planta plopul la 5/5 m, pentru ca să se ajungă la 10/10 m la vârsta de 60 ani. Subarboretul din alte specii trebuie creiat odată cu plantarea plopului sau un an mai târziu.

Broșura cuprinde și câteva tabele de sortimente și creșteri.

Nu putem insista prea mult în spațiul unei recenzii asupra celor expuse în această broșură relativ la cultura plopului pentru furnir. Sunt foarte interesante date pe bază de încercări și observațiuni ale arborilor naturale de plop, care pun cultura acestui arbore pe baze sigure.

Pentru noi, care ne găsim în pragul unei extinderi a culturii plopului, cu o experiență proprie în acest domeniu, cunoștințele cuprinse în broșura lui F. Bauer au deosebit de mare valoare.

N. Ghelmezii

PĂDUREA NU ESTE OGOR.
ECONOMIA FORESTIERĂ NU ESTE AGRICULTURĂ.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 5 (1942), Caietul 7 (Iulie).

A. Ugrenovic:

Untersuchungen über die Abhängigkeit der Spaltfestigkeit von der Spaltebene und vom Feuchtigkeitsgehalt

Cercetări asupra legăturii dintre rezistența la despicare, planul de despicare și umiditate.

Articolul este în continuarea celor apărute în anii 1940 și 1941, în aceeași revistă, tot despre rezistența la despicare.

Se arată rezultatele încercărilor cu probe având planul de despicare radial, tangențial sau diagonal (45°) față de inelele anuale și se stabilește legătura între greutatea specifică, umiditatea probelor, rezistența la compresiune și rezistența la despicare.

La sfârșit se dă următoarea scară a speciilor după rezistența la despicare în planul radial (ordinea crescândă): molift, brad, castan, pin comun, pin negru, carpin, gorun, ulm de câmp, stejar, fag, frasin.

H. Lutz.

Der Einheitsgenerator für Ackerschlepper.

Generatorul tip de gaz de lemn pentru tractoare agricole.

Se descrie generatorul tip de gaz de lemn, care s'a adaptat pentru tractoarele agricole. El are marele avantaj de a nu fi sensibil la schimbarea speciei lemnului și la diferențele umidității ale acestuia. Se poate întrebuința lemn cu umiditate până la 40%.

W. Overbeck:

Über die Eigenschaften des Lignits im Hinblick auf die Verarbeitung in der Holzverzuckerung.

Asupra însușirilor lignitului din punctul de vedere al prelucrării sale în zahăr de lemn.

Până acum s'a încercat să se facă hârtie din lignit. Rezistența acesteia este însă mică. S'a încercat apoi să se zaharifice celuloza din lignit. Randamentul este cu cca 40% mai redus decât la lemne, astfel că fabricația nu poate fi rentabilă. Prelucrarea soluțiilor zaharoase obținute în alcool pare a da bune rezultate.

B. Schulze și G. Theden:

Das Eindringen aufgestrichener Holbschutzmittel in Kiefernspintholz.

Pătrunderea în alburnul de pin a substanțelor prezervative aplicate prin spoire.

Studiul pătrunderii în lemn a substanțelor prezervative aplicate

prin spoire are importanță practică, deoarece acesta este procedeul cel mai întrebuintat pentru întreținerea construcțiilor.

Se arată rezultatele obținute cu substanțe uleioase, carbolineum în special și cu substanțe dizolvabile în apă, determinându-se condițiunile unei cât mai mari pătrunderi în lemn.

Mici comunicări:

Pădurile Italiei.

Coeficientul de calculare a volumului lemnului subțire (diam. până la 7 cm la capul gros).

Valorificarea deșeurilor de lemn în Norvegia.

Fabricarea celulozei pentru alimente și a spirtului în Finlanda.

Montarea generatoarelor de gaz de lemn la tractoare în Finlanda.

Lipsa lemnului pentru hârtie în Suedia.

Fabricarea alcoolului și zahărului din lemn în Finlanda.

Unificarea dimensiunilor uneltelor de găurit dela mașinile de prelucrat lemnul.

Ambalaje din Zellglas.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 108 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

Verl. d. Dtsch. Arbeitsfront: Jahrbuch Wald und Holz.

Walter de Gruyter & Co.: Das Übermikroskop als Forschungsmittel.

H. Hesmer: Der Wald im Weichsel- und Wartheraum.

G. Hahn: Messmittel und Prüfverfahren in der mechanisch-technologischen Metallprüfung.

P. A. Thiessen: Stoffe, Kräfte und Gedanken als Träger chemischer Gestaltung.

AWF.: Anwendung und Behandlung von Glutinleim in holzverarbeitenden Betrieben.

F. Fonrobert: Grundzüge des Holzbaues im Hochbau.

H. Wagner: Tachenbuch des chemischen Bautenschutzes.

*

Anul 5 (1942), Caietul 8 (August).

A. Frey-Wyssling și H. Aeberli: Der Anteil von Fasern, Gefäßen und Parenchym verschiedener Holzarten in Dreiecksdarstellung.

Proporția de fibre, vase și parenchim a diferitelor specii de lemn în reprezentare triunghiulară.

Intrucât simpla exprimare procentuală a proporției de fibre nu dă o indicație suficientă pentru o clasificare tehnică a lemnului, autorii încearcă să reprezinte în sistemul triunghiular proporția de fibre, vase și celule de parenchim. Acest mod de reprezentare dă posibilitatea de a se considera deodată cele trei elemente anatomice ale lemnului.

Reprezentarea s'a făcut pentru 4 lemne rășinoase și 40 foioase. S'a constatat că și această reprezentare dă prea puține indicațiuni asupra însușirilor tehnice ale lemnului.

A. Niethammer:

Wachstumsmöglichkeiten mikroskopischer Pilze auf Sulfitzellulose und Holzschliff sowie Sulfitablauge.

Posibilitățile de creștere a ciupercilor microscopice pe celuloza-sul-

fit și pasta mecanică, precum și pe leșiile rămase dela procedeul cu sulfite.

Possibilitățile de creștere a ciuper-cilor microscopice pe celuloza obținută prin procedeul cu sulfite, pe leșiile rămase din această fabricație și pe pasta mecanică, în special modul de dezvoltare și schimbările ce se produc în aceste substrate, sunt prea puțin cunoscute.

Autoarea aduce noi contribuțiuni în această chestiune studiind modul de creștere a o seamă de ciuperce pe mediile de mai sus.

H. Esser:

Prägung von Holzfaserplatten.

Imprimarea plăcilor de fibră din lemn.

Plăcile de fibră întrebuințate până acum au fețele netede, fără vreun desen. Cum aceste plăci se folosesc în cazuri în care aspectul exterior nu este indiferent, s'au căutat procedee de imprimare a lor. Articolul cuprinde o expunere a acestor procedee și a câtorva rezultate obținute.

O. Biermann:

Blockbandsäge oder Gattersäge.

Fierăstrae cu panglică sau gatere verticale.

Se studiază comparativ modul cum se face tăierea cu gatere verticale și cu fierăstrae cu panglică, arătându-se avantajele și dezavantajele fiecărui gen de mașini, precum și domeniul în care își găsesc cea mai bună întrebuințare.

Mici comunicări:

Tablele de lemn ale tablourilor pictorului Hans Baldung (1517).

Prescripțiuni pentru scările de lemn din magazine.

Economia forestieră în Ucraina.

Biroul central al generatorilor de gaz de lemn.

Substanțe pentru apărarea contra focului a lemnului.

Apărarea lemnului contra putrezirii în construcții.

Firmele care pot face construcții din lemn înclieiat.

Distanțele între axe și înclinările acoperișurilor la construcțiile în lemn.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 86 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

Mitt. d. Fachauss. f. Holzfragen: Verbesserte Ausnutzung und Gütesteigerung des Baustoffes Holz.

H. H. Hill: Die Erforschung und Verbesserung der Waldarbeit.

O. Krischer: Neue Wege bei der Wärmebedarfsrechnung für Gebäude.

A. Bourquin: Die Holzverkohlung in Meileröfen.

W. Kinberg: Jahresbericht 1940 über Holzschutz gegen Holzpilze, tierische Schädlinge und Feuer.

F. Kollmann: Künstliche Holztrocknung und Holzlagerung.

H. Herklotz: Sägetechnische Prüfungsfragen für den Sägewerken.

O. Graf și K. Egner: Untersuchungen mit Sparbalken, insbesondere für den Wohnungsbau.

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de salcie.

N. Ghelmezlu

INTERSYLVA

II-ème Année. No. 3 (Juillet 1942).

Walter Wittich:

Sur la possibilité d'une afforestation des sols de formation Old-Red-Sandstone en Irlande.

Despre puțința unei împăduriri a solurilor de formație Old-Red-Sandstone în Irlanda.

Formațiunile respective s'au arătat protivnice, până acuma, la încercările de împădurire ce s'au făcut. Un strat de oristam gros de 7-10 cm, format la o adâncime relativ mare, pricinueste suprasaturări periodice de apă, foarte nepotrivite pentru vegetația arborescentă. Lucrările de ameliorare urmează o fi îndreptate în direcția aceasia de a face solul mai permeabil, prin diferite măsuri: mobilizare cu plugul îngrășare cu calcar.

Karl Orth:

L'instruction des agents du Service forestier dans le Reich allemand.

Pregătirea agenților din Serviciul forestier german.

Ni se arată liniile mari ale chipului cum se va desvolta, în viitor pregătirea profesională a agenților respectivi. De astă dată, e vorba de reguli generale pentru întreg Reich-ul. O caracteristică a noii reforme constă dintr'o puternică interpenetrație a carierii forestiere și militare.

Richard Immel:

La protection de la nature et l'idée du paysage dans la sylviculture.

Protecția naturii și ideea peisajului în silvicultură.

Concepția timpului nostru în materie de protecție a naturii și de peisagiu impune anumite forme de gospodărie și cultura pădurii. Acestea privesc regiunile de cultură, arboretele, speciile alcătuitoare, chipul de regenerare. Codrul grădinărit reprezintă cea mai corespunzătoare formă de pădure. De acesta se apropie acele chipuri de cultură în care solul rămâne neîntrerupt acoperit, cu regenerare domoală și tăeri moderate.

Otto Fischer:

L'arbre dans la civilisation chinoise.

Copacul în civilizația chineză.

China este dată adesea ca pildă, în ce privește dușmănia locuitorilor față de păduri și urmările nenorocite ale nimicirii acestora. Și cu toate acestea, arborele și natura, în general, au jucat și joacă un rol deosebit în sensibilitatea acestui popor de veche civilizație. Autorul se oprește și examinează pentru a ilustra acest lucru, la pictura chineză, care n'are egal în redarea atât de profundă și concludentă a vieții și arborelui.

Georges Golay:

Les origines, les buts et les formes de la collaboration internationale en matière forestière.

Obârșiile, țelurile și formele conlucrării internaționale în materie forestieră.

Autorul aruncă o privire retrospectivă asupra înfăptuirilor din a-

cești primi trei ani de funcționare ai C. I. S.-ului. Individualizarea cheștiunilor forestiere și pe plan internațional, decurge din firea deosebită a producției forestiere față de alte chipuri de producțiune.

Activité forestière.

Activitate forestieră.

Cuprinde știri asupra întâmplărilor și măsurilor forestiere luate în diferite țări.

Littérature forestière.

Literatura forestieră.

Această parte reprezintă un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra unora dintre publicații.

Ilie C. Dem.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 10/1942.

Eric Badoux:

Voyage d'étude dans les peuplements Vaudois. (Suite et fin). (10 pag. cu 6 figuri în text).

Se arată, în continuare, sumar, constatările făcute cu prilejul vizitării diferitelor plantațiuni executate, cu rase diverse de piop, pe terenuri asanate.

Sam. Aubert:

A propos des terres arides et de leur boisement. (2 pag.).

La origina terenurilor azi aride din Jura, platoul elvețian și etajul inferior al Alpilor, stă reaua folosință a omului. „Despăduririle masive executate în cursul secolilor, făcute pentru creșterea de pășuni, sau pentru obținere de cărbune de-

stinat industriei metalurgice și de sticlărie, au contribuit într-o foarte largă măsură să se transforme în terenuri aride importante suprafețe“.

Circulara Nr. 12.

Dată Departamentelor Cantonale privitoare la reimpăduririle de compensație ca urmare a desfrîșărilor făcute pentru a se extinde suprafețele agricole.

Nr. 11/1942.

H.-G. Winkelmann:

Au sujet de la classification des grumes résineuses suivant la qualité. (8 pag.).

În Nr. 7/942 al acestei reviste s'a publicat un articol al d-lui prof. Ch. Gonet tratând despre clasificarea lemnului rășinos de lucru în Cantonul Vaud.

Ne fiind în totul de acord cu cele susținute, d-l Winkelmann, își propune în articolul de față, să discute ideile expuse de d-l Gonet.

La rândul său, d-l Gonet dă, în același număr de revistă, un scurt răspuns ideilor emise de preopinientul său.

P. Meyer:

Quelques observations sur les conditions forestières du Bas-Languedoc. (6 pag. cu 3 fig.).

Autorul a făcut un stagiul de studii la stațiunea internațională de geobotanică mediteraneană și alpină de la Montpellier (în Franța). Cu această ocazie a putut să facă unele observațiuni privitoare la flora din

împrejurimile acestui oraș. Aceste observațiuni sunt redată pe scurt în articolul de față.

Se tratează: 1) **Vegetația naturală și degradarea sa în mărăcinișuri tipice (garigues).** 2) **Despre pinul de Alep și reconstituirea naturală a pădurilor de Quercus ilex L.** 3) **Importanța forestieră a pădurilor de Q. ilex.**

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 10/942.

S'a scurs mult timp de când la bibliotecile noastre de specialitate nu am mai primit revistele franceze.

De curând ne-a sosit numărul pe Octombrie al cunoscutei *Revue des Eaux et forêts*.

Fără ca să-și fi suspendat apariția, împrejurările de războiu au făcut totuși ca ea să apară în număr de pagini redus.

Numărul pe Octombrie cuprinde o parte dintr'un studiu al d-lui Ch. Guinaudeau despre pinul strobis în Vosgi.

Se găsesc aici interesante date despre felul îmbucurător cum crește această specie în niște terenuri umede, unde alte specii locale au dat greș. Articolul va fi în continuare.

În afară de tablourile (pe 19 pagini) cuprinzând vânzările de material lemnos din cuprinsul țării, revista mai dă și unele referințe bibliografice. Astfel, aflăm că în *Bulletinul Comitetului pădurilor* Nr. 79/942, s'au publicat pe 88 pagini diferite date privitoare la cultura plopului în Franța.

At. Har.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

1942, Nr. 6, Juni.

L. Siegwart:

Über die Holzflösserei im Napfgebiet.

Asupra plutitului în regiunea Napf.

Plutitul lemnului a constituit și în Elveția din cele mai vechi timpuri și până la sfârșitul secolului trecut unul din principalele mijloace de transport al lemnului dela pădure. Astăzi este pe cale de dispariție: Autorul face un scurt istoric al plutitului în Elveția și o descriere plină de interes a acestui mijloc de transport al lemnului.

E. Blummer:

Neuartige Lavinenverbauungen.

Nouii procedee de fixare a lavinelor.

Autorul descrie un nou procedeu de a fixa lavinele mici, cu ajutorul diferitelor construcții de capre, de pari legați cu sârmă, garduri de sârmă, etc., arătând influența acestora asupra formării lavinelor. Paralel este expus și un proiect de împădurire având același scop.

Rüedi K.:

Wald und Wild.

Pădurea și vânatul.

În urma iernii de lungă durată de anul trecut, pagubele cauzate de vânat au fost din nou foarte mult simțite în pădure. Aceasta a făcut ca din nou această chestiune să constituie o preocupare a silvicultorilor. Autorul expune în funcție de speciile forestiere, natura vânatului și condițiunile specifice ale pădurilor

elvețiene, modul cum s'ar evita sau micșora aceste pagube.

1942, No. 7/8 Iulie-August.

*Über das Schweizerisch Holzsin-
dikat.*

Asupra sindicatului el-
vețian de lemn.

Articolul cuprinde conferința ro-
stită de Dr. Walter Moser cu prilejul
Congresului general al asoc. „Lig-
num” la Zürich, din 9 Mai 1942
(puțin prescurtat).

După o lungă expunere asupra
doctrinelor economice din ultimul
secol și a situației excepționale din
ultima vreme, autorul înfățișează
rolul pe care-l are de îndeplinit
sindicatul lemnului în Elveția. Sin-
dicatul lemnului a luat naștere din
nevoile economice ale epocii răz-
boiului. În epoca care va veni după
încheierea războiului va avea desig-
gur alte probleme de rezolvat. Sin-
dicatul cuprinde toate grupele de
prelucrări ale lemnului și are de
scur să armonizeze producția cu ne-
voile de lemn, să distribuie munca
asa fel ca să se producă în mod ra-
tional.

En Krebs:

*Die Anbauschlacht in der Forst-
wirtschaft.*

Bătălia împăduririi în
cultura forestieră.

Consumul din ce în ce mai sporit
al lemnului în această epocă de răz-
boiu, face ca și în Elveția să se
pună problema intensificării culturii
forestiere. Măsurile care trebuiesc
luate sunt pe scurt următoarele: du-
blarea măsurilor culturale (împădu-
rirea tuturilor suprafețelor goale,
etc.), furnizarea sigură a semintelor
forestiere, conversiunea crângurilor

compuse, mărirea procentului de
specii foioase nobile și de pin și la-
rice, micșorarea pădurilor destinate
vânătului și în fine o serie de mă-
suri ce privesc pădurile proprietatea
particulară.

Jungo I.:

Zur Frage der Waldrodungen.

Problema defrișărilor.

Problema defrișărilor preocupă azi
în cel mai înalt grad pe forestierii
elvețieni.

Nevoia acestei epoci de războiu
face ca noui suprafețe să fie defri-
șate. Acoperindu-se cu materialul
rezultat multe nevoi de lemn se
crută restul pădurilor cari și așa
sunt prea rarite sau nu pot fi ex-
ploatare din alte motive.

Autorul expune din toate punctele
de vedere situația acestor păduri și
a defrișărilor ce au fost practicate
în terenurile forestiere.

Knuchel:

Vom Heizen mit Holz.

Despre încălzitul cu lemn.

Încălzitul cu lemn în iarna trecută
a fost practicat și în Elveția pe o
scară destul de mare. Autorul în-
fățișează pe scurt această problemă
și perfecționările aduse sobelor de
terasotă pentru încălzitul cu lemn.
Totodată sunt înfățișate frumoase
modele de asemenea sobe.

Ca încheiere urmează o povestire
plină de haz a lui Brunner asupra
unei sobe care a încălzit o familie
în timpul iernii.

Knuchel:

*Reise in der Westschweiz 1942
zum Studium der Pappel-Kultur
und der Verwendung des Pappel-
holzes.*

Călătorie în Elveția de vest în 1942, pentru studiul culturii plopului și al întrebuintării lemnului de plop.

Dare de seamă asupra unei excursii forestiere în care sunt expuse date interesante asupra culturii plopului și întrebuintărilor lemnului de plop. Acest material, datorită densității lui mici, este întrebuintat la fabricarea lăzilor, cutiilor și bețelor de chibrituri, pantofilor de lemn, sau la placaje.

E. Vintilă

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 1—2, Ianuarie—Februarie 1941.

I. Studii.

Dr. E. Hausendorff:

Wirtschaftsgeschichtliche und pflanzensoziologische Untersuchungen als Grundlage für den Waldbau im ostdeutschen Kieferngebiet.

Cercetări economico-istorice și de sociologia plantelor ca bază a silviculturii în regiunea de pin din răsăritul Germaniei.

Este o foarte interesantă monografie a ocolului silvic Grimmitz din apropierea orașului Überswalde, pe care autorul, care este și profesor universitar, îl conduce de douăzeci de ani. Aflăm, între altele, că dela 1555 și până în prezent, adică în timp de 387 ani s'au perindat la conducerea acestui ocol 19 silvicultori. Revine așa dar o medie de douăzeci de ani pentru fiecare. Re-

cordul l-a bătut în această privință Balduin von Hövel, care a stat la conducerea ocolului timp de 40 ani (1879—1919).

În caietul de față al revistei se publică numai prima parte a lucrării, care cuprinde două capitole:

I. O privire istorică generală ca introducere.

II. Schimbări în starea pădurii intervenite prin gospodărirea dela 1550.

Dr. E. Wagenknecht:

Untersuchungen über die Schäden des Kiefern-Triebwicklers Evetria (Tortrix) buoliana auf Kiefernkulturen.

Cercetări asupra vătămarilor pricinuite de *Evetria (Tortrix) buoliana* la culturile de pin.

Voss:

Erste Ergebnisse eines Versuches, der Wasserreiserbildung bei Eiche vorzubeugen.

Primele rezultate ale unei încercări de a preveni formarea de crăci lacome la stejar.

Se descrie un procedeu folosit de autor în ocolul silvic Marburg. Procedeuul constă în identificarea stejarilor care prezintă muguri dormitori (ceea ce se face cu ajutorul unei acări) și curățirea lor de ritidom cu ajutorul unei cuțitoaie până la o înălțime de 5—8 m. Prin aceasta mugurii dormitori sunt retezați și ei și nu mai sunt în stare să producă ramuri lacome. Inconvenientul procedeuului este însă că prin desbrăcarea arborilor de ritidom se expune trunchiul gerului, care la acești arbori poate produce mai ușor gelivuri decât la cei nesupuși acestui tratament.

II. Comunicări:

Friedrich Kugler:

*Beobachtungen über die Massen-
erträge der Fichte in Lettland.*

Observațiuni asupra producției în volum a molidului în Letonia.

Cercetările autorului arată că în Letonia arboretele de pin dau aceeași producție în volum la hectar ca și molidul, în timp ce tablele de producție din Germania arată pentru arboretele bătrâne cu aceeași înălțime medie o producție mult mai mare la molid decât la pin. Explicația constă probabil în faptul că în Sud-Vestul Europei avem o rasă de molid deosebită de cea din Nord-Estul Europei. Ipoteza este confirmată și de cercetările savantului rus *Vargas de Bedemar*, care a întocmit table de producție pentru guvernământul Petrogradului, din care se vede că pinul și molidul au aceeași producție, cu excepția claselor de fertilitate cele mai bune, unde molidul are o producție în volum cu 2—10% mai mare decât pinul.

Interpretări importante de drept.

III. Recenzii:

Artur Wagner: *Klimaänderungen und Klimaschwankungen.* [Schimbări și oscilații de climă]. „Die Wissenschaft”, vol. 92. VI+221 pag., 34 fig. Prețul: legat 14,00 RM. Editura Fr. Wieweg & Sohn, Braunschweig 1940.

Recenzent *Radolf Geiger.*

Bieger W.: *Handbuch der Deutschen Jagd.* [Manualul vânătoarei germane], 2 vol. în 8 fascicule. Edit. P. Parey, Berlin 1940. Preț de sub-

scriere 4,80 RM. fascicula, Fascic. 2—4.

Recenzent *Olberg.*

Becker-Dillingen J.: *Die Ernährung des Waldes.* [Hrana pădurii]. Manual de îngrășăminte forestiere. 589 pag., 120 fig. în text și 6 plănge colorate. Berlin. Verlagsgesellschaft für Ackerbau, 1939. Prețul: leg. pânză 22 RM.

Recenzent *Wittich.*

L. Hufnagl: *Die Waldschönheit und ihre Pflege.* [Frumusețea pădurii și îngrijirea ei]. Viena 1939. Edit. Julius Springer. Prețul: broșat 2,40 RM.

Recenzent *Dengler.*

Schuhmacher von Marienfrid S.: *Jagd und Biologie.* [Vânătoare și biologie]. Cu 94 fig. Berlin. Edit. J. Springer 1939. Prețul: leg. 4,80 RM.

Recenzent *Dengler.*

Căietul 3, Martie 1941.

I. Studii:

Willi Selle:

Der Bestockungsantrieb der Buche, Hainbuche, Eiche und Birke in Nordwestdeutschland auf Grund von pollenanalytischen Untersuchungen.

Proportia de țag, carpen, stejar și mesteacăn în Germania de Nord-Vest, pe baza cercetărilor făcute cu ajutorul analizei pollenului.

Cercetări istorice asupra răspândirii în trecut a pădurilor în Nord-Vestul Germaniei, prin analiza pollenului aflat în straturile de turbării până la 1,65 m adâncime și mai mult, s'au făcut încă din anul

1928, întâiu de profesorul *Hesmer* dela Eberswalde și de către alții, astfel încât astăzi se cunosc rezultatele din multe părți ale acestei regiuni. Totuși rețeaua cercetărilor de până acum prezenta discontinuitate între Ems și Weser, în regiunea numită „Lüneburger Heide” și la Nord de Hanovra. Autorul studiului de față caută să implinească acest gol. El dă rezultatul cercetărilor făcute asupra a 40 profile luate tocmai din aceste regiuni, astfel că discontinuitatea amintită mai sus nu mai există.

III. Recenzii

Cinzberger A. și Stadlmann J.: Pflanzengeographisches Hilfsbuch. [Carte ajutătoare pentru geografia plantelor]. Edit. J. Springer, Viena 1939. Prețul broș. 15 RM.

Recenzent *Dengler*.

Prof. Dr. Dieterich: Forstliche Betriebswirtschaftslehre. [Economie politică forestieră]. Edit. Paul Parey, Berlin. Prețul leg. 22,60 RM.

Recenzent *Dr. Kohl*.

Caetul 4—5, Aprilie—Mai 1941

I. Studii

Prof. Dr. Max Wolff și Otto Jenz: Zur Megastismus-Frage. In chestiunea lui Megastimus.

Lucrarea tratează despre biologia și vătămările pricinuite de viespile din genul *Megastismus* semințelor de rășinoase. Ea cuprinde patru capitole:

I. Viespile semințelor de rășinoase din manualele silvice și vătămările pricinuite de ele.

II. Gazdele lui *Megastismus*.

III. Biologia și combaterea lui *Megastimus*.

IV. In chestiunea viespei *Plemeliella*.

Dr. E. Hausendorff:

Wirtschaftsgeschichtliche und pflanzensoziologische Untersuchungen als Grundlage für den Waldbau im ostdeutschen Kieferngebiet.

Cercetări economico-istorice și de sociologia plantelor ca bază a silviculturii în regiunea de pin din răsăritul Germaniei.

Estè continuarea studiului început în n-ful 1—2 al revistei.

III. Recenzii

Meding și Kleist: Bestandwertkurventafeln für Kiefer und Fichte. [Planșe cu curbe despre valoarea arboretului pentru pin și molid]. Edit. M. și H. Schaper, Hanovra. Prețul 15 RM. o planșă.

Recenzent *von Laer*.

Bieger W.: Handbuch der deutschen Jagd. [Manualul vânătoarei germane]. Fascicola 5 și 8. Berlin: F. Parey, 1940. Prețul 4,80 RM. fascicola.

Recenzent *Oiberg*.

Prof. Dr. Dieterich: Forstliche Betriebswirtschaftslehre. II. Band: Waldwertschätzung. [Economie politică forestieră. Vol. II: Estimație forestieră]. Berlin: Paul Parey.

Recenzent *Kohl*.

Steffen H.: Flora von Ostpreussen. [Flora Prusiei Orietale]. Königsberg (Pr.): Gräfe und Unzer, 1940. 19 pag. Prețul 4,80 RM.

Recenzent *Liese*.

Caetul 6, Iunie 1941.

I. Studii.

Dr. E. Hausendorf:

Wirtschaftsgeschichtliche und pflanzensoziologische Untersuchungen als Grundlage für den Waldbau im ostdeutschen Kieferngebiet.

Cercetări economico-istorice și de sociologia plantelor ca bază a silviculturii în regiunea de pin din răsăritul Germaniei.

Este continuarea studiului, a cărui primă parte a fost publicată în caietele 1—2 și 4—5 ale revistei. În caietul de față se publică capitolul III, intitulat „Condițiunile staționale și de sociologia plantelor ale ocolului [Grimnitz].

II. Comunicări.

Decizii de drept importante.

III. Recenzii.

Das neue Jahrbuch für die Gewässerkunde des Deutschen Reiches [Noul anuar al apelor Germaniei].

Recenzent J. Schubert.

Escherich K.: Die Forstinsekten Mitteleuropas. [Insectele forestiere ale Europei Centrale]. Vol. V: Hymenoptere și Diptera. Fascicola 1-a (pag. 1—208). Cu 198 figuri și 3 planșe colorate. Berlin: Paul Parey, 1940. Prețului 20.60 RM.

Recenzent Dr. Max Wolff.

G. T. Toma

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Vol. IX, Caetul 3/4 (Decembrie 1941, apărută în Mai 1942).

W. Koch:

Die Forstgesetzgebung Ibero-Amerikas.

Legislația forestieră în țările Americii Latine.

Se deosebesc trei perioade: 1. Perioada colonială, în decursul căreia au fost adoptate legile din metropole (Spania și Portugalia). Călea aceasta n'a dus la un rezultat bun, împrejurările coloniilor fiind altele. 2. Perioada de independență a țărilor, în care legile introduse au fost înlăturate. S'au produs cele mai înținse distrugerii de păduri. 3. Perioada legislațiilor naționale, care se începe după primul războiu mondial și e în curs de desovitare. Autorul analizează legile respective în vigoare.

Franz Heske:

Wald und Bevölkerung in Afrika. Păduri și populație în Africa.

Întrebarea aceasta este examinată din două puncte de vedere: 1. Al potențialului de lucru (densitatea populației) și 2. Al influenței pe care populația a avut-o și o are asupra resurselor de origină vegetală. Africa este, în general, slab populată. Prin aceasta lipsește unul din elementele principale pentru întemeierea unei economii forestiere în înteles modern.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ni se înfățișează multe date și știri privitoare la stările și faptele forestiere din folurile țări ale lumii.

Ite C. Dem.

FORST-WISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.

Anul 64, Caet. No. 1—2, 1 Ianuarie 1942.

Prof. Dr. V. Dieterich:
Leitriete und Grundzüge der forstlichen Erfolgsrechnung.

Tezurile și principiile determinării efectului gospodăriilor forestiere.

În acest articol autorul importanțului tratat *Forstliche Betriebswirtschaftlehre* „Știința gospodăriilor forestiere” (Vol. I, recenzat în No. 1941 al acestei reviste), expune principiile, după care trebuie judecate rezultatele gospodăriilor forestiere, despre care tratează în mod amănunțit volumul 3 din opera de mai sus.

Pentru judecarea rezultatului unei gospodării forestiere nu este suficient de a se face bilanțul între venituri și cheltuieli anuale sau periodice, ci este necesar de a se urmări evoluarea proprietății forestiere și de a se cerceta întrucât acea proprietate este în stare de a da venituri pe viitor. De asemenea trebuie avute în vedere funcțiunile sociale ale pădurii.

Sistemul judecării valorilor și rezultatelor gospodăriei forestiere Dieterich o caracterizează prin combinarea amenajamentului cu serviciul de ținerea registrelor gospodăriei și de colectarea rezultatelor, și examinează pe rând:

1. Înregistrarea rezultatelor anuale;
2. Stabilirea periodică (și comparativă) a situației și valorii proprietății precum și posibilitatea proprietății de a produce venituri.

3. Combinația celor două grupe de înregistrarea rezultatelor spre a determina adevăratul efect al proprietății.

Pentru contabilizarea rezultatelor anuale autorul admite atât o contabilitate comercială cât și una cămeralistă, insistă asupra necesității de a se deschide atât la venituri cât și la cheltuieli destule conturi pentru a se putea încadra în ele toate veniturile și cheltuielile și pentru ca la contul diverse să apară sume cât mai puține. De asemenea este necesar ca să apară absolut toate veniturile și cheltuielile, chiar și acele care nu apar în mod direct, cum este la venituri spre exemplu contravaloarea diferitelor servituiți iar la cheltuieli pensiile și eventual valoarea muncii depusă de proprietarul pădurii personal.

Trebuie evitat pe de altă parte de a se trece în contul pădurii venituri și cheltuieli ce nu-i mai aparțin, cum sunt veniturile din pepinierie mari, ce lucrează în vederea comercializării puieților, venituri din fabrici de cherestea precum și cheltuielile ce se fac, spre exemplu, pentru a satisface interesele sportive și pentru a mări confortul proprietarului vânătoarei și a mușafirilor săi.

Salariile personalului silvic ce mai are și altele obligatorii trebuie trecute numai cu o cotă parte.

La stabilirea periodică a situației proprietății este necesar ca evaluarea proprietății să fie făcută în cantități grupate pe preturi unitare și nu numai în valori după cum propun acuma mulți autori.

Amenajamentul va trebui de asemenea să conțină posibilitățile pe preturi unitare.

Deasemenea urmează să se prevadă în el cheltuielile, tot în cantități nu și în bani.

Combinarea celor 2 feluri de înregistrări se face prin mai multe evidențe, din care prima grupă conține o evidență a suprafețelor, a claselor de vârstă, a volumelor și a creșterilor, iar a doua înregistrează rezultatele anuale în cadrul datelor din prima grupă.

Rezultatele anuale trebuie totdeauna înșirate una după cealaltă pentru întreaga perioadă sau subperioadă amenajistică respectivă. Astfel se evită rezultate greșite da-

torite unor venituri sau cheltuieli excepțional de mari sau de mici.

Având la îndemână aceste evidențe, cari trebuie să conțină atât cantități cât și valori exacte, se procedează la determinarea efectului gospodăriei nu printr'un calcul pur matematic, ci prin balansarea diferietlor cifre, ținându-se seama de situația întregii gospodării. Detalii în această privință și un sistem complet de evaluarea efectului unei gospodării forestiere autorul le dă în volumul III din opera mai sus citată la pag. 98—140.

Fr. Hanner

A APĂRUT

în

Editura Soc. „Progresul Silvic”

ILIE C. DEMETRESCU:

TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ

1942; 338 pagini, cu 134 figuri în text

500 lei.

I N F O R M A Ț I U N I

— D-l prof. M. Drăcea a fost numit delegat al României în „Comisiunea internațională pentru utilizarea lemnului” (C. I. U. B.) cu sediul la Berlin, înființată în Cadrul Centrului Internațional de Silvicultură, conform hotărârii luată în sesiunea a XI-a la Viena a Comitetului Central. (Mon. Of. 273 din 20.XI.1942).

— Prin Decretul Regal Nr. 2849 publicat în Mon. Of. Nr. 232 din 5 Oct. 1942, s'a decernat Ordinul „Meritul Agricol” următorilor ingineri silvici:

În gradul de Comandor:

1. Prof. M. Drăcea;

2. Ing. H. Lazăr;

În gradul de Ofițer:

3. Prof. V. N. Stinghe;

4. Ing. Anastase Nedelcovici;

5. Ing. C. Bunescu;

6. Ing. Dem. Grozescu.

— D-l Ing. cons. silvic. Victor Ivănceanu a fost detașat pe timp de 3 luni la C. N. R. pentru inventarierea și evaluarea fabricilor de cherestea intrate în patrimoniul Statului. (Mon. Of. 269/1942).

— Prin decizia Min. Agric. și Domenii Nr. 79363 din 14.X.1942, publicată în Mon. Of. 248 din 23.X.1942, au fost transferați după cerere pe ziua de 1.XI.1942 următorii ingineri silvici:

1. D-l Ing. subinsp. silvic C. Nițescu din Centrala Direcției Sebeș în Centrala Direcției Chișinău.

2. D-l Ing. șef silvic N. Imbăruș dela ocolul Niculițel, în Centrala Direcției Sebeș;

3. D-l Ing. silv. stagiar Eugen Petresanu din administrația Centrală Capsa, ca șef al ocolului Niculițel;

4. D. Ing. șef silvic Titus Petrescu de la ocolul silvic Coșava, ca șef al ocolului Făget (Jud. Severin).

5. D-l Ing. silv. stagiar D. Carpov, repartizat la ocolul Coșava (Jud. Severin).

— Următorii Ingineri silvici au fost primiți în Corpul tehnic silvic, cu gradul de Ing. silvic stagiar:

1. Proprocu D. din serviciul Direcției Silvice, pe ziua de 28.III.1942;

2. Brejan Sergiu, pe ziua de 4 Iulie 1942;

3. Dinescu St. Gh., pe ziua de 8 Iulie 1942;

4. Ana Marin S. Modălcă, pe ziua de 18 Iulie 1942.

— D-l Ing. silvic stagiar Brejan Sergiu a fost numit în Serviciul silvic județean Soroca. (Mon. Of. 227/1942)

— D-l Ing. Nistor D. Constantin dela Direcția Româнизării Cernăuți, a fost primit în Corpul tehnic silvic pe data de 8 Iulie 1942 cu gradul de Ing. silvic stagiar. (Mon. Of. 240 din 14.X.1942).

— Au fost numiți pe data de 1 Sept. 1942 la Casa Pădurilor Statului, cu gradul de Ing. silvici stagiar, următorii diplomați ai Fac. de Silvicultură: Pociu Eugen, Temelie Lucia Maria, Carпов Dumitru, Mădălea Ana Maria, Panaitescu Marin și Rafael Stana. (Mon. Of. 222 din 32.IX.1942).

— D-1 Ing. (insp. g-1 silvic Gheorghie Avram de la Dir. Silvică a fost repartizat la Biroul inspectorilor de control din Direcția genului rural, pentru partea silvică, încetându-i detașarea la C. A. P. S. (Mon. Of. 213/1942).

— D-1 Ing. subinsp. silv. Nestorica Iosif a fost delegat cu girarea ocolului silvic Iara-Turda, până la numirea unui titular (Mon. Of. 262/1942).

— Eforia spitalelor civile din București, angajează imediat pentru lucrările de exploatare în regie, specialiști „șefi de exploatare”.

Doritorii se vor adresa direct Eforiei București, Bul. Elisabeta Nr. 5.

— Prin ordinul Mareșalului Stat Major Nr. 212432/1942, s'a prelungit valabilitatea vechiului permis de port-armă de vânătoare până la 31 Decembrie 1942, fără nici o altă formalitate sau viză.

Până la această dată — 31 Decembrie 1942 — urmează a se preschimba toate aceste vechi permise, cu noule formulare de permise de port-armă de vânătoare.

Acel cari până la această dată nu vor fi schimbat vechile permise, pierd dreptul de port-armă.

Pentru cei mobilizați această preschimbare se va face putea face în primele 30 zile după eliberare.

Se atrage însă atenția tuturor posesorilor de permise vechi de port-

armă că, prelungirea permisului de port-armă nu înseamnă și prelungirea vechiului permis de vânătoare, a cărui valabilitate a încetat pe ziua de 15 Iunie 1942.

— Ministerul de Interne, prin ordinul Circular Nr. 36382/1942, a dat dispozițiuni organelor polițienești să elibereze, la cererea vânătorilor și pe baza permiselor de vânătoare pe anul în curs, autorizații individuale permanente de călătorie pe C. F. R.

— Prețul pieilor de leopărd a fost stabilit astfel:

Brute: Piei cu blană de toamnă fără degete, 40 lei bucata; piei cu blană de iarnă 60 lei bucata.

Argoșite: Piei de toamnă 83 lei bucata și piei de iarnă 103 lei bucata.

— Au fost primiți în corpul silvic următorii ingineri silvici:

1. Pașcoviți V. Victor, din Serviciul Fondului Bisericesc din Bucovina;

2. Stana V. Rafael din serviciul Caps-ului;

3. Adam Aurel din serviciul Domeniului Coroanei;

4. Blăscov Ion Boris (Mon. Of. 282 din 1. XII. 1942).

— În Mon. Of. Nr. 275 din 23. XI. 1942 s'a publicat Legea Nr. 851 privind modificarea legilor relative la înzestrarea cu păduri a Mitropoliilor, Episcopilor, precu mși a Mănăstirilor ortodoxe din România.

— Reședința ocolului silvic Săcele din jud. Brașov se va muta din orașul Brașov în Comuna Săcele.

Pădurile comunale, posesorale și ale particularilor din raza comunei Budila (jud. Brașov) în suprafață de 4000 ha se trec dela ocolul Intorsura Buzăului la ocolul Săcele.

DECRET - LEGE

Legea Nr. 330

Mon. Of. Nr. 269 (p. 1) din 16 Noembrie 1942

Asupra raportului D-lui Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor, înreg. la Nr. 27085 din 12 Sept. 1942.

În baza dispozițiilor decretelor legi Nr. 3052 din 5 Sept. și Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940.

Am decretat și decretăm:

DECRET-LEGE

pentru completarea art. 1, al. a. din codul silvic.

Art. unic. — Sunt supuse regimului silvic și se vor administra conform legii de față.

a) Pădurile ce aparțin Statului, Domeniului Coroanei, Casei Școalelor, Casei Bisericii, județelor, comunelor, Eforiei Spitalelor Civile din București, Epitropiei Sf. Spiridon din Iași și Academiei Române.

Dat în București la 13 Noembrie 1942.

Nr. 3293.

Raportul d-ilor miniștri al agricultură și domeniilor și al economiei naționale, către D-l Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Domnule Mareșal,

Pentru înlesnirea susținerii în instanțele judecătorești a acțiunilor introduse spre judecarea abaterilor dela legea Codului silvic, precum și în vederea recuperării despăgubirilor acordate de această lege, pentru delictele comise în anumite păduri, se prevede o procedură specială pentru pădurile proprietatea instituțiilor prevăzute de art. 1 alin. a din această lege.

Între instituțiile publice enunțate în acest articol, care sunt: Statul, Domeniul Coroanei, Casa Școalelor, Casa Bisericii, județele, comunele, Eforia Spitalelor Civile din București și Epitropia Sf. Spiridon din Iași, nu se prevede și Academia Română care se află în aceeași situație.

Pentru ca și Academia Română, proprietara unei suprafețe păduroasă de 5931,94 ha să poată beneficia de aceeași procedură, s'a întocmit alăturatul proiect de Decret-Lege pentru completarea art. 1 alin. a. din Codul silvic, pe care în baza dispozițiilor decretelor legi Nr. 3052 din 5 Septembrie și Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940 îl supunem spre aprobarea și semnarea lui de către Domnia-Voastră.

Nr. 27085.

GEORGESCU C. ROMULUS

Înginer silvic

Sublocotenent de rezervă.

Încununat de glorie, a căzut luptându-se pentru țară,
pe îndepărtatele întinsuri ale Rusiei.

BAIU CRĂCIUN

Înginer silvic

Mort după o lungă și grea suferință, la 6 Aprilie 1942,
în comuna Zărnești (Jud. Brașov).

TĂMĂȘANU T.

Înginer silvic, pensionar

Mort în comuna Călinești, jud. Muscel.

Societatea «Progresul Silvic»

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL Nr. 8.

Ședința din ziua de 23 Mai 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Comșia Aurel, Emanoil C., Florescu M. P., Gheimeziu N., Minescu Gh., Năstăsescu Gh., Rădulescu Marin, Rodoteanu Stier, Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Pregătiri în vederea adunării generale din 1942.

Ședința se deschide la orele 19, sub președinția d-lui V. N. Stinghe, Vice-președinte.

Se citește procesul-verbal Nr. 7, al ședinței Consiliului, din ziua de 12 Mai 1942 și se aprobă.

D-l Președinte citește telegrama de răspuns a d-lui Mihail Antonescu, Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri, la invitația Societății noastre, de-a onora cu prezența D-sale, Adunarea Generală de anul acesta:

„Lipsind din București nu pot fi de față la adunarea generală a Societății „Progresul Silvic”. Cu inima legată de amintirea părintelui meu, care a muncit pentru silvicultură și a respectat Societatea „Progresul Silvic”; cu respectul sincer și statornic pentru misiunea națională a silvicilor și cu voința hotărâtă de a sprijini opera forestieră din țara noastră, unde pădurile sunt un adevărat razem al bogăției naționale, asigur pe toți silvicultorii de deplina mea credință în viitorul pădurilor noastre, care ne-au străjuit în Carpați veșnicia neamului și cred în marele rol la corpului silvic și al Societății „Progresul Silvic”.

(ss) Mihail Antonescu.

Se citește apoi copia adresei Nr. 6235 S. C. a Președinției Consiliului de Miniștri, prin care se aduce la cunoștință rezoluția Conducătorului Statului, Mareșal Ioan Antonescu, în legătură cu alinucările de terenuri și pășunatul în pădurile Statului:

„Se va discuta în Consiliul Economic. Nu văd necesară acordarea pășunatului în pădurile Statului. Este o încercare care se face de toți, ori de câte ori se ivește un moment greu”.

„Nu se pot strica pădurile la infinit. De aceea avem mare parte din

alunecări. S'au degradat terenurile. S'a procedat demagogic sau ușuratec. Nu trebuie să continuăm această operă nefastă. Trebuie propagandă prin presă de Ministerul Agriculturii, care să arate prin articole susținute unde am ajuns cu inundațiile, despăduririle și alunecările, cât și cauzele și să înfiereze pe acei cari au prădat”.

„Țăranii trebuie să vadă că nu este în interesul lor să le satisfacem aceste cereri”.

(ss) *Mareșal Antonescu*

D-l Emanoil C., propune și se aprobă să se facă un album cu izlazurile din țară în care să se vadă situația lor deplorabilă. Aceasta pentru a răspunde inginerilor agronomi, când se dovedesc că se ocupă de probleme silvice, fără a-și rezolva problemele agricole.

D-sa mai propune să se caute a se lămurii Comisia pentru organizarea administrativă, asupra rolului și organizării Casei Pădurilor.

D-l Emanoil C. dă amănunte asupra organizării excursiei la Țigănești. Costul participării va fi de circa 500 lei de persoană. Inscriserile trebuie făcute până Duminică seara.

Sedința se ridică la orele 20.

Vice-Președinte, V. N. STINGHE

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 9,
Sedința din 16 Iunie 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Comșia Aurel, Demetrescu Ilie, Drăcea Marin, Heroiu Traian, Lazăr Horia, Nedelcovici At., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Priviri asupra adunării generale 1942.
2. Inaugurarea trofeii ridicată inginerului silvic Sublocotent Filip Vespasian, pe muntele Zboina.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Sedința se deschide la orele 19,45, sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, Președinte.

Se citește procesul-verbal Nr. 8, al sedinței din 23 Mai a. c., care se aprobă. Se ratifică procesul-verbal din 23 Mai a. c. al Comitetului de Direcție.

Se citesc telegramele primite ca răspuns, la urările și invitațiile făcute, cu ocazia adunării generale, din anul acesta, dela:

M. S. Regele Mihai I și M. S. Regina Mamă Elena;

Domnul Mareșal Ioan Antonescu, Conducătorul Statului;

Domnul Prof. Mihai Antonescu, Vice-Președintele Consiliului de Miniștri;

Domnul Profesor Simeon Mehedinți, Membru al Academiei Române.

Se subliniază cuvintele măgulitoare, în care sunt redactate aceste răspunsuri și se menționează că ele ar putea fi determinate de creditul.

din ce în ce mai larg, pe care pădurile și slujitorii lor îl găsesc în cercurile înalte conducătoare ale țării, iar din discursurile rostite de delegații societăților invitate și din scrisoarea d-lui Profesor S. Mehedinti, se poate vedea că importanța economiei forestiere și aportul Corpului Silvic, în această economie își au bine definite rosturile lor în dezvoltarea țării.

1. D-l Președinte M. Drăcea arată că deși vremurile au fost vițrege, iar o parte din membrii Societății au fost și sunt mobilizați, totuși a cincizeci și șasea adunare generală a Soc. „Progresul Silvic” s'a bucurat de participarea a numeroși membrii.

Deasemenea adunarea generală a fost onorată cu prezența d-lui Ioan Simionescu, Președintele Academiei Române, a d-lui Inginer Ioan Bujoiu, fost Ministru, care a reprezentat „Colegiul Inginerilor”, a d-lui Inginer Ștefan Mihăescu, președintele A. G. I. R.-ului, a d-lui Inginer Bais, din partea Soc. „Politehnica” și alte personalități marcante, cari au reprezentat diferite societăți.

D-l Președinte mai arată că dacă a fost realez pentru a treia oară, președintele Societății „Progresul Silvic”, aceasta este și meritul membrilor din Consiliu, dar și al simțului de răspundere al membrilor societății, cari au putut să descodifice realitățile în care trăim, să cântărească oamenii și să identifice pe aceia cari n'au trăit și n'au activat, decât spre a turbura bunele raporturi dintre membrii societății, cari în marile lupte pe care le are de dat, are nevoie mai mult decât oricând de liniște și de solidaritate.

Din problemele discutate în adunarea generală, s'au difuzat în presă problema perdelelor de protecție, care au avut un mare rol în războiul actual, problema românizării întreprinderilor, precum și problema lipsei lemnelor de foc.

Adunarea generală și problemele care s'au discutat au avut în presă un răsuneț mai mare decât în anii trecuți. S'au publicat articole documentate în ziarele: „Universul”, „Curentul”, „Timpul” și „Excelsior”. D-sa evidenciază faptul că problemele silvice încep să fie înțelese de marele public. Rămâne numai ca Societatea să găsească o formulă cât mai bună și mai eficientă, pentru a duce la bine și pe drumuri bune destinele silviculturii și ale corpului.

D. Președinte își ia angajamentul de-a scrie un articol despre „Ecouri din presă” dela adunarea generală a Soc. „Progresul Silvic”.

Moțiunile votate de adunarea generală au fost prezentate d-lui Ministru A. Pană, dela Ministerul Agriculturii și Domenii și d-lui Ministru I. Marinescu, dela Ministerul Economiei Naționale, de d-l Președinte, împreună cu o delegație din partea societății.

D-sa mai arată că d-l Ministru Aurelian Pană a făcut un sacrificiu venind la adunarea generală, întrucât d-sa abia sosisse în București, după mai multe zile de inspecție făcute în țară. Cuvântarea ținută de d-l Ministru Pană a fost obiectivă și a precizat punctul de vedere al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, în ceea ce privește economia forestieră.

D-l Președinte arată că în ziua de 1 Iunie a. c. în cadrul excursiei Facultății de Silvicultură din Școala Politehnică, se va inaugura troita

ridicată de Societatea A. V. I. S. pe muntele Sboina, în amintirea eroului Inginer silvic Filip Vespasian, Sublocotenent, mort în acele locuri, în războiul pentru întregirea neamului.

Consiliul delegă pe d-l Președinte să reprezinte Societatea la această inaugurare, la care va invita toate persoanele oficiale din regiune.

Se acordă suma de 15.000 lei pentru această inaugurare.

3. Se aprobă cererea Societății A. V. I. S. în sensul ca sediul acesteia să fie la Societatea „Progresul Silvic”, într-o cameră, care se va destina de d-l Secretar General al Societății, de comun acord cu Președintele Societății A. V. I. S.

4. Consiliul hotărăște să se publice în Revista Pădurilor un extras din scrisoarea d-lui General Nicolau, Prefectul județului Mușcel, relativă la plantațiunile făcute de d-sa, în județul Constanța.

Deasemeni, scrisoarea se va trimite în copie Ministerului Agriculturii și Dăminilor, cu rugămintea de a urmări aceste plantațiuni și a lua măsuri de întreținerea lor.

Se va ruga d-l Inginer Alexe Chirișescu să informeze Societatea asupra rezultatului acestor plantațiuni.

5. Consiliul hotărăște ca proiectul relativ la Organizarea generală a aparatului de Stat, întocmit de CAPIR, să fie trimis d-lui Inginer Traian Heroiu, cu rugămintea de a referi în scris Consiliului.

6. Cererile Căminului Cultural Regele Mihai și Ajutorarea copiilor săraci, de a li se acorda subvenții, nu pot fi satisfăcute, pentru că Societatea noastră este o societate culturală, care are fonduri restrânse, adunate prin cotizații dela membrii ei.

7. Pentru că Societatea „Progresul Silvic” să activeze în cadrul „Asociației Proprietarilor de Păduri” Consiliul roagă pe d-l consilier Dem. Grozescu, ca atunci când se fac cereri pentru exercitarea dreptului de preemțiune al Statului, la cumpărarea unei păduri, să caute și să recomande Soc. „Progresul Silvic” pentru cumpărarea unei păduri.

Fiind proprietari de păduri, Soc. „Progresul Silvic” poate fi membră în asociație și poate activa în sensul de a da îndrumări proprietarilor de păduri, pentru o cultură rațională și sistematică a pădurilor.

8. Se aprobă ca membrii ai Societății, d-nii: Inginer Băluță Ștefan și Inginer Ivanov Nicolaie, având recomandările necesare și îndeplinind condițiunile statutare.

Sedința se ridică la orele 22.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, Al. Butoi

PROCES-VERBAL Nr. 10,
Sedința din 18 August 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Demetrescu C. Ilie, Emanoil C. Florescu, M. P. Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Traian, Popescu Ioan, Nedelcovici At., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

I. Noule atribuții pentru organele silvice din Basarabia.

2. Diverse — Administrative.

Sedința se deschide la orele 18 sub președenția d-lui Profesor V. N. Stinghe, Vice-Președinte.

Înainte de-a intra în ordinea de zi, se face constatarea de o parte din membrii prezenți, că un procent apreciabil dintre membrii aleși, ai Consiliului, care ar avea obligația morală, să vină fără întrerupere la ședințe, lipsește foarte des, iar din verificarea condiții de prezentă, s'ar putea chiar spune, că se lipsește sistematic.

Consiliul făcând această constatare desagreedabilă, evidențiază lipsa de interes pe care acești membri o arată pentru nevoile societății, tocmai acum când sunt de discutat și de luat hotărâri în chestiuni vitale pentru păduri și corpul silvic.

Față de această atitudine Consiliul hotărăște să facă încă odată apel la spiritul de conștiințositate și de solidaritate pe care crede că fiecare membru ales îl are cel puțin față de cei ce l-au dat mandatul de a-l reprezenta, rugându-l să vină la ședințe. După aceea d-l Secretar General va face aplicarea art. 30 din Statute, D-sa urmând a aduce la cunoștința Consiliului membrii care absentează, spre a se lua măsuri conform statutului.

Se intră în *Ordinea de zi*:

1. Noul atribuțiuni pentru organele silvice din Basarabia.

D-l D. Grozescu expune evoluția încadrării serviciului silvic din Basarabia și Bucovina, începând dela reocuparea acestor provincii și arată dificultățile cu care administrația silvică s'a luptat, până a obținut acele subdirectorate independente, în Directoratul Agriculturii.

Se pare însă că în ultima vreme s'a repus în discuție înglobarea serviciilor silvice, în Directoratul Agriculturii, cu alte cuvinte desființarea independenței de până acum, deoarece a apărut ordonanța prin care se desființează subdirectoratele existente ale Regimului silvic și Zootehnic din Basarabia.

Că urmare firească a acestor noul fapte este necesar să reîncepem intervențiile pe care le-am mai făcut, la începutul administrației românești, în Bucovina și Basarabia, în anul reocupării.

Această mișcare a noastră a reînceput, având la bază un memoriu întocmit în acest sens, de colegul Eugen Răuță.

Într-o consfătuire, în cadrul secției, la Colegiul Inginerilor, s'a hotărât redactarea unui memoriu, care să fie prezentat Decanatului Colegiului și în care să se ceară convocarea unei ședințe comune a secțiilor silvice și agronomice, prin care să se poată preciza atitudinea celor două secții, asupra cadrului de activitate pentru aceste două specialități.

D-l D. Grozescu mai arată în amănunte deseile neînțelegeri survenite ca urmare a faptului că se urmărește cu orice prilej, de a se subordona silvicultura agriculturii.

În majoritatea legilor și dispozițiilor oficiale ce s'au întocmit la Ministerul Agriculturii și Domeniilor s'a putut vedea această tendință.

D-l D. Grozescu exemplifică această tendință cu dispoziția prin care Direcția Producției Vegetale a dat ordin Camerilor Agricole să împădurească terenurile degradate și să facă perdele de protecție, luând ca anexă, numai pentru lucru, organele silvice.

De aceea am fost nevoiți să ajungem la hotărîrea de-a se seiza Colegiul Inginerilor, al cărui rol este printre altele și acela de-a stabili separația între specialitățile care constituiesc colegiul.

În discuțiile avute s'a găsit necesar ca și Societatea „Progresul Silvic” să ia parte la această acțiune, aceasta cu atât mai mult, cu cât normele experimentale în Basarabia, urmează a se extinde în toată țara, în cadrul noii legi administrative.

D-l V. N. Stinghe, președinte, în convingerea că acțiunile dela Colegiu și aceea a Societății trebuiesc să meargă paralele cere ca d-l Tr. Heroiu să citească proiectul de memoriu, ce urmează a fi depus la Colegiu.

D-l Traian Heroiu arată, că mai înainte de-a citi memoriul, crede că e necesar ca acțiunea să fie dusă cu energie, pentrucă se cristalizează tot mai mult hotărîrea de a se încălca integral domeniul de activitate silvică și dă drept pildă un articol apărut în Timpul și Argus semnat Al. Carabella, care pe lângă neexactități și lipsă de competență, exprimă un sistem ce se găsește pe linia de gândire a părți din corpul agronomic.

Memoriul se găsește bine întocmit și se propune să se introducă confuzia ce se va arunca în rândurile studenților dela Facultatea de Silvicultură, care, cu drept cuvânt, nu vor putea primi, ca inginerii silvici să fie subordonați inginerilor agronomi, în a căror pregătire nu intră nici una din disciplinele care constituiesc baza tehnicii forestiere. Deasemeni este necesar să se arate că în afară de învățământul superior administrația silvică are tot ciclul de școli necesare să producă personalul mediu și inferior, în a căror pregătire nu intră ca cunoștințe agricole, nici ceea ce este necesar unui sătean muncitor de pământ, pentrucă nu aceasta este scopul instruirii lui, ci acela al practicelor forestiere.

Se mai propune ca memoriul să se încheie cu sugestia ca în cazul când nu se va putea ajunge la un acord, Colegiul să facă intervenție directă la forurile conducătoare.

În ceea ce privește acțiunea Societății „Progresul Silvic”, d-nii Nedelcovici At și Emanoil C. cer ca să se ia contact cu Societatea Agronomilor, așa cum se face la Colegiu, spre a se provoca un răspuns oficial al acesteia, în chestiunea imixtiunilor ce se fac în domeniul de activitate forestieră.

Se admite această propunere și se stabilește ca în prealabil să se adune material documentar, spre a se evidenția tendința, care se manifestă de cercurile agronomice, fie oficial, fie pe cale particulară.

D-l Ilie C. Demetrescu socotește că este necesar să se arate lipsa de pregătire a inginerilor agronomi, în problemele forestiere, fapt ce se poate evidenția prin lipsa unui curs, cât de sumar, în Facultatea de Agronomie, pentrucă s'a desființat și cele câteva ore ce constituiau conferența de Silvicultură, la Facultatea din București.

Spre a se fixa punctul nostru de vedere unitar se delegă d-l Ilie C. Demetrescu să prezinte, pentru ședința dela 25 August, a. c. un referat în legătură cu stabilirea domeniului de activitate al celor două profesii.

În legătură cu această problemă se remarcă căldura cu care d-l Pamfil Șeicaru apără pădurile și se relevă în special editorialele din

ultima vreme, în care documentat și viguros, d-l Pamfil Șeicaru susține:
— Nevoia individualizării conducerii forestiere și în care arată
opinie publice:

— tenacitatea și temeinca pregătire a corpului silvic, singurul în
măsură să poată avea grija bunei stări a pădurilor și economiei fore-
silere naționale.

Pentru interesul ce arată pădurilor, Consiliul hotărăște ca o dele-
gației formată din: D. Grozescu, At. Nedelcovici și Secretarul General al
Societății să se prezinte d-lui Pamfil Șeicaru o scrisoare cu arătarea
gratitudinii noastre.

Sedința se ridică la orele 23.

Vice-Preșdinte, V. N. STINGHE

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 11

Sedința din 25 August 1942

Prezenți D-nii Butoiu Al., Demetrescu C. Ilie, Emanoil C. Flo-
rescu, M. R., Haralamb Ath., Heroiu T., Năstăsescu Gh., Nedelcovici Ath.,
Popescu I., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Continuarea lucrărilor referitoare la încadrarea Serviciului sil-
vic, în administrația de Stat, din Basarabia și Bucovina.
2. Comisiunea pentru redactarea Legii de organizarea Corpurilor
tehnice, de ingineri și arhitecți, depe lângă M. L. P.
3. Diverse administrative.

Sedința se deschide la orele 10,45, sub președinția D-lui profesor
V. N. Stinghe, vice-preșdinte.

Se citește procesul verbal No. 9 din 16 Iunie 1942, care se aprobă.
Se ia în discuție procesul verbal Nr. 10, din 18 August a. c., care urmează
să fi completat și reflat și supus discuției, înedința viitoare.

La discuția procesului verbal No. 10, D-l C. Năstăsescu, președin-
tele Secției silvice, din „Colegiul Inginerilor”, arată că în chestiunea ad-
ministrației silvice din Basarabia, nu s'a înregistrat nicio întâmpinare din
partea vreunei instituții silvice sau organizațiuni profesionale silvice, ci
acea chestiune s'a discutat în afara ședinței și într'o formă neoficială,
Colegiul nefiind sesizat formal.

D-l Ilie C. Demetrescu arată că persoanele ce urmează a seiza
Colegiul, despre situația din Basarabia, să facă cereri ori în numele lor
propriu, ori în numele organizațiunilor profesionale existente, spre a nu
întâmpina greutăți în rezolvarea chestiunilor ce susținem.

Se intră în ordinea de zi.

D-l Ilie C. Demetrescu citește punctul D-sale de vedere asupra
sferelor de activitate dintre inginerii silvici și agronomi. D-sa arată că de la
1894 și până azi, s'a făcut separația între învățământul silvic și cel agro-
nomic. Cel silvic s'a încadrat încă de mult în Politehnică, pe când învă-
țământul agronomic a fost alipit la această școală numai de un an și
jumătate.

Singurul contact între învățământul agronomic și cel silvic, erau conferințele de silvicultură dela Facultățile de Agronomie din București și Cluj.

Azi însă, numai Facultatea de Agronomie dela Cluj-Timișoara o mai păstrează pentru că acea dela Politehnica din București, după ce a fost treptat redusă ca număr de ore, s'a desființat. D-sa arată că, încă de acum 90 ani Ioan Ionescu dela Brad a arătat că e nevoie de separarea profesiei silvice de cea agronomică.

Nici în lucrări mici, profesiunea de agronom și silvicultor nu se pot suprapune sau subordona una alteia.

Domnii: Profesor V. N. Stinghe și At. Nedelcovici arată că în chestiuni de principiu, deci în acțiuni de Stat, nu se poate face nimic forestier, decât numai de Inginerul forestier.

Angajându-se o discuție cu privire la atitudinea Corpului silvic, față de unele probleme ce privesc și pe agricultori și luându-se ca exemplu pădurile mici, creiate benevol de proprietari pe moștile lor, D-l Ilie C. Demetrescu arată că din punct de vedere al rentabilității, este nevoie ca aceste păduri mici, creiate benevol de proprietari, să nu mai fie supuse regimului silvic.

D-l C. Emanoil propune ca pentru ședințele viitoare să se arate cazurile concrete de încălcare a Sectorului silvic de către Inginerii agronomi și anume: articolele de lege, decizii în Administrații, publicații în ziare, etc. spre a se putea combate temeinic imixtiunea ce se produce mereu în treburile silvice.

Un asemenea exemplu este arătat de D-l Traian Heroiu în art. 1 al Legii de organizarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Ca urmare D-l Ioan Zeicu este rugat a aduce date din Deciziile și legile respective ale acestui Minister, cerând în acest scop și concursul Direcției silvice.

Se delegă D-nii profesor V. N. Stinghe și Traian Heroiu a întocmi și supune Consiliului, în ședința următoare un referat în chestiunea menținerii separării dintre cele două sectoare: silvic și agronomic, iar D-l Ilie C. Demetrescu a completa și continua expunerea începută.

Discuția la punctul I al ordinii de zi rămâne în continuare.

La punctul 2 din ordinea de zi, D-l C. Emanoil arată că s'a primit invitația dela Ministerul Lucrărilor Publice, pentru că Soc. „Progresul Silvic” să trimească un delegat, care să ia parte la discuția Legii pentru Organizarea Corpurilor Tehnice, de ingineri și arhitecți, ce urmează să se elaboreze. La delegația ce a primit din partea D-lui Președinte al Societății, d-sa a fost la ședința dela M. L. P. Jo) 20 August a c., însă revenind D-l Ministrul, nu s'a intrat în discuția problemei. S'a discutat un ante-proiect care urmează a fi discutat în ședințele următoare.

D-l C. Emanoil arată că D-l Secretar General al M. L. P., D-l I. Andriescu-Cale a menționat că legea de organizare a Corpului silvic, va putea constitui un cadru general pentru noua Lege, ce se proiectează.

S'a fixat ședința următoare pentru Marți 1 Sept. 1942.

Ședința s'a ridicat la orele 21 și 45.

Vice-Președinte, V. N. STINGHE

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 12

Ședința din 1 Septembrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Comșia Aurel, Drăcea Marin, Emanoil I. C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Heroiu Traian, Popescu Ioan, Sbur-lan D. A., Stinghe V. N., Zeicu Ioan și ca invitat M. Burculeț.

Ședința se deschide la orele 19 și 30 sub președinția d-lui Prof. V. N. Stinghe, Vice-Președinte.

Se citește procesul verbal Nr. 11, al ședinței din 25 August 1942 și se aprobă.

Ordinea de zi:

1. Continuarea discuțiilor asupra încadrării Serviciului Silvic din Basarabia și Bucovina.

2. Legea de organizare a Corpului Tehnic

3. Diverse-Administrative.

1. D-l Traian Heroiu expune pe scurt problemele principale de studiat, înainte de a se discuta la Colegiul Inginerilor, delimitarea sectoarelor de preocupări ale inginerilor silvici și agronomi. Se face o repartizare pe persoane a tratării acestor chestiuni.

D-l N. Ghelmeziu propune să se studieze, pe o perioadă de circa 10 ani, din ce sectoare de activitate provin veniturile Ministerului Agriculturii și Domeniilor și câți din acești bani s'au resfrânt asupra sectorului silvic. Cifrele date, în această privință, pe anul 1941—1942, de D-l Tr. Heroiu în lucrarea sa „Conducere și responsabilitate proprie în sectorul silvic” constituiesc unul din cele mai puternice argumente, în discuția ce va avea loc. Ele ar trebui însă completate pe mai mulți ani.

D-l Ioan Zeicu propune să se cerceteze în special această distribuție a fondurilor la Camerele Agricole, unde sumele alocate pentru sectorul silvic nu depășesc cifrele de 1—2%. D-sa citește referatul asupra legilor și regulamentelor care definesc categoric sectorul de activitate silvică, cu toate acestea este încălcat de către unii reprezentanți ai Corpului agronomic, dovadă avisul Consiliului Tehnic Nr. 383/1940, asupra pășunilor împădurite pe care le revendică sectorul agricol pentru sfera lui de activitate, prin avisul Nr. 537/1938, al Consiliului Tehnic Agricol. Ca un corolar al acestor divergențe, d-l Zeicu relevă situația critică în care se găsește colectivitățile (obștii și composesorate) proprietare de pădure și pășuni, care fiind constituite în sensul legiilor silvice ca entitate unică, noi nu avem nimic de zis în ce privește izlazul propriu zis, a cărui administrație tehnică poate intra în sectorul agricol, cu un capitol aparte de preocupare economică, dar nu putem admite divizarea fondului proprietății câtă vreme constituie o colectivitate unică cu o singură evidență de proprietate, un singur inventar, un singur buget, care poate fi executat pe capitole separate, dar în nici un caz nu poate fi divizat ca entitate și temei juridic.

Consiliul își asumă punctul de vedere al d-lui Zeicu relativ la regimul pășunilor din gurile de munte.

D-l M. Drăcea spune că ar trebui căutată și o altă cale în afară de aceea a discuțiilor cu agronomia, prin care să se câștige un credit cât mai larg activității forestiere. O discuție directă cu agronomia nu

poate avea succes, fără o atmosferă generală pregătită, pentru înțelegerea problemelor noastre.

D-l Tratan Heroiu spune că azi nu mai putem spune că avem în sânul nostru elemente care ne contracarează activitatea. Cere să se facă un program de lucru și șefii de autorități silvice să activeze de acord pentru realizarea lui.

D-l N. Ghelmeziu arată că odată cu întocmirea programului trebuie fixate și etape de realizare: precum și persoanele care se ocupă cu realizarea lui. Altfel și acest program va fi unul din multele programe care s-au făcut și prea puțin s'au realizat, din cauza lipsei concursului necesar, în cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Din mulțimea punctelor ce avem de realizat trebuie scoase pentru o primă etapă, bine determinată ca timp, cele mai presante.

II. D-l C. Emanoil dă relațiuni asupra stadiului în care se găsește redactarea Legii de organizare a Corpului Tehnic, insistând asupra articolelor privitoare la clasificarea domeniilor de activitate inginerească, definirea lor, gradele inginerilor și cadrele.

D-l M. Burculeț arată situația Corpului Silvic față de gradele și cadrele propuse prin proiectul de lege.

Se delegă mai departe d-l C. Emanoil a discuta la Ministerul Lucrărilor Publice, legea în baza celor discutate la Consiliu.

Ședința se închide la ora 22.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 13.
Ședința din 9 Septembrie 1942.

Prezenți d-nii Butoi Al., Emanoil C., Florescu M. P., Grozescu D., Ghelmeziu N., Haralamb Al., Popescu Ioan, Rădulescu Marin, Stinghe V. N., Suhățeanu M., Nedeleșcici Al., Zeicu Ioan și ca invitat d-l M. Burculeț.

Ordinea de zi:

1. Administrative și Comunicări diverse.

2. Continuarea discuțiilor asupra încadrării serviciilor silvice din Basarabia și Bucovina.

3. Legea de organizare a Corpului Tehnic.

Ședința se deschide la ora 19 și 30, sub președinția d-lui Profesor V. N. Stinghe, Vice-Președinte.

Se intră în ordinea de zi:

1. Administrative — Diverse.

Se citesc procesele-verbale Nr. 10 din 12 August și 12 din 4 Septembrie și se aprobă.

Se ratifică procesele-verbale ale Comitetului de Direcție din 29 Iunie și 7 August a. c.

Se aprobă 10.000 (zece-mii) lei ca subvenție revistei „SATUL”, din fondul de propagandă.

În urma adresei Asociației proprietarilor de păduri, prin care se

cere societății să intervină în sensul memoriului făcut de Asociație, de a se numi în Consiliul superior al Agriculturii și reprezentanți ai proprietarilor de păduri, se hotărăște ca această chestiune să fie pusă la ordinea de zi a unei ședințe viitoare. Asupra acestei chestiuni va referi d-l Al. Butoiu.

Se va pune deasemenea la ordinea de zi în o ședință viitoare discutarea „Planului de organizare economică-socială” trimis de C. A. P. I. R.

Se aprobă ca membrii noui d-nii ingineri silvici: Elpidifor Petcu și Paul Belinschi.

2. Chestiunea încadrării serviciului silvic din Basarabia și Bucovina în Administrația de Stat.

În ce privește chestiunea încadrării Serviciilor silvice se constată că până azi nu s'au primit răspunsuri la subiectele date în studiu. Chestiunea se va mentine la ordinea de zi. Pentru ședința viitoare se vor invita toți colegii cari au în studiu diverse subiecte, precum și d-nii: C. Nettea și M. Florescu, care vor fi rugați a expune diferitele legiuiri și norme date de Minister.

3. Legea de organizare a Corpului Tehnic.

D-l C. Emanoil informează Consiliul asupra stadiului în care se găsește pregătirea Legii Corpului Tehnic și cu date din ante-proiectul ce s'a distribuit de M. L. P.

Se discută chestiunea cadrelor, stagilor și vârstei de pensionare, stabilindu-se punctul de vedere, pentru delegatul Societății în comisiunea de pe lângă M. L. P.

Sedința se închide la ora 22.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 14.

Sedința din 15 Septembrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoi Al., Chiriță C., Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Traian, Popescu Ioan, Rădulescu Marin, Stînghe V. N., Zeicu I. Ca invitați d-nii: Burculeț M., Florescu Ioan, Nettea C.

Ordinea de zi:

1. Chestiunea încadrării serviciului silvic în organizația Statului.

2. Legea pentru organizarea Corpului Tehnic.

3. Administrative — Diverse.

Sedința se deschide la orele 19, sub președinția d-lui Profesor V. N. Stînghe, Vice-Președinte.

Se intră în ordinea de zi.

1. Incadrarea Serviciului silvic în organizația administrativă a Statului.

D-l C. Nettea referă asupra stadiului în care se găsește legiferarea relativă la organizarea și administrarea pășunilor împădurite. Legile de până cum sunt confuze, astfel că se ivesc încalcări de atribuții de către inginerii agronomi, în domeniul de competență silvică.

Deasemenea D-*sa* informează consiliul că din veniturile Camerilor de Agricultură, la care pădurile contribuie foarte mult, pentru lucrările silvice nu s'au dat decât zero până la maximum 4%. Se prezintă tablouri cu date în această chestiune.

După discuțiuni la care au luat parte d-nii: V. N. Stingbe, M. Burculeț, C. Emanoil, Al. Butoi, M. Rădulescu și N. Ghelmezii asupra activității Camerilor de Agricultură și consumarea bugetelor lor, d-nii: C. Nettea și M. Burculeț sunt rugați a colabora împreună cu d-l I. Marinescu, pentru a face un referat asupra acestei chestiuni.

D-l I. Zeicu prezintă referatul d-sale asupra diferendului ivit între sectorul silvic și sectorul agricol pe chestia atribuțiunilor de îndrumarea gospodăriei pășunilor împădurite și golurilor de munte.

D-l I. Florescu dă relațiuni asupra proiectului de lege de preempțiune, în care pădurile sunt considerate ca bunuri agricole.

D-l I. Florescu este rugat a întocmi un referat asupra încăleărilor agronomice în sectorul silvic prin diverse legi, regulamente și decizii.

Se vor invita pentru ședința viitoare d-nii: I. Marinescu și Em. Niculescu.

D-l Em. Niculescu va fi rugat a referi în privința mobilizării agricole.

2. Legea de organizarea Corpului Tehnic.

D-l M. Burculeț dă relațiuni asupra celor spuse de d-l Ministru Bușilă, la conferința avută la M. L. P., privitor la Legea Corpului Tehnic.

D-l C. Emanoil completează relațiunile asupra discuțiunilor de mai sus:

Se discută principiile legii, fixate de d-l Ministru Bușilă.

D-l D. Grozescu spune că proiectul de lege a Corpului Silvic corespunde perfect principiilor fixate de d-l Ministru Bușilă. Se impune a se preciza de noi măsurile tranzitorii, pentru a se ajunge la normalizarea cadrelor. Deasemenea să se găsească modalitățile de a se face practic promovările celor merituoși și pedepsirea celor vinovați.

D-nii C. Emanoil și M. Burculeț vor întocmi un memoriu în această chestiune.

3. Administrative

D-l Traian Heroiu a înaintat o listă de persoanele cărora ar fi bine să se trimită broșura d-sale: „Conducere și responsabilitate proprie în Sectorul Silvic”.

Se hotărăște să se expedieze imediat cele 100 exemplare pe care le are Societatea. Se vor cumpăra, deocamdată încă, 200 exemplare, care se vor expedia imediat.

Asupra persoanelor cărora se va trimite broșura d-*lui* Traian Heroiu, vor aviza d-nii: At. Haralamb, C. Emanoil și Tr. Heroiu.

Sedința se încheie la orele 21 și 30.

p. Președinte, V. N. STINGHE

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 15.
Sedința din 22 Septembrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Chiriță C., Demetrescu C. Ilie, Drăcea M., Emanoil C., Ghelmezii N., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Traian, Minescu Gh., Nedelcovici At., Popescu Ioan, Rodoteatu Stere, Sabău V., Stinghe V. N., Zeicu Ioan și ca invitați d-nii: Inginer Emil Niculescu din C. A. P. S., Inginer Mihaile Burculeț din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

1. Legea pentru organizarea Corpului Tehnic.
2. Incadrarea Sreviciului Silvic în organizația administrativă a țării.
3. Serisoarea Asociației proprietarilor de păduri, în legătură cu constituirea Consiliului Superior al Agriculturii.
4. Planul de organizare economică-socială a Statului, propus de CAPIR.
5. Administrative — Diverse.

Sedința se deschide la ora 19 și 15, sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, Președinte.

Se citesc și se aprobă procesele-verbale Nr. 12 din 1 Septembrie 1942, 13 din 9 Septembrie 1942 și 14 din 15 Septembrie 1942.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Ilie C. Demetrescu dă scurte relații asupra expoziției agricole ce s'a deschis la Atheneu, atrăgând atenția asupra faptului că pădurea este înglobată iarăși în ramura agricolă.

D-nii: M. Drăcea și Traian Heroiu arată că cele două panouri cu date asupra pădurii s'au întocmit după normele date de I. C. E. F. și după multe insistențe, pentru că expoziția fiind agricolă s'a înțeles că nu este cazul a participa și ramura forestieră.

Cele două panouri referitoare la păduri sunt cu date din sectoarele unde economia forestieră este în atingere cu cea agricolă.

Se intră în discuția primului punct dela ordinea de zi:

Legea pentru organizarea Corpului Tehnic.

D-l Profesor M. Drăcea informează Consiliul asupra discuției ce-a avut loc, în același scop la Colegiul Inginerilor.

D-l C. Emanoil citește raportul întocmit, ca urmare a discuțiilor din ședințele anterioare, cu punctul de vedere al Societății noastre, în chestiunile puse de Comisiunea întocmită pentru redactarea Legii Corpurilor Tehnice.

După ce se ascultă și explicațiile date de d-l M. Burculeț, Consiliul aprobă referatul care urmează a fi depus la Comisiunea de pe lângă M. L. P.

Celelalte chestiuni dela ordinea de zi se amână pentru ședința viitoare și debaterile se închid la ora 22.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 16.

Ședința din 29 Septembrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Chiriță Constantin, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Rădulescu Marin și Zeicu Ioan.
 Neîntruindându-se numărul legal de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 17.

Ședința din 6 Octombrie 1942.

Prezenți d-nii: C. Chiriță, A. Comșia, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, St. Rodoteanu.

Neîntruindându-se numărul legal de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, M. DRĂCEA.

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 18.

Ședința din 13 Octombrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Chiriță Constantin, Comșia Aurel, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Grozescu D., Heroiu Traian, Nedelcovici At., Rădulescu M., Stinghe V. N. și Zeicu Ioan.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului Silvic, în organizația administrativă a țării.

2. Scrisoarea Asociației proprietarilor de păduri, în legătură cu constituirea Consiliului Superior al Agriculturii.

3. Planul de organizare economică-socială al Statului, propus de C. A. P. I. R.

4. Diverse — Administrative.

5. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 30 sub președinția d-ului Profesor M. Drăcea, Președinte.

Se citesc procesele-verbale Nr. 15 din 23 Septembrie și Nr. 16 din 29 Septembrie 1942, care se aprobă.

Se intră în ordinea de zi.

Se ia act că nu s'au primit încă referate dela d-nii: Demetrescu C. Ilie, Haralamb At., Stinghe V. N., D. Surlan și I. Florescu.

Domnii referenți vor fi rugați din nou, în scris, să depună referatele.

Domnii: Zeicu I. și Grozescu D., informează Consiliul asupra stadiului în care se află elaborarea Legii de organizare administrativă și poziția administrației silvice, în cadrul acestei legi.

D-l Traian Heroiu spune că nici una din problemele care vin și trec în legătură cu sectorul silvic, nu se vor soluționa atât timp cât nu vom avea în minister pe cineva care să coordoneze problemele generale și care să aibă atitudine în toate chestiunile forestiere.

Postul de Secretar General pe care l-am avut a răspuns unei necesități și de aceea să fie solicitat din nou cu stăruință.

D-l D. Grozescu arată poziția dificilă în care se găsesc problemele silvice. Situația este mai grea decât se știe în afară și s'ar putea crede, deoarece problemele silvice cer condițiuni speciale de dezvoltare care cu foarte mare greutate se pot înțelege, de cei ce nu sunt în specialitate. Este necesar să se strângă rândurile tuturor inginerilor silvici, — atât în exterior, cât și în centru, — spre a fi puși toți în măsură de a înțelege greutatea de azi și a ști cum să se comporte atunci când sunt puși în situația de a lucra.

D-l Ioan Zeicu informează Consiliul de alte cazuri de încălcare a domeniului de activitate silvică, de către serviciile agricole.

În aceeași ordine de idei, d-l Marin Drăcea informează Consiliul asupra lucrărilor dela ultima adunare a C. I. S.-ului, care a avut loc la Viena.

D-l N. Ghelmeziu propune ca Societatea noastră să ceară reînființarea postului de Secretar general.

Se hotărăște a se face un memoriu către Ministerul Agriculturii și Domeniilor pentru reînființarea Secretariatului General. Memoriul se va face de către d-l Traian Heroiu, iar d-nii: D. Grozescu și C. Emanoil vor preda materialul documentar.

2. D-l Butoiu Al. citește referatul său, în chestiunea dela punctul 2 al ordinii de zi.

După discuțiunile făcute asupra acestei chestiuni s'a stabilit ca d-l Președinte să ia contact cu d-l Președinte al Asociației proprietarilor de păduri, cărui să i se explice punctul de vedere al Societății „Progresul Silvic”, asupra participării noastre într-un Consiliu Agricol.

Se pune în discuție necesitatea reînființării Consiliului Superior Silvic, care s'ar putea solicita de acord cu Asociația proprietarilor de păduri, chestiune care de asemeni urmează a fi discutată de d-l Președinte cu d-l Președinte al Asociației proprietarilor de păduri.

Se pune în discuție necesitatea ținerii unui contact mai strâns între Societatea „Progresul Silvic” și Asociația Proprietarilor de păduri, azi când aceștia s'au constituit în Asociație.

Consiliul stabilind că această colaborare este de mult în intenția sa, hotărăște ca la ședințele la care vor fi discutate probleme ce vor privi interesele, în general ale pădurii, să fie rugați a participa și delegații Asociației.

Se aprobă înscrierea ca membru al Societății, pe ziua de 1 Ianuarie 1942, a inginerului silvic, d-l Moraru Ștefan, șeful ocolului silvic Răchitoasa-Tecuci.

Restul chestiunilor de la ordinea de zi, se amână.

Sedința se ridică la ora 22.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

PROCES-VERBAL Nr. 19.

Ședința din 20 Octombrie 1942.

Prezenți d-nii: Butoiu Al., Chiriță Constantin, Comșia Aurel, Demetrescu C. Ilie, Drăcea Marin, Emanoil C., Florescu M. P., Ghelmeziu N., Haralamb At., Heroiu Traian, Nedelcovici At., Stinghe V. N., Ca invitat d-l Ionel Marinescu, Ing. inspector general silvic.

Ordinea de zi:

1. Incadrarea Serviciului Silvic în organizația administrativă a țării.

2. Planul de organizare economică-socială a Statului, propus de C. A. P. I. R.

3. Diverse — Administrative.

4. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 45 sub președinția d-lui Profesor M. Drăcea, Președinte.

Se citește procesul-verbal Nr. 18 din 13 Octombrie 1942 și se aprobă.

Se dă citire memoriului întocmit de d-l Traian Heroiu, în legătură cu necesitatea numirii unui Secretar General, pentru sectorul pădurilor, din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Consiliul aprobă proiectul de memoriu. O comisiune compusă din d-l Președinte al Societății, capii de autorități silvice membri în Consiliu și Secretarul General al Societății, vor prezenta acest memoriu d-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

Se intervertește ordinea de zi, pentru rezolvarea chestiunilor administrative, adusă în ședință.

Se ia cunoștință de cuprinsul adresei Nr. 31048/942 a Eforiei Spitalelor Civile, prin care se cere a i se recomanda specialiști în lucrările de exploatare în regie. Se va da în acest sens o informație în „Revista Pădurilor”.

Se aprobă Societății A. V. I. S. din Lugoj o subvenție de 10.000 (zece mii) lei pentru a putea să-și refacă ciocitoarea de păstrăvi, distrusă de inundațiile din primăvară. Se va cere societății un memoriu, cu ceea ce a realizat de când primește subvenție dela societatea noastră.

La cererea Consiliului de Patronaj al Operilor sociale, se aprobă 2.000 (două mii) lei pentru ajutorul de iarnă.

Se aprobă ajutoare următorilor:

a) Doamnei Elena Teodorescu, lei 2.000.

b) Doamnei Margareta M. Mateescu, lei 3.000.

c) Domnului V. Gh. Ivănescu, lei 4.000.

Se ia act de scrișoarea d-lui Inspector silvic N. Mateescu.

Se ia act de activitatea de susținerea Societății, de către d-l Inginer Inspector General N. Caragea, Directorul Direcției silvice din Constanța, cărui i se va trimite o scrisoare de mulțumire.

Se citește referatul d-lui Traian Heroiu, provocat de instrucțiunile și îndrumările Fundației Culturale Regale, „Regele Mihai I”, date Că-

minelor Culturale, în legătură cu acțiunea de sprijinire a pădurii și economiei forestiere.

Consiliul ia act cu plăcere. Se va trimite Fundației o adresă de mulțumire și i se va exprima dorința societății noastre de o cât mai strânsă colaborare.

Se citește textul adresei biroului societății, către toți membrii din Consiliu, pentru o cât mai regulată participare la ședințele Consiliului.

Se aprobă textul.

II. *Planul de organizare economică-socială al Statului propus de C. A. P. I. R.*

D-l Traian Heroiu este rugat să ia informațiuni complementare, în legătură cu oportunitatea discutării chestiunii de mai sus, ridicată de C. A. P. I. R.

III. D-l I. Marinescu, inginer inspector general silvic, invitat de Consiliu, citește referatul ce i s'a solicitat, privitor la veniturile Camerilor de Agricultură.

Consiliul mulțumește d-lui Inginer I. Marinescu pentru contribuția d-sale, rugându-l, în același timp, să completeze lucrarea și s'o extindă, pentru cunoașterea evoluției structurii Camerilor de Agricultură, arătându-se poziția creiată economiei forestiere înăuntrul acestor camere.

D-l Aurel Comșia semnalează modificările aduse în Aprilie 1940, legii agriculturii, prin care se luau anumite venituri rezultate din arenzile terenurilor comune de vânatoare, pentru a fi date Camerilor de Agricultură.

D-l Al. Haralamb arată că a semnalat și D-sa această chestiune într-una din cronicile publicate de D-sa în „Revista Pădurilor”, Nr. 11/1940.

Ședința se ridică la orele 22.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, C. Emanoil

A V I Z

Biblioteca noastră urmărește să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară de tot ce s'a scris în românește în materie forestieră, ca și în ori și care altă limbă despre economia forestieră românească.

Rugăm să ni se semnaleze și mai ales să ni se ofere spre cumpărare asemenea lucrări rare.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

P U B L I C A Ţ I I

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Sărdăreasa, judeţul Vâlcea, proprietatea Obştei meştenilor Sărdăreasa, în suprafaţă de 515 ha 6000 m. p. Regim şi tratament codru cu fâeri succesive. Revoluţia 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

b) Amenajamentul pădurii Halaliş, judeţul Arad, proprietatea Comunei Halaliş, în suprafaţă de 109 ha 3400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Andreşti, judeţul Gorj, proprietatea Alexandru Scărădeanu, în suprafaţă de 23 ha 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 19 August 1942, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană*.

No. 25625/942.

a) Amenajamentul pădurii Poiana Târgului, judeţul Alba, proprietatea Composesoratului Stremţ, în suprafaţă de 222 ha 9900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani, revizuirea după 10 ani. — anulându-se regulamentul de exploatare parţial întocmit pentru trupu Poiana Târgului şi aprobat prin D. M. No. 128.728/936, publicat în M. Of. No. 172 p. II/1936.

b) Amenajamentul pădurii Mălina ş. a., judeţul Muscel, proprietatea Dem. şi Al. Vlădescu, în suprafaţă de 94 ha 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ludeşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Elisabeta Cernăescu Paplica, în suprafaţă de 66 ha 7600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Data astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *I. Antonescu*.

No. 52410/942.

a) Amenajamentul pădurii Sebiș-Moneasa, județul Arad, proprietatea Statului, în suprafață de 8343 ha 3500 mp., tratată în o serie de codru cu tineri progresive și revoluția 100 ani; o serie de agrement și o serie de protecție, cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cladova, județul Arad, proprietatea Statului, în suprafață de 2368 ha 6300 mp. Regim și tratament codru cu tineri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1953.

c) Amenajamentul pădurii Slănic, județul Bacău, proprietatea Statului formând Seria I-a din ocolul silvic Tg. Ocna, în suprafață de 2019 ha 7200 mp. Regim și tratament codru cu tineri progresive. Revoluția 100 ani. Revizuirea în anul 1954 — iar după 7 ani, adică în 1947 se va face revizuirea posibilității, întocmindu-se noi planuri speciale de exploatare, operațiuni culturale și împăduriri.

Data astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 52408/942.

a) Amenajamentul pădurii Cărășăuși Ciuntesti, județul Bihor, proprietatea comunei Hodișel, în suprafață de 216 ha 3300 mp. Regim și tratament codru cu tineri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 52405/942.

a) Amenajamentul pădurii Chera ș. a., județele Gorj și Dolj, proprietatea Primăriei Municipiului Craiova, în suprafață de 279 ha 5330 mp., tratate în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 30 și 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Surdul, județul Olt, proprietatea Jozeta Luca Lazăr, în suprafață de 79 ha 600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cacova, județul Dâmbovița, proprietatea Constanța Iliescu, în suprafață de 14 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 53442/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii și Zăvoaelor Isbiconi, din județele Teleorman și Romanat, proprietatea Grigore Rîșanu, în suprafață de 592 ha 2300 mp. tratată în o serie de crâng compus cu revoluția 25 ani pentru crâng și 100 ani pentru elementul codru; una serie de crâng simplu cu revoluția 10 ani și una serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Boereasca, județul Vlasca, proprietatea Arlitina Ghica, în suprafață de 58 ha 4200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția după 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 52409/942.

a) Amenajamentul pădurii Valea Sasului, județul Alba, proprietatea Comunei Ciugudul de sus, în suprafață de 162 ha 2000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii „Fundul Racoviței”, județul Vaslui, proprietatea Maria Nedeleu, în suprafață de 45 ha. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani. Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 52411/942.

a) Amenajamentul pădurii Călinești, județul Vâlcea, proprietatea Onuștel moșnenilor Călinești, în suprafață de 1803 ha, tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Băbuș, județul Roman, proprietatea P. Andronic, în suprafață de 22 ha 9500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Seșu Chirulești, lotul No. 1, județul Buzău, proprietatea Emilia St. Jitiano, în suprafață de 15 ha 8400 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 25 și 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, județul Argeș, proprietatea N. Iordache ș. a., în suprafață de 16 ha 2875 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 52404/942.

a) Amenajamentul silvico-pastoral al pășunii împădurite Valea, din județul Hunedoara, proprietatea orașului Orăștie, în întindere de 498 ha 5300 mp., prevăzând operațiuni culturale pentru pădurea pășunabilă, perdelele de protecție și pălcurile de umbrire precum și planul de exploatare și îmbunătățirea pășunii. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul silvico-pastoral al pădurii împădurite Ceret Stupina, județul Hunedoara, proprietatea Comunei Bobâina, în suprafață de 86 ha 2200 mp., cuprinzând dispozițiuni pentru conservarea pădurii și exploatarea și îmbunătățirea pășunii. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii „Din Deal”, județul Dolj, proprietatea Irina Al. Lăzeanu, în suprafață de 46 ha 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Păunești, județul Putna, proprietatea Statului, cedată în folosința Școlii Trotușanu, în suprafață de 39 ha. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 35 ani.

e) Amenajamentul silvico-pastoral al pășunii împădurite Zăpodia, județul Hunedoara, proprietatea Comunei Geoagiu-Băi, în suprafață de 23 ha 5400 mp., prevăzând măsuri de îngrijirea și conservarea pășunii și a pălcurilor de pădure. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul silvico-pastoral al pășunii împădurite Zăpodia, județul Hunedoara, proprietatea Comunei Cigroău, în suprafață de 17 ha 1300 mp., prevăzând măsuri de îngrijirea și conservarea pășunii și a pălcurilor de pădure. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.
No. 52406/942.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Mărului Pîscul Lung, județul Roman, proprietatea Maria I. Cocea, în suprafață de 49 ha 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, Județul Gorj, proprietatea Gh. I. Dobrescu, în suprafață de 40 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Sețu Chirulești, lotul 2, județul Buzău, proprietatea Marieta St. Jitianu, în suprafață de 17 ha 3600 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 25 și 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Sețu Chirulești lotul 3, județul Buzău, proprietatea Corneliu Jitianu, în suprafață de 14 ha, tratate în 2 serii de crâng cu revoluția 25 și 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pârâul Sântoasa, județul Alba, proprietatea Victor Fodor, în suprafață de 11 ha 9400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Octombrie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Antonescu.

No. 52407/942.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurile necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

A V I Z

Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze normal, restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele împrumutate.

Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreuitoare a administrației.

TABLA DE MATERII
PE ANUL 1942

ARTICOLE

	<u>Pag.</u>
Ciurileanu Dem.:	Abacul coordonatometric „Ciurileanu” — 180
Cota V.:	Câteva lipsuri ale legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei 49
Cota V.:	Contribuțiunii la cunoașterea exigențelor vânatului mare față de gospodăria din păduri — — — — — 374
Cretzoiu P.:	Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România (IV) — — 17
Cretzoiu P., Georgescu C. C. și Morariu I.:	Contribuțiunii la studiul speciilor de Quercus din România. Quercus Virgiliana Ten — — — — — 97
Cretzoiu P. și Petcuț M.:	A treia contribuție la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici — — — — — 288
Cretzoiu P., Georgescu C. C. și Morariu I.:	Contribuțiuni la cunoașterea speciilor de Quercus din România. Quercus robur L. 349
Dan C.:	Cum trebuie doborât vânatul mare — — 218
Demetrescu Ilie:	Intervenționismul de stat în materie de combaterea insectelor vătămătoare pădurilor — — — — — 208
Fedorovici C.:	Curățirea rapidă a zăpezii de pe liniile ferate silvice — — — — — 34
Georgescu C. C., Morariu I. și P. Cretzoiu:	Contribuțiuni la studiul speciilor de Quercus din România. Quercus Virgiliana Ten — — — — — 97
Georgescu C. C., Morariu I.:	Un interesant stejar de cultură. Quercus polycarpa var. sublobata — — — — 301
Georgescu C. C. și Morariu I., Cretzoiu P.:	Contribuțiuni la cunoașterea speciilor de Quercus din România. Quercus robur L. 349
Georgescu C. C.:	Uscarea în masă a stejarului — — — 460
Georgescu Silviu:	Amenajarea pădurilor destinate culturii fazanului — — — — — 121
Haralamb At.:	Însemnări din Transnistria — — — — 45
„	Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii cerului în basinul Muresului — — 109
„	Perdele de protecție în Sud-Vestul Transnistriei — — — — — 187
„	Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte, IV. Corbeni (Argeș) — 304

Tabla de materii pe anul 1942

	Pag.
<i>Haralamb At.:</i>	Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte, V. Azuga (Prahova) — 469
<i>H. Tr.:</i>	Zecă porunci pentru protecția ta — — 118
<i>Lișteviți V.:</i>	Transnistria forestieră — — — — — 190
<i>Lupe I.:</i>	Perdeciile agro-silvice și importanța lor din punct de vedere militar — — — — — 37
<i>Morariu I., Georgescu C. și Cretzoiu P.:</i>	Contribuțiuni la studiul speciilor de <i>Quercus</i> din România. <i>Quercus Virgiliana</i> Ten. — — — — — 97
<i>Morariu I. și Georgescu C. C.:</i>	Un interesant stejar de cultură. <i>Quercus polycarpa</i> var. <i>sublobata</i> — — — — — 301
<i>Morariu I., Georgescu C. C. și Cretzoiu P.:</i>	Contribuțiuni la cunoașterea speciilor de <i>Quercus</i> din România. <i>Quercus robur</i> L. — — — — — 349
<i>Pașcovschi S.:</i>	Din efectele gerurilor asupra plantelor lemnoase — — — — — 1
"	Inmulțirea prin drajonare la unele specii lemnoase în condiții grele de vegetație — — — — — 105
"	<i>Quercus Virgiliana</i> Ten. în pădurea Runceii — — — — — 360
"	Atacul soareciilor asupra unor arbori exotici — — — — — 486
<i>Petcuț M. și Cretzoiu P.:</i>	A treia contribuție la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici — — — — — 288
<i>Rădulescu Marin:</i>	Ameliorarea pădurilor Statului — — — — — 19
"	Delta Dunării din punct de vedere silvic — — — — — 450
<i>Royu Dănilă:</i>	Grebla opritoare de la Câmpeni — — — — — 437
<i>Silian S.:</i>	Administratorii obștilor de moșneni și ai Composesoratelor — — — — — 115
<i>Sănel I.:</i>	Greutăți întâmpinate în rezolvarea problemelor tehnice forestiere — — — — — 298
<i>Vintilă Eugen:</i>	Cercetări cu privire la însușirile tehnologice ale lemnului de anin negru — — — — — 273
<i>Vlad I.:</i>	Contribuțiuni la sistematica tratamentelor din regimul codrului — — — — — 26
"	Câteva aspecte ale problemei conversiunii proprietăților morfologice și biologice ale rășinoaselor, privite din punctul de vedere al culturii pădurilor. Laricele — — — — — 307
<i>Witting Otto:</i>	Proprietarul solului și vânătorul — — — — — 308

CRONICA INTERNA

<i>Cota V.:</i>	Un an de activitate a Direcției silvice Cluj-Alba Iulia — — — — — 127
<i>Crișcă T. H.:</i>	Elogiul salcâmului — — — — — 62
"	Scoala de brigadieri silvici și de pădurari de la Chișinău — — — — — 62

	Pag.
Ciivaj T. H.:	Adunarea generală AGIR. — — — — 63
"	Administrarea izlazurilor comunale — — 63
"	Adunarea generală a Societății Progresul Silvic — — — — — 222
"	La universitatea populară de la Văleni — 394
"	Tehnica în progresele agriculturii — — 393
Dănculescu I.:	Conferință cu caracter silvic la Arad — — 59
Horațiu Al.:	Un arbust de sărături — — — — — 130
"	Greșeli care se răsbună — — — — — 130
"	Mărirea patrimoniului Caps. — — — — 131
"	Expoziția cooperăției — — — — — 131
"	Sprijinirea economiei forestiere — — — 232
"	Majorarea prețurilor la traversele pentru C. F. R. — — — — — 232
"	Asociația proprietarilor de păduri — — 233
"	Creșterea vitelor și nutrețul — — — — 235
"	Reînființarea Consiliului permanent al a- griculturii — — — — — 235
"	Îmbunătățiri funciare în regiunea Iașului 236
"	Serbarea sădirlor arborilor în Basarabia — 236
"	Inundații și alunecări de teren — — — 237
"	O problemă vitală: torenții — — — — 238
"	O problemă națională: pădurile — — — 238
"	Raționalizarea consumului de lemne de foc 239
"	Pășunatul în păduri — — — — — 312
"	Aprovizionările cu lemne — — — — — 312
"	Alte ecouri provocate de Adunarea noi- stră generală — — — — — 313
"	Fixarea dunelor de nisip de la Jibreni — — 314
"	Frunzare pentru vite — — — — — 314
"	Regimul silvic în Basarabia — — — — 315
"	Conferința prof. Dr. G. Gassner — — — 315
"	Căminele culturale la lucru forestier — — 317
"	Sutor, ne supra crepidam — — — — — 388
"	Într'un colț al Dunării — — — — — 390
"	Stațiune experimentală forestieră în Bă- răgan — — — — — 391
"	Comisium de studiu — — — — — 391
"	Guvernul și împăduririle — — — — — 392
"	În sprijinul pădurilor — — — — — 393
"	Călătorie prin văzduh — — — — — 479
"	Inspekțiile d-lui ministru al domeniilor — — 480
"	Conferința d-lui Ing. P. Casini — — — — 480
"	Ajutorarea crescătorilor de vite — — — 481
"	Agricoltura și creșterea vitelor — — — 482
"	Bunuri forestiere foste evreești — — — 482
Măcișanu C.:	Dispoziția regională a Bucovinei — — — 475

	<u>Pag.</u>
F. V.:	Un mare și entuziast prieten al pădurilor 126
Sburlan D. A.:	Anul forestier 1941 — — — — — 55

CRONICA EXTERNĂ

Demetrescu Ilie C.:	Dela Centrul internațional de silvicultură Berlin — — — — —	64
"	Schimbări în învățământul forestier el- vețian — — — — —	64
"	Dela vecinii Bulgari — — — — —	65
"	Spania se îngrijește serios de păduri —	65
"	Vizite forestiere de specialiști germani în Slovacia — — — — —	66
"	Elveția strânge fructele de pădure — —	66
"	Dela Centrul internațional de Silvicultură Berlin — — — — —	133
"	Înțelegere forestieră între Reich și țările nordice — — — — —	133
"	Monopoliul produselor forestiere în Guver- nământul general — — — — —	134
"	Unificarea tipurilor de gatere în Germania	134
"	Dela Japonezi — — — — —	134
"	Cătină în loc de răsură — — — — —	135
"	Centralizarea întrebărilor privitoare la lemn în Slovacia — — — — —	135
"	Economia lemnului italiană s'a îmbună- tățit — — — — —	240
"	Croația intervine viguros în economia fo- restieră a țării — — — — —	240
"	Elveția institue fondul de rezervă la pă- durile publice — — — — —	240
"	Interesul economiei sovietice pentru lem- nul de plop tremurător — — — — —	241
"	Industria de lemn nordică întâmpină greu- tăți — — — — —	241
"	Între Finlanda și Germania — — — — —	241
"	Finlanda are nevoie de mult cărbune de lemn — — — — —	242
"	Și Suedia are nevoie de mai mult cărbune de lemn — — — — —	242
"	Virtuțile dudului — — — — —	242
"	A doua sesiune a Academiei Germane de științe forestiere Hermann Göring —	243
"	Dela Unguri — — — — —	318
"	Economia forestieră în Turcia nouă — —	318
"	Despre economia forestieră croată — —	319
"	Virtuțile căținei de râu — — — — —	319

	Pag.
<i>Demetrescu Ilie C.:</i>	Pinus strobus din nou la ordinea zilei — 396
"	Congres franco-german al lemnului — 396
"	Dela vecinii Bulgari — — — — — 397
"	Institutul de cercetări forestiere München 397
"	Impăduririle capătă un nou avânt în Franța — — — — — 397
"	Cercetarea forestieră în Croația — — — 397
"	Dela Centrul internațional de silvicultură 483
"	Ultimul câștig de păduri al Ungariei — 484
"	Germania împădurește în Răsărit — — 484
"	Noi legi forestiere în Bulgaria — — — 484
"	Pădurea în viața economică a Finlandei — 485
"	Gazogenele cu lemn câștigă teren în trac- țune — — — — — 495
<i>Sburlan D.:</i>	Pădurile și industria lemnului în Slovacia 320
"	Situația industriei lemnului în Suedia — 398
"	Economia forestieră a Serbiei în 1941/42 399

CRONICA TEHNICĂ

<i>Sburlan D.:</i>	Celuloză din trestie și papură — — — 228
--------------------	--

CRONICA MERCURIALĂ

<i>Filip V.:</i>	Evoluția pieței internaționale a lemnului în noua conjunctură de război — — 70
<i>Sburlan D.:</i>	Citind săptămânalul „Bursa” — — — 402

CRONICA CINEGETICĂ

<i>Cofa V.:</i>	Carne de vânat pe piața Capitalei — — 87
"	Terenuri de vânatoare pentru propagandă națională — — — — — 87
"	Vizita unor oaspeți germani la Societatea Progresul Silvic — — — — — 88
"	Cadre vânătorești în serviciul exterior al Casei Pădurilor Statului — — — — 88
"	Modificarea legii asupra portului și vân- zării armelor — — — — — 89
"	O nouă campanie pentru distrugerea cio- rilor și coțofenelor — — — — — 136
"	Ocotirea coloniei de stârci cenușii de lân- gă Timișoara — — — — — 136
"	Situația arendărilor dreptului de vânătoa- re din pădurile Statului — — — — 137
"	Controlul executării contractelor de aren- darea dreptului de vânatoare din pă- durile Statului — — — — — 137
"	Cooperativa vânătorilor a trecut la fapte 138

	Pag.
Cota V.:	
	Regulamentul de serviciu al organelor onorifice de vânătoare și pescuit în apele de munte — — — — — 136
„	Apelul Direcției economiei vânătorului către vânători pentru a contribui la opera ajutorului de iarnă — — — — — 139
„	Regulamentul legii asupra portului și vânzării armelor — — — — — 139
„	Scăderea stocului de fazani în Banat și Crișana — — — — — 244
„	Actualități, sedumerici, păreri — — — 246
„	Pagubele cauzate de iepuri pomilor fructiferi — — — — — 248
„	Prelungirea epocii de vânătoare a rațelor 248
„	A. v. l. s. Bacău — — — — — 249
„	Modificarea statutelor Uniunii generale a vânătorilor din România — — — — 249
„	Braconierii cu permis — — — — — 250
„	Permisele de vânătoare pe anul 1943/43 250
„	Expoziția românească volantă de vânătoare în Germania — — — — — 321
„	A. v. l. s. Iași — — — — — 321
„	Premii pentru studenții Facultății de Silvicultură din București — — — — 322
„	O frumoasă monografie a ursului Carpatin 322
„	Administrarea vânătoarei în Basarabia — 323
„	Primele în rândul inspectorilor județeni 323
„	Direcția Economiei Vânătorului caută ingineri silvici pentru a fi trimiși în strălăutate pentru specializare — — — 324
„	Bugetul „Fondului de vânătoare” — — 324
„	Instrucțiuni de serviciu pentru inspectorii de vânătoare județeni — — — — 325
„	Acțiunea pentru salvarea loștriței — — 325
„	Vizitarea terenului de vânătoare Soveja-Cașin de către absolvenții Facultății de silvicultură — — — — — 326
„	Acordarea permiselor de vânătoare studenților Facultății de Silvicultură — 326
„	Situția vânătorului mic în Banat — — 404
„	Impuscarea urșilor stricători — — — 406
„	Reorganizarea societăților de vânătoare — 406
„	Constătuirea chinofililor din România — 409
„	Măsuri preventive pentru combaterea brucanajului la cerbi și capre negre — 487
„	Re-trângerea vânătorului de potârnică — 487
„	Majorarea numărului paznicilor speciali — 487
„	Inspectori de îndrumare și control la Di-

	Pag.
	recția Economiei Vânătorului — — — 438
Cota V.:	Autorizațiile de vânătoare în Delta Dunării și în bălțile nearendate — — — 438
"	Arendarea terenurilor pentru vânat — — — 438
"	Dușmanii țării — — — — — 489
"	Măsuri pentru recoltarea intensivă a lepușilor — — — — — 489
"	Modificarea formalităților de îndeplinit pentru combaterea răpitoarelor prin otravă — — — — — 491
Opreștu Remus:	O excursie de studii în Vrancea și Cașin 326

C ă r ț i

F. W. Bauer: Furnierpappeln im deutschen Wald. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	493
H. Călinescu: Noi povestiri din viața animalelor. (Recenzent: V. Cota) — — — — —	252
Damian D.: Mătasea artificială. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	492
Escherich K.: Die Forstinsekten Mitteleuropa. Ein Lehr- und Handbuch. 5. Hymenoptera und Diptera. (Recenzent: Gr. Eliescu)	410
Otto Graf: Die Prüfung nichtmetallischer Baustoffe. vol. III. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	75
Grotfian Walter: Die Umsatzmengen im Weltholzhandel 1025—1938. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — —	411
W Meyer zur Capellen: Mathematischen Instrumente. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	252
Knuchel H.: Holzfehler (Defecte ale lemnului). (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	140
Em. Propopopescu-Pache și C. Chiriță: Elemente de știința solului. Tipuri geometrice de sol. (Recenzent: G. T. T.) — — — — —	492
Schmidt E.: Mikrophotographischer Atlas der Mitteleuropäischen Hölzer. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	330
Stoy W.: Der Holzbau. (Construcția în lemn). (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	140
Wasenlow K.: Einführung in die forstliche Zuwachs- und Ertragslehre. (Introducere în știința creșterilor și producției lemnosă) (Recenzent: I. Vlud) — — — — —	329

R e v i s t e

Forst- Wissenschaftliches Centralblatt. (Recenzent: Fr. Hanner) — — — — —	506
Holz als Roh- und Werkstoff. (Recenzent: N. Ghelmeziu) 142, 77, 253, 335, 413, 495	
Intersylvia. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — —	339, 415, 498
Journal forestier suisse. (Recenzent: Al. Haralamb) 143, 78, 254, 335, 417, 499	
Revue des Eaux et Forêts. (Recenzent: Al. Har.) — — — — —	500

	<u>Pag.</u>
Schweizerische zeitschrift für Forstwesen. (Recenzent: E. Vintilă)	146,
	338, 500
Zeitschrift für Organisation. (Recenzent: Tr. Heroiu) — —	255, 332, 418
Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. (Recenzent: G. T. Toma) —	502
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu)	257,
	334, 505

INFORMAȚIUNI

Informațiuni — — — — —	148, 83, 258, 339, 421, 508
------------------------	-----------------------------

LEGI-DECRETE

Legea nr. 222 pentru completarea art. VII din legea nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecție — — — — —	153
Decizie (Mon. Of. 14 din 17.I.1942) — — — — —	85
Decizie (Mon. Of. 18 din 20.I.1942) — — — — —	86
Decret lege privitor la modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina (Mon. Of. 41 din 17.II.1942) — — — — —	87
Decret lege privitor la deschiderea unui credit extraordinar special în sumă de 17.000.000 lei pe seama Minist. Agr. și Dom. —	261
Decret lege pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor —	262
Decret lege pentru combaterea art. 1 al. a. din Codul silvic — —	510

NECROLOGIE

Bucur Dionisie — — — — —	151
Negoescu Emanoil — — — — —	346
Dancu N. Gh. — — — — —	347
Moldovan Ion — — — — —	423
Georgescu C. Romulus — — — — —	511
Baiu Crăciun — — — — —	511
Tămășanu T. — — — — —	511

SOCIETATEA PROGRESUL SILVIC

Convocare pentru Adunarea generală — — — — —	89, 154
Ședințele Consiliului de administrație — — — — —	156, 425, 512
Moțiunea Adunării generale — — — — —	344

PUBLICAȚIUNI

Deciziuni Ministeriale — — — — —	91, 266, 430, 529
----------------------------------	-------------------

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1942

ARTICOLE

	<u>Pag.</u>
<i>Giurileanu Dem.:</i>	Abacul coordonatometric „Giurileanu” — 180
<i>Cota V.:</i>	Câteva lipsuri ale legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătărei 49
<i>Cota V.:</i>	Contribuțiuni la cunoașterea exigențelor vânatului mare față de gospodăria din păduri — — — — — 374
<i>Cretzoiu P.:</i>	Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România (IV) — — 17
<i>Cretzoiu P., Georgescu C. C. și Morariu I.:</i>	Contribuțiuni la studiul speciilor de <i>Quercus</i> din România. <i>Quercus Virgilliana</i> Ten. — — — — — 97
<i>Cretzoiu P. și Petcuț M.:</i>	A treia contribuție la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici — — — — — 288
<i>Cretzoiu P., Georgescu C. C. și Morariu I.:</i>	Contribuțiuni la cunoașterea speciilor de <i>Quercus</i> din România. <i>Quercus robur</i> L. 349
<i>Dan C.:</i>	Cum trebuie doborit vânatul mare — 216
<i>Demetrescu Ilie:</i>	Intervenționismul de stat în materie de combaterea insectelor vătămătoare pădurilor — — — — — 296
<i>Fedorovici C.:</i>	Curățirea rapidă a zăpezii de pe liniile ferate silvice — — — — — 34
<i>Georgescu C. C., Morariu I. și P. Cretzoiu:</i>	Contribuțiuni la studiul speciilor de <i>Quercus</i> din România. <i>Quercus Virgilliana</i> Ten. — — — — — 97
<i>Georgescu C. C., Morariu I.:</i>	Un interesant stejar de cultură. <i>Quercus polycarpa</i> var. <i>sublobata</i> — — — — 301
<i>Georgescu C. C. și Morariu I., Cretzoiu P.:</i>	Contribuțiuni la cunoașterea speciilor de <i>Quercus</i> din România. <i>Quercus robur</i> L. 349
<i>Georgescu C. C.:</i>	Uscarea în masă a stejarului — — — 460
<i>Georgescu Silviu:</i>	Amenajarea pădurilor destinate culturii fazanului — — — — — 123
<i>Haralamb At.:</i>	Insemnări din Transnistria — — — — 45
„	Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii cerului în basinul Mureșului — — 109
„	Pericole de protecție în Sud-Vestul Transnistriei — — — — — 187
„	Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte, IV. Corbeni (Argeș) — 304

Tabla de materii pe anul 1942

	Pag.
<i>Haralamb At.:</i>	Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte. V. Azuga (Prahova) — 469
<i>H. Tr.:</i>	Zece porunci pentru protecția ta — — 119
<i>Listevici V.:</i>	Transnistria forestieră — — — — 196
<i>Lupe I.:</i>	Perdelele agro-silvice și importanța lor din punct de vedere militar — — — — 37
<i>Morariu I., Georgescu C. și Cretzoiu P.:</i>	Contribuțiuni la studiul speciilor de <i>Quercus</i> din România. <i>Quercus Virgiliana</i> Ten. — — — — 97
<i>Morariu I. și Georgescu C.:</i>	Un interesant stejar de cultură. <i>Quercus polycarpa</i> var. <i>sublobata</i> — — — — 301
<i>Morariu I., Georgescu C. C. și Cretzoiu P.:</i>	Contribuțiuni la cunoașterea speciilor de <i>Quercus</i> din România. <i>Quercus robur</i> L. — — — — 349
<i>Școavski S.:</i>	Din efectele gerurilor asupra plantelor lemnoase — — — — 1
"	Inmulțirea prin drajonare la unele specii lemnoase în condiții grele de vegetație — — — — 105
"	<i>Quercus Virgiliana</i> Ten. în pădurea Run-ceni — — — — 360
"	Atacul șoarecilor asupra unor arbori exotici — — — — 466
<i>Petcuț M. și Cretzoiu P.:</i>	A treia contribuție la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici — — — — 288
<i>Rădulescu Marin:</i>	Ameliorarea pădurilor Statului — — — — 19
"	Delta Dunării din punct de vedere silvic — — — — 450
<i>Roșu Dănilă:</i>	Grebla opritoare de la Câmpeni — — — — 437
<i>Silian S.:</i>	Administratorii obștiilor de moșneni și ai Composesoratelor — — — — 115
<i>Stănei I.:</i>	Greutăți întâmpinate în rezolvarea problemelor tehnice forestiere — — — — 298
<i>Vintilă Eugen:</i>	Cercetări cu privire la însușirile tehnologice ale lemnului de anin negru — — — — 273
<i>Vlad I.:</i>	Contribuțiuni la sistematica tratamentelor din regimul codrului — — — — 26
"	Câteva aspecte ale problemei conversiunii — — — — 165
"	Proprietățile morfologice și biologice ale rășinoaselor, privite din punctul de vedere al culturii pădurilor. Laricele — — — — 307
<i>Witting Otto:</i>	Proprietarul solului și vânătorul — — — — 308

CRONICA INTERNĂ

<i>Cota V.:</i>	Un an de activitate a Direcției silvice Cluj-Alba Iulia — — — — 127
<i>Crivăț T. H.:</i>	Elogiul salcâmului — — — — 62
"	Scoala de brigadieri silvici și de pădurari de la Chișinău — — — — 62

	Pag.
<i>Crivăț T. H.:</i>	
Adunarea generală AGIR. — — — —	63
„ Administrarea izlazurilor comunale — —	63
„ Adunarea generală a Societății Progresul Silvic — — — —	222
„ La universitatea populară de la Văleni —	394
„ Tehnica în progresele agriculturii — —	395
<i>Diaconescu I.:</i>	
Conferință cu caracter silvic la Arad —	59
<i>Haralamb At.:</i>	
Un arbust de sărături — — — —	130
„ Greșeli care se răsbună — — — —	130
„ Mărirea patrimoniului Caps. — — — —	131
„ Expoziția cooperăției — — — —	131
„ Sprijinirea economiei forestiere — — —	232
„ Majorarea preturilor la traversele pentru C. F. R. — — — —	232
„ Asociația proprietarilor de păduri — — —	233
„ Creșterea vitelor și nutrețul — — — —	235
„ Reînființarea Consiliului permanent al a- griculturii — — — —	235
„ Imbunătățiri funciare în regiunea Iașului	236
„ Serbarea sădirii arborilor în Basarabia —	236
„ Inundații și alunecări de teren — — —	237
„ O problemă vitală: torenții — — — —	238
„ O problemă națională: pădurile — — —	238
„ Raționalizarea consumului de lemne de foc	239
„ Pășunatul în păduri — — — —	317
„ Aprovizionările cu lemne — — — —	317
„ Alte ecouri provocate de Adunarea no- astră generală — — — —	317
„ Fixarea dunelor de nisip dela Jibrienii —	317
„ Frunzare pentru vite — — — —	317
„ Regimul silvic în Basarabia — — — —	315
„ Conferința prof. Dr. G. Gassner — — —	315
„ Căminele culturale la lucru forestier —	317
„ Suter, ne supra crepidam — — — —	388
„ Într'un colț al Dunării — — — —	390
„ Stațiune experimentală forestieră în Bă- răgan — — — —	391
„ Comisiuni de studiu — — — —	391
„ Guvernul și împăduririle — — — —	392
„ În sprijinul pădurilor — — — —	393
„ Călătorie prin văzduh — — — —	479
„ Inspecțiile d-lui ministru al domeniilor —	480
„ Conferința d-lui Ing. P. Casini — — —	480
„ Ajutorarea crescătorilor de vite — — —	481
„ Agricultură și creșterea vitelor — — —	482
„ Bunuri forestiere foste evreești — — —	482
<i>Marinescu C.:</i>	
Expoziția regională a Bucovinei — — —	475

	Pag.
P. V.:	Un mare și entuziașt prieten al pădurilor 125
Sburlan D. A.:	Anul forestier 1941 — — — — — 55

CRONICA EXTERNĂ

Demetrescu Ilie C.:	Dela Centrul internațional de silvicultură	
	Berlin — — — — —	64
"	Schimbări în învățământul forestier el-	
	vețian — — — — —	64
"	Dela vecinii Bulgari — — — — —	65
"	Spania se îngrijește serios de păduri —	65
"	Vizite forestiere de specialiști germani în	
	Slovacia — — — — —	66
"	Elveția strânge fructele de pădure — —	66
	Dela Centrul internațional de Silvicultură	
	Berlin — — — — —	133
"	Înțelegere forestieră între Reich și țările	
	nordice — — — — —	133
"	Monopolul produselor forestiere în Guver-	
	nământul general — — — — —	134
"	Unificarea tipurilor de gateri în Germania	134
"	Dela Japonezi — — — — —	134
"	Cătină în loc de răsură — — — — —	135
"	Centralizarea întrebărilor privitoare la	
	lemn în Slovacia — — — — —	135
"	Economia lemnului Italiană s'a îmbună-	
	țată — — — — —	240
"	Croația intervine viguros în economia fo-	
	restieră a țării — — — — —	240
"	Elveția institue fondul de rezervă la pă-	
	durile publice — — — — —	240
"	Interesul economiei sovietice pentru lem-	
	nul de plop tremurător — — — — —	241
"	Industria de lemn nordică întâmpină greu-	
	ități — — — — —	241
"	Între Finlanda și Germania — — — — —	241
"	Finlanda are nevoie de mult cărbune de	
	lemn — — — — —	242
"	Și Suedia are nevoie de mai mult cărbune	
	de lemn — — — — —	242
"	Virtuțile dudului — — — — —	242
"	A doua sesiune a Academiei Germane de	
	științe forestiere Hermann Göring —	243
"	Dela Unguri — — — — —	318
"	Economia forestieră în Turcia nouă — —	318
"	Despre economia forestieră croată — —	319
"	Virtuțile cătinii de râu — — — — —	319

	Pag.
Demetrescu Ilie C.:	Pinus strobus din nou în ordinea zilei — 396
„	Congres franco-german al lemnului — 396
„	Dela vecinii Bulgari — — — — — 397
„	Institutul de cercetări forestiere München — 397
„	Împăduririle capătă un nou avânt în Franța — — — — — 397
„	Cercetarea forestieră în Croația — — — 397
„	Dela Centrul internațional de silvicultură — 483
„	Ultimul câștig de păduri al Ungariei — 484
„	Germania împădurește în Răsărit — — 484
„	Noi legi forestiere în Bulgaria — — — 485
„	Pădurea în viața economică a Finlandei — 485
„	Gazogenele cu lemn câștigă teren în tracțiune — — — — — 485
Sburian D.:	Pădurile și industria lemnului în Slovacia — 390
„	Situația industriei lemnului în Suedia — 390
„	Economia forestieră a Serbiei în 1941/42 — 399

CRONICA TEHNICĂ

Sburian D.:	Celuloză din trestie și papură — — — 229
-------------	--

CRONICA MERCURIALĂ

Filip V.:	Evoluția pieței internaționale a lemnului în noua conjunctură de război — — 70
Sburian D.:	Citind săptămânalul „Bursa” — — — 402

CRONICA CINEGETICĂ

Cota V.:	Carne de vânat pe piața Capitalei — — 67
„	Terenuri de vânatoare pentru propagandă națională — — — — — 67
„	Vizita unor oaspeți germani la Societatea Progresul Silvic — — — — — 68
„	Cadre vânătorești în serviciul exterior al Casei Pădurilor Statului — — — — 68
„	Modificarea legii asupra portului și vânzării armelor — — — — — 69
„	O nouă campanie pentru distrugerea cioricilor și coșofenelor — — — — — 136
„	Creșterea coloniei de stărce cenușii de lângă Timișoara — — — — — 136
„	Situația arendărilor dreptului de vânatoare din pădurile Statului — — — — 137
„	Controlul executării contractelor de arendarea dreptului de vânatoare din pădurile Statului — — — — — 137
„	Cooperativa vânătorilor a trecut în fapte — 138

	Pag.
Cota V.:	
Regulamentul de serviciu al organelor onorifice de vânatoare și pescuit în apele de munte — — — — —	130
„ Apele Direcției economiei vânatului către vânători pentru a contribui la opera ajutorului de iarnă — — — — —	139
„ Regulamentul legii asupra portului și vânzării armelor — — — — —	139
Scăderea stocului de fazani în Banat și Crișana — — — — —	244
„ Actualități, nedumeriri, păreri — — — — —	246
„ Pagubele cauzate de iepuri pomilor fructiferi — — — — —	248
„ Prolungirea epocii de vânatoare a rațelor	248
„ A. V. I. S. Bacău — — — — —	249
„ Modificarea statutelor Uniunii generale a vânătorilor din România — — — — —	249
„ Braconierii cu permis — — — — —	250
„ Permisele de vânatoare pe anul 1942/43	250
„ Expoziția românească volantă de vânatoare în Germania — — — — —	321
„ A. V. I. S. Iași — — — — —	321
„ Premii pentru studenții Facultății de Silvicultură din București — — — — —	322
„ O frumoasă monografie a ursului Carpatin	322
„ Administrarea vânătoarei în Basarabia —	323
„ Primenire în rândul inspectorilor județeni	323
„ Direcția Economiei Vânatului caută ingineri silvici pentru a fi trimiși în străinătate pentru specializare — — — — —	324
„ Bugetul „Fondului de vânatoare“ — — — — —	324
„ Instrucțiuni de serviciu pentru inspectorii de vânatoare județeni — — — — —	325
„ Acțiunea pentru salvarea lostriței — — — — —	325
„ Vizitarea terenului de vânatoare Soveja-Casin de către absolvenții Facultății de silvicultură — — — — —	326
„ Acordarea permiselor de vânatoare studenților Facultății de Silvicultură — — — — —	326
„ Situația vânatului mic în Banat — — — — —	404
„ Impușcarea urșilor stricători — — — — —	408
„ Reorganizarea societăților de vânatoare	408
„ Consfătuirea chinofililor din România —	409
„ Măsuri preventive pentru combaterea braconajului la cerbi și capre negre — — — — —	487
„ Reștrângerea vânătoarei de potârniche — — — — —	487
„ Majorarea numărului paznicilor speciali — — — — —	487
„ Inspectorii de îndrumare și control la Di-	

	Pag.
	reția Economiei Vânătorului — — — 488
Cota V.	Autorizațiile de vânătoare în Delta Dună- rii și în bălțile nearendate — — — 488
"	Arendarea terenurilor pentru vânat — — — 488
"	Dușmanii țării — — — — — 489
"	Măsuri pentru recoltarea intensivă a lepu- rilor — — — — — 489
"	Modificarea formalităților de îndeplinit pentru combaterea răpitoarelor prin otravă — — — — — 491
Oprăștiu Remus:	O excursie de studii în Vrancea și Cașin 326

C ă r ț i

F. W. Bauer: Furnierpappeln im deutschen Wald. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	493
R. Călinescu: Noi povestiri din viața animalelor. (Recenzent: V. Cota) — — — — —	252
Damian D.: Mătasea artificială. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — —	492
Escherich K.: Die Forstinsekten Mitteleuropa. Ein Lehr- und Hand- buch. 5. Hymenoptera und Diptera. (Recenzent: Gr. Eliescu)	410
Otto Graf: Die Prüfung nichtmetallischer Baustoffe, vol. III. (Re- cenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	75
Grottian Walter: Die Umsatzmengen im Weltholzhandel 1925—1938. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — —	411
W. Meyer zur Capellen: Mathematischen Instrumente. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	252
Knuchel H.: Holzfehler (Defectele lemnului). (Recenzent: N. Ghel- meziu) — — — — —	140
Em. Propopopescu-Pache și C. Chiriță: Elemente de știința solului. Tipuri geometrice de sol (Recenzent: G. T. T.) — — —	492
Schmidt E.: Mikrophotographischer Atlas der Mitteleuropäischen Hölzer. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — — —	330
Stoy W.: Der Holzbau (Construcția în lemn). (Recenzent: N. Ghel- meziu) — — — — —	140
Wasenlow K.: Einführung in die forstliche Zuwachs- und Ertrags- lehre. (Introducere în știința creșterilor și producției lemnoa- se) (Recenzent: I. Vlad) — — — — —	329

R e v i s t e

Forst- Wissenschaftliches Centralblatt. (Recenzent: Fr. Hanner) — —	506
Holz als Roh- und Werkstoff. (Recenzent: N. Ghelmeziu) 142, 77, 253, 335, 413, 495	
Isntersylva. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — —	333, 416, 498
Journal forestier suisse. (Recenzent: At. Haralamb) 143, 78, 254, 335, 417, 499	
Revue des Eaux et Forêts. (Recenzent: At. Har.) — — — — —	500

	Pag.
<i>Schweizerische zeitschrift für Forstwesen.</i> (Recenzent: E. Vintilă) — — — — —	146, 333, 500
<i>Zeitschrift für Organisation.</i> (Recenzent: Tr. Herbiu) — — — — —	255, 332, 418
<i>Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen.</i> (Recenzent: G. T. Toma) — — — — —	502
<i>Zeitschrift für Weltforstwirtschaft.</i> (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — —	257, 334, 505

INFORMAȚIUNI

<i>Informațiuni</i> — — — — —	146, 83, 258, 333, 421, 508
-------------------------------	-----------------------------

LEGI-DECRETE

Legea nr. 222 pentru completarea art. VII din legea nr. 87 din 1935 pentru pădurile de protecție — — — — —	153
Decizie (Mon. Of. 14 din 17.I.1942) — — — — —	85
Decizie (Mon. Of. 16 din 20.I.1942) — — — — —	86
Decret lege privitor la modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina (Mon. Of. 41 din 17.II.1942) — — — — —	87
Decret lege privitor la deschiderea unui credit extraordinar special în sumă de 17.000.000 lei pe seama Minist. Agr. și Dom. — — — — —	261
Decret lege pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurilor — — — — —	262
Decret lege pentru combaterea art. 1 al. a. din Codul silvic — — — — —	510

NECROLOGIE

Bucur Dionisie — — — — —	151
Negoescu Emanoil — — — — —	346
Dancu N. Gh. — — — — —	347
Moldovan Ion — — — — —	423
Georgescu C. Romulus — — — — —	511
Baiu Crăciun — — — — —	511
Tămășanu T. — — — — —	511

SOCIETATEA PROGRESUL SILVIC

Convocare pentru Adunarea generală — — — — —	89, 154
Ședințele Consiliului de administrație — — — — —	158, 425, 512
Moțiunea Adunării generale — — — — —	344

PUBLICAȚIUNI

Decizii Ministeriale — — — — —	91, 366, 430, 529
--------------------------------	-------------------

REVISTA PADURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.
Nedelcovici Anastase

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Maralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriță C.
Comșa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Popescu D. I.

Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhățeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: Pană Vasile, Georgescu Stelian și Dragu Const.

Cenzori supleanți: Nițescu I., Bădescu G. și Focșăneanu I.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conducători și brigadieri	100 „
Numărul	40 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Au apărut:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

Prof. V. N. STINGHE:
AMENAJAREA PĂDURILOR
un volum de 255 pagini

D. A. SBURLAN:
**INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE**
un volum de 304 pagini

GR. ELIESCU:
PROTECȚIA PĂDURILOR
un volum de 275 pagini

ILIE C. DEMETRESCU:
**TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ
GENERALĂ**
un volum de 338 pagini

EM. PROTOPOPESCU-PACHE și C. CHIRIȚĂ
ELEMENTE DE ȘTIINȚA SOLULUI
Vol. I: Formarea solului. Tipuri genetice de soluri
un volum de 360 pagini

BUCOVINA" I E. TOROȘTIU, BUCUREȘTI

